

Holy Bible

Aionian Edition®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

New Testament

Language: Hebrew

Israel

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 12/12/2025

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 5.3.12 (Pro) on 12/13/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עֲבָרִית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

ההיסטוריה at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

תוכן העניינים

עדות חדשה

1	מתיו
32.....	מארק
52.....	ליקס
85.....	נון
111.....	מעשי השלחים
144.....	אל-חרומאים
157.....	הראשונה אל-הקדונתיים
170.....	השנייה אל-הקדונתיים
179.....	אל-הגולטים
184.....	אל-האפסים
189.....	אל-הפלפינים
193.....	אל-הקולסים
196.....	1 סלוניים
199.....	2 סלוניים
201.....	1 טימורי
205.....	2 טימורי
208.....	אל-טיטוס
210.....	אל-פיילמן
211.....	אל-הערבים
221.....	יעקב
225.....	הראשונה לפטרוס
229.....	השנייה לפטרוס
232.....	הראשונה ליוחנן
236.....	השנייה ליוחנן
237.....	השלישית ליוחנן
238.....	יוחנה
239.....	חוון יוחנן

נספח

מדריך הקורא

מילון

mphota

עצה

Doré

איורים

עדות חדשה

ויאמר ישען אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עושים ויחלקו בנדוי להם ויפילו גורל:
(ליקס 23:34)

עشر דורות: ¹⁸ והולדת ישוע המשיח כה הייתה

מרים אמו ארשה לישוף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: ¹⁹ וויסוף עליה היה איש צדיק ולא אבה לחחה לבו ויאמר בלבו לשלהה בסתר: ²⁰ הוא חשב כוותה והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנוס אליך את מרמים אשתק כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוא: ²¹ והיה ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעונותיהם: ²² ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: ²³ הנה העלמה הרה וילדת בן וקראושמו עמנואל אשר פרשו האל עמו: ²⁴ וויקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו: ²⁵ ולא ידע עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 יהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מורה את אישינו: ²⁶ וויאשיהו הוליד את יכניהו ואת ירושלים לאמר: ² איה מלך היהודים הנולד אחיו לעת גנות בבל: ²⁷ ואחריו גלוותם בבליה כי ראיינו את כוכבו במרוח ונבא להשתהות הוליד יכניה את שלטיאל ושלטיאל הוליד לו: ²⁸ ויהי כשהם הורדוס המלך את דבריהם את זרבבל: ²⁹ וזרbabel הוליד את אביהוד ויבהל הוא וככל ירושלים עמו: ³⁰ ויקhalb את אביהוד הוליד את אלקיים ואלקיים הוליד את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם עוזר: ³¹ ועזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד לאמר איפה יולד המשיח: ³² ויאמרו לו בבית את יכין ויכין הוליד את אליהוד: ³³ ואליהוד לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא: ³⁴ אתה הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן וממן בית לחם ארץ יהודה איןך צעיר באלפי יהודה הוליד את יעקב: ³⁵ ויעקב הוליד את יוסף בעל כי מפרק יצא מושל אשר ירעא את עמי ישראל: מרימים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח: ³⁶ אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם ³⁷ והנה כל הדורות מן אברהם עד דוד ארבעה לדעת עת הראות הכוכב: ³⁸ וישלחם בית לחם עשר דורות ומן דוד עד גנות בבל ארבעה ויאמר לכיו קקרו היטב על דבר הילד והיה כי שעשר דורות ומעט גלות בבל עד המשיח ארבעה המזאנן אותו והנדתם לי ואבא להשתהות לו

نم אני: ⁹ ויהי כשםעם את דבריו המלך וילכו נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים והנה הכוכב אשר ראו במורה דרך לפניהם כי נזרו יקרא לו:

עד בא אל מקום אשר שם הילד ויימד ממעל **3** בימים ההם בא יהנן המטביל ויהיו לו: ¹⁰ ויראו את הכוכב וישמו שמה נדולה קרא במדבר יהודה לאמר: ² שבו כי מלכות עד מאד: ² וביבאו הביתה וימצאו את הילד השמי הגיעה: ³ חלא זה הווא אשר נבא עליו עם מרומים אמו ויפל על פניהם וישתחו לו ישיחו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנוח זהב דרך יהוה ישרו משלתו: ⁴ וזה יהנן לבשו ולבונה ומר: ² ויצו בחלום לבתי שוב אל שער נמלים ואוזר עור במתניינו ומאללו חנבים הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: ¹³ הם ורבש היודע: ⁵ ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל הלכו משם ותגה מלאך יהוה נראה אל יוסף יהודה וככל ככר הירדן: ⁶ ויטבלו על ידו בירדן בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברוח מתודים את חטאיהם: ⁷ ויהי כראותו רבים מן לך מצרים והיה שם עד אשר אמר אלק כי הפרושים והצדוקים גנשים לטבילהתו ויאמר הורדוס צרה את הילד לאבדו: ¹⁴ ויקם ויקח להם ידי הצבעונים מיו השכיל אתכם להמלט את הילד ואת אמו בליליה ויבורח מצרים מה: ⁸ لكن עשו פרי הראי לתשובה: ¹⁵ ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר ⁹ ואל תחשבו בלבכם לאמר אברהם הוא דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתי אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבניים האלה לבני: ¹⁶ וירא הורדוס כי התלו בו המנושים יכול האלים להקים בנים לאברהם: ¹⁰ וכבר ויקצף מאד וישלח וימתה את כל הילדים אשר הושם הנדרון על שרש העצים והנה כל עז ביתם לחם ובכל גבולה מבן שנתיים ולמטה אשר איננועשה פרי טוב יגעה וישליך באש: כפי העת אשר חקרה מפני המנושים: ¹⁷ ווימלא נן אגסי טובל אתכם במים לחשובה והבא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: ¹⁸ קול אחרי חזק הוא מנני אשר איני כדי לשאת ברמה נשמע נהי ובכוי תמרורים רחל מבכה ועליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: על בניה מאנה להנחים כי איןם: ¹⁹ ויהי אחריו אשר בידיו המזורה וורה את גרכו ואסף את מות הורדוס ותגה מלאך יהוה נראה בחלום דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר אל יוסף בארץ מצרים: ²⁰ ויאמר אליו קום קח לא תכבה: ¹³ ויבא ישוע מן הגליל הירדנה את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי אל יהנן להטבל על ידו: ¹⁴ ויהודן חש שאות מהו המבקשים את נפש הילד: ²¹ ויקם ויקח את אמר אני צרי להטבל על ייך ואתה בא הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל: ²² וכשמעו אליו: ¹⁵ ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אבי נואה לנו למלא כל הצדקה יונח לו: ¹⁶ ויהי ירא לכלת שמה ויזה בחלום וילך לו אל כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה ארציות הגליל: ²³ ויבא וישב בעיר אשר שמה נפתחו לו השמיים וירא את רוח אליהם ורדת

כיוונה ונחה עליו:¹⁷ והנה קול מן השמיים אומר לכל אחד ואשימים לדיינו אנשים:²⁰ ויעזבו
זה בני יודידי אשר רצתה נפשי בו:

4 אז נשא הרוח את ישוע המדברה למען כעברו שם וירא שני אנשים אחיהם אחרים את
ינשחו השטן: ² ויהי אחריו צומו ארבעים יום יעקב בן זבדי ואת יהונתן אחיו באניה עם זבדי
ואربعים לילה וירעב: ³ ויגש אליו המנסה אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם:
ויאמר אם בן האלים אתה אמר לאביהם האלה ²² ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו
ותהיין ללחם: ⁴ ויען ויאמר הן כתוב לא על אחריו: ²³ ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בכתבי
הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פyi: ⁵ נסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל
וישאהו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על מחלה וכל מודה בעם: ²⁴ ויצא שמו בכל ארץ
פנת בית המקדש: ⁶ ויאמר אליו אם בן האלים סוריא ויביאו אליו את כל החולמים המעניינים
אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה בכל חלים ומכאבים ואחוזוי שדים ומכי ירה
לק ועל כפים ישאנך פן תנף באבן רגלא: ⁷ ונכי אברים וירפאים: ²⁵ וילכו אחריו המנים
ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים
יהוה אלהיך: ⁸ ו יוסף השטן וישאהו אל הר גבה יהודיה ומעבר לירדן:

마다 ויראהו את כל מלכות תבל וכבודו: **5** יהי בראוות את חמון חעם ויעל החרה
ויאמר אליו את כל זאת לך אתנה אם תקך וישב שם ויגשו אליו תלמידיו: ² ויפתח את
ותשתחו לוי: ¹⁰ ויאמר אליו ישוע סור ממני פיהו וילמד אותם לאמר: ³ אשר עני רווח
השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוו ואותו כי להם מלכות השמיים: ⁴ אשרי האבלים
לבדו תעדר: ⁶ וירף ממננו השטן והנה נשׁו כי הם ינחים: ⁵ אשרי הענוים כי מה יירשו
אליו מלאכים וישראלתו: ¹² ויהי כשמו כי הארץ: ⁶ אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי
הסנירו את יהונתן וילך לו ארץ הגליל: ¹³ ויעזב הם ישבו: ⁷ אשרי הרחמנים כי הם ירחמו:
את נצרת ויבא וישב בכפר נהום אשר על שפה ⁸ אשרי בריה לבב כי הם יחוות את האלים:
הימים בגבול זבלון ונפתלי: ¹⁴ למלאת הנאמר: ⁹ אשרי רדרפי שלום כי בני אלהים יקראו:
על פי ישעיהו הנביא לאמר: ¹⁵ ארצתה זבלון ¹⁶ אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם
וארצתה נפתלי דרך הים עבר הירדן נלול מלכות השמיים: ¹¹ אשריכם אם יחרפו וירדפו
הננים: ¹⁶ העם ההלכים בחשך ראו אור גדול אתם וידברו בשקר עלייכם כל רע בעבוריכם:
וישבי בארץ צלמות אור נהגה עליהם: ¹⁷ מן ¹² שמהו ונילו כי שכרכם רב בשםיכם כי כן
העת היא החל ישוע לקרוא ואמור שוכן רדפו את הנבאים אשר היו לפניכם: ¹³ אתם
כי הונעה מלכות השמיים: ¹⁸ ויהי בהחלהכו על מלך הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח
יד ים הגליל וירא שני אנשים אחיהם את שמעון הן לא יצא עוד לכל כי אם להשליך חוצה
הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים והוא מרמס לבני אדם: ¹⁴ אתם אור העולם
מצודה ביום כי דיניהם היו: ¹⁹ ויאמר אליהם

עיר ישבת על ההר לא תוכל להסתור: ²⁵ גם אין ²⁶ ואם תכשילך עין ימינך נקר אותה והשלך מבעליים נר ושמי אותו תחת האיפה כי אם ממק כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך על המנורה ויואר לכל אנשי הבית: ²⁶ כן ייאר מרדת כל גוףך אל גיהנם: (²⁷ Geenna g1067) ³⁰ ואם אורכם לפני בני האדם למען יראו מעיכם ירך הימנית תכשילך קצץ אותה והשלך ממק התובים ושבחו את אביכים שבשמי: ²⁸ אל כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדת תשחבו כי באתי להפר את התורה או את דברי כל גוףך אל גיהנם: (²⁹ Geenna g1067) ³¹ ונאמר איש הנכאים לא באתי להפר כי אם למלאות: ³⁰ כי אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כריתות: אמר אני לך עד כי עברו השמים והארץ ³² אבל אני אמר לך המשלח את אשתו בלחתי לא העבר יור אותה או קוזץ אחד מן התורה על דבר זנות עשה אתה נאפת והלקחה את עד אשר יעשה הכל: ³³ וכן מי אשר יפרגרו לה לאשה נאף הוא: ³⁴ עוד שמעתם כי אחת מן המצוות הקטנות האלה וכן ילמד את נאמר לקדמוניים לא תשבע לשקר ושלם ליהוה בני האדם קטן יקרא במלכות השמים ואשר שבוטיך: ³⁵ אבל אני אמר לך לא תשבע כל יעשה ולמד אותו הוא גדול יקרא במלכות שבואה לא בשם כי כסא אליהם המה: ³⁶ ולא כי אני אמר לך לא תרבה בארץ כי הדום רגליו היא ולא בירושלים כי צדקהכם מצדקה הסופרים והפרושים לא היא קריית מלך רב: ³⁷ אף בראשך אל תשבע תבאו אל מלכות השמים: ³⁸ שמעתם כי אין ביכולתך להשפך שער אחד לבן או לקדמוניים לא תרצח ואשר ירצה מהיב הוא לשחרך יהו דברין חן לא לא והיוiter לבית דין: ³⁹ אבל אני אמר לך כל אשר מלאה מן הרע הוא: ⁴⁰ שמעתם כי נאמר עין יקצף על אחיו חنم מהיב הוא לבית דין ואשר תחת עין שנ תחת שנ: ⁴¹ אבל אני אמר לך יאמר אל אחיו רק מהיב הוא לסנהדרין ואשר אל התקוממו לרעך אך המכחה אותך על הלהבי יאמיר אתה הנבל מהיב לאש גיהנם: (⁴² Geenna) ⁴³ הימנית הטה לנו את الآخرת: ⁴⁴ ואשר יחפוץ ⁴⁵ וכן נאמר תקריב קרבן אל המזבח ושם לריב עמק ולקחת את כתנהך תן לו נם את תזכור כי יש לאחיך דבר עלייך: ⁴⁶ עוזב תעוז חמיעיל: ⁴⁷ וזהאנס אותך ללכת עמודך מילך שם את קרבן לפניו המזבח וקדם לכת לכפר אותו שניים: ⁴⁸ השאלה מאתקת חן לו והבא ללוות פני אחיך ואחריו בן בוא הקרב את קרבן: ממק אל תשב פניו: ⁴⁹ שמעתם כי נאמר ואהבת מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אותו לרעך ושנאת את אייבך: ⁵⁰ אבל אני אמר לך פן יסגור אתה איש ריבך אל השפט והשפט אהבו את אביכם ברכו את מקהלכם הייטיבו יסנירך לשוטר והשלכת את בית הכלא: ⁵¹ Amen לשנאיכם והחפלו بعد מכאייכם ורדפייכם: אמר אני לך לא תצא ממש עד אשר שלמת ⁵² למען תהיו בניים לאביכים שבשמי אשר את הפרותה الأخيرة: ⁵³ שמעתם כי נאמר הוא מזריח שימושו לרעים ולטוביים וממשיר על لكمוניים לא תנאף: ⁵⁴ אבל אני אמר לך כל הצדיקים ונם על הרשעים: ⁵⁵ כי אם תאהבו אשר יבית באשה לחמוד אותה נאף נאפה בלבבו: את אהביכם מה הוא שכרכם הלא נם המכבים

ישו זו את: ⁴⁷ ואם תשאלו לשולם אחיכם בלבד ¹⁶ וכי תצומו אל תהיו צעפים כחנפיהם המשנים מה יתירון לכם הלא גם המכסים יעשו זאת: את פניהם להראות צמויים לבני אדם אמר ⁴⁸ אכן היו שלמים כאשר אביכם שבשמי שלם אני לכם כי ללחוו את שכרם: ¹⁷ ואתה כי חצום סוך את ראשך ורוחץ את פניך: ¹⁸ למען הוא:

6 השמרו לכם מעשות צדקהכם לפניו בני לא תראה בזומך לבני אדם כי אם לאבחן אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר אשר בסתר ואבחן הראה במשטרים הוא בנלי מאת אביכם שבשמי: ² לכן בעשותך צדקה גמלך: ¹⁹ אל האצרו لكم אוצרות הארץ אשר אל תרע לפניך בשופר כמעשה החנפיהם בbatis יאלולם שם סס וركב ונגבים ייחתרו שם ונגנו: הכנסיות ובחרבות למען יהללו אותם האמשים ²⁰ אבל האצרו لكم אוצרות בשמיים אשר סס אמר אני לכם כי ללחוו את שכרם: ²¹ וכי במקום אשר אוצרכם בו שם בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ולא יגנו: ²² כי במקום אשר אוצרכם בו שם ימINK: ⁴ למען תהיה צדקהך בסתר ואבחן יהיה גם לבככם: ²² נר הנוף הוא העין ואם הראה במשטרים הוא בנלי גמלך: ⁵ וכי עינך היא חמימה כל גוףך יאור: ²³ ואם עינך תחפלל אל תהיו כחנפיהם האהבים להתפלל רעה כל גוףך יחשך והנה אם יחשך האור בעמדם בbatis הכנסיות ואצל פנות השוקים אשר בקרבר מה רב החשך: ²⁴ לא יוכל איש למען יראו לבני אדם אמר אני לכם כי לעבד שני אדרנים כי אם ישנא את האחד ויאהב לךו את שכרם: ⁶ ואתה כי תחפלל בו את الآخر או ידבק באחד ויבוה את الآخر בחדרך וסגר דלתך בעדרך והתפלל אל אביך לא תוכל עבד את האלים ואת הממון: אשר בסתר ואבחן הראה במשטרים הוא בנלי ²⁵ על כן אמר אני לכם אל תדאנו לנפשכם גמלך: ⁷ ובתaplלכם אל תפפטטו כנויים מה תאכלו ומה תשתו ולונפכם מה תלבשו הלא הנפש היא קירה מן המזון והגוף יקר החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו: ⁸ ואתם מן الملובש: ²⁶ הבינו וראו את עופ השמיים אל תדרמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנה: ⁹ לכן כה תחפללו אבינו אשר אינם זרים ואינם קצריים ואני אספיטם שבשמי יתקדש שמי: ¹⁰ תבא מלכותך יעשה לאסמים ואביכם שבשמי מכלכל אתם הלא רצונך כמו בשמיים כן בארץ: ¹¹ את לחם חקנו אתם נעליתם עליהם מאד: ²⁷ ומוי זה מכמ תן לנו הימים: ¹² וסלח לנו את חבותינו כאשר בדאותו יוכל להוסיף על קומתו אמה סלחנו נם אנחנו לחביבינו: ¹³ ואל תביאנו לידי אהת: ²⁸ וללבוש למטה תדאנו התבוננו נא אל נסיוון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה שושני השדה הצמחות אין עמלות ואין טות: והגבורה והחפארת לעולמי עולמים Amen: ¹⁴ כי אני אמר לכם כי נס שלמה בכל הדרו לא אם חסלחו לבני אדם את חטאיהם אביכם היה לבוש כאחת מהנה: ³⁰ ואם ככח מלביע שבשמי יסלח נם לכם: ¹⁵ ואם לא תסלחו לבני האלים את חצרה השדה אשר היום צמח ומחר אדם נם אביכם לא יסלח לכם את חטאיהם: ישלך לתוכה התנור אף כי אתם קטני האמונה:

³¹ לבן אל תדרנו לומר מה נאכל ומה נשתה ¹⁶ הכהר תכירו אותם בפריהם היאספו ענבים ומה נלבש: ³² כי את כל אלה מבקשים הגוים מן הקצים או תאנים מן הברקנים: ¹⁷ וכן כל הלא ידע אביכם אשר בשמיים כי את צרים עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע: לכל אלה: ³³ אך בקשו בראשונה את מלכות ¹⁸ עץ טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ משחת אלהים ואת צדקהו ונוסף לכם כל אלה: ³⁴ אכן לא עשה פרי טוב: ¹⁹ וכל עץ אשר לא עשה אל תדרנו ליום אחר כי יום מחר הוא יdag פרי טוב ינדע וישלח באש: ²⁰ אכן בפרים תכירו אותם: ²¹ לא כל האמר לי אדני אדני לעצמו ודיו ליום צדרתו:

7 אל תשפטו למען לא תשפטו: ² כי במשפט יבוא אל מלכות השמיים כי אם העשה רצון אבי אשר אתם שפטים בו השפטו ובמקרה אשר אתם شبשמי: ²² והיה ביום ההוא יאמרו רביהם אליו מדדים בה ימד לכם: ³ ולמה זה אתה ראה אדני אדני הלא בשם נבאו ובשם נרשו את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך שדים ובשם עשינו נבורות רבות: ²³ אז עננה לא התביט: ⁴ ואיך תאמיר אל אחיך הנינה לי, גם לא אמר מעולם לא ידעתם אתכם סורו ממני ואסירה את הקסם מעינך והנה הקורה בעינך: ²⁴ אכן כל השמע את דברי אלה והחנף הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחריו ועשה אתם אדרמהו לאייש חכם אשר בנה את כן ראה תרא להסיר את הקסם מעין אחיך: ²⁵ ביתו על הסלע: ²⁶ וירד הנש וישטפו הנחרות אל תנתנו את הקדש לכלהים ואל תליכו יישבו הרוחות ויונעו בבית ההוא ולא נפל כי פניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגיליםם יסד על הסלע: ²⁶ וכל השמע את דברי אלה ופנו וטרפו אתכם: ⁷ שאלו ויתן لكم דרכו ולא עשה אתם ידמה לאיש עבר אשר בנה את ותמצאו דפקו ויפתח לכם: ⁸ כי כל השאל ביתו על החול: ²⁷ וירד הנש וישטפו הנחרות יקבל והדרש ימצא והדקק יפתח לו: ⁹ ומוי יישבו הרוחות ויונעו בבית ההוא ויפול ותדו זה איש מכם אשר ישאל ממנה בנו לחם ונתן מפלתו גדולה: ²⁸ ויהי יכולות ישוע לדבר לו אבן: ¹⁰ וכי ישאל ממנה דג היהן לו נהש: את הדברים האלה ויתומם המון העם על כן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טובות תורתו: ²⁹ כי היה מלמד אותם כבעל גבורה לבניכם אף כי אביכם شبשמי יתן אך טוב ולא כסופרים:

לשאלים מאתו: ¹² אכן כל אשר תחפזו כי ישו **8** וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: لكم בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת היא ² והנה איש מצרע באושתחו לו ויאמר אדני אם התורה והנבאים: ¹³ באו בفتح הצר כי ריחב תרצה תוכל לטהרני: ³ ווישלח ישוע את ידו וינגע הפתח ומרוחה הדרך המביא לאבדון ורבים בו ויאמר חפץ אני תהר ומיד נרפא צערתו: אשר יבוא בו: ¹⁴ ומה צר הפתח ומוצק הדרך ⁴ ויאמר אליו ישוע ראה פן ספר לאיש כי אם המביא לחיים ומטעים הם אשר ימצאו: לך והראה אל הכהן והקריב את הקרבן ¹⁵ השמרו לכם מנביائي השק הבאים אליכם אשר צוה משה לעדות להם: ⁵ ויהי כבאו אל בלבוש כבשים ובקרים זבים טרפים מה:

כפר נחום וינש אליו שר מהה אחד ויתחנן לו לזכור את מותיהם: ²³ וירד אל האניה וירדו לאמר: ⁶ אדני הנה נערינו נפל לMSCB בביותיו אותו תלמידיו: ²⁴ והנה שער גדרו היה כים והוא נכח אברים ומענה עד מאר: ⁷ ויאמר ישוע ותכסה האניה בגלים והוא ישן: ²⁵ וינשו אליו אליו אבא וארפאהו: ⁸ ווין שר המאה ויאמר תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושענו אדניינו אדני נקלתי מבאך בצל קורתוי אך דבר נא רך אבדנו: ²⁶ ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה דבר ונרפא נערוי: ⁹ כי אגבי איש נתון תחת יראתם ויקם ויגער ברוחות ובבים דממה השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתו נדולה: ²⁷ ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא לזה לך וחלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה אמר נם הרוחות והם לו ישמעון: ²⁸ ויהי כבאו זאת ועשה: ¹⁰ וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל עבר היום אל ארץ הנרגשים ויפנשוו שני ההלכים אחריו אמן אמר אני לכם נם בישראל אנשים אחויו שדים יצאים מבתי הקברות ויתמה לא מצתי אמונה נדולה כזאת: ¹¹ ואני אמר מאר עד אשר לא יכול איש לעבר בדרך לבם ריבים יבוא מזרחה וממערב ויסבו עם ההוא: ²⁹ והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך אברם ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹² אבל ישוע בן האלים הבאת הלם לעונתו ולא בני המלכות הימה יגרשו אל החשך החיצון עתנו: ³⁰ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה שם תהיה היללה ותרוק השנים: ¹³ ויאמר הרחק מהם: ³¹ ויתחנו אליו השדים לאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירם: ³² ויאמר יורפא נعرو בשעה ההיא: ¹⁴ ויבא ישוע ביתה אליהם לכלו לכט ויצאו ויבאו בעדר החזירם פטרוס וירא את חמותו נפלת לMSCB כי אחותה והנה השתרע כל עדר החזירם מן המורד הקדחת: ¹⁵ ויגע בידיה ותרף ממנה הקדחת על הים וימתו במים: ³³ וינסו הרעים ויבאו ותקם ותשרם: ¹⁶ ויהי לעת ערב ויביאו אליו העורה וינוידו את הכלול ואת אשר נעשה לאחוי רבים אחויו שדים וינרש את הרוחות בדרכם: ³⁴ והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וירפא את כל החולים: ¹⁷ למלאת את אשר וכראותם אותו ויבקשו ממנו לעבר מנגולם:

דבר ישועהו הנביא לאמר חליינו הוא נשא **9** וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: ² והנה ומכابינו סבלם: ¹⁸ ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתו ויצו לעבר משם אל עבר הים: ¹⁹ ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחריך אל כל אשר תלך: ²⁰ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: ²¹ ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללקת ולCKER את אבי: ²² ויאמר אליו ישוע לך אחרי ותנה למותים

לסלח חטאיהם ויאמר אל נכה האברים קום הושעה לך ותושע האשה מן השעה ההיא: שא את מטהך ולך לך אל ביתך: זוקם וילך ²³ ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים לבריתו: ⁸ והמן העם כראותם ואת השטוממו בחילילים ואת העם הומה ויאמר: ²⁴ סורו ושבחו את האלים אשר נתן שלtan כזה לבני מפה כי לא מהה הילדה אך ישה היא וישחקו אדם: ⁹ ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב לו: ²⁵ ויהי אחרי נרש העם ויבא הביתה ויאחו בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחורי בידיה ותקם הנערה: ²⁶ ותצא השמואה הזאת ויקם וילך אחריך: ¹⁰ ויהי בהסכו בביתו בכל הארץ היא: ²⁷ ויעבר ישוע משם וילכו והנה מוכסים וחטאיהם רבים באו ויסבו עם אחרי שני אנשים עודים והמה צעקם ואמריהם ישוע ותלמידיו: ¹¹ ויראו הפרושים ויאמרו חננו בן דוד: ²⁸ וככובאו הביתה נשוא אליו אל תלמידיו מודיע עם המוכסים והחטאיהם העודים ויאמר אליו יושע המאמינים אתם אכל רבכם: ¹² וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולמים: אדרניינו: ²⁹ וינגע בעיניהם ויאמר יעשה לכם ¹³ ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד הפצתי ולא כאמונתכם: ³⁰ ותפקידה עיניהם וינער בהם זבח כי לא באתי לך את הצדיקים כי אם ישוע ויאמר פן יודע לאיש: ³¹ ומה את החטאיהם לתשובה: ¹⁴ ויגשו אליו תלמידי בצתם השמיעו את שמו בכל הארץ היא: יהנן ויאמרו מודיע אנחנו והפרושים צמים ³² הנה יצאו והנה הביאו אליו איש אחד אחוי הרבה ותלמידיך אינם צמים: ¹⁵ ויאמר אליהם שד: ³³ וכאשר נרש השר וידבר האלם ויתמה יושע אך יכולו בני החפה להתאבל בעוד המון האנשים ויאמרו מועלם לא נראהתה כזו החתן עמהם הנה ימים באים ולקח מאתם בישראל: ³⁴ והפרושים אמרו על ידי שר החתן ואו יצומו: ¹⁶ אין משים מטלחת חדש השרדים מגרש הוא את השרדים: ³⁵ ויסב ישוע על שמלה בלה כי תנתק מלאות מושמלה בכל הערים והכפרים וילמד בבתי נסיותיהם ותרע הקרעה: ¹⁷ ואין נותנים יין חדש בנادرות ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלת וכל בלים פן יבקעו הנادرות והיין ישפך והנادرות מודוה בעם: ³⁶ ובראותו את החמנים נכרמו יאבדו אבל נותנים את היין החדש בנادرות רחמייו עליהם כי הם מתעלפים ונדחים כצאן חדשים ושניות יחו יישמרו: ¹⁸ ויהי הוא מדבר אשר אין להם רעה: ³⁷ או ידבר לתלמידיו אליהם את אלה והנה אחד השרדים בא וישתחו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים: ³⁸ לכן לו ויאמר עתה וזה מהה ברתו בא נא ושים את התהנו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו: ידר עלייה ותחיה: ¹⁹ ויקם ישוע וילך אחורי **10** ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו הוא ותלמידיו: ²⁰ והנה אשה זבת דם שתים ייתן להם שלtan על רוחות הטמאה לגרשם עשרה שנה נשאה מהחריו ותגע בציית בנדו: ולרפוא כל חלי וככל מודה: ² ואלה שמות ²¹ כי אמרה בלהה אך אם אנע בבנדו או שעש שנים עשר השליחים הראשונים שמעון הנקר ²² ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזק בתי אמוןך

פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויווחנן אחיו: בנו וקמו בנים באביהם וימיתו אותם:²² והיותם פילופס ובכר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת בן חלפי ולבי המכנה תדי: ⁴ שמעון הקני קין הוא יושע:²³ ואם ירדפו אתכם בעיר אחת ויוהדה איש קדירות אשר גם מסר אותו: ⁵ את נoso לעיר אחרה כי אמן אמר אנו לכם לא שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר חכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם: אל דרך הנויים אל תחלכו ועל עיר השמרונים²⁴ אין תלמיד עלה על רבו ועובד על אדני: אל תבאו: ⁶ כי אם לכט אל הצאן האברות²⁵ דיו לתלמיד להיות כרבו ועובד להיות בבית ישראל: ⁷ ובכחכם קראו לאמר למכות אדני אם לבעל הבית קראו בעל זובב אף השמיים קרבה לבוא: ⁸ רפאו את החולמים טהרו לאנשי ביתו: ²⁶ על כן לא תיראות כי אין דבר את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים מכסה אשר לא נגלה ואין נעלם אשר לא יודע: גרשו חנם לקחתם חנם תחנו: ⁹ לא תקחו זהב²⁷ את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ולא כסף ולא נחשת בחנוריכם: ¹⁰ ולא תרמיל ואשר ילחש לאוניכם השמייע על הננות: ²⁸ ואל בדרך ולא שני כהנות ולא נעלם ולא מטה כי תיראי מן ההרנים את הנוף ואת הנפש לא יוכל שווה הפעל די מהותו: ¹¹ וככל עיר וכפר אשר להרגן אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הבאו שמה דרשו מי הוא הרاوي לזה בתוכה הנפש גם את הנוף בניינם: ²⁹ Geenna g1067 הלא ושם שבו עד כי תצא: ¹² ובכובאכם אל הבית תמכרנה שתי צפירים באסר ואחת מהנה לא שאללו לו לשולם: ¹³ ויהיה אם ראו הבית יבוא תපול ארצה מבלדי אביכם: ³⁰ ואתם גם עלייו שלומכם ואם איננו ראיו שלומכם אליכם שעורת ראשכם נמנוט כל': ³¹ لكن אל תיראו ישוב: ¹⁴ וככל אשר לא יוכל אתכם ולא ישמע הנכם יקרים מצפירים רבות: ³² הנה כל אשר לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר יודה בו לפניו האדם אודה בו גם אני לפניו אבי ההייא ונערו את עperf רגליךם: ¹⁵ אמן אמר אני شبשים: ³³ ואשר יכחší בילפנֵי האדם אכחש לכם כי יקל לארץ סדום ועمرה ביום הדין בו נס אני לפניו אבי شبשים: ³⁴ אל תהשבו כי מן העיר ההייא: ¹⁶ הנהו שלח אתכם ככבשים באתי להטיל שלום הארץ לא באתי להטיל בין הזאים לכט היו ערומים כנחים ותמיימים שלום כי אם הרבה: ³⁵ כי באתי להפריד איש כינויים: ¹⁷ והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו מאביו ובת מאמא וכלה מחמותה: ³⁶ ואיבי איש אתכם לسنנדריות ויכו אתכם בשוטים בכתי אנשי ביתו: ³⁷ האחוב את אביו ואת אמו יותר כנסוותיהם: ¹⁸ ולפנֵי משלים וממליכים תובאו ממוני איננו כדי לי והאהבת את בנו וברתו יותר למען עדות להם ולנוים: ¹⁹ וכי ימסרו אתכם ממוני איננו כדי לי: ³⁸ ואשר לא יקח את צלבו אל תדאויך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה והלך אחורי איננו כדי לי: ³⁹ המצא את נפשו ההייא את אשר תדברו: ²⁰ כי לא אתם הם יאבדנה והמאבד את נפשו למען הוא ימצאה: המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם: ⁴⁰ המקובל אתכם אותו הוא מקבל והמקובל וזה יהיה אח ימסר את אחיו למות ואב ימסר את אותו הוא מקבל את אשר שלתני: ⁴¹ המקובל

נבייא בשם נביה שכר נביה יכח והמקבל צדיק קינה ולא ספדים: ¹⁸ כי בא יהונתן לא אכל ולא לשם צדיק שכר צדיק יכח: ⁴² והמשקה את שתה ויאמרו שדר בו: ¹⁹ וויבא בן האדם והוא אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרמים לשם אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהבת תלמידיך אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו: מוכסים וחטאיהם ונצדקה החכמה מאה בניה:

11 ויהיו ככלות ישוע לזכות את שנים עשר ²⁰ אז החל לנער בעירם אשר רב גבורותיו תלמידיו וילד מושם ללמד ולקררא בעריהם: נעשו בתוכן ולא שבו: ²¹ אווי לך כורזין אווי לך ² ויוחנן שמע בבית הסחר את מעשי המשיח בית צידה כי הנגורות אשר נעשה בקרכון לו ושילח שניים מותלמידיו: ³ ויאמר אליו האטה בצור ובצידון נעשה הלא כבר שרשו בשק ואפר: הוא הבא אם נחכה לאחר: ⁴ וויען ישוע ויאמר ²² אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור להם לכוב הנידור ליוחנן את אשר שמעתם וצידון יותר מככם: ²³ ואת כפר נחום המרוממה עד השמיים עד שאול תורדי כי הנגורות אשר ראייתם: ⁵ עוריים ופחסים מתחלכים נעשה בתוכך לו בסדום נעשה כי עתה עמדה על מצרעים מטההרים וחרשים שומעין ומתרים קמים תלה עד היום הזה: ²⁴ אבל אני אמר עניינים מתבשרי ישועה הם: ⁶ ואשדי אשר לא יכול כי ביום הדין יקל לאזרמתם סדום ממק': לא יכשל כי: ⁷ הנה הלויכו להם וישוע החל בעת ההיא ענה ישוע ויאמר מה ²⁵ לדבר אל המון העם על אדרות יהונתן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ניוע השמיים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים ברוח: ⁸ וואם לא מה זה יצאתם לראות האיש והנבוים ונוליתם לעוללים: ²⁶ הן אבי כי כן לבוש בגדיו הענוה הנה הלבושים עדנים בבתי היה רצון לפניו: ²⁷ הכל מסר לי מאת אבי המלכים מהה: ⁹ וואם לא מה זה יצאתם לראות ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את אם אשנבי אין אני אמר לכם כי נдол הוא ¹⁰ האב בלתי הבן ואשר יחפוץ הבן לנולתו לו: מנבייא: ¹¹ כי זה הוא אשר כתוב עליו הני שלח ²⁸ לכו אליו כל העמלים והטעונים ואני אניה מלאכי לפניו ופנה רדך לפניו: ¹² אכן אמר לכם: ²⁹ קבלו עליכם את עלי ולמדו ממוני כי אני לכם לאكم בילדוריasha איש גדור מיווחנן ענו ושפלו רוח אנכי ותמצאו מרוגע לנפשותיכם: המתוביל אך הקטן במלכות השמיים נдол הוא ³⁰ כי עלי נעים הוא וקל משאי:

מןנו: ¹² ומימי יהונתן המתוביל עד הנה מלכות **12** בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השמיים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחתפו: השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת כי כל הנבאים והتورה עדי יהונתן נבאו: ¹³ ויראו הפרושים ויאמרו לנו הנה ¹⁴ ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד תלמידיך עשים את אשר אסר לעשות בשבת: לבוא: ¹⁵ מי אשר אונס לו לשמע ישמע: ¹⁶ ועל ³ ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה מי ארומה את הדור הזה דומה הוא לילדים דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אותו: ⁴ כי היושבים בשוקיים וקראים לחביריהם לאמր: בא אל בית האלים ויאכל את לחם הפנים ¹⁷ חללו לכם בחליילים ולא רקדרם קונו לכם

אשר איןנו מתר לו ולא גשו לאכלה רק לכחנים על עצמו ואיככה תכוון מלכתו: ²⁷ ואם אני לבדים: ⁵ או הלא קראתם בתורה כי בשבות מגרש את השדים בבעל זובב בנייכם במאי הם יחוללו הכהנים את השבת במקדרש ואין להם מגרשים אותם על כן המה יהוי שפטיכם: ²⁸ אך עזען: ⁶ אבל אני אמר לכם כי יש פה נדול מן אם ברוח אליהם אני מגרש את השדים הנה המקדש: ⁷ ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי הגעה אליכם מלכות האלוהים: ²⁹ או איך יוכל ולא זבח לא הרשותם את הניקם: ⁸ כי בן איש לבוא לבית הגבור ולנолов את כליו אם האדם הוא נם אדרון השבת: ⁹ ויעבר משם אל לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר יששה את בית הכנסת: ¹⁰ והנה שם איש אשר ידו יבשה ביתו: ³⁰ כל אשר איןנו אליו הוא לנגידו ואשר רישאלוחו לאמר המתר לרפא בשבת למען איןנו מכנס אליו הוא מפוזר: ³¹ על כן אני אמר ימצאו עליו שטנה: ¹¹ ויאמר אליהם מי האיש لكم חטא ונודף יסלח לאדם אך נדוף בכם אשר לו כבש אחד ונפל בכור בשבת הרוח לא יסלח לאדם: ³² וכל אשר ידבר ולא יחויק בו ויעלנו: ¹² ומה יקר אדם מן דבר חרפיה על בן האדם יסלח לו והמחרפ הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: ¹³ ויאמר אל את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה האיש פשט את ידך ויפשط אתה ותרפא ותשוב ולא בעולם הבא: ¹⁴ (aiōn 165) ³³ או עשו את העץ כדיו الآخرת: ¹⁵ ויצא הפרושים ויתעצו עליו טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו לאבדו: ¹⁶ וידעו ישוע ויסר משם וילך אחורי משחת כי בפריו נכר העץ: ³⁴ ילדי הצפונים המון עם רב וירפאים כלם: ¹⁷ ויצותם בנערתא איךת תוכלו למלא טוב ואתם רעים כי משפעת שלא גנלהו: ¹⁸ למלאת את אשר דבר ישותה הלב ימלל הפה: ³⁵ האיש הטוב מאוצר לבו הנביא לאמר: ¹⁹ חן עברי בחורתاي בו יידידי הטוב מוציאה את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע רצחנה נשפי נתתי רוחיו עליו ומשפט לנוים מוציא דע: ²⁰ ואני אמר לכם כל מלאה בטליה יוציאה: ²¹ לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ אשר ידרבוبني הנארם יתרנו עליה החשבון ביום קולו: ²² קנה רצוץ לא ישבור ופשטה כהה הדין: ³⁷ כי מדבריך תצדק ומדבריך תחיב: לא יכבה עד יוציאה לנצח משפט: ²³ ולשםו ³⁸ ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבינו גויים ייחלו: ²⁴ או הובא אליו איש עור ואלים חפצנו לראות אותן מידך: ³⁹ ויען ויאמר אליהם אשר אהזו שוידרפו ידרבר האלים ונום ראה: דור רע ומנאף מבקש לו אותן ואות לא ניתן לו וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה יהוה בלתי אם אותן יהנה הנביא: ⁴⁰ כי כאשר היה בן דוד: ²⁵ והפרושים כשמעם זאת אמרו זה יהוה במשעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות אשר מגרש את השדים כי אם על ידי בעל כן יהוה במשעי הדג שלשה ימים ושלשה ימים זובב שר השדים: ²⁶ ויושע ידע את מהשבותם ושלשה לילות: ⁴¹ אנשי נינה יקומו במשפט ויאמר אליהם כל מלוכה הנחלה על עצמה עם הרור זהה וירושיעו כי הם שבו בקריאת תחרב וככל עיר ובית הנחלקים על עצם לא יהנה והנה פה נדול מוניה: ⁴² מלכת תימן יכונו: ²⁷ והשتن אם יגרש את השטן נחלה תקום במשפט עם הרור זהה ותרשיענו כי באה

מקצת הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה סודות מלכות השמים ולחם לא נתן: ¹² כי מי פה נдол משלמה: ¹³ והרוח הטמאה אחרי שיש לו ינתן לו וידוף וכי אין לו גם את צאתה מן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה אשר יש לו יקח ממנה: ¹⁴ על כן במשלם אדרבר מנוחה ולא תמצאה: ¹⁵ אז אמר אושבה אל אליהם כי ברחם לא יראו ובשמע לא ישמעו ביתו אשר יצאתו משם ובהא ומוצאתו מפנה אף לא יבין: ¹⁶ ותקים בהם נבואה ישיעו מומטא ומחרד: ¹⁷ ואחר תלך ולקחה אליה האמרת שמעו שמעו ועל תבין וראו ראו ועל שבע רוחות אחריות רעות ממנה וباו ושכנו תדע: ¹⁸ כי השמן לב העם הזה ואוניו הכביד שם והותה אחרית האדם הוא רעה מראשו ועינוי השע פון יראה בעינו ובאינו ישמע ולכזו כן יהיה גם לדור הרע הזה: ¹⁹ עודנו מדבר בין ושב ורפא לו: ²⁰ ואתם אשר עיניכם כי אל המון העם והנה אמו ואחו עמדו בחוץ תראינה ואוניכם כי השמענה: ²¹ כי אכן אמר מבקשים לדבר אותו: ²² ויגד אליו הנה אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים וכיספו לראת ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אותך: את אשר אתם ראים ולא ראותו ולשמע את ²³ רעון ויאמר אל האיש המnid לו מי היאامي אשר אתם שמעים ולא שמעו: ²⁴ לכן אתם וממי הם אחיך: ²⁵ ויט ידו על התלמידיו ויאמר שמעו נא את משל הזורע: ²⁶ כל איש שמע הנהامي ואחי: ²⁷ כי כל אשר יעשה רצון אבי את דבר מלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטא שבשימים הוא אחוי ואחותי ואמי:

13 ²⁰ והנורע על הסלע הוא השמע את הדבר ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וימהר ויקחנו בשמה: ²¹ אך אין לו שרש תחתיו וرك לשעה יעמוד ובஹות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל: ²² והנורע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ומרמת העדר ימעכו את הדבר ופראי לא יהיה לו: ²³ (א"ז g165) והנורע על האדמה הטובה והנורע ונתקה במשיח כי לא היה לו עמק אדמה: ²⁴ ויהי כזרח המשם ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: ²⁵ וויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו: ²⁶ וויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערם וזה שישים וזה שלשים: ²⁷ מי אשר אונים לו לשמע יسمع: ²⁸ וויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלם הדבר עבדיו בעל הבית ויאמרו אליו אדרניינו אליהם: טויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את הלא זרע טוב ורעת بشדר ומאין לו הווין:

28 ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו העבדים הייש את נפשך כי נלך ונלקט אתם : ובשמהתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את 29 ויאמר לא פן בלקטכם את הונין תשרשו גם השדה ההוא : 45 עוד דומה מלכות השמים את החטים : 30 הניחו אותם ויגדלו שניתם יחד עד לשחר המבוקש מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את הקציר והיה בעת הקציר אמר ל��רים לקטו מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את בראשונה את הונין ואנדו אתם אנדרות לשרפם כל אשר לו ויקנו אתה : 47 עוד דומה מלכות ואת החטים אספו לאוצריו : 31 ווישם לפניהם השמיים למכירת אשר הורדה להם ומיניהם משל אחר לאמיר מלכות השמיים דומה לנגר שונים יאספו לתוכה : 48 וכאשר נמלאה העלו של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדהו : אתה אל שפתם והוא ישבו וילקטו את המינים 32 והוא קטן מכל הזרעים וכאשר צמה נдол הטובים לתוכ הכלים ואת המשחתים השליך הוא מן הירקות והיה לעז עד אשר יבוא עוף ח 49 כן יהיה בקץ העולם יצא המלאכים השמיים וקנו בענפיו : 33 ווישא עוד משלו ויאמר והברילו את הרשעים מתוך הצדיקים : (ח 49) מלכות השמיים דומה לשאר אשר לקחו אשה ג 50 והשליכם אל תנור האש שם תהיה ותטמנהו בשלוש סאים קמה עד כי יחמצ ח 51 והיללה וחרך השנים : 51 ויאמר אליהם ישוע כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם האתם הבינוותם את כל זאת ויאמרו אליו כן ובבלי משל לא דבר אליהם : 52 למלאת את ארניינו : אשר דבר הנביא אמר אפתחה במשל פי המלמד למלכות השמיים דומה לאיש בעל אביעה חידות מני קדם : 36 אז שלח ישוע את הבית המוציא מאוצרו חדשות וישנות : 53 והוא המון העם ויבא הבית וינשו אליו תלמידיו ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם: ויאמרו באך נא לנו את משל זונו הדשה : 37 וויען ג 54 ויבא לארצו וילמד אותם בבית הכנסת עד והוא אמר אליהם הזורע את הזורע הטוב הוא בן כי השותמו ויאמרו מאיין לזה החכמה הזאת האדם : 38 והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני והנברות : 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמרו המלכות הם והזוניין בני הרע הנהו : 39 וזה איב שמה מרדים ואחיו יעקב וヨוסי ושמعون ויהודה: אשר ורעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם ג 56 ואחיותו הלא כלן אנחנו הן ומאיין איפוא לו כל והקצרים הם המלאכים : (ח 49) והנה אלה ג 40 כאשר ילקטו הונין ונשרפו באש כן יהיה בקץ אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובכיתו : 58 ולא העולם הזה : 41 (ח 49) בן האדם ישלח את שמה נברות רבות מפני חסר אמונה:

14 בעת היה שמע הורדוס שר רביע כל פעלי האון : 42 והשליכו אותם אל תנור האש המודינה את שמע ישוע : 2 ויאמר אל נעריו זה הוא יהונתן המטביל והוא קם מן המתים על כן הנברות فعلות בו : 3 כי הורדוס חשף את יהונתן לו לשמע ישמע : 44 עוד דומה מלכות השמיים

ויאסרו ווישמו בבית הסחר בגול הורדיה הימ עד אשר ישלח את העם:²³ ואחרי שלחו את אשת פילוס אחים: ⁴ כי יוחנן אמר אליו לא נכון העם עליה ההרה ברד להחפכל ויהו ערבות והוא היה לך לאשה: ⁵ ויבקש המתו אך ירא את לבדוק שמה: ²⁴ והאניה הלהה בתוך הים ותטרף ההמון כי לנכיה חשבו אותו: ⁶ ויהיו ביום הלהה מן הנליכים כי הרוח לננדת: ²⁵ וייהי באשמרת הורדוס וتركד בת הורדיה בתוכם ותיטב הרכבעית ויבא אליהם ישוע מטהלך על פניו בעין הורדוס: ⁷ וישבע לה ויאמר מה תשאל ²⁶ והתלמידים בראשם אותו מטהלך על נפשך ואתן לך: ⁸ ואמה שמה את הדברים בפיים פניהם נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעק ותשאל לאמור תננה לי פה בקערה את ראש יוחנן מפchar: ²⁷ וידבר ישוע彷תאם אליהם חזקן כי המטביל: ⁹ ויעצב המלך אך בעבר השבועה אני הוא אל תיראו: ²⁸ ויען פטרוס ויאמר אליו והמסבים עמו צוה לחת לה: ¹⁰ וישלח ויאת אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על ראש יוחנן מעליו בבית הסחר: ¹¹ וויביאו את המים: ²⁹ ויאמר בו וירד פטרוס מן האניה ראש בקערה ויתנו לנערה ותביאו אל אמה: ויתהלהך על הימים לבוא אל ישוע: ³⁰ וייהי יונשו תלמידיו וישאו את נויתו ויקבורה וילכו כראתו את הרוח כי חזקה היא וירא ויחל ויגנוו לישוע: ³¹ וייהי כשמיota את זאת ויסר שם לטבע ויצו על אמר אדני הוושעני: ³² ווימחר באניה אל מקום חרבה לבדר וישמעו המן ישוע לשלה את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן העם וילכו אחריו ברגלייהם מן הערים: ³³ וויצא האמונה למה לחק לך: ³² הם עלו אל האניה ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם ותרוח שככה: ³³ ואנשי האניה נשוו ווישתחו וירפא את החלשים אשר בהם: ³⁴ וויהי לפנות לו לאמר באמת בן אלהים אתה: ³⁴ וויברעו ערבי וינשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב את הים ויבאו ארצת גניש: ³⁵ ויכירו אותו ונטה היום שלחה את המון העם וילכו אל אנשי המקומ ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם הכהרים לקנות להם אכל: ¹⁶ וויאמר אליהם ויביאו אליו את כל החלים: ³⁶ וויבקשו ממנו כי אינם צריכים לлечת לנו אתם להם לאכל: יגעו רק בציית בנרו וכל הנעים נושאו:

¹⁷ ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככורות **15** או באו אל ישוע הסופרים והפרושים לחם ושני דנים: ¹⁸ וויאמר הביאום אליו הלם: אשר מירושלים: ² ויאמרו מדורע תלמידיך עברים את קבלת הוקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם להם: ³ ויען ויאמר אליהם מדורע גם אתם עברים את מצות אליהם בעבר קבלתכם: ⁴ כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות ימות: ⁵ ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עלייך לכבד את אביו בתלמידיו לרדרת באניה לעבר לפניה אל עבר

ואת אמו: 6 ותפזרו את דבר האלים בעבור הכלבים יאכלו מפזרוים הנפלים מעל שולחן קבלתכם: 7 חנפים היטב נבא עלייכם ישעיהו אדניהם: 28 ויען ישוע ויאמר אלה אש גדרה לאמר: 8 העם הזה נש בפיו ובשפטיו כבדוני אמוןך ידי לך כרציך וטרפה בתה מן השעה ולכו רחק ממוני: 9 ותהו יראתך את מצות ההוא: 29 ויעבר ישוע שם ויבא אל ים הגליל אנשים מלמדים: 10 ויקרא אל העם ויאמר ויעל ההרתו וישב שם: 30 ויבאו אליו המונע עם להם שמעו והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא רב ועמם פסחים עורם חרשים קטעים ורבים את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא כהמה ויפלום לרוגאי ישוע וירפאים: 31 ויתמכו את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו העם בראותם את האלים מדברים והקטעים הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה בריאות והפסחים מתהלים והעורדים ראים נכשלו בו: 32 ויען ויאמר כל מטע אשר לא ישבחו את אלהי ישראל: 32 ויקרא ישוע נתע אבי שבשים עקור יעקר: 14 הנהו אותך אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם מנהלים עורדים מה לעורדים וכי יוליך עור את כי זה שלשת ימים עמדו עמודי ואין להם מה העור ונפלו שניים בתוכם הבור: 15 ויען פטרוס לאכל ואיני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה: 16 ויאמר בדרך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאיין לנו ישוע עדנה גם אתם באין בינה: 17 העוד לא די لكم בדבר להסביר את ההמון הנдол תשבילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש הזה: 34 ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם וישפרק שם לモזאות: 18 אבל היוצא מן הפה לכם ויאמרו שבע ומעת דנים קטנים: 35 ויצאו יוצאו מן הלב והוא מטמא את האדם: 19 כי את המון העם לשבת לאرض: 36 ויקח את שבע מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים ככרות הלחם ואת הדנים ויברך ויפרס ויתן אל גוננים גנבות עדויות שקר ונחות: 20 אלה הם התלמידים והתלמידים נתנו לעם: 37 ויאכלו המטמאים את האדם אבל יכול בלי נטילת כלם ישבעו וישאו מן הפתוחות הנותרות שבעה ידים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע ממש דודים מלאים: 38 והאכלים היו ארבעת אלף ויסר אל גלילות צור וצדון: 22 והנה אש夷 מלבד הנשים והטהף: 39 וישלח את העם כנענית יצאה מן הגבולות ההם ותצעק אליו יורד באניה ויבא אל גבול מנדלא:

16 **וינשו הפרושים והצדוקים לנוסתו על ידי שד:** 23 והוא לא ענה אתה דבר וינשו ישאלו מatoi להראותם אותן מן השם: 2 ויען תלמידיו ויבקשו ממוני לאמר שלחה כי עצקה היא אחרינו: 24 ויען ויאמר לא שלחת כי אם אל הצאן האברים בבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחו לו לאמר אドני עוזני: 26 ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעריו הכלבים: 27 ותאמר כן אדני אף כי נם צערוי

לו בalthו אם אותן יוניה הנביא ויעזובם וילך לו: ירושלים ויענה הרבה בידי חזקניהם והכהנים 5 וככבוד התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת הנגדולים והסופרים ויהרגו ובוים השלישי קום אתם לחים: 6 ויאמר ישוע אלהם ראו והשמרו יקום: 22 ויקחטו פטרוס ויחל לנער בו לאמר לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 ויחשבו חס לך אדני אל יהי לך כזאת: 23 ויפן ויאמר בלבכם לאמר כי לא ל��חנו אתנו לחים: 8 וידע לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תהשיבו כי אין לך לדברי אליהם כי אם לדברי בני בלבכם כי לא ל��חם אתכם לחים: 9 והעוד אדם: 24 ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ לא תשכilio ולא תזכרו את חמלה ככרות ללבת אחרי יכחש בנפשו ונשא את צלבו והליך הלחם לחמלה אלף איש וכמה סלים נשאותם: אחריו: 25 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו 10 ואת שבע ככרות لهم לאربعה אלף איש תאבר נפשו ממנה וכל אשר תאבר לו נפשו וכמה דודים נשאותם: 26 אויך לא תבינו כי לא למען הוא ימצאה: 26 כי מה יועל האדם על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה הפרושים והצדוקים: 27 או הבינו כי לא אמר יתן האדם פריוון נפשו: 27 כי עתיד בן האדם להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואו ישלם לכל והצדוקים: 28 ויהי כבאו ישוע אל גלילות איש כמעשתו: 28 Amen אמר אני לכם כי יש מן קיסרין של פילוס וישאל את תלמידיו לאמר העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם בא במלכותו:

14 ויאמר יesh אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים 17 ומקין ששת ימים לך לוי ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יותנן אחיו ויעלם בדרך על הרים הנבאים: 15 ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני: 16 ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלוהים חיים: 17 ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כיبشر ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי شبשים: 18 ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע זהה אבנה את קהלתי ושעריו שאל לא יגברו עליה: (Hadēs g86) 19 ואtan לך את מופתחות מלכבות השמיים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמיים וכל אשר תהייר על הארץ מתר היה בשמיים: 20 אז צוה את התלמידים בגערה לבתוי הניד לאיש כי הוא ישוע המשיח: 21 מן העת היא החל לברדו: 22 וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללבת

לאמר לא תנידו לאיש את דבר המראה עד מכס ומס מאות בנייהם או מאות חזרים: ²⁶ ויאמר אם קם בן האדם מעם המתים: ¹⁰ וישאלתו פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו יושע אם תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי כן אפוא הבנים חפשים מה: ²⁷ אך לעזע לא אליו בוא יבוא בראשונה: ²⁸ וויען יושע ויאמר נהייה להם למכתול לך אל הים והשלכת אל אליהם הנה אליו בוא בראשונה והשיב את תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו הכל: ²⁹ אבל אמר אני לכם כי אליו כבר בא וכאשר תפתח את פי תמצא בו אסתירא אותו ולא היכרתו ויעשו בו כרצונם וכן בן האדם קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

יענה על ידך: ³⁰ אז הבינו התלמידים כי על **18** בשעה ההיא גנסו התלמידים אל יושע יוחנן המטביל דבר אליהם: ¹⁴ ויהי כבואם ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים: אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו ² ויקרא ישוע אליו יلد קטן ויעמידו בתוכם: לנדרו: ³⁵ ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכח ³ ויאמר Amen אמר אני לכם אם לא תשיבו להוו ירח הוא וחלייו רע כי פעמים רבות הוא נפל **4** ילדים לא תבוא אל מלכות השמים: ⁴ לכן באש ופעמים רבות אל תוך המים: ¹⁶ ובאי כל המשפיל את עצמו כילד זהה הוא הנדול אותו אל תלמידיך ולא יכלו לרפא לו: ⁷ וויען במלכות השמים: ⁵ וכל אשר יקבל יلد אחד יושע ויאמר הו דор בלתי מאמין ופתלטל עד כזה בשם אותו הוא מקבל: ⁶ וכל המכשיל את מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אחד מן הקטנים האלה המאמינים כי נוח לו אותו אליו הנה: ¹⁸ ויגנער בו יושע ויצא השד שיתה פלח רכב על צווארו וטבח במאילות ממנה וירפא הנער מן השעה ההיא: ¹⁹ ויגשו ים: ⁷ אוו לעולם מפני המכשלים כי המכשלים התלמידים אל יושע והוא לבדו ויאמרו מרוע צדיקים לבוא אבל אווי לאיש ההוא אשר על אנחנו לא יכלו לנדרו: ²⁰ ויאמר יושע אליהם ידו יבוא המכשול: ⁸ ואם תשילד ידק או מפני אשר איןכם מאמינים כי Amen אמר אני לכם רגליך קצץ אותה והשלך ממקך טוב לך לבוא אם יש לכם אמונה כנרגן החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה שמה ונעהק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: ²¹ אבל המין הזה לא יצא ^(Geenna g1067) ¹⁶⁶ כי אם בתפלה ובצום: ²² ויהי בחתולכם בארץ הנגלי ויאמר אליהם יושע עתיד בן האדם עיניהם ותשילד אל אש ניהם: ²³ ויהרנה וביום השלישי פן תבזו אחד שקננים האלה כי אמר אני לכם להمسר בורי אנשים: ²⁴ ויהי כבואם אל כי מלאכיהם ראים תמיד את פניו אבי שבשימים: כפר נהום וינשו אל פטרוס נבי מחצית השקל ¹¹ כי בגין רבעם את מחצית השקל: ²⁵ רעתכם כי היו לאיש כמה כבשים ותעה אחד ויאמר הלא יתנו רבכם את מחצית השקל: ²⁶ מהם הלא יעוז את התשעים ותשעה על ההרים לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו והליך לבקש את התעה: ²⁷ ויהיה כאשר ימצאחו

אמן אמר אני לכם כי יש מה עליו יותר מעל ממנה לאמר הארץ לי אף ואשלמה לך הכל: התשעים והשעה אשר לא תעוז: 14 כן איננו 30 והוא מאן וילך וישליךו במשמר עד כי רצון מלפני אביכם שבשים כי יאבך אחד ישלם לו את חובו: 31 וחבריו העברים רואו את מן הקטנים האלה: 15 וכי ייחטא לך אחיך לך הנעשה ויעצבו מאר ויבאו ונידנו לאדריהם את והוכחת אותו בינה ובינו לבדו ואם ישמע אליך כל אשר נעשה: 32 ויקרא אליו אדני ויאמר לו קנית לך אחיך: 16 ואם לא ישמע קח עמק עוד אתה העבר הרע את כל החוב ההוא השפטתי אחד או שניים למען על פי שניים או שלשה עדדים לך יען אשר בקשת ממני: 33 הלא היה לך נם יקום כל דבר: 17 ואם לא ישמע אליהם הנך אתה לرحم על העבר חברך כאשר רחמתי אל הקהל ואם לא ישמע נם אל הקהל והיה לך אני עלייך: 34 ויקצף אדני ויסגר אותו למיסרים גנוי וכמוכס: 18 אמן אמר אני לכם כל אשר עד כי ישלם את כל חובו: 35 ככזה יעשה לכם תאסרו על הארץ אסור יהיה בשמי וכל אשר נם אבוי שבשמי אם לא חסלתו איש איש לאחיו תתייר על הארץ מתר יהיה בשמי: 19 ועוד בכל לבכם את חטאיהם:

19 **ויהי** ככלות ישוע לדבר את הדברים על כל דבר אשר ישאלו היה יהה להם מאת אבי שבשים: 20 כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם: 21 וינש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחתא לי אחוי וסלחתו לו העד שבע פעמים: 22 ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע: 23 על כן דומה מלכות השמים למלךبشر ודם אשר חפץ לעשותם השبون עם עבדיו: 24 וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש חיב לו עשרה אלףים ככר כסף: 25 וולא היה לו לשלם והוא ציו אדני למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכון ישלים: 26 ויפל העבר וישתחוו לו לאמר אדני הארץ לי אף ואת כל אשלה לך: 27 וזהמו רחמי אדני העבר ההוא ויפטרחו וישמט לאת החוב: 28 ויצא העבר ההוא מלפניו וימצא אחד מחברי העברים והוא חיב לו מאה דינרים ויהזק בו ויתנקחו לאמר שלם את אשר אתה אשיה: 29 ויאמר אליהם לא יוכל כל ארם לקבל חיב לי: 29 ויפל חברו לפני רגליו ויבקש

את הרבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם לנו: ²⁸ ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם להבין: ²² יש סריסים אשר נולדו כן מבطن אתם ההלכים אחריו בהתחדש הביראה כאשר אמן ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש יש בן האדם על כסא כבודו תשבו נם אתם על סריסים אשר סדרו את עצם למען מלכות שנים עשר כסאות לשפט אותן עשר שבטי השמיים מי שיוכל לקבל יקבל: ²³ או יבאו ישראל: ²⁹ וכל איש אשר עיב את ביתו ואת אליו ילדים למען ישם עליהם את ידיו וויתפלל אחיו ואת אחיתו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו עליהם וינגרו בתלמידים: ¹⁴ והוא ישוע ואת בניו ואת שודתיו למען שמי הוא יכח מאה אמר הניחו לילדים ואל תמנעו מבוא אליו כי שרים וחיל עולמים יירש: ³⁰ (aiōnios g166) ואולם לאלה מלכות השמיים: ¹⁵ וישם את ידיו עליהם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרים ומן ויעבר משם: ¹⁶ והנה איש נש אליו ויאמר الآחרונים יהיו הראשונים:

20 כי דומה מלכות השמיים לאדם בעל בית אשר השכום יצא בוקר לשכר פעלים לכרכמו: ² והתגה עם הפעלים שכר דינר ליום ושלהם אל כרכמו: ³ ויצא בשעה השלישי וירא אחרים עמדים בטלים בשוק: ⁴ ויאמר להם לכו גם אתם אל כרכמי וכישר אתן לכם וילכו: ⁵ ויצא גם בשעה הששית נס בתשיעית ויעש בדבר הזה: ⁶ ויצא בשעה עשתי עשרה יימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום: ⁷ ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתנו לכם: ⁸ ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידיו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים: ⁹ ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש אחד: ¹⁰ ובבבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד: ¹¹ ויהי בקחתם ולונו על בעל הבית לאמר: ¹² אלה الآחرون לא עשו כי אם שעשה אחת אתה השווים אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו: ¹³ ויען רבי ה טוב אי זה הטוב אשר עשנו לknoot חמי עולמיים: ¹⁷ ויאמר אליו מה תקרני טוב אין טוב כי אם אחד האלים ואם חפץ לבוא אל החיים שמר את המצוות: ¹⁸ ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה חן לא תרצח לא תנאף לא תגניב לא תענה עד שקר: ¹⁹ כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: ²⁰ ויאמר אליו הבוחר את כל אלה שמרתי מנערוי ומזה חסרתי עוד: ²¹ ויאמר ישוע אליו אם חפץ להיות שלם לך מכיר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשם ושוב הלים לך אחרי: ²² ויהי כשמי הבוחר את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים: ²³ ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן אמר אני לכם קשה לעשר לבוא אל מלכות השמיים: ²⁴ ועוד אני אמר לכם כי נקל לנמל לעבר דרך נקב המחת מבא עשיר אל מלוכה האלים: ²⁵ והתלמידים כשמי זאת השטומנו מאר ויאמרו מי אפיו יכול להושע: ²⁶ ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאלים לא יפלא כל דבר: ²⁷ ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עיבנו את הכל ונ└ך אחריך מה היה

ויאמר אל אחד מהם רعي לא עשquito הלא רב : 30 והנה שני עורים ישבים על יד הדרך שכר דינר התנית עמי : 14 קח את שלך ולך ואני ישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא רצוני לחת גם לזה האחרון כמו לך : 15 הלא אדניין בן דוד : 31 וונגער בם העם להשתיקם אוכל לעשות בשלוי כרצוני האם תרע עינך והם הרבו לצעק ויאמרו אדניין חננו נא בן על אשר טוב אנכי : 16 ככה יהיו האחרונים כי רבים הם תחפצו ואעשה לכם : 32 ויאמר מיה ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם עשה שתפקחנה עניינו : 33 ורוחמי ישוע ניכרמו הקרים ומעתים הנבחרים : 17 ויהי כלות עשה שתפקחנה עניינו : 34 ישוע ירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדם ויגע בעיניהם ופתאום החלו עיניהם לראות ויאמר להם בדרך : 18 חננו עלים ירושימה וילכו אחוריו :

21 **ויהי** כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פni בהר הזיתים וישלח ישוע שנים מן התלמידים : 2 ויאמר אליהם לך אל הכפר אשר ממולכם שם המצאו אתון אסורה ועיר עמה התירו אתם והביאו אליו : 3 וכוי יאמר איש אלכם דבר ואמרתם הארון צדיך להם וברגעם ישלחם : 4 וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר : 5 אמרו לבת ציון הנה מלך יבוא לך ענו ורככ על חמור ועל עיר בן אהנותו : 6 וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע : 7 ויביאו את האטון ואת העיר וישמו עליהם את בגדיהם וירכיבתו עליהם : 8 ורב ההמון פרשו את בגדיהם על הדרך ואחריהם כרתו ענפי עצים ווישטחום על הדרך : 9 והמן העם הhalbכים לפניו ואחריו קראו לאמר הוושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הוושע נא במרומיים : 10 ויהי בבאו ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הווא זה : 11 ויאמרו המנו העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל : 12 ויבא ישוע אל מקדש האלהים וונרש שם אתה כל המוכרים והקונים במקדש ויהפוך את שלחנותה שלחנים ואת מושבות מקרי היונים : 13 ויאמר 29 ויהי כצאתם מיריחו וילך אחוריו המון עם ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרישחו למות : 19 ומסרו אותו לנויים להתל בו וללהכותו אותו בשוטים ולצלב אותו ובוים השלישי קום יקום : 20 או נשאה אליו אם בני זברדי עם בניה ותשתחוו לו לבקש ממנו דבר : 21 ויאמר אליה מה בקשך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאך במלכותך : 22 ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את הocus אשר אני עתיד לשטוותו והטהבל בטבילה אשר אני נבטל בה ויאמרו אליו נכל : 23 ויאמר אליהם הן את כוסי תשטוו ובטבילה אשר אני נטהבל בה תטהבלו אך שבת לימיי ולשמאי אין בידי לחתה בלבתי לאשר הוכן להם מأت אביו : 24 ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים : 25 וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגנים רדים בהם והגדולים שליטים עליהם : 26 ואתם אל יהו כן ביניים כי אם החפו להיות נдол בכם יהו לכם למשרתת : 27 והחפץ להיות בכם לראש יהו לכם עבד : 28 כאשר בן האדם לא בא למען ישרתו כי אם לשרת ולחת את נפשו כפר תחת רビים :

אליהם הן כתוב כי בית הפלחה יקרא ואתם ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באז שמהם אתו לערת פריצים: ¹⁴ וונשו אליו רשות אני עשה אלה: ²⁸ אבל מה דעתכם איש עורים ופסחים במקש וירפאים: ¹⁵ ויהי כראות היה ולוי שני בנימ ויגש אל הראשון ויאמר בני הכהנים הנדולים והסופרים את הנפלאות אשר לך היום ועבד בכרכמי: ²⁹ ויען ויאמר אני עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרם אבא ואחרי כן נחם וילך: ³⁰ ויגש אל השני והושע נא לבן דוד ויחר להם: ¹⁶ ויאמרו אליו וידבר כזאת נם אליו ויען ויאמר הנהני ארני ולא השמע אתה את אשר אלה אמרם ויאמר ישוע החלק: ³¹ מי משניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים אליו הראשון ויאמר להם ישוע אכן אמר אני ווינקים יסדה עז: ¹⁷ ויעזבם ויצא מהוו לעיר لكم המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל אל בית הני וילן שם: ¹⁸ ובבקר שב אל העיר צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות והוא רעב: ¹⁹ וירא תאננה אחת על הדריך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות ויקרב אליה ולא מצאה בה מאומה מלבד העליים הם האמינו לו ואתם ראייתם ולא שבתם אחריכן ויאמר אליה מעתה לא יהיה מנק פרי עד להאמין לו: ²³ משלאחר שמעו איש בעל בית עולם ותיבש התאנה פתאם: ²⁰ ויראו היה ויטש האיש כרם ויעש נדר סביב לו ויחצב תלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו אל כרמים וילך פתאם: ²¹ ויען ישוע ויאמר אליהם אכן אמר אני בדרך מרחוק: ³⁴ ויהי בהגעה עת האסיף וישלחם לכם אם תהיה לכם אמונה ויאנכם מסתפקים עבדיו אל הכרמים לחתת את פרי: ³⁵ ויהיו קנו לא בלבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרנו ואת באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוכך זה סקלו: ³⁶ יוסף שלח עבדים אחרים רבים ביום היו תהייה: ²² וכל אשר תשאל בתפלה מן הראשונים ויעשו ככה נם להם: ³⁷ ובאחרונה אתם מאמינים תקחחו: ²³ ויבא אל המקדש שלח אליהם הכרמים את הבן ויאמרו איש ויהי בלמדו שם וונשו אליו ראש הכהנים ווקני ³⁸ ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמר איש העם ויאמרו באז רשות אתה עשה אלה וממי אל אחיו זה הוא היורש לכם ונחרגו ונזהזה נתן לך רשות זאת: ²⁴ ויען ישוע ויאמר בנהלתו: ³⁹ ויהיו קנו בו וידחפוו אל מהוו אליהם גם אני אשאלתכם דבר אחד אשר לכרם ויהרנו אתו: ⁴⁰ והנה כבואה בעל הכרם אם תנידו אותו לי נס אני אניד לכם באז רשות מה יעשה לכרמים הHAM: ⁴¹ ויאמרו אליו ירע אני עשה אלה: ²⁵ טבילת יוחנן מאיין דוחה המן לשעם ויאבדם ואת הכרם יתנו לכרמים אחרים השמיים אם מבני אדם ויחשבו בלבכם לאמר: אשר ישיבו לו את הפרי בעתו: ⁴² ויאמר ישוע אם נאמר מן השמיים יאמר לנו מדוע אפוא אליהם הכי קרא לא קראתם בכתובים אבן לא האמנתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים מסוכ הובניהם הייתה בראש פנה מאות יהוה הייתה אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן זאת היא נפלאת בעניינו: ⁴³ על כן אני אמר לנו: ²⁷ ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו לכם כי תקח מכם מלכות האלים ונתן לנו:

אשר יעשה את פריה: 44 והנפלו על האבן היה אלהים ולא תגור מפני איש כי אין מכך פני ישבר ואשר תפל עליו תשתקחו: 45 ויהיו כשמע אדם: 46 לכן הנידה נא לנו את דעתך הנכוון לנו הכהנים הגדולים והפרושים את משליו וויבינו לחתת מוס אל הקיסר אם לא: 48 וירושע ידע את כי עליהם דבר: 46 ויקשו לחפשו איך יראו רשותם ויאמר החנפים מה תנשוי: 49 הראוני מפני המון העם כי לנכיא חשבהו: 50 ויאמר את מטבח המש ויביאו לו דינר:

22 ויען ישוע ויסוף דבר במשלם אליהם אליהם של מי הוצאה זאת והכתב אשר לאמր: 2 דומה מלכות השמים למלך בשר עליו: 21 ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם ודם אשר עשה חתנה לבנו: 3 וישלח את עבדיו לכון לקיסר את אשר לקיסר ולאלים לקרא הקרים אל החתנה ולא ابو לבוא: את אשר לאלהים: 22 וכשמעם את זאת תמהו 4 ויסוף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל ויעזבו וילכו להם: 23 ביום הוא נושא אליו הקרים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי צדוקים האמורים כי אין תחית המתים ויאלו טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם אותו לאמר: 24 רבבי הן משה אמר איש כי ימות לא שתו לכם ליאת וילכו להם זה אל שדהו ובונים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקם זרע וזה אל מסחרו: 6 והנשאים חפשו את עבדיו לאחיו: 25 ואתנו היו שבעה אחיהם והראשון ויתעללו בו ויירגנו: 7 ויקצף המלך וישלח נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו צבאתו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם לאחיו: 26 וכמו כן גם השני וכן גם השלישי שרפ' באש: 8 אז אמר אל עבדיו הן החתנה עד השבעה: 27 ואחרי כלם מתה גם האשה מוכנה והקרים לא היו ראים לה: 9 ולכן לכון לעת בתחית המתים למי מן השבעה תהיה נא אל ראשי הדריכים וכל איש אשר תמצאו לאשה כי לכלם היהת: 29 ויען ישוע ויאמר להם קראו אותו אל החתנה: 10 ויצאו העבדים ההם שיעם אותם באשר איןכם וודעים את הכתובים אל הדריכים ויאספו את כל אשר מצאו נם רעים וגם את נברות האלהים: 30 כי בתחית המתים נם מובים וימלא בית החתנה מסכימים: 11 ויהי לא ישאו נשים ולא נשאהנה כי אם כמלacci כבוא המלך לראות את המשבבים וירא בהם אלהים בשםים יהו: 31 ועל דבר בתחית המתים איש ולא היה לבוש בndl' החתנה: 12 ויאמר אליו הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים רעי איך באת הנה ואין לך בndl' החתנה ויאלם: לאמר: 32 אנקי אלהי אברם ואלהי יצחק 13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידיו ורגלו ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם נשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם אלהי החיים: 33 וישמע המון העם וישתוממו תחית היללה וחرك השנים: 14 כי רביהם הם על תורתו: 34 והפרושים כשמעם כי סכר פי הקרים ומעתים הנבחרים: 15 וילכו הזרים הצדוקים ויעודו יהדו: 35 ואחד מהם מבין ויתיעצו איך ישלחו בדבר: 16 וישלחו אליו ב תורה שאל אותו לנסתו לאמר: 36 רב' אי את תלמידיהם עם ההורדים לאמר רב' זו מצוה נדולה היא ב תורה: 37 ויאמר ישוע ידענו כי איש אמרת אתה ו תורה באמת את דרך אלוי ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל

נפש ובל מדריך : 38 זאת היא המציאות הנדרלה החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות והראשונה : 39 והשנייה דומה לה ואהבת לרדע השמיים הן אתם לא תבוא בה ואת הבאים לא כמוך : 40 בשתי המצוות האלה כל התורה תנייחו לבואו : 41 אויל לכם הספרים והפרושים תלואה ונומ הנכאים : 42 ויהי בהקהל הפרושים החנפים כי בליעם אתם את בית האלמנות וישאלם יושע לאמר : 43 מה דעתכם על המשיח ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד : 44 ויאמר על יתר תקחו : 15 אויל לכם הספרים והפרושים אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו : החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען ניר 44 נאם יהוה לאדרני שב לימיינ עד אשית איביך נר אחר וכי תגיר תעשו אותו לבן נינהם כפלים הדם לרוגליך : 45 ועתה אם דור קרא לו אדון יותר מכם : (Geenna g1067) 16 אויל לכם מנהלים איך הוא בנו : 46 ולא יוכל איש לענות אותו דבר עורים האמורים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל והנסבע בזאת ההיכל יאשם : 17 אתם הכספיים והעורים כי מה הוא הנדרול אם הוותב או ההיכל אותן :

המקדש את הזהב : 18 ואמרתם הנשבע במזבח תלמידיו לאמור : אין מאומה והנסבע בקרבן אשר עליו יאשם : 19 אתם הכספיים והעורים כי מה הוא הנדרול אם הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן : 20 לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו : 21 והנסבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו : 22 והנסבע בשמיים נשבע בכיסא אליהם ובישב עליו : 23 אויל לכם הספרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת המכון ותנייחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסדר ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח נס את אלה : 24 מנהלים עורים המנסנים את היהוש ובבלעים את הגמל : 25 אויל לכם הספרים והפרושים החנפים כי מטהרים אתם פניו הכסוס ודקירה מהווים ויזוכן מלא נול ופריצות : 26 פרוש עור טהר בראשונה את תוך הכסוס למען תהדר נס מהווים : 27 אויל לכם הספרים והפרושים החנפים כי דמים המרומים את עצמו ישפלו והמשפיל את עצמו ירומים : 28 אך אויל לכם הספרים והפרושים ותוכם מלא עצמות מותים וכל טמאה : 28 ככה

23 או ידבר יושע אל המון העם ואל תלמידיו לאמור : 2 על כסא משה ישבו הספרים והפרושים : 3 לבן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואין עשיים : 4 כי אסרים משאת כבדים ועمسים על שם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם : 5 ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את הפליהם ומנגידים את ציציותיהם : 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסתו : 7 ואת שאלות שלום בשוקים ואת אשר יקרו להם בני האדם רבבי רבי : 8 אולם אתם אל תקרו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח עליהם כי אחד הוא אביכם אשר בשםם : 9 ועל הארץ כי אחד הוא מנדיים כי אחד הוא מנדייכם גם אל תקרו רבי כי אחד הוא מאנדייכם המשיח : 10 וגונדר בכם יהי לכם למשרת : 11 וכל המרומים את עצמו ישפלו והמשפיל את עצמו ירומים : 13 אך אויל לכם הספרים והפרושים

נִמְתָּחַ מְחוֹץ נְרָאִים כָּצָדִיקִים אֶל בְּנֵי אָדָם פָּנִיתְעַה אֲתֶכְם אִישׁ: ۵ כִּי רַבִּים יִבָּאוּ בְשָׁמֵי
וְתוֹכְכֶם מְלָא חַנְפָה וְאוֹן: ۲۹ אָיוֹ לְכֶם הַסּוּפְרִים לְאָמֵר אֲנוֹ הוּא הַמְשִׁיחַ וְהַתְּעוּ רַבִּים: ۶ וְאֲתֶם
וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִיפִים כִּי בְּנוּנִים אַתֶּם קַבְרִי עֲתִידִים לְשֻׁמְעָרָה מְלָחָמוֹת וְשָׁמְעוֹת מַלְחָמָה רָאוּ
הַנְּבִיאִים וְתִפְּפּוּ אֶת מִצְבָּות קַבְרֹת הַצְּדִיקִים: פָּנִיתְבָּהּלוּ כִּי הִי תְּהִיה כָּל זֹאת אֶךְ עַדְן אֵין
۳۰ וְאָמַרְתֶּם אָם הִיְינוּ בִּימֵי אֲבוֹתֵינוּ לֹא הִיְתָה הַקָּז: ۷ כִּי יָקָום נָוִי עַל גְּנוּיָה וּמִמְלָכָה עַל מִמְלָכָה
יַדְנוּ עַמָּם לְשִׁפְךְ דֶּם הַנְּבִיאִים: ۸ וּבְכָן תְּעִירָוּ וְהִי רָעָב וּדְבָרָר וּרְעֵשׂ הַנְּהָה וְהַנְּהָה: ۹ וְכָל אֱלֹהָ
עַל נְפָשָׁכֶם כִּי בְּנוּנִים אַתֶּם לְרוֹצָחִי הַנְּבִיאִים: רַק רַאשְׁוֹת הַחֲבָלִים: ۹ אָז יִמְסְרוּ אֲתֶם לְעַנִּי
۳۲ אֲפָגָן מְלָאָוֹ סָתָת אֲבוֹתֵיכֶם: ۳۳ נְחִשִּׁים וְהַמִּתוּ אֲתֶם וְהִיְתֶם שְׁנוֹאִים לְכָל הַגּוֹיִם לְמַעַן
אֲתֶם יָלְדֵי הַצְּפָעָנוֹם אֵיכָה תִּמְלָטוּ מִדְּין נִיחָנָם: שָׁמֵי: ۱۰ וְאֹוֹ יִכְשְׁלֹו רַבִּים וּמִסְרָרוֹ אִישׁ אֶת רָעָהוּ
לְכָן (Geenna g1067) ۳۴ לְכָן הַגְּנִי שְׁלָחָ לְכֶם נְבִיאִים וְשְׁנָאוּ אִישׁ אֶת אָחָיו: וְנוֹבִיאִי שָׁקֵר רַבִּים יִקְרְמוּ
וְחַכְמִים וּסּוּפְרִים וּמְהַם תַּהְרְגֹּנוּ וְהַצְּלֹבוּ וּמְהַם וְהַתְּעוּ רַבִּים: ۱۲ וּמִפְנֵי אֲשֶׁר יַרְבֵּה הַרְשָׁעָה
תָּכוּ בְשָׁוְטִים בְּבָתוֹן כְּנִסִּיּוֹתֶיכֶם וְתַרְדּוּפָם מִעֵיר אֲהַבְתֶּיכֶם: ۱۳ וְהַמְחַכָּה עַד עַת קָז הוּא יוֹשֵׁעַ:
לְעִיר: ۱۴ לְמַעַן יָבָא עַלְיכֶם כָּל דֶּם נָקִי הַנְּשָׁפֵךְ וְתַקְרָא בְשָׁוְרַת הַמְלָכוֹת הַזֹּאת בַּתְּבִלָּה
בָּאָרֶץ מִדֵּם הַבָּל הַצְּדִיק עַד דֶּם נָקִי הַנְּשָׁפֵךְ ۱۴ וְתַקְרָא בְשָׁוְרַת הַמְלָכוֹת הַזֹּאת בַּתְּבִלָּה
בָּרְכִּיהָ אֲשֶׁר רְצָחָתֶם אֹתוֹ בֵּין הַחִילָּכָל וְלִמּוֹבֵחָ: כַּאֲשֶׁר תַּרְאָוּ שָׁקוֹעַ מִשְׁמֶן הָאָמָר עַל יְדֵי דָנִיאֵל
۱۵ אָז אָמַר אָנָּי לְכֶם בָּא יָבָא כָּל אֱלֹהָה עַל הַדּוֹר הַנְּבִיאָה עָומֵד בָּמָקוֹם קָרְשָׁה קָרְאָה יִבְנֵן: ۱۶ אָז
הַזָּה: ۱۷ יְרוּשָׁלָם יְרוּשָׁלָם הַהְרָגָת אַתֶּן הַנְּבִיאִים נָוֹס יְנוּסָוּ אָנְשֵׁי יְהוּדָה אֶל הַהְרִים: ۱۷ וְאֲשֶׁר
וְהַסְּקָלָת אֶת הַשְּׁלֹוחִים אֲלֵיהֶם כְּמוֹה פָּעָמִים עַל הַגָּג אֶל יַרְדֵּן לְשָׁאת דָבָר מִבְּתָרוֹ: ۱۸ וְאֲשֶׁר
רְצִיחַי לְקַבֵּץ אֶת בְּנֵיךְ כַּתְּרִנְגָּלָה הַמִּקְבָּצָה בְּשָׁרָה אֶל יִשְׁבֵּב הַבִּיתָה לְשָׁאת אֶת מַלְבּוֹשָׁוּ:
אֶת אֲפְרָחָה תַּחַת כְּנֶפֶה וְלֹא אֶבְיָתָם: ۱۹ הַנְּהָה וְאוֹוֹ לְהַרְחָות וּלְמִינְיקָות בִּנְיִמְמָה הַהְמָם: ۲۰ אֶךְ
בִּיתְכֶם יִعְזֹב לְכֶם שְׁמָם: ۲۱ כִּי אָנָּי אָמַר לְכֶם הַתְּפִלְלָו אֲשֶׁר מִנְסָתָכֶם לֹא תְּהִיה אֶתְהָה בְּחִרְפָּה וְלֹא
רָאָה לֹא תְּרָאָנוּ מַעַתָּה עַד אֲשֶׁר תָּמָרוּ בְּרוּךְ בְּשַׁבַּת: ۲۲ כִּי אָז תְּהִיה צְרָה נְדוֹלה אֲשֶׁר כְּמוֹה
לֹא נְהִיָּה מַרְאִשְׁתַּה הַעוֹלָם עַד עַתָּה וּכְמוֹה
הַבָּא בְשָׁמֵי יְהוָה:

24 וַיֵּצֵא יְשֻׁעָה מִן הַמִּקְדֵּשׁ לְלַכְתָּה לְדֶרֶכְךָ
וַיָּשׁוּ וְתַלְמִידָיו לְהַרְאָתוֹ אֶת בְּנֵי הַמִּקְדֵּשׁ:
וַיַּעֲנֵן יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הָרְאִיתֶם אֶת כָּל אֱלֹהָ
אָמַר אָנָּי לְכֶם לֹא תָשִׁאָר פָּה אָבִן עַל אָבִן
לֹא תְּהִיָּה עוֹד: ۲۲ וְלֹא נִקְצְרוּ הַיּוֹם הַהְם
לֹא יֹשַׁע כָּל בָּשָׁר אֶךְ לְמַעַן הַבְּחִירִים יִקְצְרֹ
הַיּוֹם הַהְם: ۲۳ וְכִי יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ בְּעֵת
הַהְיא הַנְּהָה פָּה הַמְשִׁיחַ אוֹ הַנְּהָה שֶׁאָל הַאֲמִינָה:
כִּי יִקְרְמוּ מִשְׁיחֵי שָׁקֵר וּנוֹבִיאִי שָׁקֵר וַיִּתְנוּ אֶת
נְדָלוֹת וּמוֹפְתִּים לְמַעַן הַתְּעוּתָה אֶפְתַּח הַבְּחִירִים
אֲםִיכָּלּוּ: ۲۵ הַנְּהָה מַרְאֵשׁ הַנְּדוֹתִי לְכֶם: ۲۶ לְכָן
כִּי אָמְרוּ אֲלֵיכֶם הַנְּהָה בְּמִדְבָּר אֶל תַּצְאֵן הַנְּהָה
בְּחֶדרִים אֶל הַאֲמִינָה: ۲۷ כִּי כְּבָרֶק הַיּוֹצֵא מִמְזֹרֶחֶת
הַעוֹלָם: (ai65g) ۴ וַיַּעֲנֵן יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר לְהַמְּרָאָה

ומAIR עד מערב כון יהוה נם בוא של בן האדם: העבר אשר אדני בבואו ימצאו עשה כן:
 כי באשר החולל שם יקצטו הנשרים: ²⁹ ומיד ⁴⁷ אמר אני לכם כי יפקידו על כל אשר אחורי צרת הימים ההם תחש המשך והירח לו: ⁴⁸ ואם העבר הרע יאמר בלבו בש אדרני לא יניה אדרו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות לבוא: ⁴⁹ ויחל להכotta את חבריו ואכל ושתה השמים יתמושטו: ⁵⁰ אז אות בן האדם יראה עם הסובאים: ⁵¹ בוא יבוא אדרני העבר והוא בשמים וספרו כל משפחות הארץ וראו את ביום לא יצפה ובשעה לא ידע: ⁵² וישוף אותו בן האדם בא עם עני השמים בנוראה וכבוד וישם את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה רב: ⁵³ וישלח את מלאכיו בקול שופר נдол וחרק השניים:

ויקצטו את בחורייו מארכע הרוחות למקצה **25** אז תדמה מלכות השמים לעשר השמים ועד קצה השמים: ⁵² למדו נא את משל ⁵³ עלמות אשר לקחו את נרותיהם ותצאנא לקראות התאהנה כאשר יرتبط ענפה ופרחו עליה ידעתם החתן: ² חמץ מהן היו חכמתו וחמש כסילות: כי קרוב הקץ: ⁵³ בן גם אתם בראותכם את ³ הכסילות לקחו את הנרות ולאלקחו עמהן כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: ⁵⁴ אמר שמן: ⁴ ותחכמתו לקחו שמן בכליהם ואתני לכם כי לא עבר הדור הזה עד אשר יהיו נרותיהם: ⁵⁵ocaאשר בשש החתן לבוא ותגמינה כל אלה: ⁵⁵ השמים והארץ יעברו ורבבי לא כלנותרדמנה: ⁶ ויהי בחוץ היללה ותהי צוחה עברון: ⁵⁶ אך היום ההיא אין הנה החתן צאייה לקראותו: ⁷ אז התעוררנו כל איש יודע אתה נם לא מלאכי השמים בלתי אבי העלמות ההן ותישבנה את נרותיהם: ⁸ ותאמRNAה לבדו: ⁵⁷ וכי מי נח בן יהיה נם בוא של בן הכסילות אל החכמתו תנה לנו משמננו כי יכבו האדם: ⁵⁸ כי כאשר בימי המבול הוא אכלים נroteinו: ⁹ ותענינה החכמתו לאמר לא בן פן ושיתים נשים וננים אתן לאנשים עד יחסר לנו ולכך כי אם לכנה אל המוכרים וקינה היום אשר בא נח אל התבה: ⁵⁹ ולא ידעו עד لكن: ¹⁰ ויהי בעת לכתן לknות ויובא החתן בוא המבול וישחת את כלם בן יהוה נם בואו והנקות לлечת באו אותו אל החתנה ותשנער של בן האדם: ⁴⁰ אז יהיו שנים בשירה אחד הדרلت: ¹¹ ואחרי בן בא נם שאר העלמות יאסף ואחד יעוז: ⁴¹ שתים טוונות ברחים אחת ותאמRNAה אדרני פתח לנו: ¹² וויען ויאמר האסף ואחת תעוז: ⁴² لكن שקדרו כי איןכם אמר אני لكن לא ידעתך אתך: ¹³ וכן יודעים בא זוע שעה יבא אדרניים: ⁴³ ואת זה שקדרו כי איןכם יודעים את היום ואת השעה הבינו אשר לו ידע בעל הבית בא זוע אשמורה אשר יבא בה בן האדם: ¹⁴ כי כמו איש נסע יבא הנגב כי עתה שקד ולא נניה לחתר את למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את ביתו: ⁴⁴ لكن היה נכוונים נם אתם כי בשעה רכושו: ¹⁵ ויתן לה המש כקרים ולזה שתים אשר לא תדמו יבוא בן האדם: ⁴⁵ מי הוא אפיא ולזה אחת לכל איש ואיש שקד ערכו וימחר ויסע העבר הנאמן והנבון אשר הפקיידו אדרני על ממש: ¹⁶ וילך האיש הלקח המש כקרים ויסחר בני ביתו לחתה להם את אכלם בעתו: ⁴⁶ אשרי בהן ויעש לו המש כקרים אחרות: ¹⁷ וכן הלקח

שתים נם הוא הרוחה שתים אחרות: ¹⁸ אך לך המלך אל הנצבים למשנו באו ברוכי אבי האחת הילך ויחפר באדמה ויתמן את כסף ורשו את הממלכות המוכנה לכם למן הווד אדני: ¹⁹ ואחריו ימים רבים באדרוני העברים העולם: ²⁰ כי רעב היהיו והאכילני צמא היהיו ההם וייש חשבון עמהם: ²¹ וינש הילך חמש ותשקוני גדר היהיו ותאספוני: ²² ערום ותסונוי הכהרים ויבא המש כקרים אחרים לאדרני חוליה ותבקרוני במשמר היהיו ותבאו אליו: המש כקרים מסרת לי הנה החמש כקרים אחרים ²³ וענו הצדיקים ואמרו אדרני מתי ראיינוך הרוחתי בהן: ²⁴ ויאמר אליו אדרני כן העבר רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותך: ²⁵ ומתי הטוב והנאמן כי במעט נאמן היה ועל הרבה ראיינוך גדר ונאספה או ערם ונכסך: ²⁶ ומתי אפקידך בוא אל שמחת אדרני: ²⁷ וינש גם ראיינוך חוליה או במשמר ונבא אליך: ²⁸ והמלך לך הכהרים ויאמר אדרני כקרים מסרת לי יענה ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה הנה כקרים הרוחתי בהן: ²⁹ ויאמר אליו אדרני שעשיתם לאחד מאخي הצעירים האלה לי היטבת העבר הטוב והנאמן בזעיר נאמן היה עשיתם: ³⁰ ואו יאמר נם אל הנצבים לשמאלו ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדרני: ³¹ לכו מעלי אתם האדרורים אל אש עולם המוכנה ³² וינש גם הילך את היכר האחת ויאמר אדרני לשטן ולמלאכיו: ³³ (א)gnios g166 (א)gnios g166 ³⁴ כי רעב היהיו ידעתיך כי איש קשה אתה קוצר באשר לא זרעה ולא האכלתם אותו צמא היהיו ולא השקיתם וכנס מאשר לא פורתה: ³⁵ ואירא ואלך ואטמן אותו: ³⁶ גדר היהיו ולא אספתם אותו ערום ולא את כרך באדמה ועתה לא לך את אשר לך: ³⁷ כסitem אותו חוליה ובמשמר ולא בקרתם אותו: ³⁸ ויען אדרני ויאמר אליו העבר הרע והעצל ³⁹ וענו נם הם ואמרו אדרני מתי ראיינוך רעב אתה ידעת כי קוצר אנכי באשר לא זרעה כי וכנס או צמא או גדר או ערום או חוליה או במשמר מאשר לא פורתה: ⁴⁰ לכן היה עלייך לחת את ולא שרתנוך: ⁴¹ אז יענה אתם לאמר אמן אמר כספי לשלחנים ואני בכואין היהי לך את אשר אני לכם מה שלא עשיתם לאחד מן הצעירים לי בתרכיה: ⁴² על כן שאו ממננו את היכר האלה נם לילא עשיתם: ⁴³ וילכו אלה למעצבת ותנו אל האיש אשר לו עשר הכהרים: ⁴⁴ כי עולם והצדיקים לחוי עולם: ⁴⁵ (א)gnios g166 (א)gnios g166

כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדרף והאיש אשר אין לו נם את אשר לו יקח ממנו:³⁰ ואთ עבר הבלתי השליכו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרך השנהים:³¹ ויהיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו וישב על כסא כבודו:³² ונאספו לפני כל הגויים והפָרִיד בינוותם כאשר יפריד הרעה את הכבושים מן העותדים:³³ ויחזיב את הכבושים ויהי בהיות ישוע בית הוני בכית שמעון ולמינו ואת העותדים לשםאלו:³⁴ או יאמר

המצראע: ווַתִּקְרֹב אֶלְיוֹ אָשָׁה וּבִידָה פֶּקֶד שָׁמֵן קָחוּ וְאָכְלוּ זֶה הַוָּא נוֹפִי: ²⁷ וַיִּקְחַ אֶת הַכּוֹס יִקְרֹב מָאֵד וַתַּצְקֹק עַל רַאשׁוֹ בְּהַסְכּוֹן עַל הַשְּׁלֹחַן: וַיִּבְרֹךְ וַיִּתְהַנֵּן לָהֶם לְאמֹר שְׂתוּ מִמֶּנָּה כָּלָכֶם: ²⁸ כי וַיַּרְא הַתְלִמְידִים וַיַּתְרַעֲמְדוּ לְאמֹר עַל מָה זֶה הַוָּא דָמֵי דָם הַבְּרִית הַחְדָשָׁה הַנְּשָׁפֵךְ בְּעֵד הַאֲבוֹד הַזֶּה: ²⁹ כי הַשְׁמֵן הַזֶּה הָיוֹ רָאוּי לְהַמְכִר רַבִּים לְסָלִיחַ חֲטָאתִים: ³⁰ וְאַנוּ אָמַר לְכֶם כִּי בְמַחְיר רַב וְלַתְהַתֵּן לְעַנְיִנִים: ³¹ וַיַּדְעַ יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר מַעַתָּה שְׁתָה לֹא אָשְׁתָה מִתְנַבֵּת הַגְּפֵן הַזֶּה אֲלֵיכֶם תָּנוּ אֶת הַאֲשָׁה הַלְּא מַעֲשָׂה שׁוֹבֵעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר אָשְׁתָה אַתָּה עַמּוֹם חֲדָשָׁה עַשְׂתָה עַמְּדָיו: ³² כי עַנְיִנִים תִּמְדִיד עַמּוֹם וְאַנְכִי בְּמַלְכּוֹת אָבִי: ³³ וַיֹּהַי אַחֲרֵי גִּמְרָם אֶת הַהֲלָל הַזֶּה עַל גּוֹפִי לְחַנֵּט אָוֹתִי עַשְׂתָה זֶה: ³⁴ אָמַن אֶתְכֶם כָּלָכֶם תַּכְשִׁלוּ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי כְתוּב אָמַר אַנְכִי לְכֶם בְּאֲשֶׁר תִּקְרֹא הַבְּשּׁוֹרָה הַזֶּה אֲכַחַת הַרְעָה וַתַּפְצִין הַצָּאן: ³⁵ וַיֹּהַי קּוֹמִי בְּכָל הָעוֹלָם נִמְמָר אֲשֶׁר הִיא עַשְׂתָה יִסְפֶּר אֶלְךָ לְפָנֵיכֶם הַגְּלִילָה: ³⁶ וַיַּעֲנֵן פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר לוֹ לִזְכְּרוֹן לְהָ: ³⁷ וַיֹּלֶךְ אֶחָד מִשְׁנֵים הַעֲשֵׂר הַנְּקָרָא גַּם כִּי יִכְשְׁלֹו בְּךָ כָּלִם אֲנִי לְעַולָּם לֹא אֲכַל: יְהוָה אֱלֹהִים קָרִים אֶל רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים: ³⁸ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ יְשֻׁעָה אָמַן אָמַר אַנְךָ כִּי בְלִילָה מַה תָּנוּ לִי וְאַמְسְרָנוּ בְּיָדֶכֶם וַיַּשְׁקַלְוּ לוּ שְׁלִשִּׁים הַזֶּה בְּתִרְמָם יִקְרֹא הַתְּרִנְגּוֹל תְּחַכֵּשׁ בַּיּוֹם כִּסְף: ³⁹ וּמָן הַעַת הַחַיָּה בְּקַשׁ תָּגַנֵּה לְמַסְרָה אֶתְהוֹן: פָּעִים: ⁴⁰ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ פְּטָרוֹס נִמְמָר כִּי יְהִי עַל יְהִי בְּרָאשׁוֹן לְהַגְּמֹצֹות וַיַּגְּשׁוּ הַתְלִמְידִים לְמוֹת אַתָּךְ כְּחַשׁ לֹא אֲכַחַשׁ בְּךָ וְכֹן אָמְרוּ נִמְמָר כִּלְלִישׁוּל אֶלְךָ לְאַמְרָה בָּאי זֶה מָקוֹם תַּחַפֵּץ כִּי נִכְין הַתְלִמְידִים: ⁴¹ אַחֲרֵי כֵּן בָּא אֶתְכֶם יְשֻׁעָה אֶל חַצֵּר לְקַאֲלָל אֶת הַפְּסָחָה: ⁴² וַיֹּאמֶר לְכָוֹן הַעִירָה הַנְּקָרָא שְׁמַנִּי וַיֹּאמֶר אֶל הַתְלִמְידִים שָׁבָלְכֶם אֶל פְּלָנִי אַלְמָנִי וְאָמְרָתָם אֶלְיוֹ כִּי אָמַר הַרְבָּה בְּהָעָד אֶל שְׁמָה וְהַתְּפִלְתָּה: ⁴³ וַיִּקְחַה עַתְּקוּבָה הַיָּא וּבְבִוְתָךְ עֲשָׂה אֶת הַפְּסָחָה עַמְּדָה אֶת פְּטָרוֹס וְאֶת שְׁנִי בְּנֵי זְבִדִּי וְהַלְלֵה תְּלִמְידִי: ⁴⁴ וַיַּעֲשֵׂה הַתְלִמְידִים כַּאֲשֶׁר צָוָּם יְשֻׁעָה וְלִמְמוֹגָה: ⁴⁵ וַיֹּאמֶר לְהַמְרָה לִי עַד מוֹת וַיַּכְיִנוּ אֶת הַפְּסָחָה: ⁴⁶ וַיֹּהַי בְּעֶרֶב וַיָּסֶב עַמְּדָה פֶּה וְשַׁקְדּוּ עַמִּי: ⁴⁷ וַיֹּלֶךְ מַעַט הָאֱלָה וַיָּפֶל וַיַּכְיִנוּ אֶת הַפְּסָחָה: ⁴⁸ וַיֹּהַי בְּעֶרֶב וַיָּסֶב עַמְּדָה פֶּה וְשַׁקְדּוּ עַמִּי: ⁴⁹ וַיֹּאמֶר לְהַמְרָה לִי עַד מוֹת כִּי אֶחָד מִכֶּם יִמְסְרָנִי: ⁵⁰ וַיַּהַעֲצֵבְנָו מָאֵד וַיַּחֲלֹל תְּעֵבָר נָא מַעַל הַכּוֹס הַזֶּה אֶךְ לְאַכְרָזָנִי כִּי אִישׁ וְאִישׁ לְאַמְרָר לְזֶה הָאָנָכִי הָאָדָנִי: ⁵¹ וַיַּעֲנֵן אֶם כְּרָצָנָךְ: ⁵² וַיַּבָּא אֶל הַתְלִמְידִים וַיֹּמֶצְאֵם וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר טַבֵּל עַמִּי אֶת יָדוֹ בְּקֻרְבָּה יִשְׁנֵם וַיֹּאמֶר אֶל פְּטָרוֹס הַנָּה לֹא הוּא בִּיכְלָתְכֶם הוּא יִמְסְרָנִי: ⁵³ הַנָּה בֶּן הָאָדָם הַלְּךָ יַלְךָ לֹא לְשַׁקְדָּעַמְיָה שְׁעָה אֶחָת: ⁵⁴ שְׁקָדוּ וְהַתְּפִלְלּוּ פָנָכֶת עַלְיוֹ אֶבֶל אֲיוֹ לְאִישׁ הַהְוָא אֲשֶׁר עַל יְדָוֹ תָּבָא לְיְדֵי נְסִינוֹ הַנָּה הָרוֹחַ הִיא חֲפֹצָה וְהַבְשָׁר יִמְסְרָנִי בְּנָךְ אֲבָל אֲיוֹ לְאִישׁ הַהְוָא אֲמָת לֹא תָּכַל הַכּוֹס הַזֶּה לְעֵבֶר וַיַּעֲנֵן יְהָודָה הַמְסָרָה אֶתְהוֹן וַיֹּאמֶר רַבִּי הָאָנִי הָאָנִי לְאַמְרָה אֶבֶל אֲמָת לֹא תָּכַל הַכּוֹס הַזֶּה לְעֵבֶר וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֲתָה אָמְרָתָה: ⁵⁵ וַיַּאֲכַל עַמְּדָה וַיַּקְחַה יְשֻׁעָה מִמְנֵי מַבְלִי שְׁתָוֹתִי אֲתָה יְהִי כְּרָצָנָךְ: ⁵⁶ וַיֹּבָא אֶת הַלְּחֵם וַיִּבְרֹךְ וַיַּכְعַזֵּב וַיִּתְהַנֵּן לְתַלְמִידִים וַיֹּאמֶר וַיֹּמֶצְאֵם גַּם בְּפָעָם הַזֶּה יִשְׁנֵם כִּי עַנְיִנִים הַיּוֹ

כבדות: 44 ווינחים וויסף ללבת ויתפלל שלישות עדי שקר רביהם לא מצאו ובאחרונה גנשו שני באמרו עוד הפעם דבר זהה: 45 ויבא אל עדי שקר: 46 ויאמרו זה אמר יש ביכלתו להרס התלמידים ויאמר אליהם נומו מעתה ונוחה הנה את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאים: ימים: 47 ויקם הכהן הנדול ויאמר אליו האנך קומו ונלכה הנה הלק' וקרב המסר אותו: מшиб דבר על אשר ענו ברך אלה: 48 ויושע עודנו מדבר והנה בא יהודיה אחד משנים החריש ויען הכהן הנדול ויאמר לו משבייך העשר ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת אני באלהים חיים שתאמר לנו אם אתה הווא ראש הכהנים זוקני העם: 49 ומה מסר אותו נתן המשיח בן האלהים: 50 ויאמר אליו ישוע אתה להם את אמר האיש אשר אשקחו וזה הוא אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן הפסחו: 51 ומיד נש אל ישוע ויאמר שלום האדם ישב לימין הגבורה ובא עם עני השמיים: לך רבי ווישך לך: 52 ויאמר אליו ישוע רעי 53 ויקרע הכהן הנדול את בנדוי ויאמר הווא נדף על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם ביישוע ומה לנו עוד לבקש עדדים הנה עתה שמעתם את ויהפשו אטו: 54 והנה אחד מן האנשים אשר עם גדורפו: 55 מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות ישוע שלח ידו ווישלח חרבו ויך את עבר הכהן הוא: 56 וירקו בפניו ויכחו באגרוף ואחרים הנדול ויקצץ את אונו: 57 ויאמר אליו ישוע חשב הכהן על הלווי: 58 ויאמרו הנבא לנו המשיח מי את חרבך אל תערחה כי כל אחוי חרב בחרב הוא המכחה אותך: 59 וופטרוס ישב מחוץ לבית יאבדו: 60 או הייחשב לך כי לא יכולתי לשאל בחצר ותגש אליו שפהה לאמר נם אתה היה עתה מאת אבי והוא יצווה לי יותר משנים עשר עם ישוע הנגלי: 61 ויכח בפני כלם לאמר לניניות של מלאכים: 62 ואיך אפוא ימלאו לא ידעת מה את אמרת: 63 ויצא אל פתח הכהנים כי כן היה היה: 64 בשעה ההיא השער והרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר אמר ישוע אל המון העם כעל פרץ יצאתם שם נם זה היה עם ישוע הנצרי: 65 וויסוף לבחש בחרכות ובמקלות לתפשנו ויום יום היתי וויסוף לאידעת את האיש: 66 וכמעט ישב ומלמד אצלם במרקש ולא החזקתם بي: אחריו כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אלו פטרוס 67 וכל זאת הותה למלאת כתבי הנביאים או אמרת נם אתה מהם כי נם לשונך מנלה אותך: עובוהו התלמידים כלם וינוסו: 68 וזהיל להחרים את נפשו ולהשבע לאידעת את האיש: 69 וויזכר אשר הפשו את ישוע הולייכו אל קייפא הכהן ידעתו את האיש ומיד קרא התרנגול: 70 וגדר הנדול אשר נקהלו שם הסופרים והוקינים: פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לא אמר 71 וופטרוס הלק' אחריו מרחוק עד לחצר הכהן בטרם יקרא התרנגול תחשבי שלש פעמים הנדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים ויצא החוצה וימרר ב בכבי:

לראות את אחרית הדבר: 72 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי והסופרים וכל הסנהדרין בקשר עדות שקר הכהנים זוקני העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו בישוע להמיתו ולא מצאו: 60 ואף בעמוד שם

אתו וויליכו משם וימסרהו אל פונשיוס פיטוס תחפזו כי אפשר לכם ויאמרו את בר אבא:
ההנمون: זורא יהודת המסר אותו כי הרשיעתו ²² ויאמר אליהם פיטוס ומה עשה לישוע
וינחם וישב את שלשים הכהנים אל הנקרא בשם משיח והוא נלם צלב': ²³ ויאמר
הנדולים והזקנים לאמר: חטאתי כי דם ההנמן מה אפוא הרעה אשר עשה וייסוף עוד
נקי הסגرتוי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה צעק לאמר צלב': ²⁴ ויהי כראות פיטוס כי
תראה: וישליך את הכסף אל ההיכל ויפן לא יועל מאומה ורבתה עוד המהורה ויקח
וילך ויהנק: ויקחו ראשי הכהנים את הכסף מים וירחץ את ידיו לעני העם ויאמר נקי אני
ויאמרו לא נכוון לנו להתו אל ארון הקרבן כי מדם הצדיק זהה אתם תראו: ²⁵ ויענו כל העם
מהיר דמים הוא: וויתיעצו ויקנו בו את שדה ויאמרו דמו עליינו ועל בניינו: ²⁶ אז פטר להם
היווצר לקבורת הנרים: על כן שם השדה את בר אבא ואת ישוע הכה בשותים וימסר אותו
ההוא שדה הדם עד היום הזה: ⁹ אז נתמלא להצלב: ²⁷ ויקחו בני הצבא אשר להגמון
מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים את ישוע ויביאו אל בית המשפט ויאספו עליו
הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל: את כל הנדור: ²⁸ ויפשטו אותו את בנדיו
ויתנו אותו אל שדה היווצר אשר צוני יהוה: ויעטפו מעיל שני: ²⁹ וישראלו קצים ויעשו עטרת
וישוע העמד לפניו ההנמן וישאלו ההנמן וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו:
לאמר אתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע ויתולצטו בו לאמר שלום לך מלך היהודים:
אתה אמרת: ¹² וירדרבו עליו שטנה הכהנים ³⁰ וירקו בו ויקחו את הקנה ויכחו על ראשו:
הנדולים והזקנים והו לא ענה דבר: ¹³ ויאמר ואחרי התלוצצם בו הפשטו אותו את המעל
אליו פיטוס האינך שמע מהם מעדים בר: וילבישו את בנדיו וויליכו לצלב': ³² ויהי
ולא ענהו אף דבר אחד וויתמה ההנמן עד בזאתם ומיצאו ראש קורני ושמו שמעון וגנסו
מאד: ¹⁵ וממנה ההנמן ריה לפטר לעם בכל חן אותו לשאת לו את צלבו: ³³ ויבאו אל המקומ
אסיר אחד את אשר יחפזו: ¹⁶ ובעת ההיא היה הנקרא נלנחתא הוא מקום נלנחת: ³⁴ ויתנו לו
להם אסיר ידוע ושמו בר אבא: ¹⁷ ויהי כאשר לשותה חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה
נקהלו ויאמר אליהם פיטוס את מי תהפזו כי לשותה: ³⁵ ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם
אפשר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא את בנדיו ונורל הפליו למלאת את אשר נאמר
בשם משיח: ¹⁸ כי יידע אשר רק מקנה מסרו בפי הנביא יחלקו בנדי להם ועל לבושי יפלו
אותו: ¹⁹ ויהי כשהבתו על כסא הדרין ותשלח גורל: ³⁶ וישבו שם וישמרו אורו: ³⁷ וישמו
אליו אשתו לאמր אל יהו לך לדבר עם הצדיק את דבר אשתו כתוב ממעל לראשו וזה הוא
זהה כי בעבורו עניתו הרבה היום בחלים: ישוע מלך היהודים: ³⁸ ויצלבו אותו שני פריצים
והכהנים הנדים והזקנים פתו את המן אחד לימיינו ואחד לשמאלו: ³⁹ והעברים נדפו
העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע: אותו ונייעו את ראשם: ⁴⁰ ויאמרו אתה החרס
ויען ההנמן ויאמר אליהם את מי משניהם את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הוועש לנפשך

ואם בן האללים אתה רדה מן הצלב: ⁴¹ וכן בקדבר החדש אשר הלינו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והוקנים חצב לו בסלע ווגל אבן נדולה על פתח הקבר ⁴² את אחרים הוושיע ועצמו לא יוכל וילך לו: ⁴³ ומרים המנדלית ומרם האחרת היו להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה ישוב שם ממול הקבר: ⁴⁴ ויהיו ממחה ערבות מן הצלב ונאמין בו: ⁴⁵ בטח באלהים עתה השבת ויקחו הכהנים הנדרלים והפרושים יפלתו אם חפץ בו כי אמר בן האללים אני: אל פיטוס: ⁴⁶ ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר ⁴⁷ גנום הפריצים הנצלבים אותו חרפהו כבדרים המתעה ההוא בעודנו חי מקצה שלשת ימים האלה: ⁴⁸ ומשעה הששית היה חש על כל קומם אקום: ⁴⁹ לכן צוה נא ויסכਰ מבוא הקבר הארץ עד השעה התשיעית: ⁵⁰ וכעת השעה עד היום השלישי פן יבוא תלמידיו בלילה התשיעית ויצעק ישוע בקול נдол אליו וגהנה ואמרו אל העם הנה קם מן המתים למה שבקנוי ותרגומו אליו אליו למה עזבתי: והיתה התרמита האחרונה רעה מן הראשה: ⁵¹ ויאמרו מקצת העמדים שם כשםם את זאת ⁵² ויאמר אליהם פיטוס הנה לכם אנשי משמר לאמר אל אליו הוא קורא: ⁵³ ומי מהר אחד מהם לכט סכרוו כدعכם: ⁵⁴ וילכו ויסכרו את וירץ ויקח ספוג וימלא אותו חמץ וייחמו את האבן ויעמידו עליו את קנה וישקהו: ⁵⁵ ושאר האנשים אמרו תניחו לו המשמר:

28 ⁵⁶ ונראה אם יבוא אליו להושיעו: ⁵⁷ וישוע הוסיף ואחרי מוצאי השבת כשהair לאחד בשבת באה מרם המנדלית ומרם האחרת לראות את הקבר: ⁵⁸ והנה רعش נдол היה כי מלאך יהוה ירד מן השמיים וינש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה: ⁵⁹ ויהי מראהו כברך ולבשו לבן כשלג: ⁶⁰ ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים: ⁶¹ ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראנן אין ידעתו כי את ישוע הנצלב אתן מבקשות: ⁶² איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראיינה את המקום אשר שכב שם הארון: ⁶³ ומורתן ללבת ואמרותן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה והשם תראו הנה אמרתי לך: ⁶⁴ והמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשםחה נדולות ותרצנה להגיד לתלמידיו: ⁶⁵ והנה הגלבות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליו נתן לו: ⁶⁶ ויקח יוסף את הגניה ויכרך אותה

ויאמר שלום לך ותגשנה ותאחזנה ברגליך
ותשתחוין לו: ¹⁰ ויאמר אליהן ישוע אל תיראן
לכנה והגدن לאחוי וילכו הגלילה ושם יראוני:
¹¹ ויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו
העירה וינידו לראשי הכהנים את כל הנעשה:
¹² ויקחלו עם הזקנים ויתיעצוו וירטנו כספ' לרבי
אל אנשי הצבא **לאמר:** ¹³ אמרו כי בא תלמידיו
לילה וינגבו אותו בהוותנו ישנים: ¹⁴ וואם ישמע
הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסחו והייתם בלי
פחד: ¹⁵ ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו
ויצא השמואה הזאת בין היהודים עד היום
זהה: ¹⁶ ועשתי עשר התלמידים הילכו הגלילה
אל ההר אשר צום ישוע: ¹⁷ ויהי בראשיהם אותו
וישתחוו לו ומיקצתם נחלקו בלבם: ¹⁸ ויגש
ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שلطן
בשמי ובארץ: ¹⁹ לכו ועשו לתלמידים את
כל הנויים וטבלתם אותם לשם האב והבן ורוח
הקדש: ²⁰ ולמדתם אותם לשמר את כל אשר
צוויתי אתכם והנה אני אתכם כל הימים עד

קץ העולם אמן: (aiōn g165)

ויעזבו את זברדי אביהם באניה עם השכירים
וילכו אחריו: ²¹ ויבאו אל כפר נחום וימהר
לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד: ²² וишתחמו
על חורתו כי היה מלמד כבעל נבורה ולא
ספרים: ²³ ואיש היה בבית הכנסת אשר רוח
שמהה בו ויצעק לאמר: ²⁴ אהה מה לנו ולך
ישוע הנוצרי באת להאבירנו ידעת מי אתה
קדוש האלים: ²⁵ וינגר בו ישוע לאמר האלים
וצא מمنו: ²⁶ ויסחבו רוח הטעמה ויצעק
בקול נдол ויצא מمنו: ²⁷ ויבקהלו כלם וישאלו
איש את רעהו לאמר מה זאת היא התורה
החדשה אשר אף לרוחות הטעמה בנבורה הוא
מצוה והנה שמעות לו: ²⁸ ויצא שמעו מהר בכל
מיקומות ארץ הגליל: ²⁹ ויהי אחריו צאתם מבית
הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב
וイוחנן עם: ³⁰ וחומות שמעון שכבה אחוזה
הקדחת וימהרו לדבר אליו עלייה: ³¹ ויגש
ויאחו בירדה ויקימה ותרף ממנה הקדחת בהתאם
ותשרת אותם: ³² ויהי בערב כבוא המשמש
ויביאו אליו את כל החולמים ואת אהזו השדים:
וככל העיר נאספו יהודו פתח הבית: ³³ וירפאה
רבים אשר היו חולמים חלשים שונים וונרש שדים
הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעתה:
וישכם ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל
מקום חרבנה ויתפלל שם: ³⁴ וירדף אחריו
שמעון והאנשים אשר אותו: ³⁵ וימצאו ויאמרו
אליו נהגכם מבקשים אותך: ³⁶ ויאמר אליהם
נעברה מזה אל ערי הפרוזות הקרכבות ואקראי
ונם שם כי בעבר ואת יצאתו: ³⁷ ויהי קרא בbatis
נכסיותיהם בכל הגליל וונרש את השדים:
ויביאו אליו איש מצרע וויחנן אליו ויכרע
על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני:

- 1 ראות בשורת ישוע המשיח בן האלים:
- 2 כתוב בכתביהם הנקו שלח מלאכי לפניו ופנה
- דרך לפניו: ³ קול קורא בדבר פנו דרך
יהוה ישרו מסלותיו: ⁴ ויהיו יוחנן טבל במדבר
וקורא טבילה התשובה לסלילת החטאים:
- 5 ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים
ויטבלו כלם על ידו בנهر הירדן מתחדים את
חטאיהם: ⁶ וויחנן לבוש שער גמלים ואזרע עיר
במוחתו ואכל חgbים ודבש העיר: ⁷ ויקרא
לאמר בו יבא אחרי החזק ממני אשר איןני
כדי לכרע ולהתיר את שורך נעליו: ⁸ אני
טבלתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח
הקדש: ⁹ ויהי ביוםיהם הם ויבא ישוע מנצרת
אשר בנילו ויטבל על ידי יוחנן בירדן: ¹⁰ ויהי
אך עליה עליה מן המים וירא את השמים נבקעים
והרוח כיוונה ירדת עליו: ¹¹ ויהי קולמן
השמיים אתה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו:
¹² ואחריו כן הוציאו הרוח המדברה: ¹³ ויהי
שם במדבר ארבעים יום והשtan נסה ויהי עם
החיות והמלכים שרתותה: ¹⁴ ואחרי אשר
הטגר יוחנן בא ישע הגליל ויקרא את בשורת
מלכות האלים לאמר: ¹⁵ מלאה העת והניעת
מלכות האלים שובו והאמינו בבשורה: ¹⁶ ויהי
בהתהלו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת
אנדרי אחיו שמעון פרושים מצודה בים כי דיניהם
הייו: ¹⁷ ויאמר אליהם ישוע לכלו אחרי ואשיםכם
לдин אנשיים: ¹⁸ ויעזבו מוחר את מכמתיהם
וילכו אחריו: ¹⁹ ויהי כעברו מעט משם וירא את
יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו ונם המה באניה
מחקקים את המכמתות: ²⁰ ויקרא מחרה אליהם

41 וירחם עליו ויישלח את ידו ווינע בו ויאמר רצה כלם וישבחו את האללים לאמר מעולם לא אני מהר : 42 עודנו מדבר והצערת סרה ממנה דאיינו צאת : 43 ווישב לצאת אל יד היום ויבאו יותר : 44 ויגנער בו וימחר להוציאו החוצה : אלו כל העם וילמדם : 45 ויהי בעברו וירא ויאמר אלו ראה אל הספר דבר לאיש כי את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אם לך הראה אל הכהן והקרב על טהרתך את אלו לכיה אחריו ויקם וילך אחריו : 46 ויהי אשר צוה משה לעדרותיהם : 47 אך הוא בצאתו כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים החל לקרא הרבה ולהשמע הדבר עד אשר רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו לא יכול לבוא עוד אל עיר בנלו כי אם היה ההלכים אחריו : 16 והסופרים והפרושים ראו ישב מהווים לעיר במקומות הרבה ויבאו אלו אותו אכל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אלו תלמידיו למה זה עם החטאים והמוכסים אכל מכל עבריו :

רבכם : 17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם

צרים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאיהם לחשובה : 18 ותלמידיו יהונתן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אלו מודיע תלמידיו יהונתן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים : 19 ויאמר אליהם ישוע אך יוכלו בני החפה לצום בעוד החתן עמהם כלימי היהות החתן עמהם לא יוכל לצום : 20 הנה ימים באים ולקח מאותם החתן ואו יצומו בימים ההם : 21 אין חפר מטלית בנדר חדש על שמלתalla כי או נתק מלויו החדן מן הבללה ותרע הקריעה : 22 ואין נתן יין חדש בנادرות בלים כי או יבקע היין את הנادرות והיין ישפך והנادرות יאבדו אבל בנادرות חדשים ינתן היין החדש : 23 ויהי עברו בשבת בין הקמה ויחולו תלמידיו לקטף מלילת בלכתם : 24 ויאמרו אלו הפרושים ראה מה דומה עושים בשבת דבר אשר לא יעשה : 25 ויאמר אליהם וכי לא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו חסר ורעב הוא ואשר היה אותו : 26 כי בא אל בית אלהים בימי אביוther הכהן הנגדל ויאכל את לחם הפנים אשר לא נכוון לאלהה כי אם לכהנים

2 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמע כי הוא בבית : 2 ויאספו רבים מהרה עד אף מקום לעמד אף מהווים לפתח וידבר אליום את הדבר : 3 ויבאו אלו אנשים נשאים איש נכה אברים וישאשו בארכבה : 4 ולא יכולו לגשת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקומות אשר שכב עליה נכה האברים : 5 ויהי נראה אשר שכב עליה נכה האברים בני ישוע את אמונהם ויאמר אל נכה האברים בני נשלחו לך חטאיך : 6 ויהיו מן הסופרים ישבים שם וחוונים בכלם לאמור : 7 מה ידבר זה נדופים אלה מי יכול לסלח חטאיהם בלתי האלים לבדו : 8 וידע ישוע ברוחו כי ככה השבו לבבכם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה בלבבכם : 9 מה הנקל האמר אל נכה האברים נשלחו לך חטאיך אם אמרו קום שא את משכבר והתהלך : 10 אך למען תדעון כי לבן האדם יש השלtan לסלח חטאיהם בארץ ויאמר אל נכה האברים : 11 לך אני אמר קום שא את משכבר לך אל ביתך : 12 ויקם פתאם ויאשא את משכבריו ויצא לעני כלם עד כי השתמו

ויתן גם לאנשים אשר אותו :²⁷ ויאמר אליהם קריות אשר גם מסרו :²⁸ ויבאו הביתה וישב השבת נעשה בעבר האדם ולא האדם בעבר המון העם להחטאף עד כי לא יוכל אף לאכל השבת :²⁸ לכן בן האדם אדרון הוא גם לשבת : לחם :²⁹ ווישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי

3 ישב ויבאו אל בית הכנסת שם איש אמרו יצא מדעתו :³⁰ והסופרים אשר ירדנו אשר ידו יבשה :² ויתבוננו בו אם ירפאנו מירושלים אמרו כי בעל זובב נכנס בו ועל ידי בשבת למען ימצאו עליו שטנה :³¹ ויאמר אל שר השדים הוא מנש את השדים :³² וירקא האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך :³³ ויאמר אולם אוטם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך אליהם הנקון בשבת להיטיב או להרע להציל יכול החשפן לנרש השטן :³⁴ ואם נחלה ממלכה נפש או לאבדה ויחרישו :⁵ ויבט אליהם סביב על עצמה לא תוכל לעמוד הממלכה ההיא : בחמה ויתעצב על טמאות לבכם ויאמר אל²⁵ וביתם אם נחלה על עצמו לא יוכל לעמוד האיש פשט את ידך וופשط ידו ותרפא וחשב הבית ההוא :²⁶ ואם השטן תקומו אל עצמו עם ההורדים לארבו :⁷ וירושע סר שם עם אחרית :⁶ והפרושים יצאו מהריה ויתיעצו עלי נחלה לא יוכל לעמוד כי בא קציו :²⁷ אין איש עם ההורדים לארבו :⁷ וירושע סר מה שמן עם אשר יכל לבוא לבית הנבור ולנול את כלוי תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם אם לא יאסר ברשותה את הנבור ואחר ישסה רב מן הנגליל ומיהודה :⁸ וירושלים ומגדום את ביתו :²⁸ Amen אמר אני לכם כי כל החטאאים ישלחו לבני אדם וכל הגורפים אשר ינדפו : ומעבר הירדן וஸוביות צור וצדון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו : לעולם כי יאשם בעונו לנצח :²⁹ g165, aiōnios (sa) ויאמר אל תלמידיו כי יכינו לו אניה קטנה מפני העם למען לאילחצוווה :¹⁰ וכירפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המגעים לנגע בו : אמרו ואחיו ויעמדו מחוץ לבות ווישלחו אליו ורהורחות הטמות כראותן אותו נפלו לפניו לקרא לו :³² והמן העם ישבו סביביו ויאמרו והצעקה לאמרacha הוא בן אלהים :¹² ויגוער אליו הנה אמריך ואחיך בחוץ מבקשים אותך : בהן מאד אשר לא תנלינה אותו :³³ וויעל אל וויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחיך :³⁴ ויבט ההר וירקא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו : סביב אל היישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחיך : ווישם שנים עשר איש למען יהו אותו ולמען³⁵ כי כל אשר יעשה רצון האלים הוא אחיך ישלחם לקרא :¹⁵ ויהיה להם השلتן לרפא ואחותי ואני :

את התחלאים ולנרש את השדים :¹⁶ ויכינה את⁴ וישב אל הים ויחל ללמד ויקחלו אליו שמעון בשם פטרוס :¹⁷ ואות יעקב בן זבדי ואת המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים יהנן אחיו יעקב ויכינה אתם בשם בני רנווש הוא וכל העם עומד על חוף הים ביבשה :² וילמדו בני רעם :¹⁸ ואות אנדרו ואת פילופוס ואת בר הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם : תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי³ שמעו שמעון הנה הזרע יצא לזרע :⁴ ויהי ואת תדי ואת שמעון הקני :¹⁹ ואת יהודה איש

בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עופ ותחת המטה ולא למן יעלחו על המנורה:
 החסמים ויאכלתו: 5 וויש אשר נפל על מקום 22 כי אין דבר סתום אשר לא גילה ולא נעלם
 הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר דבר כי אם למן יבא לנלי: 23 כל אשר אונים
 לצמיח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 וויה צורה לו לשמע ישמע: 24 ויאמר אליהם ראו מה
 המשמש ויוצר וייבש כי אין לו שרש: 7 וויש אשר אתם שמעים במדעה אשר אתם מודדים בה ימד
 נפל בין הקצרים ויעלו הקצרים וימעכו ולא لكم ועוד יוסף לכם השמעים: 25 כי מי שיש
 נתן פרי: 8 וויש אשר נפל על האדמה הטובה לו נתן נתן לו ומיו שאין לו גם את אשר יש
 ויתן פרי עליה וגדר ויעש זה שלשים שערים לו יקח ממנו: 26 ויאמר מלכות האלים היא
 זהה ששים וזה מאה: 9 ויאמר אליהם מי אשר כאשר ישליך איש זרע על האדמה: 27 ווישן
 אונים לו לשמע ישמע: 10 וויה בהיותו לבדו וكم לילה ויום והזרע יצמיח גדר והוא לא
 וישאלוהו האנשים אשר סביבו עם שנים העשר ידע: 28 כי הארץ מאליה מוציאה פריה את
 על המשל: 29 ויאמר אליהם לכם נתן לרעת הדשא ראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן
 סוד מלכות האלים ואשר בחוץ להם הכל את החטה המלאה בשבלת: 29 וכאשר נמל
 במשלים: 32 למן יראו ולא ידעו ושמי הפרי ימהר לשלה את המגנול כי בשל הקציר:
 שמווע ולא יבינו פן ישבו ונשלח לחטאתם: 30 ויאמר אל מה נדרמה את מלכות האלים
 31 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ובאי זה משל נמשילנה: 31 כגרניר של חרדל
 ואייך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא אשר יזרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים
 זרע את הדבר: 35 ואלה הם הנזרעים על יד אשר על הארץ: 32 ואחרי הזרעו יעליה וגדר
 הדריך אשר יזרע בם הדבר וכشمם אותו על כל הירקות ועשה ענפים גדרולים עד אשר
 מיד בא השטן וישא את הדבר הזרע בלבבם: ויכלו עופ השמעים לknן בצלו: 33 ובמשלים
 16 וכן הנזרעים על מקומות הסלע הם השמעים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר
 את הדבר ומהר בשמחה יקחחו: 37 אך אין יכולו לשמע: 34 ובבבלי משל לא דבר אליהם
 להם שרש בקרובם וرك לשעה יעמודו וآخر כן והיה בהיותו עם תלמידיו לברם יבادر להם
 להיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהירה את הכל: 35 ויאמר אליהם ביום הוא לפנות
 יכשלו: 18 וואחרים הנזרים בין הקצרים הם ערבי נverbת העבר: 36 ויעזבו את המון העם
 השמעים את הדבר: 19 ודאנות העולם הזה ויקחו אותו כאשר הוא באניה ונום אניות אחרות
 ומרמתה העשר ואותות שאור הדברים באות הלכו עמו: 37 ותקם רוח סערה גדרולה וישטפו
 ומעכבות את הדבר ופרוי לא יהיה לו: (הה) 20 הנלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה:
 (ג) 20 ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם 38 והוא ישן על הכסת באחרי האניה ויערו
 השמעים את הדבר ומקבלים אותו ועשיהם פרי אותו ויאמרו אליו רבינו רבי האינך דאג לנו כי נאבר:
 לשלים שעירים ולשים ולמאה: 21 ויאמר 39 ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם
 אליהם הכי יביאו הנר למן יושם תחת האיפה ותשך הרוח ותהי דממה גדולה: 40 ויאמר

אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפטך אמונה: ⁴¹ וויראו יראה נדולה ויאמרו איש אל והגד להם את הנגדות אשר עשה לך יהוה רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והדים שמיעים ויחנק: ²⁰ וילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את הנגדות אשר עשה לו ישוע ויתמהו כלם: ל:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הנדרים: ²¹ וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקח ² והוא יצא מן האניה והנה איש בא ל夸תו אליו המון רב והוא על שפת הים: ²² והנה בא מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: ²³ ומושבו אחד מראשי הכנסת ושמו יאר ויראatto ויפל בקרים ונם בעבותים לא יכול איש לאשרו: לרגלו: ²⁴ ויתהן אליו מאר לאמר בת הקטנה כי פעמים הרבה אסרונו בככליים ובabayim חלה עד למות אני בוא נא ושים ידיך עליה וינתק את העבותים וישבר את הכלבים ואין למען תרפא ותחיה: ²⁴ וילך אותו וילכו אחוריו איש יכול לככשו: ⁵ ותמיד לילה ויום היה המון רב וידחקו: ²⁵ ואשה היהת זבת דם בהרים ובקרים צעק ופצע עצמו באבניהם: ²⁶ שטים עשרה שנה: והיא סבלה הרבה תחתיו ויראו את ישוע מרחוק וירץ וישתחוו ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא לו: ²⁷ ויצעק בקול נדול ויאמר מה לי ולך ישוע להויל ויהי חליה חוק מאר: בן אל עליון באלהים אני משביעך אשר לא את שמע ישוע וחבואה בהמון העם מאחריו ותגע העני: ⁸ כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן בבנדי: ²⁸ כי אמרה רק אם אנע בבנדי או שע: האדם הזה: ⁹ ווישאל אותו מה שמקור דמייה פתאם ותבן בשירה כי לנוון שמי כי רבים אנחנו: ¹⁰ ויתהן אליו מאר נרפא גנעה: ³⁰ וברגע ידע ישוע בנסו כי לבליו שלחם אל מחוץ לארץ: ³¹ וועדר חזירים נבורח יצאה ממנה ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע רבים היה שם במרעה ההרים: ¹² ויתהנו לן בבנדי: ³¹ ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבאה ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע بي: ³² ויבט אל חזום: ¹³ ווינה להם ויצאו רוחות הטמאה סביב לראות את אשר עשתה זאת: ³³ ותירא ויבאו בחזירים ווינדו זאת בעיר ובשדות ויצאו אל הاش והחרד כי ידעה את אשר נעשה לה ותבא הים אלפיים במספר ויטבעו בהם: ¹⁴ וינסו ותפל לפניו ותנד לו את האמת כליה: ³⁴ ויאמר רשי החזירים ווינדו זאת בעיר ובשדות ויצאו אליה בת הכנסת לאמר בתק מהה תטריח לראות מה נהיתה: ¹⁵ ויבאו אל ישוע ויראו את וחיה מנגע: ³⁵ עודנו מדבר והנה באים מביתו אחו השרדים אשר הלינו בו והוא ישב מלובש ראש הכנסת לאמר בתק מהה תטריח וטוב שכל ויראו: ¹⁶ ויספרו להם הראים את עד את המורה: ³⁶ וכשמע ישוע את הדבר אשר נעשה לאחו השדים ואת דבר החזירים: אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא וויחלו להתחנן לו לסור מגבולייהם: ¹⁸ ויהי רק האמינה: ³⁷ ולא הניח לאיש לילכת אותו ברדתו אל האניה התחנן אליו האיש אשר היה בלתי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן אחיו יעקב: אחו שדים לתחנו לשבת עמו: ¹⁹ ולא הניח לו ³⁸ ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכילים

והמלחלים הרבה: ³⁹ ובבאו אמר אליהם מה יקל ביום הדין מן העיר היא: ⁴⁰ ויצאו ויקראו תחמו ותבכו הנערה לא מטה אך ישנה היא: לשוב בתשובה: ⁴¹ ויגרשו שדים רבים ויסוכו ⁴⁰ וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי בשמן חלשים רבים וירפאים: ⁴¹ וישמע עלי הנערה ואתה אמה ואתה אשר יובא החדרה המלך הורדוס כי נודע שמו ואמר יהונן הטובל אשר שם שכבת הנערה: ⁴² וייאחו ביד הנערה קם מן המתים ועל כן פועלות בו הגבורות: ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרשו היילה ⁴³ ואחרים אמרו כי הוא אליו והחרים אמרו אני אמר לך קומי נא: ⁴⁴ ומיד קמה היילה כי נביא הוא או אחד הנביים: ⁴⁵ וישמעו ותתהלך והיא בת שרים עשרה שנה וישמו שמה הורדוס ויאמר יהונן אשר אנכי נשאתי את ראשו נדוליה: ⁴⁶ ויזהר אותם מادر שלא יודע הדבר מעליו הוא קם מן המתים: ⁴⁷ כי הוא הורדוס שלח לתפש את יהונן ויאסרתו בבית הסחר לאייש ויאמר לחת לה לאכול:

6 ⁴⁸ ויצא משם ויבא אל הארץ וילכו אחורי תלמידיו: ⁴⁹ וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים ויתומנו לאמר מאין זהה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשה נבודות כאלה על ידיו: ⁵⁰ הלא זה הוא החרש בן מרימים ואחי יעקב וויסי ויהודה ושמعون והלא אחיוינו אנחנו פה וייה להם למיכல: ⁵¹ ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובכיתו: ⁵² ולא יכול לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאים: ⁵³ ויתמהה על חסרון אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד: ⁵⁴ ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שניים ויתן להם שלטן על רוחות הטמא: ⁵⁵ ויצו אותם אשר לא ישא מأומה לדרך זולתי מקל לבדו לאתרמיל ולא לחם ולא נחשת בחגורה: ⁵⁶ רק להיות נעלם סndl ושתוי כתנות לא ילבשו: ⁵⁷ ויאמר אליהם במקום אשר TABO בית איש שבו בו עד כי תצאו מהם: ⁵⁸ ובכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו שם ונערו את עפר כפות רגלייכם לעזרתיהם אמר לכם אני אמר לכם לסתם ולענימה ויביאו בקערה וויגנוו לנערה והנערה נתנה

אתו אל אמה: ²⁹ וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו ⁴⁷ ויהי ערב והאגיה באה בתוך הים והוא לבדו את נויתו ווישמהו בcker: ³⁰ ויקחלו השליחים ביבשה: ⁴⁸ וירא אותם מתחמלים בשוטם כי אל ישוע וינידו לו את כל אשר עשו ואת אשר הרוח לנדרם ויהי כת האשמרת הר比עתה למדרו: ³¹ ויאמר אליהם באו אתם לבוד אל ויבא אליהם מטהרך על פניהם הים וויאל לעבור מקום חרבה ונוחו מעט כי רבים היו הבאים לפניהם: ⁴⁹ והם בראותם אותו מטהרך על פניהם והיצאים עד אין עת להם לאכול: ³² וילכו הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: ⁵⁰ כי שם באגיה אל מקום חרבה לברך: ³³ ותהנוון כלם ראהו ויבחלו אז דברם ויאמר אליהם ראה אותם יצאים ויכירדו רביהם וירוצו שמה חזקן כי אני הוא אל תיראו: ⁵¹ וירד אליהם ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אל האגיה והרוח שכחה ווישטוממו עוד יותר אליו: ³⁴ ויצא וירא המון עם رب ויהמו מעיו בלבם ויתמהו: ⁵² כי לא השכילו בדברם עליהם כי היו מצאן אשר אין להם רעה וויחל כקרות הלחם מפני טמותם לבכם: ⁵³ ויעברו ללמד אותם דבריהם הרבה: ³⁵ ויהי כאשר רפה את הים ויבאו ארץ גניש ויקרבו אל היבשה: היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה ⁵⁴ ויהי צאתם מן האגיה או היכירהו: ⁵⁵ וירוצו המקום חרב והיום רד מאד: ³⁶ שלח אותם לכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולמים וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם להם לחם כי אין להם מה לאכל: ³⁷ וויען ויאמר הווא: ⁵⁶ ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים אליהם תננו להם לאכלת ויאמרו אליו או הערים ואל השדרות שם שמו את החולמים הנלך لكنותם להם במתדים דינר ונתן להם בחזותה ויתהנו לו כי יגע רק בציצת בנדו לאכללה: ³⁸ ויאמר אליהם כמה כקרות להם יש והיה כל אשר נגע ונושע:

לכם לכו וראו וידעו ויאמרו המש וشنנו דגום: **7** ויקחלו אליו הפרושים ומון הסופרים אשר ³⁹ ויצאו אותם לשבת כלם חברה חברה בלבד באו מירושלים: ² ויהי כראותם מהתלמידיו אלים לחם בטמאית ידיהם בלא נטילה וויכוחו אתם: ³ כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלחתי את רחצטו את ידיהם עד הפרך באחוזם בקבלה הזקנים: ⁴ ואת אשר מן השוק איןם אלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשمر כמו טבילה כסות וכדים ווירות ומטות: ⁵ ווישאלו אותו הפרושים והוא כהשת אלפי איש: ⁴⁵ ואחריו כן האיז והסופרים מדוע תלמידיך אינם נהנים על פי קבלת הזקנים כי אלים לחם בלא נטילתם ידים: ⁶ וויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו ⁴⁶ ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההר להתפלל:

עליכם הchnפחים ככתב העם הזה בשפתינו שמעה את שמו ותבא ותפל לרנגלו: ²⁶ והאשה כבדוני ולבו רחך מני: ⁷ ותהו יראתם אתי יוונית וארץ מולדתך כנען אשר לסוריא ותבקש מצות אנשים מלמדים: ⁸ כי עובתם את מצות ממננו לגרש אר השד מבהה: ²⁷ ויאמר אליה אליהם לאחו בקבלת בני אדם טבילותם כדמים ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא וכסות וכאללה רבות אתם עשים: ⁹ ויאמר טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצערוי אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות הכלבים: ²⁸ ותען ותאמר אליו כי אדרני אבל נם האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם: ¹⁰ כי צערוי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפזרורי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומkill אביו לחם הבנים: ²⁹ ויאמר אליה בנלך דברך זה ואמו מות יומת: ¹¹ וואתם אמרים איש כי אמר וכי לך יצא השד מבהה: ³⁰ ותבא אל ביתה לאביו ולאמו קרבן פרושו מתחנה לאלהים כל ותמצא את הילדה משכבת על חמתה והשד מה שאתה נהנה לי: ¹² ולא תניחו לו לעשות יצאה ממנה: ³¹ וישב ויצא מגנול צור וצדון עוד מאומה לאביו ולאמו: ¹³ ותפרtro את דבר ויבא אליהם הגליל בתחום נבול עשר הערים: האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה ³² ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלים ויתהנו כאלה אתם עשים: ¹⁴ וירקאל כל העם ויאמר לו לשום עליו את ידו: ³³ ויקח אותו לבדו אליהם שמו אליו כלכם והבינו: ¹⁵ אין דבר מקרוב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו וירק מהוזן לאדם אשר יוכל לטמא אותו בבאו אל וינגע על לשונו: ³⁴ ויבט השמיימה ויאנח ויאמר קרבו כי אם הדברים הווצאים ממנה יטמאו אליו אפתח ופירושו הפתחה: ³⁵ וברגע נפתחו את האדים: ¹⁶ כל אשר אונים לו לשמע ישמע: אזניו יותר קשור לשונו וידבר בשפה ברורה: ³⁶ ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלתו ³⁷ ויזהר אותם כי לא יספרו לאייש וכאשר תלמידיו על דבר המשל: ¹⁸ ויאמר אלהם יהודים כן ורבו להכריז: ³⁷ ושתוממו עד מאד האף אתם חסרי בינה הלא תשכilio כי כל הבא ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרים הוא את תוך האדם מוחצתה לו לא יטמאנו: ¹⁹ כי לא עשה לשם גם האלים למדרבים:

יבוא אל לבו כי אם אל כרצו ויצא לモצאות ⁸ **והי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם להבר כל אכל:** ²⁰ **ויאמר היוצא מן האדם הוא מה יאכלו וירקאל תלמידיו ויאמר אליהם:** ²¹ **נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו מטה את האדים:** ²² **כי מותך לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף זונה ורצוח וגנוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וווללות וצורות עין ונגרוף זודון וסכלות:** ²³ **כל הרעות אלה מקרוב האדם הן יוצאות ומטמאות אותו:** ²⁴ **ויקם ממש וילך לו אל נבולות צור וצדון ובבאו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכול להסתור:** ²⁵ **כיasha אשר רוח טמאה נכנסת בכתה הקטנה**

את שבע ככורות הלחם ויברך יפרס ויתן אותם עינוי ותפקחנה עינוי וירפא וירא הכל היטב לתלמידיו לשום לפניהם וישמו לפני העם: עד למרחוק: ²⁶ וישלחו אל ביתו לאמר אל: ²⁷ ויהי להם מעת דגמים ויברך ויאמר תבא בתוך הכהן ואל תדבר לאיש בכפר: לשם לפניהם נם את אלה: ⁸ ויראכלו וישבעו ²⁷ ויצא ישוע ותלמידיו לכת אל כפרי קיסרין וישאו מן הפתוחים הנוטרים שבעת דורדים: ויאמר אליהם מה אמרם עלי האנשים מי אני: ⁹ והאכלים היו כארבעת אלף איש וישלחם: ויאמר אליהם מה אמרם עלי האנשים מי אני: ¹⁰ או ירד באניה עם תלמידיו ויבא אל גלילות ²⁸ ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרם אליו דלומונתא: ¹¹ וויצאו הפרושים ויחלו להתוכח ואחרים אמרים אחד מן הנבאים: ²⁹ וישאל אותו וישאלו מעמו אותן מן השמיים והם מנסים אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען אותו: ¹² ויאנח ברוחו ויאמר מה הדור הזה פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח: ³⁰ וויצו מבקש לו אותן אמר אני לכם אם ינתן אותם בנערכה לבaltı דבר עליו לאיש: ³¹ ויחל לדור הזה: ³² ויעזוב אותם וירד באניה וישב למדם כי ציריך בן האדם לענות הרבה וימאס ויעבר אל עבר הים: ¹⁴ וישכחו לכת אותם על ידי הוקנים והכהנים הגדולים והספירים לחם ולא היה להם באניה בלתי אם כבר להם ווימת ומקצתה שלשת ימים קום יקום: ³² וזהו אחת: ³⁵ וויזהר אותם לאמר ראו השמרו לכם בಗלו דבר את הדבר הזה ויקחחו פטרוס ויחל משאר הפרושים ומשאר הורדוס: ¹⁶ וויחשבו לנער בו: ³³ כי אין אחורי ויבט את תלמידיו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו: וונער בפטרוס לאמר سور מעל פני השטן כי ¹⁷ וידע ישוע ויאמר להם מה תהשבו על כי אין לך לדברי האלים כי אם לדברי האדם: לחם אין לכם עוד לא תשכilio ולא תבינו ³⁴ ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם ולככם עודנו מטמTEM: ¹⁸ עינים לכם ולא תשמעו ולא תזכירו: ¹⁹ כאשר וילך אחריו: ³⁵ כי כל אשר יחפש לכת אחורי יחש בנפשו וישא את צלבו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכירו: ²⁰ כאשר וילך אחריו: ³⁶ כי מה נשעת את חמשת ככורות הלחם לחמשת אלף נפשו תאבד נפשו ממנה וכל אשר תאבד לנו נפשו פרשתי את חממת סלים מלאי פתוחים נשאתם ויאמרו למען ולמען הבשורה הוא יושענה: ³⁶ כי מה איש כמנה סלים מלאי פתוחים נשאתם ויאמרו למען ולמען הבשורה הוא יושענה: ³⁶ כי מה אליו שנים عشر: ²⁰ ובשבע לארכבעת אלף איש יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה כמה דודים מלאי פתוחים נשאתם ויאמרו אליו נפשו: ³⁷ או מה יתן איש פרידון נפשו: ³⁸ כי שבעה: ²¹ ויאמר אליהם איך לא תבינו: ²² ויבא כל איש אשר היהתי אני ודברי לו לחרפה אל בית צידה ויביאו אליו איש עוז ויתחננו בדרך הנזיף והחטא הזה אף הוא יהיה לחרפה לו לנעת בו: ²³ ויאחו ביד העור וויליכתו אל לבן האדם בכווא בכבוד אביו עם המלאכים מהווים לכפר וירק בעינויו וישם את ידיו עליו הקדושים:

וישאלו לאמר הראה אתה דבר: ²⁴ ויבט **9** ויאמר אליהם אמרן אמר אני לכם כי יש מן ויאמר אראה את בני האדם כי מתחלכים העדרים מה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו כאילנות אני ראה: ²⁵ וויסוף לשום את ידיו על

מלכות האללים באה בגבורה: 2 ואחרי ששת אותו לפני: 20 ויביאו לפניו והוא כאשר ראהו ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן הרוח וירוצצנו בהתאם ויפל ארצתו ויתגונל ויעלם על הרגבה אותו לבדם וישתנה לענייהם: וירד דיררו: 21 וישאל את אביו כמה ימים ובנדיו נהיו מזהירים לבנים מארך שלג אשר היה לו זאת ואמר מימי נערונו: 22 ופעמים לא יוכל כוכב בארץ להלבין כמוותם: 4 וירא רבות הפיל אותו גם באש נם במים להאבידו אליהם אליו ומשה מדברים עם ישוע: 5 ויען אך אם יכול רחם עליינו ועוזרנו: 23 ויאמר פטרוס ויאמר אל ישוע רבבי טוב הייתנו פה אלו ישוע לאמר אם יכול להאמין כל יכול נעשה נא שלוש סכות לך אחת ולמשה אחת המאמין: 24 ויתן אבי הילד את קלוי בבכי ויאמר ולא ליהו אח: 6 כי לא ידע מה ידבר כי היו אני מאמין עוזר נא לחסרון אמונה: 25 וירא נבhalim: 7 ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן ישוע את העם מתקbez אליו וייגע ברוח הטמא קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו: 8 והמה לאמר רוח אלם וחרש אני מצוק צא ממנה ואל הביטו כה וכפה פתחים ולא ראו עוד איש בלתי חספ לובאו בו עוד: 26 ויצעק וירצץ אותו מאר את ישוע לבדו אתם: 9 וירדו מן ההר ויווהרים ויצא יהי כמה עד אשר אמרו ربם כי גוע: לבתיהם הנגיד לאיש את אשר דאו עד כי יקום בן 27 ויהזק ישוע בידו וינויעו ויקם: 28 ויהי כאשר האדם מן המתים: 10 וישמרו את הדבר לבבכם בא הבית והישאלתו תלמידיו בהיותם לבדים וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים: אותו מודע אנחנו לא יכולנו לנדרשו: 29 ויאמר וישאלתו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בחפלה אליו בוא יבוא בראשונה: 12 ויען ויאמר להם ובצום: 30 ויצאו שם ויעברו בנليل ולא אבה הנה אליו בא בראשונה וישב את הכל ומה להודיע לאיש: 31 כי היה מלמד את תלמידיו כחוב על בן האדם הלא כי עינה הרבה ומאס: לאמר אליהם כי עוזר בן המסר בידי 13 אבל אמר אני לכם נם בא אליו ונם עשו בני אדם ויהרנו ואחרי אשר נהרג יקום ביום לו כרצונים כאשר כתוב עליו: 14 ויהי כבאוו השלישי: 32 והם לא הבינו את הדבר ויראו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים לשאל אותו: 33 ויבא אל כפר נחום ובהיותו מתוכחים אתם: 15 וכל העם כראותם אותו כן בכית וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו תמהו וירוצץ אליו וישאל לו לשולם: 16 וישאל בדרך: 34 ויהרשו כי התעתקו בדרך מי הוא את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם: 17 ויען הנדול בהם: 35 וישב ויקרא אל שנים העשר אחד מן העם ויאמר רב הבהיר אליו את בני ויאמר אליהם איש כי יחפש לחיות הראשון הוא אשר רוח אלם בקרבו: 18 והיה בכל מקום אשר היה האחرون לכלם ומשרת כלם: 36 ויהי ילד יאהזו הוא מרץ אותו וירד רירו וחרק את שניו ויעמידו בתוכם ויחבקו ויאמר להם: 37 כל ויבש נפו ויאמר אל תלמידיך לנדרשו ולא יכולו: אשר קיבל בשמיILD אחד כזה הוא מקבל 19 ויען ויאמר להם הו דור בלתי מאמין עד אותו וכל אשר אותו יקבל איננו מקבל אותו כי מתי יהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אם אתה אשר שלחני: 38 ויען יהנן ויאמר אליו

רבי ראיינו איש מנדרש שדים בשםך ואיננו הולך קשי לבבכם כתוב לכם את המצוה הזאת:
 אהרינו ונכלאנו יען אשר לא הילך אחרינו: ⁶ אבל מראשית הבריאה זכר ונקבה עשה
 ויאמר ישוע אל תכלאחו כי אין איש עשה אתם אליהם: ⁷ על כן יעוז איש את אביו
 נבורה בשמי ויזוכל ב מהרה לדבר כי רעה: ואתה אמו ודבק באשתו: ⁸ והיו שניהם כי אםبشر
 כי כל אשר איןנו גנדו הוא בעדנו: ⁴¹ כי כל אחד ואם כן אפוא איןנו עוד שנים כי אםبشر
 המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם אחד: ⁹ לכן את אשר חבר אלהים לשאל אתו
 למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבך שכרו: אדם: ¹⁰ ויהי בביתה וישבו תלמידיו לשאל אתו
 וכל המכשיל אחד הקטנים המתאמינים כי על זאת: ¹¹ ויאמר אליהם המשלחת את אשתו
 טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשליך ולקח אחרת נאף הוא עליה: ¹² וואהה כי תעובי
 בים: ¹³ ואם ירד תכשילך קצין אתה טוב לך איש ולקחה איש אחר נאפת היא: ¹⁴ ויביאו
 לבוא קטע לחיים מהוות לך שני ידים ותלך אליו ילדים למען יגע בהם וונגרו התלמידים
 מבבאיםיהם: ¹⁵ וירא ישוע ויכעס ויאמר אליהם אל נינהם אל האש אשר לא תכבה: (Geenna g1067)
 אשר שם חולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ¹⁶ הניחו לילדים לבוא אליו ואל חמנועם כי לאלה
 ואם רגליך תכשילך קצין אתה טוב לך לבוא מלכות האלילים: ¹⁷ אמן אמר אני לכם כל אשר
 פסה לחיים מהוות לך שני רגלים והשליך לא יקבל את מלכות האלילים כילד והוא לא
 לניהם אל האש אשר לא תכבה: (Geenna g1067) יבא בה: ¹⁸ ויחבקם ויברכם בשומו את ידיו
 אשר שם חולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ¹⁹ עליהם: ²⁰ ויהי ב策תו לדרך והנה איש רץ
 ואם עיניך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אליו ויכרע לפני ווישאל אותו רבינו הטוב מה
 אל מלכות האלילים בעין אחת מהוות לך שני אעשה ואריש חי עולם: (aiōnios g166) ²¹ ויאמר
 עינים והשליך לנינהם: (Geenna g1067) ²² אשר שם לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלהטו
 חולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ²³ כי כל אחד האלילים: ²⁴ הן ידעת את המצאות לא
 איש באש ימלח וככל קרבן במלח ימלח: ²⁵ טוב תנאף לא תרצח לא תנגב לא תענה עד שקר
 המלח ואם המלח יהיה תפלו בימה התקנו אותו לא תעשק כבד את אביך ואת אמך: ²⁶ ויען
 יהיו לכם מלך בקרבכם ויהי שלום בינויכם: ויאמר אליו רבינו רבי את כל אלה שמרתני נעורי:
 ובית בו ישוע ויאהבהו ויאמר אליו אחד ²⁷ ויקם שם וילך אל גבול יהודה מעבר
 הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדו
 כפעם בפעם: ²⁸ ויגשו אליו הזרים ויאלחו
 אם יוכל איש לשלוח את אשתו והם מנסים
 אותו: ²⁹ ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם
 משה: ³⁰ ויאמרו משה התיר לכתוב ספר כריתת
 ולשלוח: ³¹ ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור
 דבריו ויסוף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה

לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האלים: ³⁹ ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את נקל לנו לגורל עבר בתוכך נקב המחת מבוא הocus אשר אני שתה תשטו ובטבחילה אשר אני עשיר אל מלכות האלים: ⁴⁰ וויסיפו עוד נטבל בה התבול: אך שבת לימיינ ולשמיינלי להשתום ויאמרו איש אלם אהיו מי אפוא יכול אין בורוי תחתה בלתי לאשר הוון להם: ⁴¹ ויהי להושא: ²⁷ ויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם כשמי ואות העשרה ויחלו לכעוס על יעקב חפלא זאת אך לא מאלהים כי מאליהם לא וווחנן: ⁴² ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם יפלא כל דבר: ²⁸ ויען פטרוס ויאמר אליו הן ידעתם כי הנחשבים לשדי הגנים הם רדים אנחנו עזבנו את הכל ונלק אחידך: ²⁹ ויאמר בהם גנודליים שליטים עליהם: ⁴³ ואותם לא ישוע אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב כן בינויכם כי אם החפש להיות נдол בינויכם את ביתו או את אחיו או את אחותיו או את יהה لكم למשרת: ⁴⁴ והחפש להיות בכם אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או ראשון יהה עבד לכל: ⁴⁵ כי בן האדם אף את שרתו לمعنى ולמען הבשורה: ³⁰ אשר הוא לא בא למן ישרתו כי אם לשרת וلتת לא יכח עתה בזמן זהה בכל הרדייפות מהה את נפשו כפר תחת רבים: ⁴⁶ ויבאו יריחו ויהי פעמים כהמה בתים ואחים ואחות ואמות ובנים ^{g165} ^{ai} ³¹ והנה ברטמי בן טימי איש עוז ישב על יד ושדות ובעולם הבא חי עולמים: (³² ויאמר ריבים מן הראשונים היה הדרך לשאל נדבות: ⁴⁷ ויישמע כי הוא ישוע ^{ai g166}) ואולם ריבים מן הראשונים היה הדרך לשאל נדבות: ⁴⁷ ויאמר ריבים מן הראשונים והאחרונים הראשונים: ³² ויהי בדרך הנצרי ויחל לצעק ויאמר أنا בן דוד ישוע בעלותם ירושלים וישוע הולך לפנייהם והמה חני: ⁴⁸ ויגעו בו ריבים להשתיקו והוא הרבה נכהלים ויראים בלבתם אחריו ו يوسف לכתת לצעק בן דוד חני: ⁴⁹ ויעמד ישוע ויאמר קראו אליו את שנים העשר ויחל להגין להם את אשר לו ויקראו לעוזר ויאמרו אליו חזק קום קרא יקרחו לאמר: ³³ הנה אנחנו עלים ירושלים מה לך: ⁵⁰ וישליך את שמלותו מעלייו ויקם ויבא ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים אל ישוע: ⁵¹ ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת וירושעה למות וימסרו אותו לגויים: ³⁴ ויהתלו ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה: בו ויכחו בשוטים וירקו בפניו וימיתהו ובוים ⁵² ויאמר ישוע אליו לך לך אמוןתק הושיעה החליש קום יקום: ³⁵ ויקרבו אליו יעקב ווילך אחריו ישוע בדרך:

11 ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ בני זבריו ויאמרו רבבי אותה נפשנו כי תעשה **11** ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פני לנו את אשר נשאל מנק: ³⁶ ויאמר אליהם מהם ובית הינו בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו: אויתם כי עשה לכם: ³⁷ ויאמרו אליו תננה לנו לשבת אחד לימיינך ואחד לשמאליק בכבוך: ויהי כבאים שמה המציאו עיר אסור אשר ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר לא ישב עליו אדם אותו התירנו והביאו: ³⁸ וכי שאלתם היכל תוכלו לשთות את הocus אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה:

האדון צריך לו וברגע ישלחנו הנה: 4 וילכו אשר ארדתיה יבשה: ²² ויען ישוע ויאמר אליהם וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם תהי נא בכם אמונה אלהים: ²³ כי אמן אמר הדרך ויתירוחו: 5 ואנשימים מן העמדים שם אני לכם כל אשר יאמר אל הדר הוה הנשא אמרו אליהם מה זה תעשו להתר את העיר: והעתק אל תוך חיים ואין ספק בלבבו כי אם 6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם: יאמין כי יהיה כאשר אמר לנו נם יהיה לו: ²⁴ על 7 ויביאו את העיר אל ישוע וישליך עליו את כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בחטפיכם בנדיהם וישב עליו: ⁸ ורבים פרשו את בנדיהם האמינו כי תקחו וייחי לכם: ²⁵ וכי תעמדו על הדרך ואחריהם כרצו ענפים מן העצים להחטף תסלחו לכל איש אתה אשר בלביכם ווישטו על הדרך: ⁹ והחלכים לפניו ואחריו עליו למען יסלח لكم אביכם שבשמיים אף הוא צעקים לאמר הווע נא ברוך הבא בשם יהוה: את פשיעיכם: ²⁶ ואתם אם לא תסלחו אף אביכם ¹⁰ ברוכה מלכות דוד אבינו הבא בשם יהוה שבשמיים לא יסלח לכם את פשיעיכם: ²⁷ וישבו הווע נא במרומיים: ¹¹ ויבא ישוע ירושלים ואל ויבאו ירושלים ויהי הוא מותהך במקדש ויבאו בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: ¹² לעורב ויצא אל בית הני עם שניים העשר: ²⁸ ויאמרו אליו בא זרשות אתה עשה אלה: ¹³ וירא תאנה מרחוק ולא עליים ויבא לדאות ²⁹ ויאמר ישוע אליהם נם אני אשאלה אתכם הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם בא זר שות און לבך כי לא היהת עת התאים: ¹⁴ ויען רשות אני עשה אלה: ³⁰ טבילה יהונן המן ויאמר אליה מעתה איש אל י飮 פרי ממק ¹⁵ והשמות היהת אם מבני אדם השיבוני: ³¹ ויהשבו עד עולם ושםעו תלמידיו: ^(ai g165) ויבאו כה וכלה בקרבתם לא אמר אם אמר מן השמות ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לנגרש יאמיר מדוע אפוא לא האמנתם לו: ³² או הנאמר משם את המוכרים ואת הקונים ויהפוך את מבני אדם ויראו את העם כי כלם חשבו את שלחנות השלחנים ואת מושבות מקרים היוונים: יהונן לנכיה באמת: ³³ ויענו ויאמרו אל ישוע ¹⁶ ולא הגיה לאיש לשאת כלוי דרך המקדש: לא ידעו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן נם אני ¹⁷ וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביטח לא אמר לכם באי זרשות אני עשה אלה:

12 ¹⁸ ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר **תפליה** קרא לכל העמים ואתם עשיתם אותו מערת פריאים: ¹⁹ וישמעו הסופרים וראשי איש נטע כרם ויעש נדר סביבותיו ויחצב יקב הכהנים ויתנצלו אותו להשמדיו כי יראו מפני עין אשר כל העם משתומים על תורה: ²⁰ ויהי הם עברים בערב ויצא אל מחוץ לעיר: ²¹ ובכך ויראו את התאניה כי יבשה עם שרשה: בבקר ויראו את התאניה כי יבשה עמו ²² ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאניה

אחר ואותו סקלו באבנים ומהקו ראשו וישלחו גם השלי'שי:²² ויקחוה כל השבעה ולא השairoו נכלם: וויסוף וישלח אחר ונם אותו הרגנו וכן עשו אחריהם זרע ואחריו מות כלם מטה נם האשה: ברכבים אחרים מהם הכו וממה הרנו: ²³ ויהי לו ²⁴ ועתה בתקות המתים כשיקומו למי מהם עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח נם אותו אליהם תהיה לאשה כי לשבעה היה להasha: ²⁵ וואמר באחרנה לאמור מפני בני יג��ו: ²⁶ והכרמים ישוע אליהם הלא בזאת אתם תעימ נם את נברותכם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא הירוש לאשה כי לשבעה היה להasha: ²⁷ וויאמר מפני בני יג��ו ולנו תהיה הירושה: ²⁸ וויחיוקו האלהים: ²⁹ כי בעת קומם מן המתים האנשימים בו ויהרנו אותו וישליךו אל מחוץ לכרכם: לא ישאו נשים ולא תנשאה אך יהיו כמלacci ³⁰ וועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את השמיים: ³¹ ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא הכרמים הם ויתן את הכרם לאחרים: ³² הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו קראתם את הכתוב הזה אבן מסאו הבונים האלילים לאמר אני אלה אברהם ואלה יצחק היה להasha פנה: ³³ מאות יהוד היה זה את ואלה יעקב: ³⁴ האלהים איננו אלהי המתים היא נפלאת בעינוינו: ³⁵ וויבקשו לסתורו ויראו כי אם אלהי החיים לכן הרבהם להעתה: מפני העם יען אשר הבינו כי עלייהם דבר את ³⁶ אחד מן הספרים שמעתם מותחים ויקרב המשל הזה ויעזבונו וילכו להם: ³⁷ ווישלחו אליו אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלתו מה היה אנשים מן הפרושים וממן ההורדוסים ללכד הראשנה לכל המצאות: ³⁸ וויען ישוע וידבר אליו את דברו: ³⁹ וויבאו ויאמרו אליו רבוי ידענו הראשנה לכל המצאות היא שמע ישראל יהוד כי איש אמת אתה ולא תונר מפני איש כי לא אלהינו יהוד אחד: ⁴⁰ ואהבת את יהוד אלהיך תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך בכל לבך ובכל נשך ובכל מדעך ובכל האלהים הנכון להת מס אל הקיסר אם לא מادرך זאת היא המצואה הראשנה: ⁴¹ וזה שניתנן: ⁴² והוא ידע את הנפחים ויאמר אליו מה הדמה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצואה חנסוני הביאו אליו דינר ואראה: ⁴³ וויביאו ויאמר גדולה מלאה: ⁴⁴ ויאמר אליו הספר אמן אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר רבוי יפה דברת כי אליהם אחד הוא ואין עוד עלייו ויאמרו אליו של הקיסר: ⁴⁵ ויאמר ישוע בלבדו: ⁴⁶ ולאהבה אותו בכל לבך ובכל מדעך אליהם את אשר לקיסר לנו לקיסר ואת אשר ובכל ממד ובלא אהבה את הרע כנפשו לאלהים תננו לאלהים ויתמהו עליו: ⁴⁷ וויבאו גדולה היא מכל עלות וובחים: ⁴⁸ ווירא ישוע כי אליו מן הצדיקים האמורים כי אין תהיה למתרם ענה ברעתו ויאמר אליו לא רחוק אתה מלמלכות וישאלתו לאמור: ⁴⁹ רבוי כתוב לנו משה כי ימות האלהים ואיש לא עבר עוד את לבו לשאל אותו אחוי איש ועובד אשה ובנים אין לו ייבם אחוי את שאלת: ⁵⁰ וויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך אשתו ויקם זרע לאחיו: ⁵¹ וויהנה שבעה אחיהם יאמרו הספרים כי המשיח הוא בן דוד: ⁵² והוא הראשון לקח אשה ובמוותו לא השאיר אחריו דוד אמר ברוח הקדרש נאם יהוד לאדרני שבזרע: ⁵³ וויקח אתה השני יימת ולא הנית זרע וכן לימי נגיד אשית איביך הדם לרנגליך: ⁵⁴ הנה

דור בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב השמרו בנפשותיכם כי ימסרו אתכם לسنחריות
 רב העם לשמע אותו:³⁸ ויאמר אליהם בלמוד והכitem בכתבי הכנסתות ולפני משלים וממלכים
 אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך תבואו לمعני לעדות להם:¹⁰ והבשורה צריכה
 עטופי טלית ואת שאלות שלום בשוקים: להקרא בראשונה לכל הגויים: ¹¹ וככאשר يولיכו
³⁹ ואת מושבי הראש בכתבי נשיות ואת מסבות ומסרו אתכם אל תדאו ואל תחשבו מה תדברו
 הראש בסעודות:⁴⁰ הבלתים את בתיה האלמנות כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה ההיא אותו
 ומאריכים בתפללה למראה עיניהם הנה משפט דברו יען לא אתם הם המדברים כי אם רוח
 על יתר יקחו:⁴¹ וישוע ישב ממול ארון האוצר הקדש:¹² וואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו
 והוא ראה את העם משליכים מעות לארון וקמו בנים באבותם והמיתו אותם:¹³ והייתה
 האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה:⁴² ותבא שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת
 אלמנה עניה ותשליך שני פרוטות אשר הן רבע קץ הוא יושע:¹⁴ וכי תראו את שקווץ משלם
 אסר:⁴³ ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם Amen הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום אשר
 אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה לא לו הקורא בין או נס ינוס אנשי יהודה אל
 יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר:⁴⁴ כי כלם החרים:¹⁵ ואשר על הנגאל ירד הביטה ואל
 נתנו מן העדר שלחם והיא ממחסירה נתנה כל יבא פנימה לשאת דבר מביתו:¹⁶ ואשר בשדה
 אל ישב הביטה לשאת מלבשו:¹⁷ ואוי להרות
 אשר לה את כל רכושה:

13 ויהי ב策תו מן המקדש ויאמר אליו אחד
 ולמיניקות ביום ההמה:¹⁸ אך התחפללו אשר
 לא תהיה מנסתכם בחרפּ:¹⁹ כי הימים ההם
 מתלמידיו רבּי ראה מה יפו האבניים והבניים
 יהיו עת צורה אשר לא נהייה כמוו מראשית
 הבריאה אשר ברא אליהם עד עתה וכמויה לא
 תהיה עוד:²⁰ ולולוי קציר יהוה את הימים ההם
 לא יושע כלبشر אך למען הבחירה אשר
 בחר בם קציר את הימים:²¹ וואז אם יאמר איש
 אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו:
 כי יקומו משייחו שקר ונבייא שקר ונתנו אותן
²² ומופתים להחתעות אף את הבחירה אם יוכלו:
 ואותם רוא הנה מראש הנדרדי לכם את כל:²³
 והיה ביום הדם אחרי הצריה היה תחשך
²⁴ ושמועות מלכמָה אל תבהלו כי היו תהיה זאת
 המשך והירח לא יניא אورو:²⁵ והכוכבים יפלו
 אך לא זאת היא حقץ:⁸ כי יקום גוי על נוי
 מן השמים וכחות השמים יתמוטטו:²⁶ וואז
 יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה
 ובכבוד:²⁷ וואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את

בחריו מארבע הרוחות מקצת הארץ עד קצה תמייר: 8 את אשר היה לא לידה עשתה קדמתה השמיים: 28 למדנו נא את משל התאננה כشرطם למשוח את גופו להנטו: 9 אמן אמר אני לכם כי ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקיין: 29 כן באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב גם את אשר עשתה היא יספר לזכרון לה: הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא עבר 10 ויהודה איש קריות אחד משנים העשר הילך הדור הזה עד אשר יהיה כל אלה: 31 המשמים אל ראשי הכהנים למסר אותן אליהם: 11 והם והארץ יעברו ודברו לא יעברו: 32 אך עת באו כשםם שמהו ויאמרו לחת לו כסף ויבקש היום ההוא והשעה החיה אין איש יודע אותה נאם תאננה למסרו: 12 וייה בראשון לחג המצות לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלדי האב: עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה ראו שקרו וחתפלו כי לא ידעתם מתי תהיה תחפץ לאכל את הפסח ונולכה ונוכין: 13 וישלח העת: 34 וזהיה כאיש הולך למדרך אשר עזב שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה את ביתו ויתן שלטן לעבריו ולאיש איש את ויפגע אתכם איש נשא צפתה הימים לכוי אחריו: מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד: 35 לכן 14 ובאשר יבוא שמהו אמרו לבעל הבית כה שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם אמר הרבה איה המלון אשת אכלה שם את לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריית הפסח עם תלמידי: 15 והוא יראה אתכם עלייה הנבר או בבקר: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם גדרולה מצעה ומוכנה ושם הכנינו לנו: 16 ויצאו ישנים: 37 ואת אשר אמרתי לכם אני יכול תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח: 17 וייה בערב ויבא עם שניים שקדו:

העשור: 18 ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם אחד מכל האכל את ימסרנו: 19 ויחלו להטעב ויאמרו אליו זה אחר זה וכי אני הווא: 20 וירען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הווא הטבל עמי בקערה: 21 הן בן האדם הילך יילך כאשר כחוב עלייו אבל אווי לאיש ההוא שלא על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא שלא נולד: 22 וייה באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע וייתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא גופי: 23 ויקח את הcores ויברך וייתן להם וישטו ממנה כלם: 24 ויאמר להם זה הוא דמים דם הברית החדשה הנשפך بعد רבים: 25 אמן אמר אני לכם שתה לא אשתה עוד מתנותה הנפנן עד היום ההוא אשר אשתה אותה חרשה במלכות

14 ויהיו יומנים לפני חנ הפסח והמצות ויבקש הכהנים הנדרלים והסופרים איך יתפשה בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בחן פן תהיה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית הני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובירה פרך שנן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפק ותצק על ראשו: 4 וויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה: 5 כי ראו היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולחתו לעניים ויגערו בה: 6 ויאמר ישוע הניתה לה למה תנין נפשה מעשה טוב עשתה עמודי: 7 כי העניים תמייד עמכם וכשתרכזו תוכלו להיטיב להם ואני לא אהיה אתכם

האלהים: ²⁶ ואחרי גמרם את ההלל ויצאו אל ⁴⁴ והמוסר אותו נתן להם אותן לאמר האיש אשר הר הזיתים: ²⁷ ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם אש��חו זה הוא אותו תפשו והוליכו אל מלט: חשלב כי בלילה זו כי כתובacha את הרעה ⁴⁵ הוא בא והוא נושא אליו ויאמר רבינו ינשך ותפוץין הצאן: ²⁸ ואחרי קומו מן המתחם אלך לוי: ⁴⁶ וישלחו בו את ידיהם ויתפשהו: ⁴⁷ ואחד לפניכם הנגילה: ²⁹ ויאמר אליו פטרוס גם אם מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויקח את עבד כלם יכשלו אני לא אכשל: ³⁰ ויאמר אליו ישוע הכהן הגדול ויקץ אתazon: ⁴⁸ ויען ישוע ויאמר Amen אמר אני לך כי היום בלילה זו בטרם אליהם כמו על פרץ יצאתם עלי בחרכות יקרא התרגנול פעמים אתה תכחש כי שלש ובמקלות לחתפני: ⁴⁹ ויום יום היהתי אצלכם פעמים: ³¹ והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר מלמד במקdash ולא החזקתם כי איabel למען נם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחיש ימלאו הכתובים: ⁵⁰ ויעוזבו אותו כלם וינסו: אך וכן אמרו גם כלם: ³² ויבאו אל חצר גת ⁵¹ ונער אחד הלך אחריו מעט בסדין לכסות שמוני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם מה את ערותו ויאחותו הנערם: ⁵² והוא עזב את עד אשר אתפלל: ³³ ויהי אותו פטרוס ואת הסדין בידם וינס ערם מפניהם: ⁵³ וויליכו את יעקב ואת יהנן ויחיל להشمיים ולמונ: ³⁴ ויאמר ישוע אל הכהן הגדול ויקחלו אותו כל הכהנים אליהם נשוי מריה לעד מות עמדו מה ושקדו: הגדולים והזקנים והסופרים: ⁵⁴ ופטרוס הלך ³⁵ ויעבר ממש מעט ולהלאה ויפל ארצה ויתפלל אחריו מרוחק עד לחצר הכהן הגדול פנימה אשר אם יוכל להיות תעבר נא מעליו השעה וישב שם עם המשרתים ויתחכם ננד האור: הזאת: ³⁶ ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעליו השעה וישב שם וכל הסנהדרין בקש עדרות נא מעלי את הocus הזה את לא את אשר אני על ישוע להמיתו ולא מצאו: ⁵⁶ כי רבים ענו בו רוצח כי אם את אשר אתה: ³⁷ ויבא וימצא עדות שקר אך העדויות לא היו שות: ⁵⁷ ויקומו ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר: ⁵⁸ שמענו יכול לשקר שעיה אחת: ³⁸ שקדו והתפללו פן אותו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה יידי תבוא לידי נסיוון הן הרוח היא חפזה והבהיר אדם ולשלשת ימים אבנה היכל אחר אשר איןנו רפה: ³⁹ ויסוף לסוד ויתפלל באמרו עוד הפעם מעשה יידי אדם: ⁵⁹ וגם בזאת עדותם לא שותה: דבריהם הhma: ⁴⁰ וישב וימצאים שניית שנים ⁶⁰ ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך ויאשל את כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענו: ישוע לאמר האין משיב דבר מה זה אלה עינים ⁴¹ ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה גנומו בך: ⁶¹ והוא החריש ולא השיב דבר ויסוף עוד ונוחו רב לי כי בא השעה הנה בן האדם נמסר הכהן הגדול לשאל אותו ויאמר אליו אתה הוא בידי חטאיהם: ⁴² קומו ונלכה הנה המוסר אותו המשיח בן המברך: ⁶² ויאמר ישוע אני הוא קרב: ⁴³ עודנו מדבר ויהודיה בא והוא אחד ואתם תראו את בן האדם יושב לימיון הגבורה משנים העשר ועמו המון רב בחרכות ובמקלות ובא עם עני השמיים: ⁶³ ויקרע הכהן הגדול מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: את בנדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדדים:

64 שמעתם את הנדרוף מה דעתכם וירשעיהו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 65 וויען אתם כלם כי חיב מיתה הוא: 66 ויחלו מהם רק פילטוס ויאמר התהփזו כי אפשר להם את בו וייחפו את פניו וייכחו באנרכ' ויאמרו אליו מלך היהודים: 67 כי ידע אשר רק מקנהה הנבאה והמשרתים הכאיבחו בהכוותם אותו על מסרותו ראש הכהנים: 68 וראש הכהנים הלחוי: 69 וכי היה בנסיבות פטרוס בתחרת החצר הסיתו את ההמון לבלבתי פטר להם כי אם ותבא אחת משפחות הכהן הנדרול: 70 ותרא את בר אבא: 71 יוסף פילטוס ויען ויאמר להם פטרוס כי מתחכם הוא ותבת בו ותאמר גם ומה אפוא חפצכם ואעשה לאשר אתם קדאים אתה היה עם הנוצרי ישוע: 72 ויכחש לאמר מלך היהודים: 73 וויסיפו לצעק הצלב אותו: לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה 74 ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה אל האולם והתרנגול קרא: 75 ותראהו השפה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו: 76 ויואל ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא לשעתם לעשות כרצון העם ויפטר להם את מהם ויכחש פעמי שניות: 77 וכמעט אחורי בן בר אבא ואת ישוע הכה בשותים וימסר אותו נס העמדים שם אמרו אלו פטרוס אמם אתה להצלב: 78 וויליכחו אנשי הצלב אל החצר אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשונך כלשונם: הפנימיות הוא בית המשפט ויזעיקו את כל וזה להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא הנדרוד: 79 וילביבו ארגמן וישרנו עטרה יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 80 והתרנגול קצים ויעטרדו: 81 ויחלו לברכו לאמר שלום קרא פעמי שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר לך מלך היהודים: 82 ויכו על ראשו בקנה אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגול פעמים וירקו בו ויכרעו על בריכיהם וימסרו אל תכחש כי שלוש פעמים וישם אל לבו ויבך: 83 ואחרי התלוכזם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילביבו את בנדיו וויצויהו לצלב אותו: 84 וישכימו ראש הכהנים עם הוקנים 15 והוא ישבו ראי הכהנים עם הוקנים והסופרים וכל הסנהדרין בברcker ויתיעצו ויאסרו את ישוע וויליכחו משם וימסרו אל פילטוס: 85 ווישאל אותו פילטוס אתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 86 וראש הכהנים הרבו לשטנו: 87 יוסף פילטוס ווישאלו לאמר האינך מшиб דבר ראה כמה הם מעידים בר: 88 ווישוע לא חשיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס: 89 ובכל חוג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקש: 90 ויהי איש תנקר א בא אשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 91 ווישא ההמון את קולו ויחלו לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו

בשלשות ימים: 30 הושע את עצמך ורדה מן 47 ומרים המגדריות ומרים אם יוסי היו ראות הצלב: 31 וכן לענו לו גם ראש הכהנים עם את המקום אשר הושם שם:

הסופרים באמרם איש אל רעהו את אהדים **16** ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרימים הושיע ואת עצמו לא יוכל להוציא: 32 המשיח המגדרית ומרים אם יעקב ושלמיות סמים לבוא מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ולסוק אותו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקיר השכם ונאמין גם הנצלבים אתו חרפוהו: 33 ובוחיות בא אל הקבר כווחה המשש: 3 והתאזרנה אשה השעה הששית היה החש על כל הארץ עד אל אותה מי ייגל לנו את האבן מעל פתח השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית יצעק הקבר: 4 ובהבטן ראו והנה גמללה האבן כי ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקנני היהת גדלה מادر: 5 ותבאה אל תוך הקבר אשר פרשו אלי אליו למא עזתני: 35 ומקצת ותראייה בחור אחד ישב מימין והוא עטה העמדים אצלו בשמעם את זאת הנה אל שמלת לבנה ותשוממנה: 6 ויאמר אלהן אל אלהו הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא תשוממנתה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הנהו הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר ונראה אם יבא אלהו להורידו: 37 וישוע נתן השכיבתו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו קול גדול ויפח את נפשו: 38 ופרקת ההיכל ואל פטרוס כי חולק הוא לפניו הגיליה ושם נקרעה לשנים קרעם מלמעלה למטה: 39 וירא תראחו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצאת שר המאה העמד לנדרו כי בזעקו כן נפח את ותברחנה מן הקבר כי איזותן רעדת ותמהון נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלים: ולא הנידוי דבר לאיש כי ירא: 9 note: The most (reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20)

40 וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכו נם מרים המגדריות ומרים אמו של יעקב הצדיר ושל יוסי ושלמיות: 41 אשר נם הלכו אהדיו בראשונה אל מרימי המגדרית אשר נרש ממנה ושרתתו בהיותו בגוליל ואחרות רבות אשר שבעה שדים: 10 ותולך ותגדי לאנשים אשר היו עליו או ירושלים: 42 ועתה הערב הגיע ומןפני עמו והם מתאבלים ובכים: 11 וכאשר שמעו אשר עבר שבת היה הוא היום שלפני השבת: כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחריו 43 ויבא יוסף הרמתי יועץ ונכבד אשר היה מהכח בין נראה בדמות אחרית לשנים מהם בהיותם נם הוא למלכות האלים ויתחזק ויבא אל מתחלים בצאתם השדה: 13 וهم הלכו וינוידו פיטוס ויישאל את נופת ישוע: 44 וויתמה פיטוס לאחרים וגם להם לא האמינו: 14 ובאחרנה על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף ויישאלו הנווע כבר: 45 וידע מפני שר המאה חסרונו אמונהם וקשה לבבם אשר לא האמינו כי כן ויתן את נופתו מrangle לヨוסף: 46 והוא לראים אותו נועור מן המתים: 15 ויאמר אלהם קנה סדין ויורד אותו ויכרכחו בסדין וישממו לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: הבריאה: 16 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר

לא יאמין יאשם: 17 וְאֶלָּה הַאֲתֹות אֲשֶׁר יִלְוּ אֶל
הַמְּאִנִּים יִגְּרוּ שְׂדִים בְּשָׁמֵי וּבְלְשָׁנוֹת חֲדָשֹׁת
יְדָבוּ: 18 נְחַשִּׁים יִשְׂאוּ בִּידֵיכם וְאֵם יִשְׁתַּוו סִם
הַמּוֹת לֹא יוֹקֵם עַל חָולִים יִשְׁמְמוּ אֶת יְדֵיכם
וַיְיִטְבֵּל הָמָם: 19 וַיְהִי אֶחָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אַתָּם
הַאֲדוֹן וַיְנַשֵּׁא הַשְׁמִימָה וַיִּשְׁבַּת לִימִין הָאֱלֹהִים:
20 וְהַמּוֹת יֵצָא וַיָּקֹרֵא בְּכָל הַמִּקְמוֹת וְהַאֲדוֹן
עֹזֶר וַיְחַזֵּק אֶת הַדָּבָר בְּאֲתֹות הַבָּאוֹת אֶחָר
דִּבְרֵם אָמֵן:

גבריאל העומד לפני האלים ושלוח אני
לדבר אלק ולברך את זאת:²⁰ והנה תאלם
ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה ואתחתה
כי לא האמת בדברי אשר יملאו למועדם:²¹
והעם היה מוכחה לזכירה ויתמהו כי אחר
בהיכל:²² ויהי בזאתו לא יכול לדבר אליהם
VIDDU²³ כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ויעדנו
נאלם:²⁴ ויהי כאשר מלאו ימי עברתו וילך
לו אל ביתו:²⁵ ויהי אחורי הימים האלה ותאר
אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר:
ככה עשה לי יהוה ביום פקדו אותו לאספה
את חרפתי בתוך בני אדם:²⁶ ויהי בחרש
החשוי ישלח המלאך גבריאל מעת האלים
גלילה אל עיר אשר שמה נצרת:²⁷ אל בתולה
מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם
הבתולה מררים:²⁸ ויבא המלאך אליה החדרה
ויאמר שלום לך אשת חן יהוה עמך ברוכת
את נשים:²⁹ והיה בראותה נבהלה לדברו
ויאמר בלב מה היא הברכה הזאת:³⁰ ויאמר
לה המלאך אל תירא מרים כי מצאת חן לפני
האלים:³¹ ותנק הרה וילדת בן וקראת את
שמו ישוע:³² והוא גדול יהוה ובן עליון יקרא
יהוה אליהם יתן לו את כסא דוד אביו:³³ ועל
בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין
קץ:³⁴ (א) g165 ותאמר מרים אל המלאך אין
תהי זהה ואני אני ידעת איש:³⁵ ויען המלאך
ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עלייך וגבורת
עליון תצל עלייך על כן נטقدس הילד יקרא
בן אליהם:³⁶ והנה אלישבע קרובתך אשר
קראו לה עקרה נם היא הרתה בן בזקנתה וזה
לה החדש הששי:³⁷ כי לא יפלא מאליהם
כל דבר:³⁸ ותאמר מרים הנסי שפתה יהוה

אחרי אשר רבים הואלו לחבר ספר
המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו:² כאשר
מסרום לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר
היyo משרתי הדבר:³ חשבתי לטוב גם אני
חפש כל הדברים הייטב מראשים לכתוב
אליך בסדר תאופילוס האדר:⁴ למען תדע
קשה הדברים אשר חנכתם:⁵ כהן היה ביום
הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת
אביה ולוasha מבנות אהרן ושם אלישע:⁶
ושניהם היו צדיקים לפני האלים והלכיהם
בכל מצות יהוה ובחקתו:⁷ ולא היה להם
ילד כי אלישע עקרה ושניהם באו ביום:
8 ויהי היום ויכהן לפני אליהם בסדר ממשמרת
9 וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר
קתרת ויבא אל היכל יהוה:¹⁰ וכל קהל העם
היyo מתפללים בחוץ בעת הקטרת:¹¹ וירא
אליו מלאך יהוה עמד לימיין מזבח הקטרת:
12 ויבהלו זכריה בראותו ואימה נפלה עליו:
13 ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי
נסעה תפלתך ואלישע אשתק תלך לבן
וקראת שמו יותגן:¹⁴ ויהיה לך לשמחה וניל
ורבים ישמו בחולדו:¹⁵ כי גדול היה לפני
יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש מלא
בעודנו בכתן אמו:¹⁶ ורבים מבני ישראל
ישיב אל יהוה אליהם:¹⁷ והוא ילך לפני
ברוח אליהו ובגבורתו להסביר את לב אבות
על בניים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים
להעמיד ליהוה עם מותקן:¹⁸ ויאמר זכריה
אל המלאך بما אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי
באה ביום:¹⁹ ויען המלאך ויאמר אליו אני

יהו ל' כדברך ויצא מאותה המלאך :³⁹ ותקם הרוי יהודה: ⁶⁶ וישמו כל השמעים אליהם מרימים בימים ההם ותמהר לлечת החרה אל לאמר מה אפוא היה הילד הזה ויד יהוה הייתה עיר יהודה: ⁴⁰ ותבא בית זכריה ותברך את עמו: ⁶⁷ וימלא זכריה אביו רוח הקדרש וניבא אלישבע: ⁴¹ ויהי כשהם אלישבע אה ברכת לאמר: ⁶⁸ ברוך יהוה אלה ישראל כי פך את מרימים וירק הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח עמו וישלח לו פרות: ⁶⁹ וירם לנו קרן ישועה הקדרש: ⁴² ותקרה בקהל גدول ותאמר ברוכה בבית דוד עבדך: ⁷⁰ כאשר דבר בפי נביינו את נשים וברוך פריך בטנק: ⁴³ ומאיין לי זאת הקדושים אשר מעולם: ^{g165 g165 aiōn} ⁷¹ ישועה אשר אם אדרני באה אליו: ⁴⁴ כי קול ברכתך בא מאיבינו ומיד כל שנינו: ⁷² לעשות חסד עם באוני והנה רקד בשמחה הילד במעי: ⁴⁵ ואשרי אבותינו ולזכר את ברית קדשו: ⁷³ את השבועה המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה מאית אשר נשבע לאברהם אבינו: ⁷⁴ להצילנו מיד יהוה: ⁴⁶ ותאמר מרימים רוממה נשפי את יהוה: איבינו וlothanno לשבדו בלילה אחד: ⁷⁵ בתמים ותגנל רוחך באלה ישע: ⁴⁸ אשר ראה בעני ובצדקה לפני ימי חיינו: ⁷⁶ ואתה הילד אמרתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרנו כי נביא לעלון תקרה כי לפני יהוה תלך לפנotta את נדלות עשה לי שדי וקדוש שמו: ⁵⁰ וחסדו לדוד דרכיו: על שתת דעת הישועה לעמו בסליות דורדים על יראיינו: ⁵¹ נברות עשה בזרעו פזר חטאיהם: ⁵² ברחמי חסד אלהינו אשר בהם נאים במזומות לבכם: ⁵² הרס נדיבים מכוסאות פקדנו הנהנה ממרום: ⁷⁹ להאריך לישבי חזק וירם שפליים: ⁵³ רעים מלא טוב ועשירים וצלמות ולהכין את רגלוינו אל דרך השלום: שליח ריקם: ⁵⁴ תמרק בישראל עבדו לזכר את ⁸⁰ וינדל הילד ויוחק ברוח ויהו במדברות עד רחמייו: ⁵⁵ כאשר דבר אל אבותינו לאברהם יום הראותו אל ישראל:

2 ⁵⁶ ^(aiōn g165) ולרעו עד עולם: ⁵⁶ והשב מרים עמה כשלשה חדשם ותשב לביתה: ⁵⁷ וימלאו ימי אונוסטוס לספר את כל ישבי תבל: ² וזה המפקד היה הראשון בהיות קוריינוס שליט בסוריה: ³ וילכו כלם להתקפקד איש לעירו: ⁴ ויעל גם יוסף מן הנגיד מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד וגנראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפתחו: ⁵ להתקפקד עם מרימים המארשה לו והיא הרכה: ⁶ ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: ⁷ ותולד את בנה הבכור ותחתלוו ללדת: ⁸ וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמehו כלם: ⁶⁴ ויפתח פיו ולשונו בהתאם וידבר ויברך את האלים: ⁶⁵ ותפל אימה על כל שכיניהם ויספר כל הדברים האלה בכל

מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: עליהם מסביב ויראו יראה גדולה: ¹⁰ ויאמר ²⁸ ויקחיו על זרועתו ויברך את האלים אליהם המלאך אל תיראו כי אני מבשר אתכם ויאמר: ²⁹ עתה תפטר את עבדך בדברך שמהה גדולה אשר תהיה לכל העם: ³⁰ כי אדני בשלום: ³¹ כי ראו עיני את ישועך: היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא ³² אשר הכוונות לפני כל העמים: ³³ אור לגלות המשיח האדון: ³⁴ וזה לכם האות תמצאון ילד עני הנוים ותפארת ישראל עמך: ³⁵ וווסף מחתל ומנה באבוס: ³⁶ ויהי彷הams אצל המלאך ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: המון צבא השמיים והם משבחים את האלים ³⁴ ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה ואמרם: ¹⁴ כבוד במרומים לאללים ובארץ זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל שלום בבני אדם רצונו: ¹⁵ ויהי כאשר עלו ולאות מריביה: ³⁵ וגם בנפשך תחתך הרבה מעלהיהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים למען תנינה מהשבות לבב רבים: ³⁶ ותהי שם איש אל רעהו נעהברה נא עד בית لكم ונראה חנה אשר נביאה בת פנואל משפט אשר והוא המעשה הזה אשר הודיענו יהוה: ¹⁶ וימחרו באה בימים וחיתה עם בעלי שבע שנים אחריו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד בתוליה: ³⁷ ויהיא אלמנה כארבע ושלדים שנה שכב באבוס: ¹⁷ ויראו וישמעו את הדבר ולא משה מן המקדש ובצום ובתנוניהם עבדה הנאמר אליהם על הנער הזה: ¹⁸ וכל השמעים את האלים לילה ווים: ³⁸ ותקם בשעה ההיא תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: ותגש להדרות ליהוה ותדבר עליו באזני כל ¹⁹ ומרם שמרה את הדברים האלה ותחשבם המחייבים לנאהה בירושלים: ³⁹ ויכלו את הכל בלבד: ²⁰ וישבו הרעים מהללים ומשבחים את כפי תורה יהוה וישבו הגליל אל נצרת עירם: האלים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר ⁴⁰ וונדל הנער ויחזק ברוח ומלא חכמה וחסד אליהם: ²¹ ויהי במלאת נער שמנה ימים וימול אליהם עמו: ⁴¹ ועלו הוריו ירושלים שנה בשנה ויקרא שמו ישוע בשם אשר קרא לו המלאך לחג הפסח: ⁴² ויהי בהיותו בן שיתים עשרה בטרם הראה בבטן: ²² וימלאו ימי טהרה לפוי שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג: ⁴³ וימלאו תורה משה ויעלו לירושלים להעמידו לפני את הימים וישבו יותר יושע הנער בירושלים יהוה: ²³ כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר ו يوسف ואמו לא יידעו: ⁴⁴ ויחשבו כי עם חבל פטר רחם יקרא קדש ליהוה: ²⁴ ולחת קרבן הארץ הוא וילכו בדרך יומם ויקששו בין כאמור בתורת יהוה שני תרים או שני בני נונה: הקרובים והmoidעים: ⁴⁵ ולא מצאהו וישבו ²⁵ והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא ירושלים לבקש: ⁴⁶ ויהי אחרי שלשת ימים איש צדיק וחסיד מהכח לנחמת ישראל ורוח וימצאו במקדש ישב בתוכם המוראים שמע הקדש היה עליו: ²⁶ ولو נגלה ברוח הקדש כי אליהם ושאלתם: ⁴⁷ וכל השמעים אליו לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה: ²⁷ ויבא השותומו על שכלו ועל תשובהתו: ⁴⁸ ויהי ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו כראותם אותו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני

מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת להטבל ויאמרו אליו רבי מה נעשה: ¹³ וויאמר לב בקשווך: ⁴⁹ ויאמר אליהם ומה זה בקשתם אליהם אל תנבו יותר מחקכם: ¹⁴ וישאלחו את הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאביכי: גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה והוא אמר ⁵⁰ והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: אליהם איש אל הוזעעו ואל תלשינו איש יהיה ⁵¹ וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו די לכם בשרכם: ⁵² ויהי כאשר חכה העם שמרה בלבها את כל הדברים האלה: ⁵² ויוישוע וכלם חשבים בלבם לאמור אולי יהונן הוא הילך ונגדל בחכונה ומקומה ובחון עם אלהים המשיח: ¹⁶ ויען יהונן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממי אשר ¹⁷ ועם אנשים:

3 בשת חמש עשרה למלכות הקיסר איני כדי להתר את שרווך נעליו הוא יטבל טבrios בהיות פונטוס פיטוס הגמון ביודאה אתם ברוח הקודש ובאש: ¹⁷ אשר חמורה והורדוס שר רבע על הנילו ואחיו פילופוס שר בידו להבר את גרכנו ויוסף את דגנו אל אוצדרו רבע על מדינות יטור וטרוכנה ולנסיס שר ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: ¹⁸ וכן רבע על אבילין: ² בימי הכתנים הגדולים חנן עוד דברים אחרים הרבה בשר ונום הזוהר וכיפה היה דבר אלהים אל יהונן בן זכריה את העם: ¹⁹ והורדוס שר רבע המדינה אשר במדבר: ³ ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא הוכח על ידו על אדות הורדינה אשת אחיו וקידם היה דבר אלהים אל יהונן בן זכריה את העם: ⁴ ככתוב פילופוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס: טבילה התשובה לסלילת החטאיהם: ⁴ ככתוב הוסיף על כל אלה נם את זאת ויסנאר את בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר ²⁰ הוסיף על כל אלה נם את זאת ויסנאר את פנו דרך יהוה ושרו מסלותיו: ⁵ כל ניא נשא יהונן במשמר: ²¹ ויהי בטבל כל העם ונם וכל הדר ונבעה ישפלו והיה העקב למשור ישוע בטבל ומתחפל ויפתחו השמים: ²² וירד והרכסים לבקעה: ⁶ וראו כל בשר את ישעת עליו רוח הקודש בדמות נוף כיוונה ויהי קול אלהים: ⁷ ויאמר אל המון העם הייצאים לטbel מנה השמים ויאמר אתה בני יידי בך רצחה על ידו אתם ילדי הצעונים מי הורה אתכם נפשי: ²³ והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים להמלט מפני הקצף הבא: ⁸ לכן עשו פרי הראי שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי: ²⁴ בן מתת בן להשובה ואל תדרמו בנפשכם לאמר אברהם לוי בן מלכי בן יני בן יוסף: ²⁵ בן מתתיה בן הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבניים אמוץ בן נחום בן חסלי בן נני: ²⁶ בן מתת בן האלה יכול האלים להקים בנים לאברהם: מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יהודה: ²⁷ בן יהונן וכבר הוושם הנרzon על שרש העצים והגהה בן רישא בן זרבבל בן שאלויאל בן נרי: ²⁸ בן כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב ינדע והשלך מלכי בן אורי בן קוסם בן אלמדם בן ער: ²⁹ בן באש: ¹⁰ וישאלחו המון העם לאמר מה אפוא יוסי בן אלעדור בן יורם בן מתת בן לוי: ³⁰ בן שעשה: ²¹ ויען יהונן ויאמר אלהים מי אשר לו כתנות שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים: שתים הוא יחולק לאשר אין לו ומוי אשר לו ³¹ בן מליא בן מניא בן מתתה בן נתן בן דוד: מזון ככה יעשה נם הוא: ¹² ויבאו גם מוכסים ³² בן ישע בן עובר בן בעז בן שלמוני בן נחשון:

³³ בן עמיינדרב בן ארם בן חצרון בן פרץ בן הנביא ופתח את הספר וימצא את המקום יהודה: ³⁴ בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן אשר היה כתוב בו: ¹⁸ רוח אדני עלי יען משח תרח בן נחור: ³⁵ בן שרוג בן רעו בן פלג בן אתי לבשר ענום: ¹⁹ שלחני לחבש לנשבי עבר בן שלח: ³⁶ בן קינן בן ארפלשד בן שם בן לב לקרה לשביים דרור ולעורם פכח קוח נח בן למד: ³⁷ בן מותשלח בן חנוך בן יירד בן לשלח רצוצים חופשיים לקרה שנת רצון ליהוה: מהלאלל בן קינן: ³⁸ בן אנוש בן שת בן אדם ²⁰ ויהי כאשר נל לאת הספר וישיבתו אל החוץ יושב עניין כל אשר בכיתת הכנסת נשאות אליו: בון אלהים:

4 וישוע שב מן הירדן מלא רוחה הקדש ויונגהו ²¹ ויחיל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה הרוח המדברה: ² ווינסהו השטן ארבעים יום באזנים: ²² וכולם העידחו ותמהו על דבריו חן ולא אכל מאומה ביוםיהם ההם ואחריו אישר תמו אשר יצאו מפה והוא יאמרו הלא זה הוא בן יוסף: וירעב: ³ ויאמר אליו השטן אם בן האלים ²³ ויאמר אליהם הנה תאמרו לי את המשל הזה אתה אמר אל האבן הזאת והתהי ללחם: ⁴ ויען רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה אותו ישוע אין כתוב כי לא על הלחם לבחדו בכפר נחום עשה כן נם פה בעיר מולדתך: יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: ⁵ ויעלהו ²⁴ ויאמר אמן אני לכם כי אין נבייא רצוי השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל הארץ מולדתו: ²⁵ ואמתה אני אמר לכם אם אלמנות מלכות תבל: ⁶ ויאמר אליו השטן לך אתן את רבות היי בישראל בימי אלהו בהעוצר השמים כל הממשל הזאת ואת כבודין כי נסירה בידי: ⁷ שלש שנים וששה חדשים ורבע נדול היה בכל ונתהיה לאשר אחפץ: ⁷ ועתה אם תשתחוה לפני הארץ: ²⁶ ולא נשלה אליהם אל אחת מהנה הכל יהיה לך: ⁸ ויען ישוע ויאמר אליו סור זולתי צרפתה אשר לצדון אל אלה אלמנה: ממוני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ²⁷ ומצרעים רבים הם בישראל בימי אלישע ואתו תעבד: ⁹ ויביאו ירושלים ויעמידו על הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי: פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלים ²⁸ וימלאו כל אשר בכיתת הכנסת חמה בשמעם אתה התנפל מזה מטה: ¹⁰ כי כתוב כי מלאכי את אלה: ²⁹ ויקומו וידיהם אותו אל מחוץ לעיר יצוה לך לשמרך: ¹¹ וכי על כפים ישאונך פן ³⁰ ויביאו עד נב ההר אשר נבנתה עירם עליו תנף באבן רגליך: ¹² ויען ישוע ויאמר אליו למען להשילכו מטה: ³¹ אך הוא עבר בתוכם נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: ¹³ וככלות וילך לדרכו: ³² וירוד אל כפר נחום עיר הגליל השטן כל מסה וירף ממנה עד עת: ¹⁴ יושב וילמדם בשบทות: ³³ ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח ישוע בנבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל עזום דבריו: ³⁴ אתה מה היכר: ¹⁵ והוא היה מלמד בבית הכנסת שלהם שד טמא ויצעק בקהל נדול לامر: ³⁵ אתה מה ויהללו כולם: ¹⁶ ויבא אל נזרת אשר נדל לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתיך שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת מי אתה קדוש האלים: ³⁵ ויגער בו ישוע לامر ויקם לקרוא בתורה: ¹⁷ ויתן לו ספר ישעה האלם יצא ממנה ויפילחו השד בתוכם ויצא

ממנו לא הרע לו: ³⁶ ותפל אימה על כלם אל חבריהם אשר בא מיה השניה לבוא אליהם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה ולעוזרנו ויבאו וימלאו את שמי האנויות עד כי כי בשלtan ובגבורה מצוה לרוחות הטמאה שקו: ⁸ ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ומה יצאים: ³⁷ ושמעו הולך בכל מקומות ויפל לברכי ישוע ואמר אדני צא נא מעמי היכר: ³⁸ ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון כי איש חוטא אנכי: ⁹ כי שמה החזקה אותו וחמות שמעון אהותה קדרת חזקה ושאלחו ואת כל אשר אותו על ציד הדנים אשר צדו: בעודה: ³⁹ ויתיצב עליה וינער בקדחת ותרף ¹⁰ וכן נם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם: ⁴⁰ וככובא התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון המשמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חלימים אל תירא מעטה צוד הצד אנסים: בו וויליכו שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל אחד את האנויות אל היבשה ויעזבו את הכל ויליכו מהם: ⁴¹ וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרם אחריו: ¹¹ ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש אתה הוא המשיח בן האלים וינער בהם ולא מלא צערעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן נתם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: ⁴² ויצא אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני: וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון ¹² וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חփן אני טהר העם בקשו ויבאו עדיו ויפצרו בו לבתיו סור ופתאם סרה ממנה הצערעת: ¹³ ויעד בו לבתו מהם: ⁴³ ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב האחרות את בשורת מלכות האלים כי לאת קרבן על טהרתק כאשר צוה משה לעדות שלחתי: ⁴⁴ ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר להם: ¹⁵ ושמעו הולך הולך ונדר ויקבצו עם רב בנלי:

אל המדברות ויתפלל: ¹⁶ ג' ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי הגליל ומהיודה וירושלים וגבורת יהוה הייתה בו לרפואה: ¹⁸ והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכח אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשם לפניו: ¹⁹ ולא מצאו דרך להכניסו מרבית העם ויעלו הגנה וירידחו את ערשיו בין הרעפים לתוכן הבית לפני ישוע: ²⁰ וירא את אמונהם ויאמר אליו בן אדם נסלו לך חטאיך: ²¹ ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדורפים מי יוכל לסלח חטאיהם מבלעדי האלים לבדו: ²² וירע ישוע את מחשבותם

5 **ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלים והוא עמד על יד ים גניסר:** ² וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדינים יצאו מהן וידרכו את המכמרות: ³ וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה: ⁴ ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיהם לצוד: ⁵ ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרות: ⁶ ויעשו כן ויליכדו דנים הרבה מאד ותקרע מכמרותם: ⁷ ווינפי יד

ויען ויאמר אליהם מה אתה חשבים בלבבכם: שתה יין ישן איןנו חפץ עוד בינו חדש כי יאמר
23 מה הוא הנקל האמור נסלו לו לך חטאיך היישן הוא נעים ממנו:

אם אמר קום והתהלך: 24 אך למען תדרון כי **6** ויהי בשבת השנית לספרת העمر עבר
בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח החטאים בין הקמה ווקטו תלמידיו מלילתו ויפרכו אתן
ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושה בידיהם ויאכלו: 2 ויש מן הפרושים אשר אמרו
את ערשך ולך לך אל ביתך: 25 וימהר והואם אליהם למה אתם עושים את אשר איןנו מתר
לעיניהם וישא את משכובו וילך לו אל ביתו לעשות בשבת: 3 זוען ישוע ויאמר אליהם הללו
מהלל את האלים וישא את משכובו וילך לו קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא
אל ביתו מהלל את האלים: 26 ושם החזקה ואשר היו אותו: 4 כאשר בא אל בית האלים
את כלם ויברכו את האלים וימלאו יראה ויקח את לחם הפנים ויאכל ונמ נתן לאשר
ויאמרו כי נפלאות ראיינו הווים: 27 ויהי אחריכן אתו את אשר לא נכוון לאכלו כי אם לכחנים
ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס לברם: 5 ויאמר אליהם בן האדם גם ארון
ויאמר אלו לך אחרי: 28 ויעזב את הכל השבת הוא: 6 ויהי בשבת אחרת בא אל בית
ויקם וילך אחורי: 29 ויעש לו לוי משתנה גדול הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית:
בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים 7 ויארו לו הסופרים והפרושים לראותם
היו משבים עמם: 30 וילונו הסופרים אשר ירפא בשבת למען מצאו עליו שטנה: 8 והוּא
בhem והפרושים על תלמידיו ויאמרו ומה אתם ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו
אכלים אליהם הבראים אינם צרכיהם לרפא יבשה קום ועמדו בתוך ויקם ויעמד: 9 ויאמר
כי אם החלים: 32 לא באתי לקרוא הצדיקים אליהם ישוע אשלה אתכם דבר הנכוון בשבת
כי אם החטאיהם להשובה: 33 ויאמרו אלו חזון להיטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד:
תלמידיו יהנן צמים הרבה ואמרם תחנות 10 ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את
ונם תלמידי הפרושים שעשים כן ותלמידיך ירך ויעשכנן ותרפא ידו ותשב אחרת: וזה מה
אכלים ושתיים: 34 ויאמר אליהם התוכלו אנס נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע:
בני החפה לצום והחתן עוד עליהם: 35 ואולם 12 ויהי ביוםיהם הham ויצא החרה לחטף לו ויעמד
ימים באים ולקח מאתם החתן או יצומו ביוםם כל הילדה בתפלה לאלים: 31 ובהתה הבקר
ההמה: 36 וידבר אליהם נם אם המשל הזה אין אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר
איש מעלה מטלה של בנד חדש על בנד בלוי אשר נם קרא להם שליחים: 14 את שמעון אשר
כי או נם החדר יקרע ונם לא תשוה מטלה נם קראו פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב
חדרש לבליו: 37 ואין איש נתן יין חדש בנארות ואת יעקב את פילפוס ואת בר תלמי: 15 את
בלים כי או הין החדש יבקע את הנארות והוא מות ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון
ישף והנארות יאבדו: 38 אך יתן הין החדש המכנה הקנא: 16 את יהודה בן יעקב ואת
בנארות חדשים ושניהם יחו ישמרו: 39 ואשר יהודה איש קריות אשר נם היה למוסר: 40 וירד

אתם ויעמד במקום מישור והמן תלמידיו את איביכם והויטבו והלו מבלתי תוחלת ויהי
 וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומהוו שכרכם רב והיותם בני עליון כי טוב הוא גם
 ים צר וצידון אשר באו לשמע אותו ולהרפה לשכחי טובה ולדרעים: ³⁶ לבן היו רחמנים
 מהליהם: ¹⁸ וגם גנלחצים ברוחות טמאות כאשר גם אביכם רחום הוא: ³⁷ ואל תשפטו
 וירפאו: ¹⁹ וכל ההמון מבקשים לגעת בו כי ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו:
 נברוה יצאה מאתו ורפאה את כלם: ²⁰ והוא ³⁸ תננו ונתנתן לכם מדחה טובה דחוקה ונדרשה
 נשא את עיניו אל תלמידיו ויאמר אשרכם ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם
 העניים כי לכם מלכות האללים: ²¹ אשרכם מודדים בה ימד לכם: ³⁹ וישא משלו ויאמר
 הרעבים CUT כי השבעו אשרכם הבכירים CUT אליהם היכול עור לנحال את העור הלא יפלו
 כי תשחקו: ²² אשרכם אם ישנאו אתכם האנשים שנייהם אל הפחת: ⁴⁰ אין תלמיד נעלם על רבבו
 ואם ינדו אתכם וחרפו והדירו את שמכם שם ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבבו: ⁴¹ ולמה
 רע בעבור בן האדם: ²³ שנחו ביום ההוא זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת
 וركדו כי הנה שכרכם רב בשמיים כי כזאת עשו הקורה בעין לא הבית: ⁴² ואיך תאמר אל
 אבותיהם לנביאים: ²⁴ אך אווי لكم העשירים אחיך אחינו הנינה לי וasisra את הקסם אשר
 כי כבר לקחتم את נחמתכם: ²⁵ אווי לכם בעין ואיך ראה את הקורה אשר בעין החנפ
 השבעים כי תרעבו אווי לכם השחקים CUT כי הסר בראשונה את הקורה מעין ואחר ראה
 תחאבלו ותבכו: ²⁶ אווי לכם אם כל האנשים תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך: ⁴³ כי
 משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לבניאי עץ טוב איננו עשה פרוי טוב: ⁴⁴ כי כל עץ נכר בפריו
 השקר: ²⁷ אבל אליו השמעים אני אמר אהבו איננו עשה פרוי טוב: ⁴⁵ האיש הטוב מאוצר לבבו
 את איביכם הויטבו לשנאיםכם: ²⁸ ברכו את כי אין אספים האנים מן הקצים אף אין בזרים
 מקלילים והתפללו بعد מכליםיכם: ²⁹ המכחה ענב מן הסנה: ⁴⁶ האיש הטוב מאוצר לבבו
 אחר על הלחי הטה לו נם את האחורה והלקה הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו
 את מעילך אל תמנע ממנה נם את כתנתך: ³⁰ וכל הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלל
 השאלה מנק תן לו והלקה את אשר לך אל פיהו: ⁴⁶ ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני
 תשאל מאתו: ³¹ וכאשר תחפצו כי יעשו לכם ואני עצים את אשר אני אמר: ⁴⁷ כל הבא
 בני האדם כן תעשו להם נם אתם: ³² ואם אליו יושם את דבריו ועשה אותם אוראה אתם
 אהבו את אהביכם מיה הוא חסדקם כי נם למי הוא דומה: ⁴⁸ דומה הוא לאיש בנה בית
 החטאים אהבים את אהביהם: ³³ ואם הויטבו אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע ובבוא
 למטביכם מה הוא חסדקם נם החטאים יעשו השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכול להניעו
 כן: ³⁴ ואם תללו את האנשים אשר תקו לקבל כי על הסלע יסודו: ⁴⁹ ואשר שמע ולא עשה
 מהם מה הוא חסדקם נם החטאים מלווים את דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי
 החטאים למן יושב להם בשווה: ³⁵ אבל אהבו

יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאום וינדל שבר בכל יהודה ובכל הארץ: ¹⁸ ותלמידי יוחנן הבית ההוא:

7 ויהי אחרי כלתו לדבר את כל דבריו באוני ¹⁹ שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו העם ויבא אל כפר נחום: ²⁰ ועובד לאחד משרי הארץ הוא הבא אם נחכח לאחר: ²¹ ויבאו אליו המאות חלה למות והוא יקר לו מאד: ²² וושמע האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליו את שמע ישוע וישלח אליו מוקני היהודים ²³ לאמר אתה הוא הבא אם נחכח לאחר: ²⁴ בעת וישאל מאתו לבוא ולהשיע את עבדו: ²⁵ ויבאו הquia רפא רבים מחליים ומגנעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים: ²⁶ ויען אל ישוע ויתהנו לו מאור ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו: ²⁷ כי אהב עמו הוא ודוא בנה לנו ישוע ויאמר להם לך והנדו ליוחנן את אשר את בית הכנסת: ²⁸ וילך אתם ישוע וידי כאשר ראיתם ואשר שמעתם כי ערים ראים וחברים שמעו קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי מתחלים ומctrדים מטהרים וחברים שמעו רעיו לאמר לו כי אדרני אל נא טטריך את עצמך ומתחים קמיים וענינים מותברים: ²⁹ ואשרו אשר כי איינו כדי שתבוא בצל קורתו: ³⁰ ובכבוד לא יכול כי יכשל כי: ³¹ וכיahi כאשר הלווה להם שליחי זאת נם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליו יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על_Adrotot אך דבר נא דבר וירפא עברי: ³² כי נם אני איש יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות עשה זאת ועשה: ³³ וושמע ישוע את דבריו ויתמה המלבשים בגין תפארת והמעננים בחצרות עלייו ויפן ויאמר אל המון ההליך אחריו אמר המלכים מה: ³⁴ ועתה מה זה יצאתם לראות אני לכם נס בישראל לא מצאתם אמונה נדולה אם לראות איש נביא דן אני אמר לכם כי אף כזאת: ³⁵ וישבו השלוחים אל הבית וימצאו את גدول הווא מנבי: ³⁶ זה הווא אשר כתוב עליו העבר החלה והוא נרפא: ³⁷ וזה ממהרתו וילך הנני שלח מלאכי לפניו ופנה דרך לפניו: אל עיר ושם נעים ורבים מתלמידיו הליכים ³⁸ כי אמר אני לכם אין איש בילדויasha גдол אותו והמון עם רב: ³⁹ והוא קרב אל שער העיר מיווחנן המטביל אך הקטן במלכות האלים והנה מוצאים מת בן יחיד לאמו והוא אלמנה גدول הוא ממנו: ⁴⁰ ובכל העם והמכסים כשם עם וומה רבים מעם העיר: ⁴¹ וכברות אתה האדון הצדיקו את האלים ויטבלו בטבילה יוחנן: נכרמו רחמי עלייה ויאמר לה אל תבכי: ⁴² ווינש ⁴³ אך הפרושים ובעלי ההורה נצטו את עצה וינע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר האלים על נפשם ולא נטבלו על ידו: ⁴⁴ ויאמר אני אליך קומה: ⁴⁵ ויתהמוד המת ויחל לדבר האדון עתה אל מי אדרמה את אנשי הדור הזה ויתגנו לאמו: ⁴⁶ ותאחו כלם רעהה וישבחו ואל מי הם דמים: ⁴⁷ דמים הם לילדיים הישבים את האלים ויאמרו כי נביא גدول קם בקרבנו בשוק וקראים זה אל זה ואמריהם חלנו לכם וכי פקד האלים את עמו: ⁴⁸ וויצא הדבר הזה בחילילים ולא רקדרם קוננו لكم קינה ולא

בכיהם: 33 כי בא יהנן המטביל לחם לא אכל חטאים: 50 ויאמר אל האשה אמונהך הושעה
וין לא שתה ואמרתם הנה זולל וסבא ור' 8 ויהי אחורי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר
והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ור' 8 ויהי אחורי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר

למוסכים ולהחטאים: 35 ותצדק החכמה על ידי אל כפר קורא וمبשר את מלכות האלים
כל בניה: 36 ויבקש ממנו אחד מן הפרושים ושנים העשר אותו: 2 ונשים אשר נרפאו מרוחות
לאכל אותו לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב: רעות ומחלים מרים הנקרהה מדילנית אשר
37 והנה אשה אחת בעיר והוא חטא שמעה כי גרשו ממנה שבעה שדים: 3 ויהנה אשת כוואר
הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן המויר: סוכן הורדוס וושוננה ואחרות רבות אשר
38 ותעמד לרנלו מאחריו ותברך ותחל להרטיב שרתו מנכסהן: 4 ויהי בהחטאך המון עם
את רגלו בדמעות ותנגב אתן בשערות ראשיה: רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל:
ותשך את רגלו ותמשח אתן בשמן: 39 וירא 5 הזורע יצא לזרע את זרעו ובזרעו נפל מן
הפרוש הקרא אותו ויאמר לבבו אלו היה זה הזרע על יד הדריך וירמס וועף השמים אבלו:
נכיא כי עתה ידע מי הוא זאת ואוי זו היא 6 ויש אשר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי
הגעת בו כי אשה חטאת היא: 40 ויען ישוע לא הייתה לו לחאה: 7 ויש אשר נפל בתחום
ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רב הказים ויצמחו הקצים עמו וימעכו: 8 ויש
דבר: 41 שני חיבום היו לנsha האחד חיב אשר נפל על האדמה הטובה וצמח ויעש פרי
לו דינרים חמיש מאות והשני דינרים חמישים: מה שערדים כזאת דבר ויזעק מי אשר אין
42 וכי באשר לא השינה ידם לשלם וישמט לו לשמע ישמע: 9 ווישאלחו תלמידיו לאמר
את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה מה המשל הזה: 10 ויאמר לכם נתן לדעתה את
לאהבה אותו: 43 ויען שמעון ויאמר אחشب כי סודות מלכות האלים ולאחרים במשלים
האיש ההוא אשר הרבה להשמיט לו ויאמר למען בראותם לא יראו ובשמעם לא יבינו:
אליו כן שפטה: 44 וויפן אל האשה ויאמר אל 11 וזה הוא המשל הזורע דבר אלהים הוא:
שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל 12 ואשר על יד הדריך הם השמעים ואחר כן בא
ביתך ומם על רגלי לא נתת והוא הרטיבה את השטן ונsha את הדבר מלכם פן יאמינו ונושעו:
רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה: 45 ונשיקה לא 13 ואשר על הסלע הם המקבלים בשמה
נסקתי והוא מזו באתי לא חדלה מנשך את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק לשעה
רגלי: 46 בשמן לא משחת את ראשיו ודיא בשמן מאמניים ובעת הנסינו טנו אחרו: 14 ואשר נפל
המור משחה את רגלו: 47 לכן אני אמר אליך בין הקצים הם השמעים והוליכם להם וימכו
נסלחו לה חטאיה הרבה כי הרבה אהבה
בדאגות ובὔשר ובתאות החיים ופרי לא ישוו
ואשר נسلح לו מעט הוא אהב מעט: 48 ויאמר לנו: 15 ואשר באדמה הטובה הם השמרים
אליה נسلح לך חטאיך: 49 ויחלו המסבים בכל טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשיהם
עמו לאמור בלבם מי הוא זה אשר נם יسلح פרי בתחולת: 16 ואין איש מדרlik נר אשר
ליקס

יסכה אותו בכללי או ישימחו תחת המטה כי אם ³² ויהי שם עדר חזיריים רבים על המרעה על המנורה יעלחו למען יראו כל באו הבית בהר ויתחננו לו כי נינה להם לבוא אל הוכם את הדבר: ³³ כי אין דבר נעלם אשר לא גילה ונינח להם: ³⁴ ויצאו השדים מן האדם ההוא ואין לנו אשר לא יודע ובא לאור: ³⁵ לכן ראו ויבאו בחזיריים וויתהר העדר מן המורד אל איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון נתן לו וכל הים ויטבע: ³⁶ וינוסו הרעים כראותם את אשר אשר אין לו נם את אשר הוא חשב להיות לו נעשה ויונדו הדבר בעיר ובכפרים: ³⁷ ויצאו יקח ממן: ³⁸ ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם{lngת אליו מפני העם: ³⁹ וינד לו לאמר אמר את האדם אשר יצאו ממנה השדים ישב לרגלי ואחד עמדים בחוץ והם חפצים לראותך: ישוע מלبس וטווב שכל ויראי: ⁴⁰ ויספרו להם ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים הראים איך נרפא אחים השדים: ⁴¹ ויבקש ממן ועשיהם את דבר האלהים: ⁴² ויהי היום וירד אל כל המון חבלי הנדרים לכלכם מכם כי אם מה עניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נערה אל גדולה נפלת עליהם וירד אל העניה וישב עבר הים וישטו הימה: ⁴³ ויהי בלבכם באגיה ויבקש ממן האיש אשר יצאו ממנה השדים וישכב וישין ורוח סערה ירדה על הים וישטפו לשבת אותו וישלח אותו ישוע באמרו: ⁴⁴ שוב עליהם הימים ויהיו בסכנה: ⁴⁵ ויגשו ויעירו אותו לביקך וספר הנדרות אשר עשה לך האלהים לאמר מורה מורה אבדנו ויועור ויונדר ברוח וילך לו ויושם בכל העיר את הנדרות אשר ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה: ⁴⁶ ויאמר עשה לו ישוע: ⁴⁷ ויהי בשוב ישוע ויקבל אותו אליהם היה אמונהכם ויראו ויתהמו ויאמרו העם כי כלם היו מוחכים לו: ⁴⁸ והנה בא איש איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה נם את ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי הרוחות ואת הימים וישמעו לו: ⁴⁹ ויעברו ויבאו ישוע ויתחנן לו לבוא אותו אל ביתו: ⁵⁰ כי בת אל ארץ הנדרים אשר ממול הגיליל: ⁵¹ ויצא יהודה כשתים עשרה שנה היה לו ותיא נטה אל היבשה וויפנשו איש מן העיר אשר שדים למות והוא בלבתו שמה וידחקהו המון העם: בו מימים רבים ובנד לא לבש ובכבוד לא ישב ⁵² ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוצאה כי אם בקברים: ⁵³ וירא את ישוע ויפל לפניו כל קניתה לרפאים ואין איש יכול לרפאתה: ויקרא בקהל גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון ⁵⁴ היא קרבנה מהחריו ותגע בצדפת בנדו ווב מבקש אני מך אשר לא חענני: ⁵⁵ כי צוה את דמה עמד פתאם: ⁵⁶ ויאמר ישוע מי זה נגע הרוח הטמא לצתאת מן האיש כי ימים רבים חטפי בי וכולם כחש ויאמר פטרוס והעמדים אצל אותו ונאסר בזוקים ונשמר בכבלים והוא בנתקו מורה המון העם דחקים ולחציםatak ואותה את המסורות ונדחף בידי השד אל המדברות: אמר מי נגע بي: ⁵⁷ ויאמר ישוע נגע בי אדם ⁵⁸ וישאל אותו ישוע לאמר מה שמק ויאמר לנינו כי ידעתי אשר יצאה ממני ובורה: ⁵⁹ ותרא שני כי שדים רבים נכנסו בו: ⁶⁰ ויתחנן לו האשה כי לא נסתירה ממנה ותחרד לקראותו לבלי צות אתם לרדת אל הdepth (abyssos) ותפל לפניו ותנד באוני כל העם על מה נגע

בו ואיך נרפאה פתאם: ⁴⁸ ויאמר אלה חזקיו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבודד בתה אמוןתק הושעה לך לכוי לשולם: ⁴⁹ עודנו אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה: מדבר ואיש בא מבית רаш הכנסת ויאמר מטה בז והמן העם כאשר ידעו את זאת הלאו אחריו בתק אל תטריה את המורה: ⁵⁰ וישמעו ישוע ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלים ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע: וירפא את הצריכים לרפואה: ⁵¹ והיום רפה וויבא הביתה ולא תגניה לאיש לבוא אותך בלתי לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן ולאבי הילדה נא את העם וילכו אל הכהרים והחצרים אשר ולאמנה: ⁵² וככלם בכדים וספרדים לה ויאמר אל סביבותינו ללון שם ולמצאו מזון כי מה אנחנו חבכו כי לא מטה אך ישנה היא: ⁵³ וישחקו במקום הרבהה: ⁵⁴ ויאמר אליהם תננו אתם להם עליו באשר ידעו כי מטה: ⁵⁴ וזהו אחו בידה לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות ויקרא לאמר הילדה קומי: ⁵⁵ ותשבע רוחה לחם והנים שניהם בלתי אם נלק ונקנה אכל ותקם פתאם יציו לה לأكلו: ⁵⁶ וישתוממו לכל העם הזה: ⁵⁴ כי היו כחמשת אלף איש אביה ואמה והוא צוה אתכם לבלתך הניד לאיש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה: ⁵⁵ ויעשו כן ווישיבו את כלם:

את אשר נעשה:

¹⁶ ויקח את חממת ככרות הלם ואת שני הדנים

⁹ ויקרא אל שניים העשר ויתן להם גבורה ושלטן על כל השדים ולרפאה חלילים: ² ווישלחם לקרא את מלכות האלים ולרפאה את החלילים: ³ ויאמר להם אל תקחו מאומה בדרך לא מטבח ולא תרמיל ולא להם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם שתי כהנות: ⁴ והובית אשר תבוא בו שם שבו לכם ומשם צאו: ⁵ וכל אשר לא יקבלו אתם צאו מן העיר ההיא ונערו את העperf מעל רגליך לעדות בהם: ⁶ ויצאו ויעברו בכהרים מבשרים את הבשרה ומרפאים בכל מקום: ⁷ וישמע הורדים שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יותגן קם מן המתים: ⁸ ויש שאמרו אלה נראת ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמוניים: ⁹ ויאמר הורדים הן אני נשאתי את ראש יווחן מעליו וממי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כאות ובקש לראותיו: ¹⁰ ווישבו השליחים ויספרו יחפץ להושיע את נפשו האבד נפשו ממנה וכל

אשר יאבד את נפשו למען הוא יושענה : 25 כי את בנדק : 42 ויהי אך הקريب לבודה וירעצחו מה יוועל האדם כי יקינה את כל העולם ואבד השד וירוצצחו וישוע נעד ברוח הטמא וירפא והשחיתת את נפשו : 26 כי כל אשר הירתי אני את הנער וישיבתו לאביו : 43 ווישותוממו כלם על דבריו לו להרפה הוא יודה להרפה לבן האדם נדלת האלהים ויהי בתמםם כלם על כל אשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלכים עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו : 44 שימו אתם הקדרושים : 27 ובאמת אני אמר לכם יש מן באוניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו להמסר בידי בני האדם : 45 והמה לא הבינו את מלכות האלהים : 28 ויהי כשמנה ימים אחריו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם ויראו יוחנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם : לחשוב מי הוא הנadol בהם : 47 וירא ישוע 29 וייחי בהתפללו נשתנה מראה פניו ולכשו את מהשחתת לבם ויהי ילד ויעמידו אצלו : הלבין והבריק : 30 והנה שני אנשים מדברים 48 ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד זהה אותו והמה משה ואליהו : 31 אשר נרא בכבוד לשמי אותו הוא מקבל וכל אשר יקבל אותה הוא והגינו את אחוריתו אשר ימלאה בירושלים : מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא 32 וייחי פטרוס ואשר אותו נרדמים וכחיקצם יהיה הנдол : 49 וויען יהנן ויאמר מורה ראיינו ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו : איש מנרש שדים בשמק ונכלא אותו יען אייננו 33 וייחי בהפרדים ממנו ויאמר פטרוס אל ישוע הולך עמו : 50 ויאמר ישוע אליו אל הכלאו מורה טוב הייתנו פה נעשה נא שלש סכות לך כי כל אשר איננו גנדו בעדרנו הוא : 51 וייחי אחת ולמשה אחת ולא אליהו אחזה ולא ידע מה כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו לרכת דבר : 34 והוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם ירושלים : 52 ווישלח מלאכים לפני וילכו ויבאו וכובאים בענן נבעתו : 35 ויצא קול מן הענן אל אחד מכפרי השמרונים להchein לו : 53 ולא אמר זה בני יידי אליו תשמעון : 36 ובஹיות קבלחו על אשר היו פניו הילכים ירושלים : הקול נשאר ישוע לבודו והמה החשו ולא הנידו 54 ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת דבר לאיש ביום הham מכל אשר ראו : 37 ויהי לאמר אדניינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן מהחרת ברדתם מן ההר ויצא עם רב לקראותו : השמים ותأكلם כאשר עשה נם אליהם : 55 וויפן 38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר أنا רבי ויגער בם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם : פנה נא אל בני כי היה הוא לי : 39 והנה רוח 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם אחזו בו ופתחם הוא מצעק והרוח מרוץיך אותם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר : 57 ויהי בהוריד דיריו ומקsha לשור ממנה ובסרו ירכא ברכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אתה : 40 ואבקש מתלמידיך לנרשו ולא יכולו : אחריך אל כל אשר תלך : 58 ויאמר אליו ישוע 41 וויען ישוע ויאמר הו ידור חסר אמונה ופתלטל לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמיים קנים ובן עד מתי יהיה עמכם ואסבל אהכם הבא הנה האדם אין לו מקום להנich שם את ראשו : 59 ואל

איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן ¹⁴ אכן לצורך וצידון יקל בדין מכם: ¹⁵ ואת לוי ואלה בראונה לcker את אבי: ¹⁶ ויאמר כפר נחות אשר עד השם המהromaת אל שאול אליו ישוע הנה לממים לcker את מתיים אתה תורדי: ¹⁶ השם אליכם אליו הוא לך הודע את מלכות האלים: ¹⁶ ויאמר עוד שומע והבזהו אתכם אותו הוא בזזה והבזהו איש אחר אלכה אחריך אדני אך הניהה לי אותו הוא בזזה את אשר שלחני: ¹⁷ וישבו בראשונה להפטר מבני ביתך: ¹⁶ ויאמר ישוע השבעים בשם מה ויאמר אדני נם השדים כל השם את ידו על המחרשה ומabit אחורי נכוונים לנו בשמק: ¹⁸ ויאמר אלהם ראיתי את השטן נפל כבר מן השמיים: ¹⁹ הנה השלתי לא יכול למלכות האלים:

10 ואחריו כן הבדיל האדון עוד שבעים אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר נבורה האיב וכל דבר לא יזק לכם: ²⁰ אך מקום אשר בקש לבוא שמה: ²¹ ויאמר להם הנה בזאת אל תשמה כי נכוונים لكم הרוחות כי הקציר רב והפעלים מעתים לכן התהנו אל אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמיים: אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו: ³ לכו נא ²¹ בשעה היה עלי ישוע ברוח ויאמר אדרך הנני שלח אתכם ככבים בין הזאים: ⁴ אל האב אדון השמיים והארץ כי הסתרת את אלה התשאו כייס ולא תرمיל ולא געלים ואל תשאל ⁵ הכל נמסר לי מאות לשולם איש בדרך: ⁵ ולכל בית אשר תבאו כי כן היה רצון מלפנייך: ²² הכל נמסר לי מאות שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה: ⁶ והיה אבי ואני יודע מי הוא הבן בלתי האב וממי הוא כי היה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם האב בלתי הבן ואשר ייחוץ הבן לנלותו לו: לא אליכם ישב: ⁷ ובבית ההוא תשבו ואתכלו ²³ ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשר הענים ותשטו משליהם כי שוה הפוועל בשכרו אל הראות את אשר אתם ראים: ²⁴ כי אני אמר חסעו מבית לבית: ⁸ וככל עיר אשר תבאו בה ⁹ לכם נבאים ומלאים רבים חפצו לראות את ויקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישמו לפניכם: אשר אתם ראים ולא ראו ולשם עאת אשר אתם ורפהו את החולמים אשר בקרבה ואמרו להם שמעים ולא שמעו: ²⁵ והנה אחד מבני ה תורה קרבא אליכם מלכות האלים: ¹⁰ וככל עיר קם לנסותו ויאמר מורה מה עשה ואיירש חיי אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם ¹¹ ויאמר אליו מה כתוב על רחובותיה ואמרו: ¹¹ אף אתה עפר עירכם בתורה ואיך אתה קורא: ²⁷ ויען ויאמר אהבתה הנדבק ברגלינו נגעrhoו לכם אך ידע תדע כי את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל קרבא אליכם מלכות האלים: ¹² אני אמר מادرך ובכל מדוך ואת רעד כמוך: ²⁸ ויאמר אליכם כי לסדרם יקל ביום ההוא מן העיר ¹³ אליו כן השיבות עשה זאת וחיה: ²⁹ והוא חפץ ההייא: ¹³ אווי לך כורזין אוילך בית צידה כי להצדרק ויאמר אל ישוע וממי הוא רעוי: ³⁰ ויען הנבורות אשר נעשו בקרבנן אלו נעשו בזעם ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ובצדון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו: ³¹ ונפל בידי שדרים והם הפשיטהו ונם פצעחו

ויעבו אותו בין חיים למות וילכו להם: ³¹ וויקר לידי נסיון כי אם הצלינו מן הרע: ⁵ ויאמר המקרה כי ירד כהן אחד בדרכו והוא נראה אליהם מי בהם אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו ויעבר מעלו: ³² וכן גם איש לוי פגע אליו בחצות הלילה ואמר אליו יידי הלוני במקום ונש וירא אותו ויעבר מעלו: ³³ ואיש שלשה ככרות לחם: ⁶ כי אהבי בא אליו מן שמרוני הלהך בדרך ויבא עליו וירא אותו ויהמו הדרך ואין לי דבר לשום לפניו: ⁷ וזהו מלפנים רחמיו: ³⁴ ווינש אליו ויחשב את פצעיו ויסוכם יענה ויאמר אל תונעני כי כבר נסנה הדרلت בשמן ויין ויעלהו על בהמתו וויליכו אל וילדיו שוכבים עמידי במטה לא אוכל לקום המלון וככללו: ³⁵ ולמהרת בנשו החזיא שני ולתת לך: ⁸ אני אמר לכם נם כי לא יקום לחתה דינרים ויתנמ לבעל המלון ויאמר כלכל אותו לו על היותו אהבו יקים בעבור עוזת פניו ויתן ואת אשר תוסף עוד להוציא עליו אני בשובי לו ככל צרכו: ⁹ וגם אני אמר לכם נם כי לא ינתן אשلمנו לך: ³⁶ ועתה מי מלאה השלשה היה לכם דרכו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: ¹⁰ כי בעיניך הרע לנפל בידי השדים: ³⁷ ויאמר כל השאלה יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח: העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך בוומי בכם האב אשר ישאל ממנה בנו לחם ונתן ועשה כן גם אתה: ³⁸ ויהי בנסעם ויבא אל כפר לוaban ואם דג היתן לו נשח תחת הדן: ¹² או כי אחד ואשה אחת ושם מה מרתק אספה אותו אל ישאלנו ביצה היתן לו עקרב: ¹³ הנה אתם הרעים ביתה: ³⁹ ולה היה אהות ושם מה מרים אשר ידעים לחת מתנות טובות לבנייכם אף כי האב ישבה לדרגלי ישוע לשמע אל דברו: ⁴⁰ ומתרתא מן השמים יtan את רוח הקדר לשאלים מהטו: גינהה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על ¹⁴ ויהי היום יונגרש שד והוא אלם וכי אחורי לבך אדרני אשר אהותי עזבנני לשרת לבדי צאת השד וידבר האלם ויתמהו העם: ¹⁵ ויש אמר נא אלה ותער ל: ⁴¹ וויען ישוע ויאמר לה אשר אמרו בבעל זובב שר השדים הוא מנרש מתרתא מרתקת דאנת ומבהלה על הרבה: את השדים: ¹⁶ ויש אשר נסחו וישאלו ממנה את ⁴² אבל אחת היא מן הצרך ומרדים בחירה לה מן השמים: ¹⁷ והוא ידע את מחשבותיהם ויאמר החלק הטוב אשר לא יקח ממנה:

אליהם כל ממלכה הנחלתה על עצמה תחרב
ובית יפל על בית: ¹⁸ וגם השטן אם נחלק על **11** ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר
עצמם איך תהוו ממלכתו כי אמרתם שבבעל
זובב מנדרש אני את השדים: ¹⁹ ואם אני מנרש
את השדים בבעל זובב בנים במי הם מנזרים
אתם על כן מהה יהו שפטיכם: ²⁰ ואם באצבע
אליהם מנרש אני את השדים הנה הנעה אליהם
מלכות האללים: ²¹ בהיות הגיבור שמר את
תן לנו יום יום: ⁴ וסלח לנו את חובתנו כי
סלחים נם אנחנו לכל החיב לנו ועל תביינו
עליו חזק ממנה ותקפו ישא ממנה את נשקו אשר

בטה בו ואת מלךחו יחולק: ²³ כל אשר איננו אתי ידיו בראשונה לפני הסעודה: ³⁹ ויאמר אליו
 הוא לנדרי ואשר איננו מסף אתו הוא מפוזר: האדון כעת אותם הפרושים מטהרים את הכם
²⁴ הרוח הטמאה אהרי צאתה מן האדם תשוטט והקערה מותץ והפנימי אשר בכם הוא מלא גול
 במקומו ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא או ורשע: ⁴⁰ הכספיים הללו עשה החיצון נס עשה
 האמר אשובה נא אל ביתו אשר יצאתו משם: את הפנימי: ⁴¹ אבל לנו לזכקה את אשר בם
²⁵ ובבואה תמצא אותו מטאמא ומזהדר: ²⁶ ואחר והנה הכל טהור לכם: ⁴² אך אווי لكم הפרושים
 תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה כי תעשרו את המנתא ואת הפנים ואת כל הירק
 ובואו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה ותעבירו את המשפט ואת אהבת אללים והיה
 מראשיתו: ²⁷ ויהי לדברו את הדברים האלה לכם לעשות את אלה ולא להניח נס את אלה:
 ואשה אחת מן העם נשאה את קוללה ותאמר אליו ⁴³ אווי لكم הפרושים כי תאבו אתמושב הדראש
 אשריו הבטן אשר נשאתק והשדים אשר ינקת: בבטי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים:
²⁸ והוא אמר אף כי איש השמעים והשמרים ⁴⁴ אווי لكم הספרדים והפרושים החנפים כי
 את דבר האלילים: ²⁹ ויקבזו עם רב ויחל אתם כקבירים הנסתרים ובני האדם מתהלך
 לדבר הדור הזה דור הווא מבקש עליהם ולא ידעו: ⁴⁵ ויען אחד מבעל' התורה
 אותן לא ינתן לו בלתי אם אותן יונה הנביא: ויאמר אליו רבי בדבריך אלה תחרף נס אנחנו:
³⁰ כי כאשר היה יונה לאנשי נינה לאות בן יהה ⁴⁶ ויאמר אויג נס لكم בעלי התורה כי עמים
 נס בן האדם לדור הזה: ³¹ מלכת תימן תקים אתכם על בני האדם משאות כבדים מסבל
 במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעתיהם אתם בעצמכם אינכם נגעים במשאות נס באחת
 כי באה מקומות הארץ לשמע את חכמת שלמה מאכבעותיכם: ⁴⁷ אווי لكم כי בונים אתם את
 והנה יש פה נдол משלמה: ³² אנשי נינה יקומו קברות הנביאים ואבותיכם הרנו אותם: ⁴⁸ בעבר
 בקריאת יונה והנה יש פה נдол מינויה: ³³ אין הרנו אותם ואתם בונים את קבריהם: ⁴⁹ בעבר
 מלך נר אשר ישמו בסתר או תחת האיפה זאת נס אמרה חכמת האלילים אשלח אליהם
 כי אם על המנורה למען יראו באו הבית את נביים ושליחים ומהם יהרנו וירדפו: ⁵⁰ למען
 אורו: ³⁴ נר הנוף הוא העין לבן בהיות עיניך ידרש מן הדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפק
 תמיימה נס כל גופך יאור וכហויה רעה וחשך למן היסוד הארץ: ⁵¹ מדם הכל עד דם זכריה
 נס גופך: ³⁵ על כן השמר לך פן יחשך האור אשר נהרג בין המזבח ולבית דין אמר אני לכם
 אשר בקרבך: ³⁶ והנה אם גופך כלו אור ואין דריש ידרש מן הדור הזה: ⁵² אווי لكم בעלי
 בו כל דבר חשך או יאור כלו והיה כהאייר התורה כי הסירתם את מפתח הדעתם לא
 לך הנר בברך נגהו: ³⁷ ויהי בדברו ויבקש אתם ואת הבאים מונעתם: ⁵³ ויהי דברו להם
 מمنו פרוש אחד לאכל אותו להם ויבא הביתה את אלה ויחלו הספרדים והפרושים לשטם אותו
 ויסב: ³⁸ ויתמה הפרוש בראו אשר לא נטל מאר ולהקשות לו בדברים רבים: ⁵⁴ ויארכו

לו ויבקו לצדד דבר מפיהו למען ימצאו משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה: ¹⁷ ויחשב בלבו עליו שמנה:

12 ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות ^{לאמר מה עשה כי אין לי מקום לכнос בו את} עם עד כי לחזו איש את רעהו ויחל לדבר אל תבאותי: ¹⁸ ויאמר אתה זאת עשה הרים את אסמי תלמידיו בראשונה השמרו לנפשיכם משאור ובנה גודלים מהם ואכנסה שמה את כל יבול הפרושים שהוא החנפה: ¹⁹ ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות אשר לא גילה ואין נעלם אשר לא יודע: ³ לכן הרבה לשנים רבות הנפשי אכלְ שתי ושישי: כל אשר דברתם בחשך באור ישמעו ואת אשר ²⁰ והאלים אמר לו אתה הכתיל בעצם חילתה להחתם לאון בחדרים קרא קרא על הננות: זהה ידרשו מפרק את נפשך ואשר הכינות לך מי יתיה: ²¹ זה חלק האצר לו אצרות ולא אני אמר לכם יידידי אל תיראו מן המימות ⁴ והאלים אמר לו אתה הכתיל בעצם חילתה יעיר באלהים: ²² ואמר אל תלמידיו לכן את הנוף ואחריו אתה אין לאל ידם לעשות עוד דבר: ⁵ אבל אורה אתכם את אשר תוראו יראו את אשר יש לו שלטן אחריו חמתו להשליך אל Geenna ^{ג'1067} ניהנים הן אני אמר לכם אותו תיראו: ²⁴ התבוננו ⁶ הלא חמץ צפירים תמכרנה בשני אסרים ואין אותה מהן נשכחת לפני האלהים: ⁷ ואתם וגם אין להם מגורה ואוצר והאלים מכלכל נם שעורות ראשכם נמנות כלן ^{לכן אל תיראו} ⁸ אוטם ומה מעלים אתם מן העוף: ²⁵ ומית זה יקרתם מצפירים רבות: ⁹ ואני אמר לכם כל מכם אשר בראנטו יכול להוסיף אםאה אחת על אשר יודח בי לפני האדם גם בן האדם יודח קומותו: ²⁶ ועתה הן מעט מזער אין ביכולתכם בו לפני מלאכי האלהים: ¹⁰ ואני יחש כי וליותר מה תדאנו: ²⁷ התבוננו אל השושנים לפני האדם הוא יחש לפני מלאכי האלהים: הצמחות ואין טו ואין ארנות ואני אמר לכם כי נס שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת וכל אשר ידבר דבר חರפה על בן האדם יסלח לו והמנדרף את רוח הקדר לא יסלח מהנה: ²⁸ ואם ככה ילביש אליהם את חציר לו: ¹¹ וכאשר יביאו אתכם אל בת הכנסיות השדה אשר היום ישנו ומחר ישליך לתוכה התנור ולפני הרשיות והשלטונות אל תדאנו איך או ¹² כי אתם קשני האמונה: ²⁹ גם אתם אל بما הצדרקו ומה תדרבו: ¹³ כי רוח הקדר תדרשו מה תאכלו ומה תשטו ואל תחלכו הוא יורה אתכם בשעה ההיא את המכון לדבר: ³⁰ כי אתה כל אלה מבקשים נוי הארץ ¹⁴ ויאמר אליו אחד מן העםربي אמר נא אל ³¹ אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם אהוי ויהליךathi את הירשה: ¹⁵ ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלך: ³² אל תירא העדר הקטן כי רצח כל אלה: ¹⁶ רכושכם ותנו צדקה עשו لكم כי צדיקים אתם את המלכות: ³³ מכרו את האדם אינם תלויים בהרכות נכסיו:

לא יבלו ואוצר בשמות אשר לא יגדר לעולם על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בעירה:
 אשר נבב לא יקרב אליו וסס לא יאכלחו: ³⁴ כי ⁵⁰ ועל טבילה להטבל ומה יציר לי עד כי
 במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם ללבכם: תשלים: ⁵¹ החשבים אתם כי באתי לחתת שלום
³⁵ מותנים יהיו חנוריהם והנורות דלקיהם: ³⁶ ואתם בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלוקת: ⁵² כי
 היו דמים לאנשים המחכים לאדרניהם מותי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים
 ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ורדף יפתחו ושנים על שלשה: ⁵³ האב ייחלк על הבן והבן
 לו כרגע: ³⁷ אשרי העבדים ההם אשר בבו על האב האם על הבית והבת על האם החמות
 האדון ימצאים שקדמים אמן אני לכם כי על הכללה והכללה על החמות: ⁵⁴ ויאמר נם
 יתאזור ווישיבם וילך לשרת אותן: ³⁸ ואם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב
 יבוא באשمرة השנייה או באשمرة השלישיית ואמרתם נשם בא ובין יבוא: ⁵⁵ ואם נשבה רוח
 ובין ימצא אשרי העבדים ההם: ³⁹ וזאת דעו הנגב תאמרו הנה חם בא ונום יבוא: ⁵⁶ החנפים
 אשר אם יידע בעל הבית באיזו שעיה יבוא את פני הארץ והשימים ידעתם לבחון ואת העת
 הנגב כי עתה שקר שקר ולא יתן לחתר את זאת איך לא תבחן: ⁵⁷ למה אף מנופכם לא
 ביתו: ⁴⁰ لكن נם אתם היו נכונים כי בשעה תשפטו את היישר: ⁵⁸ כי כאשר תלך אל השר
 אשר לא פלחתם יבוא בן האדם: ⁴¹ ויאמר עם איש ריבך בעודך בדרך השידל להנצל
 פטרוס אדרנינו הלו נאתה אמר את המשל הזה ממנה פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסרך
 אם נם לכל אדם: ⁴² ויאמר האדון מי הוא אל השוטר והשוטר ישליך אל בית הכלא:
 אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידתו האדון ⁵⁹ ואני אמר לך לא יצא שם עד אם שלמת נם
 על עבדתו לחתת את ארחותם בעתו: ⁴³ אשרי את הפרוטה האחרונה:

13 **ויבאו** אנשים בעת ההיא וינידו לו על
 דבר הנ吉利ים אשר פיטLOSE ערבע דם עם
 זבחיהם: ² ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים
 אתם כי הנ吉利ים האלה היו חטאיהם מכל אנשי
 הנ吉利 על אשר בא כזאת עליהם: ³ לא כי
 אמר אני לכם אם לא חשבו תאבדו כלכם
 נם אתם: ⁴ או שמנת העשר ההם אשר נפל
 עליהם המណל בשלה וימיתם החשבים אתם כי
 היו אשימים מכל האנשים הישבים בירושלים:
⁵ לא כי אמר אני לכם אם לא חשבו תאבדו
 כלכם נם אתם: ⁶ וישא משלו ויאמר איש אחד
 היה לו תאננה נתועה בכרמו ויבא לבקש בה
 הערבה הרבה יישאלו מאותיו יותר: ⁴⁹ להיפיל אש

פרדי ולא מצא: ⁷ ויאמר אל הכרם הנה זה הם הנושעים: ²⁴ ויאמר אליהם התאמזו לבוא
 שלש שנים אנכי בא לבקש פרדי בהאגה הזאת בפתח הצר כי אמר אני לכם רביכם יבקש
 ואני מוצא גدع אותה למה זה תשחית את לבוא ולא יוכלו: ²⁵ והיה מיום אשר יקום
 האדמה: ⁸ וויען ויאמר אליו אדני הנינה אתה בעל הבית ונסר את הדלת ותחלו לעמוד בחוץ
 עוד השנה הזאת עד כי אעדך ושמתי דמן ולדפק על הדלת לאמר אדרניינו אדרניינו פתח
 סביבותיה: ⁹ ואולי תעשה פרדי ואם לא בשנה לווענה ואמר אליכם איני יודע אתכם מאיין
 הבאה תנדענה: ¹⁰ ויהי הוא מלמד בשבת אתם: ²⁶ או תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך
 באחד מבתי הכנסת: ¹¹ ויהנה אשה טעונה רוח וברחבותינו למדת: ²⁷ ויאמר אני אמר לכם
 חלי כמנה עשרה שנה ותהי כפופה ולא יכלה אינני יודע אתכם מאיין אתם סורו מני כל
 מקום קומה זקופה: ¹² ויהי בראותה אהיה ישוע פועל הארץ: ²⁸ ושם תהיה היללה וחרק החנים
 ויקרא אליה ויאמר לה האשה החלצי מחליך: כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואתה
¹³ וישם את ידו עליה וכרגען כמה ותתעדר כל הנביאים במלכות האללים ואתם מנזרים
 ותשבח את האללים: ¹⁴ ויעס רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם שת מדרום ויסבו במלכות האללים: ³⁰ ויהנה יש
 ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה لكن באלה אחרונים אשר יהיו הראשונים וראשונים אשר
 באו והרפאו ולא ביום השבת: ¹⁵ וויען האדון יהיו אחרונים: ³¹ ביום ההוא נשנו מן הפרושים
 ויאמר אליו החנף איש איש מכל הלא תיר ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורודוס מבקש
 בשבת את שورو או את חמורו מן האבוס ווילכחו להרגן: ³² ויאמר אליהם לך ואמרו אל השועל
 להשクトו: ¹⁶ זו זאת אשר היא בת אברהם ואשר זהה הנני מנזר שדים ופעל רפאות היום ומחר
 השטן אסורה זה שמנה עשרה שנה הלא מתיר ובשלישיABA עד קצץ: ³³ אבל הלווק אלך היום
 ממוסרתו ביום השבת: ¹⁷ ויהי כאמרו את ומחר ומחרתו כי לא יתכן אשר יאבך נבי
 הדברים האלה נכלמו כל מתוקמוני וישמח מהוין לירושלים: ³⁴ ירושלים ירושלים החרנת
 כל העם על כל הנפלוות הנעות על ידו: את הנביאים והסקלה את הנשלחים אלה כמו
¹⁸ ויאמר למה רומה מלכות האללים ואל מה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקbez
 אמשילנה: ¹⁹ דומה היא לגרגר של חרдел התרגנת את אפרוחיה תחת כנפייה ואתם לא
 אשר لكمו איש ווישממו בנוו יצמא ויהו לעז אביהם: ³⁵ הנה ביחסם יעוז לכם שם ואני
 גדול וועוף השמיימ יקנן בענפו: ²⁰ ויאמר עוד אמר לכם כי ראה לא תראוינו עד בוא העת
 אלה אדרמה את מלכות האללים: ²¹ רומה אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:
 היא לשאר אשר לקחו אש והטמננו בששל **14** ויהי בבא בשבת אל בית אחד מרחש
 סאים כמה עד כי ייחמץ כלו: ²² וויעבר בערים
 הפרושים לאכל לחם ומה ארבים לו: ² ויהנה
 ובכפרים עברו ולמד וישם את דרכו לבוא
 איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים: ³ וויען
 ירושלים: ²³ וישראלו איש לא אמר אדרניינו המעת

ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לקחתי ובעבור זאת לא אוכל לובא:²¹ ויבא
 לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויהרשו: העבר ויונד את הדברים האלה לאננו ויקצף
 4 ויאחו בו וירפאהו יישלחו: וויען ויאמר בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל רחבות
 אליהם מי מכם אשר חמור או שרו יפול אל העיר ואל הוצאה והבא הנה את העניים ואת
 הבאר ולא ימהר להעלות ביום השבת: ולא הנשברים ואת העורדים ואת הפסחים: ²² ויאמר
 יכול לחשיב על זאת דבר: וישא משלו העבר אדני אשר צויתך נעה וניש עוד מקום:
 אל הקרואים בראותו איך בחרו להם להסביר ²³ ויאמר האדון אל העבר צא אל הדריכים
 בראש ויאמר אליהם: כי יקרה אתה איש ואל הנדרות ופציר בהם לובא למען מלא
 אל החתנה אל הסב בראש פן יקרא שמה איש ביתו: ²⁴ כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים
 נכבד מך: ²⁵ ובא הקרא אותך ואתו ואמר הקרואים ההם אשר יטעם סעודתיך: ²⁶ והמן
 אליך פנה מקום זהה ואו תקום בכלמה לחתה עם רב הלבים אותו יפן ויאמר אליהם: ²⁷ איש
 את המקום האחרון: ²⁸ אבל כי תקראי לך וحسب כי יבוא אליו ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת
 במקום האחרון למען יבא הקרא אותך ואמר אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיתו ואף נס
 אליך אהובי עליה למלחה מזה והיה לך כבוד את נפשו לא יוכל להיות תלמידיך: ²⁹ ואשר
 לפניו המსבים עמד: ³⁰ כי כל המרומים את לא ישא את צלבו ובא אחריו לא יוכל להיות
 עצמו ישפלו והמשפיל את עצמו ירומים: ³¹ וגם תלמידיך: ³² כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא
 אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת ישב בראשונה ויחסב את הוצאות אם השג
 צחרים או סעודת ערבי אל תקראי לאחדיך תשיג ידו להשלימו: ³³ פן ישים את היסוד ולא
 ולאחיך ולקרוביך ולשכני העשירים פן יקרה יוכל לכלתו והיה כל ראשי יקומו להלעיג
 לך נס מהה והיה לך לשולם: ³⁴ אבל כי לו לאמר: ³⁵ כי זה האיש החל לבנות ולא יוכל
 לעשות משתה קרא לעניים ולנסברים ולפסחים לכלהות: ³⁶ אז מי הוא המלך הקם להתגרות
 ולעורדים: ³⁷ ואשדריך באשר אין להם לשלם לך מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ
 כי ישלם לך בתחום הצדיקים: ³⁸ ויישמע זאת אם יוכל בעשרה אלפיים לערך ל夸ראת הבא
 אחד מן המסבים ויאמר אליו אשרי האכל להם עליו בעשרים אלף: ³⁹ ואם לא ושלה אליו
 במלכות האלים: ⁴⁰ והוא אמר אליו איש אחד מלאים בעודנו רוחוק לבקש שלום: ⁴¹ ככה
 עשה סעודת גדולה ויקרא לרבים: ⁴² ווישלח כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא
 את עבדו לעת הסעודת לאמר אל הקרואים יוכל להיות תלמידיך: ⁴³ טוב המלה ואמ המלה
 באו כי כבר מוכן הכל: ⁴⁴ ויחלו כלם מה היה תפל במא יתרון: ⁴⁵ לא יצלח נס לאדרמה
 אחד להתנצל ויאמר אליו הרראשון שדה קניתו נס לדמן הוצאה ישליך מי אשר אזנים לו
 ועל לצתת לראותו אבקש מך נקי: ⁴⁶ ואחר לשמע ישמע:

אמר חמשת צמדי בקר קניתוי ואני הlkד לבחן
 אותם אבקש מך נקי: ⁴⁷ ואחר אמרasha

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסם והחטאיהם ¹⁸ אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי לשמע אותו: ² וילנו הפרושים והסופרים החטאוי לשמיים ולפניך: ¹⁹ ונקלתי מהקרא לאמר הנה והמקבל את החטאיהם ואכל אתם: עוד בנק שימני כאשר שכיריך: ²⁰ ויקם ויבא זיודבר אליהם את המשל הזה לאמר: ⁴ מי זה אל אביו עודנו מרותוק ואביו ראהו ויהמו מעוי האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד וירץ ויפל על צוארו וישקהו: ²¹ ויאמר אליו מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר הבן אבי החטאוי לשמיים ולפניך ואני נקלתי והלך אחריו האבר עד כי ימצאתו: ⁵ והיה מהקרא עוד בנק: ²² ויאמר האב אל עבדיו כמו צאו אותו ישmeno על כתפיו בשמחה: ⁶ ובא הוציאו את השמלה הטובה מכלן ולהלבישו אל ביתו וקרא לאביו ולשכנו ייחד לאמר ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגלו: ²³ והביאו שמחו אותו כי מצאתי את שי האבר: ⁷ אני אמר את עגל המרבך וטבחו אותו ונأكلה ונשmach: لكم כי כן היה שמחה בהם על חוטא אחד ²⁴ כי זה בני היה מות ויחי ואבד היה וימצא השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר ויחלו לשמח: ²⁵ ובנו הנדרול היה בשדה ויהי לא יצטרכו לחשובה: ⁸ או מי האשה אשר לה כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה עשרה דרכמניות ואבד לה דרכמן אחד ולא ומחלות: ²⁶ ויקרא אל אחד הנערם וישראל תדרlik נר וחטמא את הבית ותחפש הייטב מה זאת: ²⁷ ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח עד כי ימצאתו: ⁹ והיה כמו צאה אותו תקרה אביך את עגל המרבך על אשר הושב לו שלם: לרעתה ולשכנותה לאמר שמחנה אני כי ²⁸ ויהר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו מצאתי את הדרכמן אשר אבד לי: ¹⁰ כן אני וידבר על לבו: ²⁹ ויען ויאמר אל אביו הנה אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על זה שנים רבות אני עבר אתך ומימי לא עברתי חוטא אחד אשר שב מהטהו: ¹¹ ויאמר איש אחד את מצותך ומימי לא נתה לי גדי למען אשיש היו שני בניהם: ¹² ויאמר הצער אל אביו אבי עם רعي: ³⁰ ויבא בנק זה אשר בלע את נחלה תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק עם הזנות ותובח לו את עגל המרבך: ³¹ ויאמר להם את הנחלה: ¹³ ויהי מקץ ימים ויאסף הבן אליו בני אתה תמיד עמדיו וכל אשר לי לך הצער את הכל וילך אל ארץ רחואה ושם הוא: ³² אבל נכון לשוש ולשם כי אחיך זה פור את רכשו וילך בדרך סובאים ווללים: היה מות ויחי ואבד היה וימצא:

14 ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ **16** ויאמר גם אל תלמידיו איש עשר היה היה והוא יחל להיות חסר לחם: ³³ וילך וירבק ولو פקיד על ביתו וילשנהו אליו באמרים כי באחד מבני המדינה בארץ היה והוא ישלח אותו מפוז הו את קנייניך: ³⁴ ויקרא אליו ויאמר אליו מה זאת שמעתי לך תנ חשבון פקדך כי אל שודתו לרעות חיורים: ³⁵ ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזיריים ואין לא תוכל להיות עוד פקיד: ³⁶ ויאמר הפקיד נתן לו: ³⁷ וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכיריו לבבו מה עשה כי יכח אדרני ממנה את הפקדה אבי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב:

לעדך לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: יום יום: 20 ואיש אביוון ושמו לעוזר משבב פתח 4 ידעת מה עשה למען יאספוני אל בתייהם שער ביתו והוא מלא אבעבות: 21 ויתאו לשבע בעת אוסר מפקרתי: 5 ויקרא אל איש אשר מן הפרורים הנפלים מעלה שלחן העשר ונם נשא בהם אדני ויישאל את הראשון כמה אתה הכלבים בא וילקן אבעבותיו: 22 ויהי כאשר חיב לאדרני: 6 ויאמר מאה בת שמן ויאמר אליו מות האביוון ויובל על ידי המלאכים אל חיק קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים: 7 ואל אברהם וימת נם העשיר ויקבר: 23 ובחיותו אחר אמר כמה אתה חיב וייאמר מאה קר חטים במכאות בשאול וישא את עינוי ורוא את ויאמר קח את שטרך וכותב חמנים: 8 וישבח אברהם מרוחק ואת לעוזר בחיקון: (Hadēs g86) הארدن את פקיד העולה על אשר הערים לעשות 24 ויצעק וייאמר אבי אברהם חנני ושלח נא כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני את לעוזר ויטבל את קצה אצבעו במים למען האור: 9 וגם אני אמר לכם עשו לכם קדר אה לשוני כי עינוי במקוד הדזה: 25 ויאמר אתם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אברהם בני זכר כי לחת טובך בחיך ונם אתם אל משבנות עולם: 10 (aiōnios g166) הנאמן לעוזר לחת הרעות ועתה הוא ינחים ואתה במעט מזער נאמן נם בהרבה והמעול במעט חצטר: 26 ומלבד כל זאת שווה גדרלה מזער מעול נם בהרבה: 27 וכן אם בממון מפסקת ביןינו וביניכם לבתיו יכלו עברו העולה לא היותם נאמנים את האמתי מי יפקיד החפצים ללקת מפה אליכם ולבתיי עברו בידכם: 28 ואם בדבר אשר לאחרים לא היותם ממש אלנו: 27 ויאמר אם כן אבי שאל אני נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: 28 אין מatak כי תשלח אותו אל בית אבי: 28 כי יש לי עבר אשר יוכל לעבד שני אדרנים כי ישנא את חמשה אחיהם למען יעד בהם פן יבוא נם הם האחד ויאhab את الآخر או ידק באחד ואת אל מקום המעצבה הזה: 29 ויאמר אברהם יש האחד יבוח לא תוכלו עבד את האלהים ואת להם משה ודגבאים אליהם ישמעו: 30 ויאמר הממון: 14 וישמעו כל זאת נם הפרושים אשר לא כן אבי אברהם אך אם ילק אליהם אחד הם אהבי כסף וילענו לו: 31 ויאמר אליהם מן המתים או ישבו: 31 ויאמר אליו אם לא אתם הם המצדיקים לפני האדם ואלהים יודע ישמעו אל משה ואל הנביאים נם כי יקום אחד את לבכם כי הנגה באדם תועבה הוא לפני המותים לא יאמינו:

האללים: 16 התורה והנביאים עד יוחנן ומן 17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבוא או והלאה בשורת מלכות האלים וכל איש המכשלים אבל אויל לאיש אשר על ידו יבוא: נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישך אל בחזקה יבוא בה: 17 אבל נקל כי עברו השמים והארץ מאשר יפל קוין אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרית נאף הוא 3 השמרו לנשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכחה ול ואם ינחים סלח לו: 4 ואם יחטא לך שבע עשיר היה והוא לבוש ארגמן וSSH ויתענג וישמה

פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר²³ ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו נחמתי וסלחת לו: ⁵ ויאמרו השליחים אל ואל תרצו אחריהם: ²⁴ כי כברך אשר יברך האדון הוסף לנו אמונה: ⁶ ויאמר האדון לו מקצת השמים ויאיר עד קצת השמים כן יהיה היהת לכם אמונה כנורח החדרל או תאמרו בן האדם בימומ: ²⁵ אך בראשונה צריך הוא אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים וישמע לשביל הרבה ולהמاس מן הדור הזה: ²⁶ וכאשר لكم: ⁷ מי הוא וזה מכם ולו עבד חרש או היה הנה כן יהיה בימי בן האדם: ²⁷ אבלו רעה אשר בבא מון השדה יאמר אליו מהר ושטו נשאו נשים והשiao נשים לאנשים עד היום נשא הנה והסביר: ⁸ הלא יאמר אליו הנה לי אשר באנח אל התבבה ויבא המבול וישחת את ארוחת הערב וחנוך מתנייך ושרתני עד אם כלם: ²⁸ וכאשר היה בימי לוט אכל ושהה קנה כלתיי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה נם ומכר נטע ובנה: ²⁹ ויהיו ביום אשר יצא לוט אתה: ⁹ הנה יתנו תודה לעבד על עשו את אשר מסdom וימטר אש וגפריר מון השמים וישחת צוחו אמרתי לא יתן: ¹⁰ ככה גם אתם אחורי את כלם: ³⁰ ככה יהיה ביום אשר גילה בן שעוחכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין האדם: ³¹ ביום ההוא איש יהיה על הגן מועיל בם אנחנו כי ריק את המטול עליינו לעשות וכליו בבית אל ירד לשאת אתכם ואיש אשר שמרון והגניל: ¹² ויבא אל כפר אחד ויפגעו ³² המבקש למלא את נפשו יאבדנה ואשר יאביד עשרה אנשים מצרים והם עמדים מרחוק: אתה יהיה: ³⁴ אני אמר לכם בלילה ההוא ¹³ וישאו את קולם לאמיר ישע מורה הננו: שנים יהיו במטה האחד יאסף והאחר כירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל יעוז: ³⁵ שתים תהינה טהנות יחד האחת תאסף הכהנים ויהיו בלבכם וטהרו: ¹⁵ ואחד מכם והאחרת תעוז: ³⁶ שנים יהיו בשדה ונאסף בראשתו כי נרפא וישבח את האלים בקהל האחד והאחר יעוז: ³⁷ ויענו ויאמרו אליו אלה נדול: ¹⁶ וויפל על פניו לרגליו יודה לו והוא זאת אדניינו ויאמר אליהם באשר הפנור שם היה שמרוני: ¹⁷ ויען ישוע ויאמר הלא העשרה יקמצו הנשדים:

טהרו והתשעה אליה הם: ¹⁸ האם לא נמצא **18** ¹⁸ וגם משל דבר אליהם להתחפל תמיד אשר שב לחת כבוד לאלהים זולטי הנכרי ולא להתרפות: ² ויאמר שופט היה בעיר אחת זהה: ¹⁹ ויאמר אליו קום ולך אמוניך הוושיעה אשר לא יראה את האלים ולא נשא פנים לאדם: ³ וישראל הפרושים מחי תבואה מלכות לך: ²⁰ וישראל הפרושים מחי תבואה מלכות האלים ויען אתם לאמר מלכות האלים לא תבואה במראה עינים: ²¹ ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלים הנה בקרבכם היא: ²² ויאמר אל התלמידים ימים באים והחටויהם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו:

ותדכני במלים: 6 ויאמר האדון שמעו את כשמיוט זהת ויעצב מאר כי עשר גדרו היה אשר אמר דין העולה: 7 וזה אליהם הלא הוא לו: 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה יעשה דין בחירות הקרים אליו יומם ולילה לבני נכסים לבודא אל מלכות האלים: 25 כי גם כי יתמהמה להושיעם: 8 אני אמר לכם כי נקל לנוול עבר בתוך נקב המחת מבוא עשיר יעשה את דין ב מהרה אך בן האדם בכוא אל מלכות האלים: 26 ויאמרו השמעים ומוי הימצא אמונה בארץ: 9 ויסוף וישא משלו אל יוכל להושע: 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים לא יפלא מאלהים: 28 ויאמר פטרוס הן אנחנו נבזם בעיניהם ויאמר: 10 שני אנשים עלול אל עובנו את הכל ונולד אחריך: 29 ויאמר אליהם המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס: אמן אמר אני לכם אין איש עוז את ביתו או שיויתצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים את אבותינו או את אחיו או את אשתו או את בניו אודך כי איני כאשר adam הגולים והעסקים למען מלכות האלים: 30 ולא יקח תחתיהם והנאים או גם כמכס הזה: 12 אני צם פעמיים כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חמי שבזע אני מעשר את כל קניינו: 13 ומה מוכס עולמים: (aiōn g165, aiōnios g166) 31 ויקח אליו את היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עניינו שנים העשר ויאמר להם הנהו עליהם ירושלים לשמיים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם: סלח לי החוטא: 14 אני אמר לכם כי ירד 32 כי ימסר לנוגים ויהתלו בו וויתעללו בו וירקו זה לביתו נצדך מזה כי כל המרים את נפשו בפניו: 33 ואחריו הכותם אותו בשוטים ימיתו ישפלו ואשר ישפילה ירומים: 15 ויביאו אליו נום ובוים השלישי קום יקום: 34 והם לא הבינו את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים מאומה והיה הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו וינערו בהם: 16 ויקרא להם ישוע אליו ויאמר את הנאמר: 35 ויהו בקרבו אל וירחו והנה הניחו לילדים לבוא אליו ואל תמנועם כי לאלה איש עיר ישUb על הדרך והוא משאל: 36 וישמע מלכות האלים: 17 אמן אמר אני לכם כל העם העבר וידרש לדעת מה זאת: לא יקבל את מלכות האלים כילד הוא לא 37 ויגידו לו כי ישוע הנוצרי עובר: 38 ויזעק יבא בה: 18 וישאלו קצין אחד לאמר רבוי לאמיר ישוע בן דוד חנני: 39 וההלים בראשנה הטוב מה לי לעשות ויריש חי עולמים: (aiōnios) גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע 19 ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין בן דוד חנני: 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו טוב בלבו אחד האלים: 20 את המצות אתה וירוי כאשר קרב ויאלו לאמיר: 41 מה החצץ יודע לא תנאף לא תרצח לא תמנב לא תענה עד כי אעשה לך ויאמר אדרני כי אראה: 42 ויאמר שקר כבד את אביך ואת אמך: 21 ויאמר את כל אליו ראה אמונהך הושעה לך: 43 ופתאם ראה אלה שמרתי מנוראי: 22 וישמע ישוע ויאמר עוד וילך אחריו הילך ושבח את האלים וכל העם אחת חסרת מכיר את כל אשר לך וחלק לעוניים בראשותם זאת נתנו תורה לאלהים:

ויהי לך אוצר בשמות ובוא לך אחריו: 23 ויהי

19 ויבוא וייעבר ביריחו: 2 והנה איש ושמו צדרור בסודר: 21 מפני יראתי אתך כי אתה איש וכי מראשי המוכסם והוא עשיר: 3 ויבקש קשה לך את אשר לא הנחת וקוצר את אשר לראות את ישוע מי הוא ולא כל מפני העם לא זרעת: 22 ויאמר אליו מפני אשפטך העבד כי שלפּ קומה היה: 4 ויקדם וירץ ויעל על הרע אתה יעתה כי אנו איש קשה לך את אשר שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יعبر בה: לא הנחתי וקוצר את אשר לא זרעת: 23 ולמה 5 ויהי בבא אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראה לו נתת את כספי לשלהני ואני בבואי הייתי ויאמר אליו זכי רד מהר כי צריך אני לשבת תובע אותו במרביה: 24 ויאמר אל העמדים היום בביתך: 6 וימחר וירד ויאספהו בשמחה: שם שאו ממנה את המנה וונגןו אל אשר לו 7 וילונו כל הראים לאמר בא ללון בכוח איש עשרה מננים: 25 ויאמרו אליו אדנינו יש לנו חוטא: 8 ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני עשרה מננים: 26 הנה אני אמר לכם כי כל איש את מחיצית נכסינו אני נתן לעניים ואם עשקתי איש שיש לו נתן לו ואשר אין לו יכח ממנה נם אשיב לו ארבעתים: 9 ויאמר אליו ישוע היום את אשר לו: 27 אבל את איibi הם אשר לא היה תשועה לבית הוה באשר בן אברהם נם הפיצו מלכי עליהם הביאו אותם הנה והרגו אותם הוא: 10 כי בא בן adam לבקש ולהושיע את לפני: 28 ויכל לדבר הדברים האלה וייעבר האבר: 29 ויהיו הם שמעים את זאת ויסוף שתאת לפניהם ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרבו אל בית משל על אשר קרב לירושלים ומה החבים כי פניו ובית היני בהר הנקריא הר הזיתים וישלח מהרעה תנלה מלכות האללים: 12 על כן אמר שני מתלמידיו לאמר: 30 לכט אל הכפר אשר איש אחד מן האידרים הילך אל ארץ רחוקה ממולנו והיה בבוקאים שמה תמצאו עיר אסור לקחת לו ממלכה ולשוב: 31 ויקרא אל עשרה אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התרו אותו מעבדיו ויתן להם עשרה מננים ויאמר להם והבאו: 31 וכי ישאל אתכם איש מה מתירדו סחרו בהם עד בא: 14 ובני עירו שנאים אותו כה התאמרו אליו יען כי האדון צריך לו: 32 וילכו וישלחו מלאכים אחוריו לאמר לא נחפץ בזה כי השלוחים יומצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירדו מלך עליינו: 35 ויהי אחרי קחתו את הממלכה את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם וישב ויאמר לקרא את העבדים הם אשר נתן מתירדים את העיר: 34 ויאמרו האדון צריך לו: להם את הכספי למען יידע מה הרוח כלאחד 35 ויביאו אליו מזער השלו וישליך את בנדיהם על במסחרו: 16 ויבא הראשון ויאמר אדני מנה העיר וירכיבו עליו את ישוע: 36 ובנסעו הצעו שלך הביא עשרה מננים: 17 ויאמר אליו כן את בנדיהם על הדרך: 37 ויקרב אל מורד הר העבד הטוב תחת אשר הייתה נאמן במעט מזער הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את היה שליט על עשר ערים: 18 ויבא השני ויאמר האללים בשמחה ובכול נדול על כל הנבורות אדני מנה שלך עשה חמשת מננים: 19 ויאמר אשר ראו לאמר: 38 ברוך המלך הבא בשם נם לזה אף אתה היה על חמיש ערים: 20 ויבא יהוה שלם בשם וcobod במרומיים: 39 ומקצת الآخر ויאמר הוא לך מנה שלך אשר היה אצל פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבינו גער

בתלמידיך : 40 ויען ויאמר אני אמר לכם כי אם הכרמים לחת לו מפרי הכרם והכרמים הכהו ייחשו אלה תזעקה האבנים : 41 וזהו כאשר קרב וישלחו ריקם : 42 וויסוף שלח עבד אחר וכו' נס וירא את העיר ויבך עליה לאמור : 42 לו ידעת אותו ויתרפהו וישלחו ריקם : 42 וויסוף שלח אף אתה בעוד יומך זהה את דבר שלומך ועתה שלישי ונם אותו פצעו ונגרשו ויתרפהו חוצה: נעלם מעיןיך : 43 כי ימיים באים עלייך ושפכו 43 ויאמר בעל הכרם מה עשה אשלה את איביך סוללה סביביך והקיפוך וצרכו עלייך בני את ידידי כראותם אותו אוילינו מפניו: מכל עבריך : 44 וסחבו אותו ואת בניך בקרבך 44 וכראות אותו הכרמים נועציו יחדו לאמר זה ולא ישאירו ברך אבן על אבן יעקב כי לא ידעת הוא היורש לבו ונחרנהו ותהי לנו הירושה: את עת פקדתך : 45 ויבא אל המקדש ויחל לרשות 45 וינגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויחרנהו ועתה ממש את המכרים ואת הקונים בו : 46 ויאמר מה עשה להם בעל הכרם : 46 יבוא ויאבד את אליהם ההן כתוב בית חפלה הוא ואתם הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים וכי עשתיים אותו למערת פריצים : 47 ויהי מלמד כשםם ויאמרו חלילה מהיות זאת : 47 ויבט יום יום במקדש והכהנים הנודלים והסופרים בסמוי אמר ומה הוא זה הכתוב אבן מסות הבונים וגם ראש העם מבקשים לאבדו : 48 ולא מצאו היהת לדרש פנה : 48 כל הנפל על האבן ההיא מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע ישר ואות אשר חפל עליו תשחקחו : 49 ויבקשו הכהנים הנודלים והסופרים לשלוח בו את ידם אתו :

בעת ההיא ויראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה : 20 ויארכו לו וישלחו מארבים מהם נדמו צדיקים למען ילכו אותו בדבר להסנירו אל השרחה ועל יד החגנון : 21 וישאלחו לאמר רבבי ידענו כי נכוונה לדבר ולימוד ולא תשא פנים כי היהת אם מורה אתה את דרך אלהים : 22 המתבר באמצעות מורה אתה את דרך אלהים : 22 והוא אמר לנו לחת מס אל הקיסר אם לא : 23 ויכר את נכליהם ויאמר להם : 24 מה תנשוני הרואני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר : 25 ויאמר אליהם אכן לנו לקיים את אשר לקיסר ולאלהם את אשר לקיסר את אשר לקיסר ולאלהם את אשר לאלהם : 26 ולא יכול לכך בדבר לפני העם ויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים : 26 ולמועד שלח עבד אל לאמר : 28 מורה משה כתוב לנו כי ימות אה בעל

20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ובבשר ויונשו הכהנים והסופרים עם הקונים : 2 ויאמר אליו אמר נא לנו בא זו רשות אתה עשה אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת : 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי : 4 טבילה יהונן המן השמים היהת אם מבני אדם : 5 וויחשבו בלבם לאמר אם אמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו : 6 ואם אמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יהונן נביא היה : 7 ויענו לא ידענו מאיין : 8 ויאמר ישוע אליהם נם אני לא אמר לכם בא זו רשות אני עשה אלה : 9 ויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים : 10 ולמועד שלח עבד אל

אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקם עניה נתנת בו שתי פרוטות: ³ ויאמר אמת
 זרע לאחיו: ²⁹ והנה היו שבעה אחים והראשון אמר אני לכם כי האלמנה העניה זו זאת נתנה
 לך אשה וימת לא בנים: ³⁰ ויקח אותה השני יותר מכלם: ⁴ כי כל אלה התרנדבו לאלהים
 ומתח נם הוא לא בנים: ³¹ ויקח אותה השלישי מהעדף שלהם והוא מחשדונה את כל רכושה
 וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנין וימותו: נתנה: ⁵ ויהי באמרם על המקדש כי מהדר
³² ובאהרוננה מתה נם האשה: ³³ והנה בתהית הוא באבניהם יפות ובמנחות ויאמר: ⁶ את אשר
 המותים למי מהם תהיה לאשה כי הייתה אשה אתם ראוים הנה ימים ולא תשאר אבן
 לשבעה: ³⁴ ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם על אבן אשר לא תפרק: ⁷ ויאשלהו לאמר
 זהה ישאו נשים ותנשאהנה: ³⁵ (טס g165 ai^{g165}) והזוכים רבי מתי אףו תודיה זאת ומה הוא האות לעת
 לנחל את העולם הבא ואת תחיית המתים לא היות: ⁸ ויאמר ראו פן תתעו כי רביהם יבואו
 ישאו נשים ולא תנשאהנה: ³⁶ כי לא יוכל בשם לאמר אני הווא והעת קרובה ואתם אל
 עוד למות כי שווים הם למלאכים ובני אליהם תלכו אחריהם: ⁹ ובשמעכם מלחמות ומהומות
 הנה בהיותם בני התקומה: ³⁷ וגם משה רמזו אל תחתו כי היו תהיה זאת לראשונה אך עוד
 בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי קץ למועד: ¹⁰ ויסוף דבר אליהם לאמר יקום גוי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ³⁸ והאללים על נוי וממלכה על ממלכה: ¹¹ וזה רעש נדול
 איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם כה וכוה ורעות ודבר גומם מוראים ואתות גדרות
 חיים לו: ³⁹ ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת: מון השמים: ¹² ולפנוי כל אלה ישלו בכם את
⁴⁰ ולא עברבו עוד את لكم לשאל אותו דבר: ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ועל
⁴¹ ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ומשלימים למען
 בן דוד: ⁴² והוא דוד אמר בספר תהילים נאםשמי: ¹³ והויה זאת لكم לעדות: ¹⁴ על כן
 יהוה לאדרני שב לימיini: ⁴³ עד אשית איביך שיתו לבבכם לבalto דאן במה עצדקון: ¹⁵ כי
 הדם לרנגליך: ⁴⁴ הנה דוד קרא לו אדרון ואיך אנכי נתן لكم מה זה וחייב לעמד
 הוא בנו: ⁴⁵ ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם: לפניה ולדבר נודה כל מתקוממייכם: ¹⁶ וגם
⁴⁶ הזהרו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי תמסרו על ידי יולדיכם ואחיםכם וקרובייכם
 טלית ואהבים את שאלות שלום בשוקים ורעים וימתו מכם: ¹⁷ והויתם שנואים לכל
 ואת מושבי הראש בכתי הכנסיות ואת מסכות אדם למען שמי: ¹⁸ אך לא יפל משערת ראשכם
 הראש בסעודות: ⁴⁷ הבלתיים את בתי האלמנות ארצתה: ¹⁹ בתוכה חכם קנו לכם את נפשתיכם:
 ומאריכים תפלתם לмерאה עיניהם מה משפט ²⁰ וכאשר תראו מותנות סובבים את ירושלים
 על יתר יקחו: ²¹ אז ינוסו אנשי

21 יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר
 הם בפרוזות אל יבואו בה: ²² כי ימי נקם מה
 את נדבותם לארון האוצר: ² וירא גם אלמנה
 למלאת כל הכתוב: ²³ וואי להרות ולמיניקות

בימים ההם כי תהיה צרה נדולה בארץ וקצף ימסרנו אל ידים: 5 וישמוו ימיסרנו אל ידים על העם הזה: 24 ונפלו לפני חרב והגלו אל 6 ויבטהו אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם כל הנינים וירושלים תרמש ברגני גנים עד שלא לעני ההמון: 7 ויבא יום המצות אשר כי ימלאו עתות הנינים: 25 והוא אחת בשמש זבוח יזבח בו הפסח: 8 וישראל את פטרוס ואת ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לנינים יהונן לאמר לכם והכינו לנו את הפסח ונaccelה: ומבוchar מהמית חיים ודרכו: 26 וימונו בני האדם 9 ויאמר אליו בא זה מקום תחפץ כי נכין אותו: מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כהות 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע השמים יתמושטו: 27 ואו יראו את בן האדם אתכם איש נשא צפתה מים לכון אחריו אל הבית בא בענין נגבורה ובכבוד רב: 28 וכאשר תחל אשר יבוא שמה: 11 וואמרתם אל בעל הבית כה להיות זאת התעדודך ושאו ראשיכם כי קרובה אמר לך הרבה אהיה המלון אשרأكلת שם את נאלתכם לבוא: 29 וירבד אליהם משל ראו את הפסח עם תלמידיו: 12 והוואראה אתכם עליה את התאננה ואת כל העצים: 30 כי תראו אתם נדולה מצעה שם תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר מוצאים את פרחן הלא ידעתם כי קרב הקץ: דבר אליהם וכינו את הפסח: 14 ויהי כאשר ככה אף אתם בבא אלה לעיניים דעו כי הנעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השלחחים קרובה מלכות האלים: 32 אמן אמר אני לכם 15 ויאמר אליהם נספה נכספי לאכל לא עבר הדור זה עד כי יהיה הכל: 33 השמים אתכם את הפסח הזה לפני ענורי: 16 כי אמר אני והארץ יעמדו ודברי לא יעמדו: 34 רק השמרו לכם אני אכל אותו עוד עד כי מלא במלכות לכם פן יכבד לבכם בסבא ובשכرون ובגדנות האלים: 17 ויקח את הocus ויברך ויאמר קחו מהוויה ויבא עלייכם היום ההוא פתאום: 35 כי אתה וחלקו בינוים: 18 כי אמר אני לכם שתה כמו פה יבוא על כל היושבים על פניו כל הארץ: לא אשתח מעתה מתנותה הנפנ' עד כי תבוא 36 רק שקדו בכל עת וחתפללו למען תעטרו מלכות האלים: 19 ויקח את הלחם ויברך כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הנתן בערכם לפני בן adam: 37 ויהי מלמד יומם במקדש זאת עשו לזכרוני: 20 וכן גם את הocus אחר ובليلה יצא בהר הנקרא הר הזיותם ללוון: הסעודה לאמר זו הocus היא הברית החדשה 38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע בדמי הנשוף בערכם: 21 אך הנה יד המסר אותו אתי על השלחן: 22 כי אין בן adam הלא

לו כי איש נהץ עליו אבל אויל איש ההוא אשר על ידו ימסר: 23 והם החלו לחקר איש את הנדולים והסופרים מבקשים איך יתרנה כי ירא מפני העם: 3 זה שטן נכנס ביהודה המנוה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך

כן כי הנدول בכם יהיה מצער והמשל יהיה להתפלל בחזקה ותהיו נפשיכם ירדים כמשרת: 27 כי מי הוא הנдол אם המסב או לארץ: 45 ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים המשרת הלא המסב ואני הנני בתוככם כמו וימצא ישנים מיגון: 46 ויאמר אליהם למה המשרת: 28 ואתם הם העמדים עמדוי עד עתה תישנו קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסינו. בנסונתי: 29 לכן אני מנהיל אתכם כאשר עודנו מדבר והנה המון ואחד משנים העשר הנחילני אבי את המלכות: 30 למן תאכלו הנקריא יהודה הlk לפניהם ויקרב אל ישוע ותשטו על שלחני במלכתי וישבחם על כסאות נשך לו: 48 ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה לשפט את שנים עשר שבטי ישראל: 31 ויאמר אתה מוסר את בן האדם: 49 ווהאנשים אשר אותו האדון שמעון הנה תבע אתכם השטן ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדניינו הנהה לזרותכם כחטים: 32 ואני התפלلت בעדר בחרב: 50 ויך אחד מהם את עבר הכהן הנдол אשר לא תכללה אמונהך ואתה כאשר תשוב ויקוץ את אונו הדימנית: 51 ויען ישוע ויאמר חזק את אחיך: 33 ויהוא אמר אליו אדני הנהני רב עתה הרפו ויגע באונו וירפאהו: 52 ויאמר נכון לכת אתק נם לבית האסורים נם למות: ישוע אל ראש הכהנים ושרי המקדש והזקנים 34 ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרה תרגNEL אשר בא או עליו לאמר כמו על פרץ יצאתם היום עד כי שלוש פעמים כחשת כי לאמר עלי בחרבות ובמלחמות: 53 ואהוי אצלכם يوم לא ידעתינו: 35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי يوم בהיכל ולא שלחתם כי יד ואולם זאת אתכם בלי כיס ותרמילי ונעלים החסרתם היא שעתכם ושלטן החשך: 54 ויחפשו אותו דבר ויאמרו לא חסכנו כל דבר: 36 ויאמר ויליכתו ויביאו יהודו וישב נם פטרוס בתוכם: אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישאהו וכן נם הlk אחריו מרוחק: 55 ויהי כי עברו אש בתוך את התרמילי ואשר אין לו הוא ימכר את בנדו החצר ושבו יהודו וישב נם פטרוס בתוכם: ויקנה חרב: 37 כי אמר אני לכם אשר ציריך 56 ותראהו השפה יושב ננד האור ותבתט בו עוד להתמלא כי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה והתאמר נם זה היה עמו: 57 ויכחש בו ויאמרasha כי כל הכתוב עלי בא עד קצנו: 38 ויאמרו לא ידעתינו: 58 ואחרי מעט ראהו אדם אחר אדניינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם ויאמר נם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי די: 39 ויצא וילך ביום על הר הזיתים איני: 59 ואחרי עבר כעה אחת קים איש אחר וילכו אחריו נם תלמידיו: 40 ויבא אל המקום לאמר אמן נם זה היה עמו כי אף הוא גלילי:. ויאמר אליהם התפלל לבלתי בוא לידי נסינו: 60 ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעת מה אתה והוא נפרד מהם הרחק כקלו אבן ויכרע אמר והוא עודנו מדבר ותרגנו קרא: 61 וויפן על ברכו ויתפלל לאמր: 42 אבי אם רצונך האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את דבר להعبر מעלי את הocus הזאת אך אל יהיו האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרגNEL רצוני כי אם רצונך: 43 וירא אליו מלאך מן תכחש כי שלש פעמים: 62 ויצא פטרוס החוצה השמיים ויהזקתו: 44 ויבאו עליו חבלי מות ו يوسف וימר בבכי: 63 ווהאנשים אשר אחזו את ישוע

ההעלו בו ויכחו: ⁶⁴ ויהפו את רשו ויבחו עליו שטנה: ⁶⁵ ויבזו אותו הורדוס עם צבאותיו על פניו וישאלחו לאמר הנבא מי הוא ההלם וויהל בו וילבש אותו בגד זהירות וישלחו אליו אותו: ⁶⁶ ועוד גדרפים אחרים הרבו עליו: פילטוס: ⁶⁷ ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס וכיהת הבקר נקחלו זקני העם והכהנים לאחביים ייחדו כי מ לפניהם אבה היה בינו: הנדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין ⁶⁸ ויקרא פילטוס את ראש הכהנים ואת השרים שלהם ויאמרו אתה הוא המשיח אמר לנו: ⁶⁹ ואת העם: ⁷⁰ ויאמר אליהם הבאתם לפני את ויאמר אליהם כי איןיד לכם לא תאמינו: האיש הזה כמיסת את העם והנה אני חקראיו ⁷¹ ונוגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלחוני: לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמה ממש מהומה אבל מעתה יהיה בן adam ישב לימין נבורות מן הדברים אשר אתם טוענים עליו: ⁷² וכן האלהים: ⁷³ ויאמרם כלם כי אתה הוא בן הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה האלהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי איןין בו חטא משפט מות: ⁷⁴ על כן איסרנו הוא: ⁷⁵ ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא ואפטרנו: ⁷⁶ וועלוי היה לפטר להם איש אחד ביום החג: ⁷⁷ ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את בונוינו שמעונה מפני:

זה וופטר לנו את בר אבא: ⁷⁸ והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרد אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: ⁷⁹ יוסף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את יושע: ⁸⁰ והמה צעקן אליו לאמր הצלב אותו הצלב: ⁸¹ ויאמר אליהם פעם שלישי מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: ⁸² וופצרו בו בקהל גדול ויבקש כי יצלב ויזוק קולם קול הכהנים הנדולים: ⁸³ וינזר פילטוס כי תעשה בקשתם: ⁸⁴ ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצתה את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: ⁸⁵ וכאשר הוליכו משם ויזוקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוורייני וישמו עליו את הצלב לשאת אחורי יושע: ⁸⁶ וילכו אחורי המון עם רב והמן נשים והנה ספרות ומקוננות עליו: ⁸⁷ ויופן ישוע ויאמר אליהם בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נשךן בכינה ועל בניכן: ⁸⁸ כי הנה ימים באים ויאמרו אשרי העקרות ואשרי

23 ויקם כל קהלים וויליכו אל פילטוס: ⁸⁹ ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנן מסית את העם ומגע אותו מטה מס אל הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח: ⁹⁰ וישאלחו פילטוס לאמר אתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת: ⁹¹ ויאמר פילטוס אל ראש הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה: ⁹² והם התאמזו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה: ⁹³ ויהיו כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: ⁹⁴ocaesh ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה נם הוא בירושלים בימים האלה: ⁹⁵ וישמה הורדוס עד מאי כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראת אותו על כי שמע את שמעו ויקו לראת אותו אשר יעשה: ⁹⁶ וירב לשאל אותו והוא לא השיב אותו דבר: ⁹⁷ ויעמדו הכהנים הנדולים והסופרים ויתחזקו לדבר

המעים אשר לא ילדו והשדים אשר לא הוניקו: ⁴⁹ וכל מודיעו עמדו מרוחק ונעם הנשים אשר ⁵⁰ אז ייחלו לאמר אל ההרים נפלו עליו ועל הלו אתו מן הניל ועיניהן ראות את אלה: הנבעות בסומו: ⁵¹ כי אם יעשו כואת בעץ הלח ⁵² והנה איש ושמו יוסף והוא מן הייעצים איש מה יעשה ביבש: ⁵³ וגם שנים אחרים אגשי טוב וצדיק מן הרמותים עיר היהודים: ⁵⁴ אשר בלבול מוצאים אותו למות: ⁵⁵ ויהי כאשר באו לא הסכימים לעצמתם ולפעלם ומכחת נם הוא אל המקום הנקרא גלגולתא ויצלבו אותו שם למלכות האלים: ⁵⁶ ויגש אל פילטוס וישאל ואת אנשי הבליעל זה לימיינו וזה לשמאלו: ממננו את גנות ישוע: ⁵⁷ וירד אתה ויכרכה ⁵⁸ ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם בסדריים וישראל בקר חצוב בסלע אשר עדן עשים ויחלקו בנדיו להם ויפילו נורל: ⁵⁹ והעם לא הוושם בו אדם: ⁶⁰ ויום ערב שבת היה עמד שם וראה וילענו לו השרים לאמר את והשבת הגעה: ⁶¹ ותלכנה אחריו מן הנשים אחרים הושיע יושע נא את נפשו אם הוא המשיח אשר באו מן הניל ותחזינה את הקבר בחירות האלים: ⁶² ויהתלו בו אנשי הצבא יונשו ואת אשר הוושם בו גנות: ⁶³ ואחרי שובן הכנינו ויביאו לו חמן: ⁶⁴ ויאמרו אם אתה הוא מלך סמים ומרקחות ובשנת שבתו כפי המזויה:

24 ³⁸ ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו ³⁹ והיהודים הושע את נפשך: ⁴⁰ וכן מכתב היה מועל לו בכתב יוני ורומי וערבי זה הוא מלך היהודים: ⁴¹ ואחד מאנשי הבליעל התלויים נדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו: ⁴² ויען الآخر ויגער בו לאמר האין ירא את האלים בהיותך בעצם העשן הזה: ⁴³ ודן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע: ⁴⁴ ויאמר אל ישוע זכרנו נא ארני בבאך במלכותך: ⁴⁵ ויאמר ישוע אליו אמר אני לך כי היום תהיה עמרי בנע עדן: ⁴⁶ ויהי כשבה הששית והנה חש על כל הארץ עד השעה החשעית: ⁴⁷ ויחשך השמש ותקרע פרכת ההייל לשנים קרעין: ⁴⁸ ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ובאמרו זאת נפח נפשו: ⁴⁹ וירא אלה לעשתי העשר ולכל الآחים: ⁵⁰ ומרדים המגדלית ויוחנה ומרדים אם יעקב והאחרות אשר עמכן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה: ⁵¹ ויהי דבריהם כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן: ⁵² ופטרוס כסירע אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישבו:

אל הקבר וישקוף ולא ראה כי אם התריכים כאשר הסב עמהם ויקח את הלחם ויברך ויבצע
מנחים שם וישב למקומו משתומם על הנהייה: ויתן להם: ³¹ ותפקחנה ענייהם ויכירחו והוא
13 והנה שניים מהם היו הילכים בעצם היום הזה חנק עבר מעיניהם: ³² ויאמרו איש אל רעהו
אל כפר הרחק מירושלים כשים ריס ושמו הלא היה בעד לבבנו בקרבו בדברו אלינו
עמאס: ¹⁴ והם נדברו איש אל רעהו על כל הדרך ויפתח לנו את הכתובים: ³³ ויקומו בשעה
הקרות האלה: ¹⁵ ויהי בדברם ובתוכם ההיא ישבו ירושלים ומצאו את עשתי העשר
יחד ונש ישוע אף הוא וילך אתם: ¹⁶ ועניהם ואת אשר אתם נקהלים יחד: ³⁴ האמורים אבן קם
נאחו ולא יכירחו: ¹⁷ ויאמר אליהם מה הנה הארון מן המותים ונראה אל שמעון: ³⁵ ויספרו
הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם גם הם אשר נעשה להם בדרך ואיך הכירחו
יתדו בדרך ופניכם צעפים: ¹⁸ ויען האחד בכציית הלחם: ³⁶ עודם מדברים בדברים
אשר שמו קליפורס ויאמר אליו אתה לבדך אלה והוא ישוע עומד בתוכם ויאמר אליהם
גר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה בימים שלום לכם: ³⁷ והנה חתו ונבעתו ויחשוב כי
הalla: ¹⁹ ויאמר אליהם ומה הנה וינוידו אליו רוח ראו: ³⁸ ויאמר אלהם מה זה אתם נגהלים
מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נבニア נבור ועל מה זה מוחשנות עלות בלבבכם: ³⁹ ראו כי
בפועל ובאמר לפניו האלים ולפני כל העם: את ידי ואת רגלי כי אני הוא משוני וראוי כי
20 ואת אשר כהנינו הנדולים ווקינו הסגירות רוח אין לוبشر ועצמות כאשר אתם ראים שיש
למשפט מות ויצלהו: ²¹ ואנחנו חכינו כי לי: ⁴⁰ ואחריו אמרו את זאת הראת אתם את
הוא העתיד לנאל את ישראל ועתה בכל זאת ידיו ואת רגלי: ⁴¹ והם עוד לא האמינו משמהה
היום יום שלישי מאו נעשו אלה: ²² והנה גם ותמהו ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אלל:
נשים מקרבנו החרידנו אשר קרמו בברך לבא ⁴² ויתנו לפניו חלק דג צליין ומעט צוף דבש:
לcker: ²³ ולא מצאו את גינויו ותבאנת ותאמונת ⁴³ ויקח ויאכל לעיניהם: ⁴⁴ ויאמר אליהם אלה
כי ראו נס מראה מלאכים האמורים כי הוא חי: הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי
24 וילכו אגשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי ב תורה
אמרו הנשים ואותו לא ראו: ²⁵ ויאמר אליהם משה ובנאיים ובתחים: ⁴⁵ או פתח את לבכם
הו כי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר להבין את הכתובים: ⁴⁶ ויאמר אליהם כן כתוב
דברו הבנאיים: ²⁶ הלא על המשיח היה לסלול וכן נזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים
את כל זאת ולבוא אל כבודו: ²⁷ ויהיל משה ביום השלישי: ⁴⁷ ואשר תקרא בשמו תשובה
ומכל הבנאיים ויבאר להם את כל הכתובים וסלילת החטאיהם בכל הימים החל מירושלים:
הנאמרים עליו: ²⁸ ויקרבו אל הכהר אשר ⁴⁸ ואתם עדים בזאת: ⁴⁹ והנני שולח עליכם את
הם הילכים שמה ושם פניו כהlek לו לדרכו: הבתחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי
29 ויפצרו בו לאמר שבאהתנו כי עת ערבית הגוע תלבשו עז ממרומים: ⁵⁰ ויויליכם מחוץ לעיר עד
ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתכם: ³⁰ ויהי בית הני וישא את ידיו ויברכם: ⁵¹ ויהי בברכו

אתם וויפרד מאותם וינשא השמיימה : 52 וهم
השתחו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה :
53 ויהיו תמיד במקדש מהללים וمبرכים את
האללים אמן :

בראשית היה הדבר והדבר היה את האלhim ואלהim היה הדבר: 2 הוא היה בראשיתatsu האלhim: 3 הכל נהיה על ידו ובכלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היה חיים והחיים היו אור בני האדים: 5 והאור בחשך זרחה והחשך לא השינו: 6 והוא איש שלוח מאת האלhim ושםיו יהונן: 7 והוא בא לעזרות להעיר על האור למען יאמינו כלם על ידו: 8 והוא לא היה האור כי אם להעיר על האור: 9 האור האמתי המPAIR לכל אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו: 11 והוא בא אל אשר לו ואשר מה לו לא קבלחו: 12 והמקבלים אותו נתן עז למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשם: 13 אשר לא מרים ולא מהפץ הבשר אף לא מהפץ גבר כי אם מלאהים נולדו: 14 והדבר נהיהبشر וישכן בחוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאבינו רב חסד ואמת: 15 ויוחנן מעיד עליו ויקרא אמר תננה וזה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחריו היה לפניו כי קדם לי היה: 16 וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת בא על ידי ישוע המשיח: 18 את האלhim לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודייע: 19 ווֹאָתָה הִיא עֲדֹת יוחנן בשלח היהודים מירושלים כתנים ולויים לשאל אותו מי אתה: 20 ויהוד ולא כחש ויהוד אמר אני אינני המשיח: 21 וישראל אותו מי אתה אפוא אתה אהיה אליך ויאמר אינני אתה הנביא וייען לא: 22 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב לשלחינו דבר מה תאמר עלייך:

23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא: 24 והמשלחים היו מן הפירושים: 25 וישראליהם ויאמרו אליו מדרוע אפוא מטביל אתה אם איןך המשיח או אלה איזו הנביא: 26 ויען להם יהונן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוככם עומר אשר לא ירעתם אתו: 27 הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהTier שרוק נעליו: 28 זאת הייתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יהונן מטביל שם: 29 ויהי ממחרת וירא יהונן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שהאלhim הנשא חטא העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפניו כי קדם לי היה: 31 ואני לא ידעתי כי אם בעבור גילה בישראל באתי אני לטבל במים: 32 ויעד יהונן ויאמר חווית הרוח כדמות יונה ירדת משמי ותנח עליו: 33 ואני לא ידעתיו אולם השלח אותי לטבל במים הוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירדת ונחעה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקודש: 34 ואני ראוי ואידעה כי זה הוא בן האלhim: 35 והוא ממחרת ויסוף יהונן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שהאלhim: 37 ושמי תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחרי ישוע: 38 ויפן ישוע אחרי ירא את הלים אחרים ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו תלון: 39 ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקומם מלנו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשרית: 40 ואחד מן השנים אשר שמעו מأت יהונן והלכו אחרי הוא אנדרי אחיו שמעון פטרוס: 41 הוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגומו

כריסטוס: 42 ויווליכחו אל ישוע וייה כהבית ⁹ וויטעם רב המסבה את המים אשר נחפכו לין
 אלו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך קרא כיפה ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו
 אשר תרגומו פטרוס: 43 ויהי ממחרת ויאל את המים יידעו ויקרא רב המסבה אל החתן:
 ישוע לצתת הניליה וימצא את פילפוס ויאמר ¹⁰ ויאמר אלו כל אשיתן בראשוña את הין
 אלו לך אחריו: 44 ופילפוס היה מבית צידה הטוב וכאשר ישכוו יתן להם את הנרווע ותה
 עיר אנדרי ופטרוס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאל צפנת הין הטוב עד עטה: 21 זאת תחלת האותה
 ויאמר אלו מצאנו אותו אשר כתוב משה בספר אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הניל גנלה
 התורה והנבאים את ישוע בן יוסף מנצרת: את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 22 ויהי אחורי כן
 46 ויאמר אלו נתנאל המנצרת יצא לנו טוביה וירד אל כפר נהום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו
 ויאמר אלו בא וראה: 47 וירא ישוע את נתנאל ולא ארכו ימי שבתם שם: 23 ויקרכו ימי חן
 בא לקראותו ויאמר עליי הנה באמת בן ישראל הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים:
 אשר אין בו רמיה: 48 ויאמר אלו נתנאל מאין ¹⁴ וימצא במקדש מכריב בקר וצאן ובני יונה
 ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך ואת מהלפי כסף ישבים שם: 25 ויהי חבלים
 פילפוס בהוותך תחת התאהנה אני ראייך: ויעבטים לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן
 49 ויען נתנאל ויאמר אלו רבבי אתה בן אלהים ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך
 אתה הוא מלך ישראל: 50 ויען ישוע ויאמר אלו שלחנויותם: 26 ואל מכריב היונים אמר חזיאו
 על אמריו לך כי תחת התאהנה ראייך האמנת אלה מזה ועל תעשו את בית אבי לבית מסחר:
 הנה גדרות מלאה תרא: 51 ויאמר אלו Amen ¹⁷ ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתה
 אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים אכלגני: 18 ויענו היהודים ויאמרו אלו או זואות
 ומלאכי אלהים עלם וורדים על בן אלהים: תראנו כי כזאת אתה עשה: 29 ויען ישוע ויאמר
 אליהם הרסו את ההייל הזה ובשלשה ימים

2 וביום השלישי הייתה חתנה בקנה אשר

אקימנו: 20 ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים
 ושש שנה נבנה החילל הזה ואתה בשלשה ימים
 תקימנו: 21 והוא דבר על היכל גנותו: 22 ואחריו
 קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר
 להם ויאמינו בכתוב ובדבר אשר דבר ישוע:
 5 ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר
 לכם תעשו: 6 והנה ששה כדי ابن ערוכים
 שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלש
 בהםים יכול כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע
 מלאו לכם הקרים מים וימלאו עד מעלה:
 8 ויאמר שאבונא והביאו אל רב המסבה ויביאו:

ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו כי אם למען יושע בו העולם: ¹⁸ המאמין בו נגידימון שר ליהודים: ² ויבא אל ישוע לילה לא ידונ ואשר לא יאמין בו כבר נدون כי לא ריאמר אליו רבינו כי אתה מורה מאות האמין בשם בן האלהים היחידי: ¹⁹ וזה הוא אליהם באתי כי לא יכול איש לעשות אותן הדרין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: ²⁰ ויען החשך מן האור כי רעים מעשיהם: ²¹ כי כל ישוע ויאמר אליו אמן אני אמר לך אם לא פועל עליה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יולד איש מלמעלה לא יוכל לדאות מלכות יוכחו מעשו: ²² אבל עשה האמת יבא לאור פן האלהים: ²³ ויאמר אליו נגידימון איך יולד אדם למען יגלו מעשו כי נעשה באלהים: ²⁴ ויהי והוא ז肯 הכי שוב ישוב אל בטן אמו וילוד: אחריו הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ויען ישוע אמן אני אמר לך אם לא יולד ארץ יהודה וניר שם עמם ויטבל: ²⁵ וגם יהנן איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות היה טבל בעינוי קרוב לשלם כי שמה מים האלהים: ²⁶ הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד לרבי ויבאו ויטבל: ²⁷ כי עוד לא נתן יהנן אל מן הרוח רוח הוא: ²⁸ אל תחמה על אמריך בית הסחר: ²⁹ וכי ריב בין תלמידי יהנן ובין כי עלייכם להولد מלמעלה: ³⁰ הרוח באשר היהודים על דבר הטהרה: ³¹ ויבאו אל יהנן יחפץ שם הוא נשב אתה תשמע את קולו אך ויאמרו אליו רבינו כי האיש אשר היה עטף בעבר לא תדע מאין בא ואנה הוא הוילך כן כל הנולד הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכולם באים מן הרוח: ³² ויען נגידימון ויאמר אליו איך אתה: ³³ ויען יהנן לא יוכל איש לקחת דבר תחיה כזאת: ³⁴ ויען ישוע ויאמר אליו רבנן של בלתי אם נתן לו מן השמיים: ³⁵ ואתם עדי כי ישראל אתה וזאת לא ידעת: ³⁶ כי אמן אני אמרתי אני איני המשיח רק שלוח אני לפניו: אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ³⁷ אשר לו הכללה הוא החתן ורע החתן העמד ראיינו נעד ואתם לא תקבלו עדותנו: ³⁸ אם ושמעו אותו ישמח לכול החתן הנה שהמחי אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים זאת עתה שלמה: ³⁹ הוא יגדל הלוך ונDEL ואני איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמיים: אחסר הלוך וחסור: ⁴⁰ הבא ממעל נעלעה על ⁴¹ ואיש לא עלה השמייה בלתי אם אשר ירד מן כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא השמיים בן האדם אשר הוא בשמיים: ⁴² וכאשר משימים נעלעה על כל: ⁴³ ואת אשר ראה ושמע הנביה משה את הנחש במדבר כן צרייך בן את זאת יעד ואין מקבל עדותנו: ⁴⁴ ואשר קיבל האדם להנשא: ⁴⁵ למען לא יאביד כל המאמין עדותנו ⁴⁶ כי אשר שלחו אליהם דברי אליהם ידבר כי לא בו כי אם יהיה חי עולמיים: ⁴⁷ כי אמן כי aiōnios g¹⁶⁶ כי אשר אהב את כהה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את במדה נתן אליהם את הרוח: ⁴⁸ האב אהב את בני את יהידו למען לא יאביד כל המאמין בו כי בני ואת כל נתן בידו: ⁴⁹ כל המאמין בגין יש לו אם יהיה חי עולמיים: ⁵⁰ כי האלהים חי עולמיים ואשר לא יאמין בגין לא יראה חיים לא שלח את בני אל העולם לדין את העולם כי אם חרון אליהם ישכן עליו: ⁵¹ aiōnios g¹⁶⁶

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפסוקים בערך לכך אמר רברת:¹⁹ ותאמר אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה אליו האשה אדני ראה אני כי נביא אתה: מיוון: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם ²⁰ אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרם כי תלמידיו: 3 ויעזב את ארץ יהודה וילך שנייה ירושלים היא המקומ הנכחר להשתחווה שם: הגליל: 4 ויהי לו לעבר בארץ שמרון: 5 ויבא ²¹ ויאמר אליה ישוע אשא האמינו לי כי תבוא לעיר מעורי שמרון ושם סוכר היא ממול שעה אשר לא בהר זהה אף לא בירושלים חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו לוסף: תשתחוו לאב: 22 אתם משתחווים אל אשר לא ⁶ ושם באך יעקב וישוע היה עף מן הדרך וישב ידעתם ואנחנו משתחווים אל אשר ידענו כי לו על הבאר והעת כשעה הששית: 7 ותבא היושעה מן היהודים היא: 23 אולם תבוא שעה אשא משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע ועתה היא אשר עבר אל האמתים ישתחוו לאב תני נא ליל לשותה: 8 כי תלמידיו הלו הערים ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חפי האב: ל Kunot acel: 9 ותאמר אליו האשה השמרונית ²⁴ האלים רוח הוא והמשתחווים לו צריכים הן יהודי אתה ואיך החשאל ממוני לשותה להשתחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ואנכי אשא שמרונית כי לא יתרבו היהודים ידעת כי יבא המשיח הנקרא כרישוס הוא עם השמרונים: 10 ויען ישוע ויאמר אליה לו בכאו ניד לנו את כל: 26 ויאמר אליה ישוע אני ידעת את מחת האלים וממי הוא האמר אליך תני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה נא ליל לשותה כי עתה שאלת ממוני ונתן לך מים ותלמידיו בא ויתמהו על דברו עם אשא אך חיים: 28 ותאמר אליו האשה אדני אין לך לא אמר לו איש מה זה התשאלאו מוה תדבר כליל לשאב בו והבאר עמוקה ומאיין לך אפוא עמה: 29 ותזעב האשה את כרכה ותלך הערים מים חיים: 12 אתה גדול מיעקב אבינו אשר ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר נתן לנו את הבאר הזאת וששת ממנה הוא ובניו התנד לי כל אשר עשית הכי זה הוא המשיח: ובירו: 31 ויען ישוע ויאמר אליה כל השטה ³⁰ ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבואו מן המים האלה ישבו ויצמא: 14 ואשר ישטה ותלמידיו בקשו ממוני לאמר אכל נא אדני: מן המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם ³² ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקורה לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל מים נבעים לחוי העולםים: (g165, aiōnios g166) רעהו הכי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר ³⁵ ותאמר אליו האשה אדני הנה לי המים ההם אליהם ישוע מאכלו הוא לעשות רצון שלחו למען לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא הנה ולהשלים מעשה: 35 הלא אתם תאמרו כי לשאב: 16 ויאמר אליה ישוע וכי וקראי לאישך עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר ושובי הרים: 7 ותען האשה ותאמר אין לי איש لكم שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש: 18 כי קצר: 36 והקציר יקח שכרו ויאסף תבואה בעלים חמזה היו לך ואשר לך עתה איןנו לחוי עולמים למען ישמחו יחדרו גם הזוע נם

הקווצר : (aiōnios g166) 37 כי בזאת אמת המשל ויאמן הוא וכל ביתו : 54 זה הוא האות השני כי זה זרע ואחר יקצר : 38 אכן שלחתי אתכם אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הגליל : لكצראת אשר לא عملתם בו ואחרים עמלו 5 אחר הדברים האלה היה חניליהדים ויעל ואתם נכנסתם בעמלם : 39 ויאמינו בו שמרנים ישוע ירושלים : 2 ובירושלים ברכה קרובה רבים מן העיר היה עלי דבר האשה אשר לשער הצאן ושם בלשון עברית בית חסדא העידה לה אמר הוא הניד לי את כל אשר עשית : ולה חמישה אלמים : 3 שמה שכבו חולים ועורים 40 ויהיו כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו ופסחים ויבשוי כה לרבות והמה מיחלים לתנוועת לשבת אתם וישב שם יומים : 41 ועוד רביהם המים : 4 כי מלך ירד במועדו אל הברכה מהמה האמיןנו בו בעבר דברו : 42 ויאמרו וירעש את מימיה והיה הורד ראשון אל תוכה אל האשה מעתה לא בעבר מאמרך נאמינו כי אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלת אונינו שמענו ונדע כי אמנים זה הוא המשיח אשר דבקה בו : 5 ואיש היה שם אשר חלה חליומושיע העולם : 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא זה שלשים ושמנה שנה : 6 וירא אותו ישוע שכב שם לכת הגליל : 44 כי הוא ישוע העיר ודע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפש כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד : 45 ויהי להרפאה : 7 ויען החוללה אדני אין אישathi אשר הוא בא הארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ישליכני בהרעה המים אל הברכה ובתרם אבא ראו את כל אשר עשה בירושלים ביום התרג וורד אחר לפניו : 8 ויאמר אליו ישוע קום שא את כינם הם עלו להנ את החן : 46 ויבא ישוע עוד משכבר והתהלך : 9 וכגרגע שב האיש לאירנו הפעם אל קנה אשר בגليل מקום שמו המים ושא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום שבת לין ואיש היה מעברי המלך ובנו חלה בכפר היה : 10 ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא נחום : 47 ויהיו כשמעו כי בא ישוע מיהודה לארץ שבת הרים אסור לך לשאת את משכברך : 11 ויען הגליל וילך אליו ויאשאל מאתו לרדה ולרפאה אثم לאמיר האיש אשר החלימני הוא אמר אליו את בנו כי קרב למותה : 48 ויאמר אליו ישוע אם שא את משכברך והתהלך : 12 ויאשלהו מי זה לא תראו אותן ומופתים לא האמיןנו : 49 ויאמר האיש אשר אמר לך שא את משכברך והתהלך : אליו היה אשף מעברי המלך אדני רדה נא 13 והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בטרם ימות בני : 50 ויאמר אליו ישוע לך בהיות המון רב במקום ההוא : 14 ויהי אחרי כן בנק חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו וימצאחו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה ישוע וילך : 51 ויהיו ברדתו ויפגעו בו עבדיו נרפא לך אל תוסוף לחטא פן תאנה אליך רעה ויבשרו אותו כי חי בנו : 52 וירדרש מאתם את גדולה מזאת : 15 וילך האיש וינר ליהודים כי השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול ישוע הוא אשר רפאו : 16 ועל כן רדף היהודים בשעה השביעית עזבתו הקדחת : 53 וירד עביהו את ישוע בנק חי בשבת : 17 ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה גם אנחנו פעל : 18 או יוסIFO היהודים לבקש את

נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש כי האלים הוא אביו וידמה לאלהים:³⁶ וווען כשעה לאודו:³⁷ ואני יש לי עדות נדולה מעדות ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם יוחנן כי המשדים אשר נתן לי אבי להשלימים לא יוכל הבן לעשות דבר מונפשו בלחיו את המשדים האלה אשר אני עשה מעדים עלי כי אשר יראה את אבי עשה כי את אשר עשה הוא האב שלחני:³⁸ וזהאב אשר שלחני הוא מעיד נם הבן עשה מהו:³⁹ כי האב את הבן עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמנתו ומראה אותו כל אשר עשה ועוד מעשים נדולים לא ראייתם:⁴⁰ ודבררו איננו שכן בקרובכם כי מלאה יראהו למען תחתמו:⁴¹ כי כאשר האב איןכם מאמינים לשלוחו:⁴² דרשו בכתביהם יעיר ויהיה את המותים כן נם הבן ייחיה את אשר תהשבו שיש לכם חי עולמים בהם ומה אשר ייחפץ:⁴³ כי האב לא ידין איש כי אם כל המעדדים עלי:⁴⁴ (aiōnios g166) ואתם איןכם המשפט נתן לבן למען יכבד כלם את הבן אביהם לבוא אליו להווות לכם חיים:⁴⁵ לא אakh כאשר יכבדו את האב:⁴⁶ מי אשר לא יכבד כבוד מבני אדם:⁴⁷ אכן ידעתי אתם כי אין את הבן נם את האב אשר שלחו איננו מכבד: אהבת אליהם בקרובכם:⁴⁸ אני הנה באתי אמר אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין בשם אבי ולא קבלתם אותו ואם יבא אחר בשם לשלחו יש לו חי עולמים ולא יבא במשפט כי עצמו אותו תקבלו:⁴⁹ איך תוכלו להאמין אתם עבר ממות לחיים:⁵⁰ (aiōnios g166) אמן אמן אני הלקחים כבוד איש מרעהו ואת הכבוד אשר אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו מאת האלים היחיד לא תבקשו:⁵¹ אל החשבו המותים את קול בן האלים והشمיעים היה כי אני אטען עליכם לפני אבי משה הוא הטعن יהיו:⁵² כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן عليים אשר לו תיחלו:⁵³ כי לו האמנתם למשה נם לבן להווות לו חיים בעצמו:⁵⁴ ואף שלטן נם לי האמינו כי הוא כתיב עלי:⁵⁵ ואם לבתו נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא:⁵⁶ אל איןכם מאמינים איך לדברי תאמינו:

תחתמו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל **6** יידי אחורי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה:⁵⁷ ווילכו אחורי המון עם רב כי דאו אותו אשר עשה עם החולים:⁵⁸ וויעל ישוע על החר וישב שם הוא ותלמידיו:⁵⁹ ווימי הפסח תג היהודים קרבו לבוא:⁶⁰ ווישא ישוע את עניין וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל:⁶¹ וואך למען נסota אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר עשה:⁶² וווען אחר המעד עלי יודיעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היה:⁶³ אתם שלחتم אל יוחנן פילפוס לחם מאותים דינר לא ימצא להם לקחת והוא העיד על האמת:⁶⁴ ואני אינני לkerja עדות מארם אך אמרתי זאת למען תושען:⁶⁵ הוא

אנדרי אחיו שמעון פטרוס: ⁹ יש פה נער אשר לו אל כפר נחום לבקש את ישווע: ²⁵ וככאשר מצאו חמש ככורות לחם שעירום ושני דגים אך אלה אותו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת מה מה מה להם רב כזה: ¹⁰ ויאמר יشوוע צו את הלם: ²⁶ ויען אותם ישווע ויאמר אמן אכן אני העם לשכת ארצה וירק דשא לריב היה במקום אמר לכם לא על ראוחכם את האותות תבקשוינו והוא וישבו לארץ כחמשת אלף איש במספר: כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: ¹¹ ויקח יشوוע את ככורות הלחם ויברך ויתן ²⁷ אל העמלו במאכל אשר יאביד כי אם במאכל לתלמידיו והتلמידים אל המסבבים וככה גם מן הקיט לחיז עולמים אשר בן האדם יתנוו לכם הרנים כאות נפשם: ¹² ויהי כאשר שבעו ויאמר כי בו חתום וחוטמו אבי האלים: (*g166*)
אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנוטרים ²⁸ ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעולות אלהים: למען לא יאביד מואמה: ¹³ ויאספו וימלאו שניים ²⁹ ויען יشوוע ויאמר אליהם זאת פעולה אלהים עשר סלים בפתחות חמץ ככורות לחם השעריים כי תאמינו בויה אשר הוא שלחו: ³⁰ ויאמרו הנוטרים לאכליהם: ¹⁴ ויהי כראות האנשים אליו מה אפוא האות אשר תעשה למען רנאה את האות הזה אשר עשה ישווע ויאמרו ברך מה הפעל: ³¹ אבותינו אכלו את המן הוא באמות הנביה הבא לעולם: ¹⁵ וידע יشوוע במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן למו כי יבוא ויתפ scho להמליך אותו וימלט עוד לאכל: ³² ויאמר אליהם יشوוע אמן אני אמר הפעם אל ההר הוא בלבד: ¹⁶ ויהי בערב וירדו لكم לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי: הים אל כפר נחום: ¹⁷ ויכס אתם החשך וישוע ³³ כי לכם אליהם הוא הירוד מן השמים נתן לא בא אליהם: ¹⁸ ויסער הים כי רוח גדולה חיים לעולם: ³⁴ ויאמר אליהם אדני תננה לנו נשbeta: ¹⁹ והם חתרו במשותיהם בדרך עשרים תmid את הלחם הזה: ³⁵ ויאמר להם ישווע אני וחמש או שלשים ריס ויראו את ישווע מתחלה הוא לחם החיים כל הבא אליו לא ירעב ואשר על הים הלהק וקרב אל האניה ויראו: ²⁰ ויאמר יאמין כי לא יצמא עוד: ³⁶ ואני הנה אמרתי לכם אליהם אני הוא אל תיראו: ²¹ ויואילו לחתת כי גם חיותם ATI ולא תאמינו: ³⁷ כל אשר יתנוו אתו אל האניה וرنע הנעה האניה לארץ אשר לי אבי יבוא אליו והבא אליו לא אהדפנו החוצה: הם הלוים שמה: ²² ויהי ממחרת וירא המן ³⁸ כי ירדתו מן השמים לא לעשות רצוני כי אם העם העמד מעבר לים כי לא היהת אניה בויה רצון שלחי: ³⁹ זה רצון האב אשר שלחני כי בלטו אחת אשר ירדתו בה תלמידיו וכי יושע לא כל אשר נתן לי לא יאביד לי כי אם אקימנו ביום בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדים الآחרון: ⁴⁰ וזה רצון שלחי אשר כל הראה נסעו מזה: ²³ ואניות אחריות באו מшибרים את הבן ומאמין בו יהיו לו חי עולמים ואני קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת אקימנו ביום האחרון: (*g166*) ⁴¹ וילנו עליו הארdon: ²⁴ ויהי כראות המן העם כי יشوוע איננו היהודים על אמרו אני הוא הלחם הירד מן שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו השמים: ⁴² ויאמרו הלא זה הוא יشوוע בן יוסף

אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר תלמידיו מליינים על זאת ויאמר אליהם זו זאת מן השמים באתי: ⁴³ ויען ישוע ויאמר אליהם לכם למכשול: ⁶² מה אפוא אם תראו את בן אל תלינו איש אל רעהו: ⁴⁴ לא יוכל איש לבוא האדם עלה אל אשר היה שם לפני: ⁶³ הרוח אל בליך אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועלם הדברים אקימנו ביום האחרון: ⁴⁵ הלא כתוב בנכאים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחים המה: וכל בניך למודי יהוה לבן כל אשר שמע מני ⁶⁴ אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע האב ולמד יבא אליו: ⁴⁶ לא כאלו ראה איש את מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומוי המוסר האב בלתי הבא מאת האלים הוא ראה את אותו: ⁶⁵ ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל האלים: ⁴⁷ אמן אמן אני אמר לכם המאמין כי איש לבוא אליו בליך אם נתן לו מאת אבי: ⁶⁶ מן לו חי עולמיים: ⁴⁸ אנכי הוא להם העת הזאת רבים מתלמידיו נסנו אחר ולא החיים: ⁴⁹ אבותיכםأكلו את המן במדבר יספו להתהלך אותו: ⁶⁷ ויאמר ישוע אל שנים ويمתו: ⁵⁰ זה הוא הלם הירד מן השמים למען העשר הייש את נפשכם גם אתם לסור ממניכי: יכול איש ממנה ולא ימות: ⁵¹ אנכי הלם החיה ⁶⁸ ויען אותו שמעון פטרוס אדרני אל מי נלק הירד מן השמים איש כי יכול מן הלם הזה דברי חי עולמיים עמך: ⁶⁹ ^(aiōnios g166) ואנחנו יחייה לעולם והלחם אשר אנחנו הוא בשרי אשר האמנו ונרע כי אתה המשיח בן אל חי: ⁷⁰ ויען אני נתן בעד חיי העולם: ⁵² ויתרכחו אתם ישוע הלא בחרתי אני בכם שנים העשר היהודים איש עם רעהו לאמר איך יכול זה ואחד מכם שטן הוא: ⁷¹ וזה אמר על יהודה בן לחת לנו את בשרו לאכל: ⁵³ ויאמר אליהם שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את אחד משנים העשר:

בשערם הילך ישוע בארץ **7** אחרי הדברים האלה הילך ישוע בארץ בקרכבים: ⁵⁴ האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חי עולמיים ואני אקימנו ביום האחרון: ⁵⁵ כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה: ⁵⁶ האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין ובו ואני בו: ⁵⁷ כאשר שלחני האב חי ואני חי בוגל אבי כן האכל אליו נם הוא יהודה בוגל: ⁵⁸ זה הוא הלם הירד מן השמים לא כאשר האכל אבותיכם את המן וימתו האכל את הלם הזה יחייה לעולם: ⁵⁹ ^(aiōnios g165) כאות דבר בבית הכנסת בילדו בכפר נחום: ⁶⁰ ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר זהה מי יכול לשמע אותו: ⁶¹ ויבן ישוע בלבו כי

רעים מעלייו: 8 עלו אתם לתוכה אני וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאי לא עלה אל הכהן הזה כי עתוי לא מלאה עד אני ומפני שלא באתי אכן יש אמרתי אשר שלחני עתה: 9 כואת דבר וישב בnelly: 10 ויהי כאשר ואתו לא ידעתם: 29 ואני ידעתו כי מאותו אני עלו אליו לרגל ויעל נם הוא לא בNELIO כי אם והוא שלחני: 30 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח כמסתור: 29 והיהודים בקשׁו בחג ויאמרו בו יד כי לא בא עתו: 31 ורבים מן העם האמינוquia היה הוא: 12 ותהי תלונה רבה על אדרתו בו ויאמרו אם יבא המשיח הנום יעשה אותן בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו רבות מאשר זה: 32 והפרושים שמעו את לא כי מהעה הוא את העם: 13 אך אין איש העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים מדבר עליו בNELIO מפני יראת היהודים: 14 ויהיו וראשי הכהנים משרתיהם לתפשו: 33 ויאמר בחצֵי ימי הכהן עלה ישוע אל המקדש וילמד: אליו יושע אך למצער עודני עמכם והלכתי 15 ויתמהו היהודים ויאמרו אך ידע זה ספר אל אשר שלחני: 34 תשחרני ולא תמצאני והוא לא למד: 16 ויען אתם ישוע ויאמר לך ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו לא שלו הוא כי אם לאשר שלחני: 17 האיש היהודים איש רעהו أنها לך זה ואנתנו לא החפץ לעשות רצונו ידע לך אם מאת אלדים נמצאהו הכי לך אל הנפוצים בין הינוים וילמד הוא ואם מנפשי אדרבר: 18 המדבר מנפשי אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרני כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו נאמן הוא ואין עולתה בו: 19 הלא משה נתן לבוא: 37 ויהיו ביום הcheng האחרון הנadol עמד לכם את התורה ואין איש מכם עשה חתורה ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אליו מרוע תבקשו להרנני: 20 ויען העם ויאמר שד וישראל: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו בקרבר מי מבקש להרנק: 21 ויען ישוע ויאמר ונחרו נהרי מים חיים: 39 וזה אמר על הרוח להם פעלת אחת פעלה וככלם עלה תמהתו: אשר יקחוה המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש 22 משה נתן לכם המילה אך לא משה היא כי עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפער: 40 ורבים אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר: מהמן העם כשםעם את הדבר הזה אמרו 23 ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא תופר תורה משה מה תקצפו עלי כי רפatoi המשיח ואחרים אמרו המן הנגיד יבא המשיח: איש כלו בשבת: 24 אל תשפטו לمراءה עין כי 42 הלא הכתוב אמר כי מודע דוד ומכפר אם משפט צדק שפטו: 25 ויאמרו אנשים מישבי בית להם מקום דוד יצא המשיח: 43 ותהי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשׁו להמיתו: מחלוקת בתוך העם על אדרתו: 44 ומקצתם 26 והנה הוא דבר בNELIO ולא יגערו בו האף אמנים רצוי לתפשו ואיש לא שלח בו יד: 45 וישבו ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: 27 אך המשרתים אל הכהנים הנדולים והפרושים את זה ידענו מאי הוא וכאשר יבוא המשיח לא והמה אמרו אליהם מודיע לא הבאתם אותו: ידע איש מזה הוא: 28 או קרא ישוע במקדש 46 ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש

זהו: ⁴⁷ ויאמרו אליהם הפרושים הכי נרדתם אתה עדותך איננה נאמנה: ¹⁴ ויען ישוע ויאמר נם אתם: ⁴⁸ הנה המון הזה אשר אינם ידעים או מן אליהם אף אם אעד על נפשי עדותך נאמנה הפרושים: ⁴⁹ רק ההמן הזה ידעתי יען כי ידעתי מאיין באתי ואנה אני הילך ואתם את התורה ארכורם מהה: ⁵⁰ ויאמר אליהם לא ידעתם מאיין באתי ואנה אלך: ⁵¹ אתם לפיה נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: ¹⁶ ואם אכן מכם: ⁵² התשפט תורתנו איש בטרם תחקרתו אשפט משפטם אמרת כי לא לבדי הני כי אם אני לדעת את אשר עשה: ⁵² ויענו ויאמרו אליו הנה והאב אשר שלחני: ¹⁷ וכן בתורתכם כתוב כי אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קםنبيا עדות שני אנשים נאמנה היא: ¹⁸ אני הוא המעיד עליו וنم האב אשר שלחני יעידני: ¹⁹ ויאמרו מן הגליל: ⁵³ וילכו איש איש לביתו:

8 **וישוע הילך אל הר הזיתים:** ² ויהי בפרק לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה נם את אבי ידעתם: ²⁰ בדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא הפשו איש כי לא בא עתו: ²¹ וויסוף ישוע ויאמר אליהם אני הילך מוה ותבקשו ובחטאיכם תמותו אל אשר אני אש רבו ותכלו לבוא: ²² ויאמרו הילך שמה אתם לא תוכלו לבוא: היהודים החמת ימיה את נשפו כי אמר אל אש רבו ותכלו לבוא: ²³ ויאמר אליהם אתם הנכם מן התהותנים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני איןני מן העולם הזה: ²⁴ לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא יושע לבודו והאשה נצבה בתוך: ¹⁰ ויהי כאשר חסיפו לשאל אותו וישא את עניינו ויאמר אליהם מי בכם זך בליך פשע הוא ראשונה ידה בה ابن: ⁸ ויקף שנית למטה וירטו על הקרקע: ⁹ ויהי כשמעם ויד לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחرونים וויתר אליכם: ²⁶ רבות עמי לדבר ולשפט עלייכם אכן שלחי אמן הוא ואשר שמעתי מمنו אותו אני מדבר אל העולם: ²⁷ והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: ²⁸ אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוּא וכי אני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה הדבר: ²⁹ ואשר שלח אתו הוא עmedi האב לא עזبني לבדך כי את הטוב בעניינו אני עשה

תמיד: 30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: אתם לא שמעתם כי איןכם מאת האלים: 48 אז ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר עמדו בדברי באמת תלמידי אתם: 32 וידעתם דברנו כי שמרוני אתה ושדך: 49 ויען ישוע את האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 שדר אין כי רק אתה אבי מכבד ואתם תבוני: אותו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש 50 אכן לא אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש לעברדים איך תאמר בני חורין תהיו: 34 ויען וישפט: 51 אמן אמן אני אמר לכם אם ישמר אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל עשה חטא איש את דברי לא יראה מות לנצח: (g165) עבד החטא הוא: 35 והעבד לא ישכן בבית 52 ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שד לעולם הבן ישכן לעולם: (ai65 g165) 36 לכן ברהן אן אברהם והנביאים מתו אתה אמרת אם אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח: (ai65) תהיו: 37 ידעת כי זרע אברהם אתם אבל אתם 53 אתה גדור מאברהם אבינו אשר מות מבקשים להמיתני כי דברי לא יcin בתוכם: גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך: 54 ויען 38 אני מדבר את אשר רأיתי אצל אבי ואתם ישוע אם אני מכבד את נפשי כבוד מיין אבי שעשים את אשר ראתם אצל אביכם: 39 ויענו הוא המכבדarti אשר תאמרו עליו כי הוא ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם אלהיכם: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו ואם ישוע אלו היו היותם בני אברהם כמעשי אברהם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב כמוכם אבל עשitem: 40 ועתה אתם מבקשים להמיתני איש ימות וירא שמרתי: 56 אברהם אביכם דבר אליהם האמת אשר שמעו מעם האלים שיש לראות את יומי וירא וישמה: 57 ויאמרו אברהם לא עשה כזאת: 41 את מעשי אביכם אליו היהודים הנה איןך בן חמשים שנה ואת אברהם לא עשה כזאת: 42 והוא אמר אליהם אני אמר لكم בתרם היהות אברהם אני הוא: ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה האבתם 59 או ירימו אבנים לרנס אותו וישוע התעלםathi כי אני יצאתי ובאתי מאת האלים זה לא ויצא מן המקדש ויעבר בתוכם עבר וחלהך:

9 מודיע באתי אך הוא שלחני: 43 מודיע לא תבינו ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדתו: 2 ויאלו אותו תלמידיו לאמר רבבי מי לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם הփצחים הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דבריו כוב משלו ידרבר כי כוב הוא אבי הcov: 45 ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי: 46 מי בכם על עון יוכיחני ואם אמרת דברתי מודיע לא תאמינו לי: 47 אשר מאת האלים הוא ישמע את דברי האלים על כן

וימרחה את הטיט על עני העור : 7 ויאמר אליו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לך ורחץ בברכת השלה פרשו שלוח וילך לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא : וירחץ ויבא עיניו ראות : 8 ויאמרו שכנוו ואשר 25 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא איני ידע אחת ראו אותו לפנים כי עור הלא זה הלא הושב ידעתי כי עור היהתו ועתה הנני ראה : 26 ויאמרו 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אליו עוד מה עשה לך איך פחק ענייך : 27 ויען מושאל : 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אליו אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם אך דומה לו והוא אמר אני הוא : 10 ויאמרו אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם אליו בינה אפו נפקחו ענייך : 11 ויען ויאמר לשמעו שנית התאבו נם אתם להיות תלמידיו : איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טيط וימרחה 28 ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו על עני ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלה תלמידיו של משה : 29 אנחנו יודעים כי אל ואליך וארכץ ותארנה עניי : 12 ויאמרו אליו איו משה דבר האלהים ואתה זה לא ידענו מאיו הוא : ויאמר לא ידעתי : 13 ויביאו את האיש אשר היה 30 ויען האש ויאמר אליהם זאת היא הפלא עור לפנים אל הפרושים : 14 והיו אשר עשה ופלא כי לא ידעתם מאיו והוא פחק את בו ישוע את הטיט ויפחק את עינוי שבת היה : עני : 31 והנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמעו 15 וויסיפו לשאל אותו גם הפרושים איך נפקחו אל כי אם ירא האלהים ועשה רצונו אותו עינוי ויאמר אליהם טיט שם על עני וארכץ ישמע : 32 מעולם לא נשמע כי פחק איש עני ותני ראה : 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה עור מרחים : 33 לולא היה זה מאות איש לא מלאהים הוא כי לא ישמר את השבת אליהם לא היה יכול לעשות כלך ואתה אותן כאלה היה ריב בינויהם : 17 וויסיפו ויאמרו תלמינו ויהדפו החוצה : 34 ויענו ואחרים אמרו איך יכול איש חטא לעשות ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדת כלך ואתה מה עשה מה תאמר אתה עליו אשר פחק ענייך הדפה החוצה ובפנשו ויאמר אליו התאמין ויאמר נביה הוא : 18 וללא האמין יהודים עליו בגין האדם : 36 ויען ויאמר מי הוא וזה ארכי הנרפא : 19 וישאלו אותם לאמור זה הוא בכם אותו והמודבר אליו הנה זה הוא : 38 ויאמר אני אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא מאמין ארכי ותשתחוו לו : 39 ויאמר ישוע אני לדין עתה : 20 ויענו אתם يولדי ויאמרו ידענו כי באתי לעולם זה למען יראו העורים והראים זה הוא בנו וכי נולד עור : 21 אבל איך הוא יכו בעורון : 40 ואשר היו עמו מן הפרושים ראה עתה או מי פחק את עינוי אנחנו לא ידענו שמעו דבריו ויאמרו אליו הנים אנחנו עורדים : הלא בן דעת הוא שאלות פיהו והוא ניד מה 41 ויאמר אליהם אם עורם היויתם לא היה בכם היה לו : 22 כזאת דברו يولדי מיראתם את חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאיכם היהודים כי היהודים כבר נעצרו לנרות את תעמד :

כל אשר יודח כי הוא המשיח : 23 על כן אמרו يولדי בן דעת הוא שאלות פיהו : 24 ויקראו

10

10

אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא היהודים על הדברים האלה:²⁰ ויאמרו ربיכם יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה מהם שד בו ומשגע הוא למטה תשמעו אליו:
בדרך אחר נוב ופרץ חוא:²¹ ואשר יבוא דרך ז' ואחרים אמרו לא אלה ידבר איש אחד
השער הוא רעה הצאן:²² לו יפתח שמר הסף שד הוויל שד לפתח עינו עורדים:²³ ויהיו חן
והצאן את קל תשמעה והוא לצאנו בשם קרא חנכת הבית בירושלים וסתור היה:²⁴ ויתהלך
ויצויאם:²⁵ ואחרי הויצויא את צאנו הוא עבר ישוע במקדש באולם של שלמה:²⁶ ויסבו אותו
לפניהם והצאן הלכות אחורי כי ידעו את קולו: היהודים ויאמרו אליו עד أنها תבלה את נפשנו
ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוס מפניו כי את המשיח אתה הנירה לנו ברור:²⁷ ויען
את קול הזרים לא ידעו:²⁸ המשל הזה דבר אתם ישוע אין אמרתי אליכם ולא האמנים כי
ישוע באוניהם ותמה לא ידעו מה זאת אשר המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעדו
אמר אליהם:²⁹ וויסוף ישוע וירבר אליהם אמר עלי:³⁰ אבל אתם לא תאמינו עין לא מצאנו
אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן:³¹ כל אתם כאשר אמרתי לכם:³² צאנו תשמעה את
אשר בא לפני נבבים המה ופריצים והצאן לא קולי ואני ידעתין ואחרי תלכנה:³³ ואני אתן
שמעו לקולם:³⁴ אני הדלת איש כי יבוא כי להן חי עולמים ולא תאבנה לנצח ואיש לא
ישוע ובצאתו ובכואו ימצא מרעה:³⁵ הנבב לא יחתך אתנן מידי:³⁶ g166, aiōnios (און) 29 האב
יבוא כי אם לנוב ולהרגן ולאבד ואני באתי אשר נתן לי גدول הוא על כל ואיש לא יחתך
לבעבור הביא להם חיים ומלא ספקם:³⁷ אני אתנן מיד האב:³⁸ אני אבי אחד אנחנו:³⁹ אז
הוא הרעה הטוב יתן את נפשו ירימו היהודים כפעם בפעם אבניהם לסקלו:
بعد צאנו:⁴⁰ והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן⁴¹ ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי
לא לו הנה בראותו כי בא הואב יעוז את הצאן אתכם מأت אבי על אי זה מן המעשים ההם
ונס והזאב יחתך ויפיץ את הצאן:⁴² אני הרעה טוב לא נסקל אתך כי אם על נדפק את אלהים
ינוס כי שכיר הוא ולא יdag לצאן:⁴³ אני הרעה טוב לא נסקל אתך כי אם על נדפק את אלהים
הטוב וידעתה את אשר לי ונודעת לי אשר לי: ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים:
cas אשר האב ידענו ואני ידעתו את האב ואת⁴⁴ ויען אתם ישוע הלא כתוב בחורחכם אני
נפשי אתן بعد הצאן:⁴⁵ וצאן אחרות יש לי אמרתי אלהים אתם:⁴⁶ חן קרא שם אלהים
אשר איןן מן המכללה הזאת ועליה להנלה נם אתן לאלה אשר היה דבר האלהים אליהם והכתוב
ותשמענה קולי והיה עדך אחד ורעה אחד: לא יופר:⁴⁷ וויך התאמרו על אשר קדרו האב
על כן אהב אתו אבי כי את נפשי אתן למען ושלחו לעולם מנדרף אתה יען אמרתי בן אלהים
אשר ואקחה:⁴⁸ ואיש לא יקחנה מأتي כי אם אני:⁴⁹ אם לא עשה את מעשי אבי אל התאמינו
אני מעצמי אתנה ייש בידי לחתה ובירדי לי:⁵⁰ ואם עשיתו ולא תאמינו לי האמינו נא
לשוב לךחה את המצויה הזאת לךחי מעם למשיע למשען תדע ותאמינו כי בי האב ואני
אבי:⁵¹ ותודה מחלקת גם בפעם הזאת בין בון:⁵² או ישבו ויבקשו להפכו וימלט מידם:

40 וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר לירושלים כדרך חמיש עשרה ריס: 19 ורבים הטבילים שם יוחנן בתהלה וישב שם: 20 ויבאו מן היהודים באו בית מרתא ומרם לנחם אתן אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה זאת אבל עלiahן: 21 ויהי כשמע מרתא כי ישע בא כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת היה: והצא לקרתו ומרם יושבה בבית: 22 ותאמך מרתא אל ישוע אדני אלו הייתה פה כי אז 23 ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

11 ויהי איש חוללה לעזר שמו מבית הני לא מטה אחוי: 22 ונם עתה ידעת כי כל אשר כפר מרם ומרתא אהותה: 23 היא מרם אשר תשאל מטה אלהים יתנו לך אלהים: 23 ויאמר אליו משחה את הארון בשמן המדר ותנגב את רגלו אליה ישוע קום אחיך: 24 ותאמך אליו בשערותיה ועתה לעזר אהיה חלה: 25 ותשלחנה מרתא ידעת כי קום בתקומה ביום האחרון: אהיותו אלו לא אמר אדני הנה זה אשר אהבת 25 ויאמר אליה ישוע אני התקומה והחמים חלה הוא: 26 וישמע ישוע ויאמר זאת המהלה המאמין כי יהיה גם כי מוות: 26 וכל החי אשר איןנה למות כי אם לכבוד האלים למען יכבד יאמין כי לא ימות לעולם התאמני זאת: (אָמַן בְּכִי לֹא יָמוֹת לְעוֹלָם הַתְּאִמֵּנִי זֹאת) 27 ותאמך אליו כן אדני האמנתי כי אתה בה בן האלים: 5 וישוע אהב את מרתא ואת אהותה ואת לעזר: 6 ויהי כשמו כי חלה המשיח בן האלים הבא לעולם: 28 ויהי אחר ויתמהמה וישב יומם במקום אשר הוא שם: דברה זאת ותלך ותקרה למרים אהותה בסתר 7 מאחריו כן אמר לתלמידיו לו נושא הארץ לאמר הנה המורה פה וקרא לך: 29 היא שמעה יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רביעת זה ותמהר לקום ותבא אליו: 30 וישוע טרם יבא בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שם: אל הכהר כי עודנו עמד במקום אשר פרנסתו 9 ויען ישוע הלא שטים עשרה שעות ליום איש שם מרתא: 31 וזה היהודים אשר בא אל ביתה כי ילך ביום לא יוכל כי יראה אור העולם להחמה קראותם את מרם כי כמה פתאם ותצא זהה: 10 אבל ההלך בלילה יוכל כי הואר הלכו אחראית באמורם כי הלה לה אל הקבר אין בו: 11 כזאת דבר ואחריו כן אמר אליהם לבוכות שמה: 32 ותבא מרם אל המקום אשר לעזר יידינו ישן הוא ואני הילך למען עידנו: ישוע עמד שם ותרא אותו ותפל לרגליו ותאמר 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: ל' אדני אלו היה פה כי אז לא מטה אחיך: 33 ויהי 13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על קראות ישוע אתה בכיה ונם היהודים אשר באו מנוחת השנה דבר: 14 אז גלה ישוע את אוזם אתה בכים וחוזם רוחו ויהי מרדעך: 34 ויאמר יאמר אליהם לעזר מטה: 15 ושמח אני בגללם איפה שמהם אותו ויאמרו אליו אדני בא וראה: כי לא הייתי שם למען האמיןו ועתה נסעה 35 ויבך ישוע: 36 ויאמרו היהודים הנה מה נדליה ונלכה אליו: 16 ויאמר תומא הנקר אידיומוס אהבתו אתו: 37 ומקצתם אמרו הפקח עיני העור אל התלמידים חבירו נלכה גם אנחנו למען הלא יכול לעשות שם זה לא מוות: 38 ו يوسف נמות עמו: 17 ויבא ישוע ומצאהו זה ארבעה עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא ימים שכב בקבר: 18 ובית הני היה קרוב מערחה ואבן על מבואה: 39 ויאמר ישוע שאו

את האבן מעלה והאמיר אליו מרתא אחות למן יטהרו: ⁵⁶ ויבקשו את ישוע ובעםם
המת אדרני תהה כבר באש כי ארבעה ימים לו: בבית המקדש נדברו לאמר מה תהשבו כי לא
⁴⁰ ויאמר אלהו יושע הלא אמרתי לך כי אם יבוא אל התה: ⁵⁷ והכהנים הגדולים והפרושים
חאמינו תהוי את כבוד האלים: ⁴¹ וישאו את גורו גורה אשר אם ידע איש את מקומו יודיענו
האבן אשר המת הוושם שם ויושע נשא את עיניו למן יתפשהו:

למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: ⁴² **ואני 12** וששת ימים לפני חנוכה באישוע לבית
ידעתי כי בכל עת תעננו אולם בעבור העם הזה הינו מקום לעוזר אשר העיר אותו מעם המותים:
אשר סבובותי דברתי למן יאמינו כי אתה ² ויעשי לו שם משתה בערב ומורתא משרת
שלחתי: ⁴³ ויהיו ככלתו לדבר ויקרא בקהל ולעזר היה אחד מן המסבבים אותו: ³ ותקח
נדול לעוזר קומ צא: ⁴⁴ וויצא המת וידיו ורגליו מרימים מركחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת
כרכוכת בתכרייכין ופיו לוטים בסודר ויאמר משקלה והמשה בה את רגלי ישוע ותגניב את
אליהם ישוע התירו אותו וילך לדרכו: ⁴⁵ ורביהם רגליו בשערותיה והבויות ימלא ריח המركחת:
מן היהודים אשר באו אל מרימים בראשם את ⁴ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון
אשר עשה ישוע האמיןנו בו: ⁴⁶ ומכתמת הלכו איש קריות העתיד למסרו: ⁵ מדרוע לא נמכרה
אל הפרושים ויינדו להם את אשר עשה ישוע: המרקחת בשלוש מאות דינר וננתן לעניים: ⁶ והוא
⁴⁷ או יקחילו הכהנים הגדולים והפרושים את לא דבר את זאת מהמלחתו על העניים כי אם
חסנחרדין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלייה נגב היה וכיס הכסף אותו וישא כל אשר ישימו
עשה אותן הרבהה: ⁴⁸ אם נניח לו לעשות כולם בו: ⁷ ויאמר ישוע הנינה לה ליום קבורתי
יאמינו בו ובאו הרומים ולקחו גם את אדרמאננו צפנה זאת: ⁸ כי העניים תמיד מהה עמקם ואני
וגם את עמננו: ⁴⁹ ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן ⁹ ווישמעו עם רב ביהודה
נדול בשנה ההיא אמר אליהם חן לא תדרעו כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע בלבד כי אם
מאומה: ⁵⁰ אף לא ת התבוננו כי טוב לנו מות איש לראותם את לעוזר אשר העירו מעם המותים:
אחד بعد הנוי מאבד העם כלו: ⁵¹ וזו זאת לא ¹⁰ וראשי הכהנים התיעצו להרגן גם את לעוזר:
דבר מלבו כי אם בהיותו כהן נдол בשנה ההיא ¹¹ כי בandal בא שמה רבים מן היהודים ויאמינו
נכאי ישוע ימותה בעד העם: ⁵² ולא בעד העם בישוע: ¹² ויהיו ממחרת כשמיון המון רב אשר
לבד כי אם לקבץ נם את בני אליהם המפוזרים באו להחנן כי יבא ישוע ירושלים: ¹³ ויקחו
והיו לאחדים: ⁵³ ויויעציו יהדו להמיתו מהווים בידם כפות המרים ויצאו לקראותו ויריעו
ההוא והלאה: ⁵⁴ על כן לא התהלך ישוע עוד לאמר הוושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך
בתוך היהודים בandal כי אם סר שם לארץ ישראל: ¹⁴ וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו
הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם כאשר כתוב: ¹⁵ אל תיראי בת ציון הנה מלך
עם תלמידיו: ⁵⁵ ויקרבו ימי הפסח ליודים יבוא לך רכב על עיר בן אנתנות: ¹⁶ וככל זאת
ועם רב עלו מן הארץ ירושלים מה לפניה הפסח לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר

נתפאר יושע זכרו כי כן כחוב עליו וכי זאת עשו צריך להנשא ומיו בן האדם הלוזה : (165 g αἰόνιος)

לו : 17 ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל 35 ויאמר אליהם יושע אך למצער יהיה האור לעזר לצתת מן הקבר וייר אתו מעם המתים : עמכם התהלהכו בעוד لكم האור פן ישופכם 18 על זאת גם המון העם יצא לקראותו על חישך וההלק בחשך לא ידע אתה והוא הילך : שמעם כי עשה אותן הוה : 19 והפרושים דברו 36 בעוד لكم האור האמיןו באור למען תהיו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הוועיל לא בני האור את הדברים האלה יושע וילך תועליו מאמנה הנה כל העולם נמושך אחריו : לו ויסתר מפנים : 37 רבים אותן אשר עשה 20 ובתוך העלים להשתחות בחן היו אנשים לעיניהם ובכל זאת לא האמיןו בו : 38 למלאת יונים : 21 ויקרבו אל פילפוס איש בית צירה דבר יעשה הנביה אשר אמר יהוה מי האמין אשר בארץ הגليل וישאלו ממן אמר אדרני לשמעתנו זורע יהוה על מי נגלהה : 39 על כן לראות את יושע חפצנו : 22 ויבא פילפוס וינדר לא יכולו להאמין כי עוד אמר יעשה : 40 השע זאת אל אנדרי ואנדרי ופילפוס הנגידו אל יושע : עיניהם והשmins לבכם פן יראו בעיניהם ולבכם 23 ויען אותם יושע ויאמר באה השעה שיפאר בן יבין ושבו ורפאתי להם : 41 כזאת דבר יעשהו האדים : 24 אכן אמר לכם אם לא יפל בראותו את תפארתו וינבא עליי : 42 אולם רבים גרגר החטא אל תוך הארץ ומתי ישאר לבדו אף מן השרים האמיןו בו אך בandal הפרושים וכאשר מת יעשה פרי הרבה : 25 אהbab את נפשו לא הodo למען אשר לא ינדו : 43 כי אהבו כבוד יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצח אנסים יותר מכבוד האלים : 44 ויקרא יושע לחמי נצח : (αιόνιος g166) 26 החפן לשרטני ליק ויאמר המאמין כי לא כי הוא מאמין כי אם אחריו ובאשר אהיה שם יהיה נט משרתי ואיש בשלה אני : 45 והראה אני את אשר שלחני אשר ישרטני אותו יכבד אבי : 27 עתה נבדלה הוא ראה : 46 אני באתי לאור אל העולם למען נשפי ומה אמר הושענבי אבי מן השעה הזאת אך כל אשר יאמין כי לא ישב בחשך : 47 והשמע על כן באתי אל השעה הזאת : 28 אבי פאר את את דברי ולא ישمرם אני לא אשפט אותו כי שמק ותצא בת קול מן השמים גם פארתי וגם לא באתי לשפט את העולם כי אם להוציא את אוסף לפאר : 29 והעם העמידים אמרו מלך דבר אחד אשר ידין אותו ביום האחרון כי יכח אמריו יש אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלך דבר אחד אשר ידין אותו הדבר אשר דברתי הוא אותו : 30 ויען יושע ויאמר לא למעני היה הקול ידין אותו ביום האחרון : 49 כי אני לא מלבי הזה כי אם למענכם : 31 עתה משפט בא על דברתי כי אם אבי השליח אני הוא צוני את העולם הזה עתה ישליך שר העולם הזה חוצה : אשר אמר ואת אשר דבר : 50 ואני ידעתי כי ואני בהנשיי מעל הארץ ממשך כלם אליו : מצחו חי עולם لكن כל אשר דבר כאשר 32 33 זואת דבר לרמזו اي זה מות הוא עתיד למות : אמר אליו אבי כי אין מדובר : (αιόνιος g166)

34 ויענו אותו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יكون לעולם ואיך אמרת כי בן האדם

ולפניהם חן הפסח כשיריע ישוע כי באה אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הנדייל עלי שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר עקב: ¹⁹ מעתה אני אמר לכם בטרם היהתה אהב את בחריריו אשר בעולם כן אהבם עד למען בכוואת תאמיינו כי אני הוא: ²⁰ אכן אמן אני הצע: ²¹ ויהיו אחריו החל הסודה והשטן נתן אמר לכם כי כל המקובל את אשר אשלחו אליו בלב יהודה בן שמיעון איש קריות למסרו: הוא מקבל והמקבל אליו הוא מקבל את שלחי: ²² וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידיו וכי ²³ ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה מאלהים בא ואל אלהים ישב: ²⁴ ויקם מעל ויבחלה ברוחו ויעד ויאמר אמן אני אמר השלחן ויפשط את בנדיו ויקח מטפחתי ויחננה: لكم כי אחד מכם ימסרני: ²⁵ ויתראו תלמידיו ²⁶ ואחריך יצחק מום בכיוור ויהל לרוחץ את רגלי ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי דבר: תלמידיו ולנצח במטפחתי אשר הוא תגור בה: ²⁷ ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ויקרב אל שמיעון פטרוס והוא אמר אליו אדני ישוע אתה: ²⁸ וירמו לו שמיעון פטרוס לדרש אתה תרחץ את רגליך: ²⁹ ויען ישוע ויאמר אליו מי הוא זה אתה אשר רגליך זהה והוא אמר לך ³⁰ ויאמר אליו שמעון פטרוס בלו באה השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את רגליך ויען ישוע אם לא ארוחץ אתה אין לך ³¹ ויתן אל יהודה בן שמיעון איש קריות: ³² ואחריך חלק עמי: ³³ ויאמר אליו שמעון פטרוס בלו בא השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את רגליך ³⁴ ויאמר אליו שמעון פטרוס נאם גם את ידי ואת אשר תעשה עשה מהרה: ³⁵ ומם המסבים לא אדני לא בלבד את רגליך כי אם גם את ידי ואת אשר תעשה עשה מהרה: ³⁶ כי יש אשר ראי: ³⁷ ויאמר אליו ישוע המרוחץ אין לו ידע איש על מה דבר אליו צואת: ³⁸ כי יש אשר לרוחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי החג הוא ואתם טהורם אך לא כלכם: ³⁹ כי ידע מי או להת לאבויונים יען אשרabis כיס הכסף תחת ימסרתו על כן אמר לא כלכם טהורם: ⁴⁰ ויהי יד יהודה: ⁴¹ וזה בקחתו את הלוחם מהר אחורי אשר רחץ את רגלים וילבש את בנדיו לצאת החוצה ויהו לילה: ⁴² והוא יצא ויישוע וישב להסביר ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אמר עתה נתפאר בין האדם והאלחים נתפאר אשר עשיתו לכם: ⁴³ אתם קראים לי رب ואדון בו: ⁴⁴ אם האלחים נתפאר בו גם האלחים הוא והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא: ⁴⁵ לכן אם יפארדו בעצמו ובמוחה יפארדו: ⁴⁶ בני עוד אני המורה והאדון רחצתי את רגליך נאם אתם מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר חיבים לרוחץ איש את רגליך אהיו: ⁴⁷ כי מופת אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני חולך לא נתתי לכם למען תעשו נאם כאשר עשיתו תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה: لكم: ⁴⁸ אכן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו מצוה חדשה אני נתן לכם כי התהבו איש את נדול מדני והשלוח איננו נדול משלחו: ⁴⁹ אם אהיו כאשר אהבתם כן גם אתם איש את ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: ⁵⁰ לא על אהיו תההבו: ⁵¹ בזאת ידעו כלם כי תלמידי כלכם דברתוי יודע אני את אשר בחרתי בהם אתם בஹת אהבה בינהיכם: ⁵² ויאמר אליו

פטרוס אדני أنها תלך ויען אותו ישוע אל אשר ¹⁴ כי תשאלו דבר בשמי אני עשנו: ¹⁵ אם אני הולך שמה לא תוכל עתה לлечת אחריו אך אהבתם אותו מזכותי תשמרו: ¹⁶ ואניasha להריך כן תלך אחריו: ³⁷ ויאמר אליו פטרוס מבאי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן מודיע לך עתה לлечת אחריך הנה נשפי אתכם לנצח: ¹⁷ את רוח האמת אשר בעד נשף אתן: ³⁸ ויען אותו ישוע הכי תנתן לא יכול העולם להשינו באשר לא יראתו ולא נפשך בעד נשפי אמן אמר לך בטרם ירעשו ואתם ידעתם אותו כי אתם שכן הוא אף יקרה התרנגול תחשבי שלוש פעמים: יהיה בתוככם: ¹⁸ לא אعزבכם יתומם אבואה **14** אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובמי אליכם: ¹⁹ עוד מעט והעולם לא יסוף לראות האמינו: ² בבית אבוי מעוננות רבות ואם לא אתי ואתם תראו כי חוי אני ונסתם היה תהיו: כן הוא כי עתה הנדרתי לכם הנסי הלך להכין ²⁰ והיה ביום ההוא ידוע תדרעו כי אני באבי מקום لكم: זה יהיה כי הלחתי והכינו לי לכם ²¹ מי אשר מצויה אותו מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אליו למן יינצ'ן זה הוא אשר יאהبني ואהבו אהוב הוא באשר אהיה שם תהיו נם אתם: ⁴ ואל אשר לאבי אני אהבאו ואלי אהודע: ²² ויאמר אליו אני הולך שמה ידעתם ואת הדרכך ידעתם: יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אתה כי תחפץ להתודע אליו ולא לעולם: ²³ ויען הולך ואיככה נדע את הדרכך: ⁶ ויאמר אליו ישוע ויאמר אליו איש כי יאהبني ישמר את הולך ובראשית נדע את הדרכך: ⁶ ויאמר אליו ישוע ויאמר אליו איש כי יאהبني ישמר את ישוע אני הנסי הדריך והאמת והחitem לא יבא דברי ואבי יאהב אותו ונבואה אליו ונשים אצלו איש אל האב כי אם על ידי: ⁷ לו ידעתם אני מעוננותנו: ²⁴ ואשר לא יאהبني הוא לא ישמר את גם את אבי ידעתם ומעטה ידעתם אותו וראיתם דברי וחרבר אשר שמעתם לא שלו הוא כי אם אותו: ⁸ ויאמר אליו פילפס אדני הראנו נא את של אבי אשר שלחני: ²⁵ את אלה דברתו אליכם האב ודי לנו: ⁹ ויאמר אליו ישוע והכמה ימים בעוד היזי עמכם: ²⁶ והפרקליט תוחת הקרש אני אתכם ואתה פילפס הטרם תדענו הראה אשר ישלחנו אבוי בשמי הוא ילמדכם את כל ATI ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את זיכירכם את כל אשר הנדרתי לכם: ²⁷ שלום האב: ¹⁰ האיך מאמין כי אני אבי ואני כי אין לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנPsi העולם אני כי לא מבבכם ואל אני דבר כי אבי החcen בקרבי הוא עשה את יהת: ²⁸ הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך אני אמר לך כי אני אבי ואני כי לא מבבכם ואל ואשובה אליכם אם אהב האהובני כי עתה המעשים: ²⁹ האמין לי כי אני אבי ואני כי לי ואשובה אליכם אם אהב האהובני כי עתה הוא ואם לא אך בוגל המעשים האמינו לי: תשmeno באמרי לכם כי הולך אני אל האב כי ¹² אמן אמן אני אמר לכם המאמין כי עשה אבי נдол ממני: ²⁹ ועתה הנה הנדרתי זאת לכם גם הוא את המעשים אשר אני עשה ונדרלו בטרם הייתה למן בבואה האמינו: ³⁰ לא מלאה עשה כי אני הולך אל אבי: ³¹ וכל אשר ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם תשאלו בשמי אענו למן יכבד האב בבנו: זהה ובו אין לו מאומה: ³¹ אך למן ידע העולם

כי את אבי אני אהב וכאשר צוינו אבי כן אני איש את אחיו: ¹⁸ אם העולם שנא אתכם דעו
עשה קומו ונלכה מזה:

15 א נכי הנקן האמתית ואבי הוא הכרם: כי אז אהב העולם את אשר לו ויין כי איןכם
2 כל שרים כי אשר ארינו עשה פרוי יסירנו מן העולם כי אם בחרתי אתכם מותך העולם
ואשר עשה פרוי יטהרנו להרבות את פרויו: لكن העולם ישנא אתכם: ²⁰ זכרו את דברי
3 אתם כעת מטהרים בעבר דברי אשר דברת, אשר דברת אליכם העבר אינו נדול מאדני
אליכם: ⁴ עמדו כי ואני בכם כאשר השرين אם רדפו אתו גם אתם ירדפו אם שמרו את
כל עשה פרוי מאלו אם לא עמד בנפקן כון נם דבריהם את דברכם ישמרו: ²¹ אבל כל זאת
אתם אם לא העמדו כי: ⁵ א נכי הנקן והם יעשו לכם בעברשמי כי לא ידעו את שלחי:
השرين העמד בי ואני בו הוא עשה פרוי לרָב ²² לו לא באתי ודברת אליהם לא היה בהם
כי בילדתי לא תוכלו עשות מואמה: ⁶ איש חטא ועה לא יוכל להנצל על חטאיהם:
אשר לא עמד כי השלך לשרג החוצה וייבש ²³ השנהathy ישנא גם את אבי: ²⁴ לו לא עשית
וילקוטם וישליךם אל תוך האש והיה לבער: בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה
7 והיה אם העמדו כי ודברי יהיו בכם ככל לא היה בהם חטא ועה ראו ויישנו גם את נם
חפצכם תשאלו ווועה להם: ⁸ בזאת נכבד אבי את אבי: ²⁵ אך למלאת דבר הכתוב בתורתם
בעשותכם פרוי לרָב והיותם לי לתלמידים: ²⁶ שנהת חנם שנאוני: ובבוא הפרקליט אשר
9 כאשר אהبني אבי אהבתם אתכם נם אני ואתם אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת הוצאה מאת
עמדו באהבתי: ¹⁰ אם נשמרו את מצוות העמדו אבי הוא יעד עלי: ²⁷ וכן אתם תעידו כי מראש
באהבתי כאשר נשמרתי נם אני את מצוות אבי היוות עmedi:

ועמדתי באהבתי: ¹¹ את אלה דברת אליכם **16** את אלה דברת אליכם למן לא
בעבר תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: תכשלו: ² הנה ינדו אתכם ואף באה השעה
12 הנה זאת מצותי כי אהבון איש אהיו אשר כל הרוג אתכם ידמה להקריב עבודה
כאשר אהבתיכם: ¹³ אין לאיש אהבה יתרה לאלהם: ³ ווכזאת יעשו לכם יعن נם את אבי
מתתו את נפשו بعد יידידי: ¹⁴ ואתם יידידי ונם אליו לא ידעו: ⁴ אבל הנדרתי לכם את אלה
אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם: ¹⁵ לא למען אשר בבא השעה תזכורים כי א נכי אמרת
אקרא לכם עוד עבדים כי העבר איןנו ידע אליכם וכאללה לא אמרתי אליכם מראש כי
את אשר יעשה אדרינו כי אם אמרתי יידידי אתם היהתי עמכם: ⁵ ועתה הlk א נכי אל שלחו ולא
כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודיעתי אתכם: ישאלני איש מכם أنا תלך: ⁶ אך על דברי את
לא אתם בחרתם כי אם א נכי בחרתי בכם אלה אליכם מלא לבככם עצבת: ⁷ אולם האמת
והפרקתי אתכם ללבת ולעשות פרוי ופריכם גונד لكم כי לכתاي אך טוב لكم כי אם לא אלך
יקום והיה כל אשר השאלו מבאי בשם יתן לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלהחו
לכם: ¹⁷ את אלה אני מצוה אתכם למן זההבו

אליכם: 8 וזהו בכאו יוכיה את העולם על דבר תשאלו בשם ואיני אמר לכם כי אני עתיר החטא והצדק והמשפט: 9 ועל החטא כי לא לאבי בעדכם: 27 כי אבי נס הוא אהב אתכם האמינו כי: 10 ועל הצדקה כי אלך אל אבי ולא עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי מאת אלהים חסיפיו לראות אותו: 11 עוד רבות לי להניד לכם אך אעזוב את העולם ולאך אל אבי: 29 ויאמרו אליו לא תוכלון שאותה: 12 ורוח האמת בבאו הוא תלמידיו הנה כעת ברור תמלל ולא תמשל ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו משל: 30 עתה ידענו כי כל ידעת ולא ת策ך כי אם אשר ישמע ידבר והאותיות יגיד לכם: כי ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים 14 הוא יפארני כי משמי יקח ווניד לכם: 15 כל יצאת: 31 ויען אתם ישוע עתה האמינו: 32 הנה אשר לאבי לי הוא על כן אמרתי כי משמי יקח שעיה באה ועתה זה הגעה ונפצוותם איש איש ווניד לכם: 16 הэн מעט ולא תרואני ועוד מעט לבתו ואתי תעבו לבדי ואני לבדי כי אבי ותחווני כי אני הילך אל אבי: 17 ומקצת תלמידיו עמדו: 33 את אלה דברתי אליכם למען כי יהיה נדברו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו لكم שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ 18 הנ מעט ולא תרואני ועוד מעט ותחווני ואמרו לבבכם אני נצחתי את העולם:

אני הילך אל אבי: 18 ויאמרו מה זה אשר אמר 17 את אלה דבר ישוע ישא עינוי השמיימה מעט לא ידענו מה דבר: 19 ויודיע ישוע כי עם ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנד למען נס בנק יפארך: 2 כאשר נתה לו השלטון על כלבשר למען יתן חייו עולמים לכל אשר נתה לו: 3 ואלה הם חייו העולמים לדעת אחר (aiōnios g166) אשר אתה לבך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: 4 (aiōnios g166) אני פארתיך בארץ קליטוי פועלך אשר צויתני לעשות: 5 ועתה פארני אתה אבי עמוק בכבוד אשר היה לי עמק טרם הייתה העולם: 6 את שמן הודעתך לבני האדם אשר נתהם לי מתחום העולם לך היו ולוי נתת אתם ואת דרכך נצרו: 7 ועתה ידעו כי כל אשר נתה לי עמוק הוא: 8 כי הדברים אשר נתה לי נתתי להם והם קבלום יוכרו באמת כי עמוק יצאתו ויאמינו כי אתה שלחתני: 9 אני בעדם עתיר לך לא בעד העולם עתיר כי אם בעד אלה אשר נתה לך דבר או מלל לכם על אבי: 26 ביום ההוא כי אם בעדך או מלל לכם על אבי: 26 ביום ההוא

כי לך המה: ¹⁰ וכל אשר לי לך הוא ושלך ואוסף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר
שלוי ונחטאתי בהם: ¹¹ ואני איני עוד בעולם אהבתני ואני אהיה בהם:
והם בעולם ואני בא אליך אבי הקדוש **18** ויהי ככלהות ישוע לדבר את הדברים
נזכר בשמה אtat אשר נתחים לי למען יהו אחד האלה ויצא החוצה עם תלמידיו ממעבר לנחל
כמנו: ¹² בהיותי עמהם בעולם אני נצתרתי אתם קדרון ושם נן ויבא בו הוא ותלמידיו: ¹³ וגם
בשםך את אשר נתחים לי שמרתי ולא אבד מהם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות
איש זולתי בן האברון למלאת דבר הכתוב: גוער שמה ישוע עם תלמידיו: ¹⁴ ויקח יהודה
זועחה הנני בא אליך ולאה אני מדבר בעולם את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדרולים
למען תמלא להם שמחתי בקרוב: ¹⁵ אני נתתי והפרושים ויבא שמה בנדורות ובבלפדים ובכל
להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן נשך: ¹⁶ וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא
העולם מהה כאשר גם אinci לא מן העולם אני: ¹⁷ ואמר אליהם אtat מי תבקשו: ¹⁸ ויענו ויאמרו
¹⁹ ולא עתיר לך אשר תקח מן העולם רק את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא
שהצרים ממן הרע: ²⁰ ממן העולם איןמו כאשר ונם יהודה מוסרו עמד אצלם: ²¹ ויהי בדבר
גס אinci אני מן העולמים: ²² קדרש אתם באמתק ישוע אליום אני והוא ויסנו אחריו ויפלו ארצתה:
דברך אמרת הוא: ²³ כאשר אתה שלחת אתוי ²⁴ יוסף וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את
אל העולם כן אני שלחתוי אתכם אל העולם: ישוע הנצרי: ²⁵ וויען ישוע הלא אמרתי לכם אני
זה והתקדשתי בעדר למען יהיו גם הם מקדשים הוא לבן אם אתוי תבקשו הגינוי לאלה וילכו:
באמת: ²⁶ אולם לא לבך בעדר אלה אinci מעטיר ²⁷ ולמלאת הדבר אשר אמר מלאה אשר נתת
לך כי אם נם בעדר המאמינים כי על פי דברם: לי לא אבד לי אף אחד: ²⁸ ולשםzion פטרוס
²⁹ למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי כי אתה הרב וישפה ויך את עבר הכהן הנדרול ויקצע
ואני בך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין את איזנו הימנית ושם העבר מלכים: ³⁰ ויאמר
העולם כי אתה שלחתני: ³¹ ואני נתתי להם את ישוע אל פטרוס השם הרבך אל נדונה hei
הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר לא אשתח את הכווס אשר נתן לי אבי: ³² אז
אנחנו אחד נחנו: ³³ אני בהם ואתה בי למען תפשו הנדור ושר האלף ומשרתי היהודים את
יהו משלימים לאחד ולמען ידע העולמים כי אתה ישוע ויאסרדו: ³⁴ וויליכהו בראשונה אל חנן
שלחתנו אהבתם כאשר אהבתני: ³⁵ אבי והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדרולה בשנה
חפצתי כי גם הם אשר נתחים לי יהיו עמי באשר ההייא: ³⁶ הוא קיפא אשר יעץ את היהודים
אהיה אני למען יהוו את כבודי אשר נתת לי כי טוב אשר איש אחד יאביד בעדר כל העם:
אהבתני לפניו מוסדות עולם: ³⁷ אבי הצדוק ³⁸ ושמzion פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחורי
הן העולם לא ידריך ואני ידעתיך ולאה הכירו ישוע והتلמיד ההוא היה נודע לכחן הנדרול
כי אתה שלחתני: ³⁹ ואני הודיעתים את שמק ויבא עם ישוע לחצר הכהן הנדרול: ⁴⁰ ופטרוס
עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד الآخر המידע

לכהן הגדול וידבר אל השערתovicאת פטروس לרמז איזה מות עתיד הוא למות: ³³ ויישב פנימה: ³⁷ ותאמר האמה השערת אל פטרוס פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר הלא נם אתה מטלמידי האיש הזה ויאמר אני: אליו אתה הוא מלך היהודים: ³⁴ וויען אותו והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי ישוע המליך תדבר זאת או אחרים הגנו לך עת קר היהת ויעמדו שם ויתחמו ונום פטרוס עלי: ³⁵ וויען פילטוס האף אני יהודי הלא עמד עמו ומתחם: ³⁶ ווישאל הכהן הנדרול את ראש הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: וויען ישוע על תלמידיו ועל לcko: ²⁰ וויען אותו ישוע מלכוטי איננה מן העולם הזה אם היהת אני בגולוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי מלכוטי מן העולם הזה כי או נלחמו לי משרתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים לבתו המסר ביד היהודים ועתה מלכוטי נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: ²¹ ומה איננה מפה: ³⁷ ויאמר אליו פילטוס אם כן תשאל אותי שאל נא את השמעים מה שדברתי אפוא מלך אתה וויען ישוע אתה אמרת כי מלך אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: ²² ויהי אני לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיר בדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים לאמת כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולו: העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכוזאת ³⁸ ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחריו תענה את הכהן הנדרול: ²³ וויען אותו ישוע אם דבריו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם רעה דברתי תהנה עד כי רעה היא ואם טוב אני לא מצאתי בו כל עון: ³⁹ הן מנהג הוא בכם מדווע טטרני: ²⁴ ווישלחו חנן אסור בזקים כי אישלה لكم איש אחד חפשי בפסח הייש אל קיפא הכהן הנדרול: ²⁵ ושמעון פטרוס עמד את נפשכם כי אשלה לכם את מלך היהודים: ומתחם ויאמרו אליו הלא נם אתה מטלמידיו ⁴⁰ וויסופו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא וכחשי ויאמר אני: ²⁶ ויאמר ראש מעבדי הכהן את בר אבא ובר אבא דינה מרצח:

19 הנדרול והוא מודיע לאשר קצץ פטרוס את אינו או לך פילטוס את ישוע וויסרדו הלא ראייתך עמו בתחום הgan: ²⁷ ויסוף פטרוס בשוטים: ² ווישרגו אנשי הצבא עטרה קצים לכחש ופתאם קרא התרנגול: ²⁸ וויליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבור השם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמא כי אם יאכלו את הפסח: ²⁹ וויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה: ³⁰ וויענו ויאמרו אליו לו לא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנוaho אלך: ³¹ ויאמר אליהם פילטוס קחוו אתם עמכם ועשו משפטו ראהו הכהנים הנדרולים והמשרתים ויצעקו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשות לומר הצלב הצלב והצלב ויאמר אליהם פילטוס להמית איש: ³² למלאת דבר ישוע אשר דבר

קחחו אותם והצליבhero כי אני לא מצאתי בו מלך היהודים: ²² וווען פילטוס ויאמר את אשר אשמה: ⁷ וווענו היהודים תורה יש לנו ועל כתבתו כתבתו: ²³ וויהו כאשר צלבו אנשי הצבא פי תורתנו חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן את ישוע ויקחו את בנדיו ויחלקום לארבעה אליהם: ⁸ וויהו כשמע פילטוס את הדבר הזה חלקים לאיש אש חלק אחד ונם את כתנתו ויאסף לדרא עוד: ⁹ ווישב ויבא אל בית המשפט והכתנת לא הייתה תפורה כי אם מעשה ארנו ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע מלמעלה ועד קצה: ²⁴ וויאמרו איש אל אחיו אל דבר: ¹⁰ וויאמר אליו פילטוס אליו לא תדבר נא נקרעה לקרים אך נפל עליה גורל למי הלא ידעת כי יש לאל ידי צלבך ויש לאל ידי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בנדי להם לשלהך: ¹¹ וווען ישוע לא הייתה לך רשות עלי ועל לבושו יפלו גורל וייעשו כן אנשי הצבא: הלא נתן לך מלמעלה לבן עון המשנירarti ²⁵ ועליך צלב ישוע עמדו ואחות אמו מרירים אליך נдол מעונך: ¹² אז יבקש פילטוס לשלהו את קלופס ומרים המגדלית: ²⁶ ווירא ישוע והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה איןך את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מריד ויאמר אל אמו אהנה והנה וזה בןך: ²⁷ ואחר אמר הוא בקיסר: ¹³ וויהי כשמע פילטוס את הדבר אל תלמידו הנה זאת אמרך וממן השעה ההיא הזזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא אספה את התלמיד אל ביתו: ²⁸ וויהו מהדרי כן המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלת הכלל למען נכתא: ¹⁴ אז הייתה הכנות הפסח והשעה כשעה י מלא הכתוב כלו אמר צמאתי: ²⁹ ושם כלוי הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמצז ויישמו על אוזוב צעקו טול טול צלב אותו: ¹⁵ ויאמר אליהם ויקריבhero אל פיו: ³⁰ ויקח ישוע את החמצז פילטוס הצלב אצלב אותה מלככם ויענו ראשי ואמר כליה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: ¹⁶ אז מסרו ³¹ ולמען לא תשארנה הגוונות על הצלב ביום אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכhero: השבת כי עבר שבת היה ונдол יום השבת ההוא ¹⁷ ווישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם הגלגולת ובלשונם גלגולתא: ¹⁸ וויצלבו אותו ולהוריד אתם: ³² וויבאו אנשי הצבא וישברו את שמה ושני אנשים אחרים עמו מזוה שוקי הראשון והשני הנטלבים עמו: ³³ וויבאו אחד ויושע בתוך: ¹⁹ ופילטוס כתב על לוח אל ישוע ובכרהם כי כבר מות לא שברו את וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך שוקיו: ³⁴ אך אחד מאנשי הצבא דкар בחתית את היהודים: ²⁰ וויהודים רבים קראו את המכתב צדו וכגרגע יצא דם ומים: ³⁵ ווירהה זאת העיד זהה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת י nied למן אל העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: גם אתם תאמינו: ³⁶ כי כל זאת הייתה למלאת ²¹ ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל הכתוב ועزم לא תשברו בו: ³⁷ ועוד כתוב נא הכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני אחר אמר והבית אליו את אשר דקרו: ³⁸ וויהי

אחריו בן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך שני מלאכים לבושים לבנים ישבים במקום אשר בסתר מפני היהודים וישאל מאות פילטוס אשר שמו שם את נופת ישוע אחד מראשותו ואחד יתנהו לשאת את נופת ישוע ונינה לו פילטוס מרגנולתיו:³³ ויאמרו אליה אשה למנה תבכי ויבא וישא את נופת ישוע:³⁴ ויבא גם נקדימון ותאמר אליהם כי נשוא מוה את אדנו ולא ידעתי אשר בא לפנים בלילה אליו ישוע ויבא ערוב מор איפה הניחהו:³⁵ ויהי בדברה אתה והפן אחריה ואלהות כמהה ליטרין:³⁶ ויקחו את נופת ישוע ותרא את ישוע עמד ולא ידע כי הוא ישוע: ויתהלך בתחריכין עם הבשימים כאשר נהנים³⁷ ויאמר אליה ישוע אשה למנה תבci את מי היהודים לקבר את מתיהם:³⁸ ובמקום אשר תבקש והיא חשבה כי הוא שומר הגן ותאמר נצלב שם היה נון ובגן קבר חדש אשר לא הושם אליו אדני אם אתה נשאת אותו מוה הנידה בו איש עד עתה:³⁹ שם שמו את ישוע כי עבר נא לאי איפה הנחתו ולקחתיו משם:⁴⁰ ויאמר אליה ישוע מרומים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

20 יהי באחד בשבת לפנות הקבר בעוד מורה:⁴¹ ויאמר אליה ישוע אל תגעבי כי עוד לא עלייתו אל אביך אך לכני נא אל אחיך ואמרי אליהם אני עליה אל אבי ואביכם ועל אלייהם:⁴² ותבא מרים המנדלית ותשפר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה:⁴³ ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסנו דלתות הבית אשר נקבעו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ועמד ביןיהם ויאמר אליהם שלום לכם:⁴⁴ ובדברו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון:⁴⁵ יוסף מנהים אך לא בא פימה:⁴⁶ ויבא שמעון פטרוס אחורי והוא נכנס אל הקבר וירא את התחריכין מתה את כל תוכו וירא את התרכיצין הקבר:⁴⁷ וישקף אל תוכו ויבא ראשונה אל לרוץ ויعبر את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר:⁴⁸ וירוצו שניהם יחדו וימחר התלמיד הآخر מנהים עד עתה את הכתוב אשר בראשו איננה מנהת אצל התחריכין כי אם מקפלת לבודה במוקמה:⁴⁹ ויבא שמה גם התלמיד הآخر אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן:⁵⁰ כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום עם המתים:⁵¹ וישבו התלמידים וילכו אל ביתם:⁵² ומרים עמדה בוכיה מוחזק לקבר ויהי ברכותה ותשקר אל תוך הקבר:⁵³ ותרא את אצבעתי במקום המסתמות ואשים את ידי

בצדו לא אאמין: ²⁶ ויהי מוקצתה שמנות ימים אמה וימשכו את המכ默ת עם הדרנים: ²⁹ ויהי
ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע כצאתם אל היבשה ויראו שם נחל אָש ערכוכים
והדרות מסגרות ויעמד ביןיהם ויאמר שלום ודרנים עליהם ולחם לאכל: ²⁰ ויאמר אליהם
לכם: ²⁷ ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה ישוע הביאו הلم מן הדרנים אשר אהוחם עתה:
וראה את ידי ושלח את ירך הנה ושים בצד ימינו פטרוס וימשך את המכ默ת אל
ואת תהי חסר אמונה כי אם אאמין: ²⁸ ויען תומא היבשה והיא מלאה דנים נדולים מאה וחמשים
ויאמר אליו אדני ואלהי: ²⁹ ויאמר אליו ישוע ושלשה ולא נקרעה המכ默ת אף כי רבים היו:
יען ראתה את האמונה אשרי המאמינים ואינם ²² ויאמר אליהם ישוע באו ברו לחם ואין נם
ראים: ³⁰ והנה נם אחרות אחרים רבים עשה ישוע אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אותו
לענין תלמידיו אשר לא נכתבו בספר זהה: מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון: ³¹ ויבא
אך אלה נכתבו למען האמינים כי ישוע הוא ישוע ויהק את הלחם ויתן להם וגם את הדרנים:
המשיח בן אליהם ולמען יהיו לכם המאמינים ³² וזאת היא הפעם השלישיית אשר נגלה ישוע
אל תלמידיו אחרי קומו מעם המתים: ³³ ויהי
חיי עולם בשם:

21 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הנלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכבה גלה אליהם:
בן יונה התאהבarti יותר מאליה ויאמר אליו כן אדרני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה
אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי: ¹⁶ ויאמר אליו עוד הפעם שמעון
בן יונה התאהבarti יותר ויאמר אליו כן אדרני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני:
ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני: ¹⁷ ויאמר אליו פעמיים שלישית שמעון בן יונה
התאהבarti יותר ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו בשישית התאהבarti יותר ויאמר אליו אדרני אתה כל
אתה יודע ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו ישוע אתה צאנִי: ¹⁸ אמן אמן אני אמר לך בהיותך
רעה את צאני: צער ליימים אתה חנרת את עצמך ותליך אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך
אחר יחנוך ונשך אל אשר לא תהפץ: ¹⁹ וכל זאת דבר לרמזו על המיטה אשר יכבד בה את
האלחים ויהי ככלותך לדבר ויאמר אליו לך
אחריו: ²⁰ ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר
ישוע אהבו לך אחריהם הוא הנפל על ליבו
בעת הסערה ונם שאל אדרני מי הוא זה אשר

ימסרך : 21 ויהי בראות אותו פטרוס ויאמר אל
ישוע אדני וזה מה הוא : 22 ויאמר אליו ישוע אם
חפצי כי ישאר עד בא מלה לך ולזאת אתה לך
אחריו : 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים
כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו
כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד
באי מה זה לך : 24 זה הוא התלמיד המעד
על אלה ואשר כתוב כל זאת וידענו כי עדותו
נאמנה : 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר
עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחדacha שיבנה
כי גם העולם כולו לא יוכל את הספרים אשר
יכתבו מן :

מעשי השליחים

ומרים אם ישוע ונם אחיו: ¹⁵ ובימים האלה

كم פטרוס בתחום התלמידים ומספר שמות הנקהלים יחד כמאה ועשרים ויאמר: ¹⁶ אנשים אחים מן הצרך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מוקדם רוח הקודש בפי רוד על יהודת אשר היה מוליך את תPsi ישוע: ¹⁷ כי היה נמנה אנתנו זוכה בגורל השירות הזה: ¹⁸ והנה הוא קנה לו שדה במחור הרשעה ויפל על פניו ארציה ויבקע בתחום וישפכו כל מעיו: ¹⁹ וכן נודעה זאת לכל ישבו ירושלים ויקרא בשפטם לשדה ההוא חלק דמא הוא שדה הדם: ²⁰ כי כתוב בספר תהילים תהיו טירתו נשמה ואל יהיו בה ישב ופקדרתו יקח אחר: ²¹ ועל כן מן הץך כי מן האנשים האלה אשר התהילכו אנתנו כל ימי היות אדניינו ישוע יוצא ובא לפניו: ²² החל מטבחית יוחנן עד יום הלקחו מאתנו המותים: ²³ ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתייה: ²⁴ ויתפללו ואמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראת נא מן השנים האלה את האחד אשר בחורת בו: ²⁵ לחת את גורל השירות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: ²⁶ ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתייה ויספה אל עשתי عشر השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבועות ויתאספו כלם בעיר ויעלו אל העליה אשר היו ישבים בה לב אחד: ² ויהי פתאם קול רעש מן השמים פטרוס ויעקב ויווחנן ואנדרי פילפוס ותומא בקהל רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמعون הקנא בו: ³ ותראינה אליהם לשנות נחلكות ומראיין יהודה בן יעקב: ¹⁴ כל אלה היו שקדדים יהדו כאש ותונחינה אחת אחת על כל אחד מהם: בלב אחד להחפכל ולהתחנן ועםם הושם ⁴ וימלאו כלם רוח הקודש ויחלו לדבר בלשנות

1 הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד: ² עד היום אשר לקח למורום אחורי צותו ברוח הקודש את השליחים אשר בחר בהם: ³ ואשר גם הציב להם חי אחורי ענותו באותם רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלדים: ⁴ ובاقلיהם עמהם צוהם לבתוי סור מירושלים כי אם להוויל להבטחת האב אשר שמעתם ממנו: ⁵ כי יוחנן הטביל במים ואתם בטבלו ברוח הקודש בקרוב אחרי הימים האלה: ⁶ ויהי כאשר נאספו יחדו ושאלחו לאמר אדניינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל: ⁷ ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והמנים אשר יעד האב בשלשנו: ⁸ אבל תקבלו נבראה בבוא עלייכם רוח הקודש והייתם ערי בירושלים ובכל יהודה וב↙רין ועד קצה הארץ: ⁹ ויהי כדברו זאת העלה והם ראים וישאחו ענן מננד ענייהם: ¹⁰ ויביטו אחורי השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושים בדים נצבים עליהם: ¹¹ ויאמרו אתם אנשי הנילי מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר لكח מאתכם השמימה כן בוא יבוא אשר ראיתם אותו עלה השמימה: ¹² וויפנו וילכו ירושלים מה החר הנקרא הר הזיות והוא

אחרות כאשר נתנים הרוח להטיף: זובירושלים אשר האלים עשה על ידו בתוככם כאשר שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר ידעתם גם אתם: 23 אותו הנמסר על פי עצה תחת השמים: ויהי בהיות קול הרעש ההוא האלים הנחרצת וידיעתו מקום לקחתם ובידי ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע רשותם הוקעתם והרגתם אתו: 24 והאלים אתם מדברים בשפת עמו: 7 ווישתומנו ויתמחו הקימו מן המתים בהתר את חבל המות באשר ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים נמנע מן המות לעצר אתו: 25 כי דוד אמר הלא גלילים המה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתכם עליו שוויה יהוה לנגיד תמיד כי מימני בל איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 פרתים ומדים אמות: 26 لكن שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי וועלמים יוшибו ארם נהרים יהודה ופודקיה ישכן לבטה: 27 כי לא חזוב נשוי לשאול לא פנטוס ואסיה: 10 פרוניא ומפוליא מזרים תן חסיך לראות שתת: 28 (Hadēs g86) הגדי עני וחבל לוב אשר על יד קוורני והבאום מרומי ארחות חיים שב שמות את פיניך: 29 אגשים גם יהודים גם נרים: 20 כרתים וערבים הנה אחיהם הניחו לי ואדרבה באני כלכם על דוד אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו נדלות אבינו אשר גם מת גם נקר וקובrhoו אתו היא האלים: 12 ווישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש עד הימים הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את אל אחיו מה תהיה זאת: 13 ואחרים לענו ויאמרו השבועה אשר נשבע לו האלים לחקים את כי מלאי ע�יס המה: 14 אז יעמוד פטרוס ועשה המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להוציאו על העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אני: 31 וכן בחוזתו מראש דבר על תקומות יהודה וישראלים כלכם זאת תודע לכם המשיח כי לא נזוכה נשׁוּ לسؤال גם בשרו והזינו אל דבריו: 15 כי אלה לא שכורים המה לא ראה שתת: 32 (Hadēs g86) את ישוע זה הקים כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה: אליהם מן המתים ואחינו כלנו עדי: 33 ועתה אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא: אחרי הנשאו בימין האלים לך מה האב 16 והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפיך את הבטחת רוח הקודש וישפיך את אשר אתם את רוחך על כלبشر ונבאו בניכם ובנוכיכם ראים ושמעים: 34 כי דוד לא עלה השמיימה ובחריכם חזנות יראו וזקניכם חלמות יחלמן: והנה הוא אמר נאם יהוה לאדרני שב לימיוני: 18 וגם על עבדי ועל שפחותי ביום החהמה 35 עד אשית איביך הדם לרגליך: 36 וכן אשפיך את רוחך ונבאו: 19 ונתתי מופתים בשם ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש והירח לדם לפני 37 ויהי כשםם העצבו אל לבם ויאמרו אל עשן: 20 המשיח יהיה לחשך והירח לדם לפני 37 ויהי כשםם העצבו אל לבם ויאמרו אל בוא יום יהוה הנadol והנורא: 21 והיה כל אשר פטרוס ואל שאר השליחים נשים אחיהם מה יקרא בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו עליינו לעשות: 38 ויאמר פטרוס אליהם שבו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמין מדריכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע لكم מאת האלים בנברות ובמופתים ובאותות המשיח לשליחת חטאיכם וקבלתם את מתנה

רוח הקדש: ³⁹ כי לכם ההבטחה ובניכם מתחלך ומשבח את האלים: ⁴⁰ ויכירו אותו כי וכל הרוחקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו: הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש ⁴⁰ ויעיד עוד בהם באמרים אחרים הרבה המהדר וימלאו שמה ושממו על הנעשה לו: אחם לאמר המלטו נא מדור תחפכות הזה: ⁴¹ ויהי הוא מוחזק בפטروس ובויתנן וירץ אליהם ויקבלו את דברו בשמה ויטבלו בכווים והוא כל העם אל האולם הנקרא אולם של שלמה נספו כשלשת אלפי נפש: ⁴² ויהיו שקדמים על וישתוממו: ⁴³ וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם תורה השlichim ועל ההתחברות ועל בצייתו אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה הלחם ועל התפללה: ⁴³ ותפל אלימה על כל נפש הסתכלו בנו כאלו אנחנו בכהנו ובחסידותנו ומופתים רבים ואთות נעשו על ידי השlichim שננו את זה מתחלך: ⁴³ אלהי אברהם אלהי בירושלים: ⁴⁴ וכל המאמינים התאחדו יחד יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את ויהי להם הכל בשותפות: ⁴⁵ ואת אהוזם ואת עבדו יושע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם רכושים מכרו ויחלקו אותם לכלם לאיש איש די בו בפני פילטוס כשהיה דין לפטרו: ⁴⁴ אבל מהסרו: ⁴⁶ ויום יום היו שקדמים במקדש לב אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יתן אחד ויבצעו את הלחם בביתם: ⁴⁷ ויאכלו لكم איש רצח: ⁴⁵ ואת שר החיים הרנתם מזונם בוניה ובהם לבב וישבתו את האלים הקימו מן המתים אנחנו עדריו: וימצאו חן בעני כל העם והאדון הוסיף יום ⁴⁶ ולמען אמונה שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אותו והאמונה אשר

יום על העדה את הנושעים:

3 פטרוס ויהנן עלים יהדו אל המקדש לעת התפללה בשעה התשיעית: ² ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושבזו יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאה באי המקדש: ³ ויהי כראותך את פטרוס ואת יהנן באים אל המקדש ויבקש לחתת מאתם צדקה: ⁴ ויסתכל בו פטרוס ונג יווחן ויאמר אליו הביטה אלינו: ⁵ ווישם פניו אליהם בקוטו לחתת מאתם דבר: ⁶ ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי אבל את אשר בידי אתנו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלהך: ⁷ ויהיו בידם מינוי ויקם אותו ויתחזקו פתאם רגליו וקרסליו: ⁸ ויקפוץ ויתהלהך ויבא אתכם אל המקדש מתחלך ולא השמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה: ומרקך ומשבח את האלים: ⁹ ויראהו כל העם ^(g165) ²² הן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרוב אחיכם כמנינו אליו תשמעוון בכל אשר ידבר אליכם: ²³ והיה כל הנפש אשר לא השמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה: ²⁴ ונג כל הנביאים משמוראל ואשר נבאו אחריו

כלם הנגידו מראש את הימים האלה: ²⁵ אתם חוצה מן הסנהדרין ויתיעצו ייחדו: ²⁶ ויאמרו בני הנכאים ובני הברית אשר כרת האלים מה נעשה לאנשים האלה הנה אות גלו נעשה עם אבותינו בامرנו אל אברהם ונברכו בורעך על ידיהם וכן מפרסם לכל ישבי ירושלים כל משפחות הארץ: ²⁶ לכם בראשונה העמיד ולא נוכל לכך בו: ²⁷ אך למען לא ירבה האלים את עבדיו יושׁוּ וישלחו לברך אתכם הדבר בעם ויפרץ נוייריה אתם בנערת לבתי בשובכם כל איש מרע מעלהיכם: ²⁸ דבר עוד לכל אדם בשם זה: ²⁹ ויקראו אתם

4 יהי בדברם אל העם ויקומו עליהם ויוציאם אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: ² כי ישׁוע: ³⁰ ויענו פטروس ו요חנן ויאמרו אליהם חרחה להם על אשר למדו את העם והנגיד בישוע הנכון הוא לפני האלים שמעם לכם יתר משמע את תחיית המתים: ³ וישלחו בהם את ידיהם לאלים שפטו אתם: ²⁰ כי לא נוכל אנחנו וישראלים המשמר עד לאחר מכן כי כבר בא הערכ: לחදל מדבר את אשר ראיינו ושמענו: ²¹ ויויסיפו ⁴ ורבים מהشمעים את הדבר האמיןנו ויהי לנערם ויפטרו אתכם באשר לא מצאו דבר מספר האנשים כחמש אלפים: ⁵ יהיו מחרת לענוש אתכם מפני העם כי כלם מהללים את ויקחלו שריהם ראשיהם וקניהם וספריהם האלים על הנעשה: ²² כי בין ארבעים שנה ירושלים: ⁶ וחנן הכהן הנגדל וכיapa וyochanן ומעלה היה איש ההוא אשר נעשה עמו אותן ואלכסנדרוס וכל אשר מנשחת הכהן הנגדל: הרפואה הזאת: ²³ ואחריו הפטרים באו אל ויעמידו אתם בתוך וישאלום באז זה כח ובאי אהיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם זה שם עשיהם זאת: ⁸ וימלא פטروس רוח הקודש הכהנים הנדולים והקנים: ²⁴ יהיו כאשר שמעו ויאמר אליהם אתם ראש העם וקני ישראל: את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלים ⁹ אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו ויאמרו אני אתה האל העשה את השמים ואת לאריך חוליה ושאלתם בינה זה נושא: ¹⁰ יודע הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: ²⁵ אשר אמרת לככלם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח בפי עברך דוד ומה רגשו נזום ולא מום יהנו הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלים הקימו ריק: ²⁶ יתיצבו מלכי ארץ ורוונים נסדו יהוד מן המתים כי בשם עמד זה לפניכם בריא: על יהוה ועל משה: ²⁷ כי אמם נסדו הורדוס וזה האבן אשר מסתם אתם הבונים ותהי פניו פיטוס עם הגנים ולא מוי ישראל על בראש פנה: ¹² ואין היושעה באחר ואין תהת ישוע עברך הקדוש אשר משחת: ²⁸ לעשות את השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושא: אשר ידרך ועצהך מקדם נוראה להיות: ²⁹ וועתה ¹³ ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטروس אידי ראה את נערתם ו吞 לעבדיך לדבר וווענן והבינו כי הדיושים ולא בעלי חכמה את דברך בכל בטחון לכם: ³⁰ בנטיך את המה ויתמןעו עליהם ויכירום כי התהלו עם ידר ל רפואי ולתת אותן ומופתים בשם ישוע ישוע: ¹⁴ ובראותם את איש הנרפא עמד אצל עברך הקדוש: ³¹ ויהי כאשר התפללו ונגע לא מצאו לדבר גנדס דבר: ¹⁵ וויצוו אתם לצעת המקום אשר היו נקהלים שם וימלאו כלם רוח

הקרש וידברו את דבר האללים בבטחון לבב: לרגלו ותנווע והבחורין באודנה מטה וישואה 32 וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש החוצה ויקברוה אצל איש: 33 ותהי יראה אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי גדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה: הוא כי הכל היה להם בשותפות: 34 ובגבורה 35 ויעשו אותן ומופתים רכבים בקרוב העם על גדולה יעדיו השליחים על תקומות האדון ישע ידי השליחים וככלם נאספו לב אחד באולם של חסר גדור נ משך לככלם: 36 כי לא היה בהם שלמה: 37 ומן האחרים אין איש אשר מלא לבו ויביאו את כסף מחרים: 38 וישימחו לרגלי נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים השליחים ויתן לכל איש ואיש די מהסרו: ונשים הרבה מאד: 39 עד כי נשאו את החולדים ויוסף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא אל הרחבות ויושמו על מטות ומשכבות למען פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ אשרילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: כתים: 40 גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את 41 וגם המון עם הערים אשר מסביב נקבעו ירושלים מבאים את החולדים ואת הנלחצים הכסף וישימחו לרגלי השליחים:

5 ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכדר את אחותו: 2 ויקח מן המהיר ויסודות אשתו ידעת נם היא וחלק אחד הביא וישם לרוגני השליחים: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבך לשקר ברוח הקודש ולהסתיר ממahir השדה: 4 הלא שלך היה טרם המכדרו וגם אחרי המכדר היה בידך ולמה שמת עלי לבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים: 5 וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצה וינווע ותהי יראה גדולה על כל השמעים: 6 ויקומו הצעריהם ויאספו אליו וישאהו החוצה ויקברהו: 7 ויהי כמשל שעוט ותבא אשתו והיא לא ידעה את הנעשה: 8 ווין פטרוס ויאמר אליה אמר לי הבהיר הזה מכרתם את השדה ותאמר כן במahir הזה: 9 ויאמר פטרוס אליה למה זה נועד חם לנשות את רוח יהוה הנה בפתח רוגני המכברים את איש ונשאו את החוצה: 10 ותפל פתאם במשר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם:

²⁶ וילך שמה הנגיד עם משרתו וייחם אך לא ⁴¹ ויצאו שמחים מפני הסנהדרין על כי זכו בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: ²⁷ ויביאו לשאת על שמו כלמה: ⁴² וכל היום לא חדרו אתם ויעמידם לפני הסנהדרין וישאלם הכהן ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת הגודל לאמר: ²⁸ הלא צוה ציינו עליכם לבתיו ישוע המשיח:

למד בשם זהה והנה מלאתם את ירושלים **6** בימים ההם כאשר רבו התלמידים היה תורהם ותחפזו להביא עליינו את דמי האיש תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו זהה: ²⁹ ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עיניהם מאלמנותיהם לבתיו תחת הון יום עליינו להקשיב בקול אלהים מהקשיב בקול את ארוחתן: ² ויקראו שנים העשר את המון בני אדם: ³⁰ אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר התלמידים ויאמרו לא נואה לנו כי נזוב את שלחיהם ירכם בו ותתלו אותו על העץ: ³¹ את דבר האלים ונמשם את השלחנות: ³ لكن זה נשא האלים בימינו לשר ולמושיע לתה אחיו ברדו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם חשובה לישראל וסליחת החטאיהם: ³² ואנחנו טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמתה וגופקדים עדריו על אלה ונם רוח הקדש אשר נתן לנו ⁴ על העין זהה: ⁴ ואנחנו נשקי על התפללה האלים לשמעים בקולו: ³³ והוא כשמי ועל שימוש הדבר: ⁵ וויתב הדבר לפני כל ויתרנו ויתיעצנו להרגו אותם: ³⁴ ויקם בזקם ההמון ויבחרו את אספנוס איש מלא אמונה הסנהדרין אחד מן הפרושים נמליאל שמו והוא רוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת מורה התורה מכבר בעני כל העם ויצו להוציא ניקור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקلس נר את השליחים החוצה לזמן מעט: ³⁵ ויאמר אנטוכיא: ⁶ את אלה העמידו לפני השליחים אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים ויתפללו ויסמכו את יידיהם עליהם: ⁷ והוא דבר האלה במה שאתם עושים להם: ³⁶ כי לבני האלים הולך ונגדל וירב מספר התלמידים הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד בירושלים עד מאי ונם המון רב מן הכהנים הנדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרגו וכונו אל האמונה: ⁸ ואספנוס מלא אמונה וכל אשר שמעו אליו התפזרו והוא לאי: גבורה וייש אחות ומופתים גدولים בקרוב ³⁷ ואחר כן קם יהודה הנגליי בימי הספר העם: ⁹ ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על יסת אחריו עם רב ונם הוא נהרג וככל אשר שם הליבורטינים ושל קורינאים ואלכסנדרים שמעו אליו נפצו: ³⁸ ועתה אוי אמר אליכם ומן בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אספנוס: הדרלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם ¹⁰ ולא יכלו לעמוד לנגד החכמה והרוח אשר כי העצה והפעלה זואת אם מאת אדם היא דבר בו: ¹¹ ויסיתו בו אנשים אמרו שמענו אותו תפָר: ³⁹ ואם מאת האלים היא לא תוכלן מדבר נדופים במשה ובאלים: ¹² ויעוררו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלים: את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ⁴⁰ וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אותם ויחטפו ויביאו לפני הסנהדרין: ¹³ ויעמידו ויצו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם: עדי שקר אשר אמרו האיש הזה אינו חדל

מהתיה דברים נגד מקום הקדש הוה וננד יעקב מצרימה וימת הוה ואבותינו:¹⁶ ויוובאו התורה: ¹⁴ כי שמענוו אמר זה ישוע הנצרי יצע שכמה ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכיספו את המקום הוה ויישנה את החיקם אשר מסר לנו מיד בני חמור אבי שכם: ¹⁷ ויהי כאשר קרבה משה: ¹⁵ ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויראו את פניו לפני אללהים: ¹⁸ עד כי Km מלך יונדל העם וירב למצרים:

7 ויאמר הכהן הנגיד האמת הוה אשר דברו: אחר אשר לא ידע את יוסף: ¹⁹ וזה התחכם ויען ויאמר אנשים אחיהם ואבותיהם שמעו אלה למשפחתו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהוותו בארכם את עליהם אל פניהם השדה לבתי החיותם: נהרים לפניו שבתו בחרן: ³ ויאמר אליו לך לך ²⁰ בעת היה נולד משה והוא טוב לאלהים מארץ ומולדתך ובא אל הארץ אשר ארך: ויהי אמון בבית אביו שלשה יהחים: ²¹ וכאשר יצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחריו מות השליך אספה אותו בת פרעה ותנדלווה לה לבן: ⁴ אביו העביר אותו שם אל הארץ הזאת אשר ²² וילמד משה בכל חכמת מצרים והוא גיבור אהם ישבים בה עתה: ⁵ ולא נתן לו נחלה בה בדברים ובמעשים: ²³ ובמלאת לו ארבעים וארבעו אחיו ועד לא היה לו בן: ⁶ ויאמר ²⁴ וירא איש אחד מעשך חنم ווישע לו ויקם נקמתו לו אלהים כי נר יהיה זרעו בארץ לא להם המכיה בהכוותו את המצרי: ²⁵ ויחשב בלבבו ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: ⁷ongan את כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן האלים להם הנני אשר יעבדו דן אני אמר אלהים ואחריו תשועה והם לא הבינו: ²⁶ ויהי ביום השני וייבא כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: ⁸ ויתן לו את בתוכם והם נצים ויבקש לעשות שלום בינויהם ברית המילה ובכון הוליד את יצחק וימל אתו ²⁷ לאמר אנשים אחיהם אתם ולמה העשקו איש את ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב אחיו: ²⁸ הלהרגני אתה אמר מי שנקד הוליד את שום עשר האבות: ⁹ ויקנאו האבות ¹⁰ לאיש שר ושפט עליינו: ²⁹ הלהרגני אתה אמר ב يوسف וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו: ³⁰ כאשר הרנת את מלך הארץ ³¹ ויברח משה ועל כל ביתו: ³² ויהי רעב על כל ארץ מצרים מלאך יהוה במדבר הרים סיני בלבת אש מתוק וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אבל: הסנה: ³³ וירא משה והוא תומה על המראה ובכורו ווישמע יעקב כי יש במצרים וישלח שמה לראות והוא קול יהוה אליו: ³⁴ אני אלהי את אבותינו בפעם הראשונה: ³⁵ ובפעם השנייה אבותיך אלהי יצחק ואלהי יעקב התודע יוסף אל אחיו ומולדתיה יוסף נגלה תה ויהרד משה וירא מהabit: ³⁶ ויאמר אליו יהוה לפרעה: ¹⁴ וישלח יוסף וירא ליעקב אביו של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה ולכל משפחתו בשבעים וחמש נפש: ³⁵ וירד עומד עליו ארמת קדרש הוא: ³⁶ ראה ראייה

את עני עמי אשר במקומות ואת נאחים שמעתי הדרם רגלי איז זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה
וארד להצלם ועתה לכיה ואשליך מצרימה: ואיז זה מקום מנוחתי: 50 הלא את כל אלה יידי
35 הוא משה אשר כחש בו לאמר מי שמק עשתה: 51 קשי ערף וערלי לב ואזנים ממירים
לשך ושפט אותו שלח האלים לשך ונאל ביד היהת תמיד ברוח הקדש כאבותיכם נס אחים:
המלך הנראה אליו בסנה: 36 והוא הוציאים 52 מי מהנביאים אשר לא רדפו אבותיכם אף
ויעש אותן ומפתים בארץ מצרים ובים סוף המיתו את המبشرים מקדם ביאת הצדיק אשר
ובמדבר ארבעים שנה: 37 הוא משה אשר אמר עתה היהת אתם מוסריו ומרצחו: 53 אתם אשר
אל בני ישראל נביא מקרב אחים כמוני יקים קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים
לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעו: 38 הוא אשר ולא שמרתם אותה: 54 ויהי כשמעם את אלה
היה בקהל במדבר עם המלך הדבר אליו התרכזו לבכם ויחרקו עליו שניהם: 55 והוא
בהר סיינ עם אבותינו אשר קבל דברים חיים מלא רוח הקדש ויבט השמיימה וירא את כבוד
להת לנו: 39 הוא אשר אבותינו לא ابو לשמע אלהים ואת ישוע נצב לימי הארץ: 56 ויאמר
לו כי אם מסכו אותו ולבכם פנה מצרימה: הנה ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם
40 ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו נצב לימי הארץ: 57 ויצעקו בקול נдол
לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים ויאטמו את אוניהם ויתנפלו עליו כלם יחד:
לא ידענו מה היה לו: 41 ויעשו עגל ביום 58 וייחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באבני
ה הם ויזבחו זבחים לאليل וישמחו במעשה והעדים פשטו את בגדיהם לרגלי בחור אחד
ידיהם: 42 ויפן מהם הארץ ויתנמ לעבר ושמו שאול: 59 ויסקלו את אספנות והוא משוע
את צבא השמים אשר כתוב בספר הנביאים ואמר אדרני ישוע קיבל את רוחיו: 60 ויכרע על
הזהבים ומנחה הנשחתם לי במדבר ארבעים ברכיו ויצעק בקול נдол יהוה אל נשמר להם
שנה בית ישראל: 43 ונשחתם את סכת מלכם את החטא הזה וכיahi דברו בדבר זה
וاث כוכב אלהיכם רמן הצלמים אשר עשיתם ויישן:

8 להשתחות להם והגליתי אתכם מהלאה לבבל: 44 ושאל גם הוא רצה בהרגתו ותהי
משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר ביום ההוא רדיפה נдолה על הקהלה אשר
צוה המדבר אל משה לעשות אותו כתבנית אשר בירושלים ויפצו כלם בעיר יהודה ושרמון
ראאה: 45 ואבותינו לקחוו ונם הביאו אותם הם ויושב ברשתם את ארונות הגויים אשר
לבך מן השליחים: 2 וישאו אנשים חסידים את אספנות ויקברתו ויסփדו עליו מספד נдол:
גרש אותם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד:
3 ושאל החריב את הקהלה ויושטט בבתים והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למציא
46 משכנות לאלהי יעקב: 47 ושלמה בנה לו בית:
4 והנפוצים עברו בארץ ויבשרו את הדבר:
48 אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידיים
כasher אמר הנביא: 49 השמים כסאי והארץ

המשיח: 6 ויקש בם המון העם בלב אחד אל וחרצבות רשות: ²⁴ ויען שמעון ויאמר העתירנו אמריו פילפוס בשמי ומבראותם את האותות אתם בעדי אל יהוה לבתו ביא עלי דבר מכל אשר עשה: 7 כי רבים היו אוחזוי רוחות הטמאה אשר אמרתם: ²⁵ והמה אחורי אשר העידה והרוחות יצאו מהם צעקות בקהל גדול ורבים ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשו נכי אברים ופסחים וירפאו: 8 ותהי שמחה את הבשרה בכפרים רבים אשר לשמרונים: גדרולה בעיר היא: 9 ואיש אחד ושמו שמעון ²⁶ וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לך היה מלפנים בעיר מכשף ומושמי את עם הנגבה על הדרך הירדט מירושלים עזה והיא שמרון באמרו על נפשו כי גדרול הוא: ¹⁰ ויקשיבו חרביה: 27 ויקם וילך והנה איש כוש והוא סריס אליו מקטנים ועד גדרולם לאמר זה הוא נבורת ושליט לגדך מלכת כוש וממנה על כל גנוזה האללים גדרולה: ¹¹ ויקשיבו אליו על היותו אשר עליה אל ירושלים להשתחוות: ²⁸ ויהי משמיים אותם בכספיים רבים: ¹² ויהיו כאשר בשבו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר האמינו לפילפוס בברשו את מלכות האללים ישעה הנביא: ²⁹ ויאמר הרוח אל פילפוס נשא ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: והלו על המרכבה הזאת: ³⁰ וירץ פילפוס זיאן שמעון גם הוא ויטבל וידבק בפילפוס אליה וישמעו אותו קרא בספר ישעה הנביא וירא את האותות והמפתים גנדלים אשר נעשו ויאמר הנם תבין את אשר אתה קורא: ³¹ ויאמר וישתומים: ¹⁴ וישמעו השליחים אשר בירושלים ואיככה אוכל אם אין איש יורני ויבקש כי קבלה שמרון את דבר האללים וישלחו מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו: ³² וענין אליהם את פטרוס ואת יוחנן: ¹⁵ וירדו שמה הכתוב אשר קרא זה הוא כשהתבז יובל ויתפללו בעם אשר יקבלו את רוח הקודש: וכרחל לפני גנוזה נאלמה ולא יפתח פיו: ¹⁶ כי הרוח לא צלה עד עתה על אחד מהם ³³ בעذر משפטו לך ואת דורו מי ישוחח כי והם רק נטבלים בשם האדון ישע: ¹⁷ ויסמכו נזרו מארץ חייו: ³⁴ ויען הסריס ויאמר אל את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקודש: פילפוס שאלת ממק על מי הנביא מדבר את ¹⁸ ויהי בראות שמעון כי בסמיות ידי השליחים זאת על נפשו או על איש אחר: ³⁵ ויפתח פילפוס נתן רוח הקודש ויבא לפניהם כסף: ¹⁹ ויאמר לנו את פיו ויחל מן הכתוב זהה ויבשר אותו את נא נם לי את היכלה הזאת אשר יקבל את רוח ישוע: ³⁶ ויהי בעברם בדרך ויבא אל מקום הקודש כל אשר אשים עליו את ידי: ²⁰ ויאמר מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנعني מהטבל: אליו פטרוס בספר ידי אתק לאבדון יען חשבת ³⁷ ויאמר פילפוס אם נאמין אתה בכל לבך لكنות במחירות מתת האללים: ²¹ אין לך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח חלק וגנול בדבר הווה כי לבבך איננו ישר לפני נושא להעמיד את המרכבה האללים: ²² ועתה שוב מרעתק זאת והתחנן וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס אל האללים אולי חסלך לך מזמת לבך: ויטבל אותו: ³⁹ ויהי כי עלו מן המים ויארוח כי ²³ כי ראה אני כי באתי לידי מרדורת רוש יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי

הלך לדרךו שמה: ⁴⁰ ופילפוס נמצא באשדוד למןשמי: ⁴¹ וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ועבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין: ידיו עלייו ויאמר שאל אחים האדון ישוע הנראה **9** ושאל עודנו יפה זעם ורצח על תלמידי אליך בדרכך אשר באת בה שלחני למן השוב האדון ויבא אל הכהן הגדול: ² וישאל מאתו ותראה ותמלא רוח הקדש: ¹⁸ וכרגע נפל מועל מכתבים לדמשק אל בית הכנסיות למן אשר עניינו כמו קשטים וישב פתאמ לראות ויקם יאסר את אשר ימצא בדרך הדור אנסם או ייטבל: ¹⁹ ויאכל לחם ויחזק וישב שאל ימים נשים ויבאים ירושלים: ³ וזהו הוא הלך וקרב אחדים עם התלמידים אשר ברדמשק: ²⁰ וימחר לדמשק והנה פתאמ נגה עלייו מסביב אורה מן ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא השמיים: ⁴ ויפל ארצתו וישמע קול מדבר אליו הוא בן האלים: ²¹ וишתחומו כל השמעים שאל שאל למה תרדפני: ⁵ ויאמר מי אתה ויאמרו הלא זה הוא אשר האבד בירושלים את אדני ויאמר האדון אנסי ישוע אשר אתה רודף קראי השם הזה ולמן זאת בא הנה להכיאם קשה לך לבעת בדרבנות: ⁶ והוא חרד ונבעת אסורים לפני ראשי הכהנים: ²² ושאל היה ויאמר אדני מה תחפש ואעשה ויין האדון קום הولد וחוזק ויהם את היהודים ישבו דמשק לך העירה ויאמר לך את אשר عليك לעשות: בהוכיחו כי זה הוא המשיח: ²³ והוא כי ארכו וואנשימים אשר הלו אטו עמדו נאלמים כי לו שם הימים ויעצז היהודים יחדו להמיתו: שמעו את הקול ואיש לא הבינו: ⁸ ויקם שאל ²⁴ וידע לשאל אל ארבעם והמה שמרו את השעריהם מן הארץ ובפתחו את עניינו לא ראה איש ויחזקון יומם ולילה למן ימיהו: ²⁵ ויקחו אותו שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: ¹⁰ ותלמיד ²⁶ והוא כבאו שאל ירושלים ויבקש להלota אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון אל התלמידים ויראו כלם מפני ולא האמינו בידו וויליכו לדמשק: ⁹ ויחשכו עניינו מראות התלמידים לילה וירידו בסל بعد החומה: בבית יהודה לאיש טرس וישמו שאל כי הנה את האדון וכי הוא דבר אליו ויביאו במחזה חנניה ויאמר אני אדני: ¹¹ ויאמר אליו כי תלמיד הוא: ²⁷ ויקח אותו בר נבא ויביאו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך שלשת יהודת לאיש טרס ושמו שאל כי הנה את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק הוא מתפלל: ¹² וירא במחזה והנה איש ושמו השמי בבטחון את שם ישוע: ²⁸ והוא אתם יצא חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למן וכא בירושלים: ²⁹ ויקרא בבטחון בשם האדון ישוב ויראה: ¹³ ויין חנניה ויאמר אדני שמעתי ישוע וידבר ויתכח גם עם היהודים הינוים רבים מספרים על האיש הזה כמו רעות עשה והם וממו להמותו: ³⁰ וישמעו האחים וירידו לקודש בירושלים: ¹⁴ וגם פה ראשון יש לו אתו לקסרין וישלחתו אל טרסוס: ³¹ והוא מאת ראש הכהנים לאסר את כל הקרים שלום לקהילות בכל מקומות יהודה והגליל בשמק: ¹⁵ ויאמר אליו האדון לך כי כלի חפש ושמרו ותבינה ותתלהכה ביראת האדון הוא לי לשאת את שמי לפניו גנים ומילכים ולפנוי ותרבינה בנחמת רוח הקדש: ³² והוא בסבב בני ישראל: ¹⁶ כי אני אראתו כמה יש לו לסל פטרוס בכל המקומות יורד גם אל הקדושים

אשר ישבו בלבד :³³ וימצא שם איש שמו א ניס את שמעון המכנה פטרוס :⁶ הוא מתגורר עם והוא שכוב זה שמנה שנים והוא נכה בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתה על יד חיים אברים :³⁴ ויאמר אליו פטרוס א ניס רפָא ישׁע הוא יאמר לך את אשר עלייך לעשות : וילך לו המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתא :³⁵ ויראו המלך הדבר אל קרניליוס ויקרא אל שנים אותו כל ישבי לך והשרון ויפנו אל הארון : מעבר ביתו ואל איש מלחמה אחד ירא אלהים ותלמידה ביפוי ושם טביה תרונו צביה מן העמדים תמיד לפניו לשרתו :⁸ וספר והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה : להם את כל הרבירים וישלחם אל יפו :⁹ וכי 37 ויהי בימים ההם ותחלה ותמה וירחزو אתה ממחרת והמה הלים בדרך וקרבים לעיר וישימה בעליה :³⁸ ولך קרובה היא ליפו ויעל פטרוס על הגן להתפלל כשעה הששית : ושמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו¹⁰ והוא רעב ויתאו לטעם לחם ובכינם לו שני אנשים ויפצרו בו לבתיו העצל לעבר נפלת תרדמה עליו : ביראת השמים נפתחת בר גדולה אליהם :³⁹ ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו והנה כלי ירד אליו כדמות מטפתה בר גדולה העלהו אל העליה ותנסהו אליו כל האלמנות ויורד בארכע כנופתו על הארץ :¹¹ ובתוכו בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבנדים אשר מכל בהמות הארץ וחיה ורמש ועוף השמיים : עשתה צביה בעודה עמהן :⁴⁰ ויוצא פטרוס¹² ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל : את כלם החוץ ויכרע על ברכיו ויתפלל יפן¹⁴ ויאמר פטרוס חיליה לי אני כי מעולם לא אל נויתה ויאמר טביה קומי ופתחת את עיניה אכלתי כל פנו וטמא :¹⁵ ויהי עוד קול אליו ותרא את פטרוס ותתעדך :⁴¹ וישלח ידו ויקם פעם שנית לאמר את אשר טהר האלים אתה אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אל הטעמא :¹⁶ וכן היה שלש פעמים והכליל אתה היה לפניהם :⁴² וידעו הדבר בכל יפו שב והעללה השמימה :¹⁷ ויהו בהתפעם רוח ויאמינו רבים בארון :⁴³ ויואל לשבת בייפוי מיטים פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון :
השלוחים מأت קרניליוס שאלו לבית שמעון

10 איש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס :¹⁹ ופטרוס מהמן הנדור והקרא האיטליך :² והוא חסיד עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשהצדקות אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותה :²⁰ לכן הרבה לעם ומתקפל תמיד לאלוהים :³ ומהזה נראה אליו כשעה החשיבות ליום וירא מלאך אליהם בא אליו פנימה ואמר קרניליוס :⁴ ויבט אליו וירא ויאמר מה זה אני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך על לזכרון לפני האלים : ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך אתם מבקשים מה זה אתם הנה :²² ויאמרו קרניליוס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי

מלאך קדוש לקרא לאך אל ביתו ולשםע דברים יוחנן: ³⁸ את אשר משח האלים את ישוע מפיך: ²³ ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה הנצרי ברוח הקודש ובגבורה ויעבר בארץ וייה ממחרת ויצא פטרוס אתכם ומקצת האחים עשה חסד ורפא את כל הנכשים תחת יד אשר ביפוי הלו כעמו: ²⁴ ולמהרתו באו אל השטן כי האלים היה עמו: ³⁹ ואנחנו עדים קסרים וקרניליס מחה להם ועמו בני משפחתו על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים וקרוביו ומידעו הנקילים אליו: ²⁵ ויהי כבוא ואשר הרנהו בחוקיהם אותו על העז: ⁴⁰ אותו פטרוס ויצא קרניליס לקראתו ויפל לרנוו הקיים האלים ביום השלישי ויתנהו להראות וישתחו: ²⁶ ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי בנלי: ⁴¹ לא לכל העם כי אם לנו העדים נם אני אנוש אנכי: ²⁷ וירדרב אותו ויבא הביתה אשר האלים בחר בהם מראש אשר אכלנו וימצא רבים נאספים שמה: ²⁸ ויאמר אליהם ושתינו אותו אחרי קומו מן המתים: ⁴² ויצו אتنו אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלota להשמיע לעם ולהעיר כי אתה שם האלים ולקרב אל נקרי ואתי הורה אליהם לבתוי לשופט החיים והמתים: ⁴³ ועלו כל הנכאים אמר חל או טמא על כל אדם: ²⁹ ובעבור מעדים כי קיבל סלית החטאיהם בשם כל זאת כאשר נקראות לא נמנעות מהלך ועתה המאמינים בו: ⁴⁴ עוד פטרוס מדבר הדברים אשאלכם מדוע קראתם לי: ³⁰ ויאמר קרניליס האלה ורוח הקודש צלהה על כל השמעים זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת את הדבר: ⁴⁵ והמאמינים בני המילה אשר ובשעה החשיעת החפלתי בתוך ביתו ותנה בא את פטרוס השותומו כי מתנת רוח הקודש איש נצב לפני בלבוש זהה: ³¹ ויאמר קרניליס נשפה נם על הגויים: ⁴⁶ כי שמעו אתם ממלאים נשמעה תפלתך וצדוקותיך היו לזכרון לפני בלשנות ומגדלים את האלים: ⁴⁷ ויען פטרוס האלים: ³² ועתה שלח אל יפו וקרא אליך ויאמר הווכל אל למן עאת הימים מטבל את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית אלה אשר קבלו את רוח הקודש נם הם מכנו: שמעון הבורסי על היום אשר בבוao ידבר לך: ⁴⁸ ויצו לטבל אתכם בשם האדון ויבקשו ממן ³³ ואנזהר ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות לשבת אתם ימים אחרדים:

11 אשר באת אליו והננו כלנו פה לפני האלים ³⁴ וישמעו השילוחים והאחים אשר ביהודה לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעת כי באמת כי האלים איננו נשא פנים: כי אם בכל עם ³⁵ ובין הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפני: ובאת והתאכל אתם לחם: ³⁶ ויהיל פטרוס ויספר להם את כל אשר קrho לאמר: מתפלל היינו וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל: ³⁷ אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה מטבחת بد נדולה יורד מן השמיים ותורד החל מן הנילא אחריו הטבילה אשר קרא אותה

בארבעה כנפותיה ותבא עדי: 6 והסתכלתי באוני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיים נבא אל אנטוכיא: 23 ויבא שמה וישמה בראשתו ורמש האדמה ועוף השמים: 7 ואשמע גם קול את חסד האלים ויזהר את כלם לדבקה האמר אליו קום פטروس זבח ואכל: 8 ואמר באדוןقلب נכון: 24 כי איש טוב היה ומלא רוח חילילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי הקודש ואמונה ויאספו לאדון עם רב: 25 וילך מעולם: 9 ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר בר נבא שם אל מרטוס לבקש את שאול וימצא את אשר טהר האלים אתה אל הטמאנו: אותו ויביאהו אל אנטוכיא: 26 ויהיו ישבים 10 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעללה יחד בקהלת שנה תמיימה ומלאדים עם רב או השמיימה: 27 וזהנה כרגע שלשה אנשים עמדים הוחל באנטוכיא לקרה את התלמידים בשם על פתח הבית אשר אני שם והמה שלוחים מшибחים: 27 ויהי ביוםיהם ההם ויבאו נבאים אליו מקסדין: 28 ויאמר אליו הרוח לлечת אתכם מירושלים אל אנטוכיא: 28 ויקם אחד מהם ולבתוי התמהמה וילכו אליו גם שת האחים ושמו אגבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול האלה ונבווא אל בית האיש: 29 ויגד לנו את יבוא על כל ישב חבל ויהיו בן בימי קלודיאוס: אשר ראה המלאך נצב בכיתו ואמר אליו שלח 29 ויוציאו התלמידים לשלח איש אשר אל יפו אנשים וקרא אליו את שמעון המכונה תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה: פטרוס: 24 והוא ידבר אלק דברים אשר תועש 30 וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר בהם אתה וכל ביתה: 25 וכאשר החלותי לדבר נבא ושאל:

12 **צלהה עליהם רוח הקדרש כאשר צלהה עליינו** בעת היהא שלח המלך הורדים את ידו להרע לאנשים מן הקהלה: 2 וימת את יעקב אחי יהנן בחרב: 3 וירא כי טוב הדבר בעני היהודים ווסף להפץ גם את פטרוס והימים ימי הון המצוות: 4 ויהזו אותו ורנהו במשמר וימשרו לאربع מחלקות של ארבעה לפני פטרוס היה עצור במשמר אנשי צבא לשמרו כי אמר להעלותו אחורי הפסח לפניו העם: 5 פטרוס היה עצור במשמר והקהלת העתירה בעדו בחזקה אל האלים: 6 ויהי בלילה ההוא אשר אמר הורדים להביאו מהר לדין ויישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתחה שמרים את המשמר: 7 וזהנה מלאך יהוה נצב עליו ואור ננה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירחו רב האמין וישבו אל האדון: 22 וישמע דבר

לאמר קום מהרה ויפלו מוסרתו מעל ידיו: מארץ המלך: ²¹ ויהי ביום המועד וילבש
8 ויאמר אליו המלך חנוך מתnik והגע לארון הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט
רגליך ויישן כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך ויטף אליהם אמרתו: ²² ויריעו לו העם לאמר
אחריו: ⁹ ויצא וילך אחריו ולא ידע אם אמת קול אלהים הוא ולא קול אדם: ²³ ויכחו מלאך
הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה יהוה פתא מוקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים
בעינויו: ¹⁰ ויעברו דרך המשמרת הראשונה ויאכללו תולעים וינווע: ²⁴ ודבר מלאך הולך
והשניה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו ורב: ²⁵ וישובו בר נבא ושאל מורים אחרים
העירה ויפתח השער לפניהם מאליו ויצאו כלותם את השמוש ויקחו אתם את יהנן המכנה
החויצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מרקוס:

13 מעליו פתאם: ¹¹ ויהי בשובו אל דעתו ויאמר ואנשים נבאים ומלמדים היו באנטוכיא
בקהלה אשר בה בר נבא ושמען הנקרא נינר ולקויוס הקורוני ומנחם אשר גדל עם הורדוס
שר הרביע ושאל: ² ויהי בשרותם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקודש הבדילו לי את בר
נבא ואת שאל למלאה אשר קראתם לה: ³ ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם
וישלחום: ⁴ והמה המשלחים על ידי רוח הקודש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס:
⁵ ויבאו אל עיר סלמייס ויגידו את דבר האלים בbatis הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם נם
יהודים לשרת: ⁶ ויעברו בכל הארץ עד פפוס ויהנן למשרת: ⁷ והוא איש נביא שקר איש יהודי
וימצא איש מנוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע: ⁸ אשר היה עם סרגינוס פולוס
שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאל ויתוא לשמע את דבר האלים:
ויעמוד לנגדם אלימה המנוש כי זה תרגום שמו ⁹ ויבקש להטוט את השר מן האמונה: ¹⁰ ושאל
הנקרא גם פולוס מלא רוח הקודש ויסתכל בו: ¹¹ ויאמר אתה המלאך כל מרמה וכל עליה בן
בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלוף את דרכיו יהוה היישרים: ¹² וועתה הנה יד יהוה בך
מלך ויבקשו שלום יען לקחו מהית ארצותם דלת השער ותנש נערה להקשיב ושם רודוי:
¹³ ותכר את קול פטרוס ומשחתה לאفتحה לו אם דלת השער ותרץ הביתה ותנד להם כי
פטרוס עמד על השער: ¹⁴ ויאמרו אליה משגעת את והיא מהאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו
הוא: ¹⁵ וופטרוס הרבה לדפק ויפתחו ויראהו וישתוממו: ¹⁶ והוא רמזו להם בידו לחשות
ויספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הנידנו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך
לו למקום אחר: ¹⁷ הבקר אור ומובכה לא קטנה הייתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה
לו: ¹⁸ ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד
מיהודה אל קסריין וישב שם: ¹⁹ ואיבה הייתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו
בלב אחד ויפתו את בלסטוס אשר על חדר המלך ויבקשו שלום יען לקחו מהית ארצותם

והיות עיר ולא תראה את המשמש עד עת מועד שלוח דבר היישועה זואת:²⁷ כי ישבי ירושלים ותפל עליו פתא אפלה וחשכה ויפן הנה והנה וראשיהם יען אשר לא הכירו מלאו במשפטם ויבקש איש להובילו בידו:²⁸ וזהשר כאשר ראה אשר שפטו את דברי הנביאים בכל את המעשה האמין וישתומם על תורה האדון: שבת:²⁹ ואף כי לא מצאו בו משפט מות שלו ויצאו פולוס והאנשים אשר אותו מפפוש וירדו מאת פיטוט לחייבתו:³⁰ וכאשר השלימו את באניה ויבואו אל פרני אשר בפמפוליא ויעזב כל הדברים כתובים עליו הורידו אותו מן אתם יהנן וישב ירושלים:³¹ וזהמה נסעו מפרני העז וניחחו בקבר:³² אבל האלים הקימו מן ויבאו אל אנטוכיא אשר בפסדיא ויבאו אל המתים:³³ וירא ימים רבים אל העלים אותו מן בית הכנסת ביום השבת וישבו:³⁴ ויהי אחר הנليل ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: קריית התורה והנביאים יישלחו אליהם ראש³⁵ ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה הכנסת לאמר אנשים אם יש לכם דבר אשר היה לאבותינו כי אתה מלא האלים מוסר לעם דברו:³⁶ ויקם פולוס וינפידיו ויאמר לבניינו בהקימו את ישוע:³⁷ כתוב במזמור אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו:³⁸ אלהי העם השני בני אתה היום ילודיך:³⁹ ועל אשר הקים זהה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את אותו מן המתים לבתיו שוב עד לשחת כה אמר העם בהיותם נדים בארץ מצרים ובצורע רמה אתן لكم חסדי דוד הנאמנים:⁴⁰ על כן הוא הוציאם משם:⁴¹ וישא אתכם ויכללם במדבר אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לדאות ארבעים שנה:⁴² וישמד שבעה נois בארץ שחת:⁴³ כי דוד נוע אחורי שרתו בדורו לעצת כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה:⁴⁴ ואחריו האלים וייסוף אל אבותינו וירא את השחת: כן נתן להם שפטים ארבע מאות וחמשים⁴⁵ ואשר האלים הקים אותו הוא לא ראה שנה עד מי שמואל הנביא:⁴⁶ וישראל מלך השחת:⁴⁷ לכן אנשים אחיהם יודע לכם כי על יותן להם אלהים את שאלה בן קוש איש משפט ידי זה הנגד لكم סליחת החטאיהם:⁴⁸ ובכל אשר בנימן ארבעים שנה:⁴⁹ וכחסידיו אותו ויקם את לא יכולתם להצדיק בתורת משה כל המאמין דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר י策ך על ידו:⁵⁰ לכן השמרו לכם פן יבווא מצאתי דוד את בן ישי איש כלבבי והוא עשה עליו הנאמר בנביאים:⁵¹ דראו בנדים והתחמו את כל חפציו:⁵² וזה הוא אשר מזרעו הקים ושמו כי פעל פעיל אשר לא האלים כפי ההבטחה נואל לישראל את ישוע: חמיינו כי יספר לכם:⁵³ ובצאת היהודים אשר לפניו בואו קדם יהנן לקרא את טבילת מבית הכנסת בקש מהם הגויים לדבר אליהם התשובה אל כל עם ישראל:⁵⁴ ויהי ככלות את הדברים האלה בשחת הבאה:⁵⁵ ורביהם יהנן את מרצו ויאמר למי תהשבי נא אני מן היהודים ומגורי הצדקה הלו אחרי פולוס הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לbam את נעל רגליו:⁵⁶ אנשים אחיהם בני משפחתי ויוחירום לעמוד בחסד האלים:⁵⁷ ובשבת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם لكم השנית נקלהה כמעט כל העיר לשמע את דבר

יהוה: 45 ויהי כראות היהודים את המון העם הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע: 10 ויאמר וימלאו קנאה ויכחישו את דבריו פולוס הכהש בקהל גדול המכ על רגליך וידלן ויתהלך: 11 ונדרף: 46 או הנגיד פולוס ובר נבא על פניהם וזה המון העם כראותם את אשר עשה פולוס לאמר בדין היה להשמי אתכם בראשונה את נשוא את קולם ויאמרו בלשון לكونיות ירדנו דבר האלים ועתה אחרי אשר מסתכם אותו אלינו האלים בדמות אנשים: 12 ויקראו לבר ואינכם זכרים בעיניכם לחיי העולם לכן הנה נבא בל ולפלוטס קראו הרמים באשר הוא ראש פנים אל הנזירים: 13 כי כן צוה עליינו המדברים: 14 וכחן בית בל אשר מוחץ לעירם הארدن נתתיק לאור גויים להיות ישועתי עד הביא השערה שורים ועתרות ויחפץ לזכח קצחה הארץ: 15 וישמכו הנזירים כשםם ויהללו הוא והמון העם: 16 ויהי כשם עצת השליחים את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים פולוס ובר נבא ויקרעו את בנדריהם וירוצו אל לחיי העולם: 16 (aiōnios g166) 47 ויפרץ דבר יהוה תוך העם: 15 ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו בכל מקום: 17 אך היהודים הסתו את הנזירים כאותם אנחנו בני אדם חלשים כמוכם ונבראה החסידות והחשיבות ואת אציל העיר ויעוררו אתכם למען שוב השבו מן הבליכם אלה אל רדיפה על פולוס ובר נבא וינרשום מגובלים: אליהם חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ 18 והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליךם ואת חיים ואת כל אשר בם: 19 ואשר בדרכות יילכו לאקנינו: 20 והתלמידים מלאו שמחה קדם הניג לכל הנזירים ללכת בדרכיהם: 21 וגם לא חדר להעיר על עצמו וויתב לנו מתחתנו ורוח הקדש:

14 מטר מן השמים ועתות שבע ומילא לבותינו מזון ושנון: 22 ואך בדברים האלה כמעט לא עזרו כח לכלא את העם מזבח להם: 23 ויבאו שמה היהודים מן אנטוכיה ומאנקונין ויסתו את העם וירגמו את פולוס באבניו ויסחבו החוצה לעיר בחשבם כי מות: 24 ויסבו אותו התלמידים ויקם ויבא העירה ומחרת יצא אל דרבי הוו ובר נבא: 25 ויבשרו את הבשורה בעיר היהוא ואחריו העמיד תלמידים הרבה שבו אל לוסטרא ואקנינו ואנטוכיה: 26 ויהיוקו את נפשות התלמידים ויזהרו אתם לעמוד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבואה אל מלכות האלים: 27 ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו בו: 28 ויעברו בפסדיא

ויבאו אל פמפוליא: ²⁵ וישמעו את דבר יהוה ²⁶ ויחרישו כל הכהל וישמעו אל בר נבא ואל בפרני וורדו אל אטלייא: ²⁶ ומשם באו באניה פולוס מספרים את האותות והמופתים אשר אל אנטיוכיה אשר נמסרו שם לחסד אלהים הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרבת הגנים: על המלוכה אשר מלאו אותה: ²⁷ ובכאמ שמה ²⁸ ויכלו לדבר וען יעקב ויאמר אנשים אחיהם הקהילו את העדה ויידרו את כל אשר עשה אתם שמעו אליו: ¹⁴ שמעון ספר אריך האלהים ראה האלהים ואת אשר פתח לנוים פתח האמונה: לו בראשונה לקחת מבין הגנים עם לשמו: ²⁸ וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים: ²⁹ ולזאת מסכימים דבריו הנבאים כתוב:

15 ³⁰ ואנשימים ידרו מיהודה וילמדו את האחים ¹⁶ אחרי זאת אשוב וקיים את סכת דוד הנפלת לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושען: והرسותיה אקים ובוניתה: ²⁷ למען ידרשו ² ויהי על זאת ריב ומחלוקת לא קללה לפולוס ³¹ שאירית אדם את יהוה וככל הגנים אשר נקרא שמי עליהם וינורו כי פולוס ובר נבא ³² ולבר נבא עמם וינורו כי פולוס ובר נבא ³³ להלן מעתולם כל מעשיו: ³⁴ ג'165 (איאן) ¹⁹ ועל ואחרים מהם יעליו ירושלים אל השליחים ³⁵ וכן קנים על אדמות השאלה הזאת: ³ ותלווה ³⁶ כן דין שלא להחמיר על השבים מן הגנים והזקנים על אדמות השאלה הזאת: ³ ותלווה ³⁷ אהם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון ³⁸ רק לכתב אליהם אשר ירחקו ממספרים את השובת הגנים וישמו את כל מטמאת האלילים ומן הוננות ומבשר הנחנק ומן האחים שמחה גדולה: ⁴ ויהי כbam ירושלים הדם: ²¹ כי משה מדרת עולם יש לו מגידיו ויקבלו אהם הקהלה והשליחים והזקנים ונגידו, בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסת מדי שבת לhem את אשר הגדייל האלהים לעשות עמהם: ²² והוא טוב בעין השליחים והזקנים עם ⁵ ויקומו אנשים מאמינים מכל הפרושים ויאמרו כל הכהל לבחיר מהם אנשים ולשלוח אהם אל כי חובה היא למול אהם ולצוחם לשמר את אנטוכיא עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה תורה משה: ⁶ ויקהלו השליחים והזקנים לעין בר שבא ואת סילא ³⁹ אנשי שם בין האחים: בדרבר הזה: ⁷ ויהי ברכות המחלוקת קם פטרוס ²³ ויקתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים ויאמר אליהם אנשים אהים אתם ידעתם כי והזקנים והאחים שאלים לשלים האחים אשר מימים ראשים כי בחר האלהים מכלנו אשר מן הגנים באנטוכיא ובسورיה ובקיליקיה: ²⁴ יען ישמעו הגנים מפני דבר הבשורה ויאמינו: וביען שמענו כי יצאו מאותנו מבלבלים אתכם ⁸ והאלהים יידע הלבבות העיד עליהם בהתחזז ומקללים נפשiticם בדברים באמרם לכם גם להם את רוח הקודש כאשר נתן לנו: ⁹ ולא להמול ולשמר את ההורדה אשר לא ציינו אותן הבדיל בינו וביניהם כי טהר את לבכם על ²⁵ لكن טוב בעין לנו יחו לבחר אנשים ידי האמונה: ¹⁰ ועתה מה תנסו את האלהים לשלים אליכם עם חביכינו בר נבא ופולוס: לשום על צוארי התלמידים אשר נאם אבותינו ²⁶ אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדניינו ישוע גם אנחנו לא יכולנו לשאת: ¹¹ אבל בחסך ישוע המשיח: ²⁷ על כן שלחנו את יהודה ואת סילא המשיח אדניינו נאמין להושא כמושם כמוני: אשר נאם המה נגידו זאת בפיים: ²⁸ כי טוב לפני

רוח הקדש ולפנינו לבתו שום עלייכם משא להם לשמר את הפקודים אשר נרו בשליחים אחר לבד מלאה הדברים הצריכים: ²⁹ אשר והזקנים אשר בירושלים: ותחזקנה הקhalות תרחקו מוחשי אלילים ומן הרים ובשר הנחנק באמונה וירב מספרנו יום: ויעברו בפראגיא ומן הוננות אם מלאה תשמרו את נשיכם ובארץ גלטיא כי מנעם רוח הקדש מהשמי תיטיבו לעשות ושלום לכם: ³⁰ וישלחו האנשים את הדבר באסיה: וכןbam אל מוסיא הויאלו ויבאו אל אנטוכיא ויקיילו את העם ויתנו לכלת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח: להם את האנרגיה: ³¹ ויקראו אתה וישמו על ⁸ ויחלפו ממוסיא וירדו אל טראס: ⁹ וחוזן הנחמה: ³² ויהודה וסילא אשר גם הם נבאים נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב נחמו האחים בדברים רבים ויזוקום: ³³ ויהיו והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא שם ימים אחדים וישלחם האחים בשולם אל ועוזרנו: ¹⁰ וכראתו את המחזוה מיד בקשו השליחים: ³⁴ וויתיב בעני סילא לשבח שם: לכלת אל מקדוניא בהכינו כי האלים קראנו ופולוס ובר נבא ישבו באנטוכיא וילמדו שמה לבשר אתם הבשרה: ¹¹ וונצא מן טראס ויבשרו את דבר יהוה המה ונם רבים אחדים ונרד באניה ונבא דרך ישירה אל סמותרקייא ³⁵ וויהי מכיון ימים ויאמר פולוס אל בר ומחרת אל נפוליס: ¹² ומשם אל פיליפי ראשית נבא לכיה ונשובה ונפקדה את אחינו בכל עיר ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה בעיר הזאת ימים אחדים: ¹³ וביום השבת המה: ³⁷ ובר נבא יען לחתם אותם את יונתן יצאו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם המכנה מרkos: ³⁸ אך פולוס לא אבה לחתם מקום תפללה כמנגן ונשב ונדרבר אל הנשים אתם את האיש אשר סר מעלייהם בפמפוליא הנקלות שמה: ¹⁴ ואשה יראת אליהם ושם ולא הילך אותם במלאותם: ³⁹ ויהיו רנו עד אשר לדיא מכרת ארמנן מעיר היאטירא שמעה נפרד אויש מאחיו ויקח בר נבא את מרkos ויסע ופתח יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס: באניה אל קפרוס: ⁴⁰ ופולוס בחדר לו את סילא ¹⁵ וחתבבל היה ובני ביתה ותקש ממנה לאמר ימסרו האחים אל חסד יהוה ויצא: ⁴¹ ויעבר אם השבתם אני אמונה לאדון באו נא אל ביתיו ושבו בו ותפצר בנו: ¹⁶ ויהיו בלבתנו למקומות בסוריה ובקליקיא ויזוק את הקhalות:

16 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם התלמיד אחד ושמו טימוטיוס והוא בן אשיה יהודה מאמנת ואביו יווני: ² ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקניון: ³ בו בחר פולוס אשר יצא אליו ויקח וימל אותו בעבר היהודים אשר במקומות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יווני הוא: ⁴ ויהי בעברם בעיר וימסרו וכי שעה ההיא: ¹⁹ ויראו ארניה כי אולה

תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת סילא צאו ולכו בשלום:³⁷ ויאמר פולוס אליהם הכה ויסחבום אל הרחוב לפני העיר:²⁰ ויביאום הכונו נגד כל העם בלבד דין ומשפט ואנחנו אל השרים ויאמרו האלה האנשים עכרים אנים רומיים יישליך אנתנו במשמר ועתה את עידנו והם יהודים:²¹ ומודיעים حقות נסתיר ינשונו אל נא כי אם יבוא המה וויצוינו אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשותם כי רומיים³⁸ וינגידו השטרים לשרים את הדברים האלה אנחנו:²² ויקם גם העם עליהם והשרים קרעו וייה כשםם כי רומיים הם ויראו:²³ ויבאו את בנדריהם מעלייהם ויצו לתוכם בשוטים: ויחלו פניהם וויצויאו וישאלו מהם לצאת מן ויהי אחרי הכותם אתם מכח רבה וישליךם העיר:⁴⁰ ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לרdia במשמר וויצוו את שומר האסורים לשمرם ויראו את האחים וויזהירום וילכו לדרךם:

היטב:²⁴ והוא כאשר צוה כן השליכם בחדר **17** ויהי אחרי עברם באמנפליס ובאפולינה ויבאו אל תסלוניקי אשר שם בית הכנסת היהודים:² ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבות דבר עמהם בדברי הכתובים:³ פתוח והוכח להם כי צרייך היה אשר ענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מניד לכם:⁴ ויאמינו מקצתם ויספהו על פולוס וסילא וגם יראי אליהם מן הינוים לרבי ונם נשים חשובות מספר לא מעט:⁵ ויקנאו הסוררים שביהודים ויקחו להם אניší בלילה מבטני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית ייסון ויבקשו להבאים חוצה אל העם:⁶ וכאשר לא מצאו אותם סחבו את ייסון ואנשים מן האחים לפני העיר ויצקו לאמור הנה המדיחים את כל ישבוי תבל באו נם הלום:⁷ ויסון אסף אותם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתו הקיסר באמրם כי יש מלך אחר והוא ישוע:⁸ ויהירדו את העם ואת ראש העיר אשר שמעו את זאת:⁹ ויקחו ערבי מידי ייסון ומידי האחים ואחריו כן פטרום:¹⁰ והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לבראוה והם בباء שמה הילכו לבית האלה לאמר שלחו השרים לפטור אתכם ועתה

25 ויהי המשמר הפנימי ושם את רגליהם בסד:
 26 ויהי החוץ הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמורו לאלהים והאסורים מקשימים אליהם:
 27 וושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלחות המשמר נפתחות וישלח חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים:
 28 ויקרא פולוס בקהל נдол לאמר אל תעש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו:²⁹ וישאל נרות יידלן פנימה והוא מרעד וופל לרנגלי פולוס וסילא:³⁰ וויצויאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע:³¹ ויאמרו האמן באדרון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך:³² וינגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו:³³ ויקח בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימחר לחטבל הוא וכל אשר לו:³⁴ ויעילם אל ביתו ושם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היוטו מאמין באלהים:³⁵ ובבחיתת הבקר שלחו הדברים את השטרים לאמר שלח את האנשים הזהם:³⁶ וינגד שמר האסורים לפולוס את הדברים

כנסת היהודים: ²³ וואלה היו נדיבים מאנשי ²⁴ האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו חסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו לא ישכנן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדון בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר: השמים והארץ: ²⁵ גם לא ישרתוهو ידי בני אדם ²⁶ ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות אלו יצטרך לדבר כי הוא נתן לכל חיים היוניות וממן האנשים לא מעט: ²⁷ ויהי כאשר ונשמה וכל דבר: ²⁸ ויושב כל עמי בני אדם שמעו היהודים אשר מטהלוניקי כי מנייד פולוס על כל פנוי הארץ מדם אחד ויצב מועדים את דבר אלהים גם בכראאה ויבאו ויעררו את קבועים ונבולת מושבם: ²⁹ למען יבקשו את העם נם שמה: ³⁰ וימחרו האחים וישלחו את האלים אלי' ימשחו וימצאו אף כי איןנו פולוס לילכת עד הים וסילא וטימותיוں נשארו רחוק מכל אחד ממנו: ³¹ כי בו אנחנו חיים שם: ³² והמלוים את פולוס הוליכו עד אתינס ומתנוועם וקימים כאשר נם מקצת משורריכם ויקבלו מצתו אל סילא וטימותיוں כי בוא יבא אמרו אף ילידי אנהנו: ³³ והנה בחיתוננו ילידי אליו ב מהרה וילכו: ³⁴ ויהי באתינס ופולוס האלים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה מהכה להם ותחמץ רוחו בקרבו בראשו את להב או לכسف או לאבן מעשה חרש ומהשบทה העיר מלאה אלילים: ³⁵ על כן בבית הכנסת בני אדם: ³⁶ לכן עתה אחרי עבר אליהם על דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם יום עם הנקרים אליו: ³⁷ וגם מקצת הפילוסופים בכל אפסי ארץ כי שוב ישבו: ³⁸ יען אשר מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסתטוא התגנוו שת יום לשפט תבל בצדך על ידי איש אשר בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפטעת הלו הפקוויו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אותו ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מנייד אלהי מן המתים: ³⁹ וכאשר שמעו תחית מותים אלה נכר יען כי בשאר אתםatis יושא ואות התהוו: הלויגו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת ⁴⁰ ויאחזו ויביאו אל גבעת המשפט הנקרה אחרת: ⁴¹ ובכך יצא פולוס מותכם: ⁴² וממקצתם בשם אריופנוס ויאמרו הנו כל לדעת מה היא דבקו בו ויאמינו וביהם דיוונוסיוס מן השפטים זו התורה החדשה אשר אתה משמע: ⁴³ כי של אריופנוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד דברים זרים אתה מביא באזונינו והננו הפתכים אחרים עמהם:

18 לאחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל הנקרים הנרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: ⁴⁴ ויענד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד: ⁴⁵ כי אני עבר ומתבונן אל עבודת אלהיכם ואמצא מובה אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עברתם ואני ידעם אתה אני מנייד לכם:

הכנסת בכל שבת ושבת יווכח את היהודים ואתם עם היהודים: ²⁰ ויבקשו ממנה להאריך ימי היוונים: ⁵ וככובא סילא וטימוחטוס מקדוניה שבתו אתם ולא אבה: ²¹ כי אם נפטר מהם היה פולוס נש ברוח להעיר אל היהודים כי באמרו מהיב אני לחן את התה הבא בירושלים ישוע הוא המשיח: ⁶ ויהיו כהמורתם וכגדפתם ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך וינער את גנדייו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם לו באניה מן אפסוס: ²² ויבא אל קסריין ויעל ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגנים: ⁷ וילך וישאל לשлом הקלה והוא ריד אל אנטיפסיה: משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא ²³ וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר אליהם וביתו סמוך לבית הכנסת: ⁸ וקריספוס בארץ ניטיא ופרוגニア ויהזק את כל התלמידים: ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו ונם ²⁴ ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו קורנתים רבים בשםם האמיןנו ויטבלו: ⁹ ודבר אלכסנדריא ושמו אפולוס איש דברים ותקיף האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר בכתביהם: ²⁵ הוא היה מלמד דרך האדון אל תורא כי אם דבר ואל תהשה: ¹⁰ כי עמק והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על ארונות אנכי ואיש אל יגע בעך להרעה לך כי גוי נдол לי ישוע ולא ידע כי אם טבילה יהנן לבדה: בעיר הזאת: ¹¹ וישב שם שנה וששה חודשים ²⁶ והוא החל לקרוא בבית הכנסת בבטחו וילמד בהם את דבר האלים: ¹² ויהי בהיות לבב וישמעו אותו עקליס ופריסקלה ויקחטו גליון שר מדינת אכיה ויקומו היהודים כלם אליהם וויסיפו להגידי לו את דרך האלים וחדרו על פולוס ויביאו אל כסא המשפט: באור היטב: ²⁷ ויחפש לילכת לאכיה ויכתבו ¹³ ויאמרו האיש הזה מפתחה את בני האדם האחים אל התלמידים ויעדרו אתם לקבלו לעבר את האלים בלא כתורה: ¹⁴ ויהיו אך בקש ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי פולוס לפתח את פיו גליון אמר אל היהודים החסד: ²⁸ כי בחזקה הטענה עם היהודים לפני אמר אם היה דבר פשע או מעשה נבלה כי כל העם ויראמ מן המקרים כי ישוע הוא עתה נשאתי ושמעתינו אתכם היהודים כמשפט: המשיח:

19 ¹⁵ אבל אם היא שאלה על מלין ושמות וחרת ויהי בהיות אפולוס בקורנותוס ויעבר פולוס במדינות העליונות ויריד אל אפסוס וימצא על דברים כאלה: ¹⁶ ויגרש אותם מלפני כסא המשפט: ¹⁷ ויאחזו כל היוונים את סותנים ראש הכנסת ויכוחו לפני כסא המשפט גליון לא שת לבו גם לזואת: ¹⁸ ופולוס ישב שם עד ימים רבים ויפטר מן האחים ויריד באניה לילכת אל סוריה ואותו פריסקלה ועקליס ויגלח את ראשו בקנקרי כי נדר עליו: ¹⁹ ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הילך לבית הכנסת וידבר

ויבאו להטבל בשם ישוע האדון: ⁶ וויסמך פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניא ואכיה ולכלת את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקודש וימללו ירושלים ויאמר אחרי הותי שמה ראה אראה בלשנות ויתנגןבו: ⁷ ויהיו כלם כשים עשר נם את רומי: ²² וישלח שנים מן המשרתים אתו איש: ⁸ ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון את טימותו ואהארסטוס אל מקדוניא והוא לבב וידבר עם שלשה חדשים ויט את לבם התמהמה עוד ימים באסיה: ²³ ותהי בעת ההיא אל דברי מלכות האלים: ⁹ אך מקצתם הקשו מהומה לא קפנה על אדרות דרך יהוה: ²⁴ כי את לבכם ולא האמינו וירבררו סרה על הדרך צורף כסף אחד רמטריוס שמו עשה היכלות זהה לפניה הקהל ויסר מהם ויבדל מוחכם את כסף של ארטמייס המציג לחרשים משכורת התלמידים וידבר אתם يوم יום בבית המדרש לא מעט: ²⁵ ויקhalb אתם ואת שאר העסקים של טרונס: ¹⁰ וכן הייתה כשתנים ימים עד במלאתה התייא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן כי שמעו כל ישבי אסיה נם יהודים נם יונאים המלאכה הזאת עשנו כבוד: ²⁶ ואתם ראים את דבר ישוע האדון: ¹¹ וגבורות גדרות עשה ושמעים אשר לא באפסוס לבריה כי גם כמעט האלים על ידי פולוס: ¹² עד כי נם הנויחו באסיה כליה זה פולוס פתח והודיע המון עם סודרים וחגרת מעלה עור בשרו על החולדים רב לאמר לא אלהים אלה הנעים בידיהם: ויסורו מהם תחלאים ונם הרוחות הרעות ²⁷ ועתה עוד מעט ולא בלבד חלקנו זה יהיה יצא: ¹³ ואנשים מן היהודים הסביבים ומלהחים לבו כי אם נם היכל ארטמייס המלכת הגודלה הואילו להזוכר את שם ישוע האדון על אחויו יחשב לאין ותכלת הפארתה אשר כל אסיה הרוחות הרעות לאמר משביע אני אתכם ביושע וכלי ישבי תבל מכבדים אותה: ²⁸ ויהיו ממשמע אשר פולוס קרא אותו: ¹⁴ והעשימים ככה היו את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדרלה שבעת בני סקווה אחד מגודלי כהני היהודים: ארטמייס של האפסים: ²⁹ והמלך כל העיר ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת מבוכה ויסערו כלם ייחדו אל החאטרון ויחטפו פולוס אני ידע וכי אתם: ¹⁶ ויקפץ עליהם בעל אתם את נינס ואת ארסטרוקס אנשים מקדונים הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו וחברי פולוס במסעיו: ³⁰ ויאל פולוס לבוא מן הבית ההוא עירמים ופצעים: ¹⁷ וירודע אל תוך העם ולא הנויחו לו התלמידים: ³¹ וגם הדבר לכל היהודים והונים ישבי אפסוס מקצת ראש אסיה אשר הוא האבוי שלו אליו ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע: ויזהרו אותו אשר לא ימלאחו לבו לבוא אל ¹⁸ ורבים מן המאמינים באו ויהודו וידעו החאטרון: ³² ויצעקו שם אלה בכיה ואלה בכיה את אשר עשו: ¹⁹ ורבים אשר עשקו במשעי כי מבוכה גדרלה הייתה בקהל ורבם לא ידעו כשבים ה比亚ו את ספריהם וישראלים לעני עלי מה זה נאSpo: ³³ וימשכו מותק המון את כל ויחשבו את עריכם וימצאו חמשת רבעות אלכסנדר והיהודים דחו אותו עד צאותו וינפ דינרים: ²⁰ ודבר יהוה נבר מאד וילך הילך אלכסנדר את ידו ויבקש להצתק לפניה העם: וחזק: ²¹ ויהי ככלות הדברים האלה יען פולוס ³⁴ ומה כהיכרם כי הוא יהורי נשוא כלם קויל

ויצעקו כשהיו שות לאמר גדולה ארטמיס של הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללבת משם האפסים:³⁵ ויהס סופר העיר את העם ויאמר למחורת היום ויארך הדבר עד החזות הלילה: אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי⁸ ונורות רבים היו בעליה אשר נאספו שם: העיר אפסוס סכנתה היא להיכל של ארטמיס⁹ ובחרור אחד שמו אבטוקוס ישב בחילון וירדם המלכת הגודלה ולצלמה היורד מן השמיים: בהאריך פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנטו:³⁶ ויען אשר אין לכחש בברברים האלה ראוי ויפל מהמדור השלישי למטה ויאשרו מטה: לכם להיות שקטם ולא לעשות דבר נמהר:¹⁰ וירד פולוס ויונת עליו ויזכקו ויאמר אל³⁷ כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם תבהלו כי נשמרו בו: ט ואחר עלה ויבצע נולי מקדש נם אינם מנדי מלחתחם:³⁸ לכן הלחם ווישם וירב לשיח אתכם עד אור הבקר אם לדמיטריוס ולחזרים אשר אותו דבר ריב ויצא ללבת לדרכו: ט והם הביאו את הנער עם איש הנה לנו ימי בית דין ושורי המדינה חי וינחמו עד מאד:³⁹ ואנחנו קדמנו לרדה ויביאו אליהם את ריבם: ואם תבקשו דבר באניה ונעבר אסוסה למען נכח שם אנחנו את אחר שפט ישפט בקהל כפי החק:⁴⁰ כי הלא פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללבת שמה בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבר הימים ברגליו:¹⁴ וויפנש אנחנו באסוס ונכח אותו ונבא זהה ודבר אין לנו לחתת דין ווחשוב על הרגשה אל מיטולני:¹⁵ ומשם יצאו באניה ונפנעו זו: ויהי כאשר כלה לדבר בדברים מהחרת אל מול כויס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונلن בטרכונוליו ולמחרתנו באנוי אל אלה וישלח את הקהל:

מיליטוס:¹⁶ כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתחמה באסיה כי אין לבוא אם יוכל עד חן השבעות ירושלים:¹⁷ ומAMILITOS שלח אל אפסוס ויקרא את זקני הקהלה:¹⁸ ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייתה עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיה:¹⁹ אשר עבדתי את האדון בכל עונה ובדמותה הרבה ובמוסות המצאותathi בנכלי היהודים:²⁰ איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והנחהו לכם ולמדו אתכם ברבים ובכל בית ובית:²¹ ואעד ליהודים בטרואס:⁶ ואנחנו יצאו מן פילפי אחרי ימי חן המצאות ומקץ חמישה ימים באנוי באניה באדרניינו ישוע המשיח:²² ועתה אני אסיר אליהם אל טראס ונשב שם שבעת ימים: ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע שם:²³ אף כי רוח הקדש מעיד בכל עיר

20 ואחריו אשר שקתה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללבת אל מקדונייא:² ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בברברים רביבים ויבא אל ארץ יון:³ וושב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללבת אל סוריה ויארכו לו היהודים וינגר בלבו לשוב דרך מקדונייא:⁴ וילכו אותו עד לאסיה סופטרא הברואי ומן הతסלנים ארטיסטריכוס וסקונדוס וגיאוס הדרבי וטימוטיאוס ומן אסיה טוכיקוס וטרופימוס:⁵ ואלה הלכו לפניו וויחילו לנו בתראס:⁶ ואנחנו יצאו מן פילפי אחרי ימי חן המצאות ומקץ חמישה ימים באנוי באניה אליהם אל טראס ונשב שם שבעת ימים: ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע

ועיר לא אמר כי מוסרות וצרות נכונו לי: ²⁴ אבל **21** ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה לא אהוש לאחת מהנה ונמ נפשי לא יקרה ונבוא דרך ישירה אל קוס וממחרת אל רודוס בעני למן אשלים בשמהחאת מרוצתי ואת משם אל פטרה: ² שם מצאנו אניה עברה השירות אשר קיבלתי מאהת האדון ישוע להעיר אל פיניקיא ונרד בה ונעבר: ³ ונרא אתה פניו על בשורת חסד אליהם: ²⁵ ועתה הנה ידע קפروس ונעבנה לשמאן ונעבר אל סוריא ונגייע אנסי כי אתם כלכם אשר התהלהתי בקריכם אל צור כי שמה יוציאו את מעמתה האניה: הילוך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו ⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים עוד ראות פני: ²⁶ על כן מעד אני בכם היום והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבליך עלות זהה כי נקי אמי מדמי כלכם: ²⁷ כי לא כחדתי ירושלים: ⁵ ויהי אחריו מלאת לנו הימים האלה מהגידי לכם את עצת האלים כללה: ²⁸ לכן ונצא לכת לדרכנו וילו אנתו כלם עם נישיהם שמרו את נשיותיכם ואת כל העדר אשר הקיים ועם טפו עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת על חוף הים ונחפלל: ⁶ ונברך איש את רעהו האלים אשר קונה לו בדם נפשו: ²⁹ כי ידע אני ונעל אל האניה והמה שבו איש לבתו: ⁷ ואנחנו אשר אחריו צאיינו יבואו בתוככם זאים עזים כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל אשר לא יהוסו על העדר: ³⁰ וכן מקריכם לשлом האחים ונשב אתם יום אחד: ⁸ ומחרת יקומו אנשים דברי תהיפות להטוט אחריהם נסעו פולוס ואשר אותו ונבא אל קסריין ונלך אל את התלמידים: ³¹ על כן שקדנו וכרכו כי שלש בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה שנים יומם ולילה לא חדליך לדבר על לב ונשב עמו: ⁹ ולו היה ארבע בנות בתולות כל אחד מכם בדמותו: ³² ועתה אחוי אני מסר מותנאות: ¹⁰ ויהי בהיונגו שם ימים רבים וירד אתכם לאללים ולהר בר הסדו אשר לו היכלה נביא אחד מיהודה ושמו אנמוס: ¹¹ ויבא אצלו לבנות אתכם ולתת لكم נחלה בקריב כל ויקח את אзор פולוס ויאסר בו את ידיו ואת המקדים: ³³ לא חמדי כי כסף איש או זהבו רגליו ויאמר כי אמר רוח הקדש ככה יאסרו או לבשו: ³⁴ ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזרע بعد צרכי ובعد צרכי ההלכיםathi: ³⁵ ובכל זהה ויסנירחו בידי הגויים: ¹² ויהי כאשר שמענו הראייתי אתכם כי עליינו לעמל ולתמק את זאת ונבקש ממן אנו ואנשי המקום אשר החולשים ולזכור את דברי האדון ישוע כי הוא לא יעלה ירושלים: ¹³ ויען פולוס ויאמר מה אמר טוב אשר תחן משתקח: ³⁶ ואחרי דברו לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכונו אנסי את הדברים האלה כרע על ברכו ויתפלל לא בלבד להאסר כי נם למota בירושלים על עם כלם: ³⁷ ויבכו כלם בכפי גדול וייפלו על שם ישוע האדון: ¹⁴ ולא אבה שמענו ונרד ממן צוארי פולוס וינשקו לו: ³⁸ וביותר התעצבי על אמר רצון יהוה יעשה: ¹⁵ ואחרי הימים האלה הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ¹⁶ וילכו אנתנו נם תלמידים מكسرין ויביאו אנתנו ללון בבית וילוחו אל האניה:

איש כתה ושמו מנסון והוא תלמיד ישן: ¹⁷ ויהי אתו ויחשבו כי פולוס הביא אותו אל המקדש: כבאו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמהה: ¹⁸ ותهام כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו ומחרת היום נכנס פולוס עמו אל יעקב את פולוס וימשכחו אל מחוץ למקדש ופתאום ויבאו שמה כל הוקנים: ¹⁹ וישאלם לשלוים סגרו הדלתות: ²⁰ והמה מבקשים להמitemו ויספר אחת לאחת את אשר עשה האללים לנוים והשמעה באה אל שר האלף של הנדור כי בשנותו: ²¹ וישמעו ויהללו את האללים ויאמרו כל ירושלים נבוכה: ²² וימהר ויקח אותו אנשי אליו הנה ראה אחינו כמה רבבות יהודים צבא ושורי מאות וירץ אליהם ויהי בראשותם באו להאמין וככלם מקנאים ל תורה: ²³ והם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדרלו מהכחות שמעו עלייך שמעה כי תלמד את כל היהודים את פולוס: ²⁴ ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו אשר בקרוב הגויים לסור ממש באמרך כי לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: אין עליהם למול את בנייהם וללכת בחוקות ²⁵ ויענו מן העם אלה בכח ואלה בכח ולא התורה: ²² ועתה מה לעשות הנה האסף יאוסף יכול לדעת מואמה אל נוכן מרבית השאון ויצו המון העם כי ישמעו כי באתי: ²³ לכן עשה זאת להוליכו אל המצד: ²⁵ ויהי כבאו עד המעלות אפוא אשר נאמר אלך: ²⁴ הנה יש לנו ארבעה וישאנו אנשי הצבא מפני חמות העם: ²⁶ כי עם אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והתהדר רב הילך אחורי והם צעקים ואמריהם הסר אותו: אתם ושלם החוצאות בעדם למען אשר יגלו ²⁷ וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד את ראש וידעו כלם כי שמעה שוא שמעו אמר אל שר האלף התניה לי לדבר אליו עלייך וכי אתה בעצם מטהיל בחוקות התורה: דבר ויאמר הידעת יונית: ²⁸ האם איןיך המצרי ²⁵ ועל דבר המאמינים בנויים כתבנו ונורנו אשר לפניו הימים האלה העיר מרד והוציאו אשר לא ישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחיו המדברה ארבעת אלפיים אנשי דמים: ²⁹ ויאמר אליליים וכן הדם ובבשר הנחנק וכן הונגות: פולוס איש יהודה אני מטרסוס בן עיר קיליקיא ²⁶ ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם ומחרת אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הגניה בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד לי לדבר אל העם: ⁴⁰ וינה לוי יעמד פולוס על כי תקרב קרבן כל אחד מהם: ²⁷ ויהי כאשר המעלות הנfine ידו אל העם ותהדי דממה הרבה קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר ידבר בלשון עברית ויאמר:

מאסיא ראו אותו במקדש ויעורדו את כל החמון **22** אנשים אחיהם ואבות שמעו נא את דברי ²⁹ וישלחו בו את ידיהם: ²⁸ ויזעקו לאמר אנשי התנצלותי אליכם: ² ויהי כשמעם כי הוא מדבר עזרו זה הוא האיש המלמד את כל מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: ³ אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה ונם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה:

לאלהם כמוכם כלכם היום: 4 ואדריך את אשפנوس ערך אף אני עמדתי שם חפץ בהרנתו הדרך הזאת עד מות ואהו אסר ונסיר לכלא ושומר את בנדוי הרגנו: 21 ויאמר אליו לך כי גברים ונשים: 5 כאשר גם יעד עלי הכהן אני אל הגנים עד למרחוק אשליך: 22 וישמעו הנדול וכל בית הוקנים אשר מהם לקחתי אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו מכתבים ואליך אל האחים לדמשק לאסר אף הסירו איש כזה מעל האדמה כי איןנו ראוי כי את הנמצאים שמה להבאים ירושלים למן: 23 ויהי בהיותם צעקים ומשליךם את יוסרו: 6 ויהי אנכי הילך וקריב לדמשק כעת בנידיהם מעלייהם וורקים עפר השמיימה: 24 ויצנו צהרים ופתחם נגה עלי מסביב אור נдол מן שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו השמיים: 7 ואפל ארצתה ואשמע קול מדבר אלי במלכותם למען ידע מדוע מהה ככח צעקים שאל שאל למה תרדפני: 8 ואען ואמר מי עליו: 25 ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות אתה אדרני ויאמר אליו אני ישע הנצרי אשר ויאמר אל שר המאה העמד עליו האך רשיון אתה רדרפו: 9 והאנשים אשרarti ראו את האור לכמלהחות איש רומי בלבד דין ומשפט: 26 וילך ויראו ואת קול המדבר אליו לא שמעו: 10 ויאמר שר המאה כשמי את הדבר הזה וניד לשר מה עשה אדרני ויאמר אליו האדון קום לך אל האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי דמשק ושם יאמր לך את כל אשר צוית לעשותו: הוא: 27 ויבא שר האלף ויאמר אמר לי הרומי ובאני לא יכולתי לראות מפני זהר האור ההוא אתה ויאמר הן: 28 ויען שר האלף אני בכסף רב והאנשים אשרarti חוליכוני ביד ואבא לדמשק: קניתי לי משפט האורחות הזאת ויאמר פולוס 12 ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר ויאף נולדתי בה: 29 אז הרבו ממנה האנשים קנה לו שם טוב בקרוב כל היהודים היישבים אשר בא לבקרו ונוג שר האלף ירא בדעתו כי שם: 30 ויבא אליו ויעמד ויאמר אליו שאל אותו רומי הוא והוא אסר אותו: 30 וממהרת בקש שב ראה ובשעה היה נפקחו עני וראיתו: לדעת אל נכון על מה שטנים אותו היהודים 14 ויאמר אלהי אבותינו בחור בך לדעת את יותר מוסרתו ויוציא להביא את ראש הכהנים רצונו ולראות את הצדיק ולשמוע קול מפיהו: ואת כל הסנהדרין וירד את פולוס ויעמידהו 15 כי היו תהיה לו עד אל כל בני האדם על בתוכם:

23 **ויבט** פולוס אל הסנהדרין ויאמר כל אשר ראית ושמעת: 16 וועתה למא תחתה מה קום והטבל והתרחץ מהטהritic בקראך בשם: גברים אחים בכל תמת לבבי התהלהכי לפני 17 ויהיו בשובי אל ירושלים ואתפלל במקדש אלהים עד היום הזה: 2 ויצו חנניה הכהן והנдол את העמדים עליו להכותו על פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אליהם הקיר המסיד את עדותך עלי: 19 ויאמר הלא הם יודעים האמנם ישב אתה לדיןathi כתורה אתה מצוה את אשר השלכתי אל הכלא והליךתי בבית הכנסיות את המאמינים בך: 20 ובחשוף דם

את הכהן הנדול לאללים תחרף: 5 ויאמר שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו פולוס אחיו לא ידעתי אשר הוא הכהן הנדול ויבקש ממנו להודיעך אליך את הבוחר הזה כי כתוב נשיא בעמק לא תאר: 6 וופולוס ידע דבר לו להניד לך: 19 ויאחזו שר האלף בידו כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים וישערו לבדו וישאלו מה הוא וזה אשר לך בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרושים בן פרוש להודעני: 20 ויאמר כי נועצו היהודים ייחדו אני ועל תקות המתים ותחיתם אני נדרין: לבקש מכם כי מחר תוריד את פולוס לפני ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים הסנהדרין והמה כאשר חפצים לדעת היבט את אמרים אין תהיה ואין מלאך ורוח והפרושים מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על מודים בשניהם: 9 ותהיה המלה נדולה ויקומו נפשם לבalto אצל ושותה בטרם יהרגו והמה הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמור עתה עמדים ומחייבים להבטחך: 22 וישלח שר לא מצאו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר האלף אף את הבוחר ויוצחו לבalto אמר לאיש אליו או מלאך אל נלחמה באלים: 10 והריב כי גלה לו את הדבר הזה: 23 ויקרא לשני הולך וחוזק ושדר האלף דאג פון ישמעו את פולוס שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא ויצאו את אנשי הצבא לרדת ולהחטף אותו מתוכם מאתים לכלכת לקסרים ופרשימים שביעים ומשכלי ולהכיאו אל הצד: 24 ובבלילה ההוא נצב עליו קשת מאותם מן השעה השלישית בלילה: האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות 24 ובהתנות יכינו להרכיב את פולוס למען לי בירושלים כון העדר תעיד ברומי: 12 ויהיו הביאו שלם אל פיליכס ההגמון: 25 ויכתב לפנות הבקר ויתחכרו היהודים ויאסרו אסר אגרת זהה תכנן דבריה: 26 קלודיו לוסיאס אל על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד פיליכס ההגמון האדריר שלם: 27 את האיש אם יהרגנו את פולוס: 13 ומספר הבאים באלה הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם זאת היה יותר מארבעים: 14 ווינשו לאראשי אנשי הצבא ואפלותו מתוכם בשם עי כי רומי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על הוא: 28 ובאשר חפצתי לדעת על מה שמננו אותו נפשנו לבalto טעם מאומה עד אם הרגנו את הורדרתו אל הסנהדרין שלהם: 29 ואמצא כי פולוס: 15 ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שטנו על דברי שאלות דתם ולא על דבר שר האלף וירידחו מחר אליכם כאלו תחפזו אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות: 30 ועתה לדרש הוטב את עניינו ואנחנו נכוונים להמיתו הנה הנגד לי שהיהודים מונכלים באיש הזה בטרם יקרב אליכם: 16 וישמעו בן אחות פולוס ואשלחו אליך מיד ונם את שטנו צויתי לבוא את ארבעים וילך ויבא אל המצד וייד לפולוס: ולהניש שטנתם לפניך ואתה שלום: 31 ויקחו לנו ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאו לו לילה אליו הולך את הבוחר הזה אל שר האלף אל אנטפטריס: 32 ומחרת הניחו את הפרשים כי דבר לו להודיעו: 18 ויקחוה וויליכחו אל ללכת אותו וישבו לצד: 33 ומה באו אל

קסרין ויתנו את האגרת בידיו ההגמון וייעמידו הם שטנים אותו:¹⁴ אבל את זאת מודה אני לפני גם את פולוס:¹⁵ ויהי כקרא ההגמון את לפניך כי בדרך היה אשר יקרה בשם כת האגרת וישאל Mai זה מדינה הוא וייה שמעו בה אני עבד את אלה אבותינו בהאמני בכל כי הוא מקיליקא ויאמר:¹⁶ אשמע את דבריך הכתוב בתורה ובביבאים: ותקותי לאלהים בכוא נם שטניק הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר גם הם ייחכו לה זאת היא כי עתירה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים:¹⁷ ובזאת אשר להורדוס:

24 וירד חנניה הכהן הנגדל אחרי חמשת נם עמלתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם ימים ואטו הוקנים וטרטלים איש דבריהם יודיעו תמיד:¹⁸ ומקץ שנים רבות באתי להביא נרכות את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס:¹⁹ ויהי לעמי ולהקריב קרבן:²⁰ ואהיו מטהר במקדש כאשר קראו לו ויהל טרטלוס לשטנו ויאמר: לא בהמון עם ולא ב מהומה וכן מצאוני אנשים 3 אשר ישבנו על ידך בשולם רב ואשר יהודים מסיא:²¹ אשר עליהם היה לעמוד נעשו תקנות רבות עם זהה בהשנה תקל נקל הנה לפניך ולענות כי אם היה להם דבר נגיד: על כל פנים ובכל מקום בכל תורת פיליכס²² או אלה ידברו נא מה מה מצאו בי על האדריר: 4 אך לבלי הלאות הרבה הרבה אתנן בעמדי לפני הסהדרין:²³ בלתי אם הדבר אליך אשר תשמעו בקצר דברינו כחמלץ: האחד והוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על כי מצאנו את האיש הזה כתוב ומגילה מדיניות תחית המתים אני נדור היום לפנייכם:²⁴ ויהי בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת בשם פיליכס את הדרים האלה ויאחר את הנוצרים: 6 והוא גם נשא לחיל את המקדש רנים לעת אחרית כי ענני הדריך הזאת נודעו ונתחשאותו ונחפץ לשפטו על פי תורהנו:²⁵ ויבא לו הייטב ויאמר ברדת אליו לוסיאס שר האלף עליינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפו אשפט על דברכם:²⁶ ויצו את שר המאה לשום מידינו:⁸ ויצו את שטנו כי בוא יבוא לפני אתו במשמר ולחת לו רוחה ולבלתי מנע איש ואחה כי תחקר אותו תוכל לדעת מפייו את ממידעיו משרות אותו ומבוא אליו:²⁴ ואחריו כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: ימים אחדים בא פיליכס עם אשטו דרושא כל וירמו ההגמון אל פולוס לדבר וייען ויאמר עין אותו על דבר האמונה במושיה:²⁵ ויהי כדברו אשר ידעת כי זה כמה שנים שופט אתה לעם על הצדקה והפרשות ועל הרון העtid לבוא זהה הנני מצתק בלב בטווח ענייני:²⁶ וזה יחרד פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר אשוב לקרא לך:²⁶ והוא מקוה כי פולוס יתן לו יום מעת עלותי ירושלים להשתחות:²⁷ ולא שחד למען יתרהו ובעבור זה קרא לו פעמים במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורך הרבה וידבר עמו:²⁷ ויהי מקץ שנים ימים מהומה בעם ולא בבתי הכנסת ולא בעיר: ויקם פרקים פסטוס תחת פיליכס ופיליכס

¹³ נם אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה

חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס אסור: ¹⁵ ובհיוותם בירושלים דברו אליו ראיי
הכהנים ווקני היהודים על אדרותיו ויבקשו חbos בבית האסורים:

25 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחריו ממנין לחץ משפטו: ¹⁶ ואען אותו כי אין שלשת ימים מקריםין לירושלים: ² והכהן מנהג הרומיים למנן איש לאבד בטרכם יעדן הנadol וראשי היהודים הודיעו את ריבם עם הנשtan לנכח שניינו וננתן לו מקום להצתקמן פולוס: ³ וויצרו בו וישראלו ממוני לעשות חסד השטנה: ¹⁷ וולכן כאשר באו הנה יחר החשטי ולא עמם להביאו ירושלים ומה מתנצלים אותו התמהמהתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא פולוס בקסרין וכי נם הוא ישב שם בקרוב: ¹⁸ עליו שטנו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר להמיתו בדרך: ¹⁹ וויען אותו פסטוס כי עצור המשפט ואצוה להביא את האיש: ²⁰ ויעמדו פולוס בקסרין וכי נם הוא ישב שם בקרוב: עליו שטנו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש ²¹ רק היו להם דברי ריבת מאמם באיש הזה יענו בו: ²² וישב בתוכם יותר לנדר על עבודת אליהם ועל מה אחד ישוע על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ²³ והוא בעני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללבת מיימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב ²⁴ שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: ²⁵ ותכבד על פולוס באסיפות רבות וקשות אשר שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו לפני בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבhero ירושלים ולהשפט שם על אלה: ²⁶ אבל פולוס ויאשימו את פולוס באשומות רבות וקשות אשר לא יכולו להניחו במשמר עד אשר ישלח אותו לא יכולו להוכיח: ²⁷ והוא הצדק לאמר לא אגoston ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אותו חמאתיב במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ²⁸ אל הקיסר: ²⁹ ויאמר אנרפס אל פסטוס גם ולא לקיסר: ³⁰ ופסטוס חפץ להתרצות אל אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו: היהודים וייען את פולוס ויאמר התהփן לעלות ³¹ ויהי ממחרת כבאו אנרפס וברניקה בהוד ירושלים להשפט על אלה לפני שהוא: ³² ויאמר נдол ויבאו אל אלם המשמעת המה ושדי האלה פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עומד ושם ³³ ונגיד העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס: וכון לי להשפט לא הרעתו ליהודים כאשר ³⁴ ויאמר פסטוס אנרפס המלך וכל האישים ידעת היטב נם אתה: ³⁵ אם הרעתו ויש בדבר אשר אתם פה אתנו הנכם ראים את האיש משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין כי אשר בעבורו פגענו כי כל המון היהודים נם מאומה מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל בירושלים וגם פה ויצעק כי איןנו בדיין שיחיה להסנירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדני: ³⁶ עוד: ³⁷ ואני כאשר הכרתו כי לא עשה דבר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: ³⁸ ויהי לדינו יעכבי לשלח אותו שהוא: ³⁹ אך אין לי אחרי ימים וירדו המלך אנרפס וברניקה אל לכתיב עליו דבר נכון לאדרנינו ובעבור זאת קסרין לשאל לשולם פסטוס: ⁴⁰ ויהי כי ארכו היבאתו לפניכם וביתר לפניך המלך אנרפס להם הימים שם ומספר פסטוס למלא את ריב ⁴¹ למען יחקר וידעת מה אכתב: ⁴² כי לא יתכן פולוס לומר ישפה איש אשר פיליכס הניחו

בעני לשלוח אסיר מבלתי הוריע גם את עלילות עברית לאמר שאל שאל למה תרדפני קשה לך לבט בדרכנותו:¹⁵ ואמר מי אתה אדרני הדברים אשר שמולו:

26 ויאמר אנרגפס אל פולוס נתן לך לדבר ויאמר אני ישוע אשר אתה רדף:¹⁶ אבל קום בעד נפשך או יצטרך פולוס ויושט את ידו ועמד על גניליך כי לבכור זהה נראיתו אליך ויאמר:² מאשר אני אמי נשפי המלך אנרגפס כי לבחך למשרת ולעד על אשר ראית וועל לפניו אצטדק היום על כל אשר שטנים אמי אשר ארך:¹⁷ בחצלי אורתק מן העם ומן היהודים:³ כי אתה ידע היטב כל המנהיגים הנויים אשר אשלהך עתה אליהם:¹⁸ לפكه את והשאלהות אשר בין היהודים ועל כן באלה עיניהם למען ישבו מחשך לאור ומיד השטן מאתך לשמע אמי כארך רוחך:⁴ הנה את אל האלים וימצאו באמונתם כי את סליחת דרכי מנעוריו אשר התהלהconi בה מאו בתוכך החטאיהם ואת הנחה בתוכם המקדשים:¹⁹ על עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים: כי המלך אנרגפס לא המרייתך את המראה אשר כי מימים ראשונים ידענו אם ירצו להעיר ראיתי מן השמיים:²⁰ כי אם קראתי ראשונה כי כפorsch התנהנתי על פי הכת המקפדה לשבי دمشق וירושלים ובכל ארץ יהודה ביותר בעבודתנו:⁶ ועתה אני עמד להשפט ונוגם לנוים כי ניחמו וישבו אל האלים ויושעו על תקות התבטה אשר הבטיח האלים את מעשים ראויים לחשובה:²¹ ובגניל דבר הזה אבותינו:⁷ ואשר שניים עשר שבתינו מיהלים תפשו אמי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני: להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם וליליה²² והאלים היה בעיר ועד היום הזה עמד על דבר התקווה הזאת אנרגפס המלך שטנים אני ומיד לפני קטן ונורול ואני מדבר דבר אוטי היהודים:⁸ מודיע יפלא בעיניכם כי זולתי אשר דברו הנבאים ומשה כי עתידות האלים ייחיה מתחם:⁹ הנה לפנים אני חשבתי הנה להיות:²³ כי המשיח מענה הוא וכי ראשון צדקה לצדר את שם ישוע הנצרי עד מaad: הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובנוים:¹⁰ כאשר עשתי בירושלים ועם קדושים רבים²⁴ ויהי הוא מצטרך זאת ויען פסטוס בקהל אני הסגנתו לבתי כלאים בראשון אשר קבלתי נдол לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד מאת הכהנים הנדרילים וכשנהרנו הסכמתי: הביאך לידי שנען:²⁵ ויאמר פולוס איני משגע ובכל בתיה הכנסיות יסרתי אותם פעמים רבות פסטוס האדריך כי אם דברי אמות וטעם אביע: ואנטים לנדרף ואתחוללה במעד מאד וארדפם²⁶ כי המלך יודע את אלה ועל זאת נם בבטחון עד לערים אשר חוצה לארץ:¹² ויהי בלבתי אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם על זאת לדמשק בראשון הכהנים הנדרילים ממנה דבר מן הדברים האלה כי לא בקרנו ובמצותם:¹³ והנה אדרני המלך בצחרים בדרך זוית נעשתה זאת:²⁷ המלך אנרגפס המאמין ראיתי אוור צח מזוהר המשש אשר משמים אתה בנבאים ידעתי כי מאמין אתה:²⁸ ויאמר נהה עלי מסביב ועל ההלכים אמי:¹⁴ ונפל אנרגפס אל פולוס עוד מעט ופתיתני להיות לנו ארצתה ואשמע قول מדבר אליו בלשון נצרי:²⁹ ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר

אם במעט ואם בהרבה לא אתה לברך כי גם החבל ולא בעל האניה:¹² ובאשר החוף איננו כל השמיעים אותו יהיו כמוני זולתי המוסרות טוב לעמוד בו בימי הסתו יעצו הרכבים לעבר האלה:¹³ ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך ממש לאמיר אולני נכל הניע לפניכס ויישבו שם וההמנון וברניקה והישבים אתם:¹⁴ ויסורו בימי הסתו והוחזק בקריטי פונה דרך הדרום החדרה וידברו איש אל רעהו לאמיר האיש הזה מערבה ודרך הצפון מערבה:¹⁵ ורוח נשבת לא עשה דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או לאט מדром ויחשבו כי תצליח עצם בידם מוסרות:¹⁶ ויאמר אנרגפס אל פסטוס האיש הזה ויעלו העוניין ויעברו לעמת שפת קרייטי:¹⁷ ויהי יכול להפטר לו לא קרא את הקיסר לדינו: **27** כמו כן ותפנע בה רוח נחשל הנקראה וכאשר גנמר הדין כי נעבר באניה אל אודרקלדון:¹⁸ ותטרף האניה ולא יכלה לעמוד איטליה מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים נגד הרוח ונՐף יידינו ממנה וננדף:¹⁹ ותרץ אל שר המאה לנדרוד אגוסטוס ושמו يولיס: האניה אל עבר אי קטן הנקרא קלודיה וכמעט 2 ונדר אל אניה אדרמיות נכנים לבוא על פנוי לא יכלנו לאחו העברה:²⁰ ואחרי משכם אותה חוף אסיה ונעבר הימה ויהי אנתנו ארטשטיוס אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השינה ידם מוקדון מן תסלוניקי:²¹ וממחרת הגענו אל ויחשבו את דפני האניה ומיראתם פן יפלו אל צידון ויוולוס עשה עם פולוס חסד וינה לוז בין רכסי החול הורידו את כל המפרש וכשה לילכת אל מודיעו להעזר בידם:²² וngleך ממש נדף:²³ ויהי הסער הולך וסער עלינו וממחרת ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנדרנו: הטילו את המעסה אל הים:²⁴ וביום השלישי 5 ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופומפלייא הטילו בידינו את כל האניה אל הים:²⁵ ויהי ונבא אל מורה אשר בלוקיא:²⁶ וימצא שם ימים רבים נם המשמש נם הכוכבים לא נרא שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליה וסחרה חזקה עליינו עד מאר ותברת ממנה ויעבירנו לתוכה:²⁷ והאניה הלכה בכבדות כל תקوت ישעה:²⁸ ופולוס עמד בתוכם אחורי ימים רבים ואחרי אשר יוננו ובאו אל הארץ בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אליו קניותוס לא הניחנו הרוח להתר אל היבשה ולא יצאתם מקריטי כי או לא קרנו הנזק הזה ונעבר מצד לקרייטי על פני הר סלמוני:²⁹ ואחרי במריכם:³⁰ ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצאו אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא כי לא חאב נפש מכם בלתי הספינה לבדה: קלילמני אשר קרובה לו עיר ושמה לסיא:³¹ כי בלילה זהה נצב עלי מלאך האלהים אשר 9 ויהי מכך ימים רבים כאשר באה הסכנה לו א נכי ואשר אני עבר אותו:³² ויאמר אל תירא לירידי הים כי גם הczום כבר עבר ויזהר אתם פולוס עלייך עוד לעמוד לפני הקיסר ועתה פולוס:³³ ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הנה נתן לך האלים את כל ההלכים אתך הלייכתנו תהיה אך מרוי ונזק נдол לא בלבד באניה:³⁴ על כן אנשים חזקו ואמצאו כי מאמין למעסה ולאניה כי אם נם לנפשותינו: וושך אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אליו: המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב³⁵ אך השילד נשליך אל אחד האים:³⁶ ויהי

כבודו ליל ארבעה עשר לטלטולנו ביום אדריה פן ישחה איש מהם וימלט: ⁴³ ושר המאה חפץ בחוץות הלילה ויחשבו המלחים כי קרכבה להם להציג את פולוס וינה את עצם ויאמר מי ידע יבשת: ²⁸ וירידו את האנק וימצאו עמק הים לשחות יתר ויעבר ליבשה בראשנה והנסאים עשרים קומה ויעברו מעט וויספו להורד את אלה על קרשים ואלה על שברי האניה: ⁴⁴ ויהיו האנק וימצאו קומות חמיש עשרה: ²⁹ ויראו פן כן וימלטו כלם אל היבשה:

יפנו בשני הפלטים וישליך מעל אהורי האניה 28 וכאשר נמלטו נודע לנו כי שם היא ארבעה עוגנים אל הים ויכספו לאור היום: ³⁰ מלתי: ² והנקרים לא המשיטו חסדם עמנו כי זה ומלחמות בקשו לברוח מן האניה וירידו את עברו אש ויאספו את כליהם אליהם מפני הנשים העבריה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלה היורד ומפני הקר: ³ ופולוס אסף לו ערמתה עוגנים נם מראש האניה: ³¹ ויאמר פולוס אל קצים ויישם על המוקד ומן החם יצא אפהה שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה ³² ויהיו בידיו: ⁴ ויראו הנקרים את החיה תלייה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע: על ידו ויאמרו איש אל רעה אכן רצח האיש ויקצנו אנשי הצבא את חבלו העבריה ויתנוזה זהה אשר הנקמה לא הניהה לו לחיות אף כי לנפול: ³³ והבקר טרם יאור ופולוס מבקש נמלט מן הים: ⁵ והוא נערת את החיה מעיל ידו אל מכלם לטעם לחם לאמר הים יום ארבעה תוך האש ולא הרעה לו מואמה: ⁶ והם הווילו عشر אשר חיכיהם צמים ולא טעםתם מואמה: אשר יצבה נופו או אשר יפל מטה פתחם ויחילו על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא עד בוש והנה לא קrho כל אסון ויהפוך לכם למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ויאמרו כי אלהים הוא: ⁷ ובסבירו המקום ההוא ראשו ארצתה: ³⁵ הוא דבר את הדברים האלה היו שרות אשר לראש אנשי הארץ ושמו פובליוס והואלקח את הלהם ויהוד לאלהם לפני כלם הוא הביא אתנו לבתו ויכלל אתנו בטיבו ויבצע ויחיל לאכל: ³⁶ ויאמין לב כלם ויטמעו שלשת ימי: ⁸ ואבי פובליוס מוטל למסכובأكل נם המה: ³⁷ ואנחנו כל נפש אשר באניה בקדחת ובמחלה המעימים ויבא אליו פולוס מאותים ושבעים ושש: ³⁸ ויאכלו לשבעה ויקלו ויתפלל וישם לעיו את ידיו וירפאהו: ⁹ ואחריו מעלה האניה ויטילו את הצדה אל הים: ³⁹ הבקר המשעה הזה בא נם החלים الآחים אשר אור ולא חיכרו את הארץ אבל ראו כמפרץ בא וירפאו: ¹⁰ ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו וחוף לו ווועצו לנגן אליו את האניה אם יוכלו: שם ספקו לנו די צרכנו: ¹¹ ואחרי שלשת וינגדעו את העוגנים ויעובו לם ויתרו נם חדשם עברנו שם באניה אלכסנדרית אשר את מיתרי המנהיג ופרש התרען אל פנוי ישבה באי בימי הסתו ואות דגללה התואמים: הרוח ויבקשו לבא אל החוף: ⁴¹ ויפנוו במקום ¹² ונבא אל סרקוס ונסב שם שלשת ימי: אשר הם שני עבריו ותדק בז האניה ותעמוד ¹³ ממש סבנו ונבא אל רגינו ובנשרב רוח דרומית ראהה לא נוע ואחרורה נשברו משאון הנלים: ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיזלי: ⁴² ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים ¹⁴ ושם מצאנו אחיהם ויבקשו ממןו לשבתם

שבעת ימים ובכון הַלְכָנוּ אֶל רֹומי: 25 ווישמעו ורפהתיו: 26 לכן דעו כי לנוים נשלחה תשועת האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד אלהים והמה ישמעו: 27 ויהי בדברו זאת הילכו לשוק אפיקס ועד לשלשת החניות וירא אתם מאות היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: פולוס וודה לאלהים ויתחזק: 28 ואחר באננו 29 ופולוס ישב שנתיים ימים בכיתו אשר שכר אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל לו ויקבל את כל הבאים אליו: 30 ויקרא את שר הצבא ולפלוס הינו לשבט לבדו עם איש מלכות האלים וילמד את דרכי ישוע המשיח הצבא השמר אותו: 31 ויהי אחרי שלשת ימים אדרניו בכל בטחון לבו ואין מנע:

ויקרא פולוס אליו את ראשיו היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחיהם אף כי לא מעלהتي מעל בעמנו ובחוקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים: 32 והם אחרי חרם ATI אמרו לפטרני כי לא נמצא כי משפט מוות: 33 והיהודים קמו בו ואננס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בראבר: 34 ובבעור זאת קראתי לכם לראוחכם ולדבר עמכם כי בNELLL תקوت ישראל אסור אני בכבול הזה: 35 ויאמרו אליו לא קבלנו על אדרותיך אנרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עלייך דבר רע: 36 אגנים חפצים אנחנו לשם את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: 37 וישימו לו יום موعد ויבואו אליו רבים אל מלנו ויעדר בהם ויבאר את מלכות האלים ויוכח להם עניינו ישוע מתורת משה וממן הנביאים מבקר עד ערב: 38 ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמיןו: 39 ויחלקו בדעתם ויסורו לילכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטיב דבר רוח הקודש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא אמר: 40 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדרשו: 41 כי שמן לב העם הזה ואוניו כבדו ואת עניינו השע פן יראה בעניינו ובאוניו ישמע וללבבו יבין ושב

אל-חרומיים

1

מן השם על כל רשות בני אדם ועליהם אשר יעצרו את האמת בעולה: ¹⁹ יعن אשר דעת האלים גלויה בקרבם כי האלים הודיעים אותה: ²⁰ כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהתו מעת נברא העולם תודע במשים ותראה לבתי היהות להם להנטכל: ^{(audio) g126} ²¹ יعن בדעתם את האלים לא כבדיהם וגם לא הodo לו כי אם הלו אחרי ההבל במוועזותיהם ויחשך לכם הנבער: ²² ובאמורם חכמים אנחנו היו לכיסילים: ²³ וימירנו את כבוד האלים אשר אנחנו נפסד בדרמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע רמנש האדמה: ²⁴ על כן נט נטם האלים לטמאה בתאות לבם לנבל גוויותיהם איש את רעהו: ²⁵ אשר המירו אמת האלים בכוכב לעולמיים אמן: ^{(audio) g165} ²⁶ בעבר זאת נתמ האלים לתאות בושה כי נשיהם החליפו את התשmisי כדרךן בשלא כדרךן: ²⁷ וכן נט הזרים עזבו את השימוש האשאה בדרךה ויתמו זה בזה בתשוקתם וייעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובכם הרاوي להם בעצם גופם: ²⁸ וכאשר מאסו להשיג האלים בדעת נתם האלים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן: ²⁹ וירב בקרבם כל חמץ גנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה וזהבבות: ³⁰ הלו כי רכיל ומלשינים שנאי אליהם ונאים וודים והוללים וחשיין און ואיים שמעים בקהל אבותם: ³¹ נבקרים מדעת ובנדים אכזרים נטריו שנאה ולא רחמים: ³² יודעים מה את משפט האלים כי עשי אלה בני מותם וצדיק באמונתו ייה: ¹⁸ כי גנלה חרון אליהם פולוס עבד ישוע המשיח מקרה להיות שליח ונבדל לבשורת אליהם: ² אשר הבטיחה מלפנים ביד נביינו בכתביו הקדש: ³ על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר: ⁴ אשר הוכן לבן האלים בגבורה לפיה רוח הקדשה בהחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדניינו: ⁵ אשר ביהי קבלנו חזן ושליחות לדקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו: ⁶ אשר בתוכם הנכט נט אטם קרואו ישוע המשיח: ⁷ לכל אשר ברומי יידי אליהם וקרואים להיות קדושים חסד ושלום لكم מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: ⁸ בראשונה אודה לאלהי ישוע המשיח על כליכם אשר ספר אמונהכם בכל העולם: ⁹ כי האלים אשר אני עבד אותו ברוחו בبشורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: ¹⁰ בהעתידי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליך ברצון אליהם לבוא אליכם: ¹¹ כי נסף נספה לראותכם ולהחלק לכם אי זו מות רוח למען תתחזקי: ¹² והוא להחנכם עמקם וזה בזה באמונה אשר لكم ונמ לוי: ¹³ ולא אחד מכם אהוי כי פעמים רבות שמי עלי לבוי לבוא אליכם אך נמנע ממי ערד הנה למען מצא פרי נט כמו ביתר הגוים: ¹⁴ מוחיב אני לויים ונמ לעזים לחכמים ונמ לפתאים: ¹⁵ לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה נט אתחם אשר ברומי: ¹⁶ כי איןנו בוש מבשורת המשיח באשר גבורה אליהם היא לחשעת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן נט ליוו: ¹⁷ כי תגלה בה צדקה אליהם מאמונה אל אמונה כתוב וצדיק באמונתו ייה: ¹⁸ כי גנלה חרון אליהם

ולא בלבד שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו:
בעשיהם:

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם והתהלך באלהים: ¹⁸ וידעת הראווי ובהיויך
הדע תהיה מי שתהייה כי بما שתדרין את מלמד בתורה חבין בין טוב לרע: ¹⁹ ובבטחה
חברך תחיב את נפשך באשר אתה הדן העשה בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים
כמעשו: ²⁰ וידענו כי משפט אליהם כפי האמת בחשך: ²¹ מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים
על עשי אלה: ²² ואתה בן אדם הדן את אשר ויש לך צורתה המדע והאמת בתורה: ²³ ואתה
פעלו כאלה ועשה כמעשיםם החחש להמלט אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת
משפט האלהים: ²⁴ או התבוז לעתרת טבו לא הנגוב והנוך גנב: ²⁵ אמרת לא הנאה ואתה
ולחמלתו ולארך רוחו ולא ת התבונן כי טובת נאף תשקץ את האלים ואתה נזל את הקדש:
האלים תדריך אתך לחשוכה: ²⁶ ובקשי לבך ²⁷ תתחלל בתורה והתבל את האלים בעברך
המאן לשוב הצבר לך עברה אל יום עברת את התורה: ²⁸ כי שם האלים בגללם מחלל
האלים وقت הנגולות צדקת משפטו: ²⁹ אשר בנוים כאשר כתוב: ³⁰ הנה המילה מועילה
ישלים לאייש כמעשו: ³¹ למתמידים בעשות הטוב ומקשים את הכבוד וההדר ואת אשר
איןנו עבד יtan את חייו העולמיים: ³² aiōnios g166 (αιώνιος)

ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן המילה והוא והנאה מהווים בקשר הויא
בראשונה וכן גם על היווני: ³³ וכבוד והדר מהו הוא היהודי ולא הנאה מהו
שם ליוון: ³⁴ כי אין משא פנים עם האלהים: ³⁵ היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר
על בני המרי ושדר לא ישמעו לאמת כי
אם לעולה שמעו חرون אף וחמה: ³⁶ צרה התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב
ומצוקה על כל נפש אדם עשה הארץ על היהודי והמילה ועברת את התורה: ³⁷ כי לא הנאה
בראשונה וכן גם על היווני: ³⁸ וכבוד והדר מהו הוא היהודי ולא הנאה מהו
ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן המילה הוא והוא והנאה מהו
שם ליוון: ³⁹ כי אין משא פנים עם האלהים: ⁴⁰ לא מבני אדם תחולתו כי אם מאות האלים:
⁴¹ כי כל אלה אשר חטאו בעלי תורה גם בבל, לא מבני אדם תחולתו כי אם מאות האלים:

תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי **3** ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היה
התורה ישפטו: ⁴² כי לא שמעי התורה צדיקים תועלת המילה: ⁴³ הרבה מכל פנים בראשון
לפני האלים כי אם עשי התורה הם יצדקו: ⁴⁴ כי הפקדו בידם דברי אליהם: ⁴⁵ כי מה הוא
כי הנוים אשר אין להם תורה בעשותם אם מקצתם לא האמינו היבטל חסרון אמוןתם
cdrbari התורה מآلיהם גם בגין תורה הם את אמונה אלהים: ⁴⁶ חלילה אבל היה האל הוא
תורה לנפשם: ⁴⁷ בהראותם מעשה התורה הנאמן וכל האדם כוב ככתוב למען הצדיק
כתוב על לכם ורעם מעידה בהם ומחשובות בדרכך תוכה בשפטך: ⁴⁸ ואם עולתנו תרומות
בקרכם מחיבות זאת זאת או גם מזוכות: ⁴⁹ את צדקת האלים מה נאמר וכי יש על
⁵⁰ ביום אשר ישפט האלים את כל העלמות

באליהם המשלח חרון אףו לפִי דָרְך בְנֵי אָדָם הַוֹא תַלְיוּתו צְדִיק וּמְצִדִיק אֶת בֵן אֶמְוֹנוֹ יִשּׁוּעָה:
 אני מדבר: 6 חלילה שם כן איך ישפט ²⁷ ועתה איך ההתהלך הלא נשבחה ועל ידי האלים את העולם: 7 כי אם על ידי כובי תורה מה העל' ידי תורה המעשים לא כי על תרבה וחפרץ אמרת אליהם לתחלו למה זה ידי תורה האמונה: ²⁸ לכן נחשבי באמונה אני אשפט עוד כחותא: 8 ולא נעשה לדבר יצדיק האדם בבל' מעשי תורה: ²⁹ או האלים מחרפין ומקצת מוצאי דביה עליינו לאמר רק אליו היהודים הלא נם אלהי הגויים אוכן נם הנה אמרדים נעשה הרע ^{למען} יצא הטוב אשר אלהי הגויים הוא: ³⁰ כי אחד האלים המצדיק דין יבא עליהם בצדיק: ⁹ ועתה מה הוא הייש את המוליכים מותך האמונה ואת הערלים על ידי לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי האמונה: ³¹ ועתה המבטלים אנחנו את התורה נם היהודים נם הגויים כלם הם תחת החטא: על ידי האמונה חילתה אך מקומים אנחנו את כוכחוב אין צדיק אין נם אחד: ¹⁰ אין משכיל התורה:

אין דרש את אליהם: ¹¹ הכל סר יחרדו נאלחו **4** ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה והשיג לפני הבשר: ² כי אם נצדיק אברהם מותך המעשים לו התבלה אך לא לפני האלים: ³ כי כתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהות ויחשבה לו צדקה: ⁴ הנה הפעל לא ייחסב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוכ: ⁵ אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין בצדיק את הרשות אמונהו תהשך לו לצדקה: ⁶ כאשר נם רוד מאשר את האדם אשר האלים ייחסב לו צדקה ללא מעשים בamarו: ⁷ אשרינו נשוי פשע כסוי החטא: ⁸ אשרי אדם לא ייחסב יהוה לו עון: ⁹ ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם נם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונהו לצדקה: ¹⁰ וain נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערליך: ¹¹ ואות המילה קיבל לחותם הצדיק האמונה אשר היה לו בערליך להיות ליהם לאב לכל המאמינים והם ערלים ^{למען} אף להם תחשב הצדקה: ¹² וליהיות לאב נם למוליכים אך לא אשר הם נמוליכים בלבד כי אם נם היליכם חמלת האלים: ²⁶ להראות את צדクトו בעת ²¹ שעטה בבל' תורה צדקה אליהם לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנבאים: ²² והיא צדקה אליהם באמונה ישוע המשיח אל כל וועל כל אשר אמינו בו כי אין הבדל: ²³ כי כלם חטאו וחסרי כבוד אליהם המה: ²⁴ ונצדקו חטאו בחסדו על ידי הפהות אשר הייתה במשיח חנים בחסדו על ידי הפהות אשר הייתה במשיח ישוע: ²⁵ אשר שמו האלים לפניו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקו אחריו אשר העביר את החטאים שנعوا לפנים בעת חמלת האלים:

בעקבות האמונה שהותה לו לאברהם בעודנו ⁴ והסבלנות לידי עמידה בנסיוון והעמידה בערלתו: ⁵ כי לא על ידי תורה באה הבהירה בנסיוון לידי תקוה: ⁶ וחתקווה היא לא תביש כי לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם הוצק בלבכנו אהבת אל על ידי רוח הקדש על ידי צדקה האמונה: ¹⁴ כי אלו לבני התורה נתן לנו: ⁷ כי המשיח בעודנו חלשים מות בעתו הירשה האמונה לrisk תהיה והבהירה בטללה: ⁸ بعد הרעים: ⁹ זה בעוד הצדיק יקשה לאיש כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה למות אכן למות בעוד הטוב אויל ישאחו לבו: ¹⁰ גם אין שם עברה: ¹⁶ על כן מתחך אמונה למן: ⁸ אבל בזאת הודיע האלים את אהבותו אלינו: לפי חסר למן תהיה הבהירה קימת לכל כי המשיח מות בעודנו בהיותנו עוד חתאים: ורשו לא לבני התורה לבדם כי גם לבני אמונה: ⁹ ועתה אשר נזכרנו בדמו מה מאד נשע בו אברהם אשר הוא אב לכלנו: ¹⁷ ככתוב כי אב מן הקצף: ¹⁰ כי אם נרצינו לאלהים במות הממון גנים נתיך והוא האמין בהבית אל אל בנו בהיותנו איבים אף כי נשע עתה בחיו המחייה את המתים ותקורה את אשר לא היה אחרי אשר נרצינו: ¹¹ ולא זאת בלבד כי גם כמו הוה: ¹⁸ באשר אין תקוה קווה ויאמן למן מתחללים אנחנו באלהים על יד אדניינו ישוע אשר יהיה לאב הממון גנים כמו שנאמר כי יהוה המשיח אשר בו עתה קיבלנו את הרצוי: ¹² לכן זרעד: ¹⁹ ולא רפהה אמונהו ולא התבונן אל כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאות שנה ואל והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בלוט רחם שרה: ²⁰ ולא חלק ליבו בהבהירה בני אדם מפני אשר כלם חטאו: ¹³ כי עד זמן האלים כחסר האמונה כי אם הבהירה היה החטא בעולם אך לא יחשח החטא ויתן כבוד לאלהים: ²¹ וידעו בלבב שלם כי באין תורה: ¹⁴ אולם המות מלך מארם עד אה אשר הבהיר נם יכול לעשותו: ²² על כן גם משה נם על אלה אשר לא חטא בדמיון עברת נחשבה לו לצדקה: ²³ ולא בלבד למענו כתובה אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לובוא: זאת שחשבה לו: ²⁴ כי אם נם למענו אשר ¹⁵ אך לא כדי הפשע דבר המתנה כי אם עתודה להחשב לנו המאמינים بما שהעיר את בפשע האחד מותם הרבה אף כי חסר אלהים ישוע אדניינו מן המתים: ²⁵ אשר נמסר בעבר ומתרנו עדפו ערוף לרבים בסיס האדם האחד יושאנו ונעור בעבר צדקנו:

5 לכן אחרי נזכרנו באמונה שלום לנו עם מהנת החסד היא לזכות מפשעים רבים: ¹⁷ כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבל עדר החסד ומונת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח: ¹⁸ לכן כאשר בפשע אחד נשמו כל בני אדם ככה אשר ידעו כי הצדקה מביאה לידי סבלנות: ¹⁹ גם על ידי זכות אחת יוכו כל בני אדם לחיים:

¹⁹ כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים החסר חלילה: ²⁰ הלא ידעתם כי לאשר תנתנו לחטאיהם ככה נם על ידי משמעת האחד יהיו את נפשכם להיות עבديו לסוד למשמעתו הן הרבים לצדיקים: ²¹ אבל התורה נcosa למען עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אליו ירבה חפשׁ ובאשר רבה החטא עדף ממנו מות אם לשמעת אליו צדקה: ²² אבל תורה החסר: ²³ למען כאשר מלך החטא במות כהה לאלהים כי הייתם עברי החטא ואחר שמעתם מלך נם החסר על ידי הצדקה לחיי עולם בכלל לבכם אל תוכנות הלקח אשר נמסרתם ל: ²⁴ שחרرتם מידיו החטא לכון השתעברתם בישוע המשיח אדרניינו: (aiōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען לצדקה: ²⁵ כדרך בני אדם אני מדבר מפני ירבה החסר: ²⁶ חילילה לנו כי מתנו לחטא ואיך רפיוון בשרכם כי כאשר לפנים הכינוחם את נסיף לחיות בו: ²⁷ או האינכם ידעים כי כלנו אבריכם לעבודת החטא והרשע להרשיע הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו: ²⁸ لكن כו עתה הכינו את אבריכם לעבודת הצדקה נקרבנו אותו בטבילה למות למן כאשר נעור להתקדש: ²⁹ כי בעת היוכם עברי החטא המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך נם חפשׁים הייתם מן הצדקה: ³⁰ ומה אףא הפרי אנחנו בחיים מחדרים: ³¹ כי אם נדבקנו בדמיון שהוא לכם או מכם המעשין אשר עתה תבשו מותו אונן נם נהיה דבוקים לתחיתו: ³² באשר מכם כי אחרים המות: ³³ אכן עתה בהיותכם ידעים אנחנו כי נצלב אותו האדם היישן אשר לבנו למן תבטל גוית החטא לבalto היוגנו (³⁴ aiōnios) עוד עבדים לחטא: ³⁵ כי אשר מות הוא נקה מן אליהם היא חי העולם במשיח נאמין כנום נחיה עמו: ³⁶ באשר ידענו כי המשיח אחריו אשר נעור מן המתים לא ימות עוד ומות לא ישلط **7** או הלא ידעתם אחוי ולידי תורה אנחנו בו עוד: ³⁷ כי אשר מות מה לחטא פעם אחת מדבר כי תורה תשלט על האדם כל ימי חייו: ואשר חי הוא לאלהים: ³⁸ וכן נם אתם חשבו ³⁹ כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי אתכם מזמנים לחטא וחיים לאלהים במשיח התורה בחויו ובמות בעל פטרורה היא מתורת ישוע אדרניינו: ⁴⁰ אם כן אףוא אל תמלך החטא בעלה: ⁴¹ ונהנה אם תהיה לאיש אחר בחוי בנופכם אשר ימות לנחות אחראית בתאותיו: ⁴² בעלה נאפת יקרא לה אבל אחריו מות בעלה ⁴³ גם אל הכנינו את אבריכם להיות כל' עול פטרורה היא מן תורה ואיןנה נאפת בהיותה לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים לאיש אחר: ⁴⁴ שכן אחוי הומת נם אתם תורה עם המתים ואבריכם כל' צדקה לאלהים כי בניות המשיח להיותכם לאחר אשר נעור מן החטא לא יכול למשל עוד בכם יعن אינכם תחת המתים למען נעשה פרי לאלהים: ⁴⁵ כי בעת יד התורה כי אם תחת יד החסר: ⁴⁶ ונהנה מה היוננו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו

(aiōnios g166)

ונעור מן המתים לא ימות עוד ומות לא ישلط **7** או הלא ידעתם אחוי ולידי תורה אנחנו בו עוד: ⁴⁷ כי אשר מות מה לחטא פעם אחת מדבר כי תורה תשלט על האדם כל ימי חייו: ואשר חי הוא לאלהים: ⁴⁸ וכן נם אתם חשבו ⁴⁹ כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי אתכם מזמנים לחטא וחיים לאלהים במשיח התורה בחויו ובמות בעל פטרורה היא מתורת ישוע אדרניינו: ⁵⁰ אם כן אףוא אל תמלך החטא בעלה: ⁵¹ ונהנה אם תהיה לאיש אחר בחוי בנופכם אשר ימות לנחות אחראית בתאותיו: ⁵² בעלה נאפת יקרא לה אבל אחריו מות בעלה ⁵³ גם אל הכנינו את אבריכם להיות כל' עול פטרורה היא מן תורה ואיןנה נאפת בהיותה לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים לאיש אחר: ⁵⁴ שכן אחוי הומת נם אתם תורה עם המתים ואבריכם כל' צדקה לאלהים כי בניות המשיח להיותכם לאחר אשר נעור מן החטא לא יכול למשל עוד בכם יعن אינכם תחת המתים למען נעשה פרי לאלהים: ⁵⁵ כי בעת יד התורה כי אם תחת יד החסר: ⁵⁶ ונהנה מה היוננו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו הנחתא יعن איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד

על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי ²² כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אליהם: למות: ⁶ אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו ²³ אך ראה אני באברי חוק אחר הלחם להק לאשר הינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפני שכלי וויליכני שבי לתורת החטא אשר באברי: התחדשות הרוח ולא לפני ישן הכתב: ⁷ אם כן ²⁴ אויל האדם העני מי יצליח מוגף המות מה נאמר וכי התורה חטא היא חלילה אלא זהה: ²⁵ אודה לאלהים בישוע המשיח אדניינו: לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי [Romans 7:26] (לכן בשכלי הנו עבר ל תורה לא הייתה יודע החמוד לו לוי אמרה התורה לא האלהים ובבשראי אני עבר ל תורה החטא]:

חכם: ⁸ וימצא החטא סבה לו במצוה לעורך ⁸ על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח בקרבי כל חמוד כי מבלדי התורה החטא מות ישוע המתulsים שלא כבשר כי אם לפני הרוח: הוא: ⁹ ואני חיויתי מ לפני מלבנים שלא תורה וכאשר ² כי תורה רוח החיים במשיח ישוע שחררה באה המצואה וחיווי החטא: ¹⁰ ואני מות ומצואהathi מותורת החטא והמות: ³ כי מה שלא יכולת אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות: ¹¹ כי תורה לעשות הנחלשה על יד הבשר עשה מצא החטא סבה במצוה להטעותatti וירגנו האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא על ידה: ¹² ובכך התורה היא קדושה וממצוה ובעוד החטא וירושע את החטא כבשר: ⁴ למען קדושה וישראל וטובה: ¹³ וכי הטובה היתה לי המלאקה התורה בנו המתulsים שלא כבשר למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא כי אם לפני הרוח: ⁵ כי אשר המה לבשר בעניין הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען הבשר יחשבו ואשר לדוח בעניין הרוח יחשבו: אשר ידיה החטא לחטא יתרה על ידי המצואה: ⁶ כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח ¹⁴ כי ידעים אנחנו שה תורה היא רוחנית ואני היא החיים והשלום: ⁷ יعن מחשבת הבשר שלبشر ונמכר תחת יד החטא: ¹⁵ כי את רק שנת אליהם היא באשר לא תשעיבך אשר אני פועל לא ידעת כי איןנו עשה את אשר ל תורה האלהים ואף אינה יכולה: ⁸ ואשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתו אותו אני עשה: הנה בבשר לא יוכל להיות רצויים לאלהים: ¹⁶ ובעשותי את אשר לא רציתו בו הנני מורה ⁹ ואתם איןכם כבשר כי אם ברוח אם אממן בזאת כי התורה טובה היא: ¹⁷ וועתה לא אני רוח האלהים שכון בקרבכם כי מי שאין בו רוח עוד הפעל אותו כי אם החטא הישב בי: ¹⁸ כי המשיח איננו שלו: ¹⁰ ואם המשיח בקרבכם או ידעתו אשר כי בברשי לא ישוב טוב הן הרצון הנוף מות הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא יש עמדוי אבל עשות דטוב לא מצאתי: ¹⁹ כי בדבר הצדקה: ²⁰ ואם ישבן בקרבכם רוח אני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע המערר את ישוע מן המתים נם את נויתיכם המתות אשר אני רצה בו אותו אני עשה: ²⁰ ואם את את המשיח מן המתים נם את נויתיכם המתות אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אני הפעל ייחה על ידי רוחו השכן בקרבכם: ²¹ לכן אני כי החטא הישב בקרבי: ²¹ ובכךמצא אני בי זה חיבם אנחנו לא לבשר להיות לפני הבשר: החק אני רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע: ²² כי אם תחיו לפני הבשר מות חמthon ואם על

ידי הרוח תמותתו את מעלי הבשר היה תהיו: ואת אשר הצדיקם אתם נם פאר: ³¹ ועתה מה ¹⁴ כי כל אשר רוח אליהם יתגונם בני אליהם נאמר על זה את אם האלים לנו מי יריב אנתנו: המה: ¹⁵ כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב ³² אשר על בני יחידו לא חס כי אם נתנו بعد לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו לנו הלא נם יתן לנו עמו את הכל: ³³ מי יעונה קראים אנחנוABA אבינו: ¹⁶ והרוח ההוא מעד בבחירה אליהם הן אלהים הוא המצדיק: ³⁴ וממי ברוחנו כי בני אליהם אנחנו: ¹⁷ ואם בנים אנחנו הוא אישים הן המשיח אשר מת וביתור אשר נם ירשים נהיה יורשי אליהם וחברי המשיח נער מעם המתים הוא לימין האלים והוא בירשה אם אמם נתענה אותו למען נם אותו יפניע בעדנו: ³⁵ מי יפרידנו מאהבת המשיח נכבד: ¹⁸ כי אהשਬ אשר ענווי הזמן הזה אינם הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה שקולים כנגד הכבוד העתיק להגולות עליינו: או סכנה או חרב: ³⁶ כתוב כי עלייך הרנו ¹⁹ כי הבריאה תערוג וענינה תלויות להגולות כל היום נחשנו צאן טבהה: ³⁷ אבל בכל בני אליהם: ²⁰ כי נכבהה הבריאה להבל לא אלה נברנו מאד על ידי האה אהנו: ³⁸ ובtruth מרצונה כי אם למען הכבש אתה אליו תקוה: אני כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא ²¹ אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבודות שרות ולא גבורות לא ההווה ולא העתיד: הכלוון אל חרות כבוד בני האלים: ²² כי ³⁹ לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת ידענו אשר הבריאת כליה יחד תאנח ותחל עדר יוכלו להפרידנו מאהבת האלים אשר היא הנה: ²³ ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש במשיח ישוע אדניינו:

9 אמרת אני מדבר במשיח ולא אשקר ודעת**ו** לנו בכורי הרוח אנחנו בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פרדות גוינוינו: ²⁴ כי נושענו בתקופה אך התקופה נראה לענין איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה: ²⁵ אבל אם נקוה לאשר לא ראיינו נחכה לו בסבלנות: ²⁶ וכן נם הרוח תמרק אותנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפנייע בעדנו באנחות עמוקות מדבר: ²⁷ והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלים יפניע בעד הקדושים: ²⁸ והנה ידענו כי לא האבי אליהם הקריםם בעצמו הכל יעוז לטוב להם: ²⁹ כי את אשר ידעם מקדם אתם נם יעד מדם להיות דומים לדמותם בנו למען יהיה הבכור בתוך אחיהם רבים: ³⁰ ואת אשר יעדם מקדם אתם נם קרא ואת אשר קראם אתם נם הצדיק

מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: ¹⁰ ולא יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסdem זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהויה היינו לעמלה דמיינו: ³⁰ ועתה מה נאמר הגוים הרה לאחד ליצחק אבינו: עכברם ילדו אשר לא רדף אחרי הצדקה השיגו את הצדקה בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת היא הצדקה אשר מותך האמונה: ³¹ וישראל האללים כפי בחירותו לא מותך מעשים כי אם בבקשו אחרי תורה הצדקה לתורת הצדקה כרצון הקרא: ³² נאמר לה כי יעבד צער: לא הגיע: ³² ועל מה יען אשר לא מאמונה ככתוב ואהבת את יעקב ואת עשו שנأتي: ¹⁴ אם דרשוה כי אם מעשים כי החנפנו באבן נגה: כן מה נאמר וכי יש על אלהים חלילה: ³³ ככתוב הנני יסד בzion אבן נגף וצור מכשול ¹⁵ כי למשה אמר וחנתי את אשר אהן ורחמתי וכל המאמין בו לא יבוש:

את אשר ארחים: ¹⁶ ועל כן אין הדבר לא **10** אחיך חפץ לבבי ותפלתי לאלהים بعد ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלים ישראל אשר יושעו: ² כי מעד אני עליהם שיש להם קנהה לאלהים אך לא בדעה: ³ כי את צדקת אליהם לא ידעו ויבקשו לתקים את צדקהם ובעבור זאת לצדקה אליהם לא נכנעו: ⁴ כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: ⁵ כי משה כתוב על דבר הצדקה יתננו ואהבת את המשיח אשר יעשה את צדקה שיתנו: ⁶ והצדקה אשר מותך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמיימה הלא זאת היא להודיע את המשיח: ⁷ או מי יריד להזום זאת היא להעלות את המשיח מן המותים: ⁸ אבל מה היא אמרת קרוב אליו הדבר בפייך ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: ⁹ כי אם תודה בפייך אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלים העירו מן המותים או תושע: ¹⁰ כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה וביפויו יודה והיתה לו לשועה: ¹¹ כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: ¹² ואין הבדל בזה בין היהודי לינוי כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראייו: ¹³ כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: ¹⁴ ועתה הארץ: ²⁹ וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי

את אשר ארחים: ¹⁶ ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלים המרחים: ¹⁷ כי כן הכתוב אמר לפרעעה בעבר את העמדתיך בעבר הראתק את חי ולמען ספרשמי בכל הארץ: ¹⁸ וויצו מואה כי את אשר יחפץ יתנו ואהבת יחפץ יקשחו: ¹⁹ וכי התאמר אליו מודיע יוכיה עוד ננד רצונו מי יתיצב: ²⁰ אمنם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלים היאמר יציר ליצרו למה ככה עשיטני: ²¹ אם אין רשות לייצר על החמר לעשות מגילם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון: ²² ומזה אףואם האלים החפץ להראות זעמו ולהודיע גברתו נשא בכל ארך רוחו את כל הזעם הנכוונים לאבדון: ²³ להודיע נם את עשר כבודו על כל הchnינה אשר יעדם לכבוד: ²⁴ והם אנחנו אשר קראים לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגויים: ²⁵ כדבריו בהושע אקריא לא עמי עמי וללא רחמה רחמה: ²⁶ והיה במקום אשר אמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ²⁷ וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו קלין חרוץ שטרף הצדקה: ²⁸ כי כל והנרצה אדרני עשה בקרוב הארץ: ²⁹ וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי

איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו לא לראות ואונים לא לשמוע עד היום הזה: באשר לא שמעו את שמו וandi ישמעו באין⁹ וודוד הוא אמר יהיו שלחנם לפח ולרשת מנייד: ¹⁰ ואיך יגידו אם אינים שלוחים ככתוב ולmockש ולשלומים להם: ¹¹ תחשכה עיניהם מה נאו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: ¹² אך מראות ומוניהם חמיד המעד: ¹³ ובכן אנו אמר לא כלם שמעו לccoli הבשורה כי ישעיהו אמר הנכשלו למען יפלו חליליה אך בפשעם יצאה יהוה מי האמין לשמעתנו: ¹⁴ לבן האמונה בא הישועה לנויים למען הנקאים: ¹⁵ וגם פשעם מתוק השמועה והشمועה על ידי דבר אלהים: עשר העולם וחסרו נום עשר הגנים מלאם על ¹⁶ ואמר ה כי לא שמעו אמנים בכל הארץ יצא אחת כמה וכמה: ¹⁷ כי אליכם הנויים אני מדבר קום ובכמה תבל מלאיהם: ¹⁸ ואמר ה כי ישראל וכפי אשר שליח הגנים אנכי את שרוטי אפער: לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם ¹⁹ לו ואוכל להקניא את בשרי ולהושיע מתקצחים: בלא עם בניו נבל אכעיסכם: ²⁰ ווישעיהו מלאו ²¹ כי אם געליהם רצוי לעולם מה אפוא תהיה לבו לאמר נמצאי ללא בקשי נדרשתי ללו אספתם הלא חיים מן המתים: ²² ואם התרומה שאלו: ²³ ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל קדש בן גם העסה ואם השרש קדש בן גם הענפים: ²⁴ וכי נקפו מוקצת הענפים ואתה זית היום אל עם סורר ומורה:

העיר הרכבתה במקומם ונתברת לשרש היהת ולדשנו: ²⁵ אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך: ²⁶ וכי תאמור הלא נקפו הענפים למען ארubb אגבי: ²⁷ כן הוא חמה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנק קום על ידי האמונה אל תתגאה כי אם ירא: ²⁸ כי האלים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יהוס גם עליך: ²⁹ لكن ראה נא טובת אליהם וזעמו צעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמוד בטובתו ואם אין כי עתה נם אתה תנדע: ³⁰ וגם הנה אם לא יעמוד במרים ירכבו כי יכול האלים לשוב להרכיבם: ³¹ כי אם אתה נגורת מעז אשר הוא בטבעו זית יער והרכבתה שלא בטבע בית טוב אלה היצאים ממנה על אחת כמה וכמה שירכבו בזיות שלהם: ³² כי לא אחד מכם אחוי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמطم הלב למקצת נהיה לישראל עד כי

11 ובכן אמר אני חמי גזה דאלדים את עמו חליליה כי נם אגבי בן ישראאל מזרע אברהם למשה בנימן: ² לא גזה האלים את עמו אשר ידעו מוקדם או הלא חדרעו את אשר הכתוב אמר באלו ה כאשר קרא אל האלים על ישראל לאמר: ³ יהוה את נביאיך הרנו ואת מזבחתך הרסו ואטור אני לבדי ויבקשו את נפשי: ⁴ אבל מה ענה אותו מעה אלהים השארתי לי שבעת אלף איש אשר לא כרעו לבعل: ⁵ וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד: ⁶ ואם היה זה זאת על ידי החסד לא היה מה תוך המעשים כי לוילי כן החסד איננו עוד חסד כי ואם היה מה תוך המעשים איננו עוד חסד כי לוילי כן המעשים יחול לחיות מעשה: ⁷ ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השינו והנשארים השמינו לבבם: ⁸ כתוב נתן להם האלים רוח תרומה עינים

יכנס מלא הנוים: ²⁶ ובכן כל ישראל יושע ⁷ ואם לאיש שימוש יعمل בשימוש ואם מורה כתוב ובא לציון נואל וושיב פשע מיעקב: בהוראה: ⁸ ואם מוכיה בתוכחה הנוטן עשה ²⁷ ואני זאת בריתי אותם בהסורי חטאיהם: ²⁸ הן בתם לבב והמניג בשקיודה והגמל חסר בסבר לפי הבשורה שנואים הם למעןכם אך לפה פנים יפות: ⁹ האהבה תהיה בלב חנפה שנאו הבחירה חביבים הם למען האבות: ²⁹ כי לא את הרע ורבכו טוב: ¹⁰ באהבת אחיהם הראו ייחם האלים על מתנתיו ועל קרייתו: ³⁰ כי חברה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו: כאשר נם אתם מלפנים ממרימים היו היהם את פי ¹¹ שקדשו ואל תעצלו התלהבו ברוח עברו את אליהם ועתה הוותחים במרירים של אלה: ³¹ וכן הארון: ¹² שמהו בתוכלת סבלו בצרה שקדשו נם אלה עתה ממרימים היו למען על ידי חניתתכם על התפללה: ¹³ השתתפו בצריכי הקדושים נם הם יחנו: ³² כי האלים הסנייר את כלם ביד רדף הכנסת ארכיהם: ¹⁴ ברכו את רדפיכם המרי למען יחן את כלם: ³³ מה ברכו ואל תקללו: ¹⁵ שמהו עם השמחים ובכון עמק עשר חכמה אליהם ועשר דעתו משפטיו עם הבכירים: ¹⁶ לב אחד יהי לכלכם אל תחלכו מי יחקר ודרכו מי ימצא: ³⁴ כי מי תכן את בנדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו רוח יהוה ואיש עצתו יודענו: ³⁵ או מי הקדימו חכמים בעיניכם: ¹⁷ אל תשלמו לארש רעה וישלם לו: ³⁶ חלא הכל ממן והכל בו והכל תחת רעה דרשו הטוב בעני כל אדם: ¹⁸ אם אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן: ^(aiōn g1653)

12 ועתה הנה מווזיר אתכם אמי ברחמי אליהם אשר תשימו את גינוייכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלים והיתה זאת עבודתכם השכליות: ² ואל תשתו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלים הטוב והחדר והשלם:

13 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני ^(aiōn g1653) כל נפש תכנע לנדרלה הרשות כי אין לכל איש ואיש מכם לבתוי רום לבבו לעמלה רשות כי אם מאת האלים וההרשיות הנמצאות מן הרاوي כי אם יהיו צנעו במחשבותיו כפי על יד אליהם נתנו: ² וכן כל המתקומות מרדת האמונה אשר חלק לו האלים: ⁴ כי לרשות מרד הוא בצווי האלים והמרדים כאשר בוגוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין ישאו את דין: ³ כי השליטים אינם לפחד פעלה אחת לכל האברים: ⁵ וכן אנחנו הברים למשעים הטוביים כי אם להרעים ועל כן אם גוף אחד במשיח וככל אחד וממנוابر רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לחברו הוא: ⁶ וויש לנו מתרנות שנות כפי החסד לך שבת ממנה: ⁴ כי משמשת האלים היא לטוב הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מרדת האמונה: לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא להן חנרת

חרב היא כי משמשת אליהם היא נקמת בקצף שום בעינוי ויהי כל איש נכון בדעתו: 6 המשמר מכל עשה הרע: 5 על כן علينا להכנע לא לבר את היום לאדון שמר אותו ואשר איננו שמר בעבר הקצף כי גם בעבר רעת וחובתנו: 6 כי את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא לפחות אף משלמים אתם את המס כי משתי אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל אלהים הנה השקדים על זאת: 7 לכן תננו לכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים: 7 כי אין איש כחו בתכם המס לאשר לו המכס איש מהנתן אשר ייחיה לנפשו ואין איש אשר לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא מוות לנפשו: 8 כי כאשר נהיה לאדון והכבד לאשר לו הכבד: 8 ואל תהיו חיבם וכאשר נמות לאדון לכן אם נהיה ואם לאיש דבר זולתי אהבת איש רעה כי האהבת נמות לאדון הננו: 9 כי זואת מטה המשיח ויקם את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאף ויהי למען יהוה אדון נם על המתים נם על לא תרצה לא תגנב לא תענה עד שקר לא החיים: 10 ואתה למה זה תדרין את אחיך או אתה תחמוד ועוד כאלה כללות הנה במאמר זהה ומה תבוי לאחיך הלא כלנו עתידים לעמוד ואהבת לדרך מקום: 10 אתה לא תרע לפניו כסא דין אליהם: 11 כי חבר חי אנו נאם על כן אהבת קיום התורה כליה: 11 וכואית יהוה כי לוי תכרע כל ברך וכל לשון תורה עשו מדעתכם את חזמן כי כבר הגיעה השעה לאלהים: 12 הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן להקץן מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהוים חשבון לאלהים: 13 לכן אל נדין עוד איש את אשר באנו להאמין: 12 חילילה חלוף והיום קרב רעה כי אם זה יהיו דיניכם שלא יתן איש לפניו לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלאי אחיו מכשול או מוקש: 14 יידעתו ובמה אני נשך האור: 13 וכמו ביום נתחלת בצדיעות לא באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק בזולות ובסחרון ולא בבעילות ועשות זמה טמא הוא למי שהשגבנו לו לטמא: 15 ואם יעצב ולא במריבה וקנאה: 14 כי אם לבשו את האדון אחיך על דבר האכל אין מתחלך עוד בדרך ישוע המשיח ודאנו לבשרכם אך לא להנביר אהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מות המשיח: 16 לכן הזהר פן יהיה טובכם התאות:

14 ואת החלוש באמונה אותו קיבל ולא לנודפים: 17 כי מלכות האלים אינה אכילה ושתייה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקודש: 18 והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים: 19 ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו: 20 אל תחרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הון כי תדרין את האכל כי קיבל אותו האלים: 4 מי אתה כי עבד אחר הן לאדני הויא יקום או יפל אבל יוקם כי יכול האלים להקיםו: 5 יש מבديل בין יום ליום ויש אשר כל הימים תשתה יין ולא תעשה דבר אשר ירגע בו אחיך

או יכשל או יחלש: 22 יש לך אמונה תהיה לך ¹⁶ להיוותי משרת ישוע המשיח לגויים ולכהן לבdryך לפניו האלים אשרדי מי שלא ידין את בכורת האלים למען יהוה קרבן הגויים נפשו בדבר אשר כשר בעניינו: 23 ואשר לו ספק רצוי ומקדר שברוח הקדש: 24 על כן יש לי באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר להתחלל במשיח ישוע נגד האלים: 25 כי לא עשה מבלי אמונה חטא הוא: ¹⁷ אז פניו לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח

15 ועליינו הזכרים לשאת חלשות הכללים בידיהם למען התוטה באמר ובמעשה את לב הגויים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד ממנו לסור למשמעתו: 19 בגבורת אלהות ומופתים יבקש הנאת חבירו לטוב לו למען יבנה: 3 כי ובגבורת רוח אליהם עד כי מלאתי מירושלים גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא כתוב וסבירותיה وعد לאלויריקון את בדורות המשיח: חרופות חורפייך נפלו עלי: 4 כי כל אשר ²⁰ בהשתדל להניד את הבשורה לא במקומות נכתב מלפנים למדנו נכתב למען היה אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבתי בנות לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים: על יסוד אחרים: 21 כי אם כתוב אשר לא ספר ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: 22 וזה הוא כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: 6 אשר הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושטים מבוא תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלים אליהם: 23 אבל כתעת אשר אין עוד מקום לי את אחיו כאשר גם המשיח קיבל אתנו לכבוד שנים רבות: 24 אבוא אליהם בלבתי לאשפמיא האלים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה כי מוקה אנחנו לראותם בעברית ואת תשלוחני יכבדו את האלים למען רחמייו כתוב על כן ²⁵ כי מקדוני ואכיה הויאלו לתת משאת נדבה למשרת בני המילה למען אמת האלים لكم שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: 25 אמן את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגויים הנה עתה אלקיה ירושימה לעוזר את הקדושים: יכבדו את האלים למען רחמייו כתוב על כן ²⁶ כי מקדוני ואכיה הויאלו לתת משאת נדבה אויך בוגדים ולשمر אומרה: 10 ואומר הרניינו ²⁷ לאביינו הקדושים אשר בירושלים: כי גוים עמו: 22 ואומר הלו את יהוה כל גויים הויאלו ואף מהיבים הם להם כי אם היה לנוים שבחוותו כל האמים: 12 ויישיעו אמן והיה חלק בדרכיו הרוח אשר להם הלא עליהם שרש ישו אשר עמד לנס עמיים אליו גוים יקו: לעזרם גם בדרכי הגוף: 28 ולכן כשמראתי את ²⁹ 13 ואלהי התקווה הוא ימלא אתכם כל שמחה זאת וחמתוי להם הפרי זהה או עברה דרך ושלום באמונה למען تعدף תקוחכם בנבורות ארציכם לאשפמיא: 29 ו יודע אנחנו כי בבאי רוח הקדש: 14 והנה אחוי מבטח אני בכם כי אליהם אבוא במלא ברכת בשורת המשיח: גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד מלאים ³⁰ ואני מעורר אתכם אחוי באדרניינו ישוע המשיח כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: 15 אך ובאהבת הרוח להתאמץ אתי בהעתיר בדי העוזתי מעט בכתבי אליהם הנה ותנה כmozair אל האלים: 31 למען אשר אנטל מהסורים אתם על פי החסד הנתון לי מאי האלים: בארץ יהודה וียרע על הקדושים שמושי לשם

ירושלים: 32 ואשר אבוא אליכם במשחה ברצון לשלומכם: 17 ואני מזוהיר אתכם אחוי לשום אלהים ואנפש עמכם: 33 ואלהי השלום עם פניכם בעשי מחלוקת ומכתולים לנגד הלקח אשר למדתם וסורו מהם: 18 כי אנשים אשר כלכם אמן:

16 והגנו מזכיר לכם לטוב את פובי אהרוןו כאשר איןם עבדים את אדניינו ישוע המשיח כי שהיא משמשת הקהלה אשר בקנברי: 2 אשר אם את כרשם ובאמורי נעם ושפט חלוקות יתעו תקבליה באדניינו כראוי לקודושים ותעוזרו לה את לב הפתאים: 19 כי משמעתכם נודעת לכל בכל אשר תצטרך לכם כי היהת נם היא לנו אי שמה עלייכם אך חפצתי היותכם היכמים עורת לרבים וגם לעצמי: 3 שאלו לשלום להטיבותם לבלתי הרע: 20 ואלהי השלום פריסקלא ועקליס שהם חברי בעבודת המשיח הוא ידכא את השטן ב מהרה תה תחת רגליים ישוע: 4 ואשר מסדו את צוaramם بعد נשפי חסד אדניינו ישוע המשיח עמכם: 21 טימותיוں ולא אני לבדי אורה להם כי גם כל קהילות חברי ולוקויס ויסון וסוספטרוס קרוביהם שאליהם הנאים וגם לשלום הקהלה ב ביתם: 5 שאלו לשלומכם: 22 אני טריטוں כותב האנרת הזאת לשלום אfineitos חביבו שהוא ראיית אכיא שאל לשלומכם באדניינו: 23 גויס המארה אותו למשיח: 6 שאלו לשלום מרימים שעמלה עמל רב ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארטוסטוס בעבורנו: 7 שאלו לשלום אנדרויניקוס ויוניס סכנ העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם: 24 חסד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם אמן: שהם קרובוי ואסורים אליו ולهم שם בשליחים ולפני היו במשיח: 8 שאלו לשלום אמפליאס 25 ולאשר יוכל לחזק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלו依 הסוד אשר היה מכסה חביבו באדניינו: 9 שאלו לשלום אורבנוס חברנו מימות עולם: (aiōnios g¹⁶⁶) 26 ועתה נתפרסם על ידי כתבי הנביאים כמוות אלהו ונודע על הנאים להביאם למשמעות האמונה: 10 שאלו לשלום אפליס הבחן במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטופולוס: 11 שאלו לשלום הורדין קרובוי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדניינו: 12 שאלו בישוע המשיח לעולמים אמן: (aiōnios g¹⁶⁶)

הַר אֲשׁוֹנָה

אֶל-הַקּוֹרְנוֹתִים

בҳכמת דברים למען אשר לא יהיה לrisk צלב המשיח: ¹⁸ כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים נבורת אליהם הוא: ¹⁹ כי כן כחוב אבד חכמת חכמים ובינה ברצון אליהם וסוסתנ尼斯 אחינו: ²⁰ אל קהלה נבונים אסתיר: ²¹ איה חכם איה ספר איה אלהים אשר בקורנותוס אל המקדשים במשיח דרש העולם הזה הלא סכל האלים את חכמת העולם הזה: ²² כי אהרי אשר בחכמת ישוע הקראים להיות קדשים עם כל הקראים בשם ארניינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: ²³ חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו והוא רצון לפני יהושיע בסכלות הקראית את אלהים לא ידע העולם את האלים בחכמאות ואדניינו ישוע המשיח: ²⁴ אורה לאלהי בעבורכם המאמינים: ²⁵ כי היהודים שאלים להם אותן בכל עת על חסד האלים נתן לכם במשיח והינו מבקשים חכמה: ²⁶ ואנחנו ממשיעים יושע: ²⁷ אשר עשרתם בו בכל דבר את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וascalות ובכל דעת: ²⁸ באשר עדות המשיח התקימה ליוונים: ²⁹ אבל למקראיים הן מיהודים הן בכם: ³⁰ עד כי לא חסרתם כל מתן החסד מيونים את המשיח אשר הוא נבורת אלהים והנכם מהיכים להתגלוות אדניינו ישוע המשיח: ³¹ וחכמת אלהים: ³² יען כי סכלות האל חכמה אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים היא אדם וחלשת האל חזקה היא מאדם: ³³ כי ביום אדניינו ישוע המשיח: ³⁴ נאמן הוא האלים ראו נא אחוי את קריאתכם שלא רבים מה אשר על פי נקראות לחברת בני ישוע המשיח החכמים לפי הבשרא לא רביהם השלייטים ולא אדניינו: ³⁵ והנני מזהיר אתכם אחוי בשם אדניינו רביהם החרים: ³⁶ כי אם בסכל שבולים בחר ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהין האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבולים מחלקות בקרבתם כי אם תכונו יחד לבב אחד בחר האל למען ביש את החזק: ³⁷ ובבדלה ובעצה אחת: ³⁸ כי הנדר לי עלייכם ביד בני העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בית כלאה כי יש מריבות בינוים: ³⁹ וזאת בטל את אשר ישנו: ⁴⁰ כדי שלא יתהלך לפני אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס כלبشر: ⁴¹ וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה וזה לאפואים וזה לכיפא וזה למשיח הנני: ⁴² לנו לחכמה מאת האלים ולצדקה ולקדוש ⁴³ הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלב בערכם ולפדיון: ⁴⁴ כי היה ככחוב המתהלך יתהלך או לשם פולוס נתבלתיהם: ⁴⁵ אורה לאלהים ביהוה:

שלא טבלתי איש מכם כי אם את קרספוס ואת ניוס: ⁴⁶ פן יאמרו כי לשמי טבלתי: ⁴⁷ אך וגם אנחנו בכאילו אליכם אחוי לא באתי טבלתי נם את בני בית אסטפנוס ומלבד אלה בנאות הדבר והחכמה בהיגיון لكم את עדות אני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: ⁴⁸ כי אלהים: ⁴⁹ כי לא חשבתי לדעת בתוככם דבר לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בלאי אם ישוע המשיח והוא הגצלב: ⁵⁰ ואיה

אצלכם בחלה וביראה ובחלה הרבה: **3** ואני לא יכולתי לדבר עמכם אחי כעם
 4 ודברי וקריאתי לא לפתחת אמריך חכמה בני רוחניים כי עודכם של הבשר כמו עולמים
 אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: **5** מען במשיח: **2** חלב השקית אתכם ולא מאכל כי או
 אשר לא תהיה אמונהכם בחכמה בני אדם כי לא יכלתם וגם עתה לא תוכלו עין היכם עוד
 אם בגבורה אלהים: **6** אכן חכמה נזכר בין של הבשר: **3** כי באשר קנאה ומיריבת מלחמים
 השלמים לא חכמה העולם הזה נם לא של בינוים הלא של הבשר אתם ומתחלים לפיה
 שרוי העולם הזה אשר יאבדו: **4** הן באמר האחד אני לפולוס
 אם בסוד נזכר חכמה האלים הנסתה אשר והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם: **5** מי
 האלים יעדת ללבוננו לפניימי העולם: **6** ^(g165) אפוא פולוס ומיו הוא אפולוס אך משרותיהם הם
 אשר על ידם אתם לאם להאמין איש כמתנה **7** ^(g165) לא ידעתה לא צלבו את אדון הכלבוד: **8** אני נערתי ואפולוס השקה
 כי לו ידועה לא כלבו את אדון הכלבוד: **9** ^(g165) אלא כתוב אשר עין לא ראתה ואין לא אבל האלים והוא הצמיה: **7** על כן הנטע איןנו
 שמעה ולא עליה על לב אנוש את אשר הכנין מאמנה והמשקה אנחנו מאמנה כי אם האלים
 האלים לאהבו: **10** ולנו גלה האלים ברוחם המצמיה: **8** והנטע והמשקה כאחד מה ואיש
 כי הרוח חוקר את הכל גם את עמוקי האלים: איש יקבל את שכרו כפי עמלו: **9** כי עורי אל
 כי מי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם אנחנו ואתם שדה האלים ובניין האלים אתם:
 בלחוי אם רוח האדם אשר בקרבו לנו לא ידע **10** ואני כפי חסיד האלים נתן לי כבני חם
 איש את אשר באלים אם רוח האלים: שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש
11 ^(g165) אנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם לשיטת יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע
 הרוח מأت האלים למען נדע את אשר נתן המשיח: **12** ^(g165) ואם יבנה הבונה על היסוד הזה והב
 לנו מأت האלים בחסדו: **13** ^(g165) ואת זאת נדבר או כסוף או אבני יקירות או עז או חזיר או קש:
 לא בדברים אשר תלמדם חכמה בני אדם כי **13** מעשה כל איש יגלה כי הום הוא יברורתו כי
 אם בדברים אשר רוח הקדרת תלמדם ונבואר באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש
 דברים רוחניים על פי הרוח: **14** ^(g165) הן האדם תבחןנו: **14** אם יעמוד מעשה איש אשר בנה עליו
 הנפשי אנחנו מקבל את דברי רוח האלים כי יקבל שכרו: **15** ^(g165) ^(g165) ואם ישרף מעשה יפסידנו והוא
 מהה סכלות לו ולא יוכל להבינים באשר מה יושע אך כמו מצל משא: **16** ^(g165) הלא ידעתם כי
 ណונים בדרך הרוח: **15** אבל האדם הרוחני היכל אללים אתם ורוח אללים שכון בקרבכם:
 ידין את הכל ואותו לא ידין איש: **16** כי מי תכן **17** ^(g165) ואיש אשר ישחו את היכל האלים האלים
 את רוח יהוהומי יודיענו ונחנו הנה יש לנו ישחו את כי היכל אללים קדוש ואתם הנכם
 רוח המשיח: **18** ^(g165) אל ירמה איש את עצמו והחשב את
 עצמו חכם בעולם הזה יהו לסקל ^(g165) מען חכם:
19 כי חכמה העולם הזה סכלות היא

לפני האלים כתוב לכדר חכמים בערם: ידינו קלונו ונברך חרפנו ונסבל: ¹³ גדרו
20 ועוד כתוב יהוה ידע מוחשות חכמים כי אנחנו ותנתן לנו כליל העולם ולסחי לכלם
המה הבל: ²¹ על כן אל יתהלך איש באדם עד עתה: ²⁴ ולא ליבש אתכם אני כתוב הדברים
כי הכל הוא שלכם: ²² אם פולוס אם אפוליוס האלה כי אם מוזיר אחכם בני האחים:
ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המוות אם ²⁵ כי גם אם היו לכם ריבות אתם באמנים במשיח אין
הווה ואם העתיד הכל הוא שלכם: ²³ ואתם לכם רבים כי אני הולדי אתכם בישוע
הנכם של המשיח והמשיח הוא של אלהים: המשיח על ידי הבשורה: ¹⁶ על כן אני מבקש
4 כן יחשב איש אנחנו כמשרתי המשיח מכם לילכת בעקבותיו: ¹⁷ ובעבור זה שלחתי
וסכני רזוי אל: ² הנה סוף דבר שלא יבקש אליהם את טימוחיות בני האהוב והנאמן באדרון
מן הסכנים כי אם להמציא נאמן: ³ ואני נקלה והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד
חיה עני כי אתם דנים אותו או יום דין של אני בכל מקום בכל קלה וקהלת: ¹⁸ הנה
במי אדם גם אני את נשפי לא אדרון: ⁴ כי איןני יש מותנאים כאלו לא אבואה אליהם: ¹⁹ אבל
ירוד בונשי רע ובכל זאת לא אצדיק כי הדרן בוא אבואה אלכם בזמן קרוב אם ירצה האדרון
אתו הוא יהוה: ⁵ על כן אל תשפטו שפטות לפני ואדרעה לא את דבריו המתורמים כי אם את
העת עד כי יבוא האדרון אשר גם יוציא לאור נבורתם: ²⁰ כי מלכות האלים אינה בדבר
את תלומות החשך וינלה את עצת הלבבות שפטים כי אם בנבורה: ²¹ ומה תחפזו הבוא
ואו תהיה תקופה לכל איש מאת האלים: אבואה אליהם בשפט או באהבה וברוח עונה:

6 ואת זאת אחוי הסבתי על עצמי ועל אפוליוס **5** שמוועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות
בעבורכם למען תלמדו בנו שלא יתחכם איש ביןיכם ואף זנות אשר בנים לא ספר כמו
יודה מה שכתב פון תנתאו איש בשם איש לננד כי יקה איש את אשת אבוי: ² ואתם עוד נבחי
רעחו: ⁷ כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר
לא קבלתו ואם קבלתו למה תחתל כל איש מקרבכם עשה המשחה זו: ³ ואני הרחוק
אשר לא קבל: ⁸ הנה כבר שבעתם כבר עשרתם מכם בנומי וקרוב ברוחיו כבר דנתי כאלו
ובילדינו מלכתחם ולו מלכתחם למען נמלד היהתי אצלכם על האיש אשר עשה דבר הזה:
אתכם נם אנחנו: ⁹ כי אחשב שהאלים הציג ⁴ בשם אדניינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד
אתנו השליחים שלילי השפלים בני המותה ורוחו אתכם עם נבורת אדניינו ישוע המשיח:
כי היינו לראות לעולם גם למלאכים גם לבני ⁵ למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר
אדם: ¹⁰ אנחנו סכלים למען המשיח ואתם למען יושע הרוח ביום האדרון ישוע: ⁶ לא טוב
חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם נבורים תחתלכם הלא ידעתם כי מעט שאור מהמן
אתם נכבדים אנחנו נקלים: ¹¹ ועד השעה את כל העסה: ⁷ בערו את השאור היישן למען
זו זאת הגנו רעבים גם צמאים וערמים ומכם תהיו עשה חרשה הלא לחם מצותם אתם כי נם
באנגרף ואין מנוח לנו: ¹² ווינוועים אנחנו בעמל

לנו פשחנו הנובח בעדרנו הוא המשיח: 8 על כן לא הسابאים ולא המנדים ולא הגולנים כל נחנה נא החג לא בשאר יישן ולא בשאר הרע אלה לא יירשו את מלכות האלים: 9 וכolumbia והרשע כי אם במצוות היישר והאמת: 10 כתבתי לפנים היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדרתם لكم באגרת שלא תחרבו עם הונים: 11 זואיין אבל הצדקה בשם האדון ישוע וברוח אלהינו: דעתך בזאת על הונים שבועלם הזה או על 12 הצל הוא בראשותך אך לא כל דבר יועיל הכל בצעי ונולנים ועבדי אלילים כי או יהיה הוא בראשותך אך לא ישעבוני דבר: 13 המאכל לכם לצאת מן העולם: 14 אך זאת כתבתי לכם לכרש והכרש למאלך והאללים את זה ואת זה לבליתי החרב עם איש אשר אח יקרא והוא ילכה והגוף אל יהיו לונות כי אם לאדון והאדון זונה או בצע או עבד אלילים או מנדף או לנוף: 14 וזה אללים העיר נם את אדניינו ויעיר נם סבא או נולן עם האיש אשר כוה נם לא תאכלו: אתם בגבורתו: 15 הלא ידעתם כי גופתיכם 12 כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו אברוי המשיח הנה כי אכח את אברוי המשיח את אשר בכית: 13 ואשר בחוץ האלים ישפטם ועשה אתם לאברוי זונה חלילה: 16 או הלא ידעתם כי הדבק בזונה נוף אחד הוא עמה כי ואתם תבערו את הרע מקרים:

6 הוש בכם איש אשר בריבו עם רעה הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: 17 אבל הדבק באדון רוח אחד הוא עמו: 18 נoso מן הונות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מהחוץ הקדשים: 2 הלא ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואמ העולם ידון על יידכם האינכים ראויים לדין דין קטן: 3 הלא ידעתם כי בקרבתם אשר קבלתם מאה האלים וכי לא נדין את המלאכים אף כי דברי ממןנות: 4 ואתם כאשר יש לכם דין ממוןנות מושבים אתם את הנחשים לאין בקהל לשפטיכם: 5لبשתכם לאלים מהה:

להוכיח בין איש לאחיו: 6 כי אח רב עם אחיו 7 ולעומם מה שכתבתם אליו הנה טוב לאדם זו זאת לפני לא מאמנים: 7 חן בכל ירידה שלא יגע באשה: 2 אך מפני הונות תהה לכל היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו איש אשתו וייה לכל אשה בעלה: 3 האיש יקיים לסובל הונאה ולמה לא תבחרו להיות שעוקם: חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעל: 8 אבל מונים אתם ועושים אף את אחיכם: 4 האשה אינה שלטה על גופה כי אם בעלה הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות וכמו כן גם האיש איןנו שלט על גופה כי אם האלים אל תחטו את נפשותיכם לא הונים לא אשתו: 5 אל תמנעו את עצמכם וזה מזה וולתי עבדי אלילים לא המנדים ולא הקדשים ולא בהסכמה שניכם על זמן קבוע להיות פניו השכבים את זכר: 10 לא הנבטים ולא בצע לתענית ולהפלחה ותשיבו ותתאחדו פן ינסה

אתכם השטן בעברור פריצות יצרכם: 6 ואני ²² כי הקרוא באדרון בהיותו עבר משחרר הוא אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: 7 כי מי לאדרון וככה גם הקרוא בהיותו חופשי עבר יתן והיה כל אדם כמויך יש לכל איש מהנתנו הוא למשיח: ²³ במחירות נקניתם אל תהי עברי מאת האלים זה בכח זה בכח: 8 ואל הפנויים בני אדם: ²⁴ איש איש בשמורת אשר נקרא ואל האלמנויות אמר אני כי טוב להם אם ישבו בה אחיך בזאת יעמוד לפני האלים: ²⁵ ועל ככה כמו גם אני: ⁹ אך אם לא יכולו להנור דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדרון רק יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין אודיע את עצמי אחריו אשר תני האדרון להיות מהיות בער בתאה: ¹⁰ והנה את הנשואים אנכי נאמן: ²⁶ הנה חשב כי טוב לאדם מפני הצרה מצוה ולא אנכי כי אם האדרון אשר לא תפרש הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: ²⁷ אם אשא מבעלה: ²⁸ ואם פרש תפרש ממוני תשב נשרה באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת בלא איש או תחרצחה לבعلלה ואיש אל ישלה אל תבקש אשא: ²⁸ וגם כי תקה אשא איןך את אשטו: ²⁹ והנה אל الآחים אמר אנכי חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאך אך ולא האדרון כי תהיה לאח אשא אשר איננה יבואם צרות בברים והננו חס עליכם: ²⁹ וזה מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעובנה: ³⁰ ואשה אני אמר אחיך כי השעה דחוקה למען מעתה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: ³⁰ והבכים לשבת עמה לא תעזבנו: ¹⁴ כי האיש אשר כאינם בכים והشمחים כאינם שמחים והקונים איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר כאלו אין קניון בידם: ³¹ והנתנים מן העולם איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן זהה כאלו אין להם הנאה ממוני כי עבר יعبر יהו בנים טמאים אמנים עתה קדושים המה: תאר העולם הזה: ³² ואני חפצתי שתהיי בלי ¹⁵ אבל אם יפרש מי שאינו מאמין יפרש והאה דאגה מי שאין לו אשא דאג לאשר לאדרון איך או האחות אינם משעבדים באלה כי לשולם ייטב בעני האדרון: ³³ ומיש יש לו אשא דאג לאשר לאדרון הוא קראנו האלים: ¹⁶ כי מה תודיע את האשא לעניין העולם איך ייטב בעני האשא: ³⁴ יש אם תושיעי את האיש וממה תדע אתה האיש אם הבדל בין אשא איש לבתולה כי האשא אשר תושיע את האשא: ¹⁷ רק יתהלך איש איש כפי לא היהת לאיש דאגת לאשר לאדרון ולהיות מה שחלק לו האלים וכפי מה שקרה אותו קדושה נס בוגה נס ברוחה ובבעלה בעל דאנת האדרון וכן מתוקן אנכי בכל הקהילות: ¹⁸ אם היא לעניין העולם איך ייטב בעני בעלה: נמול האיש המקרה אל ימשך את ערלו ואם ³⁵ זו זאת אני אמר לטעלתכם ולא להשליך ערל הוא אל ימול: ¹⁹ אין המילה נחשבה ואין עליכם פח כי אם להננה טובה ולהיותכם הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלים: נכוונים תמיד לפני האדרון בגין מנגע: ³⁶ וכי ²⁰ איש איש בשמורתו אשר נקרא בה שם יעמוד: יחשב איש למשעה שלא כהן לבתולתו אם ²¹ אם נקראהת בהיותך עבר אל ירע בענייך תעבר פרקה ודבר חובה הוא או יעשה כאשר אלא אם תשיג ירך לצאת לחפשי בחר בזה: עם לבבו איננו חוטא ישיאנה: ³⁷ ומיו שהוא נכוון

בלבו ואינו מכך יוכל לעשות כרצונו יונמר אхи לא אכלبشر לעולם למען לא אכשיל את זאת בלבו לשמר את בתולתו טוב עשה: 38 **לכן אхи:** (aiōn g165)

המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא 9 הלא שליח אני הלא חופשי אני הלא עשה טוב ממוני: 39 האשה קשורה לבעה על ראייתך את ישוע המשיח אדניינו הלא אתם פעלים פי התורה כל עת שהוא חי וכי מה בעלה או באדניינו: 2 ואם איני שליח לאחרים אך לכם מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבך שתיה הני שליח כי חותם שליחותך אתם באדניינו: 40 אבל אשריה יותר אם תעמד פנוייה 3 וזאת התנצלותי כננד הדנים אותיכם: 4 האין זאת דעתך ואחشب נם אני כי רוח אלחים כי רשות בידינו 8 ועל דבר זבחי האלים ידענו שיש דעתה להוליך עמו אחותה לאשה כמו גם השליחים לכלנו הדרעת תגניה לב והאהבה היא הבונה: האחים וכמו אхи האדון וכמו כיפא: 6 אם 2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע לי לבדוי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל מאומה כאשר עליו לדעת אותו: 3 אבל אם יאהב ממלוכה: 7 מי הילך לצבא במשכרת של עצמו איש את האלים האלים ידע: 4 ועל דבר מי נטע כרם ולא יכול את פריו מי רעה עדך אכילת זבחי האלים הנה ידענו כי האל אין ומחלב העדר לא יכול: 8 הכי לפני דרכו של בעולם ואין אליהם בalthי אחד: 5 ואף כי יש אדם אני מדבר כזאת הלא נטולת האורה אמרת הנקראים אליהם אם בשם אם בארץ באשר כן: 9 כי כתוב בתורת משה לא חסם שור יש אליהם רבים ואדנים רבים: 6 אמנם לנו בדישו הלשורים הווש האלים: 10 או אך אך לא אחד האב הכל ממן ואנחנו אלו למענו מדבר אכן למענו נכתב כי החרש ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו ייחרש אליו תקוה והdash ידוש אליו תקוה לקחת על ידו: 7 אך לא בכם הדעת כי יש אשר חלקו בתקוה: 8 אם ורענו בכם עניין הבשר: בוכרים עוד את האל אילים כובח האל איל היכי דבר גודל הוא אם נקצר מכמ עניין הבשר: ובכן لكم החלוש יתגאל: 8 המאכל לא יקרב 12 ואם לאחרים יש רשות עליכם הלא ביחסם לא נאכל לא נרע: 9 אבל הזהרנו פן יהיה את הכל בלחתי שום מעזר לבשורת המשיח: אתו הרשyon שלכם למכתש החלשים: 10 כי 13 הלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אילים האיש הראה אך אשר לך הדעת מסב בבית מן הקדשים ומשרתי המזבח לקחים חלוקם אילים הלא ישו ברוחו החלוש לאכל מזבחי במזבח: 14 כן תקין אדניינו גם הוא אשר יחו אילים: 15 ויאבך על ידי דעתך איך החולש המבשרים על הבשרה: 15 ואנכי לא השתמשתי אשר למענו מת המשיח: 12 ואם ככה תחטא באחת מלאה ונומ לא כחבי זו את למען יעשה לאחיכם ותחייבו את רוחם החלוש למשיח לי כאות כי טוב לי המות מאשר ישים איש את אתם חטאיהם: 13 על כן אם מאכלי מכתש את הלחתי לריק: 16 אם אבשר את הבשרה אין לי הילה כי החובה מטלת עלי ואוי לי אם

לא אبشر: ¹⁷ כי אם ברצוני עשה כן יהיה היהת לנו לモופת לבתי הכאו לדרעה כאשר לי שכר ואם בעל כרחיו פקדת משמרתי דיא: התאו גם המה: ⁷ ולא תהיו עברי אלילים ¹⁸ ועתה מה הוא שכרי הלא וזה שא婢 שבורת כאשר הוא מקטם כמו שכות וישב העם לאכלי המשיח בלא מחיר לבתי הטעש להנאה ושתו ויקמו לצתק: ⁸ ולא נהיה זנים כאשר עצמי בראשון הנתן לי בברורה: ¹⁹ כי בהיותי זנו מקטם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים חפשי מכל עשי עצמי עבר לכל אדם למען אלף איש: ⁹ ולא נספה את המשיח כאשר נסחו אקנא את הרבים: ²⁰ ואהו ליהודים כי יודע מקטם ויאבדום הנחשים: ¹⁰ גם לא תלינו לknות היהודים ואשר הם תחת התורה היית כי אשר הלינו מקטם וימתו ביד המשיח: ²¹ להם כמו תחת התורה למען knות אתם אשר ²² כל זאת מצאתם להיות לモופת ותכתב למוסר תחת התורה: ²³ לאלה אשר בלי תורה היית לנו אשר הניעו אלינו קצי העולמים: ²⁴ גואט (αιωνιος)

ככל תורה אף כי איינו בלי תורה האלים כי ¹² לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפל: ¹³ עדין אם תחת תורה המשיח אנכי למען knות אתם לא בא עלייכם נסיוון אחר בלתי אם נסיוון בני אשר בלי תורה: ²² ולחלים היהי למען אחכם למלחה מיכתכם כי אם יתע עם הנסיוון בכל דרך או שיע אחדים: ²³ ואת אני עשה נם תוכחתי כדי שתוכלו שאת: ¹⁴ על כן חביבי בעבר הבורה למען אכח חלקו בה גם אנכי: נoso מעבודת אלילים: ¹⁵ כמו אל נבונים מדבר הלא ידעתם כי רצוי המרוצה באסתדרין רצים אנכי ושפטו אתם את אשר אמר: ¹⁶ כוס הברכה כלם וрок אחד מהם ישיג את שכר הנזוח ככה אשר אנחנו מברכים הלא היא התחרות דם רוצו למען תשינו: ²⁵ וכל העמד להאבק ינור המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא מכל דבר הנה לחתכת נפש ואנתנו לחתכת התחרות גוף המשיח: ¹⁷ כי להם אחד הוא כתר אשר איןנו נפסד: ²⁶ לכן הנני רץ לא כמו לנו אף אחד אנחנו הרבים באשר לכלנו בחשכה הני נלחם לא כהולם רוח: ²⁷ כי אם חלק בלחם האחד: ¹⁸ ראו את ישראל לפי אריכא את גופי ואשעבך פן אני הקורא הבשר הלא אכלי הזוחים חבירי המזבח הנה: ¹⁹ ועתה מה אמר היוש מש באלי אם יש לאחרים נאלח בעצמי:

10 ולא אכח מכם אחוי אשר אבותינו היו ממש בזובי אלילים: ²⁰ אלא את אשר יזבחו הגוים לשדים הם זבחים ולא לאלים ואני לא אהפץ דוחכם חבירים לשדים: ²¹ לא יוכל נטהלו למשה בענן ובים: ³ וככלם אכלם מאכל לשותה יחד כוס אדניינו ונם כוס השדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדניינו ונם אל שלחן כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמהם והציר השדים: ²² הנעו להקניא את אדניינו כי חוקים ההוא היה המשיח: ⁵ אבל ברכם לא רצתה אנחנו ממןנו: ²³ הכל בירושתי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה: ²⁴ איש

איש אל יבקש את תועלת עצמו כי אם את וכבודו אבל האשה היא כבוד האיש: 8 כי אין תועלת רעה: 25 כל הנזכר במקולין אותו האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: 9 גם הacula ואל תחקרו מפני מכשול הלב: 26 כי לא נברא האיש בעבר האשה כי אם האשה ליהוה הארץ ומלאה: 27 ואם יקרא אתכם בעבר האיש: 10 על כן האשה חיבת להיות לה איש מאשר אינם מאמינים ותרצו לבלת אלו כפה על ראהה בעבר המלאים: 11 אבל אין יכול תacula מכם אשר ישימו לפניכם ועל האיש بلا אשה ואין האשה بلا איש בארון: תחקרו מפני מכשול הלב: 28 ואיש כי יאמר 12 כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על ידי אליכם זה הוא זבח אלילים אל תacula בעבר האשה וכל זאת מלאהיהם: 13 שפטו נא בנסיבות המודיע ומן מכשול הלב כי ליהוה הארץ הנאה לאשה להתפלל אל האלים בנלו ולבואה: 29 והלב אשר אני אמר לא לך כי ראש: 14 או הלא נם הטבע בעצמו למד אתכם אם לב רעך כי למה זה תשפט חרותי על ידי כי איש אשר יndl פרע שער ראשו חרפה היא לב الآخر: 30 ואם אכל אני בחודה למה אהיה לו: 15 אבל האשה כי תndl שער פאר הוא מגרף על הדבר אשר אני מודה עליו: 31 לכן לה כינתן לה השער לבנו: 16 ואם יחשב איש אם תacula או אם תשטו או כל אשר תעשו את לעדר עליינו אין לנו מנהג ולא לקהלות הכל שעשו לכבוד אללים: 32 ואל תנתנו מכשול האלים: 17 והנה בצוותי את זאת לא אוכל לא ליהודים ולא ליוונים ולא לקהלות אללים: לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל כאשר נם אני מבקש להיות רצוי לכל בכל כי אם לרעה: 18 כי בראשונה שמעתי שיש ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים מחלקות בינוים כאשר תועדו בקהל ומקצתו למען יושעו:

אני מאמין: 19 כי אף צדיקות כתות להיות בינוים וודעו הדנים בהם: 20 ועתה כי כה קבלתי אכן מארון את אשך נם בעקבות המשיח: 21 וועל זאת אני משבח אתכם אליו כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם: 3 אך חפץ אני שתדענו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה היאиш וראש המשיח הוא האלים: 4 כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: 5 וכל איש אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשיה יען בזה היא כמו מגלהה: 6 כי האשה אם לא חכשה נם תתגלח ואם בוין הוא לאשה להכסם או להתגלח מתכסה: 7 וזה איש איננו חיב לכסתות את ראשו כי הוא צלם אליהם ויאמר הocus הזאת היא הברית החדשה בדמי

עשׂו זאת לזכרוני בכל עת שתשתוו: ²⁶ כי בכל אלה פעל הרוח האחד והוא המחלק לאיש עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הocus איש כרצונו: ²⁷ כי כאשר הגוף הוא אחד ויש הזאת הוכר תוכירו את מות אדרניינו עד כי יבוא: בו אברים הרבה וככל אבריו הגוף ההוא אף כי ²⁸ אכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישחה מכוֹס רבים הם כלם גוף אחד וכן גם המשיח: ²⁹ כי האדון שלא כראוי יאשם לנוף אדרניינו ולדמותו: ברוח אחד נטבלנו כלנו לנוף אחד אם יהודים יבחן האיש את نفسه ואז יאכל מן הלחם אם יונם אם עבדים אם בני חורין וככלנו לרוח ושתה מן הocus: ³⁰ כי האכל והשתה שלא אחד השקינו: ³¹ כי גם הגוף לא אחר אחד כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפללה הוא כי אם רבים: ³² אם תאמר הרגל איני את גוף האדון: ³³ בעבר ואת יש בכם חולמים יד על כן איני מן הגוף הבעבר זאת איננה וחלים רבים והרבה ישנו המות: ³⁴ כי אם מן הגוף: ³⁵ ואם תאמרו האzon איני עין על כן נבחן את נפשנו לא נחיה נדננים: ³⁶ וכאשר נדון איני מן הגוף הבעבר זאת איננה מן הגוף: נסגר על יד האדון למען לא נחיב עם העולם: ³⁷ אם הגוף כלו י היה עין איה השמע ואם כלו על כן א希 בהקהלם יחד לאכל תחכו איש יהיה שמע איה הריח: ³⁸ ועתה האלים שת את אל רעהו: ³⁹ וכי ירעב איש יאכל בביתו פן האברים כל אחד ואחד מהם בנוף כמו רצונו: תקhalbו לאשמה וייתר הדבריםatakן בכאי: ⁴⁰ ואלו היו כלם אבר אחד איה הגוף: ⁴¹ הנה רבים הם האברים והגוף אחד: ⁴² העין לא תוכל דבר אל היד לא אמר לא אצטרך לך ונום הראש לא יוכל דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרך לך: ⁴³ כי להפוך אבריו הגוף הנראים רפים הם לנו לצורך ביזור: ⁴⁴ והנראים לנו נקלים בנוף אתם נלביש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו מהם כאלו הגוף מיכלים: ⁴⁵ כי הגוף השמשים והאדון אחד הוא: ⁴⁶ ושותות הנה הפעלות והאלים הוא אחד הפעל את הכל בכל: ⁴⁷ ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להוציא: ⁴⁸ כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבר החכמה ולאחד דבר הדעת כפי הרוח ההוא: ⁴⁹ לאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מרנות הרפאות ברוח ההוא: ⁵⁰ ולאחר לפועל נבורות ולאחר נבואה ולאחר לבחין בין הרוחות ולאחר מני לשונות ולאחר אחר דבר לשונות: ⁵¹ וכל מנהיגים ומני לשונות:

12 ובענין הרווחניות א希 לא אחד מכל דבר: ² הלא ידעתם כי בהיכלם נוים אחרים אלילים אלימים הובלתם כאשר נשכחים: ³ לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אליהם אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע אדון בלבו אם ברוח הקודש: ⁴ ושותות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: ⁵ ושותות המה השמשים והאדון אחד הוא: ⁶ ושותות הנה הפעלות והאלים הוא אחד הפעל את הכל בכל: ⁷ ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להוציא: ⁸ כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבר החכמה ולאחד דבר הדעת כפי הרוח ההוא: ⁹ ולאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מרנות הרפאות ברוח ההוא: ¹⁰ ולאחר לפועל נבורות ולאחר נבואה ולאחר לבחין בין הרוחות ולאחר מני לשונות ולאחר אחר דבר לשונות: ¹¹ וכל מנהיגים ומני לשונות:

²⁹ ה

- כלם שליחים אם כלם נביאים או כלם **14** רדף אחרי האהבה והתאו מנהגות הרוח

 מלמדים ה

- כלם מנהגות וביוור אשר תחנאו: **30** ה
 - כלם מפרשין איןנו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש לשנות: **31** ואתם התאו מנהגות המועילות אשר ישמעה רק ברוחה הוא מדבר סודות:

 ביוטר ובכל זאת אתכם דרך נעה על **3** ומהתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם כלנה: **32** וליסרם ולנחם: **4** המדבר בלשון בונה את

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדבר **נפשו** והמתנבא בונה את העדה: **5** וחפצתי כי ואין כי האהבה הייתי כנחתה המה או צלצל תדרבו לכם בלשנות וביוור כי תחנאו כי תרוועה: **2** וכי תהיה לינבואה ואדע כל הסודות גדוול המתנבא מן המדבר בלשנות בלתי אם וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי יפרש למען תבנה העדה: **6** ועתה אהי כי אכוא עתיק הרים ואין כי האהבה הייתו כאן: **7** אליכם ואדבר בלשנות מה אויעיל לכם אם לא **3** ואם אחلك את כל הוני ואם אתן את נופי אדבר אליכם בחזון או ברдуת או בנבואה או לשפה ואין כי האהבה כל זאת לא תועלי: **8** בהוראה: **7** הלא נס הכלמים הדרומיים נתנים **4** האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא קול חן חילך חן כנור אם לא ישמיעו קלות תקנא האהבה לא תחפкар ולא תתרומם: **5** לא אשר תוכל האון להבחן איך יודע מה יומר תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ומה יגנן: **8** גם השופר אם יתן את קולו בלתי ולא תתרמר ולא תחשב הרעה: **6** לא תשמה ברור מי יחלץ למלחמה: **9** כן אם אתם אם בעולה כי שמחתה עם האמת: **7** את כל תשא לא תוציאו בלשונכם דברו מפרש איך יודע את כל האמין את כל תקווה ואת כל תסבל: **10** האמור הלא תחוו מדברים לרוח: **10** הן כמו מה האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה מני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בליך: **8** תבטלה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: **9** כי **11** לכן אם אני ידע פשר הקול איה נקרי קצת הוא שידענו וקצת הוא שרבאו: **10** וככובא עני המדבר והמדבר יהיה נקרי בעני: **11** כן התמים או עבר תבר הקצת: **12** כאשר היהי נם בהיותכם מהאוים לכהות רוחניות עלול כעול דברתי כעול הנקי כעול בקש לחדריף بما שיבנה את העדה: **13** על חשבתי וכאשר היהי לאיש הסירתי דברי כן יתפלל המדבר בלשון נום יפרשנה: **14** כי העול: **12** כי כת מביתם אנחנו במראה אם אתפלל בלשון רוח מתפלל ושכלי איןנו ובחדות ואז פנים כת יודע אני עשה פרוי: **15** ועתה מה לעשות אתפללה ברוח קצתו ואז כאשר נודעתו אדע אף אני: **13** ועתה ואתפללה נם בשכלי אומרה ברוחיו ואומרה שלש אלה העמדנה האמונה והתקווה והאהבה נם בשכלי: **16** כי אם תברך ברוח איך יענה העמד נמצב ההודיעט אמן על הוריתך באשר לא ידע מה אתה אמר: **17** הן אתה תיטיב להודאות אבל רעך לא יבנה: **18** אודה לאלהי והנדולה בהן היא האהבה:

כי יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: ¹⁹ אכן התורה: ³⁵ ואם חפץן ללמד דבר תשאלנה בקהל אחר לדבר חמיש מלין בשכלי למען את בעלייהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר הורת נם את الآחרים מלדבר רבבות מלין בקהל: ³⁶ או המכם יצא דבר אליהם אם אליהם בלשון: ²⁰ אхи אל תהיו ילרים בכינה רק לרע לבדכם הניע: ³⁷ כי יתברך איש בלבבו להוות היו עללים ובכינה היו שלמים: ²¹ הן כתוב נביא או איש הרוח בין יבין את אשר אני כתוב בתורה כי בלענינו שפה ובלשון אחרת אדרבר לכט כי מצות הארון הנה: ³⁸ וממי אשר לא ידע אל העם הזה ונם בזאת לא אבו שמע לי אמר אל ידע: ³⁹ لكن אхи השתרלו להתנבה ואל יהוה: ²² لكن הלשנות לא למאmins הנה לאות תכלאו מלדבר בלשנות: ⁴⁰ הכל יעשה כהן כי אם לאשר אינם מאmins אבל הנבואה אינה וכשורה:

15 ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר באשר אינם מאmins כי אם למאmins: ²³ והנה אם תקהל כל העדה יחד וכולם ידברו בלשנות ויבואו הדיויטים או אשר אינם מאmins הללו אמרו כי משנעים אותם: ²⁴ אבל אם יתנבא כולם ובאי יש לא מאמין או הדיויט או יוכח על ידי כולם וידון על ידי כולם: ²⁵ ובכן יגלו תלומות לבבו ויפל על פניו ווישתחוו לאלהים ויודה בקהל כי באמת האלהים בקריכם: ²⁶ ועתה מה לעשות אхи בהקהלם יחד כל אחד ואחד מכמ יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: ²⁷ כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שנים או על היותר שלשה זהה אחר זה ואחד יפרש: ²⁸ ואם אין מפרש או ידם בקהל ידבר לנפשו ולאללהים: ²⁹ והנבאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו: ³⁰ וכי נגלה חזון לאחר הישב שם או ידם הראשון: ³¹ כי תוכלו להתנבה כלכם זה אחר זה למן ילמדו כלם וכולם יזהרו: ³² ורוחות נבאיים תחת ידי הנבאים מהה: ³³ כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהילות הקדושים: ³⁴ נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה לה רשות לדבר כי אם להכנע כאשר גם אמרה

שמוותנו וגם ריק אמונהכם: ¹⁵ וכן נמצא עדי ³⁴ הקייצו במישרים משכرون ואל תחתאו כי יש
 שקר לאלהים יعن אשר העידנו את האלהים כי אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשתכם
 הקיימים את המשיח אשר לא קיומו אם אמת הוא אני אמר זאת: ³⁵ ואם יאמר איש איך יקומו
 שהמתים לא יקומו: ³⁶ כי אם המתים לא קיומו המתים ובאי זה נוף יבאו: ³⁶ אתה הסכל הן
 גם המשיח לאكم: ³⁷ ואם המשיח לאكم הבעל מה שתזרע לא יהיה בלתי אם ימות: ³⁷ וימה
 אמונהכם וודרכם בחטאיכם: ¹⁸ אזינו נס אשר שתזרע איןך זרע את הנוף אשר יהיה כי אם
 ישנו במשיח אבד אבדו: ¹⁹ ואם בחיים האלה כנרגר ערם של חטה או של אחד הזרעים:
 בלבד בטחיהם אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל ³⁸ והאללים יתן לו נוף כפי רצונו ולכל זרע
 אדם: ²⁰ ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהיו זרע את נופו ל민הו: ³⁹ לא כל הבשר באשר
 לראשית היישנים: ²¹ כי אחרי אשר בא המות אחר הוא כי מין אחר הוא בשער הדינה ומין
 על ידי אדם אחד גם תחיית המתים באה על אחר בשער הבמה ומין אחר בשער הדינה ומין
 ידי אדם אחר: ²² כי כאשר באדם מתים כלם אחר בשער העוף: ⁴⁰ ויש גופות שבשמיים וגופות
 כן גם יהיו כלם במשיח: ²³ וכל אחד ואחד שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבשמיים
 בסדרו ראשית כלם המשיח ואחריו כן אשר וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות
 הם למשיח בכוואו: ²⁴ ואחריו כן חזק כשמסר שבשמיים ואחר הוו כבוד הגופות שבארץ:
 את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל ⁴¹ אחר הוא כבוד השימוש ואחר הוו כבוד היריח
 משרה וכל שלטן ונבורה: ²⁵ כי הוא מלך מלך ואחר הוו כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב
 עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: ²⁶ ואחרון נבדל בכבודו: ⁴² וכן גם בתחייה המתים הן
 האיבים אשר יבטל הוא המות: ²⁷ כי כל שת יורע בכליוון ויקום بلا כליוון: ⁴³ יורע בכווין
 תחת רגלו ובאמרו כל הושת החתו ברור הוו ויקום בכבוד יורע בחלהה ויקום בנבורה:
 שהשת כל החתו איינו בכלל: ²⁸ וכאשר יושת ⁴⁴ יורע נוף נפשי ויקום נוף רוחני יש נוף נפשי
 הכל תחתיו או הבן גם הוא יושת תחת השת ויש נוף רוחני: ⁴⁵ וכן גם כתוב ויהי האדם הוו
 כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל בכלל: אדם הראשון לנפש חייה אדם האחרון לרוח
²⁹ כי מה יעשו הנטבלים بعد המתים אם אמת מחייה: ⁴⁶ אבל לא של הרוח היא הראשונה
 הוא שהמתים קומם לא יקומו למה זה יטבלו אלא של הנפש ואחריו כן של הרוח: ⁴⁷ האדם
 بعد המתים: ³⁰ ולמה זה אנחנו בסכנה בכלל הראשון מן השמים: ⁴⁸ וכמו אשר הוא מעבר
 שעיה: ³¹ בתקה לתנו אשר יש לי במשיח ישוע הוא האדון מן השמים: ⁴⁹ וכמו אשר הוא מן
 אדניינו מעד אני עלי כי מות אנכי בכלל יום ויום: מכחה גם אשר הם מעבר וכמו אשר הוא מן
 אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיים השמים ככה גם אשר הם מן השמים: ⁴⁹ וכאשר
 הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לבשו דמותו האדם אשר מעבר כן נלבש גם
 לא יקומו נאכלת ונשתה כי מהר נמות: ³³ אל נא דמותו האדם אשר מן השמים: ⁵⁰ זו זאת אני אמר
 תתעו חברת אנשים רעים משחתת מדות טובות: אהוי כיبشر ודם לא יכול לרשות את מלכות

האללים ואשר יכול לא יירש את אשר לא ⁵⁰ וכי יבו אליהם טימוטוס ראו נא שיהיה יכולה: ⁵¹ הנה סוד אנדרה לכם חן לא כלנו נישן עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה המות אבל כלנו נטהלה: ⁵² ברגע אחד כהרף יתקע בשופר שלחו בשלום למן יבא אליו כי אחכה לו עין בחקע השופר האחרון כי יתקע בשופר שלחו בשלום למן יבא אליו כי אחכה לו והמתים יחיו בלי כלוין ואנחנו נטהלה: ⁵³ כי עם האחים: ⁵⁴ ואפולוס האח הנה פצרתי בו מה שעטה לבלוין לבוש ילבש אל כלוין ואמר לבוא אליהם אך לא היה ברצינו ימות יבוש ילבש אל מות: ⁵⁴ וכשילבש מה לבוא עתה אمنם בו יבוא במצאו עת נכונה: שעטה לבלוין אל כלוין ומה שעטה למות ילבש ⁵⁵ שקדו ועמדו באמונה התאשו והתחזקו: אל מות או יהיה דבר הכתוב בעל המות לנצח: ⁵⁴ וכל דבריכם יעשו באהבה: ⁵⁵ ואבקשך ⁽⁹⁸⁶⁾ ⁵⁵ היה עקצף המות איה שאל בצחונך: ⁵⁶ מכמ אח הלא ידעתם את בית אספנוס שהוא תורה: ⁵⁷ אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו ⁵⁶ לכן הכנעו נם אתם מפני אנשים כאלה ומפני הנצחון על ידי אדניינו ישוע המשיח: ⁵⁸ על כל אשר יעבד עמם ויעמלו: ⁵⁷ והנני שמח כן אחוי חבבי התוכנו בלב תפומו והעדיפו בביית אספנוס ופרטונטוס ואיקוס כי המה בכל עת במעשה אדניינו מಡעתכם כי לא לרייך מלאו את אשר חסרתי אתכם: ⁵⁸ ווינו את רוחו ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: ⁵⁹ **عملכם באדניינו:**

¹⁹ הקהילות אשר באסיה שאלות לשוליכם עקלים ופריסקל ואגם הקהילה אשר בברית מרבים לשאל לשוליכם באדניינו: ²⁰ האחים כלם שאלים לשוליכם שאל לשולם איש את רעהו בנשקה הקדושה: ²¹ שאלת לשוליכם בידי אני פולוס: ²² מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם מREN אתה: ²³ חסיד ישוע המשיח אדניינו יהי עמכם: ²⁴ ואהבתו את כלכם במשיח ישוע אמר:

16 ¹⁶ ועל דבר קבוץ התורומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהילות אשר בגלטי כן תעשו נם אתם: ² בכל אחד בשבת יניח עצמו איש איש מכמ ויאוצר את אשר עליה בידו למען אשר בבא לא יקבץ עוד: ³ ואני בכאי את אשר נמצא נאמנים עם אדרות אשלה אתם להביא את נדבתכם לירושלים: ⁴ ואם שוה הטרה שם אנכי אלך שמה ATI יכלו: ⁵ ואניABA אליכם אחריו עברדי את מקדונייא כי את מקדונייא עברה: ⁶ ואול' אשבע מכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למן תלוני אל אשר אלך שמה: ⁷ כי בעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקווה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: ⁸ אבל אשבע באפסוס עד חן השבועות: ⁹ כי נפתח לי פתח נדול ורב פעלים ורבים המתוקומיים:

השנית אל-תקורניטים 1

אף תדרעו עד תכליות כי אנחנו תhalbתכם כאשר נם אתם תhalbתנו ביום אדניינו יושע:¹⁵ ובבתחון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש לעמץ הקבלו פולוס שליח ישוע המשיח ברצון טבה עמיים:¹⁶ ולעבר בתוככם אל מקדוניא אלהים וטימוטוס אחינו אל קהילת אלדים ולשוב ממקדוניא אליכם ואתם תשלחוני אל אשר בקורנטוס עם כל הקודשים אשר באכיה: ארץ יהודה:¹⁷ ועתה הci נמהר הייתי בעצתי חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו אם אשר יענchi לפי הבשר יענchi והוא צלי ישוע המשיח: 3 ברוך האלים אבי אדניינו פעם הן חן ופעם לא לא:¹⁸ אכן נאמין האלים ישוע המשיח אב הרחמים ואלקי כל הנחמה: כי דברנו אליכם לא היה חן ולא:¹⁹ כי בן 4 המנחים אנחנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם האלים ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו הנלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנהמים על ידך ועל ידי סלונים וטימוטוס הוא לא היה בה מאת האלים: 5 כי כרב עוניי המשיח הן ולא כי היו היה ברוך הן: 6 והנה לנו כנ תרבה נחמתנו על ידי המשיח: נראה כחה בסבלכם הענויים אשר נסבל אתנו נם 7 ותקותנו בעדכם וכונה היא באשר ידענו כי אנחנו ואם נחמו גם הוא להחמתכם ולישועתכם: גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבות הרוחות: 8 כי לא נכח מכם אחיך צורתנו לקורנותוס:²⁴ לא שנמשל באמונתכם כי אם אשר מצאתנו באסיה אשר כבדה علينا עד ערים אנחנו לשמהתכם כי באמונה עמדתם: למאר ויתר מכהנו עד כי נואהנו מן החיים: 2 וاني גמרתי בלבבי לבתיה שוב עד אליכם 9 ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות לעמץ לא בעצבת: 2 כי אם אני עציביכם מו אףא ישמחני נהיה בטחים בנסחנו כי אם באלים מהווים את בלבתי אם הנעצב על ידי: 3 זו זאת כתבתוי لكم המתים: 10 אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל פן יהיה לי בבואי עצב מלאה אשר היה לי ולו אנחנו מוקים כי יוסיף להצילנו: 9 בעודכם לשמה עליהם ובטה אני בכלכם כי שמהתי אתנו בתפלתכם לעמץ יודה רבים בעדנו על היא שמחת כלכם: 4 כי מרבית צרת לבי ומזוקה מותנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים: 12 כי כתבתוי لكم ובדמותה הרבה ולא להעציביכם זאת היא תhalbתנו עדות לבבנו אשר בתם וישראל רק לעמץ תדרעו אהבה היהת אש אהבתני אלהים התהלבנו בעולם וביתור אתכם ולא 13 כי אתכם: 5 ואם יש איש אשר העזיב לא את בחכמת הבשר כי אם בחסד האלים: העזיב אלא כלכם פן אפריז על המודה העזיב לא נכתוב לכם כי אם מה שאתם קראים או נם למקצת: 6 ודי לאיש כמהו התוכחה היה אמתה ידעים: 14 וואקה כי כאשר ידעתם אנחנו למקצת

הרבים: 7 וועתה להפּך תסלחו ותגחמו כדי הרוח כי האות ימיה והרוח יתיה: 7 ואם שרוט שלא יתבלע האיש בגין העצבון: 8 על כן המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד אבקשה מכם לגם עליו גמולת אהבה: 9 כי עד שלא יכול בני ישראל להבטל אל פניהם לא בבעבור זאת נם כתבתי למען אדע את תמחכם מפני כבוד פניו העמד להבטל: 8 כמו יגדל אם בכל השמעון: 10 ואיש אשר תסלחו לו כבוד שרוט הרוח: 9 כי אם השירות אשר לחיב אسلح לו נם כי נם אנחנו אם סלחתי דבר כבוד הוא כמה יעדיף בכבוד השירות אשר סלחתי לו לunganיכם בפני המשיח: 11 פן יונה לזכות: 10 כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד אתנו השטן כי לא נעלמו מזמותיו: 12 ואני לעמota הכבוד הנעה הזה: 11 כי אם הדבר בכאי לטרואס על דבר בשורת המשיח אף העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על כי נפתח לי פתח באדרניון: 13 לא היה רוחה אחת כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקווה לרוחוי על אשר לא מצאתי שם את טויטוס אחוי כזאת פתחן פניו רב הוא: 13 ולא כמשה אשר ואני נפטרתי מהם ויוצאתי ללבכת אל מקרונייא: נתן מסוה על פניו פן יביטה בני ישראל אל סוף 14 אבל חוראות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון העמד להבטל: 14 אבל נטמתמו דעותיהם כי במשיח ומפני עלי ידרינו את רוח דעתו בכל עד היום זהה בקרים הירשנה נשאר מקום: 15 כי רוח נינה המשיח אנחנו לאלהים ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם נם בתוך הנושאים ונם בתחום האבדים: 16 לאלה במשיח: 15 אבל עד היום הזה בקרים את משה ריח מות למות ולאלה ריח חיים ומי זה מונח מסוה על לם: 16 וכשיפנו אל האדון ראיי לך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים יוסר המסוה: 17 והאדון הו הרוח ובאשר סחורה בדבר האלים כי אם מזור רוח האדון שם החירות: 18 ואנחנו כלנו בפנים מגליים ראים את כבוד האדון במנאה ונחלפי ומאליהם לפני אלהים נדבר במשיח:

3 הנהל עוד לשבח עצמוני האם נצרך מאת אדון הרוח:
כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם

המוחירות אנחנו לשבח: 2 אתם אגרתנו הכתובה **4** על כן בהיות לנו השירות הזה כאשר בלבבנו ונודעה ונקרה להכל אדם: 3 כי בידוע חננו לנחת: 2 כי אם מסנו בסתרי הבשת שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרוטנו שלא להתהלך בערמה ולא לזרוף את דבר כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים אלהים אלא בהראות האמת נזכיר אתנו לטוב ולא על לוחות אבן כי אם על לוחותبشر נגיד דעת כל בני אדם לפני האלים: 3 וגם הלב: 4 וכזה בטהוננו באלהים על ידי המשיח: כי נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים: 5 יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמננו כי 4 אשר אלהי העולם הזה עיר בהם את דעותינו מאת האלים היא: 6 אשר הקשרינו אתנו הסוררים לבליה זרח להם נגה בשורת כבוד למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של המשיח אשר הוא צלם האלים: 5 כי

לא אתנו מכריזים אנחנו כי אם את המשיח ישוע בביטחון אשר מן השמים: 3 כאשר אחריו לבשנהו לאמר הוא האדון ואתנו עבדיכם למען ישוע: לא נמצא ערמים: 4 כי גם עתה באחלהנו זה כי האלים אשר אמר ויפע אור מהשך הוא לנו נאנח מפני הכאב ולא חפצנו להתפשט כי אם הופיע בלבנו להפין אור דעת כבוד האלים להחטף למען יבלע המות על ידי החיים: אשר בפני המשיח: 5 אבל יש לנו האוצר הזה ומהכין אנחנו לאת הוא האלים אשר אף נתן בכל הדרש למען אשר תהיה הגבורה היתרה לנו את ערבות הרוח: 6 לכן בטוחים אנחנו בכל לאלים ולא מأتנו: 8 נחלצים אנחנו בכל ולא עת וידיעים כי כל עוד שמושבנו בגוף רחוקים נדכאים דאנים ולא נואשים: 9 נרדפים ולא אנחנו מן האדון: 7 כי באמונה נטהלה ולא נטושים משלכים ולא אבדים: 10 ונשאים בכל בראות עינים: 8 אمنם בטוחים אנחנו ונבחרה עת מיתה האדון ישוע בנויתנו למען יגלו גם לנו להתרחק מן הנוגן ולהיות קרובים אל חי ישוע בנויתנו: 11 כי אנחנו החיים נסדים האדון: 9 על כן גם נשתדל אם קרובים אם תמיד למות בעבר ישוע למען יגלו נם חי ישוע רחוקים להיות לו לרצון: 10 כי לנו עתידים בשברנו בשער התמזה: 11 לכן בנו יאמץ המות להראות לפני כסא דין המשיח למען יקבל ובכם החיים: 13 ובהתוות לנו הרוח ההוא של איש ואיש כפי פועלו בחיה גוף אם טוב ואם האמונה כדבר הכתוב האמנתי כי אדרבר גם רע: 14 וועחה יعن אשר ידענו יראת האדון נדבר אנחנו נאמין ועל כן נדבר: 14 באשר ידענו כי על לב בני אדם ולאלים אנחנו גלים וקווה המעיר את האדון ישוע עיר גם אנחנו על יד כי גלים אנחנו גם במדעם: 12 כי אין אנחנו ישוע ויעמידנו עמכם: 15 כי כל זאת למענכם משתבחין שנית אליכם אך נתנים לכם סבה למען אשר ירבה החסד על ידי רבים ותפרץ להתפאר בנו לנגד המתפארים בפנים ולא התודה לכבוד האלים: 16 ובעברו זאת לא בלב: 13 כי אם השתגענו לאלים היה זה את נתה ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה ואם השכלנו لكم היהת: 14 כי אהבת המשיח האדם הפנימי יתחדש יום יום: 17 כי לחצנו דחתת אנחנו בהויתנו דנים אשר אם מות אחד אשר הוא קל ואך לרגע יביא לנו כבוד עולמים بعد כלם כלם מות: 15 ובعد כלם מות למען גדוול ורב עד למאד: 18 אשר לא לא יהיו החיים עוד לנפשם כי אם לאשר מabitaios g166) נביט אל הדברים הנראים כי אם אל אשר ויקם בעדם: 16 לכן מעתה אנחנו לא נדע איש אין נראים כי הנראים לשעה ההמה ואשר אינם לפי הבהיר ונם אם ידענו את המשיח לפי הבהיר נראים הם לעולם: (abitaios g166)

5 הן ידענו כי בהרס בית אחלהנו אשר בארץ שלנו בין בין מאות האלים בית אשר איןנו מעשה ידיים והוא לעולם בשםים: (abitaios g166)

2 כי גם עתה נאנחים ונכספים אנחנו להחטף בריאה חדשה הוא הישות עברו והנה הכל נהיה מחדש: 18 והכל מאת האלים המרצה אותנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שירות הרצוי: 19 יען אשר אללים היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את

פשיעיהם וישם בנו את דבר הרצוי: ²⁰ לכן שאמר האלים ושכני והתהלך בהם מיליצי המשיח אנחנו וכאלו האלים מזהיר והיו להם לאלים והם יהיו לי לעם: ²¹ על אתם עלי ידנו נבקש מכם بعد המשיח התרצז צאן צאו מותוכם והברנו נאם יהוה וטמא אל תנעו נא אל האלים: ²² כי את אשר לא ידע חטאתי ואני אקbez אתכם: ²³ והייתי לכם לאב ואתם אותו עשה לחטא את בעדנו למען נהיה בו אנחנו תהיו לי לבנים ולبنות נאם יהוה צבאות:

לצדקת האלים: **7** **לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה**
6 **ואנחנו כערבים נזהירה אתכם שלא נטהרה את עצמנו מכל טמאתבשר ורוח** תקבלו לrisk את חסד האלים: ² כי הוא להשלים קדשנו ביראת האלים: ² תננו לנו אומר בעת רצון עניותיך וביום ישועה עוזתיך מקום בלבבכם לא חמסנו איש לא חבלנו הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה: איש לא עשנו איש: ³ לא לחיב אתכם אני ³ ואין אנחנו נתנים מכשול במאהמה פן יהיה מדובר הדרמתי לאמר כי אתם בלבד שרותנו לנאה: ⁴ כי אם נראה בכל דבר יחד למוטות ויחד לחיות: ⁴ רב בטחוני עלייכם כמשרתי האלים בסבלנות רבה בלחש ובצרות רבה תחלתו בכם מלאתי נחמה שבטעו שמחות ובמצוקות: ⁵ במכות ובמוסרות ובמהומות בכל לחצנו: ⁵ כי גם בכאנו אל מקדוניא לא בתלאות בשקיותות ובצומחות: ⁶ בטהרה ובדעת היה מרענעה לבשנו רק נלחצנו בכל מחוץ ובארך רוח ובחסד ובברוח הקדר ובאהבה לא מלחמות ומהדרים אימה: ⁶ אבל האלים צבואה: ⁷ בדבר האמת ובנבורת האלים בכל המנהם את השפלים נחם אנחנו בבוא טיטוס: נשק הצדקה מימין ומימאל: ⁸ בכבוד ובקלון ⁷ ולא בכאו לבך כי אם גם בנחמה אשר נחם בשם רע ובשם טוב כמותים ובכל זאת נאמנים: בכם בוגידנו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ⁹ כאינם ידועים ונם ידועים כמו חיים ואת קנחים לי ובכך הופטו לשם: ⁸ כי גם כמייסדים ולא מומתים: ¹⁰ כנעצבים ובכל עת אם העצבתי אתכם באנרגיה איןני מתחרט נס כי שמחים בראשים ומעשרי ריבים כאשר אין להם התחרתי לפוי מזה בראותי כי האנרגיה היא מאומה ויש להם כל: ¹¹ פינו פתחו לכם אנשי העזיבה אתכם ואף אם לשעה: ⁹ עתה אני שמה קורנותוס ורחב לבנו: ¹² לא צר מקומכם בנו לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם אך צר המקום במעיים: ¹³ וזה גמולו כמו לתשובה כי נעצבתם כרצון האלים למען לא אל בנים אני מדבר אם תרחיבו לבבכם נם תשואז במאומה על ידנו: ¹⁰ כי העצבת שהיא אתם: ¹⁴ אל תהיו משכי על זר עם חסרי אמונה כרצון האלים תפעל השובה לשועה אשר איש כי אי זה שתפות יש לצדקה עם העול ואי זה לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את התהברות לאור עם החשך: ¹⁵ וואי זה הסכמה המוות: ¹¹ כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון למשיח עם ביליאל או מה חלק המאמין עם האלים כמה הביא אתכם זה לידי וזריזות נס שאינו מאמין: ¹⁶ וואי זה דבק יש להיכל אל האלים להתנצלות נס לרנו גם ליראה נס לתשוכה עם האלים כי אתם היכל אל האלים חיים כמו גם לקנאה נס לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים

אתם בדרכם ההוא:¹² לכן נם אם כתבתו לכם לעשות בלבד כינם לחפץ: וועתה נם השלימו לא כתבתו בעבור העלב ולא בעבור הנעלב את המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות רק למען תנלה בכם זריזותנו בעדרכם לפניו נם תגמורו כפי ייכתכם: ¹³ כי בהמצוא האלhim: ¹³ ובבעור זאת נהמננו בנחמתכם ועוד לאש רוח נדיביה רצiosa הדא לפני מה שיש לו שמחה יתרה היתה לנו בשמחת טיטוס כי הונח ולא לפני מה שאין לו: ¹³ כי לא למען תהיה רוחו על ידייכם: ¹⁴ כי במה שהתחלתי רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי מלא לפנייכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל יתרכם בעת הזאת את מהסורים: ¹⁴ למען אליכם באמת נם תחלנו אל טיטוס היהת נם יתרם יהיה למלא מחסכם כדי להשות: אמת: ¹⁵ וביויתר מעיו המו לכם בזכרו את ¹⁵ ככתוב לא העדיף המרבה והמעט לא משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אותו ביראה החסר: ¹⁶ ותודות לאלhim הנוטן נם בלב ובחדרה: ¹⁶ לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ טיטוס לשקר עלייכם בשקיודה כזאת: ¹⁷ כי שמע לבקשתנו ובשיקדתו היורה לך אליכם לבייכם:

8 מרוץ נפשו: ¹⁸ ועמו יהדו שלחנו האח אשר יצא שבחו בברורה בכל הקהילות: ¹⁹ ומולבד זאת נמבחר הוא מאות הקהילות לילכת אנתנו להכיא החסדר הזה הנבוי על ידינו לכבוד האדון ולאמץ לבבכם: ²⁰ ונשמר בואה שלא יוציא איש עליינו דבה רעה בשפעת המנה הזאת הנבואה על ידינו: ²¹ כי משניהם אנחנו על הטוב לא לפני האדון בלבד כי נם לפני האדם: ²² ונשלחה עמהם את אחינו אשר בחרנו את שקידתו פעםם רבות בדרכם הרבה ועתה הוא שקוד עוד יותר בנדל בטחונו עלייכם: ²³ אם לשיטוט הנה חברי הוא ועוזרייכם ואם לאחינו הנה שלוחיו הקהילות הם ותפארת המשיח: ²⁴ על כן הראו והוכיתו להם לפני הקהילות את אהבתכם ואת תחלנו עלייכם:

9 אמנים אין צורך לכתב אליכם על דבר ארנינו יושא המשיח כי בהיותו עשיר נעשה רשות אשר לעוזרת הקדושים: ² כי יודיע את ואחותה את דעתך בדבר זה כי זאת להועיל נדיבתכם אשר עליה אני מזההיכם לפנייכם אשר הקדמתם כבר בשנה שעברה לא אנשי מקדוניא לאמר אכיא מזמנת היא משנה

שעברה ותער הכנאה היוצאת מכם את רוח **שלא אצטרך** בבאי להתחמץ בבטחון ההוא רכוב: **3** אבל שלחתי את האחים פן תהיה לדיק אשר אהש בענין התגנבר בו נגד האנשים החשבים תhalbתו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזמינים אתנו כמתהכלכים לפני הבשר: **3** כי בלבתנו כאשר אמרת: **4** פן בכואו אתי אנשים ממקדוניא בבשר לאנלם לפני הבשר: **4** כי כל מליחתנו ימצאו אתכם לא מזמינים ונבווש אנחנו ואיני אינם של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים אמר אתם בבטחון זהה אשר התהלה לנו בו: **5** על להרס מבצריהם: **5** באשר הרסים אנחנו תחבלות כן היה נכוון לעני לבקש מן האחים כי יקרמו וכל מרום המתנשא נגד דעת האלים ושובים ללבת אליכם ויכינו את ברכתכם המיוועדה כל מזומה למשמעת המשיח: **6** ונכוונים לנוקם מלפנים למען יהיה מוכנה כעין ברכה ולא נקמה מאת כל מרוי אם תשלם משמעתכם: כעין כילות: **6** כי הנה הזרע בצלמות נם יקצר **7** התשפטו למראה פנים כי יבטה להיות בצלמות והזרע בברכות נם יקצר בברכות: **7** למשיח ישוב וידין לבבו כי כאשר הוא למשיח וככל איש כאשר ירבעו לבו לא מצער ולא מאנס כן למשיח נם אנחנו: **8** וגם כי אתה ליתר מעת כי הנתן בלב שמה יאהבנו אלהים: **8** ואלהים על דבר הרשות אשר נתן לו האדון לבנותכם יכול להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה ולא לשחתכם לא אבוש: **9** למען לא אראה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותויתרו בכל כמהים אתכם על ידי האגרות: **10** כאשרם הן מעשה טוב: **9** כתוב פור נתן לאבינוים זכרתו האגרות קשות הנה וחיקות אבל הנוף בהיותו עמדת לעד: **10** (בג' ¹⁶⁵) והנתן זרע לזרע לנדרנו חלוש הוא וניבו נבזה: **10** יידע נא האמר ולחם לאכל יtan וירבה את זרכם ויפリア זאת כי כמו שאחינו בדברו על ידי האגרות תנובות זורתכם: **10** למען תעשירו בכל לכל בהיותנו רוחקים כן נם בפועל אנחנו בהיותנו התמיינות הפעלה תורה לאלהים על ידינו: קרובים: **11** כי אל נזע פנינו לכל אנתנו עם כי שרות העבודה הזאת לא לבד מלא את האנשים המשבחים נפשם או לערך אנתנו לאלה מהסרי הקדושים כי נם יודו רביהם לאלהים אכן נבערו מדעת המדידים את נפשם בנפשם בשורותכם הנאמן זהה: **12** ויכבבו את האלים וערבים את נפשם לנפשם: **13** ואנחנו לא נתנדל על משמעת הוראותכם לבשורת המשיח ועל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק תמת התחברותכם אליהם ואל כלם: **14** והם לנו האלים לחק להניע נם ערכיהם: **14** כי לו לא בהתחננס בערכם וכdfs לכם בעבור חסד הנענו ערכיהם לא נשתרע למעלה מערכינו הלא האלים אשר גבר עליכם: **15** ותורה לאלהים כבר קדמנו נם אתם בשורת המשיח: **15** לא נתndl לבלי מרה בגיןית אחרים אבליש לנו על מתנתו העצומה מספר:

10 **10** ואני פולוס הני מוזיר אתכם בעניות התקווה כי ברבות אמוןתכם נכבד בכם כפי המשיח ויחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני נובלנו עד למעלה: **16** כדי לשבר הבשורה נם בתוככם וברחקי מהאמץ עליכון: **2** ואתההנה להלאה מכם ולא להתחלל במה שמוכן כבר בנבול אחרים: **17** ומהתהלך יהלול ביהוה:

¹⁸ כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר הצדק אשר אחריותם תהיה לפני מעלהיהם:
¹⁶ ואשוב ואמר אל נא יחשבי איש לסלול ואמם
ישבחנו יהוה:

11 אחלי התשוא מעט אולתי ו אף אממן אין אף כסל קבלוני למען אתהallel מעת נם
תשאוני: ² כי מKENא אני לכם קנתה אליהם אני: ¹⁷ את אשר אדרבר לא לפוי דרך האדון
כי ארשתי אתכם לאייש אחד להעמיד אתכם אני מדבר כי אם כמו בסכלות אעו ואותהלל:
בתוכה טהורת לפני המשיח: ³ אך ירא אמי: ¹⁹ כי נשאים אתם ברצון את הסכלים
בן כאשר השיא הנחש בערמותו את חווה כן אף אני: ²⁰ הלא התשוא או יעבד
תשינוי נס מהשבותיכם מן התמיימות אשר עם בהיותכם חכמים: ²¹ להרפטנו אני
המשיח: ⁴ כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אתכם איש אם יבלע אם ילבד אתכם אם יתנסה
אחר אשר לא הנדרתו או אם תקחו רוח אחר אם יכה אתכם על פניכם: ²² להרפטנו אני
אשר לא לקחתם אותו או בשורה אחרת אשר אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר
לא קבלתם אתה כי עתה היבט תשאשו: ⁵ אולם ירחב איש להתהלך בסכלות אמר זאת
אחشب אשר אני נפל במאומה מהשליחים נם אני: ²² עברים הם כן נם אני ישראליים
הגודלים כל כך: ⁶ ואף אם עבר אני בדברם הם כן נם אני זרע אברהם הם כן נם אני:
אני בערד בדעת כי אם בכל גנליינו אליכם ²³ משרותי המשיח הם כמתהולל אמר אני
בפני כל אדם: ⁷ או החטא חטאתי בהשפלי יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות
את עצמי למען הגביהכם כי בשורתו אתכם יותר במוסרות ורב פעמים במצוקות מות:
בלא מהיר את בשורת האלים: ⁸ קהילות ²⁴ חמיש פעמים ספנתי בידי היהודים ארבעים
אחרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרכם חסר אחת: ²⁵ שלש פעמים יסתה בי שוטים פעם
ובחיות עמכם ואחרס לא הלאיתי אדם: ⁹ כי אחת סקלתי ושלש פעמים נשברה לי הספינה
את מחסורי מלאו האחים בבאים ממוקדוניא ¹⁰ ואהי במנצולות ים ליליה וו: ²⁶ במסעות רבות
ובכל דבר נשמרתי מהיות לכם למשא וنم בסכנות נהרות בסכנות שדרים בסכנות מצד
באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות בעיר סכנות
ashmer: ¹¹ בכם כי תהלי זאת לא תכלא ממוני בגniliot במדבר סכנות בים סכנות בתוך אמי שקר:
אכיא: ¹² על מה זה העל אשר אני אהב אתכם ²⁷ בעמל ובתלאה בשקיודות הרבה ברעב
האלים יודע: ¹³ אבל את אשר אני עשה אסיפה ובצמא בצמאות הרבה בקר ובערים: ²⁸ מלבד
לעשות לבלי תח מוקם למבקשים עליליה שאר הדברים הבאים עלי יום והדנה
למען بما שיתהלו בו ימצאו דומים לנו: ²⁹ לכל הקהילות: ¹⁴ מי יחלש ואני לא אחלש
כי אנשים כאלה שליחיו שקר הם פעלי רמיה מי יכשל ולא יבר לבוי: ³⁰ אם יש להתהלך
מתchapim לשלייחו המשיח: ³¹ האלים אבי ישוע המשיח
השטע נס הוא מתחפש למלך האור: ³² لكن אין ארני המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי
זה דבר נדול אם נס משרותיו יתרחשו למשרתיו
לא אשקר: (³³ ¹⁶⁵ ^{ח'αι}) ³² בדמשק שמר הנצב

של המלך ארטס את עיר הדרשקיין ויבקש ¹⁴ חנני מוכן לבוא אליהם פעם שלישיית ולא לחפשנו: ³³ ובعد תחלון הורידו אותו בסל מעל אלה אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי אם החומה ואמלט מידיו:

12 אמן להתהלך לא יוועל לי כי אבוא לאבוח כי אם האבות לבנים: ¹⁵ אבל אני בכל למראות האדון וחזנותיו: ² ידעתו איש במשיח חפץ ללבבי אפור ונם אפוזר بعد נפשותיכם אף זה ארבע עשרה שנה אם היה בנוף לא ידעתו אם תחת אהבתו لكم היתה אתם תמעיטו או מוחוץ לנוף לא ידעתו האלים יודע והאיש את אהבתכם אליו: ¹⁶ אך אם כן הוא ואני לא הוא לך עד לרקיע השלייש: ³ ידעתו את הבהיר עלייכם אולי כאיש ערום במרמה האיש ההוא אם בנוף או מוחוץ לנוף לא ידעתו לכדי אחותכם: ¹⁷ האף הונוטי אתם ביד אחד האלים יודע: ⁴ אשר העלה אל הפרדס ויישמע מלאה אשר שלחותו אליכם: ¹⁸ בקשתי מן טיטוס דברים נסתורים אשר נמנע מאיש למלאם: ⁵ על ושלחותי אתו האח הכי הונוטי אתם ביד אחד איש כמו שהוא אתה לך על עצמי לא אתה לך הלא ברוח אחד התהלך הלא במעnal אחד: זולתי בחלוותיו: ⁶ כי לו חפצתי להתהלך ¹⁹ התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא יהיה סכל כי אמת אדבר אבל אתהפק פן לא כי לפניו האלים נדבר במשיח וככל זאת יחשבני איש יותר ממה שיראה כי או שישמע חביבי למען תבנו: ²⁰ כי ירא אני פן בכאי ממוני: ⁷ ולמען אשר לא אתרוםם ברוב נדל לא נמצא אתם כאשר חפצתי ואתם גם אתם החזנות נתן לי סלון בברזי מלאך השטן לא תמצאו אותו כאשר חפצתם פן יהיה בכם להכחני באנדוף למען לא אתרוםם: ⁸ על מצחה וקנאה ורנו ומוריבות וDOBRA רעה ורכילות זאת התהנתני שלוש פעמים אל האדון להסירו ונותות ומבוכה: ²¹ פן אשוב לבוד ואישפלי נמי: ⁹ ויאמר אליו דיו לך חסדי כי בחלהה אלהו אצלכם ואתאבל על רבים אשר חטאו תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלך כבר ולא שבו מן הטמאה ומן הונות ומן הזומה בחלוותיו למען חשרה עלי נגורות המשיח: אשר שעשו:

10 לכן רצתה נפשי בחלוות ובחריפות ובצירות **13** זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליהם וברדיפות ובמצוקות بعد המשיח כי כאשר על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל חלשתי או נבור אני: ²² סכל הימייה בהתהלך דבר: ² מוקדם אמרתי בהיווי אצלכם בפעם השלישייה לשבח כי לא נפל אני במארמה מכמ' אשר חטא לפני מוה ולכל הנשארים כי מן השליחים הגדולים כל כך אף כי אין בשובי לבוא לאחים: ³ עין בקשכם לבחן את אני: ²⁴ הן אותן השליח נעשה בקרבכם בכל המשיח המדבר כי אשר איןנו חלש לכם כי אם סבלנות באחות ובמוותים ובגבורות: ²⁵ כי נBOR הוא בתוככם: ⁴ כי אם נצלב בחלהה בימה נגערתם מן הקהלות האחרות אם לא אכן חי הוא נגורות אליהם ואם גם חלשים בו הלאיתי אתם סלחו נא לי את העולה הזאת:

אנחנו אכן נחיה עמו בגבורת אליהם לנדרכם:

5 נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או

האיןכם ידעים את נפשכם כי ישוע המשיח בכם

אם לא כי נמאסים אתם: 6 אבל אקוה כי תדעו

אשר אנחנו איננו נמאסים: 7 ואני מתחנן אל

האללים אשר לא תששו כל רע לא למען נראה

אנחנו נאמנים כי אם למען תעשו אתם את הטוב

ואנחנו נחיה כנמאסים: 8 כי אין אנחנו יכולים

לעשה מואה לנדר האמת כי אם بعد האמת:

9 כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם גבורים ועל

זאת נם נחפלו על אשר חכננו: 10 ובעבור זאת

כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא

אצטרכ בקרבי אליכם לדבר אהכם משפטים

לפי הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא

להתרום: 11 ובכך אחיו שמהו והתקוננו התנהמו

ויהי לכם לב אחד אהבו השלום ואלמי האהבה

והשלום יהיו עמכם: 12 שאלו לשalom איש את

רעשו בנשיקה הקדישה הקדושים כלם שאלים

לשולםכם: 13 חסיד האדון ישוע המשיח ואהבת

האללים והתחברות רוח הקדש עם כלכם

אמן:

אל-הנְּגָלְטִים

ויקראנו בחסדו: ¹⁶ לנגולות כי את בנו שאבשנו

בנויים מיד לא נועצתי עםبشر ודם: ¹⁷ נם לא

עליתך ירושלים אל אשר הו שליחים לפני

כי אם הלחתי לערב ומשם שבתי אל دمشق:

¹⁸ אחריו כן מקץ שלוש שנים עליתך ירושלים

לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום:

¹⁹ ואחר מן השלחאים לא רואי ולתי את יעקב

אחיך אדנינו: ²⁰ ואשר אני כתוב אליכם הנה ננד

האלדים כי לא אכזב: ²¹ אחריו כן באתי אל

גילדות סוריאוקליקיא: ²² אבל קгалות יהודה

אשר במשיח הנה לא ידעו את פני: ²³ רק זאת

בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף

אהנו מאו עתה הוא מבשר את האמונה אשר

האכירה מלפנים: ²⁴ ויהללו כי את האלדים:

אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת **2**

אחריו כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי

אשר בשנונו אתכם חרם יהיה: ⁹ כמו שאמרנו ועליתך ירושלים עם בר נבא ואכח אחוי נם את

כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יبشر טיטוס: ²⁰ ואעל שמה על פי מהוה ואשים לפניו

אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם את הבשורה אשר קראתי בנויים וביחוד שמתיה

יהיה: ¹⁰ ועתה המתרצה אני אל בני אדם אם לפני החשובים שבהם פן תהיה לrisk מרווחתי

אל האלדים או המכחש אני למצוין עני אשר ארוין או רצתי: ³ אבל גם טיטוס אשר

בני אדם כי במצאי חן בעני בני אדם לא אהיה אף כי יוני הו לא הכרה להמול: ⁴ מפני

עד עבר המשיח: ⁵ אבל מורייע אני אתכם אליו השק הנקנכים בסתר בתוכנו אשר באו

כי הבשורה אשר בשתי לא לפי דרך אדם ולא העידנו: ⁶ אשר לא סרנו למשמעתם אף לא

היא: ¹² כי נם אני לא קבלתיה מאדם ולא העידנו: ⁵ אשר לנו בישוע המשיח למען

למדוני אתה כי אם בחווון ישוע המשיח: ¹³ כי שעה אחת למען אשר תעמד בקרבתם אמתה

הלא שמעתם את דרכי אשר התהלהתי מלפנים של הבשורה: ⁶ ומאת הנחשבים להיות מה

בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת יהו מי שייהו איני חושש לה כי האלדים לא

אליהם ואבדתיה: ¹⁴ ואהיה הולך וחזק ברדת ישא פני איש לי לא הוסיף החשובים מאומה:

היהודית על רכבים מבני נולי בעמי בקנאי: ⁷ ותהי להפקך בראותם כי הפקודה לי הבשורה

הגדולה ל渴בות אבותי: ¹⁵ אך כאשר היה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים:

רצון האלדים אשר הבדיל אותי מרham אמי ⁸ כי הפעל בכיפא לשלו אל המולים הוא فعل

1 פולוס השlich לא מביא אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים: ² וכל האחים אשר עמדו אל הקהילות אשר בנטניה: ³ חסד לכם ושלום ממאת האלדים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח: ⁴ אשר נתן את נפשו بعد חטאינו להחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אל-הדין אבינו: ⁵ אשר לו הכבוד לעולם עולמים אמן: ⁶ תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקריאה אתכם בחסד המשיח אל בשורה זורה: ⁷ והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפציכם להפקיד את בשורת המשיח: ⁸ אבל נם אנחנו או מלאך מן השמים

גם כי לשלחני אל הגוים: ⁹ וכאשידעו יעקב **3** אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם
 וכייא וווחנן הנחשבים לעמידם את החסד בכספי משמע את האמת אהרי אשר ציר
 הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד ימנים ונאות בתוככם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם:
 כי נלך אנחנו לנוים והמה למלומים: ¹⁰ רק ² זאת לבך חפצתי ללמד מכם האם מעש
 שנוכר את האבונים אשר גם שקדתי לעשותה: התורה קבלתם את הרוח או משמעת האמונה:
 וכן כאשר בא כיפא לאנטיקיא הוכחת אל פניו ³ האט סכלים כל כך אשר החלותם ברוח
 דרכו מפני שהיה בו אשם: ¹¹ כי לפניהם אנטישם ועתה תכלו בבשר: ⁴ הכוואת סבלתם לrisk
 מאת יעקב היה אצלם יחדו וככאמ היה אם אמןך אריך לrisk: ⁵ הנה המפיק לכם את
 מתרחק ופורה מהם מיראתו את בני המילה: הרוח ופעול בכם נברות הכי מעשי התורה
¹² ויכחשו עמו גםשאר היהודים עד כי בר הוא עשה אלה או משמעת האמונה: ⁶ כאשר
 נבא נושא נדה אהרי כחם: ¹³ אכן בראותו האמין אברם באלחים ותחשב לו לצדקה:
 את אשר לא ישרו לכתחמתה של הבשורה: ⁷ דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם מהה:
 אמרתי אל כיפא בפניהם כל אם אתה היהודי ⁸ והמקרא בראותו מראש כי האלים יבדיק את
 תנהג כנראה ולא היהודי למה תכיר את הגוים מתווך האמונה קדם לשבר את אברהם
 הגוים להתנהג כיהודים: ¹⁵ הנה מזור היהודים לאמור ונברכו בר כל הגוים: ⁹ על כן בני
 אנחנו ולא חטאיהם מן הגוים: ¹⁶ ומדעתנו כי לא האמונה יתברכו עם אברהם המאמין: ¹⁰ כי
 יצדך אדם מתווך מעשי התורה כי אם באמונה בני מעשי התורה תחת הקלהה מה שנאמר
 ישוע המשיח גם אנחנו האמננו במושיע יושע אדור אשר לא יקיים את כל הדברים הכתובים
 למען נצדך מאמונה המשיח ולא מעשי התורה בספר התורה לעשותות אותם: ¹¹ ווגלו הוא כי
 כי מעשי התורה לא יצדך כל בשר: ¹⁷ ואם על ידי התורה לא יצדך האדם לפני האלים
 בבקשו להצדך במשיח נמצאים אנחנו חטאיהם כי צדיק באמונתו יהיה: ¹² והتورה אינה ממן
 הנה המשיח משרות החטא חלילה: ¹⁸ כי אם האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחוי
 אשוב ואבנה את מה שתחרתי אני עשה את עצמי בהם: ¹³ המשיח פרנו מקללות התורה בהיותו
 פשע: ¹⁹ כי מותי אני ל תורה על ידי התורה לקלהה בעדרנו שנאמר קללה אלחים תלוי:
 למען אהיה לאלים: ²⁰ עם המשיח נצלבתי ¹⁴ למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח
 ואין עוד אנכי חי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטהחת
 ואשר אני חי עתה בبشر אהיה באמונה בן הרוח על ידי האמונה: ¹⁵ אהו לפוי דרך אדם
 אלחים אשר אהבוני ויתן את נפשו בעדי: ²¹ לא אדרבר אפילו דיתיקו של בן אדם אם מקימת
 אםאס את חסד האלים כי אלו תהיה על ידי היא לא יפרנה איש נם לא יוסיף עליה דבר:
 התורה צדקה הנה חنم מות המשיח: ¹⁶ והנה לאברהם נאמרו הבטחות ולזרענו
 ולא אמר ולזרעך כאלו לרבים אלא כאלו
 ליהיד ולזרעך והוא המשיח: ¹⁷ וזהת אני אמר

כיו דיתיקי אשר קיינה האלהים מאו לימות היינו משעדרים ליסודות העולם: המשיח לא יוכל התורה אשר בא אהרי ⁴ ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ולבטל נולד מasha ונתן תחת יד התורה: ⁵ לפורת את ההבטחה: ¹⁸ כי אם תבוא הנהלה מותוק אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט התורה לא תבוא עוד מותוק ההבטחה אבל את הבנים: ⁶ ווין כי בנים אתם שלח האלהים אברהם חנן האלהים על ידי ההבטחה: ¹⁹ אם בלבבכם את רוח בני הקורא אבא אבינו: ⁷ וכן כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה עד כי איןך עוד עבר כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יבוא הורע אשר לו ההבטחה ותשמש התורה על יורש האלהים על ידי המשיח: ⁸ הן לפנים ידי המלאכים וביד סרسر: ²⁰ והסרסר לא של באין דעת אליהם היותם עבדים את אשר אחר הוא אך האלהים הוא אחד: ²¹ ועתה הכי בעצמותם אינם אליהם: ⁹ ועתה אחרי ידעתם התורה סתרת את הבטחות האלהים חיללה את האלהים וויתר אחריו שנודעתם לאלהים כי אלו נתנה תורה אשר בכחיה להחיות או איך תשבו אל היסודות הרפאים והדלים ההם באמת היתה הצדקה על ידי התורה: ²² אבל אשר רצטו להכנע להם מחדש: ¹⁰ ימים אתם הכתוב סגר את הכל ביד החטא למען תנtan שמרים וחדשים ומועדים ושנים: ¹¹ מתיירא אני ההבטחה אל המתינים באמונה ישוע המשיח: פן לריק עמלתו בכם: ¹² היו נא כמווני כי גם לפני בוא האמונה היינו סגורים ונשمرים מתחנן אני לכם אחי לא הרעתם לי תחת התורה אליו האמונה העתירה להנלות: מאומה: ¹³ אתם ידעתם אשר בחילשת בשורי ובכן התורה הייתה אמונה אותו אל המשיח בשורי לכם את הבשורה לראשונה: ¹⁴ וואתם למען נזדק על ידי האמונה: ²⁵ אבל עתה לא בזיותם את נסויוני אשר נסויי בבשרי ולא אחורי אשר בא האמונה אין אנחנו עוד החת נעלתם אותו כי אם קבלתם אני כמלך אליהם יד האמן: ²⁶ כי כלכם בני אליהם אתם על ממשיח ישוע: ¹⁵ ועתה אליה אשרכם כי מעיד ידי האמונה במשיח ישוע: ²⁷ כי כלכם אשר אני עליכם אשר אם יכלתם היויתם עקרם את נשלחים למשיח לבשתם את המשיח: ²⁸ ואין עיניכם לחתן לי: ¹⁶ ועתה הנהיתי לכם לאיב עוד לא יהודי ולא יווני לא עבר ולא בן חורין בדברי אמרת אליכם: ¹⁷ אינם מקנאים לכם לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען ישוע: ²⁹ ואם אתם למשיח הנכם ורע אברהם תהיו מקנאים להם: ¹⁸ אבל טוב לנו לא תמיד ונחלים כפי ההבטחה:

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין ²⁰ אמונה חפצתי להיות עתה אצלכם לשנות הבדל ביןו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל: את קול דברי כי נבוך אני בכם: ²¹ אמרו לי ² אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד ליום המיעדר לו מאת אבינו: ³ ככה נם אנחנו בוועד שמעתם את התורה: ²² כי כתוב שהוא לאברהם

שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה: עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא או מבטל 23 ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשרא אשר מכשול הצלב: 24 מי יתן ויכרתו המדיחים לחפשיה על פי ההבטחה: 25 והדברים הם אתכם: 26 כי אתם אחוי לחרות נקראות ובלבך לדרמו כי שתי הבריות הנה האחת מן הר סיני שלא תהוו החרות תאנא לבשרא אל לא שתעבדו היולדת לעבדות והיא הנג: 27 כי הנגר סיני הר איש את רעהו באהבה: 28 כי כל התורה כלולה בערב הוא והוא כנד ירושלים של עתה כי היא במצבה אחת והוא אהבת לרעך מזוק: 29 אבל בעבדות עם בנייתו: 30 אבל ירושלים של מעלה אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו היא חפשיה והיא אם כלנו: 31 כי כתוב רני איש על ידי רעהו: 32 והנני אמר התהלך ברוח עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי ולא תملאו את תאوت הבשרא: 33 כי הבשרא רבים בני שוממה מבני בעולה: 34 ואנחנו אחוי מטאוה הפק מן הרוח והרוח הפק מן הבשרא הננו כיצחק בני ההבטחה: 35 וכאשר הנולד ושניהם מתקומים זה לזה עד שלא תוכלו לפיק הבשרא או דינה רדף את הנולד לפי הרוח לעשות את אשר תחפזו: 36 ואם תננו על כן הוא גם עתה: 37 אבל הכתוב מה הוא אמר ידי הרוח או אינכם תחת התורה: 38 ונגליים גרש האמה ואת בנה כי לא יידרש בן האמה עם הם פعلى הבשרא אשר הם נאוף זנות טמאה בגין החפשיה: 39 על כן אחוי לא בני האמה אנחנו זומה: 40 עבודה אלילים וכשופף איבות ומוצאות כי אם בני החפשיה:

5 עין ושפיכות דמים ושרון ווללות ודומיהן אשר אמר עליוון כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינהלו מלכות האלוהים: 41 ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה: 42 וענווה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 43 ואשר הם למשיח צלבו את בשרם העם כל תשוקתו ותאותיו: 44 אם נחיה ברוח נתהלה נס ברוח: 45 ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכweis איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6 אחוי נס כי יתפשט איש מכם בעברה אתם איןנו מата הקריאה: 46 מעת שאר מהימן הוא אנשי הרוח תקימתו ברוח עונה והשמר לנפשך את כל העסה: 47 מבטח אני לכם באדרון שלא פן תבא לידי נסיעון נס אתה: 48 שao איש את תהיה רוח אחרית עמכם והעכר אתכם ישא את משא רעהו בזאת תמלאו את תורה המשיה: עוננו יהיה מי שייהה: 49 ואני אחוי אם אכריז כי החשב את עצמו להיות מה ואני מואמה

את נפשו הוא מרמה: 4 אבל יבחן כל איש את מעשיו ואו לו לבדו תהיה תחלתו ולא לננד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר יחקק מכל טובו למלמדו: 7 אל תחטו לא תיתן אלהים להתל בוי כי מה שורע האדם אותו יקצר: 8 הורע בבשרו יקצר כלוון משברו וההורע ברוח יקצר מן הרוח חי עולם: (g166) 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפא: 10 لكن כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביתר עם בני אמונהינו: 11 ראו נא מה גדוול המכתחב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתדר בبشر מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי גם הם הנומלים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרכם: 14 ואני חיללה מהתהלל זולתי בצלב אדניינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם: 15 כי במשיח ישוע נם המילה נם הערלה אין נחשבות כי אם ברירה חדשה: 16 וככל המהלים כפי השורה הזאת שלום וرحמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהם: 17 מעתה איש אל ילאני עוד כי את חברות האדון ישוע אני נשא בנויתי: 18 חסך ישוע המשיח אדניינו יהי עם רוחכםachi אמן:

אל-האפסים

בקדשים: ¹⁹ וαι זה הוא יתרון נדרת נברתו

בנו המאמינים כפי فعلת עצת כהו: ²⁰ אשר

פועל במשיח בהעיר אותו מן המותים ויושיבו

למיינו במרומיים: ²¹ ממעל לכל שרה ושלtan

ונבורה וממשלה וכל הנקרא בשם לא בלבד

בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא: (²² גו¹⁶⁵ א�ן)

וישת כל תחת רגליו ויתן אותו לראש על הכל

אל העדה: ²³ אשר היא נופו מלאה הממלא את

הכל בכלל:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אליהם אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: ² חסר לכם ושלום מאות האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: ³ ברוך הוא האליםوابי אדניינו ישוע המשיח אשר ברצונו בכל ברכות רוח במרומיים במשיח: ⁴ כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל לדירות קדושים ותמיימים לפניו באהבה: ⁵ יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח בחפץ רצונו: ⁶ לתחלה כבוד חסדו

2 גם אתם המתים לפנים בפשיעיכם אשר נתן לנו בידיו: ⁷ אשר בו לנו הסדרים וחטאותיכם: ⁸ אשר התהלקתם בהם לפני דור

בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו: ⁹ אשר העולם הזה כרzon שר ממשלת האoir והוא

השפיעו علينا בכל חכמה והשכל: ¹⁰ והודיענו הרוח הפעיל כתבת בני המרי: (¹¹ גו¹⁶⁵ א�ן) ³ וגם

את סוד רצונו עצתו היועצה בו: ¹¹ על דבר אנחנו כלנו בתחום הלכנו לפנים בתחום הבשר

הנהנתו במלאת העזים לקבץ את הכל תחת לעשות חפציו בשדנו ומחשובתינו ונחייך בני

המשיח הן מה שבשמי הן מה שבארץ: ¹² אשר רנו בטבענו כאשר בני אדם: ¹³ אבל האלים

גם לקחנו בו נחלתו אנחנו המיעדים לה מאז המלא רחמים ברוב אהבותו אשר אהב אותנו:

במחשבת פועל הכל עצה חפזו: ¹⁴ להוותנו ⁵ אחרי הוותנו מתיים בפשעים החינו עם המשיח

לתחלה כבודו אנחנו אשר יהלנו אל המשיח בחסド נושאתם: ⁶ ויעירנו אותו אף הוישבו

ماז: ¹⁵ ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם במרומיים במשיח ישוע: ⁷ להראות בדרות

דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו הבאים את נדרת עשר חסדו בטובתו علينا

כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח במשיח ישוע: ⁸ כי בחסד נושאיהם על

הקדש: ¹⁴ כי זה ערנון ירשותנו לפלות לו עם ידי האמונה ולא מידכם היה זה כי מטה

סנה להתחלה כבודו: ¹⁵ בעבור זאת נאכי אליהם היא: ⁹ לא מותק המעשים שלא ותהלך

אחריו שמי אמוןתכם באדניינו ישוע והאהבה איש: ¹⁰ כי פועל אליהם אנחנו נבראים במשיח

אשר אהבתם את כל הקדשים: ¹¹ לא אחדיל ישוע למשעים טובים אשר הכוין האלים מוקדם

מהודות בעבורכם בהזורי אחכם בתפלתי: למען נתחלך בהם: ¹² על כן זכרו כי אתם

כיזיתן לכם אלהי אדניינו ישוע המשיח אבי הגוים בברוך הנקראים ערלים בפי הנקראים

הכבד את רוח החכמה והחווון לדעתו:¹³ בני המילה שהוא מעשה ידיים בכבר: ¹⁴ כי אתם

ויאר עני לבכם למען תדעו اي זו היא בעת ההיא היויתם בלי משיח מוזרים לעדת

וחוללה קרייתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו ישראל ונכרים לבריותה ההבטחה בגין תקוה

ובאיין לכם אלהים בעולם: ¹³ ועתה בישוע ישוע המשיח: ¹⁴ למן אשר תורע עתה המשיחתם הרחוקים מאו היהם קרובים על ידי העדה לשרים לשיטים אשר במרומים בדם המשיח: ¹⁴ כי הוא שלומנו אשר עשה חכמת אלהים המפלאה דתיכיה: ¹⁵ ועל פי עצה השנים לאחד והרס מהיצת הגדר: ¹⁵ בבטלו שלמים אשר עז במשיח ישוע אדניינו: (¹⁶ האיבת בברשו את תורה המצוות בנזרותיהם) ¹² אשר פתחון פניו ממנו וקרבתנו בבטחה לברא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש ועשה על יד אמונתו: ¹³ בעבר זאת אבקש שלא שלום: ¹⁶ וירצחה את שניות בנוף אחד לאלהים תחתו בצרותי למענכם יען כי היא תפארתכם: על ידי צליבתו בחמיתו בנפשו את האיבת: ¹⁴ על כן אכרעה על ברבי לאבי אדניינו ישוע וירבא ויבשר שלום لكم הרחוקים וקרוביים: המשיח: ¹⁵ אשר נקרא על שמו כל בית אבות כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל שבשים ושבארץ: ¹⁶ להת لكم לפי עשר אבינו: ¹⁹ לכן איןכם עוד נרים ותשבים כי אתם כבודו להתחזק בגבורה על ידי רוחו לאדם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אלהים: הפנימי: ¹⁷ שישכן המשיח בלבבכם באמונה ²⁰ בונים על יסוד השליחים והגביאים ויושע והייתם משרשים ומיסדים באהבה: ¹⁸ למן המשיח הווא ابن הפנה: ²¹ אשר חבר בו יחד תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחיב הבניין כלו עדי ונגה להיכל קדש ליהוה: ²² ובו והארך והעמך והגבה: ¹⁹ וידעתם את אהבתה נבנים גם אתם להיות משכנן אלהים ברוח:

3 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למונחים הנויים: ² כי אמן שמעת הנחתת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם: ³ כי בחוזן גלה לי הסוד אשר למעלה כתבתי לכם במעט: ⁴ ובקראכם תוכלו להכיר בזאת אהבתינו בסוד מלאה האלים: ²⁰ ولو אשר יכל להרבות נמוליו עליינו יותר מכל משאלותינו ומהשבותינו לפי הכה הפעל בקרבנו: ²¹ לו הכבוד בקרב הקתל במשיח ישוע לדרכך עד עולם עולמים אמן:

(¹⁶ g חסן)

המשיח: ⁵ אשר בדורות הראשונים לא יודע **4** לכן אזהירכם אני האסור באדרון להתחולל לבני אדם כאשר גלה עתה לשילוחו הקדשים כאשר יאתה לשמירתכם אשר נקרתם לה: ולבייאו ברוח: ⁶ להיות הנינים הם בניירשתו ² בכל נימיות וענוה ובארך רוח לשאות איש נוף אחד אותו וחבריו הבתחו במשיח על ידי את רעהו באהבה: ³ ושקדו לשמר את אחדות البشرה: ⁷ אשר הייתה לה לשרת במוגנת הרוח באנדת השלום: ⁴ גוף אחד ורוח אחד חסד אלהים הנתונה לי כפי פעולת גבורתו: כאשר נם נקרתם בתקות שמרתכם האחת: ⁸ לוי צער הצערדים שבכל הקדשים נתן החסד ⁵ אדרון אחד אמונה אחת טבילה אחת: ⁶ אל ואב הזה לבשר בנים את עשר המשיח אשר לא אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם: יחקר: ⁹ וולהיא עניי כל מה היא הנחתת הסוד ⁷ אבל לכל אחד ואחד ממן נתן החסד כמדת הנסתור מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי מוגנת המשיח: ⁸ על כן הוא אומר עלה למרום

שהה שבי ויתן מתנות לאדם: ⁹ ועליה שאמר מה ²⁸ מי שנגב אל יסף לנגב כי אם יינגע ובידיו הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ: יעשה את הטוב למען יהוה לו לחת לאיש ¹⁰ הירד הווא אשר געם עלה למעלה מכל השמיים מהصور: ²⁹ כל דבר נבול לא יצא מפייכם כי למען ימלא את הכל: ¹¹ והוא נתן את אלה אם הטוב והמושל לבנותו לפני ה策ך למען יתן שליחים ואת אלה נבאים ואת אלה מבשרים חן לשמעיו: ³⁰ ולא תעצבו את רוח הקדרש של ואת אלה רעים ומלודים: ¹² להשלים את אלהם אשר נחמתם בו אויל יום הנאה: ³¹ כל הקדרשים למעשה העבודה לבניין גוף המשיח: מרירות וחמה ורנו וצעקה ונדרוף תסירו מכם עד כי נגיע כלנו לאחדות האמונה ודעת עם כל הרשות: ³² והיו טובים איש אל רעהו בן האלים כאיש אחד שלם לשער קומת ורחמים וسلحיהם איש לאחיו כאשר סלח לכם מלאו המשיח: ¹⁴ ולא נהיה עוד ילדים נגרשים האלים במשיח:

5 ונדרפים בכל רוח הלמוד בתרומות בני אדם ⁵ לכן לכט בדרך האלים לבנים חביבים: ומקשותם אשר שתו להתעוות: ¹⁵ כי אם נדבר ² והתהלך באהבה כאשר נם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדרנו לקרבן זובח לאלים שהוא ניחוח: ³ אבל זנות וכל טמאה ואהבת לריח ניחוח בצע בזיכר בינוים כאשר נואה לקדושים: ⁴ גם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהן כי אם קול תודה: ⁵ כי זאת ידע תדרשו כי ומיד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כייתר כל זנה וטמא ואהבת בצע שהוא עבר אלילים אין לו חלק ונחלת במלכות המשיח והאלים: ⁶ אל ישיא איש אחכם בדברי ריק כי בנלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי: ⁷ על כן אל ידי חלכם עמהם: ⁸ כי מלפני היותם חזך ועתה הנכם אור בඅדניינו התהלך נא בכני אור: ⁹ כי פרדי הרוח כל מעשי חסד וצדקה ואמתה: ¹⁰ ובחנו מה הוא רצוי בעני אדניינו: ¹¹ ועל תשתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשן והתחדשו ברוחם שלכלם: ²⁴ ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקידשת האמת: ²⁵ על כן תסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אבראים כלנו יחד איש לאיש: ²⁶ רנוו ואל תחתטו אל תשקע החמה על רגוכם: ²⁷ גם לא תנתנו מקום לשטן:

ראו והזהרו להתהלך לא ככטילים כי אם המצוה הראשה אשר לה ההבטחה: 3 למען כחכמים: 16 מוקירים העת כי הימים רעים ייטב לך ולמען יאריכון ימיך על האדמה: מהה: 17 על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם 4 ואתם האבות אל תכעיסו את בנים אך גדרלים מבנים לדעת מה הוא רצון אדניינו: 18 ואל במוסר אדניינו ובתוכחתו: 5 שמעו עבדים אל תשתכרו מיין המביא לידי פ्रיצות כי אם אדניכם לפני הבשר ביראה ורותת ותבתם לבבכם המלאו ברוח: 19 ושיחו איש לרעהו בתהלות כמו למשיח: 6 לא בעברת מראה העין כמקשי ותשבחות ושירות רוחניות שירעו זומרו לאדני חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון בלבבכם: 20 והוודו בכל עת על הכל לאלהים האלילים בכל נפשם: 7 ועבדים בנפש חפזת את אבינו בשם אדניינו ישוע המשיח: 21 הכנעו האדון ולא בני אדם: 8 וידעתם כי כל דבר טוב איש לאחיו ביראת אלהים: 22 הנשים הכנענה אשר עשה האדם ישלמנו לו אדניינו אם עבר לבעליכן כמו לאדניינו: 23 כי האיש הוא או בן חורין: 9 ואתם האדים ככה עשו נם האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא להם חדרלו מגערם במ וידעתם כי גם עלייכם ישמושיע של הנוף: 24 אבל כאשר תכנו העדה אדון בשמים ואני לפניו משא פנים: 10 סוף דבר למשיח ככה גם הנשים לבעליהן בכל דבר: אחוי חוקן באדניינו ובכו גבורתו: 11لبשו כליה 25 האנשים אהבו את נשים כאשר גם המשיח נשק אלהים למען חוכלו עמד ננד נכלי החשפן: אהב את העדה ויתן את נפשו בעודה: 26 למען 12 כי לא עםبشر ודעם מלחמתנו כי עם שרדים קדרשה בברבו אחריו אשר טהרה ברחיצת ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם המים: 27 להקימה בכבוד לו לעדה אשר אין הרוחות הרעות אשר במרומיים: (ai65 g165) 13 על בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה כן אהזו בכל נשק אלהים למען חוכלו למקום קדרושה והמיימה: 28 כן האנשים חיבים לאhab ביום הרע ולמלא צבאים ולבושים בשരון הצדקה: את נשים כנופם כי האהbet את אשתו אהב את חנורי מתנים באמת ומלבושים לבשורות עצמו: 29 כי מעולם לא שנא איש את בשרו כי 15 ורגליהם מנועלות להיוותכם מוכנים לבשורות אם זו ומכלכל אותו כאשר גם האדון את עדתו: השלום: 16 ועל כל אלה תפשו את מנן האמונה כי אברוי נופו אנחנו משברו ומעצמו: 31 על אשר חוכלו לכבות בו את חצי הרשות הבעריהם: כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודרבק באשתו 17 וקחו את כובע היושעה וחרב הרוח שהיא והוא שוניהם לבשר אחד: 32 נגדל הסוד הזה דבר האלהים: 18 והחפלו תמיד בכל עת ואני מפרש אותו על המשיח ועל עדתו: 33 וואלים בתפלת ותהנוועם ברוח וشكדו והתאמינו על נם אתם כל איש מכם יאהב את אשתו כנפשו זאת להעתיר תמיד بعد כל הקדשים: 19 וגם והאשה היא תזהר ותירא את בעלה: בעדיו למען ינתן לי הדבר בפתח פי להניד ב�תוון את סוד הבשורה אשר אנכי ציר לה 6 שמעו בנים אל הורייכם באדניינו כי ארחה במוסרות: 20 למען אדרבר בה בבטחה כאשר ישר הוא: 2 כבד את אביך ואת אמך ואת היא מטל עלי לדבר: 21 ולמען אשר תדרעו נם אתם

את קרתוי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם
טוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן באדניינו:
²² אשר לאות שלחותיו אליכם למען תדרשו את
קרתינו ולמען ינחים את לבבכם: ²³ השלום
לאחים והאהבה עם האמונה מأت האלים
האב ומאת האדון ישוע המשיח: ²⁴ החסד עם
כל האהבים את אדניינו ישוע המשיח באהבה
אשר לא תכלהאמין:

אל-הפיילפִים

ואני הנני שמח ביואת ונם אשמה: ¹⁹ כי יודע אני

שתהיה לי זאת לישועה בתפלתכם ובכערות

روح ישוע המשיח: ²⁰ ואוחיל ואקוה שלא אבוש

בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מאו כן

נש עתה יתגדר המשיח בנופי אם בחמי אם

במושתי: ²¹ כי המשיח הוא חי והמוות רוח לי:

22 אולם אם לחיות בבשר עוד יוסף לי פרוי

חפלותיו אתנן בשמה بعد כלכם: ²³ כי משוך

עמל אין לי להניד במה אחר: ²⁴ כי משוך

אני מן השנים נפשי אותה להפטר ולהוות עם

המשיח כי זה המבחר: ²⁴ אבל לעמד עוד

בבשר צדיק יתר בעבורכם: ²⁵ ואני בטח וידע

כי אותר ואעמד עם כלכם יחד לא Mizan אתכם

ולהניד שמחת אמונהכם: ²⁶ למען הרבה

על ידי תhalbתכם במשיח ישוע בשובי לבוא

אליכם: ²⁷ רק חתנהנו כראוי לבשותה המשיח

למען اسمע עליכם אם בבואו לראותכם אם

בחיותיו רחוק כי קיימים אתם ברוח אחת ועוריהם

אתני בנפש אחת להלחם بعد אמונה הבשורה:

28 ואינכם חרדים מאומה מפני המתוקמים

אשר זאת להם אותה לאבדם ולכם לשעותכם

ומאות האלוהים היא: ²⁹ כי נתן לכם בעד המשיח

לא בלבד להאמין בו כי אם נם להתענות בעדו:

30 כי גם لكم המלחמה אשר ראייתם בי ואשר

עתה שמעים אתם עלי:

את הדבר בלי פחד: ³¹ הן יש מנידים את

המשיח מקנאה וריב ויש מנידים בכוונה טובה: האהבה אם התהברות הרוח אם רחמים

16 אלה מריריה מנידים את המשיח לא בלב וחמלה: ² השלימו נא את שמחתי להיות לכם

טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי: לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד:

17 ואלה מהאהבה באשר הם ידיעים כי נתן אני ³ ולא תעשו דבר בדרך מריביה או כבוד שוא

להצדיק את הבשורה: ¹⁸ אך מה בכך הלא כי אם בשפלות רוח תהשבו איש את רעהו יותר

בכל אופן אם בעליה או באמת יוד המשיח מעצמו: ⁴ כל אחד אל יdag לאשר לו לבחוד כי

1 פולוס וטימוטיאוס עבדי המשיח ישוע אל

כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפי לפי

עם הפקידים והشمשים: ² חסר לכם ושלום

מאת האלוהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח:

3 אודה לאלהי מורי זכרו אתכם: ⁴ ותמיד בכל

חפלותיו אתנן בשמה بعد כלכם: ⁵ על

התהברותכם אל הבשורה למנין היום הראשון

ועד הנה: ⁶ ובטה אני כי המתחילה בכם המעשה

הטוב נס יגדרנו עד יום ישוע המשיח: ⁷ כאשר

ראוי לי ליחס בכמה על כלכם בעבור שאתי

אתכם בלבבי במוסרי ובצדיק ובחזקת

הבשורה באשר כלכם חברי בחסד: ⁸ כי

האלוהים לי לעד אשר לכלכם נכספי באhabat

ישוע המשיח: ⁹ ועל זאת מחהפלל אני כי

תרבה ותגדר אתכם בהשכל ובכל דעת:

10 למען תבחנו את המבחנות והייתם זכרים

ובלי מכשול עד יום המשיח: ¹¹ מלאים פרי

הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד האלוהים

ותהלהתו: ¹² והנני מודיע אתכם אחי כי אשר

מצאתני הייתה אך ליתרון הבשורה: ¹³ עד

אשר גלו מוסרותי במשיח בכל שער המלך

ולכל הנשארים: ¹⁴ ורב האחים באדניינו הוסיף

אמץ במוסרויות והחזקות יותר בלבבם לדבר

אם נם לאשר לחברו: כי הרוח ה�יא אשר ²⁴ ובתחתי באדניינו אשר נם אנסי אבוא אליכם היותה במשיחתנו גם בכם: אשר אף כי היה במהרה: ²⁵ ואחשב מן הצורך לשלה אליכם בדמות האלהים לא חשב לו לשלל היוטו שוה את אפ Errordios אחיו וזרוי וחברי בצבא והו לאלהים: כי אם הפשיט את עצמו וילבש שליחכם ומשרתיו בצרבי: ²⁶ עין היוטו נכסף דמות עבד יודמה לבני אדם וימצא בתוכנותו לכלכם ונעצב מאר על אשר שמעתם כי חלה: לבן אדם: ²⁷ אמן חלה חלה ומota עד מות עד מיתת הצליבה: ²⁸ על כן נם האלהים הנגיבו רחם עלייו ולא עליו בלבד כי נם עלי רחם שלא מאר ויתן לו שם נעלחה על כל שם: ²⁹ למען יבוא עלי יגון על יגון: ³⁰ לכון מהרטוי לשלהו אשר בשם ישוע הכרע כל ברך אשר בשם אליכם למען תראתו והשובו לשם וنم ימעט ובארץ ומתחת הארץ: ³¹ וכל לשון תודה כי יגוני: ³² על כן קבלתו באדניינו בכל שמחה אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אלהים האב: והוקירוט אנשים כמהו: ³³ כי בעבור מעשה ³⁴ לכון חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא המשיח הגיע עד מות ותקל נפשו בעינוי למען לבר בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני י מלא את אשר חסרתם בשורתם איתם:

3 רחוק מכם תינעו בתשועת נפשתיכם ביראה ובraudah: כי האלהים הוא הפעל בכם גם כאות אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא לא חזוק: ³⁵ העשׂו כל דבר להפץ גם לפועל כפי רצונו: ³⁶ שלא תלאות ולא מזמות: ³⁷ למען תהיו נקיים ללא תלנות ובלא מזמות: ³⁸ וטהר מכם כל רוד וטהר מכם בני אלהים לא מום בם בתוך רוד עקש ופתלתל אשר תארו בינויהם כמאורתם בעולם: ³⁹ מחזיקם בדבר החיים לתחלה לי ביום המשיח אשר לא להחן רצתי ולא לריק יגעמי: ⁴⁰ אבל אם נסכך על זבח אמונהתכם ועובדתת הני שמו גם שעם כלכם: ⁴¹ וככה שמו אף אתם ושישו עמדוי: ⁴² וקויתי בישוע אדניינו לשלה ב מהירה אלהים את טימותיהם למן תנוח דעתך בהודע לי דבר מעמדכם: ⁴³ לעמך תנוח דעתך בהודע לי דבר מעמדכם: ⁴⁴ כי זולתו אין אותו איש כלבבי אשר בלב שלם יdag לך: ⁴⁵ כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: ⁴⁶ ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבר את אביו כן היה אתי בעבודת הבשרה: ⁴⁷ ואתו אקוות המשיח הצדקה הבאה מאת האלהים באמונה: ⁴⁸ לשלה אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי:

לדעת אותו ואת גבורת חיותו והתחברות ⁴ שלו באדרניון בכל עת ועוד הפעם אמר עינוי ולחרומות למותו: ⁵ להגיע אם אוכל אני שמהו: ⁶ ענות רוחכם תודע לכל איש אל תחית המתים: ⁷ לא כלו השנתי כבר או קרב הוא האדון: ⁸ אל תדאנו כי אם בהפלה ככל השלמי אבל אריך אולי אשיג כאשר ובתנוניהם עם תודה תודיעו בכל דבר את גם השינוי המשיח יושא: ⁹ אחו איןני חשב כי משאלותיכם לאלהינו: ¹⁰ ושולם אלהים הנשגב כבר השנתי אך אחת דברתי כי שכח אני את מכל של כל ניצר את לבכם ואת מחשובייכם אשר מאחריו ואשתחאל אשר לפני: ¹¹ וארדף במשיח יושא: ¹² ובכן אחו כל אשר הוא אמתה את מתרת שכבר הנצחון אשר הוא בקריאת של ונכבר וישראל וטהור ונעים ואשר שמעו טוב כל מעלה מאת האלים במשיח יושא: ¹³ לכן מי מעשה צדק כל מעשה שבך על אלה השימוש שהוא שלם בנו כן ייחסו ואם החשבה לבכם: ¹⁴ אשר למדתם וקבלתם ו侔עתם אחריה גם זאת יגלה לכם האלים: ¹⁵ רך וראיתם כי את אלה תשׂו ואלה השלוּם היה נתהילכה באשר הנענו עדיה בمعالג אחד יבלב עמכם: ¹⁶ ואני שמחתי מאר באדרניון כי עתה אחד: ¹⁷ אחוי היו תחברים להלכים אחריו והבטטו הפעם החלפתם כה לשניה עלי וגם משניםיהם אל המתהילכים כן כאשר אנחנו מופת لكم: היותם עד כה אך לא עלהה בידכם: ¹⁸ ולא כי רבים המתהילכים כן כאשר אנחנו מופת ממחסור אדרבר כן כי למדתי להסתפק במאם: ¹⁹ כי רבים המתהילכים אשר עליהם שיש לי: ²⁰ ידעתו לענות אף ידעתו להוtier אמרתי לכם פעמים הרבה ועהה גם בבכי אני מהנק אני בכל ענוון ואופן הן לשבע הן לרעב אמר כי הם אייבי צלב המשיח: ²¹ אשר אחריהם הן להוtier הן לחסר: ²² כל זאת אוכל בזורה האבדון אשר כرسم אלהים וכבודם בבשตาม המשיח הנוטן כה בקרבי: ²³ אבל היטבתם וקרבם הבלתי חלד: ²⁴ כי אזהותנו למושיענו אדרניון יושא גם אתם פילפיים כי בראשית הבשורה עצאי המשיח: [(Philippians 3:22)] אשר יחליף את מקדוניא לא התחברה לי אחת מן הקהילות נוף שפלותנו להיותו דומה לנוף כבודו כפי כה בעסק משא ומotaן כי אם אתם בלבד: ²⁵ כי גם בטהילים ניקי שלחחים לי את צרכי פעם ושתיים: ²⁶ יכולתו לכבש הכל תחתיו:]

4 ²⁷ לא שאבקש את המtanן אך אבקש הפרי אשר ועתה אחוי התביבים והחמודים שמחתי ירבה בחשבונכם: ²⁸ ואני קבלתי את הכל ויש עתרת ראש עמדנו נא כן באדרניון חביבי: ²⁹ את אבותודיה אני מזahir ואת סנטיצי אני מזahir להיות לב אחד באדרניון: ³⁰ ואתה חברו הנצמד לי באמת אף מפרק אני מבקש להיות להן לעזר אשר גנו עמדוי על הבשורה עם קלמיים ועם שאר תמכיו אשר שמותם יחד בספר החיים: ³¹ וללאיהם אבינו הכבוד לעולמי עולמיים Amen: ³² שאלה לשלום כל קדוש במשיח יושא (א) 165 g

האחים אשר עמדיו שאליהם לשולםכם : 22 כל
הקדושים שאליהם לשולםכם וביתר אלה אשר
mbiyat haKisar : 23 חסד ישוע המשיח אדניינו עם
כלכם אמן :

אל-תקולסים

ידי ולמענהו: ¹⁷ והוא לפני הכל והכל קים

בו: ¹⁸ והוא ראש נוף העדה אשר הוא ראשית

ובכור מעם המתים למען יהה הראשו בכל:

¹⁹ כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלא:

²⁰ וולדצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו

שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן

אשר בשמיים: ²¹ וגם אתם אשר היותם מלבנים

מווערים ואיבם בנטות לבכם אחרי המשיעים

הרעים: ²² עתה רצה אתכם בנוף בשרו על ידי

מוחתו להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום ודפי:

²³ אם תעמדו מיסדים וכוכבים באמונה ולא תוענו

מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה

לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס היהיו לה

למשרת: ²⁴ עתה הנה שמה בעניינו אשר אני

סבל למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח

בבשרי بعد נופו הייא העדה: ²⁵ אשר היהי

לה למשרתת כפי פקרת אלהים אשר נתנה לי

עליכם למלאת את דבר האלים: ²⁶ את הסוד

אשר היה נסתיר מעולם מים ומדור ודור ועתה

גנלה לך רושיו: ²⁷ אשר רצה האלים (אט g¹⁶⁵)

להודיעם اي זה הוא עשר כבוד הסוד והוא

בנויים והוא המשיח אשר בכם אשר הוא תקוות

הכבוד: ²⁸ ואותו ממשיים אנחנו בהוכיחנו כל

איש ובילדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד

כל איש שלם במשיח ישוע: ²⁹ ובזאת אף אני

عمل גלחם כפי פעלה כחו הפעיל כי בנכורה:

יש לנו בו הפידון ברכמו סלילת החטאיהם: ²

הנני מודיעם לכם נדל הקרב אשר בקרבי

³⁰ והוא צלם האלים הנעלם ובכור כל נברא: על אדרותיכם ועל אדרות אנשי לודקיא ועל

³¹ כי בו נברא כל אשר בשם ואשר הארץ כל אשר לא ראו את פני בבשר: ² למען

כל הנראה וכל אשר איןנו נראה חן כסאות ינהמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר

וממשלותה חן שרות ורשות הכל נברא על דעת נכונה להשכיל סוד האלים אבינו וסוד

החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו: ¹⁴ אשר

יש לנו בו הפידון ברכמו סלילת החטאיהם:

³⁵ והוא צלם האלים הנעלם ובכור כל נברא: על אדרותיכם ועל אדרות אנשי לודקיא ועל

³⁶ כי בו נברא כל אשר בשם ואשר הארץ כל אשר לא ראו את פני בבשר: ² למען

כל הנראה וכל אשר איןנו נראה חן כסאות ינהמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר

וממשלותה חן שרות ורשות הכל נברא על דעת נכונה להשכיל סוד האלים אבינו וסוד

המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אוצרות החכמה אליהם: ²⁰ וכן אם מתחם עם המשיח ליסודה והדרעה: 4 וזה אמר אני לכם למען אשר לא העולם למה תשתעמדו לחיקם כאלו ערכם ישעה אתכם איש בשפטינו חלקות: 5 כי נם חיים בעולם: ²¹ אל האחו אל הטעם אל תנע: אם בכשי רוח מקם הנה ברוחיו אני ²² והם כלם כלילו בחשימותם לפי מצות אנשים אצלכם ואשmeno בראותי את תוכנותכם ואמץ ולמודיהם: ²³ הנראים כעין חכמה בעבודה אמוןתכם במשיח: 6 וכן כאשר קבלתם את בדווה מלב ובשפלוות רוח ובענו הגרף שלא המשיח את ישוע אדניינו כן נם התהלו בו: כהן רך להשביע הבשר:

7 משרשים ונבנים בו וקימים באמונה כאשר **3** וכן אם מתחם עם המשיח בקשואת למדתם ומרבים בתודעה בה: ⁸ הזוהר פון אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימיון يولיך איש אתכם שלול בפילוסופיה ובמדוחוי האלים: ² את אשר למעלה יהנה לבבכם שוא לפיקבלת בני האדם וסדרות העולם ולא אה אשר בארץ: ³ כי מתחם וחיכם צפוני על פי המשיח: ⁹ כי בו בוגשו שכן כל מלא עם המשיח באלים: ⁴ בעת הנגלוות המשיח האלים ובו אתם נמלאים: ¹⁰ אשר הוא ראש אשר הוא חייכם נם אתם גלו עמו בכבור: כל שררה ושלטן: ¹¹ ובו אתם נמולים מילה ⁵ על כן תמותתו את אבריכם בארץ את הזנות שלא בידים בהחפתת גוף הבשור החוטא היא והטמא והזומה וההתאות הרעות וגנותות אחורי מילת המשיח: ¹² כי נקברתם אותו בטבילה אף הצע אשר היא עבודה אלילים: ⁶ כי בנחל קמתם אותו בתיה על ידי האמונה בגבורת אלה באחרון אליהם על בני חמרי: ⁷ אשר נם אללים אשר העירו מן המתים: ¹³ גם אתם את הלכתם בהם מლפניהם בחיותם בתוכם: המתים בפשעים ובערלה בשרכם החיים ⁸ אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרונו את בסלח لكم את כל פשעיכם: ¹⁴ ומחק את הטעס את הרושע את הנדרוף ואת דברי נבלה השטר המעד בנו בחקתו אשר היה לנגןנו מפיקם: ⁹ ואל תשקרו איש בעמיו כי פשיטם וישאהו מתחוכנו ויתקעו בצלב: ¹⁵ ויפשط את את האדם היישן עם פעולתו: ¹⁰ ולבשם את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לרואה האדם החדש המת:red בדעת צללים בראשו: ¹¹ ובו יוליכם שלול בנפשו: ¹⁶ על כן לא ידין ¹¹ אשר אין שם יווני ויהודאי אין מילה וערלה איש אתכם על דבר מאכל ומiska או בעניין אין לעז וסקותי אין עבד ובן חורין כי המשיח המועדים וראשי חדשים ושבות: ¹⁷ אשר הם הוא הכל ובכל: ¹² וכן אם כבחורי האלים צל הדברים העתידיים לבא וגופם הוא במשיח: הקדשים והחביבים לבשו המון רחמים ונרבבות ¹⁸ אל תנתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות ונימוכות רוח וענווה וארך אפים: ¹³ ותשאו רוח ועובדת מלכים המהלק בדברים אשר איש את רעהו ותסלחו בהיות لكم ריב איש לא ראו עניין ומלא רוח נאה על לא דבר ¹⁴ עם אליו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו משכליبشرו: ¹⁹ ואיננוacho בראש אש מהבר נם אתם: ¹⁴ ועל כל אלה לבשו האהבה היא ממנה כל הגרף ומאהו בצריו ודבקיו יndl גובל אגדת השלומות: ¹⁵ וישלט בלבבכם שלום

האללים אשר נקראות לו בגין אחד זבחו דבריהם ויינחם את לבכם: ⁹ עם אוניסים מושׁתודה: ¹⁶ דבר האדון ישכן בקריכם בשפע האה הנאמן והחביב אשר הוא מכמ' מה יודיעו רב בכל חכמה ותלמודו ותערורו את נפשכם אתכם את כל דברינו פה: ¹⁰ ארטרכוס השביי בחיהות ותשבחות ושירות רוחניתו ושיריו עמי ייחד שאל לשולם ומרקוס בן אחות בר ליהוה בנעימה בלבכם: ¹⁷ וכל אשר תעשו הנה נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלו: במלין זה בפועל עשו בשם האדון ישוע והודו זו וישוע הנקרא יוסטוס אשר הם מן המילויים לאלהים אבינו על ידי: ¹⁸ אתן הנשים המכענה אלה לבדים מן העוזרים למלכות האלהים לבעליכן כראוי באדרניינו: ¹⁹ אתם האנשים אהבו היו לי לנחמה: ¹² אפרנס אשר הוא מכמ' את נשיכם ואל תתרמרמו אליו: ²⁰ הבנים שאל לשולם משרות המשיח הנאנק בערכם שמעו אל ילדיכם בכל דבר כי הוא לרצון בתפלתו בכל עת למען העמדתו שלמים ומלאים לאדרניינו: ²¹ האבות אל תרנוו את בנים פן דעת בכל רצון אלהים: ¹³ כי מעיד אני עליו כי ייחתו: ²² העברים שמעו בכל דבר אל אדרניכם קנאה גדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא לפיה הבשר לא בעבודה למראה העין כמקשי ולאנשי הירפוליים: ¹⁴ לוקס הרופא החביב חן בני אדם כי אם בתם לבב כיראי האלהים: ודיםם שאלים לשולם ¹⁵ שאלו לשולם כל אשר תעשו בכל נפשכם כמו ליהוה האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקלה ולא לבני אדם: ²⁴ וידעתם כי תקבלו מאת אשר בביתו: ¹⁶ ואחרי קראם את האנרגת הזאת יהוה נמול הירשה כי את אדרניינו המשיח עברים לפניכם עשו שתקרה נם בקהל לודקיאם ואתם: ²⁵ וכל עשה על הו ישא העול אשר לודקיא תקרה נם אתם: ¹⁷ ואמרו עשה ואין שם משא פנים:

4 **אתם האדרנים תננו לעברים הישר והשווה**
באדון למען תملאנה: ¹⁸ שאלת השלום מידי
אני פולוס זכרו את מוסרי החסד עמכם Amen:
ודעו כינם אתם יש לכם אדון בשמיים: ² התמידו
בחפה ושקדו בה בתודה: ³ והתפללו נם
בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבר
לחחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור אנכי:
⁴ למען אשר אנלה אותו כמשפט עלי לחות:
⁵ התהלבבו בחכמה עם אשר בחוץ והוקירו את
העת: ⁶ דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחיהם
במלח למען תדרעו להшиб דבר לכל אדם:
⁷ את כל ה克制 אותי וידיעכם תוכיקוס האה
החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדרון:
⁸ אשר לזאת שהיתהו אליכם למען ידע את

1 סלוניים

הברורה כן נזכר ולא כחפצים להוות רצויים

לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו: 5 כי מועלם לא דברנו בשפט חיקות כאשר ידעתם גם לא למען בצע בצע האלים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתקבר כשליח המשיח: 7 אבל הילכנו לאט בתוכם כאמונה מפנקת את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לחת לכם לא בלבד את ברורת האלים כי גם את נפשתינו יען כי היותם חביבים עליינו: 9 הלא תוכרו אחוי זאת גיעתנו ואת תלאתנו אשר היוינו עמלים לילה ויום לבളתי היהות למשא לאיש בברונו בקרבתם את ברורת האלים: 10 עדים אתם וזה האלים כי בקדש ובצדקה ובתחמים היינו עמלם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: 12 ונעד בכם לרכת כראוי לפני האלים הקורא אתכם לממלכותו ולכבודו: 13 בעבור זאת נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מתנו דבר שמוות האלים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת דבר האלים אשר הוא נם פועל בכם המאמינים: 14 כי אתם אחוי הלכתם בעקביו קהילות האלים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם נם אתם כאלה על ידי בני שבתכם כאשר

2 כי אתם אחוי הנכם ידעים את מבואנו סבלו נם מהה על ידי היהודים: 15 אשר אף אליכם כי לא היה ליריק: 2 אך אחוי אשר ענינו המתו את הארון ישוע ואת נבייהם ואוננו ולהרפות היינו בפייפי כאשר ידעתם התזקנו רדף ואינם טובים בעני אלהים ואיבים לכל באלהינו להnid נם לכם את ברורת בנתולים אדם: 16 המנעים אתנו מדבר אל הנויים כי רבים: 3 כי תוכחתנו איננה מתח טעות וגם יושעו למען אשר יملאו את חטאיהם בכל לא מתח טמה ולא ברמיה: 4 כי אם כאשר עת וישגנו החرون עד לכללה: 17 ואנחנו אחוי נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את אחרי אשר שכלו נא אתכם לזמן מעט בפנים ולא

1 פולוס וסלונוס וטימוחטוס אל קהילת התסלוניים באלהים האב ואדרון ישוע המשיח חסר לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזיכר אתכם בתפלותינו: 3 בוכרנו תמיד לפני האלים אבינו את פעול אמונהכם ווניעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדרניינו ישוע המשיח: 4 כי ידענו אחוי חבוי האלים את אשר נבחרתם: 5 באשר ברורתנו לא הייתה لكم בדרbor בלבד כי נם בגבורה וברוח הקדש ובדרעת נאמנה מaad כאשר ידעתם נם אתם את אשר היוינו בתוככם למענכם: 6 ואתם היותם הילכים בעקבותינו ובעקבות אדרניינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם הדרות רוח הקדש: 7 עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניא ובאכיה: 8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא בלבד במקדוניא ואכיה כי אם בכל מקום יצא אמונהכם באלים עד שאין לנו צך לדבר דבר: 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך פניות מעבודת אלילים ושבתם לאלהים לעבד את אל חי ואמתי: 10 ולחחות לבנו מן השמיים אשר העירו מן המתים לשוע מצילנו מן החרון הבא:

בלב השתרדנו ביותר לראות פניכם בתשיקה חמימים בקדשה לפני אל הינו אבינו בכבוד ישוע רבה:¹⁸ ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס המשיח אדניינו עם כל קדשו:

עם ושתיים והשתן עצרנו:¹⁹ כי מי תקונתו **4** ועוד נבקשה מכם אחוי ונזהיר אתכםומי שמחתנו ועטרת הפארתנו הלא גם אתם באדניינו ישוע כי כאשר קבלתם ממתנו איך לכם לפני אדניינו ישוע המשיח בבבאו:²⁰ אמנים אתם להתהלך ולמצאה חן בעיני האלים כן תוסיפו כבודנו ושמחתנו:²¹ כי ידעתם את המצוות אשר

3 ועל כן לא יכולנו עוד להתחזק ונוצע להוחרת נתנו לכם בשם האדון ישוע:²² כי רצון האלים לבדנו באתינס:²³ ונשלח את טימוטיוס אחינו היא קדשתכם אשר תתרחקו מן הזנות:²⁴ וידיע ומשרת האלים ועוזרנו בכבודה המשיח לחזק כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: ולהזהיר אתכם על דבר אמונהכם:²⁵ שלא יموות וולא בתאות זמה כדרך הגנים אשר אינם ידעים איש במצוות האלה כי ידעתם אף אתם כי האלים:²⁶ ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעסק לזאת יעדנו:²⁷ הלא כבד אמרנו אליכם בהיותנו כי נוקם יהוה על כל זאת אשר כבר אמרנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלחץ אשר גם והעידנו לכם:²⁸ כי לא קרא אורתנו האלים היה ואתם ידעתם:²⁹ ובעבורך לנו לא יכולתי עוד לטמאה כי אם לקדשה:³⁰ על כן הבואה זאת להתחזק ואשלח לדעת אמונהכם כי אמרתי לא אנשים הוא בוזה כי אם את האלים אשר פן נסה אתכם המנסה והיתה לריק יגיעהנו: גם שם בקרבנו את רוח קדשו:³¹ ועל אהבתה ועתה כשוב אלינו טימוטיוס מאתכם ויבשר האחים אין צורך לכתוב אליכם הלא אף אתם אנחנו את בשורת אמונהכם ואהבתכם ואת אשר למודוי יהוה לאהבה איש את רעהו:³² וגם אתם זכרים אנחנו לטובה בכל עת וכנספים עושים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקודניא לראות אנחנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם: אך נבקשה מכם אחוי אשר תוסיפו ותרבו עוד:³³ אז נחמנו עליכם אחוי בכל צורתנו ולהצנו **22** ותשתדרלו לשבת בנחנת ותעשו איש מלאות על ידי אמונהכם:³⁴ כי עתה ונחיה אם העמדנו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם:³⁵ למען אתם באדניינו:³⁶ כי מה נשיב לאלהים להוראות תנהנו כהן עם אשר בחוץ ולא צטרכו לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו לאדם:³⁷ ועל דבר היישנים אחוי לא נכח עליכם לפני אדניינו:³⁸ לילה ויום מפילים מכם דבר למען לא תעצבו כאחרדים אשר אין אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים להם תקווה:³⁹ כי אם נאמין אשר מתי ישוע ויהי את מהסרי אמונהכם:⁴⁰ וזהו האלים אבינו כן יביא האלים על ידי ישוע גם את הישנים ואדניינו ישוע המשיח יישר את דרכנו אליכם: אותו:⁴¹ כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי **12** ואתכם ירבה וייתיר האדון לאהבה איש אנחנו החיים הנוחרים עד בא האדון לא נקדם את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו את היישנים:⁴² כי הוא האדון ירד מן השמים אהבים אתכם:⁴³ ויכונן את לבכם להיותה בתרועה בקול שר המלאכים ובשופר אלהים ואו יקומו ראשונה המתים במשיח:⁴⁴ אחרי כן

אנחנו התייחסים הנשארים נלקח אתם ייחדו בעננים ²⁰ את הנבואות לא תמאסו: ²¹ בוחנו כל דבר לקראת האדון לרקייע ובכן נהיה תמיד עם ובטוב אחזו: ²² התרחקו מכל הדומה לרע: האדון: ²³ לכן נחמו זה את זה בדברים האלה: ²⁴ והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה **5** ועל דבר העתים והזמנים אין צורך לכתב וכל רוחכם ונפשם וnofכם ישמר תמים בכוא אליכם אחי: ² הלא אף אתם ידעתם היטב אדניינו ישוע המשיח: ²⁴ נאמן הקורא אתכם כי יום יהוה כנוב בלילה כן בא יבוא: ³ כי אשר נם יעשה: ²⁵ אחי ה��פללו בעדרנו: ²⁶ שאלה בעת אמרם שלום ושלוחה יבא עליהם השבר לשולם כל האחים בנשיקה הקדשה: ²⁷ חנני פתאמם כחברים על ההרחה ולא יוכל להמלט: משביעכם באדרון שתקרה האנרת הזאת באוני ⁴ אבל אתם אחי אינכם בחשך שישיגו אתכם כל האחים הקדשים: ²⁸ חסד ישוע המשיח היום כנוב: ⁵ אתם כלכם בני האור ובני היום אדניינו עמכם אמן:

לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: ⁶ לכן אל נרדם כמו האחרים כי אם נשקד וננוור: ⁷ כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתקרים משתמשים בלילה: ⁸ ואנחנו בני היום נזרה נא ונלבש את שרינו האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה: ⁹ יعن אשר לא יעדנו האלים להרין כי אם לנחל את הישועה על ידי אדניינו ישוע המשיח: ¹⁰ אשר מטה בעדרנו למען אם נשקד ואם נישן היה נחיה עמו יחד: ¹¹ על כן נחמו זה ובנו איש את אחי כאשר גם עושים מכם ובקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכם ואשר הם וצבים عليיכם באדרון ומוכחים אתכם: ¹² אשר תנחנו גם כבוד עד למללה באהבה למען פעלתם וייה שלום בינויכם: ¹³ והננו מזוהירים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רבי הלבב תמכו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: ¹⁵ וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הון לאיש איש מכם הון לכל אדם: ¹⁶ היו שמחים בכל עת: ¹⁷ התמידו בתפלה: ¹⁸ הדודו על הכל כי זה רצון האלים אליכם במשיח ישוע: ¹⁹ את הרוח לא תכבו:

2 סלוניים

מאתנו כאלו הנייע יום המשיח: 3 אל יתעה

אתכם איש בשום אופן כי לא יבוא בטרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתקומם והתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב בהיכל האלים כאלים ומראה את עצמו כי אליהם הוא: 5 הלא תוכרו כי בעוד הויהו אתם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנעחו מהנהלות בעתו: 7 כי סוד הרשע כבר החל לפעול רק שיסור מותך המגע עד כה: 8 ואז ינלה הרשע אשר ימייתנו האדון ברוח שפתיו וישיבתו בהופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא בחוקת השטן ברוב כח ובאות ובמופת שקר: 10 ובכל מרמתו און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע: 11 וכעבור זאת ישלח להם האלים מדווי שוא להאמין בשקר: 12 למען ירונו כל אשר לא האמין באמת כי אם רציו בעולה: 13 אבל אנחנו חיבים להודות לאליהם בכל עת בעורכם אליו חביבי האדון אשר האלים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 לזויאת קרא אתכם בכשורותנו לנחלת כבוד אדניינו ישוע המשיח: 15 לכן אליו עמדו והחזיקו בקבילות המשיח: 16 והוא ישבו המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אדניינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טيبة: 17 והוא ינחים את לבכם ויכונן אתכם פנוי האדון ומזהדר גאונו: (aiōnios g¹⁶⁶) 10 בבא

בכל דבר ומעשה טוב:

3 ועוד אליו הפללו בערנו אשר ירוין דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 2 ואשר נצל מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם

1 פולוס וסלנוס וטימוטויס אל קהילת הతסלוניים באלהים אבינו ובאדניינו ישוע המשיח: 2 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 חביבים אנחנו לחדות בכל עת לאלהים עליהם אחי כראוי כי אמונהכם גדלה מאד ורבה אהבתם כלכם איש לדעה: 4 עד כי נתהלך בהם אף אנחנו בקהלות האלים על סבלנותכם ועל אמונהכם בכל הרדייפות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאות צדקה משפט אלהים למען תמצאו ראויים למלכות האלים אשר בעוריה נם הענו: 6 באשר צדיק האלים לנמל לחץ ללחיצים: 7 ולכם הנלחצים רוחה אנתנו יהוד בהנגולות האדון ישיע מן השמיים עם מלאכי עוז: 8 באש להבה להשיב נקם לאשר לא ידע את האלים ולא שמעו לשורת אדניינו ישוע המשיח: 9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פנוי האדון ומזהדר גאונו: (aiōnios g¹⁶⁶) 10 בבא ביום ההוא להכבר בקדשו ולהחפלה בכל המאמינים כי האמנתם לעודנו אליכם: 11 לכן נתפלל בעורכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראויים אל אשר אתם מקרים וימלאו בעז כל חפצכם בטוב וכל מעשה אמונהכם: 12 למען יכבד בכם שם ישוע אדניינו ואתם הכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדניינו ישוע המשיח:

2 והננו מבקשים מכם אחי על אדרות ביאת אדניינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו: 2 אשר לא תחרף דעתכם בהתאם ואשר לא תbehלו לא ברוח ולא בדבר ולא באנרגיה כמו שלחה

האמונה: 3 אבל נאמן הוא האדון אשר ייחזק אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו בטוחים עליכם באדניינו כי תעשו גם תוסיפו לעשות את אשר נצווה: 5 וזה אדון הוא יייר את לבכם לאהבת האלים ולסבלנות המשיח: 6 ווהננו מצוים אתכם אחים בשם אדניינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אחד מעקש דרכיו ואיןנו מתחלך על פי הקבלה אשר קיבל מתנו: 7 הלא ידעתם אף אתם איך עלייכם להתחלך כמונו כי לא נהנו דרך מועות בתוככם: 8 גם לא אכלנו לחם איש חנן כי בינויה ותלאה לילה ויום היינו עמלים לבalto היה לאיש מכם למשא: 9 לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם תחת אתנו לכם למופת לילכת בעקבותינו: 10 כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבוד גם אוכל לא יכול: 11 כי שמענו שיש לכם אנשים המקיימים את דרכיהם ואני עבדים מאומה ומבלים ימיהם בהבלים: 12 ואנשים כאלה נצוה אותן ונבקש מהם באדניינו ישוע המשיח לעבוד בנחת למען יאכלו את לחם: 13 ואתם אחי אל תלאו בעשות הטוב: 14 ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת זו את תרשמו לכם ואל תתערבו עמו למען יבוש: 15 אך לא כאייב תהשיבו כי אם תוכיחתו כאח: 16 והוא אדון השלום והוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים: 17 יהי האדון עם כלכם: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס והוא האות בכל האנורות כן אני כתוב:](3:19) II Thessalonians (II) חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן:

1 טימורי

יראה ישוע המשיח כי בראשונה את כל ארך רוחו להוותי למופת לכל אשר יבוא להאמינו בו לחוי עולם: (aiōnios g166)

לאלהים הקים לעד והנעלם מעין וחתכם לבדו לו הכבוד וההדר לעולמי עולמים אמן: (aiōnētēs g165)

2 **ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת ובאמונה לא צבואה:** 6 יש אשר תעוז ממנה ויפנו אחרי למודי תחו: 7 בחשבם להיות מורי תפלות ותחנונים ובקשות ותודות بعد כל בני תורה ואיןם מבינים מה הם אמרים ומה הם אדם: 2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה מHALITIM: 8 אבל יידענו כי התורה טובה היא חי השקט ובטה בכל חסידות יושר: 3 כי כן אם יתנהג בה האדם כתורה: 9 בדעתו זאת טוב ורצוי בעני אליהם מושיענו: 4 אשר חפזו כי חק לא הושם בעבר הצדיק אלא בעבר שיוושו כל בני האדם ויניעו להכרת האמת: הסוררים והמרדים הרשעים והחטאים עשי 5 כי אחד הוא האלים ואחד הוא העדר בין זמה ונבלת וכי אב ומכי אם ומרצחים: 10 זוניים אליהם ובין בני אדים הוא בן אדם המשיח יישוע: ושכבים את זכר ונגבי נפש וכוכבים ונשבעים 6 אשר נתן את נפשו כפר بعد כל זואת העדות לשקר וכל מעשה הפק מן הלך הבריא: הבאה בעתה: 7 אשר אני הפקרתי לה לכריז וכפי בשורת כבוד האל המברך אשר פקדה ולשליח אמתה אני אמר במשיח ולא אשקר מורה עלי: 12 והתני מודה לישוע המשיח אדניינו הנויים באמונה ובאמת: 8 לכאן רצוני שיתפללו המאזרני חיל כי חשבני נאמן ושימני למשרת האנשים בכל מקום וישאו וידיהם קדרש בל' כסלו: 13athy אשר מלפנים היויתי מנדרך ומרדרך ומדון: 9 וכן נם הנשים תהיינה בתלבשת נאה ומחרף אבל רחמתי כי עשית מבלתי דעת באין עם בשת פנים וצנויות לא במלחפות הראש אמונה: 14 ויגדל עלי במאור מאור חסד אדניינו לא בזחוב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: עם האמונה והאהבה במשיח יישוע: 15 נאמן 10 אלא כמו שהוא הגון לנשים אשר בחרו הדבר וראוי לחתקלל על כל כי המשיח יישוע להן ויראת אליהם במעשים טובים: 11 החאה בא לעולם להוציא את החטאים אשר אני תלמוד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני נתן רשות הנודל בהם: 16 ובעבר זהה רחמתי למען אשר לאשה ללמד אף לא להתנסה על האיש אלא

1 פולס שליח ישוע המשיח כמצות האליםמושיענו והאדון ישוע המשיח תקוותנו: 2 אל טימוריות בנו האמתי באמונה חסר ורחמים ושלום מאת אליהם אבינו והמשיח יושא אדניינו: 3 הנה בלבתי למקדוניא בקשתי מפרק לשבת באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא ירו תורה ורוה: 4 ולא ישימו לכם להגדות וללמוד תולדות אין קץ המבאים יותר לשאלות מלבדות בית אליהם באמונה: 5 כי תכלית המציאות היא אהבה בלב טהור וברוח טבה המצואת ה

ובאמונה לא צבואה: 6 יש אשר תעוז ממנה ויפנו אחרי למודי תחו: 7 בחשבם להיות מורי תפלות ותחנונים ובקשות ותודות بعد כל בני תורה ואיןם מבינים מה הם אמרים ומה הם אדם: 2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה מHALITIM: 8 אבל יידענו כי התורה טובה היא חי השקט ובטה בכל חסידות יושר: 3 כי כן אם יתנהג בה האדם כתורה: 9 בדעתו זאת טוב ורצוי בעני אליהם מושיענו: 4 אשר חפזו כי חק לא הושם בעבר הצדיק אלא בעבר שיוושו כל בני האדם ויניעו להכרת האמת:

הسورרים והמרדים הרשעים והחטאים עשי 5 כי אחד הוא האלים ואחד הוא העדר בין זמה ונבלת וכי אב ומכי אם ומרצחים: 10 זוניים אליהם ובין בני אדים הוא בן אדם המשיח יישוע: ושכבים את זכר ונגבי נפש וכוכבים ונשבעים 6 אשר נתן את נפשו כפר بعد כל זואת העדות לשקר וכל מעשה הפק מן הלך הבריא: הבאה בעתה: 7 אשר אני הפקרתי לה לכריז וכפי בשורת כבוד האל המברך אשר פקדה ולשליח אמתה אני אמר במשיח ולא אשקר מורה עלי: 12 והתני מודה לישוע המשיח אדניינו הנויים באמונה ובאמת: 8 לכאן רצוני שיתפללו המאזרני חיל כי חשבני נאמן ושימני למשרת האנשים בכל מקום וישאו וידיהם קדרש בל' כסלו:

13 athi אשר מלפנים היויתי מנדרך ומרדרך ומדון: 9 וכן נם הנשים תהיינה בתלבשת נאה ומחרף אבל רחמתי כי עשית מבלתי דעת באין עם בשת פנים וצנויות לא במלחפות הראש אמונה: 14 ויגדל עלי במאור מאור חסד אדניינו לא בזחוב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: עם האמונה והאהבה במשיח יישוע: 15 נאמן 10 אלא כמו שהוא הגון לנשים אשר בחרו הדבר וראוי לחתקלל על כל כי המשיח יישוע להן ויראת אליהם במעשים טובים: 11 החאה בא לעולם להוציא את החטאים אשר אני תלמוד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני נתן רשות הנודל בהם: 16 ובעבר זהה רחמתי למען אשר לאשה ללמד אף לא להתנסה על האיש אלא

תדרום: ¹³ כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חווה: בبشر נזכר ברוח נראת למלכים הנג' בינוים
¹⁴ ואדם לנפתח כי האשה שמעה לקול המשיא נתקבל באמונה בעולם נעלם בכבוד:

ותבא לידי עברה: ¹⁵ אבל תושע בלדה בנים **4** אבל הרוח אמר בפירוש כי באחרית הימים אם העמדנה באמונה ובאהבה ובקדשה עם יהו אנסים אשר יסרו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורה השדים: ² דבריו
הצניעות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות שקרים בחנפה וכויים הם במדעתה: ³ אסרים הוא מתראה מעשה טוב: ² ופקיד העדה צריך לקחת אשה ומונעים ממיini מאכל אשר בראמ להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת האלים שיאכלות בתורה המתאמנים וידיעי משל ברוחו צנווע ונחמד לבירות מכוnis ארחים האמת: ⁴ כי כל בריאות אלהים טובה היא ומפני ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכotta ולא אין דבר משקץ אם יאכל בתודה: ⁵ כי יקרש בעז בעז רע: ³ כי אם דין לכף זכות ולא בראבר אלהים ובחפללה: ⁶ אם תשים כואה לפני בעל קטטה ולא אהב כסף: ⁴ ויהי מנהיג את אחיך משרות טוב תהיה לשיעור המשיח מגדל ביתה בטוב ומדריך את בניו למשמעותו בכל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת הישר: ⁵ כי אם לא ידע איש להנחי את ביתו אחריו: ⁷ אך התרכז מהנדות פסולות ובלות אייכה יכול לדאג לעדרת אלהים: ⁶ ואל יהיו והרגל עצמן בחסידות: ⁸ כי הרגל הנוף יועל תלמיד חדש למען לא ירહב לבו ויפל בדין מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש המשטין: ⁷ וזהו גם צריך לשם טוב בפי אלה לה הבטחת חי העולם הזה והעולם הבא: אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמויקש המשטין: ⁹ נאמן הדבר הזה וראו עלי כל להתקבל: ⁸ וכן גם השים ידיו ישרים ולא מחלקי לשון ¹⁰ כי זויאת אנחנו גם גנעים גם געלבים על ולא אהבים סבא יין ולא נשים אחרי בעז רע: אשר הוחולנו לאלהים חיים שהואמושיע לכל ⁹ כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח תורה: האדם וביתור למאmins: ¹⁰ זאת זאת תצוה ¹⁰ וגם אלה יבחןו בראשונה ואחר כן ישמשו ותלמוד: ¹¹ אל יבו איש את חזרוחיך אך אם אין בהם דפי: ¹¹ וככה הנשים תהיננה היה מופת למאmins בדבור במעשה באהבה ישרות ולא מלשניות משלות ברוחן ונאמנות ברוח באמונה וכתורה: ¹³ והיה שקוד לקרות בכל: ¹² השים ידיו כל אחד בעל אשה אחת ולהוכיח ולהורת עד כי אבוא: ¹⁴ ואל תקל ומנחים בטוב את בניהם ואת בתיהם: ¹³ כי בעיניך מתנת החסד אשר בך הנתונה לך המשמשים הייטב יקנו לעצם מעלה טובה בנכואה עם סמיכת ידי הוקנים: ¹⁵ לאלה תשית ובצחון רב באמונת המשיח ישוע: ¹⁴ זאת אני לך וביהם היה למען תראה הצלחה לכל: כח אליך ואקוה לבא אליך במהרה: ¹⁵ ואם ¹⁶ שית לך לפשך ולהוראה והחזק בזה כי אחר הנה תרע איך להתגונג בבית האלים בעשותך כן תושיע את נשך ואת נש השמעים שהוא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכוונה: אלך:

¹⁶ ובודי גדוול סוד החסידות אלהים נגלה

5 אל תגער בזקן כי אם תזהירנו כאב לך הכתוב אמר לא החסם שור בדישו ועוד נאמר ואת הצערדים כאחים: 2 את ה Zukotot כאות הפעל שוה בשכרו: 3 אל תקבל שטנה על ואת הצערות כאחיות ובכל טהרה: 4 כבד הוקן בלתי אם על פי שנים או שלשה עדים: את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 5 וכי 20 את החטאיהם תוכיה בפני כל למן ייראו יהיו לאלמנה בניים או בני בניים הם ילמדו גם האחרים: 21 ההני מעד בר ננד האלים בראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם נמול ואדרניין ישוע המשיח וננד בחירות המלכים לאבותיהם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלים: אשר שמור תשמר את זאת בלי משפט נמהר 6 אבל האלמנה באמת אשר נשארה ייחידה שמה ולא תעשה דבר במשא פנים: 22 אל תה נמהר אליהם מבטהה ומתחמדת בתפלות ובתחנות בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתחף לחטא את לילה ויום: 6 אך המעננה מטה היא בחיה: אחרים שמר את נפשך בטירה: 23 אל תרבה וזאת תצוה למן החיינה ללא דפי: 8 אבל מי לשותה עוד מים כי אם קח מעט יין בעבר שלא יפרנס את קרוביו וביתר את בני ביתו בטנק ואשר פעמים רבות חלה אתה: 24 יש בני כפר באמונה והוא גרו עما אשר איןנו מאמין: אדם אשר חטאיהם גלוויות ומקידימות לדין 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר ויש מהם אשר הנה הלכות אחרות: 25 וככה היהת אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על נם המעשים הטובים גלוים מהה ואשר אינם כן מעשה הטובים שגדלה בניים והכינסה ארוחים לא יוכל להסתור:

ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשקיים 6 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את ורדפה כל מעשה טוב: 26 אבל האלמנות הצערות אל תקבל כי בהחות יצרן את לבנו מן המשיח השקוות הן להיות לאיש: 27 ודיןן עליהם כי בגדו באמונת הראונה: 28 ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבך עצלות כי אף מפתפות ורדפות אחר חדשות ומדרבות את אשר לא יתכן: 29 על כן רצינו כי הצערות תהיינה לאיש לילדת בניים ולהנהי את בתיהן ולא לחתה לאיבתנה להרף: 30 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 31 בין אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעוזו אתן ולא תהיינה למושא על הקהל כדי שיוכל להשפיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת: 32 ה Zukotot המיטיבים לנחל ראוים הם למשנה נдол היא החסידות עם לב שמח בנורלו: 33 כי כבוד וביתר העמלים בדבר ובהוראה: 34 כי

לא הבנו מאמנה לעולם בידוע שום לא נוכל להוציא ממנה מאמנה: 8 ועל כן אם יש לנו מזון וכשות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקרים להעשר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון: 10 כי שרש כל הרעות אהבת הכספי ויש אשר ערנו לו ויסורו מן האמונה ויעציבו את נפשם במכאבים רבים: 11 ואתה איש האלים ברוח לך מאלה ורדף צדקה וחסידות ואמונה ואהבה וסבלנות וענווה: 12 הלחם המלחמה הטובה של האמונה ואחו חי עולמים אשר נקראת להם והודית הودאה יפה בפני עדים רבים: 13 (aiōnios g166) הנה מצוק ננד האלים המהויה את כל וננד המשיח ישוע אשר העיר הודאה היה לפניו פנטוס פילטוס: 14 כי שמור תשמר את המצויה באין שמן ודפי עד הופעת המשיח ישוע אדניינו: 15 אשר יראנה בעת המברך והשליט לבדו מלך המלכים ואדרני האדנים: 16 אשר הוא לבודו חי וקיים והוא הדר באור נשגב ואיש לא ראהו ולא יוכל לראונו וללו הכבוד ונכורת עולמים אמן: 17 (aiōnios g166) את עשורי הולם זהה מצوها שלא ירום לבכם נם לא יבטיחו בעשר הבוגר כי אם באלהיים חיים המספק לנו די והותר לשבע: 18 (aiōn g165) ויגמלו טוב ויעירו במעשים טובים לחת מהונם ולעזר לזרלם: 19 ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעוזר שישינו את חיי העולם: 20 אתה טימותיות שומר את הפקdon והתרחק מדברי הבל הפסולים ומן וכוחי המדע הנקרא כן בשקר: 21 אשר יש מתפארים בו ויתעו מן האמונה:] (I Timothy 6:22) [החסד ערך אמן:

2 טימוטי

אשר באסיה ובתוכם פוגלים ודרמוננים: 16 יtan

האדון רחמים לבית אנטיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשו ולא בוש ממוסרי: 17 כי אם בהיותו ברומי גע לבקשמי עד כי מצאנו: 18 יtan לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום החואר ובשרותו אשר שרת באפסוס אתה ידעת היטב:

2 **לכן** בני התחזק בחסד אשר במשיח דמעותיך למען מלא שמה: 2 כי באתי ישוע: 2 ואת אשר שמעת מני בפני עדים רכבים לזכור את אמונהך בלתי צבואה שכנה כבר תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים בלואיס זקנתך ובאניקה אמך ומבטח אני כי ללמד גם את الآחרים: 3 וסבל הרעות כאיש תשכן גם לך: 4 על כן אoxicirk שתעורר את חיל בצבא מלחתה ישוע המשיח: 4 איש יצא מתנת האלים הנתונה לך בסימכת ידי: 7 כי לצבא לא יתרב בעשי הרים למען יהיה האלים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח רצוי לשדר הצבא: 5 וגם אם נאבק איש לא נבודה אהבה ומוסר: 8 **לכן** אל תבוש לא יכתר אם לא יאבקicus משפט: 6 האacr העבד מעדרות אדנינו ולא מני אסירו כי אם תסכל הוא יכול ראשונה מפרי הארץ: 7 בין באשר הרעות גם אתה כמוני על הבשורה כפי כי אני אמר כי האדון יtan לך חכמה בכל דבר: 8 זכור חוכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתו: 9 אשר בעבורה אני נשא דעתך עד למסורת כעשה על אבל דבר האלים איןנו נאסר: 10 ועל האלים: 9 אשר הוא הושענו וקרנו בקריראה קדושה לא לפיע מעשינו כי אם לפיע עצתו וחסדו נתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם: (aiōnios) 10 ועתה נגלה בהראות מושעינו ישוע (g166) ידיו הבשורה את הרים ואת אשר איןנו עבר: **ו** אשר הפקדרתי להיות להכרז ושליח ומורה עולמיים: 11 נאמין הדבר הזה כי אם מתנו אותו גם אותו נהיה: 12 אם נסכל גם הנינים: 12 ובעבור זאת אסכל כל אלה ולא אבוש כי יודע אני במי האמנתי ומבטח אני כי נמלך אותו ואם נזכיר נושא ינבר אהנו: 13 אם היכלה לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא: לא נאמין הנה הוא קים באמוןנו כי לחש בעצמו לא יוכל: 14 זאת הזכר להם והעד לפני החזק בתוכנות הדברים הביראים אשר שמעת מני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע: האדון שלא לעסק במחלוקת מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקודם שמר את הפקדרון הטוב בעוזרת רוח הקדש להתייצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא השכן בנו: 15 זאת אתה יודע כי פנו מני כל יבוש המהלך על נכון דבר האמת: 16 אבל

תרחק מדרבי הבעל הפטולים כי יוסיפו הרבות בתאות שנות: 7 הלמדות תמיד ולעולם אין רשות: 17 ושיחתם כרכב תאכל סביב אשר יכולות לבוא לידעית האמת: 8 כי כמו יניס מהם הומניאס ופיליטוס: 18 אשר תעוז מן האמת וימבריס אשר קמו על משה כן נם אלה באמרם כי תחיה המתים כבר היהת ויבלבלו מתקומיים אל האמת אנשים אשר נשחתה אמונה קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד דעתם ונמאסים בדבר האמונה: 9 אבל לא האלים וזה חותמו ידע יהוה את אשר לו יוסיפו להצליח כי שנעומם נילה לכל אשר עוד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח: קרה גם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הlectedה כי בבית נдол לא כל זהב וכטף בלבד אחורי בהוראה ובנהגנה וברצון ובאמונה 20 אלא נם של עז ושל הרש ומהם לכבוד ומהם בארך הרוח ואהבה ובסבלנות: 11 וברדיפות לביזון: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מלאה ובענוים אשר מצאו באנטוכיא ובакוניא יהיה כליל לכבוד מקדש ומוציא לבעל הבית ובולוסטרא ולאלה הרדיות סבלתי ומכלן מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברוח לך מותאות הצלני האדון: 12 וגם כל החפצים לחיות חי הנערום ודריך צדק ואמונה ואהבה ושלום עם חסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשימים כל הקרים אל יהוה בלב תהור: 23 ותרחק רעים וקסמים יוסיפו סרה מטעים ונתקעים: מן השאלות התפלות באין מוסר באשר תדע 14 אבל אתה עמד בימה שלמדת והבטחת כי כי אך קטטה מולידות הנה: 24 ועבד האדון יודע אתה מי הוא אשר למדת ממנו: 15 וממנוריך לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל וمبין ללמד ידעת את כתבי הקודש היכלים להחכימך אל וסבלן: 25 ומיסר בנימיות רוח את המתנדדים היושעה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל אולי יתן האלים בלבכם לשוב להכרת הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת האמת: 26 ויעירנו ממיוקשי השטן אשר צדם בהם ולהוכיח וליישר וליסר בצדק: 17 למען אשר יהיה איש האלים תמים ומהיר לכל מעשה לדצונו:

3 זהה תדע כי באחרית הימים יבוא עתים טוב:

קשה: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצם ואהבי 4 لكن אני מעד לך ננד האלים וננד אדניינו בצע והוללים ונאים ומגדפים וממרים באבותם ישוע המשיח הבא לשפט את החටים ואת המתים וכפויי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה בהופעתו ובמלוותו: 2 הכרז את הדבר והתמד ובוגדים ומלשינים וויללים ואקרים ושנאי בין בעתו לבין שלא בעתו הוכח וגער והזהר טוב: 4 ומסרים ופחזים ונហיו רוח ותלכים בכלל ארך רוח ותוראה: 3 כי בוא תבא העת אחרית תעניונים יותר מאשר האלים: 5 ואשר אשר לא ייכלו את הalkח הבריא כי אם כאota דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה נפשם קבצו להם מורים לשעשע אזנים: 4 יוטו سور מלאה: 6 כי יש בהם הבאים בלאת אל אוניהם מן האמת ויפנו אל ההנדות: 5 אבל הבטים ושבים נשים טענות חטאיהם ונתעות אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת

המבשר ומלא את שורותך : 6 כי עתה זה אסך
נסך ועת פטירתי הנעה : 7 המלחמה הטרבה
נלחמתי את המרוצח השלמתי את האמונה
שמרתי : 8 ומעתה שמור לי כתר הצדק אשר
ביום ההוא יתגנו לִי האדון השפט הצדיק ולא לִי
לבדי כי נם לכל אהבי הופעתו : 9 חושה לבוא
אלֵי בmahrah : 10 כי דים עזבני באהבתו את
העולם הזה וילך לו להסלוניקי וקריסקיס הילך
לגלטיא וטיטוס לדלמטיא : (איאן 165) 11 וילקס
הוא לבדיו עמד כי קח את מרקוס והביאו אליו
כי יועיל לי למאד לעבודה : 12 את תוכיקום
שלחתו לאפסוס : 13 את המטפחת שהנחהו
בטרוואס אצל קרפוס הביאו אליו בבואך
ואף את הספרים ובפרט את המגילות של קלף :
14 אלכסנדר חרש הנחתת עשה לי רעות רבות
ישלים לו יהוה כמעשו : 15 וגם אתה השמר לך
ממנו כי מרדו מרדה את דברינו : 16 בהתנצלותי
הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבני
אל Ichsh ביהם עון : 17 אבל האדון הוא עזרני
וחזקי למן תשלם על ידי הבשורה וושמעה
כל הגוים ואנצל מפי אריה : 18 ויצילני האדון
מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו
הכבד לעולמי עולם אמן : (איאן 165) 19 שאל
לשלומ פריסקה ועקלס ובית אנטיפורוס :
20 ארסטוס נשאר בקורנותוס ואת טרופים
הנחהו חוליה במילטוס : 21 חושה לבוא לפני
הסתוי אובלוס ופודיס ולנוס וקלודיה והאהים
כלם שאלים לשולם : 22 אדרני יושא המשיח
יהי עם רוחך החסר עמכם אמן :

אל-טיטוס

1

לנטמאים ולאינם מאמינים אין דבר טהור כי
נטמאה גם דעתם גם רוחם : ¹⁶ אמרדים מה כי
ידעו את האלים ובמעשיהם כופרים בו כי
מתעבים וממרים הם ולא יצלחו לכל מעשה
טוב :

2 **וְאַתָּה דְּבָר אֶת הָנָהָה לְלִקְחַת הַבְּرִיאָה:** ² שיהיו
הזקנים משלים ברוחם וכובדים וצניעים
ובראים באמונה ובאהבה ובשבנות : ³ וכן
אל טיטוס בנו האממי לבי אמונה אחת חסד
ורחמים ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו
הזכונות תהיו הנוגנות כאשר נואה לקדש לא
ישוע המשיח מושיענו : ⁵ לזאת עזבתיך בקריטי
תהיינה מלשינות ולא נכבות לשבוא יין כי אם
למען השלים את החסד ותשים זקנים בכל
עיר ועיר כאשר צויתיך : ⁶ אם ימצא איש תם
את בעלייהן ולא אהב את בניה : ⁶ וליהיות צניעות
ובעל אלה אחית ויש לו בנים מאמינים ואין
וטהרות צפויות הילכות ביתן וטבות ונכונות
עליהם טענת פריצות ואינם סוררים : ⁷ כי פקיד
זהיר נם את הבחרים שיהיו צניעים : ⁷ ובכל
העדת צריך להיות איש תם כסכך לאלהים
דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה
לא עמד על דעתו ולא רגנן ולא אהב יין ולא
בעל אגרף ולא נתה אחריו הבצע : ⁸ כי אם כי
צروفת ונדרה : ⁸ ובדבר בריאות ומום אין בו
מכניס ארוחים ואהבת טוב וצניע וצדיק וקדוש
למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליהם
וכבש את יצרו : ⁹ ומהזיק בדבר הנאמן כפי
רע : ⁹ העברים יכנעו לאדריהם ויתרכזו להם
ההוראה למען יהיה בכחו להזuir בליך
הבריא ולהוכיח את המריבים : ¹⁰ כי יש הרבה
מרידים מדברי הבעל ומהטי נפש ובפרט מן
המולדים : ¹¹ אשר סוכר יסכר פיהם ההפליכים
בתיים כלם בהוראותם דברים לא כנים עקב
בצע : ¹² וכבר אמר אחד מהם נביים אשר
בתוכם בני קרייטי כובים הם מעולם וחיות
רעות וכדרשים עצלים : ¹³ והעדות הזאת אמת
כבוד אלהינו הנורול ומושיענו ישוע המשיח:
הוא ובכבוד כן תוכיהם תוכחה קשה למען ¹⁴
יהיו בראים באמונה : ¹⁴ ולא ישימו לב אל
הגדרות היהודים ולא מצות האנשים הסורים
מן האמת : ¹⁵ הן הכל טהור לטהורים אבל **וְאַיִשׁ אֶל יְבוּ לְךָ:**

1 פולוס עבר אלהים ושליח ישוע המשיח
לפי אמונה בחורי אלהים ודעת האמת אשר
לחסירות : ² עלי תקות חי העולם אשר הבטיח
לפני ימות עולם האל אשר לא יشكן : ^{aionios}

^(g) 3 וגלת במודעו את דברו על ידי הקריהה

המפרקה בידי על פי מצות האלים מושיענו :

4 אל טיטוס בנו האממי לבי אמונה אחת חסד

ורחמים ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו

הזכונות תהיו הנוגנות כאשר נואה לקדש לא

ישוע המשיח מושיענו : ⁵ לזאת עזבתיך בקריטי

תהיינה מלשינות ולא נכבות לשבוא יין כי אם

למען השלים את החסד ותשים זקנים בכל

עיר ועיר כאשר צויתיך : ⁶ אם ימצא איש תם

את בעלייהן ולא אהב את בניה : ⁶ וליהיות צניעות

ובעל אלה אחית ויש לו בנים מאמינים ואין
וטהרות צפויות הילכות ביתן וטבות ונכונות

עליהם טענת פריצות ואינם סוררים : ⁷ כי פקיד

זהיר נם את הבחרים שיהיו צניעים : ⁷ ובכל

העדת צריך להיות איש תם כסכך לאלהים

דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה

לא עמד על דעתו ולא רגנן ולא אהב יין ולא

בעל אגרף ולא נתה אחריו הבצע : ⁸ כי אם כי

צروفת ונדרה : ⁸ ובדבר בריאות ומום אין בו

מכניס ארוחים ואהבת טוב וצניע וצדיק וקדוש

למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליהם

וכבש את יצרו : ⁹ ומהזיק בדבר הנאמן כפי

רע : ⁹ העברים יכנעו לאדריהם ויתרכזו להם

ההוראה למען יהיה בכחו להזuir בליך

הבריא ולהוכיח את המריבים : ¹⁰ כי יש הרבה

מרידים מדברי הבעל ומהטי נפש ובפרט מן

המולדים : ¹¹ אשר סוכר יסכר פיהם ההפליכים

בתיים כלם בהוראותם דברים לא כנים עקב

בצע : ¹² וכבר אמר אחד מהם נביים אשר

בתוכם בני קרייטי כובים הם מעולם וחיות

רעות וכדרשים עצלים : ¹³ והעדות הזאת אמת

כבוד אלהינו הנורול ומושיענו ישוע המשיח:

אשר נתן את نفسه בעדנו לנאלנו מכל עול

היא ובכבוד כן תוכיהם תוכחה קשה למען ¹⁴

יהיו בראים באמונה : ¹⁴ ולא ישימו לב אל

הגדרות היהודים ולא מצות האנשים הסורים

מן האמת : ¹⁵ הן הכל טהור לטהורים אבל **וְאַיִשׁ אֶל יְבוּ לְךָ:**

הזכיר אתם להכנע ולשם לשרים ולשלטונים ולהוות נקונים לכל מעשה טוב: ולבלי תינגרף אדם ולחדר מריב ולהחריע לכפ' זכות ולהתנהג בכל עונה לפיו כל אדם: ³ כי נם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותוועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתחלים ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: ⁴ אמnum כאשר נבלהنعم אלהים מושענו ורחמנותו אל האדם: ⁵ אז לא בנל' מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אותנו כי אם מזוקח חסדו על ידי טבילה התולדה השניה וחידוש רוח הקדש: ⁶ אשר שפק עליינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושענו: ⁷ למען נצדך בחסרו (aiōnios g166) ונירש לפי התקווה את חי העולםים :

⁸ נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקיים את אלה למען אשר ישתרדו המאמינים לאלהים לעשך במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם: ⁹ אבל תרחק מן השאלות החפלות ומלמודי תולדות ומון הקטנות ומחלקות בענייני החקום כי אין בהן מועיל והבל הננה: ¹⁰ ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתיים שטה מעליו: ¹¹ וודע כי כזה איש ההפכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו: ¹² כאשר אשלה אליך את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אליו לניקפליים כי גמרתי בלבבי לשבת שם ביום הסתהיו: ¹³ השתדל ללוית על דרכם את זינס המלמד בחורה ואת אפואליים למען לא יחסרו דבר: ¹⁴ וילמדו גם אנשי עדתנו לעשך במעשים טובים לעזר בכל מהصور פן יהיה בלי פרי: ¹⁵ כל אשר עמד שאלים לשלומך שאל לשלים האהבים אותנו באמונה החסד עם כלכם אמן:

אל-פִּילִימֹן

1

כֵּן אָחִי אַהֲנָה נָא מִמֶּךָ בְּאַדְוֹן נָהָם נָא אֶת מַעַי
בְּאַדְוֹן: ²¹ בְּבְטַחְוֹנוּ כִּי תְשֻׁמַּע לִי כְתַבְתִּי אֶלְיךָ
וַיּוֹדַע אָנִי כִּי תַעֲשֶׂה יוֹתֵר מָה שָׁאמָרְתָּי: ²² וְעַם
זֶה גֵּם תָּכִין לִי בֵּית מֶלֶון כִּי אַקְוָה אֲשֶׁר אַנְתָּן
לְכֶם עַל יָדִי חַפְלוּתִיכֶם: ²³ אַפְּפָרֵס הַאֲסֹר אֲתִי
בְּמִשְׁיחָ יִשְׁוע: ²⁴ וּמְרָקוֹס וְאַרְסְטְּרוֹס וְדִימָס
וּלְוקָס עֹזְרִי שָׁאָלִים לְשָׁלּוֹמֶךָ: ²⁵ חַסְדָּי יִשְׁוע
הַמִּשְׁיחָ אַדְנִינוּ עַם רֹוחָכֶם אָמֵן:

פּוֹל֋וֹס אָסִיר הַמִּשְׁיחָ יִשְׁוע וְטִימּוֹתָוָס הָאָח
אַל פִּילִימֹן הַחַבִּיב וְהַעֲזָר אָתָנוּ: ² וְאַל אָפִיה
הַאֲהֻבָּה וְאַל אַרְכְּפָוָס חַבָּר מַלְחָמָתִינוּ וְאַל
הַקְּהָלָה אֲשֶׁר בְּבַיתְךָ: ³ חַסְדָּךְ לְכֶם וְשָׁלוֹם מִאֶת
אֱלֹהִים אַבְנִינוּ וְאַדְנִינוּ יִשְׁוע הַמִּשְׁיחָ: ⁴ מָוֹדָה
אַנְיָ לְאֱלֹהִי בְּכָל עַת בְּהַזְכִּיר אַתָּךְ בְּתַפְלוּתִי:
⁵ אַחֲרֵי שְׁמַעְיָ אַהֲבָתְךָ וְאַמְוֹנָתְךָ אֲשֶׁר בָּךְ לְאַדְנִינוּ
יִשְׁוע וְלֹכֶל הַקְּדוֹשִׁים: ⁶ לְמַעַן אֲשֶׁר חָמֵץ
הַתְּחִבָּרוֹת אַמְוֹנָתְךָ בְּדָעַת כָּל טֹוב אֲשֶׁר בְּכֶם
לִשְׁם הַמִּשְׁיחָ: ⁷ כִּי שְׁמָחָה נְדוֹלה וְנְחָמָה יִשְׁלַׁמוּ
בְּאַהֲבָתְךָ בָּאֲשֶׁר הִיְתָה רֹוחָה לְמַעַי הַקְּדוֹשִׁים
אֲחָיו עַל יְדֵיךָ: ⁸ לְכָן אֲפָק כִּי יִשְׁלַׁי בְּטָחוֹן רַב
בְּמִשְׁיחָ לְצֹוֹתָךְ הַרְאֹוי לְךָ הַגָּה בְּחַרְתִּי לְמַעַן
הַאֲהֻבָּה לְחִלּוֹת אֶת פְּנֵיךָ: ⁹ כַּאֲשֶׁר הָנָה אַנְכִּי
פּוֹל֋וֹס אִישׁ זָקָן וְעַתָּה גֵּם אָסִיר יִשְׁוע הַמִּשְׁיחָ:
¹⁰ אַבְקָשָׁה מִמֶּךָ עַל בְּנֵי אָשֶׁר הַוְּלָתָיו בְּמוֹסְרִי
עַל אֲנִיסִיםָּוָס: ¹¹ אֲשֶׁר מַלְפְּנֵים לֹא הַוְּעֵיל לְךָ
וְעַתָּה הַוְּאַלְהָוְעֵיל נִמְלָךְ גֵּם לְיִוְהָשִׁיבְתָּיו אֶלְיךָ:
¹² וְאַתָּה קִבְּלָה נָא אֶתְהוּ מַעַי: ¹³ חַפְצָתִי
לְעַצְר אֶתְהוּ אַצְלִי שִׁישְׁרָתָנִי תַּחַתִּיךָ בְּמוֹסְרוֹת
הַבְּשָׁוֹרָה: ¹⁴ אָבֵל בְּלִי רַצְ�וֹן לֹא אָבִיטִי לְעַשֹּׂות
דָּבָר לְמַעַן לֹא תַהֲיָה טּוּבָתָךְ בְּאָנָס כִּי אָמָּן
בְּנְדָבָה: ¹⁵ כִּי אָוְלִי נְפָרֵד מִמֶּךָ לְשָׁעה בְּעַבוּר
אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ לְעוֹלָם: ¹⁶ g₁₆₆ (αιōnios) וּמְעַתָּה
לֹא כָּעַבְדָּכִי אִם לְמַעַלָּה מַעַבְדָּכָא כָּאֵחָזָב
שָׁכַן הַוְּאַלְיָ בְּיוֹתָר וְאָפָּכִי לְךָ הַזָּן בְּבָשָׂר הַזָּן
בְּאַדְוֹן: ¹⁷ וְהָנָה אִם תַחֲשַׁבְנִי לְחַבְרָךְ לְךָ תִּקְבְּלָנוּ
כְּמוֹנִי: ¹⁸ וְאִם הַרְעָךְ לְךָ בְּדָבָר אוֹ חַיְבָה הַוְּאַלְךָ
דָּבָר חַשְׁבָּהוּ לִי: ¹⁹ אַנְיָ פּוֹל֋וֹס כְּתַבְתִּי בַּיְדֵי אַנְיָ
אַשְׁלָם וְלֹא אָמָר כִּי אַתָּה חַיְבָה לִי גַּם אֶת נְפָשָׁךָ:

אל-הָעֲבָרִים

הנאמרה מתחילה בפי האדון ותקום לנו על

ידי שמעיה: 4 ונום אלהים העיד עלייה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדרשו כרצונו: 5 כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו: 6 כי אם כאשר העיר האמר במקומו אחד מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקרנו: 7 ותחרסרוו מעט מלאחים וכבוד והדר תעטררו ותמשילו במעשי יدى: 8 כל שתה תחת רגלו הנה באשר שת כל תחתיו לא השair דבר שלא שת תחתיו ועדחה זה לא ראיינו עדין כי כל הוותת תחתיו: 9 אבל ישוע המוחסר מעט ממלאכים אותו ראיינו מעטר בכבוד והדר מפני עונתו עד מות למען אשר ישם בחסיד אלהים את המות בעוד כלם: 10 כי נאה הוה לו אשר הכל למען והכל על ידו בהנחותו בנים רבים לכבוד להשלים בענויים את שר ישותם: 11 כי נם המקדש נם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרה להם אחיהם: 12 באמרו אספירה שמרק לאחיו בתוך קгал האלולך: 13 ועוד וקוטי לו ועוד הנה אני והילדים אשר נתן לי יהוה: 14 וויען כי הילדים כלם ייחדוبشر ודם אף הוא לבשبشر ודם כמווםם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממלשת המות והוא השטן: 15 ולהתיר את אלה אשר מאיימת המות היו נתנים לעבודת כל ימי חייהם: 16 כי אמם לא במלאכים החזוק כי אם בזרע אברהם החזק: 17 על כן היה עלי

לכן אנחנו חיבים ביוטר להכין לבנו אל להרמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה אשר שמענו פן ילו ויאבר ממנו: 2 כי אם הדבר כהן נדול רחמן ונאמן בעניינו אלהים לכפר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע על חטא העם: 18 כי באשר הוא בעצמו ענה מרוי נשא את עשו כמשפט: 3 איך נמלט אנחנו וננטסה יכול לעוזר את המנסים:

אם לא נשים לב לחשואה גדולה אשר ציאת

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבחינו ביד הנכאים דבר אלינו באחרית הימים אלה ביד בנו: 2 אשר נתנו לירוש כל ונום עשה בידו את העולמות: 3 וזה זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחריו עשו בנפשו טהרת חטאינו ישב למשין הנדללה במרומים: 4 ויגדל מאר מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם: 5 כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן: 6 ובhabiao את הבכור שנית לעולם אמר והשתחו לו כל מלאכים אלהים: 7 הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכי רוחות משרותיו אש להט: 8 אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: 9 אהבת צדק ותשנא רשות על כן משחק אלהים אלהיך שמן ששון מהבריך: 10 ועוד אתה אדרני לפנים הארץ יסדה ומעשה יידי שם: 11 מה יאברו אתה העמד וכולם כבנד יבלו: 12 כלבוש תחליפם יחולפו ואתה דוא ושנאותך לא יתמו: 13 ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיינך עד אשית איךיך הדם לרגליך: 14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה بعد העתידים לרשאת את היושעה:

2 לכן אנחנו חיבים ביוטר להכין לבנו אל להרמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה אשר שמענו פן ילו ויאבר ממנו: 2 כי אם הדבר כהן נדול רחמן ונאמן בעניינו אלהים לכפר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע על חטא העם: 18 כי באשר הוא בעצמו ענה מרוי נשא את עשו כמשפט: 3 איך נמלט אנחנו וננטסה יכול לעוזר את המנסים:

אם לא נשים לב לחשואה גדולה אשר ציאת

3 לכן אחוי הקדושים חברים לкриאה של 2 כי גם אלינו באה הבשרה כמו אליהם אך מעלה הביטו אל השליח וככהן הודיענו הנadol לא הויעל להם דבר המשועה מפני אשר לא אל המשיח ישוע: 2 אשר הוא נאמן לעשו כמו התערב באמונה לשמעים: 3 כי באי המונה גם משה בכל ביתו: 3 כי כבוד גדול ממשה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי נחל וה כאשר בנה הבית החשוב יותר מן הבית: אם יבאוון אל מנוחתי אף כי גנומו מעשי יהוה 4 כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא מעת היסוד העולם: 4 כי על היום השביעי האלילים: 5 והן משה נאמן בכל ביתו כעבד אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל לעדרות העדרות להאמר: 6 אבל המשיח הוא מלאכתו: 6 ובמקום זה אمر עוד אם יבאוון הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון אל מנוחתי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ובהלהת התקווה ולא נרפהנה עד הקץ: 7 וכן ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם כמאמר רוח הקדש היום אם בקהלו תשמעו: 8 אל עברור המרי: 7 וכן הוסיף לקבוע יום באמרו תקשׁו לבבכם כמראיה ביום מסה במדבר: היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פعلي היום אם בקהלו תשמעו אל תקשׁו לבבכם: 8 כי ארבעים שנה: 10 וכך אקוט בדור ואמר עם תען אלו יהושע הגנich להם לא היה מדבר אחריו זאת פן יש באחר מכם לב רע וחסר אמונה לסור שבת מלאכתו כמו האלילים משלו: 11 וכך מאלילים חיים: 12 אך הוכח תוכיחו איש את נשקרה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר רעהו יום עד שיקרה היום למען אשר לא יוכל איש והיה מרמה כמוני: 12 כי דבר יקשה איש מכם את לבו במדוחו פשע: 14 כי האלילים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב נתחרנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטהה פיפויו ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין ולא נרפהנה עד הקץ: 15 כאשר נאמר היום אם הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו: בקהלו תשמעו אל תקשׁו לבבכם כמראיה: 16 מי 13 ואין כל נברא נסתיר מנגדו כי הכל חשוף אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי ונליו לעני בעל דברים שלנו: 14 ועתה בהיות מצרים בידך משה: 17 ובמי התקוטט ארבעים לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשםיהם והוא ישוע שנה הלא בחטאיהם אשר נפלו פורדים במדבר: בן האלילים נחזקה בהודאותנו: 15 כי אין לנו 18 ולמי נשבע לבליך בא אל מנוחתו אם לא כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חלינו כי לسورרים: 19 ואנחנו ראים כי לא יכולו לבוא אם המנסה בכל מונו אך בלי חטא: 16 על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים על אשר לא האמיןנו:

4 על כן נראה לנו בהמצאה עוד הבטהה לבוא ולמציא חסר לעוזה בעתה:

אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמי:

5 כי כל כהן נדול הלקוח מותוק בני אדם הנצחי : ^(aiōnios g166) 3 ואות זאת נעשה אם יתמן מפקד הוא בעבר בני אדם בעניין אליהם האל : 4 כי אלה אשר נהג עליהם האור וטומו להקריב מנהה וובח על החטאיהם : 2 והוא יכול ממתנת השמים נתן להם חלוקם ברוח הקדש : לחמל על השניהם והחתעים בהיותו נס הוא ידוע ⁵ וטעמו את דבר אליהם הטוב וכחות העולם חלי : 3 אשר על כן חייב להקריב על החטאיהם הבא וימעלו מעל : ^(aiōnios g166) 6 נמנעו מהתחדש נס בעד העם גם בעד נפשו : 4 ואת הנדרלה עוד לחשובה כי צלבו להם מחדש את בן הזאת לא קיך איש לעצמו רק הקרוא לה מאות האלים וייתנו לו למשל : 7 כי האדמה השותה האלים כמו אהרן : 5 כן נס המשיח לא כבד את הנשים הירד עלייה למכביר ומוציאה עשב את עצמו להיות כהן נדול כי אם האמר אליו טוב לעבריה תשא ברכיה מאות האלים : בני אתה אני היום ילדתו : 6 כמו שאמר נס ⁸ ואשר תוכיא קוין ודרדר נמאסה היא וקרובה במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי למאירה וסופה להשרף : 9 אמנים יידי מבטחים דרך : ^(aiōnios g166) 7 אשר ביום היותו בبشر הקריב אנחנו בכם טבות מלאה וקרבות לשועה אף חפלות וחגנונים בצעקה נדולה ובדעות לפני כי דבינו כזאת : 10 כי האלים לא יעוטו מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו : צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אhabתכם ויאפ כי היה הבן למד מענותו לשמעו : 9 ואחריו אשר הראיתם לשם שרהם ועודכם משרותם אשר השלם היה מציא תשועת עולמים לכל את הקדשים : 11 אבל חפצנו שכל אחד מכם שמעיו : ^(aiōnios g166) 10 והאלים קרא לנו כהן גם ישקד שקד להחזיק בשלמות התקווה עד נדול על דברתי מלכי צדק : 11 על זאת יש לנו הקץ : 12 שלא העצלו כי אם תלכו בעקבות לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במילין יعن היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות : כי כבדו אוניכם : 12 כי תהה אשר היה ראיי ¹³ כי בהבטחה אליהם את אברדים נשבע בנפשו לכם לפוי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן יعن אשר אין נדול ממן להשבע בו : 14 ויאמר הצרך לשוב וללמוד אתכם עקריו ראשית דבריו כי ברך אברך והרבה ארבה אותן : 15 וכי אליהם ונצרכתם לחהלב ולא למאכל ברייא : בהאריך נפשו השיג את ההבטחה : 16 בני כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר האדם ישבעו לנדול מהם והשבועה להם קץ צדק כי עודנו עולל : 14 אך לשלאים המאכל כל עדור לקיים הדבר : 17 כן כאשר רצתה הבריא אשר על פי החרגניל יש להם חושים האלים להראות ביותר יתרשי ההבטחה כי מנסים להבדיל בין טוב לדע :

6 על כן בעובכעת ראשית דבר המשיח נערב לאלים לשקר בסם היה לנו אשר נשנו עליו אל השלמות ולא נשבע לשוטה יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלים : 2 ותורת היא לפשנו לעונין נכוון וחזק ומונע אל מבית לפרכת : ²⁰ אשר בא שמה ישוע העבר לפניינו

ויהי כהן נדול ליעולם על דברתי מלכי צדק: צדק כהן אחר: 16 אשר איןנו על פי חקתبشر
ודם אלא על פי כה חיים בalthi נפסקים: 17 כי (aiōn g165)

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל העיד עלייו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי
עלין אשר יצא ל夸ת אברם בשובו מהכות **צדק: 18** בעבור כי המצווה הקדמת
את המלכים ויברכו: 2 ואשר חלק לו אברם הוסרה בהיותה חלולה וקצרת יד מהועיל:
מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדקה ועוד מלך **19** כי התורה לא השלים דבר והנה נכנסה
שלם הוא מלך השלום: 3 באין אב באין אם במקומה תקוה טובה ממנה אשר נקרב על
באיין יחש ולימיו איין תחלה ולחייו איין סוף ידה לאליהם: 20 וככפי אשר לא הייתה זאת בالي
שי אם נרמה לבן האלים הוא עומד בכתנתו **21** כי המה נתכונו בלי שבואה וזה
שבואה: 21 בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחים
לנצח: 4 ראו עתה מה נדול הוא אשר גם **22** נם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע
אברם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל: **23** אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: (aiōn g165)
הן אלה מבני לי אשר נחל את הכהנה יש **24** אבל זה
ערב אותה: 23 ושם נתכונו רבים מפני אשר
להם حق על פי התורה לקחת את המעשרות מן
המות לא הניחם להותר בארץ: 24 אבל זה
העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברם:
25 ואשר איןנו מוחיש למשפטם הוא לך את
המעשר מן אברם ויברך את אשר היה לנו
ממנו: (aiōn g165) **26** אשר על כן יוכל גם להושיע
ההבטחה: 7 והנה נכוון הדבר כי הקטן יברך בכל את הנשים על ידו לאליהם כי היה הוא
על ידי הנדול ממנו: 8 וופה בני אדם שימושתו תמיד להפניע בעדם: 26 כי נואה לנו כהן כוה
לקחים את המעשר אבל שם ל夸חו מי שהועדר שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאיהם
עליו כי הוא חי: 9 ויתכן לומר כי גם לוי הלקח ונשא מהশמים: 27 אשר אנחנו צרייך יומם
את המעשרות היה מעשר בעשר אברם: 10 כי כהנים הנדולים ההם להקריב בראשונה על
חטאינו ואחרינו כן על חטא העם כי זאת עשה
עוד בירך האב היה בצד מה מלכי צדק ל夸תו:
28 כי התורה
בפעם אחת בהקריבו את נפשו: 28 כי התורה
על כן אלו היה שלמות על ידי הכהן בני
העמידה לכהנים נדולים בני אדם חלשים אבל
דבר השבועה הבאה אחריו התורה העמיד את
לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק
הבן המשלם לעולם: 29 כי בהשנותו
ולא יאמר על דברתי אהרן: 29 כי בהשנותו

8 וזה ראש השנתה נם התורה: 30 כי הכהנה מן הצורך שתשנה נם התורה: 30 כי
אשר מדבר בו כזאת הוא משפט אחר אשר היושב לימיין כסא הגבורה בשמי: 2 והוא
מעולם לא שרת איש ממן את המזבח: 14 כי משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כונו אדני
גלויל כל אשר אדרני זרח מיהודה מן השבט ולא אדם: 3 כי כל כהן נדול הוא מפקד
אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: להקריב מנחות ובחים ועל כן צרייך שהיה
15 ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי

נם לזה דבר להזכיר: 4 והנה אלו היה הארץ אשר פרח ולחות הברית: 5 וממעל לו כרובי
 לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקורבים הבודדים הסככים על הכפרה לא נדבר כעה על
 הקרבנות לפני התורה: 6 ומכהנים לדמות וצל כל אחד מהם בפרט: 6 ואחריו שהוכנו אלה
 הדברים שכשימים בדבר יהוה אל משה בכאו ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון
 לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה לעבר שם את עבדתם: 7 ואל המשכן אשר
 הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר: 6 ועתה לפנים ממנוא בא שם הכהן הנדול לבדו פעם
 הוא קיבל שירות מעלה כפי מעלה הברית אחת בשנה לא בבבלי דם אשר יקרים בעדר נפשו
 הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ובעד שננות העם: 8 ורוח הקודש מודיעע בזאת
 ויתרות: 7 כי אלו הייתה הראשונה היהיא תמיינה כי לא נלה הדרך אל הקודש כל הימים אשר
 לא יבקש מקום לשניה: 8 כי אמר בהוכיה המשכן החיצון יש לו לעמד: 9 והוא משל על
 אחם הנה ימים באים נאם יהוה וכתרתי את בית הכהונה אשר בה מקריבים מנחות ווחחים
 ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 9 לא אשר לא יוכל להשלים את לב העבר: 10 אך
 הברית אשר כרתי את אבותם ביום החזקון משפטינו הגוף הנה עם המאכלות והמשקים
 בידם להוציאם מארץ מצרים אשר מהה פרו והתובילות השנות אשר הוושמו עד עת התקון:
 את ברית ואנכי בחلتיכם נאם יהוה: 10 כי נאabal המשיח בכאו להיות כהן נדול לטבות
 זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחריו העמידות עבר בתוכה המשכן המעלת בנדלה
 הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורה בקרבם ושלמות אשר לא נעשה בידיים כלומר אשר
 ועל לבם אכתבה והייתי להם לאלהים והמה איננו בכלל הברית הזאת: 11 נם לא בא בדם
 יהו לי לעם: 11 וולא ילמדו עוד איש את רעהו שערים וุงלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת
 ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם אל הקודש פנימה והוא נאלת עולם: (aiōnios g166)
 ידעו אותו למקטנים ועד נדולים: 12 כי אסלה 13 כי אם דם הפריטים והשעיריים ואפר הפרה
 לעונם ולהחתיהם ולפשיעיהם לא אזכור עוד: אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם:
 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה 14 אף כי דם המשיח אשר הקريب את עצמו
 ממעי מות לעבד את אלהים חייהם (aiōnios g166) 15 ובבעור זאת הוא גם סරسر לברית חדשה
 למען אשר יירשו המקראיים את הבטהה נחלת
 עולם אחריו אשר מת לפדות מן הפשעים אשר
 נעשו תחת הברית הראשונה: (aiōnios g166) 16 כי
 במקום שיש דיתיקי צרייך לדעת מות מקימה:
 17 כי רק במוות המת תוכון דיתיקי ואיננה בתקפה
 ועוד מקימה בחיים: 18 לכן נם הראשונה לא

9 **הן** היה נם לברית הראשונה משפט
 העבודה ומقدس ארצי: 2 כי הוקם המשכן
 החיצון אשר בו המנורה והשלוחן ומערכת
 הלוחם והוא נקרא קדרש: 3 ומבית לפרקת השניות
 משכן הנקרא קדרש הקודשים: 4 אשר לו מזבח
 הזהב לקטורת וארון הברית מצפה זהב כלו
 וכו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן

חנכה בלבד דם: ¹⁹ כי יכולות משה להגיים ובעבור זאת אמר בבואה לעולם זבח ומנחה לכל העם את כל המצוות כתורה לך דם לא חפצת נוף כונת לי: ²⁰ עולה וחטאה לא העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב שאלת: ²¹ או אמרתי הנה באתי במגלה ספר ווירק על הספר ועל כל העם: ²² ויאמר הנה כתוב עלי לעשות רצונך אליו: ²³ אחרי אמרו דם הברית אשר צוה אלהים אליכם: ²⁴ וכן למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת זהה מן הדם על המשכן ועל כל כל השרת: ולא שאלת אשר קריבו אתם על פי התורה: וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין ²⁵ או אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר כפירה בלי שפיכת דם: ²⁶ لكن דמיוני הדברים בזה את הראשונה למן הקים את השניה: שבשים צריכים להטהר באלה והדברים ²⁷ וזה מקדשים אנחנו על ידי הקربת שבשים עצם צריכים להטהר בזבחים קרבן נוף ישוע המשיח בפעם אחת: ²⁸ וכן טובים מלאה: ²⁹ כי המשיח לא בא אל הקדש כהן יומם לשרת ומוסף פעמי רבות הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכל לעולם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדרנו את פנו להעbir חטאיהם: ³⁰ אולם זה אחורי הקריבו האלים: ³¹ אף לא להקריב את נפשו פעמי זבח אחד על החטאיהם ישב עד עולם לימין רבות ככהן הנדרל אשר בא שנה אל האלים: ³² וזה יזכה עד כי יושטו איביו הקדש בדם אחרים: ³³ כי אם כן הוא הלא היה הדם לדרגלו: ³⁴ כי הוא בקרבן אחת השלדים לו לענות פעמי רבות מריאות העולם ועתה לנצח את המקדשים: ³⁵ ואף רוח הקדש מעד בקץ העתים גנלה בפעם אחת כדי לבטל את לנו על זאת כי אחורי אמרו: ³⁶ זאת הברית החטא בזבח נפשו: ³⁷ וכאשר נזר אשר אכרת אתם אחורי הימים ההם אמר יהוה על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הרין: נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתנה: ³⁸ כן קרב המשיח פעם אחת למן שאחטי ³⁹ ולעוגם ולהחטאיהם לא אזכיר עוד: ⁴⁰ והנה רבים ופעם שנייה יראה בלי חטא לישועה באשר נסלו החטאיהם אין עוד קרבן עליהם: ⁴¹ ועתה אחוי בהיות לנו בטחון דרך הקדש למחייבים לו:

10 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכולתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: ² כי לו לא זאת חדרלו מהבאים באשר המקרבים בהתרם פעם אחת לא הייתה בהם עוד רגשות חטאיהם: ³ אבל שם הזכרת החטאיהם שנה בשנה: ⁴ כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאיהם: ⁵ כמו מגן קצח אנשים כי אם נוכיח איש את אחוי

וביתר בראותם כי קרוב היום: 26 כי אם בהעד אלהים על מנהתו ובה עורנו מדבר נחטא בזדון אחרי אשר קיבלנו דעת האמת לא אחרי מותו: 5 באמונה לך חנוך לבתיו ראותו ישאר עד זבח קרבן לכפר על החטא: 27 כי המות ואינו כי לך את אלהים והוועד עליו אם בעותי הדין העתיד ואשכנאה אשר תאכל לפני הלקחו כי את האלים התחלך: 6 ובכלי את הצරים: 28 הן איש כי יפר תורה משה אמונה לא יכול איש להיות רצוי אל האלים מות ימות בלי חטלה על פי שנים עדים או כי כל הקרב אליו צרייך להאמין כי יש אלהים שלשה: 29 מה תהשבו כמה יגדל הענש הראו ונמול הוא מшиб לדרכיו: 7 באמונה בנה נח לרמס ברגלו את בן האלים וחשב לחל את ביראת יהוה את התבאה להצלת ביתוatri דם הבירות אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח אשר צוה על דבריהם לא נראים עדין וירושע בה החסד: 30 כי ידענו את האמור לי נקם ושלם וعود את העולם וייה לירוש הצדקה עקב האמונה: כי יידין יהוה עמו: 31 מה נראה לנפל ביד אלהים 8 באמונה שמע אברם כאשר נקרא לכלת אל חיים: 32 אבל זכרו נא את הימים הראשונים הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע أنها יבוא: כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענויים 9 באמונה היה נר בארץ ההבטחה כמו בנכירה רבים: 33 פעם בהיותכם לראי בחרפה ותונגה וישב באלהים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו פעם בהשתתף לאשר הניע אליהם כוות: 34 כי ההבטחה היא: 10 כי חכה לעיר אשר יסודתה הצעערתם על מוסרי גזולות רכושכם סבלתם נאמנה ובונה ומכוונת האלים: 11 באמונה בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשםיהם שרה נם היא קבלה הכח להוריע ותולד אחרי קניון טוב ממנו וקיים לעד: 35 לכן אל תשליcot בלטה כי חשבה לנאמן את המביטה: 12 על בטחונכם כי יש לו שכר רב: 36 כי צריכים אתם כן מאחר אשר סמעט מות נופו יצאו ככוכבי לשבלוות למען העשו רצון אלהים ונשאתם השמים לרבות וכחול על שפתם אשר לא את ההבטחה: 37 כי עוד מעט רגע והבא יבא יספר: 13 כפי אמונה מות כל אלה ולא השינו לא אחר: 38 הצדיק באמונתו יהיה ואם יسن את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטו אחר לא רצתה נפשי בו: 39 אמם אנחנו איננו וישmachו לקרatan וידעו כי גרים הם ותושבים מן הנסונים אחר לאבדם כי אם מן המאמינים בארץ: 14 הלא המדברים כוות יודיעו כי הם מבקש ארץ מושב: 15 ואם היהת דעתם על להצלת הנפש:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקווה והוכחת דבריהם לא נראים: 2 ובזה נחלו האבות עדות: 3 באמונה נבין כי העולמות נושא בדבר האלים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם: (א�ן g165) 4 באמונה הקריב הбел לאלהים ובה טוב מקין אשר היה לו עדות כי צדיק הاء ביצחק יקרה לך זרע: 18 אשר נאמר לו כי

יכול אלהים להחיות נם את המתים על כן נם באכנים נסרו במנרה נבחנו ביסורים מתו לפיו
הושב אליו להיות למשל: ²⁰ באמונה ברך הרבה וחנו עטופי עורת כבשים ועוזים בחסר
יצחק את יעקב ואת עשו יידבר על העמידות: ובצד רעה ויגון: ³⁸ אשר העולם לא היה
²¹ באמונה ברך יעקב את שני בני יוסף כדי להם הם תעו במדבר וכחרים ובמערות
מוותו וישתחוו על ראש המתה: ²² באמונה הוכיר ובנקיקי הארץ: ³⁹ וכל אלה אף הייתה להם
יוסף בקרב קציו את יציאת בני ישראל ויצו על העדות בנלאל אמונה לאמון את הקבלו את הבטחה:
אדות עצמותיו: ²³ באמונה הצפינו את משה ⁴⁰ למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו
אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את אלהים מקדם טוביה יתרה:

הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: **12** **לכן** נם אנחנו אשר ען עדים רב
²⁴ באמונה מאן משה כאשר נדל להקרא בן כיה סבב אותנו נשילכה ממנו כל טרח והחטא
לבת פרעה: ²⁵ יובחר לסלבל את עני עם אלהים המקיף علينا ונורצת בתותלת את המרוצחה
מלחתungan לשעה בתענוני החטא: ²⁶ בחשבו את הערכוה לפניו: ² ובכיתה אל ישוע ראש
הרפת המשיח לעשר גדרול מצרות מצרים האמונה ומשלימה אשר بعد השמהה השמורה
כי הבית אל הנמול: ²⁷ באמונה עובד את ארץ לו סבל את הצלב ויבכו החרפוה וישב לימין
מצרים ולא ירא מחתמת המלך כי היה כראה כסא האלים: ³ והתבוננו אליו אשר נשא כלמתה
אשר איןנו נראה ויתחזק: ²⁸ באמונה עשה את חטאיהם גדולה כזאת למען לא הייעפו ולא
הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית תיגעו בנפשותיכם: ⁴ עדין לא עמדתם עד
בכוכירים: ²⁹ באמונה עברו אitem סוף ביבשיה לדם במלחמותכם עם החטא: ⁵ ותשכחו דבר
אשר נסו מצרים נם המה לעבר בו ויטבעו: הנחותם המדבר אליכם כמו אל בנים לא אמר
³⁰ באמונה נפלו חומותיו וריווחו אחריו הקיפו אותן מוסר יהוה בני אל המאס ואל תקץ בתוכחתו:
שבעת ימים: ³¹ באמונה לא אבדה רחוב הזונה ⁶ כי אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן
עם הסורדים כי אספה את המרגלים אל ביתה: ⁷ אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב
בשלום: ³² ומה אמר עוד הן תקצר לי העת עם בניו בן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן
אם אספר מעשי גدعון וברק ושמשון וופתח אשר אביו לא ייסרנו: ⁸ אך אם תהיו בגין
ודוד ושותיאל והנביאים: ³³ אשר באמונה כבשו מוסר אשר היה מנת כלם או ממזרים אתם ולא
מלךות ופעלו צדק והשנו הבטחות וscrivo פי בנים: ⁹ ועוד אם אבותם בשרנו היו מיסרים
אריות: ³⁴ וככבו גבורת האש ונמלטו מפני החרב אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבוי הרוחות
והתזקקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפלו ונחיה: ¹⁰ כי הנה יסرون כטוב בעיניהם לימים
מחנות זרים: ³⁵ נשים לקחו מתחיה את מותיהם מעתים אבל זה להוציא למען יהיה לנו חלק
ואחרים רטשו בענויים ולא אבו להងצל למען בקדשו: ¹¹ וכל מוסר בעת עברו علينا איננו
יזכו לתהיה טובה ממנה: ³⁶ ממהם נסו בתעלולים שמחה בעינינו כי אם יונן אורם באחריותו יתן
ובמכות וنم נמסרו לכבל ומסגר: ³⁷ נסקלו פרי שלום לצדקה למלמדים בו: ¹² על כן

חזקו ידים רפות וברכיהם כשלות: ¹³ ומגען נבאנה נבאה נא בתורה ונעבר בה את האלים לרצין רגילים פלסו למען לא תהה הצלעה מן הדרך לו בצעירות וביראה: ²⁹ כי אלהינו אש אכלת כי אם תרפא: ¹⁴ רדפו את השлом עם כל הוא:

אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה **13 אהבת האחים תעמוד:** ² חכמת ארחים איש את הארץ: ¹⁵ והזהרו פן יש בכם איש אל תשחחו כי יש אשר הכנסו בה מלאכים ולא מהאתר מחסד אליהם פן יוניכם שרש פרה ידע: ³ זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים לענה ויטמאו בו רביהם: ¹⁶ פן ימצא בכם זהה או עמהם ואת הנלחצים באשר נם אתם בبشر: חלל כעשו אשר בנזיד אחד מכר את בכורתו: ⁴ האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל ¹⁷ הלא ידעתם כי נם נמאס אחריו כן כאשר רצחה את הונים ואת המנאפים יידין אליהם: ⁵ רחקו לרש את הברכה כי לא מצא מקום להושבה מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר אף בקש אותה בדמיות: ¹⁸ כי לא באתם אל הרים לא ארפק ולא אעוזך: ⁶ על כן נבטח ונאמר נמש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה: יהוה לי בעזריו לא אירא מה יעשה לי אדם: ¹⁹ ולא ל科尔 שופר ולקלול הדברים אשר שמעיו זכרו את מנהיגיכם אשר יגידו לכם את דבר בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: ²⁰ כי לא אל האלים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונותם: יכלו לשאת את אשר צו ואמ בהמה תנע בהר ⁸ ישוע המשיח נם תמול נם היום הוא והוא ונם סקל תקסל או יירה תורה בחצים: ²¹ והמראה לעולמים: ²² ג' 165(א) אל הגנו בתורות שנותיה היה נראה עד מאר ויאמר משה יתרתי וחדרתי: וזרות כי טוב לכונן לבני בחשד ולא בענייני כי אם באתם אל הרים ציון ואל עיר אליהם מאכל אשר לא הוועילו למתהלים בהם: ¹⁰ יש חיים אל ירושלים שבשמים: ²³ ואל עצרת לנו מזבח אשר אין רשאים לאכל מעלי ריבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים משרות המשכן: ²⁴ כי הבהמות אשר הובא בשמיים ואל אליהם שפט הכל ואל רוחות דמן בקרש לכפרת החטא על ידי הכהן הנגדל הצדיקים הנשלמים: ²⁴ ואלי ישוע סרسر הברית נויתיהן נשרפו מתחוץ למחנה: ¹² בעבר זאת החדשנה והבל: ²⁵ לכן ראו פן תמאנו לשם אל המדבר לשער: ¹³ לכן נזאה נא אליו אל מתחוץ למחנה כי הן לא נמלטו המאנים לשם אל המדבר ונשא את חרפתו: ¹⁴ כי פה אין לנו עיר עמדת עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקהל כי את העמידה אנחנו מבקשים: ¹⁵ לכן נקריב המדבר מן השמיים: ²⁶ אשר קולו הרעיש אז עלי ריו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרוי הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני שפטים המודרות לשם: ¹⁶ ואל תשחחו לנמל מרעיש לא בלבד הארץ כי גם את השמיים: הסדר ולהת לאבונים כי זבחים כאלה יערבו ²⁷ וזה עוד אחת שאמר משמע חליפת הנרעישים לאלהים: ¹⁷ שמעו אל מנהיגיכם והכנו מפניהם אשר הם עושים למען יעמוד אשר איננו נרעש: כי שקדים הם על נפשותיכם כתהדים לחת ²⁸ לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמו חשבון למען יעשו זאת בשמה ולאavanaugh כי

זאת לא להויעיל לכם: ¹⁸ החפלו בעדנו כי ידענו אשר שלמה ממחשבתנו ונחפץ ללכת דרך ישירה בכל: ¹⁹ ובחזקת אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם ב מהרהה: ²⁰ ואלהי השלים אשר ברם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הנדרול את ישוע אדניינו: ²¹ ^(aiōnios)
הוּא ישליכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפועל בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן:
²² ^(aiōn) ואבקש מכם אחר שהוא נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה: ²³ ורדו כי טימוטוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא ב מהרהה אראה אותו את פניכם: ²⁴ שאלו לשלים כל מנהיגיכם ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליה שאליהם לשוליכם: ²⁵ החסר עם כלכם אמן:

מעליכם כל טנוּף ותרבות רעה וקבעו בענוה

את הדבר הנטוּע בכם אשר יכל להוציא את נפשיכם: ²² והיו עשי הדבר ולא שמעו לבד לרמות את נפשכם: ²³ כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מבית את תאר הוויתו במראה: ²⁴ כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה תארו: ²⁵ אבל המשקוף בתורה השלמה תורה החירות ומהזיק בה אשר איןנו שמע ושכח כי אם עשה בפועל אשרי האיש ההוא במעשהו: ²⁶ איש מכם אם ידמה ליהוּת עבד אלהים ואינו שם רסן לשונו כי אם מתעה הוא את לבבו עברתו אך לריק היה: ²⁷ זאת העבורה הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר את הירוחים והאלמנות בלחצם ולשمر את עצמו נקי מחלאת העולם:

2 אחיו אל יהי משא פנים באמונתכם בוישוע ורוח המשמש בחמתו וייבש את החציר ויבל ציצו ² אחיו אל יהי משא פנים באמונתכם בוישוע וחסר מראהו אבד כן יוביל העшир בהליותיו: המשיח אדניינו אדון הכלבוד: ² כי יבו איש ¹² אשרי האיש העמד בנסינו כי כאשר נבחן לביית נסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאחبيו: לבשי מכלול גומג איש ענייבא שמה ובנדנו מטנה: ¹³ אל יאמר המנסה האלים נסני כי האלים ³ ופניתם אל הלבושلبשי מכלול ואמרתם איננו מנסה ברע והוא לא יסנה איש: ¹⁴ כי לו שב לך הנה בטוב ולענין האמור עמד שם אם יסנה כל איש בתחום נפשו אשר תסיתחו או שב פה מתחת לדדם רגלי: ⁴ הלא בזאת ותפתחו: ¹⁵ ואחריו כן הורתה התאות ותלך נחלה لكم והנכם שפטים בעלי מחשבות חמאת והחטא כי נשלים יולד את המות: ¹⁶ אל רעוות: ⁵ שמעו אחוי אהובי הלא בעני העולם תהעו אחוי אהובי: ¹⁷ כל מתחנה טובה וכל מנהה הזוה בחר האלים להוות עשירים באמונה שלמה תרד ממעל מעת אבי האורות אשר יורשי הממלכות אשר הבטיח לאחביו: ⁶ ואתם חלוף וכל צל שניין אין עמו: ¹⁸ הוא בחפותו ילך הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אורתו בדרבר האמת להיויתנו כמו ראשית בכורי אתכם והם הסתבטים אתכם אל בית דין: ⁷ הלא יצוריו: ¹⁹ על זאת אחוי אהובי יהי כל איש מהיר הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם לשמע קשה לדבר וקשה לכעוס: ²⁰ כי כעס ⁸ חן בקיומכם את המצווה המלכת על כלון כפי אדם לא יפעל צדקה אליהם: ²¹ لكن הסירו הכתוב ואהבת לרדעך ממועד תיטיבו לעשות:

1 יעקב עבר אליהם ואדרניינו ישוע המשיח שאל לשולם שנים עשר השבטים הנפוצים: ² אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסינות שונות: ³ בדעתכם כי בבחן אמוןיכם מכיא לידי סבלנות: ⁴ והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיויכם שלמים ותמיימים ולא תחסרו כל דבר: ⁵ ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנוטן לכל בנדיכה ובאי נערה ונתנן לו: ⁶ רק יבקש באמונה ובכלי ספק כי בעל ספק דומה לנלי הים הסער והנרגש: ⁷ וזה איש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה: ⁸ איש אשר חלק לו הफכף הוא בכל דרכיו: ⁹ אבל האח השפל יחהל בromeתו: ¹⁰ והעשיר יתહל בשפלותו כי עבר בצד החצר: ¹¹ כי

וְאֹלֶם אָמַת תְּשָׁאוֹ פְנִים תְּחַטֵּא בְּמַעֲשִׂיכֶם **3** אֲחֵי אֶל יְהוָה רַבִּים מִכֶּם לִמְוֹרִים בָּאָשֶׁר
וְהַתּוֹרָה תּוֹכִיחֶם כֻּעָבָרִים אֲוֹתָה: **10** כִּי אִישׁ יַדְעָתֶם כִּי בָזָאת נִכְבִּיד עַלְيָנוּ אֶת הַדִּין: **2** כִּי
אֲשֶׁר יִקְיָם אֶת כָּל הַתּוֹרָה וְנִכְשַׁל בְּדָבָר אֶחָד כָּלָנוּ מִרְבִּים לְהַכְּשִׁיל וְאֲשֶׁר לֹא יִכְשַׁל בְּדָבָר
הַוְאָ אַשְׁם אַשְׁם בְּכָלָם: **22** כִּי חָמֵר לֹא תָגַף הַוְאָ אִישׁ תְּמִימָם וּבִכְלָתוֹ לְשָׁוֹם רְסֵן גַּם לְכָל
גַּם הַוְאָ אָמַר לֹא תַּرְצַח וְאַם אִינְךֿ נָאֵף וְאַתָּה גּוֹפָ: **3** הַנָּה בְּפִי הַסּוּסִים נְשִׁים אֶת הַרְסֵן לְמַעַן
רוֹצֵחַ הַיָּה הַנִּהְיָה לְעַבְרַת הַתּוֹרָה: **12** כִּن דְּבָרוֹ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ לְנוּ וְנִהְגְּנוּ בּוֹ אֶת כָּל גַּוִּיתָם: **4** וְהַנָּה
וְכַנְּעוּ כָּנָשִׁים הַעֲתִידִים לְהַשְׁפֵּט עַל פִּי תּוֹרָת הָאֱנוֹת אֶת כִּינְדּוֹלָת הָנָה וְרוֹחֹת קַשְׁתַּיְדּוֹפָם
הַחֲרוֹתָות: **13** כִּי אִין חֶסֶד בְּדָרֵין לְאַשְׁר לֹא עָשָׂה יְהָנֵג אֶת כָּל אֲשֶׁר יִחְפֹּץ הַחֲבֵל כָּן
חֶסֶד וְהֶחֶסֶד יִתְגַּנְגֵן עַל הַדִּין: **14** אֲחֵי מָה יוּשַׁל נִמְלָא הַלְשׁוֹן אֶבֶר קָטָן הַיָּא וְגִנְדּוֹלָת הַלְשׁוֹן
לְאַיִשׁ אִם יִאָמֶר כִּי יִשְׁלֹׁו אִמְנוֹת וּמְעָשִׂים אִין בּוֹ מִה נִדְול הַיּוֹרֵד וְאֲשֶׁר קָטָנה תַּבְעִירָנוּ נִמְלָא הַלְשׁוֹן
הַתּוֹכֵל הָאָמוֹנוֹ לְהַושְׁיעֵוּ: **15** אָחָ אָוְהָתָ אֶם אֲשֶׁר יָאֵל עַולְם מֶלֶא עַלְלָה: **6** כֵּן הַלְשׁוֹן נִצְבָּת בּוֹ
יְהָיו בְּעִירָם וּבְחָסָר לְחַם יוּמָם: **16** וְאִישׁ מִכֶּם אֶבְרָינוּ הַמְּנָגָלָת אֶת כָּל הַגּוֹף וּמְלָתָתָה אֶת נִלְגָּל
יִאמֶר אֲלֵיכֶם לְכוּ לְשָׁלוֹם וְהַחְמָמוּ וְשָׁבְעֻוּ וְלֹא הַוִּתְנוּ וְהִיא לְהַוָּתָה בְּאֶשְׁנִיתָם: **(Geenna g1067)**

תָּנוּ לְהָם דֵּי מִחְסּוּר גּוֹפָם מִה תְּוֹעֵיל זֶה: **7** כִּי מֵין כָּל בְּהָמָה וְעַופָּר וּרְמַשׁ וְחוּזָה הַיּוֹם יַכְבִּשׁ
17 כִּכְה גַּם הָאָמוֹנוֹ אִם אִין בָּה מְעָשִׂים מִתָּה וְנוֹכְבָּשִׁים הָם עַל יְדֵי מֵין הָאָדָם: **8** אָכְל הַלְשׁוֹן
הַיָּא בְּעַצְמָה: **18** אָקֵד יִאָמֶר אִישׁ אַתָּה יִשְׁלַׁךְ אֵין אָדָם יַכְבִּשָּׁה אֵין מַעֲצָר לְרַעָה זוֹאת
אָמוֹנוֹ וְאַנְיִשְׁלַׁח לִי מְעָשִׂים הָרָאֵנִי נָא אֶת אָמְנוֹתָךְ וְסֵם הַמּוֹתָה מֶלֶאָה: **9** בָּה נִבְרַךְ אֶת הָאֱלֹהִים
מִתּוֹךְ מַעַשֵּׂיךְ וְאַנְיִא אָרָךְ מִתּוֹךְ מַעַשֵּׂי אַתָּה אָמְנוֹן: אָבִינוּ וּבָה נִקְלָל אֶת הָאֱלֹהִים הַעֲשִׂוִּים בְּצָלָם
19 אַתָּה מַאֲמִין כִּי הָאֱלֹהִים אֶחָד הוּא הַטְּבוּבָת אֶלְהִים: **10** מִפְּה אֶחָד יִצְאַת בְּרַכָּה וּקְלִילָה וְכַנְּ
נִמְשָׁדִים מְאֻמְנִים בּוֹ וּרְעָדִים: **20** וְאַתָּה אִישׁ לֹא יַעֲשֶׂה אֲחֵי: **11** הַוִּיכְיָעֵן מִתְּקוּנִים וּמְרוּם
בְּעַר הַתְּחִפָּן לְדַעַת כִּי הָאָמוֹנוֹ בְּבָלִי מְעָשִׂים מְמוֹצָא אֶחָד: **12** אֲחֵי הַיּוֹכֵל עַזְנָתָה לְהַזְנִיא
מִתָּה הַיָּא: **21** אֶבְרָהָם אָבִינוּ הָלָא בְּמַעְשָׂיו נִצְדָּק וִיתְהִים אוּ הַתּוֹכֵל הַגָּפָן לְהַזְנִיא תָּנִים כַּن
בְּהַעֲלָתוֹ אֶת יִצְחָק בְּנָוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ: **22** הַנְּקָעֵן אֶחָד לֹא יוּכֶל נִבְעַ מִים מַלְחוּמִים וּמַתּוֹקִים:
רָאָה כִּי הַוְתָה הָאָמוֹנוֹ עֹזֶר לְמַעְשָׂיו וּמִתּוֹךְ **13** מַי בְּכָמָחָם וּמַבּוּן יְרָאָה בְּדָרְכֵו הַטוּבָה
הַמְּעָשִׂים הַשְׁלָמָה הָאָמוֹנוֹ: **23** וּוּמְלָא הַכְּתוּב אֶת מַעְשָׂיו בְּעֲנוּתַה הַחֲכָמָה: **14** וְאָמַת קְנָה מְרָה
הָאָמָר וְהָאָמַן אֶבְרָהָם בְּיְהָוָה וְתַחַשֵּׁב לוֹ לְזִדְקָה וּמְרִיבָה בְּלִבְבָּכֶם אֶל תַּהֲלָלָוּ וְאֶל תַּשְׁקְרוּ
וַיִּקְרָא אֶחָבָה יְהָוָה: **24** הַנְּכָם רָאִים כִּי בְּמַעְשִׂים בְּאֶמֶת: **15** אֵין זֶה הַחֲכָמָה הַיּוֹרֶת מִמְעָל כִּי אִם
יִצְדָּק הַאִישׁ וְלֹא בְּאָמְנוֹנָה לְבָדָה: **25** וְכַנְּ גַם חִכְמָת אֶדְמָה הַיָּא וְחִכְמָת הַיּוֹצֵר וְהַשְׁדִּים: **16** כִּי
רָחֵב הַזּוֹנָה הַלָּא נִצְדָּק בְּמַעְשִׂים אֲסֵף אֶת בָּמָק֔ם קְנָה שָׁמֶן וְמַרְיבָה שָׁמֶן וְכָל
מְלָאִים אֶל בֵּיתָה וְתַשְׁלָחָם בְּדָרָךְ אֶחָר: רָע: **17** אָכְל הַחֲכָמָה אֲשֶׁר מִמְעָל בְּרָאֹשָׁונה
26 כִּי כָּאֵשֶׁר הַנּוֹفֵב לְבִלְיָנְשָׁמָה מֵת הַוְאָ כֵּן צְנוּעָה הַיָּא אֶפְאֶת שָׁלוֹם וּמִכְרָעָת לְכָפְרָ זְכָות
הָאָמוֹנוֹ בְּלִי מַעְשִׂים מִתָּה הַיָּא:

טוב בלא לב וללב ובלי חנפה: ¹⁸ וופרי הצדקה כואת רעה היא: ¹⁹ לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והוא בו חטא: ²⁰ בשלם יזרע לעשי השלום:

4 מאיין המלחמות והמדנים אשר ביןיכם **5** הו העשירים בכו והיללו על הצרות הלא מותך התאות המתגרות באבריכם: ² אתם אשר תבאנה עליהם: ² עשרכם בלה ובנדיכם מטהויים ואין לכם מרצחו ותקנאו והשן לא אכלם עש: ³ זהבכם וכספכם בסתם חלאה שניינו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר והיתה חלאתם בהם לעדרות ואכלת כמו אש לא התפלתם: ³ הן אתם מבקשים ואנים את בשרכם אצרים لكم אוצרות בקץ הימים: מקבלים על אשר תחפלו ברעה למען תבלו ⁴ הנה שכר הפעלים אספי קציר שרתייכם בתאותיכם: ⁴ הנאים והמנאים הלא ידעתם אשר עשקתם צעק עלייכם וצעקת הקוצרים כי אהבת העולם איבת אליהם היא וועתה החפש באה באוני יהוה צבאות: ⁵ התעדנתם בארץ להיות אהב העולם יהיה אויב לאלהים: ⁵ או והתעננתם והשמנתם את לבכם כמו ליום התרדו בנפשכם כי ליריך אמר הכתוב בקנאה טבחה: ⁶ הרשעתם והמתם את הצדיק והוא יתאה לרוח השכן בקרבונו: ⁶ וגם יndlil לחת נעה לא יפתח פיו: ⁷ לכן אחוי דמו ותויחלו חן על כן אומר אלהים לילזים ילי'ן ולענויים עד בוא הארץ הנה האכ'er מהכה לטוב תבאות יtan חן: ⁷ לכן חכנוו לאלהים התיצבו ננד הארץ בהוחילו כי ירד עליה שם יורה השטן ויבורח מפניכם: ⁸ קרבו לאלהים ויקרב ומלקווש: ⁸ כן הוויחלו נם אתם ואמצו לבבכם אליכם רחציו יידיכם החטאיהם טהרו לבבכם כי קרוב הארץ ללבא: ⁹ אחוי אל התאוננו איש חלוקי הלבב: ⁹ התענו והחאבלו ובכו שחקכם על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: יהפ' לאבל ושמחתכם ליגון: ¹⁰ המכנו לפני ¹⁰ אחוי הנבאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו יהוה והויא ירים אתכם: ¹⁰ אחוי אל תחרפו איש לכם למופת העני והתוולת: ¹¹ הנה מאשרים את רעהו חמחרף את רעהו ודין את אחיו הוא אנחנו את הסבלים את סבלנותו איוב שמעתכם מחרף את התורה ודין את התורה ואם תדין ואת אחריות הארץ ראייהם כי רחום וחנון יהוה: את התורה איןך עשה התורה כי אם שפטה: ¹² וראש דבר אחוי לא השבעו לא בשמיים ולא אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד הארץ ולא בכל שבועה אחרת וייה הן שלכם ומוי אתה כי תדין את עמידך: ¹³ הו האמרים הן ולא שלכם לא פן תפלו בידי הדין: ¹³ כי נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמנית ונעשה יציר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו שם שנה אחת לשחר בה ולהרבות רוח: ¹⁴ וולא הוא יומר: ¹⁴ איש כי יחלה בכם יקרה את תדענו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם זקני הקהלה ויתפללו בעדרו ויסוכחו שמן בשם אשר נראה כמעט רגע ואחר כליה וילך: ¹⁵ תחת יהוה: ¹⁵ ותפלת האמונה תושיע את החולה וכזה: ¹⁶ עתה תנתנו בפחוותכם וכל גואה אשר עונתיכם איש לפני רעהו ותפללו איש بعد רעהו למען תרפא כי גדור כה תפלה הצדיק

הקרא אל אלהים בחזקה: ¹⁷ אליו אנו שאנוש
היה כמנו והחפכל תפלה שלא יהיה מטר ולא
יהי מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים:
¹⁸ יושב ויתפלל והשמי ננתן מטר והארץ
הצמיחה את פריה: ¹⁹ אחוי כי יתעה איש בכם
מן האמת ואיש אחר ישיבנו: ²⁰ ידוע ידע כי
המושיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע
את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים:

הראשונה לפטרוס

משמעות אל תתנהנו בთאות אשר התאויים
בעוד הוותכם בבעלי דעת: ¹⁵ כי אם היו קדשים
בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא
אתכם: ¹⁶ כי על כן כחוב והיותם קדשים כי
קדוש אני: ¹⁷ וואם אב תקראו לאלהים השפט
בבלי משא פנים כפי מעלי איש ואיש התחלכו
נא ביראה בימי מגוריכם: ¹⁸ מודיעתכם כי לא
ברבר נפסד בכיסף או בזוהב נפדיותם מדרך
הבלכם אשר הנהלתם מאת אבותיכם: ¹⁹ כי
אם בדם יקר שלשה תמים ומום אין בו בדם
המשיח: ²⁰ הנודע מראש לפני מוסדות תבל
ונגלה באחרית הימים למענכם: ²¹ המאמינים
על פיו באלהים אשר הקים אותו מעם המתים
ויתן לו כבוד למען היהו אמונתכם גם תקווה
לאלהים: ²² זכו את נפשיכם על ידי הרוח
בשםיכם בקול האמת לאהבת אחיהם בלבד
תנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקהقلب
טההור: ²³ כנולדים מחדש במאמר אלהים החיים והקים
אם מזרע לא ישחת במארב אלהים החיים והקים
על עולם: ²⁴ כי כל בשער הציר וככל
כבוד איש ציון השדרה יבש הציר נבל ציון:
²⁵ ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר
ברשותם ^(aiōn g165) בשר لكم: ^(aiōn g165)

2 ועתה הסירו מכם כל רשות וכל מרומה
ואת הגדלות אשר אחריהם: ²⁶ ונגלה להם כי ותנפה וקנאה וכל לשון רע: ² וככללים אשר
לא לפניהם כי אם לנו שרתטו בדברים ההם מקרוב נולדו התאו לחלב השכלי והזך למען
אשר הנד לכם עתה על פי המבשרים אתכם תנדרלו בו: ³ אם אמנים טעםם כי טוב האדון:
ברוח החדש השלוח ממשימים דברים אשר ⁴ אשר נשחתם אליו אלaben היה אשר מסו
מלacci אלהים חמדיו להשקיף אל תוכם: ¹³ לכן בה בני האדם והיא נבחרה ויקרה לאלהים:
חנרו מתרני שככלכם התעוררו וקווה לחסיד ⁵ ונבניתם גם אתם כאבנים חיוט לבית רוחני
אשר יבואכם בהתנותות ישוע המשיח: ¹⁴ כבוני לכתנת קדרש להעתות זבח רוח להרצון לאלהים

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי
הפוצות פנטוס גלטיא כפודקיא אסיה וביתניה:
2 הנבחרים מוקדם כפידעת אלהים האב בקשר
הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל הזיה
רמו חסד ושלום למכביר יהו לכם: ³ ברוך
האלים אבי אדניינו ישוע המשיח אשר כרב
רחמיו שב והולד אתנו לתקוה זיהה בהקמת
ישוע המשיח מעם המתים: ⁴ לנחלה אשר לא
תשחת ולא תנאל ולא תבל הצפונה בשמיים
לכם: ⁵ הנשمرים בעז אלהים על יד האמונה
להשועה העתירה להגנות בעת קץ: ⁶ אשר
בנה תגילו אתם המתעצבים עתה מעט לפני
הצורך במסת שנות: ⁷ למען תמצא אמונהכם
המזקקה יקרה הרבה מן הזוב האבד הצורף
באש לתחלה ולכבוד ולהתפארה בהתנותות
ישוע המשיח: ⁸ אשר אהבתם ולא ראותם ואשר
עתה תאמיןם בו בלבד ראותם אותו ובכך תגילו
בשמה מפארה עצמה מספר: ⁹ בקחתכם עקב
אמונתכם תשועה לנפשיכם: ¹⁰ את התשועה
אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים הנבאים על
החסד השמור לכם: ¹¹ בחקרים לדעת מתי
ויך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח

בישוע המשיח: 6 וזה הוא שאמר הכתוב הנני בעקבותיו: 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה יסד בצדון ابن פנה אבן בבחן ויראה והמאמיין בפיו: 23 אשר שמע חרפהו ולא השיב נעה ולא בה לא יבוש: 7 ולכן לכם המאמינים היקר גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאנו אבל לסתורדים האבן אשר מסכו הובנים הייתה הآنשא בינויו על העז: 24 למען נחיה לצדקה בראש פנה ולא בן נnf ולבוצר מכם: 8 והם מאחר שנפטרנו מן החטאיהם: 25 אשר בחברתו נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת נם נועדו: נרפא לכם כי היותם צaan אבדות ועתה שבתם 9 ואתם הנכם זרע נבחר מלכחת כהנים וגוי אל הרעה פקיד נפשתיכם:

קדוש ועם סגלה למען תספרו תחולות הקורא 3 וכן את הנשים המכונעה לפני בעליכן למען אתכם מחשך אל אורו הנפלאל: 10 אשר לפניהם גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין לא עם היותם ועתה עם אלהים ואשר לפניהם אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: 2 בראותם לא רחמו ועתה מרוחמים: 11 אהובים אזהרכם כי תצענעה לכת ביראה: 3 ופארךן אל יהי כנרים ותושבים הנרו מהתאות הבשר המתגנות מבהווין במחלפות שער וערדי זהב ולביבשת נפש: 12 והתיישבו דרככם בוגדים למען יביתו אל מחלצים: 4 כי אם האדם הצפון פנימה ברוח מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרבו אתכם ענוה והשקט אשר לא יכול ויקר הוא בעני כפעלי און יכבד את האלים ביום הפקדה: אליהם: 5 כי כן התקשתו לפניהם גם הנשים 13 והכנעו לכל פקדת אדם בגליל האדון אם הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפני מלך קרואי בראש: 14 אם למשלים קרואי בעלייה: 6 כשרה אשר שמעה בקול אברהם לשלוחים מאותו לנקמת פועל און ולחالة עשי ותקרא לו אדון אשר אתן היהון לה לבנות טוב: 15 כי כן הוא חפץ אלהים אשר בעשותכם בעשותכן הטוב ולא תיראה מפחד: 7 וכן הטוב הסקרו את פי אולת האנשים אשר אין אתם האנשים שב עמן בתבונה כי כל רפה גם דעת: 16 בחפשים ולא כאלו הייתה לכם האשה ותנו לה כבוד כי נם להן יש חלק בנחלת החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: מתנת החיים פן תכלאו מחהלותיכם: 8 ובסוף 17 נהגו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלת אהבי את אלהים כבודו את המלך: 18 העבדים הכנעו האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות: 9 וכל לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה והענויים בלבד כי אם גם לפני העקשים: 19 כי אם תברכו מדעתכם כי לזאת נקראותם חсад הוא לאיש אם ישבע ממרידים ויונחה חנן למען תירשו את הברכה: 20 כי האיש החפץ למען דעת האלים: 21 כי אם חטא תחטאו חיים אהב ימים לראות טוב יציר לשונו מרע וסבלתם מכות אנדרוף מה תתhalbלי אך אם תענו ושפתיו מדבר מרמה: 22 יסור מרע ויעשה וסבלתם בעשותכם הטוב חсад הוא לפני טוב ישבך שלום וירדפהו: 23 כי עני יהוה אלהים: 24 כי לזאת נקראותם כי נם המשיח אל צדיקים ואוני אל שועתם ובפני יהוה בעשי ענה בעבורכם והשאר لكم מופת ללבת רע: 25 ומי ירע לכם אם תקנאו לעשوت הטוב:

¹⁴ אבל אשריכם גם אם תענו למן הצדקה החיים והמתים: ⁶ כי על כן התבשرونם המתים אך מוראם לא תיראו ולא תעריצו: ¹⁵ את למן ישפטו בבשר לפיה דרך בני אדם ויהיו יהוה אליהם אותו תקדשו בלבכם והוא נקנים ברוח לפי דרך אליהם: ⁷ הן קץ הכל קרב חמיד להשיב דבר בעונה וביראה לכל שאל لكن היו צנועים וערומים להחפלה: ⁸ ולפניהם כל אתכם חשבון התוללת אשר בקרבכם: ¹⁶ רוח דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב שלמה תהיו לכם למן יבשו המנאים דרככם פשעם תכסה האהבה: ⁹ היו מאראחים איש את הטובה במשיח בהלשים אתכם כפעלי און: רעהו בבעלי תלנות: ¹⁰ איש איש כמתן החסד ¹¹ כי טוב לכם אם חפץ אליהם הוא אשר תענו אשר קיבלת עזרו איש לרעהו נזירים ממניהם בשותכם הטוב משתענו בעשותכם רע: ¹² כי על חסדי אליהם הרבים: ¹³ איש כי ידבר ידי נם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הזריק כאמור אליו ואיש כי יעוז תהיעותו מתוך החיל بعد הרשעים לקרב אותנו אל האלים הומר אשר לנו אליהם למן יכבד אליהם בכל על ידי הבשר ויחי ברוח: ¹⁴ אשר בו הלק ויקרא ידי ישוע המשיח אשר לו הכבור והצע לעולמי נם לרוחות אשר במשמר: ¹⁵ אשר לפניהם לא עולמים Amen: ^{(אי) g165} ¹² אהובים בבאם בתחום האמינו כאשר חכה אליהם באך אפו בימינה כור עני למן נסתכם אל נא תמהנו כאלו קרה בהעשות התבאה אשר נמלטו אליה מעטים והם לכם דבר זר: ¹³ כי אם שמהו על אשר חלק שמנה נפשות במים: ¹⁴ זה הוא אותן הטבילה לכם בעוני המשיח למן גם תשמהו ותעלצו אשר כתה תושיע נם אנחנו לא בהסfir טנוfic בהגלוות כבודו: ¹⁵ אם יחרפו אתכם למן שם הבשר כי אם בשאל לנו מאת אליהם רוח המשיח כינח עליכם רוח הכבוד שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: ¹⁶ אשר הוא רוח אליהם אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד: לימון אליהם אחריו אשר עבר השמונה ויכנענו ¹⁷ רק אל ענה איש מכם כרצח או כניב או לפני המלאכים והדרויות והגבורות:

4 ¹⁸ ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בברון בברון לאליהם על הדבר הזה: ¹⁹ כי עת החל המשפט מבית אליהם ואם ממנה ראשונה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אליהם: ²⁰ הן צדיק כמעט יושע אף כי רשות וחוטא: ²¹ لكن נם היותכם עוד בברון: ²² כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הנוי בלבתנו בדרך אליהם הכרzon אליהם יפרקדו את נשותם ביד זמה ובתאות כסבאי יין וויל, בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים: ²³ ועל זאת תמהום **5** את הזקים אשר בקרבכם אזהיר אני מה ומונדים כי לא תרצו עמהם לשטר בזימה עמיתם הוקן ועד עוני המשיח ונם חבר לבדור כמוותם: ²⁴ אשר יגנו חשבון לפני העtid לשפט העtid להגלוות: ²⁵ רעו את עד ראליהם

אשר בידכם והשניהם עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה: 3 גם לא כמתעםרים בנחלת יהוה כי אם בהיותם מופת לצאן: 4 ויהיה בחגנות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הוקנים וחנרו כלכם שלמה רוח בהכנע איש לרעהו כי אליהם לצלים יליין ולעניהם יתן חן: 6 השפלו נפשכם תחת יד אליהם החזקה למען ירומם אתכם בעתו: 7 השליכו עליו כל יהבכם כי הוא יdag לכם: 8 התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט כאירה שאג ומבקש את אשר יבלע: 9 ועמדו ננדו חזקים באמונה ודעת כי ייחוק ויגבר וייסד אתכם: 10 ואלהו כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במישיח ישוע אחורי ענותכם מעט הוא ישלים ויהוק ויגבר וויסד אתכם: (aiōnios g166) 11 לו הכבוד והעו לעולמי עולם אמן: (ai g165)

12 ביד סלונים האח הנאמן لكم כאשר אהשבר כתבתי אלכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיר כי חסד האלים זהה אשר עמדתם בו אמת הוא: 13 חברתכם אשר בבל' הנבראה אתכם ומורקوس בני שאלים לשולם: 14 שאלו לשולם איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

השנית לפטרוס

המשיח ובאו לא בלבתנו אחריו הנדרות מחייבות כי אם ראות היו עינינו את גודלו: ¹⁷ כי ליה מאת אליהם האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוק הדרת ככבודו לאמר זה בני ייְהוָה רצחה נפשי בו: ¹⁸ ואות הקול הזה שמענו באוניינו יצא משימים בהיותנו עמו בהר הקדש: ¹⁹ ועתה דבר הנבואה יותר קים אנתנו והטיבתם עשו אשר שם לכם אלוי כמו אל נר מאיר במקומן אף עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בכליכם: ²⁰ וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואה המקרא אינה תלה בפתרון אדם מלבו: כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אליהם הקדושים:

2 ² גם נביאי שקר היו בעם כאשר ידיו גם בכם לא תῆנה אתכם להוות בטלים ובבלא עשות בכם מורי שקר אשר יכוiso כתות משחיתות פרילדעת אדניינו ישוע המשיח: כי האיש אשר ובכחם במשל אשר קنم יביא על נפשם כליזון אין אלה לו עור הוא קוצר הראות ושכח את פהאמ: ² ורבבים ילכו אחרי תועבותם ובכבודם טהרתו מחתפיו הראשונות: ¹⁰ لكن אחיו הוסיף יtan דרך האמת לנוגדים: ³ וברברי בדיו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחריתכם כי יעשו אתכם למחדר להם למן בצע בצע אשר בעשותם זאת כשול לא תכשלו: ¹¹ כי כן משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא יnos: ⁴ כי לא חס אליהם על המלאכים אשר חטאו כי יפתח לפניים לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדניינו ומושיענו ישוע המשיח: (*aiōnios*) ¹² על כן לא אחרל להוציארכם על אלה לשמרם למשפט: (*Tartaroō*) ¹³ וגם על דורותם בכל עת גם כי ידעתם והתכוונתם באמות אשר קדם לא חס וישמר רק את נח השמיini קרא היא לפנינו: ¹⁴ וואהשכ כי נכוון להזיך ולהעיר הצדקה בהביאו את המבול על דור הרשעים: אתם כל ימי היומי במשכן הזה: ¹⁵ באשר ואת ערי סדום ועמורה הפק לאפר והאישים ידעת כי מהר יעתק משכני אשר נם גלה במחפה ויישם למשל לאשר עתידים לעשות לי אדניינו ישוע המשיח: ¹⁶ ואשתדל שיהיה זמה: ⁷ ויצל את לוט הצדיק אשר הלאתו אנשי لكم תמיד גם אחריו פטירתי זכרון הדברים בליעל ההם בדרך זמתם: ⁸ כי הצדיק היה האלה: ¹⁶ כי הודיעו אתכם נברות אדניינו ישוע בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יומ

1 שמעון פטרוס עבר ישוע המשיח ושלחיו אל אשר קיבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקה אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: ² חסד ושלום יהו לכם למכביר בדעת האלים וישוע אדניינו: ³ באשר נברתו האלים נתנה לנו את כל אשר לחיים ולהסידות על ידי דעת הקורא אנתנו בכבודו והיל: ⁴ אשר בהם נתן לנו הבטחות גולדות מאיד ויקרות למן תקחו על ידן חלק בטבע אליהם בהמלצתם מכלין התאה אשר בעולם: ⁵ בעבר זאת השתדלו להעמיד באמונכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: ⁶ ובදעת את הפירות ובפירות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: ⁷ ובחסידות את האהוה ובאהוה את האהבה: ⁸ כי אם אלה תמצאה ותרבינה בכם לא תῆנה אתכם להוות בטלים ובבלא עשות בכם מורי שקר אשר יכוiso כתות משחיתות פרילדעת אדניינו ישוע המשיח: כי האיש אשר ובכחם במשל אשר קنم יביא על נפשם כליזון אין אלה לו עור הוא קוצר הראות ושכח את פהאמ: ² ורבבים ילכו אחרי תועבותם ובכבודם טהרתו מחתפיו הראשונות: ¹⁰ لكن אחיו הוסיף יtan דרך האמת לנוגדים: ³ וברברי בדיו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחריתכם כי יעשו אתכם למחדר להם למן בצע בצע אשר בעשותם זאת כשול לא תכשלו: ¹¹ כי כן משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא יnos: ⁴ כי לא חס אליהם על המלאכים אשר חטאו כי יפתח לפניים לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדניינו ומושיענו ישוע המשיח: (*aiōnios*) ¹² על כן לא אחרל להוציארכם על אלה לשמרם למשפט: (*Tartaroō*) ¹³ וגם על דורותם בכל עת גם כי ידעתם והתכוונתם באמות אשר קדם לא חס וישמר רק את נח השמיini קרא היא לפנינו: ¹⁴ וואהשכ כי נכוון להזיך ולהעיר הצדקה בהביאו את המבול על דור הרשעים: אתם כל ימי היומי במשכן הזה: ¹⁵ באשר ואת ערי סדום ועמורה הפק לאפר והאישים ידעת כי מהר יעתק משכני אשר נם גלה במחפה ויישם למשל לאשר עתידים לעשות לי אדניינו ישוע המשיח: ¹⁶ ואשתדל שיהיה זמה: ⁷ ויצל את לוט הצדיק אשר הלאתו אנשי لكم תמיד גם אחריו פטירתי זכרון הדברים בליעל ההם בדרך זמתם: ⁸ כי הצדיק היה האלה: ¹⁶ כי הודיעו אתכם נברות אדניינו ישוע בשבתו בתוכם האדיב את נפשו היירה יומ

יום בראשתו ובמשמעותו מעשי רשותם: ⁹ כי יודע הכלב שב על קאו והזהיר עליה מן הרחצה יהוה להציג את חסידיו מנסיו ולחשך את להתגלה ברפיש:

הרשעים ליום המשפט להשיב גמולים להם: ³ זאת היא האנרגיה השנייה אשר אני כתוב ¹⁰ ובכבוד את ההלכים אחרי הבשר בתאות אלכם אהובים ובשתיון עיר ברוך הzcורה תבל וביום את הממשל עז פנים הליכים את תמת לבכם: ² לזכור את הדברים הנאמרים בשירותם לבם ולא יתרדו מחרף את השורות: מוקדם בידי הנביאים הקדושים ואת מצות אדניינו ¹¹ אשר אף המלאכים הנגדלים מהם בעז וכח ומושיענו אשר נתנה בידנו השליחים: ³ וודעו לא ינדוף לפני יהוה במשפטם: ¹² והמה זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבוא כבהתה הסכלות הנולדות כחק טבעם בלבד לצים ההלכים אחורי תאות נפשם ויתליזטו ולשחת יאבדו באבד נפשם יعن חרפו את אשר ¹³ אמר: ⁴ איה הבטחת באו כי מאו שכבו דאבות לא הבינו ויישאו גמול עליהם: ¹³ אשר עדנת הכל עמד כמו מראותה הבריאה: ⁵ ונסתה יומם לעגניהם מטנפים ומום בס המתחפוקים מהם באשר לא יאבו לדעת כי מוקדם קמו במדוחיהם נפשם ואצלים ושחטים עמכם: ¹⁴ עיניהם השמיים והארץ בדבר אלהים מן המים ועל להם מלאות נאים אשר לא תחדלות מהטהוא ידי הימים: ⁶ ובכמה אבדה תבל מאו כי נשטפה ואת נפשות הפתאים יצודדו ולב מלמד בצע במיל המבול: ⁷ גם השמיים והארץ אשר לפניו להם בני המאה: ¹⁵ את הדרך היישר עזבו נצפנו בדבררו והם שמורים לאש ליום הדין ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב ואבד אנשי הרשות: ⁸ וזאת האחת אל תלם שכר העולה: ¹⁶ ותהי לו תוכחת על החטאיהם כי הבהמה האלומה דברה בקול אדים ותעציר באולת הקסם: ¹⁷ באדרותם בלי מים מהה עבים מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים כיום אחד: ⁹ ולא אחר יהוה את אשר הבטיחה כאשר יש חשבים אתה לאחרori נדפים בסערה אשר שמור להם חישך אפילו לעולם: ¹⁸ כי בדברם בנאות דברי איש כי אם בפניהם כלם לחשובה: ¹⁰ בא יבא שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את יום יהוה כנגב בלילה או השמיים בשאון יחלפו אשר אך נמלטו מיד ההלכים בדרך תועה: והיסודות יברעו והתמננו והארץ והמעשים אשר ¹⁹ חפשה יבתיחו להם והם בעצםם עבדים עליה ישרפו: ¹⁰ ועתה אם כל אלה ימננו מה לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנה: ²⁰ כי מادر חביבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות: אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדניינו ¹¹ ולהוכיח לבא يوم יהוה ולהזכיר אתו אשר ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן בNELLI השמיים ימננו באש והיסודות יברעו ונכשוו אחריות תהיה רעה מרושים: ²¹ טוב ונמסו: ¹² ואנחנו כפי הבטחתו מוחכים לשמי היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר חדשם ולא ארץ חדשה אשר צדק ילין בם: ידעהו ונסנו אחר מן המוצה הקדושה המסורה ¹⁴ על כן אהובים אשר לאלה חיכיהם שקדו להם: ²² ויקר להם כאשר יאמר משל האומות להמצוא לפני בשלום נקיים וזכרים מפשע: ¹⁵ ואות

ארך רוח אדניינו תהשבו לתשועה כאשר נם
אחיננו האהוב פולוס כתב אליכם כפי החכמה
הנתונה לנו : 16 וכן בכל אגרותיו בדרכו שם על
אללה וכחם יש דבריים קשי ההבנה והבערים
והפתאים יהפכו אתם כאשר נם יעשו לכתביהם
האחרים לאבדן נפשם : 17 ואתם אהובים אשר
ירעתם זאת השמרו לנפשתיכם פן תמשכו אחרי
טעות אנשי בליעל ונפלתם ממעצם : 18 ורבו
בחסד ובදעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח
אשר לו הכבוד נם היום ונגמ ליום העולם אמן :

(aiōn g165)

הראשונה ליוֹחָן

איןני כתוב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר הותה לכם מראש והמצוה הושנה היא הדבר אשר שמעתם מראש : 8 ו עוד מצוה חדשה אני כתוב לכם אשר היא אמתה נם בו נם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורה : 9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך : 10 האhab את אחיו יעמוד באור ומכשול אין בו : 11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע أنها הוא הילך כי החשך עור את עינוי : 12 הנה כתוב אליכם הבנים יען כי נסלוו لكم חטאיכם למען שמו : 13 כתוב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע כתוב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב : 14 כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתבי אליכם הבחורים יען כי חזקתם ודבר האלים שכן בקרבתם והתגברתם על הרע : 15 אל תאהבו את החלד ואת דבריו החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב : 16 כי כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים וגאות הdon איןנו מן אבינו כי אם מן החלד :

1 את אשר היה מראש אשר שמענו וביעינו ראיינו אשר הבטנו ואשר מששו יידינו על דבר החיים : 2 והחיים נגלו ונרא ומידרים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו : ^(aiōnios g166) 3 את אשר ראיינו ושמענו נודיעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בני ישוע המשיח : 4 ואת זאת כתבים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה : 5 וזה היא השמועה אשר שמענו ממנו וננד לכם כי האלים אור הוא וכל חשך אין בו : 6 אם אמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הדנו כובי ופעלהינו איננה אמתה : 7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא : 8 אם אמר כי אין בנו חטא הנהו מותעים את נשפטינו והאמת אין בנו : 9 ואם נתודה את חטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאינו ולטהרנו מכל עון : 10 ואם אמר כי לא חטאנו לכוב נשימנו ודברו אין בנו :

2 בני הנה כתוב אליכם את זאת לבתיי ^(aiōnios g165) והחלד עבר יعبر עם תאותיו והעשה רצון תחטאנו ואם יחטא איש יש לנו מליצ'ן לפני אבינו אלהים יעמוד לעד : 18 ילדי הנה השעה ישוע המשיח הצדיק : 19 והוא כפירה על חטאינו האחרון בא והאשר שמעתם כי יבא צד ולא על חטאינו בלבד כי גם על חטא כל המשיח כן עתה רבוי צרי המשיח ובזאת נדע כי העולם : 3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר היא השעה האחרון : 19 מאנתו יצאו אך לא את מצותינו : 4 האמר הכרתו ואת מצותינו לא משלנו הוי משלנו כי אז היו עמדים נשמר כוב הוא והאמת אין בו : 5 אבל השמר את עמנואabel למען יגלו כי לא כלם משלנו המה : דברו בו נשלה מה באמת אהבת האלים ובזאת ²⁰ אתם המשחה לכם מאת הקדוש וידעתם נדע כי בו אנחנו : 6 האמר כי בו יעמוד עליו הכל : 21 לא כתבתי אליכם יען כי לא יידעתם להתהלך בדרך אשר גם הוא הילך : 7achi את האמתה אך יען כי יידעתם אתה ואשר כל

כזוב איננו מן האמת: 22 מי הוא הכוח אם לא ולא יוכל לחתוא כי מלאחים נולד: 10 ונודעו המכחש בישוע לאמיר כי איננו המשיח זה הוא בזאת בני האללים ובוני השטן כל איש אשר צר המשיח המכחש באב ובבן: 23 כל המכחש לא יעשה צדקה איננו מלאחים וכן כל אשר בבן גם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא ככם לא יאהב את אחיו: 25 כי זאת היא השמואה הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום לכם אשר אשר שמעתם מראש לא אהבה איש את רעהו: שמעתם מראש או נם אתם תקומו בגין ובאב: 12 לא רקון אשר היה מן הרע והרנו את אחיו 25 וההבטחה אשר הבטיחנו היא חי עולמים: ומדוע הרנו יعن כי מעשייו היו רעים ומעשי אחיו 26 זאת כתבתי אליכם מפני המותעים מעשייך: 13 אל תתמהו אחי אם ישנא אתכם (aiōnios g166) אתם המשיח אשר קבלתם מאותו העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל עמדתכם וללא צטרכו לאיש אשר ילמדכם החווים על כי נאהבת את אחינו איש אשר לא כי אם כאשר תלמד אתם המשיח בכל דבר יאהב את אחיו ישאר במות: 15 כל השנאה את היא האמת ואינה כוֹב וכאשר למדה אתכם כן אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש העמדתו בו: 28 ועתה בונים מעמדתו למן יאמץ לא יתקימו בו חי עולמים: (aiōnios g166) 16 בזאת לבנו בהראותיו ולא נבוש מפניו בבו: 29 אם הכרנו את אהבה כי הוא נתן את נפשו בעדרנו ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה גם אנחנו חיבים לחת את נפשתון بعد אחינו: 17 ואיש אשר לו נכסיו בעולם והוא ראה את אחיו נולד ממנו:

3 ראו מה גדרה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האללים על כל העולם אינו ידע אתנו יعن כי אותו לא ידע: 2 אהובי עתה בנים לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה אך ידענו כי בהנחותנו נדמה לו כי נראתו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקווה כזאת ישרה את עצמו כאשר טהור נם הוא: 4 כל העשה חטא נם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא: 6 כל העמד בו לא יחתא כל החוטא לא ראה נם לא ידע: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן כי השטן חטא מרראש ליאת 4 אהובי אל האמינו לכל רוח כי אם בחנו נגלה בן האללים להפר את פעולות השטן: הרוחות אם מלאחים מהה כי נביין שקר רבים 9 וכל הנולד מלאחים לא יחתא כי זרעו בו יקום יצאו לעולם: 2 בזאת תכירו את רוח אלהים

כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בברור בעולם זה: ¹⁸ אין אימה באהבה כי אם אהבה מלאלים הוא: ³ וכל רוח אשר אינו מודה השלמה תגרש את האימה כי באימה מעצבה בישוע האדון כי בא בברור לא מלאלים הוא ואשר באימה איןנו שלם באהבה: ¹⁹ אנחנו וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו אהבם אותו כי הוא קדם לאהבה אנתנו: ²⁰ כי כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: ⁴ אתם יאמר איש אהב אני את האלים והוא שנא את הבנים הנכדים מלאלים ונצחחים אתם כי אשר אהו כוב הוא כי אשר לא אהב את אחיו אשר בכם נודול הוא מאשר בעולם: ⁵ הימה מן העולם הוא ראה איככה וככל לאהבת את האלים אשר על כל מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: איןנו ראה אותו: ²¹ זו זאת המצווה יש לנו מאותו כי ואנחנו מלאלים הננו היהוד את האלים ישמע אהבת את האלים גם את אחיו:

אלינו ואשר איןנו מלאלים לא ישמע **אלינו** **5** כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: ילד מלאלים וכל אהבת את מולדיו יאהב נם ⁷ אהובי נאהב נא איש את רעהו כי אהבה את הנולד מאותו: ² בזאת נדע כי נאהב את בני האלים באhabitנו את האלים ובשמרנו יודע את האלים: ⁸ ואשר איןנו אהב לא ידע את האלים כי האלים הוא אהבה: ⁹ בזאת נראה אהבת האלים לנו כי שלח האלים את בנו את יחידו ליעולם למען נחיה על ידו: ¹⁰ בזאת הוא אהבה לא שאנחנו אהנו את האלים כי אם הוא אהב אותנו ושלח את בנו לכפרה על חטאינו: ¹¹ אהובי אם ככה אהב אתנו האלים נם אנחנו חווים לאהבה איש את והrho ה הוא המעד כי הרוח הוא האמת: ⁷ כי שלשה המה המעמידים בשמיים האב הרבר וrho הקדש ושלשתם אחד המה: ⁸ ושלשה המה המעמידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה: ⁹ אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלים גROLה ממנה כי זאת היא עדות האלים אשר העיד על בנו: ¹⁰ המאמין בגין כל המודה כי ישוע הוא בן האלים האלים שכון בו והוא באלים: ¹⁶ ואנחנו ידעו ונאמן באהבה אשר אליהם אהב אתנו האלים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלים והאלים עמד בו: ¹⁷ ובזאת נשלה בנו אהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו כן נם אנחנו

האליה בבנו המה : (aiōnios g166) 12 אשר יש לו הבן
יש לו החיים ואשר אין לו בן האלים אין לו
ה חיים : 13 זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם
בן האלים למען תדעון שיש לכם חי עולם
ולמען תאמינו בשם בן האלים : (aiōnios g166)

14 וזה הוא בוחנו אליו אשר אם נשאל בדבר
כפי רצונו ישמענו : 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל
אשר נשאל נדע גם זאת כי נשין את המשאלות
אשר שאלנו ממנו : 16 איש כי יראה את אחיו
חוטא חטא אשר לא למות שאלי ישאל בעדו
ויתן לו חיים לכל אשר חטא לא למות הן יש
חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו : 17 כל
מעשה שלא כמשפט חטא היא וייש חטא שלא
למות : 18 ידענו כי כל הנולד מאת האלים
לא יחטא כי אשר ילד מאת האלים ישמר את
נפשו והדרע לא יגע בו : 19 ידענו כי מאללים
אנחנו וכל העולם ברע הוא : 20 וידענו כי בא בן
אללים ויתן לנו בינה לדעת את האמתי ובאמת
אנחנו בבנו ישוע המשיח זה והוא האל האמתי
והחי העולם : (aiōnios g166) 21 בני השמרו לכם מן

האלילים אמן :

השנית ליוֹחָנֵן

1 הוקן אל הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתכם באמת ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת: **2** למען האמת העמדת בקרביו **3** יהו עמכם (aiō g165) **4** שמחתי למאך כי מצאתי מבניך מתהלך באמת כמצוה אשר קבלנו מאות האב: **5** ועתה מבקש אני מנק גבירה ולא ככתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר הותה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: **6** זו זאת היא אהבה אשר נתהלך במצוותיו זאת היא המצווה אשר שמעתם מראש להתחלך בה: **7** כי מטעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצד המשיח: **8** השמרו לכם פן תאבד ממנו פעלתנו כי אם נכח משכורתנו שלמה: **9** כל העבר על תורה המשיח ואני עמד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו נם האב נם הבן: **10** כל הבא אליו ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא תשאלו לו לשلوم: **11** כי השאלה בשלומו הוא משתף במעשהיו הרעים: **12** הרבה לי לכחב אליכם ולא חפצתי בניר ובידי כי אקווה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה: **13** בני אחوتך הבהיר שאלים לשולם אמן:

השלישית ליהו

1 הוקן אל ניוס החביב אשר אני אהב אותו
באמת: **2** חביבי חפציו הוא כי ייטב לך בכל
דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך: **3** כי שמחתי
למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמרתך אשר
מתהלך באמות אתה: **4** אין לי שמחה גדרלה
מלשמע את אשר בני יתהלך באמות: **5** חביבי
באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארכדים:
6 אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף
תיטיב לעשות בלחיך אתם כאשר יאתת לפני
אליהם: **7** כי בעבר שמו יצאו ולא לקחו מאומה
מן הנויים: **8** על כן חיבים אנחנו לקביל אתכם
למען נהיה עזרים לאמות: **9** אני כתבתי אל
הקהלת אך דיוטריפס המתואה להווות עליהם
לרראשינוינו מקבל ארגנו: **10** על כן בכאי אזכיר
את מעשיו אשר הואעשה בספרו עליינו דברים
רעים ולא דיו שלא קיבל את האחים כינם ימנע
את החפצים לקבל וונגרשם מתווך הקהלה:
11 חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה
טוב הוא מלאחים והעשה רע לא ראה אה
האלים: **12** על דימטריאוס העידו הכל ונם
האמת עצמה ונם אנחנו מעידים עליו וידעתם
כי עדותנו היא נאמנה: **13** הרבה לי לכתוב ולא
חפצתי לכתובalic בדיו ובקנה: **14** אבל אקווה
לראותך בנהריה ופה אלה נדבר:](John III
1:15) שלום לך הרעים שאלים לשולם שאל
לשולם הרעים לאיש איש בשמי:

וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בכלי

מים הנדפים מפני רוח עצי חurf באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו: ¹³ משבריהם עזים אשר יגשוdish כבבים תעימים אשר חזק אפלת צפון להם עד עידן ^(aiōn g165) ^(aiōn g166) ¹⁴ וגם חנו השביעי לאדם נבא לאלה לאמור הנה יהוה בא ברכבה קדשו: ¹⁵ לעשות משפט בכלם ולהוכיח כל רשי הארץ על כל מעשי רשותם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאיהם אנשי רשות: ¹⁶ אלה הם הרוגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדורי פנים יעקב שחר: ¹⁷ ואתם האחובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחי אדניינו ישוע המשיח: ¹⁸ בדברם אליכם לאמור הנה באחרית הימים יבוא לצים ההלכים אחרי תאותם רשותם: ¹⁹ אלה הם הפרושים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם: ²⁰ ואתם האחובים הבנו באמונתכם הנעה על כל בקרשתה והתפללו ברוח הקדש: ²¹ ושמורתם את נפשותיכם באחבת אליהם וחכיותם לרחמי אדניינו ישוע המשיח לחיי העולם: ^(aiōnios g166) ²² הבידלו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים: ²³ ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מtower האש ונעלתם נם יכל לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בשwon תמיימים לפני כבודו: ²⁵ לאליהם אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעו והמשלה מעתה ולעולם עד

אמן: ^(aiōn g165)

1 יהודה עבר ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראיים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח: ² רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למיכיר: ³ אהובי בהשדרה לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעני לזרזם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעמי אחד לקודשים: ⁴ כי התננו לבו מקצת אנשים הכתובים מאו למשפט זהה אנשי רשע ההפלים את חד אליהם לזרם וכפרים באלהים המשל הייחיד ובאדניינו ישוע המשיח: ⁵ וויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר יידעתם כי הויש עי יהוה את העם מצרים וישמד אחרי כן את אשר לא האמינו: ⁶ וಹמלאים אשר לא שמרו את משרותם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובaphaelה למשפט היום הנadol: ^(aiōdios g126) ⁷ כאשר סדום ועמורה והערים סביבותיהם אשר הוננו כמותם וילכו אחריبشر זר וזהו כראוי כי נמסרנו למוסר אש עולם: ^(aiōnios g166) ⁸ וכן גם בעלי החלמות האלה מטמאים את הבשר ואת המשלה ינאזו ואת השරוטות יחרפו: ⁹ ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אותו על ארונות נוית משה לא מלאו לבו לחרץ משפט גדורפים כי אם אמר יגער יהוה בך: ¹⁰ ואלה מנדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מהק טבעים כבהתנות הסכלות בהמה ישחרו את נפשם: ¹¹ אויהם כי ברוך קין הילכו וישתקעו בתועת כלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו: ¹² הלא צורי מכשול המה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש ייכלו

חִזּוֹן יוֹחָנָן

זהב על לבו: ¹⁴ ורואהו ושערו לבנים כצמר

צחר כשלג ועינוי כלכת אש: ¹⁵ ומרגנלו כיון
נחתת קלל צדיפות בכור וקולו כקול מים
רכבים: ¹⁶ יוחיה לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפני
ויצאת חרב פיפוית חרדה ופנוי כשם המשair
בנבורתו: ¹⁷ וכבראי אותו ואפל לרנלו כמת
וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון
והאחרון והחי: ¹⁸ ואהרי מות והנני חי לעולמי^(א)
עלולים אמן ובידי מפתחות שאל ומוות: ^(א)
^{(g)165, Hadēs g86} ¹⁹ ועתה כתוב את אשר רأית ואשר
עשה עתה ואשר עתיד להיות אחריו כן: ²⁰ את
סוד שבעת הכוכבים אשר רأית ביוםינו ואת
שבע מנרות הזוב שבעת הכוכבים הם מלאכי
שבע הקהילות ושבע המנרות אשר רأית שבע
קהילות הננה:

2 אל מלאך קהיל אפסוס כתוב כי אמר
דקרחו וספדו עליו כל משפחות הארץ כי יהיה
אמן: ⁸ אני אלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה שבע מנרות הזוב: ² ידעתיך את מעשיך ואת
אללים ההיות והיות ויבוא אלהי צבאות: ⁹ אני מלך ואת סבלך וכי לא תוכל שתאת את
יוחנן אחיכם וגם תחבר לכם בלחץ ובמלכות הרשעים ותנסה את האמורים שליחים אנחנו
ובஸלנותם למען ישוע המשיח הייתי בא אליו ואינם ותמצאים כובדים: ³ ואתה נשאת הרבה
שםו פטמוס בעבר דבר האלים ובעבר ויש לך סבלנות ולמעןשמי לא יעפע: ⁴ אך
עדות ישוע המשיח: ¹⁰ ואהרי ברוח ביום האדון יש לי عليك כי עזבת את אהבתך הראשונה:
ואשמע אחרי קול נדול כקהל שופר: ⁵ ויאמר זכר אפוא אי מזה נפלת ושבה ועשה מעשיך
אני אלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר הראשנים ואמ לא הנני בא عليك מהר ונשחתי
אתה ראה כתוב אל ספר ושלח瞳ו אל הקהילות מנורתך ממוקמה אם לא תשוב: ⁶ אבל זאת
אשר באסיה לאפסוס ולזמירנא ולפרגנוס היא לך כי תנסה את מעשי הניקלסים אשר
ולתיאטרא ולסדריס ולפילדפיא וללודקיא: ⁷ שנאותים גם אני: ⁷ מי אשר אין לו ישמע את
זאת וראות את הקול המדבר אליו ויהי אשר הרוח אמר לקהילות המנץח אתן לו לאכל
בפנותי ורא שבע מנרות זהב: ¹³ ובתוך שבע מעז החיים אשר בתוך נן עדן לאלהים: ⁸ ועל
המנרות דמותה בן אדם לבוש מעיל וחגור אוור מלאך קהיל זמירנא כתוב כי אמר הראשון

1 חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלים
להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה
והוא הודיע בשלהו ביד מלאכו לעבדיו יותן:
2 אשר העיד דבר האלים ועדות ישוע המשיח
ואת כל אשר ראה: ³ אשרי הקורא ואשרי
השמיעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר
כחוב בה כי קרובה העת: ⁴ יוחנן אל שבע
הקהלות אשר באסיה חסך לכם ושלום ממא
כסאו: ⁵ ומאת ישוע המשיח העדר הנאמן ובכור
מן המותים ועליהם למלכי ארץ לו אשר אהב
אתנו ובדמו גאלנו מחתנתינו: ⁶ ויעש לנו
למלךים וכחנים לאלהים אכבי הכבוד והעו
לעלומי עולמים אמן: ^(א) ⁹ והנה הוא בא

והאחרון אשר מת ויהי: ⁹ יידעתי את משיחך על מטה ואת המנאים אתה בצרה נדולה אם אתה צרך ואות רישך ואולם עשיר אתה ואת לא ישבו ממעשיהם: ²³ והרנטי במוות את בינה גדור האמרם יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסיות וידעו כל הקהילות כי אני חקר כלויות ולכ' השטן: ¹⁰ אל תירא את אשר עלייך לסלל הנה ונתני לכם לכל איש כפרי מעליו: ²⁴ אבל עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטרא כל למען תנסו והייתם בצרה שרת ימים היה נאמן אשר אין להם הלקח ההוא ולא ידע או עתודות עד מוות ואתנה לך עטרת החיים: ²⁵ מי אשר און השטן כאשר הם מתהלים לא אשים עליהם לעין נזק במותה השני: ²⁶ ואל מלאך קהיל פרגנום כי אבואה: ²⁶ והמנצח שומר את מעשייך עד עת קץ כתוב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדרה: אתון לו שלטן על הגנים: ²⁷ ורדעם בשבט ברזול יידעתי את משיחך ואת מקום שבתקך אשר שם כלוי יציר נפיצו כאשר קבלתינו נס אנכי מאת כסא השטן ותרבק בשמי ולא שקרת באמונתי אבי: ²⁸ ונתנו לו כוכב השחר: ²⁹ מי אשר און נס בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם לו ישמע את אשר הרוח אמר לkahلوות:

3 מקום מושב השטן: ¹⁴ אך מעט יש לי עלייך כי ³ ואל מלאך קהיל סדרדים כתוב כה אמר אשר לו שבע רוחות אלדים ושבעת הכהנים הורה את בליך לתחת מכשול לפני בני ישראל ידעתי את משיחך כי לך שם כאלו אתה כי והנק מות: ² שקד וחוזק את השארית הקורובה למות כי לא מצאתו משיחך שלמים לפני האלים: זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקר הנני בא עלייך כנגב ולא תדע בא זו שעיה אבא עלייך: ⁴ יש לך גם בסדרדים שמות מעטים אשר לא נאלו את מלבושיםיהם וויהלכו אתי לבש לבנים כי ראים המקביל: ¹⁸ ואל מלאך קהיל תיאטרא כתוב אמר בן האלים אשר עיניו כלבת אש האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי מהבבון מן המן הגנוו ונתני לו אבן לבנה ועל מהרחה ונלחמתי בהם בחרב פי: ¹⁷ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לkahلوות המנצח אכלילנו מן המן הגנוו ונתני לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי מהבבון כתוב כי תנייה את האש איזבל האמרה והברתך ואמונהך וubarתך וסבלך וכי משיחך והמקובל: ¹⁹ יידעתי את משיחך ומרגנלו כעין נחשת קלל: ²⁰ אך מעט אחרוניים רבים הם מן הראשנים: ²⁰ אך מעט יש לי עלייך כי תנייה את האש איזבל האמרה כי היא נביאה ללמד ולהתעורר את עברי לזונות ולאכל זבחו אלילים: ²¹ ואתנו לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מרזונותיה: ²² הני מפיל אתה

לך ותשמר את דברי ולא כחשת בשמי: ⁹ הַנִּי **4** ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נתן אנשים מכנסית השטן האמריהם יהודים נפתח בשמי והקהל הראISON אשר שמעתו אנתנו ואינם כי כובים המה הנני עשה אשר יבאו כקהל שופר מדבר אליו אמר עלה הנה ואראך להשתהות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתיך: את אשר היה היה אחורי כן: ² וכרגע הדיברי ¹⁰ יען שמרת דבר סבלנותי אשمرך גם אנכי ברוח והנה כסא נראת בשםים ואחד ישב על משעת הנסיעון העתירה לבוא על חבל כללה הכסא: ³ והישב מראהו כמראה אבן ישפה לנוסות את ישבי הארץ: ²² הַנִּי בא מהרה ואדם וקשת סביב לכסה ומראיה כעין ברקחת: החזק באשר לך למן לא יקח איש את נזרך: ⁴ וסביב לכסה ארבעה ועשרים כסאות ועל ¹² המנצה אהנו לעמוד בהיכל אלהי ולא הכסאות ראיתי את ארבעה ועשרים הוקנים יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אלהי ישבים והם לבשי בגדים לבנים ועתרות זהב ואת שם עיר אלהי ירושלים החדש ברשיהם: ⁵ ומן הכסא יוצאים ברקים ורעים ממשימים מעם אלהי ואת שמי החדש: ¹³ מי אשר וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אזן לו ישמע את הרוח אמר לקהלות: אשר שם שבעה רוחות האלהים: ⁶ ולפני הכסא ¹⁴ ואל מלאך קהל לודקיא כתוב-ca אמר האמן ים זוכיות כעין הקrho ובין הכסא וסביב לכסה העדר הנאמן והאמותי ראשית בריאות האלהים: ארבע חיות מלאות עיניהם מלפניהם ומאחריהם: ¹⁵ ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה זודמות החיה הראשונה כאלהי והחיה השנייה מי יתן והיות קר או חם: ¹⁶ כי עתה פושר אתה כשור ופני החיה השלישית בפני אדם זודמות ולא קר ולא חם על כן אקייך מפני: ¹⁷ כי אמרת החיה הרביעית כנשך מעופף: ⁸ ולכל אחת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ארבע החיות שש כנפים מסביב ולפנימה ידעת כי אמלל אתה ודווי וענו ועור וערם: הנה מלאות עיניהם ואין דמי להן יומם ולילה ¹⁸ אני איעץ לפנות מatoi זהב צרווף באש למן ואמרות קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות העשיר ובגדים לבנים למן תחסה בהם ולא היה והוה ויבוא: ⁹ ומדמי תה החיות כבוד תראה בשת ערחות ולמשח ענייך קלוריות והדר ותודה לשב על הכסא אשר הוא חי למן תראה: ¹⁹ אני את כל אשר אהב אוכחים לעולמי עולמיים: (^{g165}) ¹⁰ או יפלו עשרים ואיסרים לכון תשקד ותשוב. הני עמד לפתח וארבעה הוקנים על פניהם לפני הישב על ודק והיה כי ישמע איש לקהל ופתח הפתח הכסא והשתחו לחוי עולמי העולמיים ושמו את אבאו אליו לסעוד עמו והוא עמוני: ²¹ המנצה עתרותיהם לפני הכסא אמר: ^(ai65) ²⁰ לך אנחנו לשבתesti עלי כסאי כאשר נצחתי גם נאה אדניינו לקחת כבוד והדר ועו כי אתה אנכי ואשב את אבי עלי כסאו: ²² מי אשר אזן לו בראש הכל והכל ברצונך היי ונבראו:

ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

5 ² וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות: ² וארא

מלאך אביר קורא בקול נדול מי הוא הזוכה **6** וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו: **3** ולא יכול החותמות ואשמע אחת מארבע החותמות מדברת איש נם בשם נם בארץ גם מתחת לארץ יכול רעם לאמר בא וראה: **2** ואביש והנה סוס לפתח את הספר או להביט אליו: **4** ואביך בכיו לבן והרכב עליו קשת בידו ונתן לו עטרה נדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את ויצא מנצח ולמען נצח: **3** וכפתחו את החותם הספר ולקראבו או להביט אליו: **5** ויאמר אליו השני ואשמע את החיים השנית אמרת בא וראה: אחד מן הזוקנים אל תבכה הנה נצח האדריה **4** ויצא סוס שני והוא אדם ורכב עליו נתן לשאת אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את השלים מן הארץ למן יחרנו איש את אחיו הספר ולהתיר שבעת חותמיו: **6** וארא והנה ונתן לו הרב נדולה: **5** וכפתחו את החותם בין הכסא וארבע החותמות ובין הזוקניםשה עמד השלישי ואשמע את החיים השלישית אמרת כמו טבוח ולו שבע קרניים ושבע עיניים אשר בא וראה ואביש והנה סוס שחדר והרכב עליו הם שבעה רוחות האלים השלוחים אל כל מאונם בידו: **6** ואשמע קול מותך ארבע החותמות הארץ: **7** ויבא ויקח את הספר מימין היושב על לאמר קב חטים בדין ושלשה קבים שעירים הכסא: **8** ויהי בחתתו את הספר ויפלו לפני בדין ואת השמן והיין אל תשחת: **7** וכפתחו השה ארבע החותמות ועשרים וארבעה הזוקנים את החותם הרביעי ואשמע את החיים הרביעית ואיש איש כנור בידו וקערות והב מלאת קטרת אמרת בא וראה: **8** וארא והנה סוס ירך רקע אשר הנה הפלות הקדושים: **9** וישרו שיר חדש והרכב עליו שמו המות ושאל ויצאת לרגליו לאמר לך נאה ללקחת את הספר ולפתח את וינתן להם שלטן על רביית הארץ להמית חותמייו כי אתה נשחתת ובדמך קניתנו לאלים בחרב וברעב וכברב ובכיתת הארץ: **(Hadēs)** מכל משפה ולשון וכל עם וגוי: **10** ותעשה אתם **(g86)** וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת מלכים וכוהנים לאלהינו וימליך על הארץ: למיזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלים וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ועל העדות אשר היה להם: **10** ויזעקו בקול ולחיות ולזוקנים מספרם רבבו רבעות ואלפי נדול ויאמרו עד מותי אדרני הקדוש והאמתי אלפיים: **12** קראים בקול נדול נאה לשזה הטבוח לא תשפט ולא תקים את דמיינו מישבי הארץ: לחת עז ועשර וחכמה ונברורה והדר וכבוד בויתן לאיש מיהם שמלוות לבנות ויאמר וברכה: **13** וכל בריה אשר בשם נם ובארץ אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר ומתחת הארץ ואשר על הים וכל אשר בהם העברים ואיזיהם העתודים להרג את כלם שמעתי אמרים לאמר לשב על הכסא כמותם: **12** וארא בפתחו את החותם הששי ולשה הברכה וההדר והכבוד והעו לעולמי והנה רعش נדול היה ויקרר המשש כשק שער עולמים: **14** ותאמRNA ארבע החותמות והירח נהפק לדם: **13** וכוכבי השמים נפלו מן ושדים וארבעה הזוקנים נפלו על פניהם ארצתה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פניה: **14** והשדים משוו ספר גnell וכל הדר ואי ישתחוו לחו עולמי העולמים:

הנתקו ממקומות: ¹⁵ ומבעלי הארץ והרוגנים ושדי לאלהינו היושב על הכסא ולשה: ¹⁶ וכל האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב ליקנים בן חרים התחבאו במערות ובסלעים הרים: ¹⁷ ולארכע החווית ויפולו על פניהם לפני הכסא ¹⁸ ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו לנו ושתחוו לאלהים: ¹⁹ ויאמרו אמן הברכה וכsono מפני היושב על הכסא ומפני חמת השה: והכבוד והחכמוה והתודה וההדר והכח והעו ²⁰ כי בא יום עברתו הנдолומי יכול להתייצב: לאלהינו לעולמי עולם אמן ²¹ ויען ^{a:165} ²² ²³

7 ואחרי כן ראיتي ארבעה מלאכים עמדים אחד מן היקנים ויאמר אליו אלה המלבשים בארכע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות בdry לבן מי מהה ומאיין באו: ²⁴ ואמר אליו הארץ למן לא תשב רוח לא בארץ ולא בים אדני אתה ידעת ויאמר אליו הם הבאים מן ולא בכלל עז: ²⁵ וארא מלאך אחר עליה ממרח הצרה הגדולה ויכבשו את שמלתם וילבנום שמש ובידו חתמה אליהם חיים ויראה בקול בدم השה: ²⁶ לכן הנם לפני כסא האלים נдол אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם ושרותים אותו בהיכלו יומם ולילה והישב על לחבל הארץ והם לאמר: ²⁷ אל תחבלו את הכסא יתן משכנו עליהם: ²⁸ לא ירעבו עוד ולא הארץ ואת הים ואת העז עד אם חתמנו את יצמאו ולא יcum שם שרב: ²⁹ כי השה אשר עבדי אלהינו על מצחויהם: ³⁰ ואשמע מספר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים החתוםים מנה אלף וארבעים וארבעה אלף ינהלם ומה אליהם כל דעה מעיניהם:

וזם החתוםים מכל שבטי בני ישראל: ⁵ לשבעת **8** וכפתחו החתום השביעי ותהי דרומה יהודה החתום שנים עשר אלף לשבעת רואובן בשם כחזי שעה: ² וארא את שבעת המלאכים החתוםים שנים עשר אלף לשבעת גדי החתוםים אשר עמדו לפני האלים וינתנו להם שבעה שנים עשר אלף: ³ לשבעת אשר החתום שנים שופרות: ⁴ ויבא מלאך אחר וייגש אל המזבח עשר אלף לשבעת נפתלי החתום שנים עשר ומחת זב בידיו ונתנת לו קתרת הרבה לתהה אלף לשבעת מנשה החתום שנים עשר אלף: ⁵ עם תפלה כל הקדושים על מזבח הזהב אשר לשבעת שמעון החתום שנים עשר אלף לשבעת לפניו הכסא: ⁶ ויעל עשן הקטרת עם תפלה לוי החתום שנים עשר אלף לשבעת יששכר הקדושים מיד המלאך לפני אליהם: ⁵ ויקח החתום שנים עשר אלף: ⁸ לשבעת זבולון החתום המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח שנים עשר אלף לשבעת יוסף החתום שנים וישליך על הארץ וייחי קולות ורעם וברקים עשר אלף לשבעת בנימין החתום שנים עשר וrush: ⁶ ושבעה המלאכים מהם אשר בידם אלף: ⁹ ואחרי כן ראיyi ותגה המון רב אשר שבעת השופרות התעדדו לתקע: ⁷ והמלאך לא יוכל איש למנתו מכל הגוים והמשפחות הראשון תקע בשופר וידי ברד ואש בלולים והעמים והלשנות ויעמודו לפני הכסא ולפניהם בדם ותשליך ארצתה ותשרפ שלישית הארץ וכל השה מלבים שמילות לבנות וכפות תמרים יرك עשב נשרפ: ⁸ והמלאך השני תקע בשופר בידיהם: ¹⁰ ויקרא בקול נдол לאמר היישעה

והנה כדמות הר נדול בער באש השלך אל אדם: 8 וושער להם כשער נשים ושניהם שני תוך חיים ותהי שלישית חיים לדם: 9 ותמתה אריה: 9 ושרינימ להם כשרני ברזול וקול שלשית כל נפש חיה אשר בים ושלשית האניות כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים נשחתה: 10 והמלך השלישי תקע בשופר ויפל למלחמה: 10 זונבות להם כזונבות עקרבים מן השמים כוכב נדול בער כלפיך ויפל על עקדצים בזונבותם והשלטו לעונתו את בני האדם שלשית הנחרות ועל מעינות המים: 11 לשם המשחה חדשם: 11 וממלך התהום הוא מלך הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים לצלונה עליהם ושמו אבדון בעברית והוא אפולוין ורבים מבני אדם מתחוו מן המים כי מרים היו: בלבון יון: (Abyssos g12) 12 הצרה האחת חלפה 12 והמלך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית הולכה לה והנה באות אחרת עוד צרות שתים: המשמש ושלישית הירח ושלישית הכוכבים 13 והמלך השני תקע בשופר ואשמע קול אחד למען תהשך שלישתם והיוום לא יאיר שלישתו מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים: וכן גם הלילה: 13 וארא ואשמע מלך אחד 14 ויאמר למלך השני אשר השופר בידו מעופף במרום הרקיע הקורא בקול נדול אווי התר את ארבעה המלאכים ההם האסורים אווי לישבי הארץ מאשר קלות שופר שלשת על הנהר הנדול נהר פרת: 15 ויתרתו ארבעה המלאכים אשר היו נכנומים לשעה וליום ולהחדש המלאכים העתידים לתקע:

ולשנה להמית שלישית בני האדם: 16 וידי מספר צבאות הזרים שני רבו רביבות ואני שמעתי מספרם: 17 וכן ראייתי במורה את הסוסים ורכבייהם אשר שרינוותיהם כעין אש והכלת ונפרית וראשי הסוסים בראשו ארויות והצא מפיהם אש וקיטור ונפרית: 18 ותמתה שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובנפרית היצאות מפיהם: 19 כי כה הסוסים בפייהם כי זונבות דומים לנחשים ויש להם ראשים וביהם ישחיתו: 20 ושאר בני אדם אשר לא נהרגנו במגיפות האלה בכל זאת לא שבנו ממעשי ידיום מהשתחות עוד לשדים ולעצבי זhab וכסוף ונחשת ואבן וען אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו: 21 ולא שבנו מדרכם לרצח ולכשוף ולזנות ולגנב:

9 והמלך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח בארץ התהום: (Abyssos g12) 2 ויפתח את בארץ התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן נדול ויחשך המשמש והركיע מקיטר הbabar: 3 וממן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטן שלטן עקרבי הארץ: 4 ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירך ולא כל ען כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחוותם: 5 ולא נתן להם להם ככאב איש אשר יכהו העקרב: 6 ובכיהם הדם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאו אותו וישאלו את נפשם למות והמות יברוח מהם: 7 ויהי מראה הארץ כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם עטרות כעין זהב ופניהם כפני

10 וארא מלאך אחר אביך יורד מן השמיים חדשים: 3 ואותן לשני עדי ונבאו ימים אלף והוא עטה ענן ועל ראשו כמורה קשת הענן ופניו ומאתים וששים ממחסינים בשקים: 4 אלה הם כשמי ורנלו כעמוני אש: 2 ובידו ספר קטן שני הוויטים ושתי המנרות העמדים לפני אלקי תחוח ווישם את רגלו ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 5 וכוי יבקש איש להרעד להם תצא אש הארץ: 3 ויקרא בקול גדול כאשר ישאג הארץ מפיהם ואכלת את איביהם וכן כל המבקש ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולותיהם להרעד להם מות ימות: 6 ולהם השלטן לעזב 4 וכדבר שבעת הרעמים בקולותיהם חפצתי את השמיים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו לכתב ואשמע קול מן השמיים לאמר חזום על המים להפכם לדם ועל הארץ להכחה בכל את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב גנע מדיה חפצנו: 7 ואחריו השלים עדותם החיה זאת: 5 והמלאך אשר ראיתו עמד על הים העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל ועל הארץ הרים ירו אל השמיים: 6 יושבע בחוי להם והרגתם (g165 Abyssos) 8 והויה נבלתם עולמי העולמי אשר ברא את השמיים וכל ברוחב העיר הנדולה הנקראת כפי הרוח אשר בהם הארץ וכל אשר בה והם וכל אשר בשם סדום ומצרים אשר שם נצלב גם ארינו: בו כי לא יהיה עוד זמן: 7 אך בימי ורביכם מן העמים והמשפחות והלשנות והגויים קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את סוד האלים אשר בשר את עבדיו הנביאים: גויתם לשום בקרים: 10 ויישבי הארץ ישמו 8 והקהל אשר שמעתי מן השמיים שב לדבר אליו עליהם ויעלו וישלו מנות זה זהה כי שני לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתח אשר הנביאים אלה הכאיבו את ישבי הארץ: בו יהיו ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אחורי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר מאת האלים ויעמדו על רגליך והוא נדול מן אליו קח ואכל אותו וימר לבטך אבל בפיק נפלת על כל ראייהם: 11 ויישמעו קול נדול מן יהוה מותוק כדבש: 10 ואקח את הספר מיד השמיים מדבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו המלאך ואכלתו ויהי בפי כדבר למותוק ואחריו בענן השמיימה ושנאייהם ראים אתם: 11 ובשעה אכלו אותו וימלא בטנו מרורים: בו יאמר אליו היה רעש נדול ותפלعشירית העיר עלייך לשוב להנבא עוד על עמים וגויים ולשנות ושבעת אלפיים שמות בני אדם נהרגנו ברעש והנסרים רעה אהוזם ויתנו כבוד לאלקי השמיים: 14 הצרה הדונית חלפה הלה והנה הצרה השלישית מהרה TABOA: 15 והמלאך השביעי תקע בשופר וייחי קלות גורדים בשמיים ויאמרו הנה מלכת העולם הייתה לאדרינו ולמשיחו והוא מלך לעולמי עולמיים: (g165) 16 ועשרים וארבעה חזקים הישבים לפני

11 ויתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת המשתחים בו: 2 ואת החizer אשר לפניה להיכל השלך חוצה ואל המדרנה כי נתנה לנוים ורמסו את העיר הקדרה ארבעים ושנים

האללים על כסאותם נפלו על פניהם וישתחו אל הינו יומם ולילה: וזהם נצחחו למשך דם לאלילים: ¹⁷ ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה השה ולמשך דבר עדרותם ולא אהבו את נפשם אלילים צבאות הוהה והיה ויבוא כי לבשת עז עד למות: ¹⁸ רנו על זאת שמים ושכיניהם אוֹי הגדול ותמלך: ¹⁹ והגנים קצפו ויבא קצף ועת לישבי ארץ יום כי ירד אליכם המלשין בחמה המתים להשפט ולחת שכיר לעבדיך הנכאים גדוֹלה מדעתו כי קצירה עתו: ²⁰ ויהי כאשר ולקדשים וליראי שם למקטנם ועד נדולם ראה התנין כי הוטל ארצתה וירדף את האשה ולהשחית את משחית הארץ: ²¹ ויפתח היכל אשר ילדה את הזכר: ²² ויתנו לאשה שתי כנפי יהוה בשמות וירא ארון בירתו בהיכל ויהי הנשר הגדול לעוף המדוברה אל מקומה אשר בركים וקלות ורעים ורעש וברד כבד:

12 ²³ וישראל הנחש נחר מים מפני אחריו האשה לשטפה בננה: ²⁴ ותעורר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הננה אשר שלח התנין מפיה: ²⁵ ווקצת התנין על האשה וילך לעשותה מלחמה עם יתר זרעה המשמרים פקודי אלילים ואשר להם עדות ישוע:

13 ²⁶ וכןנו סחב מן השמים שלישית הכוכבים ואהי עמד על חול הים וארא היה וישליך ארצה ויתיצב התנין לפני האשה עלה מן הים ולה שבעה ראשיהם ועשר קרנים החלה לדחת למשך בעל את בנה בלבדה: ועל קרנייה עשרה כתרים ועל ראשיה שם ותולד בן זכר העתיד לרעות כל הגנים בשבט גדורפים: ²⁷ והחיה אשר ראיyi מראה כנמר ברזל וילקח בנה אל האלים ואל כסאו: ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה והאשה ברחה המדוברה אשר שם הווכן לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב: ²⁸ וארא מקום מאות אללים למשך יכללווה שם ימים והנה אחד מראשה כפוץ שעדר מות ומכת מות אלף ומאתים וששים: ²⁹ ותהיו מלחמה בשמים אשר לו נרפהה ותשטוםם כל הארץ אחריו מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם התהיה: ³⁰ וישתחו לתנין אשר נתן ממשלה לחייה ומלאכייו: ³¹ ולא התחזקו נום מקומות לא נמצא וישתחו לחייה ויאמרו מי ידמה לחייהומי יכולת כליה הוא הוטל ארצתה ומלאכיו עמו חדשם: ³² ותפתח את פיה לנאה אל האלים הוטלו: ³³ ואשמע קול גדוֹל בשמים ויאמר ותנאָץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים: עתה בא ישות אל הינו ועווז וממלכו ומששלת ³⁴ וויתן לה לעשותה מלחמה עם הקדשים ולנצחם משיחוי הורד שוטן אחינו העמד לשטן לפני ותנתן לה ממשלה על כל משפחה עם ולשון

וגוי: 8 ווישתחווו לה כל ישביו הארץ אשר לא את השיר זולתי מאות האלף וארבעים וארבעה
 נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשעה הטביה אלףיהם ההם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה הם
 מיום היסוד תבל: 9 כל אשר און לו ישמעו: אשר לא נגאל בנים כי בתולות המה אלה הם
 10 כל המוליך לשבי ילק בשבי וכל החרוג ההליכים אחרי השה אל כל אשר ילק אלה נקנו
 בחורב הרגן יחרב בזוה סבלנות ואמונה מותך בני האדם לראשית בכורים לאלהים
 הקדשים: 11 ווארא היה אהורה עלה מן הארץ וله: וوترימות לא נמצאה בהפיהם כי תמים
 ולה קרניהם כקרני שה ומדברת כתניין: 12 והיא מהה לפניו כסא האלים: 13 ווארא מלאך אחר
 עשה כל פקדוי היהת הראשונה בפניה ומביאה מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת
 את הארץ וישביה להשתחוות לחיה הראשונה עלם לבשר את ישביו הארץ ואת כל גני ונשפהה
 אשר נרפא מכת מוות אשר לה: 13 וננתן ולשון ועם: (αιδηνios g¹⁶⁶) 7 ויאמר בקול נдол יראו
 אוטות נדלות ונס אש מן השמים תוריד ארץאת האלים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו
 לעני בני אדם: 14 וחתעה את ישביו הארץ על והשתחוות לעשה שמים הארץ את חיים ומעינות
 ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפניהם היה: 8 ומלאך אחר בא אחורי ויאמר נפלת
 באמרה אל ישביו הארץ לעשות צלם לחיה נפלת בכל העיר הגדולה כי השקה כל הגנים
 רוח בצלם היהת למן דבר ידבר צלם היהת ויאמר בקול נдол כל אשר ישתחווות לפני היהת
 ועתה כי כל אשר אימן משתחוות לצלם היהת ולפני צלמה ונשא את תוכה על מצחו או על ידו:
 מות יומתו: 16 ותשע כי כלם למק頓 ויד נдол 10 גם הוא שתה מין חמת חונתה: 9 ומלאך שלישי בא אחוריים
 אם אבינו ואם עשיר נם בני החורים נם העברים מוהול הנמסך בכווס זומו ווענה באש וגפרית
 יתחותו על די ימינם או על מצחיהם: 17 וכוי לא לפני המלאכים הקדשים ולפני השה: 10 וועשן
 יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיותם עליות וענויים יעללה לעולמי עד ולא מצאו מנוחה יומם
 היהת או שמה או מספר שמה: 18 בזוה החכמה וליליה המשתחווים לחיה ולצלמה ואשר ישא
 מי אשר לו תבונה יחשב מספר היהת כי מספר אתתו שמה: (αιδηνios g¹⁶⁵) 12 בזוה סבלנות הקדשים
 בן אדם הוא ומספרו שיש מאות וששים ושש: בזוה השמרדים את מצות האלים ואת אמונה
 ישוע: 13 ואשמעו קול מן השמים מדבר אל כתוב
14 וארא והנה שהעמד על הר ציון ועמו
 אשרי המתים אשר ימותו באדון מעתה אמן
 מאת אלף וארבעים וארבעים אלף הנשאים
 שנ אביו כתוב על מצחיהם: 2 ואשמע קול
 הלק ילכו אחוריים: 14 וארא והנה ענן בהיר
 מן השמים בקול מים רבים וכקהל רעם נдол
 ואשמע קול תפשי כדור המננים בכנורותיהם:
 3 ווישרו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע
 החיות ולפני הוקנים ואין איש אשר יוכל ללמוד
 לאמר שלח מגלך וקצר כי באה העת לקצער

כִּי יִבְשֶׁ קַצְוֵר הָאָרֶץ: ¹⁶ וַיַּשְׁלַח הַיּוֹשֵׁב בְּעֵן אֶת יְכָלָא שְׁלַבָּא אֶל הַהִיכָּל עַד אֲשֶׁר כָּלָו שְׁבָע
מְגֻלָּו בָּאָרֶץ נִקְצָרָה: ¹⁷ וְמַלְאָךְ אַחֲרַ הַמְכוֹת אֲשֶׁר בַּידֵי שְׁבָעָה הַמְלָאָכִים:

יֵצֵא מִן הַהִיכָּל שְׁבָעִים וּגְמֻלָּטְשָׁ **16** וְאַשְׁמָעָ קָול גָּדוֹל מִן הַהִיכָּל הָאָמֵר
בַּיּוֹדוֹ: ¹⁸ וַיֵּצֵא מַלְאָךְ אַחֲרַ מִן הַמּוֹזֵב וּמִשְׁלָחוֹ אֶל שְׁבָעַת הַמְלָאָכִים לְכָוֹן וּשְׁפָכוֹ אֶת קַעַרְתָּה
עַל הַאָשׁ וַיַּקְרַא קָול גָּדוֹל אֶל אֲשֶׁר בַּיּוֹדוֹ הַמְגֻלָּל חַמְתַּת הָאֱלֹהִים אֶרְצָה: ¹⁹ וַיַּלְךְ הַרְאָשָׁׂון וַיַּשְׁפַּךְ
הַמְלָטָשׁ לְאָמֵר שְׁלַח מְגֻלָּטְשָׁ ²⁰ וַיַּנְפֵּךְ הַמְלָאָךְ אֶת קַעַרְתָּה עַל הָאָרֶץ וַיֹּהֵי שְׁהִינָּן רָע וּמְכַאֵב
גַּפְן הָאָרֶץ כִּי בְשָׁלוּ עֲבָדִים: ²¹ וַיַּשְׁפַּךְ הַמְלָאָךְ אֶת קַעַרְתָּה עַל הַיּוֹם
מְגֻלָּו עַל הָאָרֶץ וַיַּבְצֵר אֶת אַשְׁכָּלָת גַּפְן הָאָרֶץ לְצָלָמָה: ²² וַיַּשְׁפַּךְ הַשְׁלִישִׁי אֶת קַעַרְתָּה בְּנָהָרוֹת
וַיַּשְׁלִיכָם בְּנָת חַמְתַּת אֱלֹהִים הַגְּדוּלָה: ²³ וַיַּתְּדַךְ וַיֹּהֵי לְדִם כֶּדֶם חָלָל וְתִמְתָּה כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר
הָנְתָמָן לְעִיר וַיַּצֵּא דָם מִן הַנְּתָמָן עַד רְסֵני בַּיּוֹם: ²⁴ וַיַּשְׁפַּךְ הַשְׁלִישִׁי אֶת קַעַרְתָּה בְּנָהָרוֹת
וּבְמַעֲנִיתָה הַמִּים וַיֹּהֵי לְדִם: ²⁵ וְאַשְׁמָעָ אֶת מַלְאָךְ
הַסּוֹסִים דֶּרֶךְ אַלְפַּי וּשְׁמָה מְאוֹת רִיסָּ:

15 וַיָּרָא אֶת אַחֲרַת בְּשָׁמִים גָּדוֹלָה וּנְפָלָה הַמִּים אָמַר צְדִיק אַתָּה הַהִוָּה וְהַקְרֹשׁוּ כִּי
שְׁבָעַת מְלָאָכִים הַנְשָׁאִים אֲתָא שְׁבָעַת הַמְכוֹת כְּנוּ שְׁפָטָה: ⁶ כִּי דִם קְדָשִׁים וּנְבָיאִים שְׁפָכוּ וְדִם
הַאֲחָרְנוֹת כִּי בְּהַנּוֹן כָּלָה זַעַם אֱלֹהִים: ² וַיָּרָא הַשְׁקִוָתָם כִּי גָנוֹל יְדֵם הוּא: ⁷ וְאַשְׁמָעָ אֶת הַמּוֹזֵב
כִּים זְכֹוּכִות בְּלִיל בָּאָשׁ וְאֶת הַמְתָגְבָּרִים עַל צְלָמָה וְעַל מְשָׁמָה וְעַל צְלָמָה
הַחַיָּה וְעַל צְלָמָה וְעַל תָּוהּ וְעַל מְסָפֶר שְׁמָה מְשָׁפְטִיךְ: ⁸ וַיַּשְׁפַּךְ הַמַּלְאָךְ הַרְבָּיעִי אֶת קַעַרְתָּה
עַל הַשְׁמִשׁ וַיַּנְתֵּן לוֹ לְצָרְבָּת בְּנֵי אָדָם בָּאָשׁ: ⁹ וַיַּשְׁרַדוּ אֶת שִׁירַת
מָשָׁה עַבְדֵי אֱלֹהִים וְשִׁירַת ¹⁰ וַיַּצְרַבוּ בְנֵי אָדָם בְּחָם גָּדוֹל וַיַּנְדַּפְוּ אֶת שֵׁם
הַשָּׁה לְאָמַר גָּדוֹלִים מַעֲשֵׂיךְ וּנְפָלָאים יְהוָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר לוֹ הַמְמִשְׁלָה עַל הַמְכוֹת הָאֱלָה
אֱלֹהִים צְבָאֹת צְדִיק וְאֶמֶת דְּרִיכִיךְ מֶלֶךְ הַנְוּיּוֹם: ¹¹ וַיַּאֲשַׁבֵּו לְתַתְוֹ הַכְּבּוֹד: ¹² וַיַּשְׁפַּךְ הַחַמְיוֹשִׁי
4 מַיְאָרָךְ יְהוָה וְלֹא יִכְבֹּד אֶת שְׁמֵךְ כִּי אֶת קַעַרְתָּה עַל סְאָה הַחַיָּה וְתַחַשֵּׁךְ מַלְכָוָתָה
קָדוֹשׁ אַתָּה לְבָדְךָ כִּי כָל הָגּוֹיִם יָבָא וַיַּתְהַווּ וַיַּשְׁכַּנוּ מִכָּאָבָב אֶל שְׁוּם: ¹³ וַיַּנְדַּפְוּ אֶת אֱלֹהִי
לְפָנָיךְ כִּי גָנוֹל מְשָׁפְטִיךְ: ¹⁴ וְאַחֲרֵיכְן רְאֵתִי הַשְׁמִים מִמְכָאָבָם וְשַׁחַנִּים וְלֹא שַׁבַּו מִמְעֵשֵׂיכְם:
וְהַנְּהָנָה נִפְתָּח הַיּוֹכֵל מִשְׁבָּן הַעֲדּוֹת בְּשָׁמִים: ¹⁵ וַיַּצְאָו ¹⁶ וַיַּשְׁפַּךְ הַשְׁשִׁי אֶת קַעַרְתָּה עַל הַנְּהָר הַגְּדוּל
מִן הַהִיכָּל שְׁבָעַת הַמְלָאָכִים הַנְשָׁאִים אֲתָא שְׁבָעַ נֶהָר פְּרַת וַיַּחֲרַבוּ מִימְיוֹן לְמַעַן תִּשְׁרֵר מַסְלָה
הַמְכוֹת מִלְבָשִׂים בְּדַרְתָּה וְצָחָ וְחַנוּרִים אֹזֶרֶי לְמַלְכִים אֲשֶׁר מִזְוְרָחָ שְׁמָשָׁ: ¹⁷ וַיָּרָא וְהַנָּה
זַהַב עַל לְבָבֵיכְם: ⁷ וְאַחֲת מִאַרְבַּע הַחַיּוֹת נִתְנַתָּה
מִפְּתַּחְנִין וּמִפְּתַּחְנִין וּמִפְּתַּחְנִין
13 וְהַנָּהָר הַגְּדוּלָה שְׁמָעָנָה
14 כִּי
15 וְאַתָּה
16 וְאַתָּה
17 וְאַתָּה
18 וְאַתָּה
19 וְאַתָּה
20 וְאַתָּה
21 וְאַתָּה
22 וְאַתָּה
23 וְאַתָּה
24 וְאַתָּה
25 וְאַתָּה
26 וְאַתָּה
27 וְאַתָּה
28 וְאַתָּה
29 וְאַתָּה
30 וְאַתָּה
31 וְאַתָּה
32 וְאַתָּה
33 וְאַתָּה
34 וְאַתָּה
35 וְאַתָּה
36 וְאַתָּה
37 וְאַתָּה
38 וְאַתָּה
39 וְאַתָּה
40 וְאַתָּה
41 וְאַתָּה
42 וְאַתָּה
43 וְאַתָּה
44 וְאַתָּה
45 וְאַתָּה
46 וְאַתָּה
47 וְאַתָּה
48 וְאַתָּה
49 וְאַתָּה
50 וְאַתָּה
51 וְאַתָּה
52 וְאַתָּה
53 וְאַתָּה
54 וְאַתָּה
55 וְאַתָּה
56 וְאַתָּה
57 וְאַתָּה
58 וְאַתָּה
59 וְאַתָּה
60 וְאַתָּה
61 וְאַתָּה
62 וְאַתָּה
63 וְאַתָּה
64 וְאַתָּה
65 וְאַתָּה
66 וְאַתָּה
67 וְאַתָּה
68 וְאַתָּה
69 וְאַתָּה
70 וְאַתָּה
71 וְאַתָּה
72 וְאַתָּה
73 וְאַתָּה
74 וְאַתָּה
75 וְאַתָּה
76 וְאַתָּה
77 וְאַתָּה
78 וְאַתָּה
79 וְאַתָּה
80 וְאַתָּה
81 וְאַתָּה
82 וְאַתָּה
83 וְאַתָּה
84 וְאַתָּה
85 וְאַתָּה
86 וְאַתָּה
87 וְאַתָּה
88 וְאַתָּה
89 וְאַתָּה
90 וְאַתָּה
91 וְאַתָּה
92 וְאַתָּה
93 וְאַתָּה
94 וְאַתָּה
95 וְאַתָּה
96 וְאַתָּה
97 וְאַתָּה
98 וְאַתָּה
99 וְאַתָּה
100 וְאַתָּה
101 וְאַתָּה
102 וְאַתָּה
103 וְאַתָּה
104 וְאַתָּה
105 וְאַתָּה
106 וְאַתָּה
107 וְאַתָּה
108 וְאַתָּה
109 וְאַתָּה
110 וְאַתָּה
111 וְאַתָּה
112 וְאַתָּה
113 וְאַתָּה
114 וְאַתָּה
115 וְאַתָּה
116 וְאַתָּה
117 וְאַתָּה
118 וְאַתָּה
119 וְאַתָּה
120 וְאַתָּה
121 וְאַתָּה
122 וְאַתָּה
123 וְאַתָּה
124 וְאַתָּה
125 וְאַתָּה
126 וְאַתָּה
127 וְאַתָּה
128 וְאַתָּה
129 וְאַתָּה
130 וְאַתָּה
131 וְאַתָּה
132 וְאַתָּה
133 וְאַתָּה
134 וְאַתָּה
135 וְאַתָּה
136 וְאַתָּה
137 וְאַתָּה
138 וְאַתָּה
139 וְאַתָּה
140 וְאַתָּה
141 וְאַתָּה
142 וְאַתָּה
143 וְאַתָּה
144 וְאַתָּה
145 וְאַתָּה
146 וְאַתָּה
147 וְאַתָּה
148 וְאַתָּה
149 וְאַתָּה
150 וְאַתָּה
151 וְאַתָּה
152 וְאַתָּה
153 וְאַתָּה
154 וְאַתָּה
155 וְאַתָּה
156 וְאַתָּה
157 וְאַתָּה
158 וְאַתָּה
159 וְאַתָּה
160 וְאַתָּה
161 וְאַתָּה
162 וְאַתָּה
163 וְאַתָּה
164 וְאַתָּה
165 וְאַתָּה
166 וְאַתָּה
167 וְאַתָּה
168 וְאַתָּה
169 וְאַתָּה
170 וְאַתָּה
171 וְאַתָּה
172 וְאַתָּה
173 וְאַתָּה
174 וְאַתָּה
175 וְאַתָּה
176 וְאַתָּה
177 וְאַתָּה
178 וְאַתָּה
179 וְאַתָּה
180 וְאַתָּה
181 וְאַתָּה
182 וְאַתָּה
183 וְאַתָּה
184 וְאַתָּה
185 וְאַתָּה
186 וְאַתָּה
187 וְאַתָּה
188 וְאַתָּה
189 וְאַתָּה
190 וְאַתָּה
191 וְאַתָּה
192 וְאַתָּה
193 וְאַתָּה
194 וְאַתָּה
195 וְאַתָּה
196 וְאַתָּה
197 וְאַתָּה
198 וְאַתָּה
199 וְאַתָּה
200 וְאַתָּה
201 וְאַתָּה
202 וְאַתָּה
203 וְאַתָּה
204 וְאַתָּה
205 וְאַתָּה
206 וְאַתָּה
207 וְאַתָּה
208 וְאַתָּה
209 וְאַתָּה
210 וְאַתָּה
211 וְאַתָּה
212 וְאַתָּה
213 וְאַתָּה
214 וְאַתָּה
215 וְאַתָּה
216 וְאַתָּה
217 וְאַתָּה
218 וְאַתָּה
219 וְאַתָּה
220 וְאַתָּה
221 וְאַתָּה
222 וְאַתָּה
223 וְאַתָּה
224 וְאַתָּה
225 וְאַתָּה
226 וְאַתָּה
227 וְאַתָּה
228 וְאַתָּה
229 וְאַתָּה
230 וְאַתָּה
231 וְאַתָּה
232 וְאַתָּה
233 וְאַתָּה
234 וְאַתָּה
235 וְאַתָּה
236 וְאַתָּה
237 וְאַתָּה
238 וְאַתָּה
239 וְאַתָּה
240 וְאַתָּה
241 וְאַתָּה
242 וְאַתָּה
243 וְאַתָּה
244 וְאַתָּה
245 וְאַתָּה
246 וְאַתָּה
247 וְאַתָּה
248 וְאַתָּה
249 וְאַתָּה
250 וְאַתָּה
251 וְאַתָּה
252 וְאַתָּה
253 וְאַתָּה
254 וְאַתָּה
255 וְאַתָּה
256 וְאַתָּה
257 וְאַתָּה
258 וְאַתָּה
259 וְאַתָּה
260 וְאַתָּה
261 וְאַתָּה
262 וְאַתָּה
263 וְאַתָּה
264 וְאַתָּה
265 וְאַתָּה
266 וְאַתָּה
267 וְאַתָּה
268 וְאַתָּה
269 וְאַתָּה
270 וְאַתָּה
271 וְאַתָּה
272 וְאַתָּה
273 וְאַתָּה
274 וְאַתָּה
275 וְאַתָּה
276 וְאַתָּה
277 וְאַתָּה
278 וְאַתָּה
279 וְאַתָּה
280 וְאַתָּה
281 וְאַתָּה
282 וְאַתָּה
283 וְאַתָּה
284 וְאַתָּה
285 וְאַתָּה
286 וְאַתָּה
287 וְאַתָּה
288 וְאַתָּה
289 וְאַתָּה
290 וְאַתָּה
291 וְאַתָּה
292 וְאַתָּה
293 וְאַתָּה
294 וְאַתָּה
295 וְאַתָּה
296 וְאַתָּה
297 וְאַתָּה
298 וְאַתָּה
299 וְאַתָּה
300 וְאַתָּה
301 וְאַתָּה
302 וְאַתָּה
303 וְאַתָּה
304 וְאַתָּה
305 וְאַתָּה
306 וְאַתָּה
307 וְאַתָּה
308 וְאַתָּה
309 וְאַתָּה
310 וְאַתָּה
311 וְאַתָּה
312 וְאַתָּה
313 וְאַתָּה
314 וְאַתָּה
315 וְאַתָּה
316 וְאַתָּה
317 וְאַתָּה
318 וְאַתָּה
319 וְאַתָּה
320 וְאַתָּה
321 וְאַתָּה
322 וְאַתָּה
323 וְאַתָּה
324 וְאַתָּה
325 וְאַתָּה
326 וְאַתָּה
327 וְאַתָּה
328 וְאַתָּה
329 וְאַתָּה
330 וְאַתָּה
331 וְאַתָּה
332 וְאַתָּה
333 וְאַתָּה
334 וְאַתָּה
335 וְאַתָּה
336 וְאַתָּה
337 וְאַתָּה
338 וְאַתָּה
339 וְאַתָּה
340 וְאַתָּה
341 וְאַתָּה
342 וְאַתָּה
343 וְאַתָּה
344 וְאַתָּה
345 וְאַתָּה
346 וְאַתָּה
347 וְאַתָּה
348 וְאַתָּה
349 וְאַתָּה
350 וְאַתָּה
351 וְאַתָּה
352 וְאַתָּה
353 וְאַתָּה
354 וְאַתָּה
355 וְאַתָּה
356 וְאַתָּה
357 וְאַתָּה
358 וְאַתָּה
359 וְאַתָּה
360 וְאַתָּה
361 וְאַתָּה
362 וְאַתָּה
363 וְאַתָּה
364 וְאַתָּה
365 וְאַתָּה
366 וְאַתָּה
367 וְאַתָּה
368 וְאַתָּה
369 וְאַתָּה
370 וְאַתָּה
371 וְאַתָּה
372 וְאַתָּה
373 וְאַתָּה
374 וְאַתָּה
375 וְאַתָּה
376 וְאַתָּה
377 וְאַתָּה
378 וְאַתָּה
379 וְאַתָּה
380 וְאַתָּה
381 וְאַתָּה
382 וְאַתָּה
383 וְאַתָּה
384 וְאַתָּה
385 וְאַתָּה
386 וְאַתָּה
387 וְאַתָּה
388 וְאַתָּה
389 וְאַתָּה
390 וְאַתָּה
391 וְאַתָּה
392 וְאַתָּה
393 וְאַתָּה
394 וְאַתָּה
395 וְאַתָּה
396 וְאַתָּה
397 וְאַתָּה
398 וְאַתָּה
399 וְאַתָּה
400 וְאַתָּה
401 וְאַתָּה
402 וְאַתָּה
403 וְאַתָּה
404 וְאַתָּה
405 וְאַתָּה
406 וְאַתָּה
407 וְאַתָּה
408 וְאַתָּה
409 וְאַתָּה
410 וְאַתָּה
411 וְאַתָּה
412 וְאַתָּה
413 וְאַתָּה
414 וְאַתָּה
415 וְאַתָּה
416 וְאַתָּה
417 וְאַתָּה
418 וְאַתָּה
419 וְאַתָּה
420 וְאַתָּה
421 וְאַתָּה
422 וְאַתָּה
423 וְאַתָּה
424 וְאַתָּה
425 וְאַתָּה
426 וְאַתָּה
427 וְאַתָּה
428 וְאַתָּה
429 וְאַתָּה
430 וְאַתָּה
431 וְאַתָּה
432 וְאַתָּה
433 וְאַתָּה
434 וְאַתָּה
435 וְאַתָּה
436 וְאַתָּה
437 וְאַתָּה
438 וְאַתָּה
439 וְאַתָּה
440 וְאַתָּה
441 וְאַתָּה
442 וְאַתָּה
443 וְאַתָּה
444 וְאַתָּה
445 וְאַתָּה
446 וְאַתָּה
447 וְאַתָּה
448 וְאַתָּה
449 וְאַתָּה
450 וְאַתָּה
451 וְאַתָּה
452 וְאַתָּה
453 וְאַתָּה
454 וְאַתָּה
455 וְאַתָּה
456 וְאַתָּה
457 וְאַתָּה
458 וְאַתָּה
459 וְאַתָּה
460 וְאַתָּה
461 וְאַתָּה
462 וְאַתָּה
463 וְאַתָּה
464 וְאַתָּה
465 וְאַתָּה
466 וְאַתָּה
467 וְאַתָּה
468 וְאַתָּה
469 וְאַתָּה
470 וְאַתָּה
471 וְאַתָּה
472 וְאַתָּה
473 וְאַתָּה
474 וְאַתָּה
475 וְאַתָּה
476 וְאַתָּה
477 וְאַתָּה
478 וְאַתָּה
479 וְאַתָּה
480 וְאַתָּה
481 וְאַתָּה
482 וְאַתָּה
483 וְאַתָּה
484 וְאַתָּה
485 וְאַתָּה
486 וְאַתָּה
487 וְאַתָּה
488 וְאַתָּה
489 וְאַתָּה
490 וְאַתָּה
491 וְאַתָּה
492 ו

ילך ערם וראו את עדרותיו: ¹⁶ וויאסף אתם אל איננו נכתב בספר החיים מיום היסוד תבל המוקם הנקרא בעברית ה'r מגdon: ¹⁷ ווישפיך ישתוממו בראתם את החיים אשר הייתה ואינה המלאך השבעי את קערתו על האור ויצא ותבואו: ¹⁸ בזה להבין לאשר לו קול נדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר דיה חכמה שבעת הראשונים שבתת הרים מהה אשר נהיתה: ¹⁹ ויהיו קלות ורעים וברקים ויהי האשא ישבת עליהם: ²⁰ ושבעה מלכים מהה רעש נדול אשר לא היה כמוה למן היהם נפל וואחד יישנו והאחר עוד על הארץ רעש כזה נדול עד מאד: ²¹ והעיר לא בא והוא כי יבוא עמד יעדן לעת מעט: הנדולה נחלה לשש חלקיים ותפלנה ערי טוחה אשר הייתה ואינה הוא השמיין והוא מן הגנים ותוצר בכל הנדולה לפני אליהם לחת השבעה וילך לאבדון: ²² ועשר הקרנים אשר לה כוס יין חמאת אפו: ²³ ווינס כל אי והחרים לא ראיית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות נמצאו: ²⁴ וברד כבד ככבר ירד מן השמים על עד הנה רק לשעה אחת מושלכם יקבלו בני האדם וינדרפו בני האדם את האלים על עם החיים: ²⁵ וללאה עצה אחת ואת כחם ואת אדרות מכת הברד כי כבדה מכתו מאד: ²⁶ המשלthem יתנו להיה: ²⁷ הנה ילחמו בשיה והשה

יכול יוכל להם כי הוא אנדי האדרנים ומילך המלכים ועמו הקרים והבחורים והאנמים: ²⁸ ויאמר אליו המים ההם אשר ראיית אשר הזונה ²⁹ ושבעת עלייהם עמים והמנים המה גנים ולשנות: ³⁰ ושער הקרנים אשר ראיית והחיה המה ישנאו את הזונה ועשה גלמודה וערמה ואכלו את בשורה ואתה ישרפו באש: ³¹ כי האלים נתן בכלם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ותחת את מושלthem לחיה עד כי ישלמו דברי האלים: ³² והאשא אשר ראיית היא העיר הנדולה אשר היא נברת מלכות הארץ:

17 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשיים שבע הקערות יודבר אליו לאמר בא ואראך את משפט הזונה הנדולה הישבת על מים רבים: ³³ אשר לנו אתה מלכי הארץ ויסכרו שכני הבעל מיין תונתה: ³⁴ ווילכני ברוח המדברה ואראת והנה אשא ישבת על חייה ארמה כתולע מלאת שמות נדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים: ³⁵ והאש לבושה ארגןן ושני והוא מכללה בזוב ואבן יקרה ופנינים ובירה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תונתה: ³⁶ ועל מצחה כהוב שם סוד בבל הנדולה אם הזונות ותועבות הארץ:

18 וארא את האשא שכורה מדם המקדים ומדם עדי ישוע ואשתומם על חмерאה שמה נדולה: השמיים אשר לו שלtan נדול והארץ האירה ויאמר אליו המלאך למה זה השטורמת אני מכבדו: ³⁷ ווירא בקהל עז לאמר נפלת נפלת אמר לך את סוד האשא והחיה הנשאת אתה בבל הנדולה ותהי נודה שעירים ומשמר לכל רוח בעלת שבעת הראשונים ועשרה הקרנים: ³⁸ החיה טמא ומשמר לכל עז טמא ונמאס: ³⁹ כי מיין אשר ראיית היה ואינה ועתידה לעלות מן חמות גנותה שתו כל הגנים ומילכי ארץ זנו עמה התהום ולכלת לאבדון וישבי הארץ אשר שםם וסחרי ארץ משפעת תענינה העשירו: ⁴⁰ ואשמעו

קול אחר מן השם האמור צאו ממנה עמי פן הגדולה: ¹⁹ ויוירקו עפר על ראשיהם ויצעקו תחתרו אל חטאיה ובן תקחו ממכותיה: ⁵ כי בכח וספוד לאמר אווי העיר הגדולה אשר חטאיה הגינו עד לשמים ויזכר אלהים את בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים עונותיה: ⁶ שלמו לה גנולה שגלה לכם ועשו כי בשעה אחת ההרבה: ²⁰ רנו עליה השמים לה כפלים כפעלה בкус אשר מסכה מסכו לה והשליחים הקדשים והנבאים כי שפט אלהים כפלים: ⁷ כאשר התרכומה והתעננה כן תננו לה את משפטכם ממנה: ²¹ וישא מלך נורא אבן חבל ואבל כי אמרה התרכומה והתעננה כן גנולה כפלח רכב וישראל אל תוך הים לאמר תננו לה חבל ואבל כי אמרה בלבבها אני ישתי כי תהשלך במערצה בבבב העיר הגדולה ולא מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה: ⁸ על תמצא עוד: ²² וקול המננים בכנור והזומרים כן רגע ביום אחד תבנהו מכותיה מות ואבל ומחללים בחיללים ומהצרים בחצירותם בלב ורعب ותשרף במושבך כי חזק יהוה אלהים ישבוע עוד בתוךך וכל חרש וחשב כל ימצע השפט אתה: ⁹ ויבכו ויספרו עליה מלכי הארץ בר עוד וקול רוחים בל ישמע עוד בקרברך: אשר ננו והתעננו עמה בראשם אותה עשו שרפה: ²³ ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול ומרחוק יעדמו מפני אימה עניה ואמרו אווי כליה לא ישמע בר כי כנען היי נכבדי אווי לך בבבב העיר הגדולה העיר החזקה כי ארץ ובכשפים חטו כל הגוים: ²⁴ ובזה נמצא דם בשעה אחת בא משפטך: וזה הרי הארץ בכם הנביאים והקדשים וכל הרוני ארץ:

ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש **19** אחרי כן שמעתי קול גדול בקהל המון רב את משא אנותם: ¹² את משא זהוב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובזבז וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כל שנהבים וכל כל עץ יקר וכל נחשת וברזל ושיש: ¹³ וקנמון וקתרת סמים ומרלבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגינויות ונפש אדם: ¹⁴ והמנדרים מהמד נפשך אולו ממק וכל שמן ומצחיר אבר ממק ולא תמצאים עוד: ¹⁵ ורכליים אשר העשירו ממנה יעדמו מרחוק מפני אימה עניה ובכו והתאבלו: ¹⁶ ואמרו אווי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזוהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה: ¹⁷ וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק: ¹⁸ ויצו עז ברשם עשן שרפה לאמר מי בערים כער

טהור וצח כי הבוז הוא צדוקות הקדושים: היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו
ויאמר אליו כתב אשורי הקוראים אל משתה מבשרם:

חנתה השה ויאמר אליו אלה הדברים אמתם הם **20** **וארא מלאך יורד מן השמיים ובידיו** מפתח התהום וכבל גדוֹל: **21** (Abyssos g12) **וירטש את התנין את הנחש הקדרמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרו לאלף שנים:** **3** (Abyssos g12) **וישליךו בתהום יסגר בעדו ויוחתם עליו למען לא יידיח עוד את הגנים עד כלות אלף השנהים ואחריו כן יתר זמן מצער:** **4** (Abyssos g12) **וארא כסאות וישבו לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתיו ובצדק הוא שפט ולחם:** **5** וועניי כלבה אש וערות הרבה עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרגונים על ראשיו יש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי על עדות ישוע ועל דבר האלים ואשר לא אם הוא בלבד: **13** **והוא לבוש מארם השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה ברם ושמו נקרא דבר האלים:** **14** **וצבאות על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו השמיים יצאים אחורי על סוסים לבנים מלבים עם המשיח אלף שנים:** **5** **ושאר המתים לא בנדוי בז לבן וטהור:** **15** **ומפני יצאת חרב חרדה כמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא להבות בה את הגנים והוא ירעם בשבט ברזל התהיה הראשונה:** **6** **אשרי האיש וקדוש הוא והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות:** אשר חלקו לקום בתהיה הראשונה באלה לא ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ישلط המות השני כי אם יהו כהנים לאלהים ואדרני האדנים: **17** **וארא מלאך אחד עמד בשמש ולמשיחו וימלכו אותו אלף שנים:** **7** **ואהרי כלות ויצעק בקהל גדול ויאמר אל צפור כל כנף אלף השנהים יתר השטן מביתו משמו:** **8** **ויצא אשר העוף במרום הרקיע באו והאספו על להריח את הגנים באربع כנפות הארץ את גנו זבח האלים הנдол:** **18** **ואכלתם בשר מלכים ומונו ולקצתם למלחמה אשר מספרם כחול ובשר שריא אלפיים ובשר גבורים ובשר סוסים** **9** **ויעלו על מרכבי ארץ ייסבו את מנה ורכבייהם ובשר כל בני חורדים ועבדים הקטנים** **קדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאות עם הנדרלים:** **19** **וארא המלאך את הרים ומלי כארץ האלים מן השמיים ותأكل אתם:** **10** **והשטן וגפיהם נקhalim לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו:** **20** **וחתפש החיים ונביא השקך** אתה אשר עשה אותן לפני אשר הדיח בהן את נשאיתו החיים והמתהיהם לצלמה וחיים **11** **וארא כסא לבן ונдол ואת הישב עליו אשר השלכו שנייהם באם האש בעבר בוגפרית:** **21** **ו והנשארית נהרגו בחרב** (Limnē Pyr g3041 g4442) **לפני הכסא וספריהם נפתחים ויפתח ספר אחר** **12** **וארא את המתים הקטנים עם הנדרלים עמדים חזון יוחנן**

אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הנדרלה ירושלים הקדושה וירדת מון השמיים הכתוב בספרים כמעשיהם: ¹³ ויתן חם את מאת האללים: ¹⁴ ויויש לה כבוד אללים ואור מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו נגהה כאבן יקרה מאד כאשר ישפה המבתקת איש איש כמעשיהם: ¹⁵ והמות והשאול ¹⁶ כעין הקרח: ¹⁷ ויויש לה חומה נדרלה ונבהה השלוכו בגין האש והוא המות השני: ¹⁸ Hadēs g86(Limnē Pyr g3041 g4442) והם שמות מאלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל: ¹⁹ Limnē Pyr g3041 g4442) שנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר כותב בספר החיים השליך בגין האש: ²⁰ Limnē Pyr g3041 g4442) שנים עשר שערים שלשה מנצח שערים שלשה

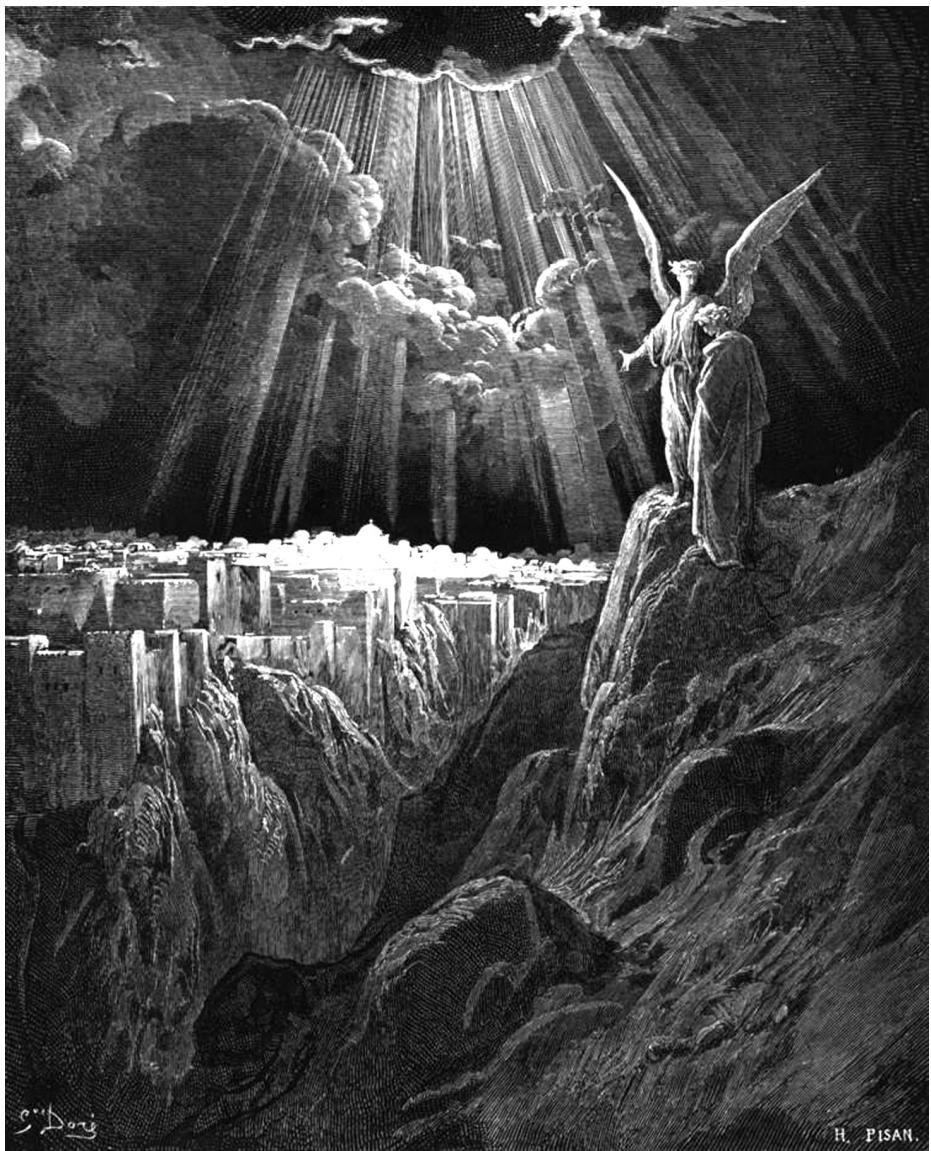
21 ²¹ וארא שמיים חדשים וארכז חדש כי מנגב ושערים שלשה ממערב: ²² ולחותה העיר השמיים הראשניים והארץ הראשונה עברו והם שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות איןנו עוד: ²³ וארא את העיר הקדושה ירושלים לשנים עשר שליחי השה: ²⁴ וביד המדבר אליו החדרה ירדת מאת האללים מן השמיים וכוננה היה קנה זהב למך בו את העיר ואת שעריה ואת כללה המקשתת לבعلה: ²⁵ ואשמע קול נдолמן חומתה: ²⁶ ומושב העיר מרבע וארכאה כרחבת השמיים לאמר הנה משכן אללים עם בני האדם ימד את העיר בקנה המדרה שנים עשר אלף ריס ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האללים ארכאה ורחבת וקומה שווים המה: ²⁷ וימד את יהיה אתם אליהם: ²⁸ ומחה אללים כל דמעה חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת מענייהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה איש אשר היא מדת המלך: ²⁹ ובנין חומתה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו: ³⁰ ואמר אבל ישפה והעיר והב מופז דומה לזכוכית זכה: הישב על הכסא ההני עשה הכל חדש ויאמר ³¹ ומוסדות חומת העיר מרכזות בכל אבני אליל כתוב כי הדברים האלה אמותים ונאמנים חפי המוסד הראשון ישפה השני ספר השלישים המ: ³² ויאמר אליו היה נהייתה אני אלף והתו שבו הרביעי ברकת: ³³ החמשי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש המשני שהם התשיעי בראש והסוף אני אתן לצמא מעין מים חיים חנמ: ³⁴ והמנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלים פטרה העשורי נפק אחד העשר לשם שנים והוא יהיה לי לבן: ³⁵ אבל רבי הלב ואשר איןם מאמיןinos והמנאלים והמטרחים והזוניים והמכשפים ועבדי האליילים וכל המכזבים חלקים יהיה בגין הבעל באש ונפרית אשר הוא המות השני: ³⁶ Limnē Pyr g3041 g4442) ויבא אליו אחד משבעת המלכים הנשאים שבע לאור המשמש ולננה הירח כי כבוד אללים האיר הקערות המליאות שבע המכות האחרנות וידבר לה ונירה הוא השה: ³⁷ והגויים ילכו לאורה מלכי ארץ מבאים כבודם ותפארתם אליה: ³⁸ אליו לאמר בא ואראך את הכלאה אשת השה: ³⁹ ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה ויויליכני ברוח על הור נдол וגבה ויראני העיר ⁴⁰ ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה

שם: 26 והביאו בה כבוד הגויים ותפארתם: ועבדיו האלילים וכל אהב שקר ועשה: 16 אני
27 ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי ישוע שלחתי את מלאכי להעיר לכם את אלה
אם הכתובים בספר החיים של השה:

22 ויראנו נחל של מים חיים זך מבהיק כעין נהה החשר: 17 והרוח והכללה אמרים בא והשמע
הקריח יצא מכסא האלים והשה: 2 ובתווך יאמר בא והצמא יבוֹא והחפץ יקח מים חיים
רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עז חיים חנמ: 18 מעיד אני בכל השם דברי נבואה
עשה פרי שניים עשר כי מדי חדש בחדרשו יתן הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עליו
את פריו ועליה העז לתרופת הגויים: 3 וכל חרם האלים את המכות הכתובות בספר הזה:
לא יהיה עוד וכסא האלים והשה יהיה בה 19 ואם יגער איש מדברי ספר הנבואה הזאת
ועבדיו ישרתו: 4 וזה מה יראו את פניו ושמו על יגער האלים את לחקו מעז החיים ועיר
מצחחות: 5 וליליה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולא אור שמש כי יהוה אלהים הוא
אללה אמר אמן כן אני בא מהר אמן באה נא האדון ישוע: 21 חסד אדניינו ישוע המשיח עם
אייר להם וימלכו עד עולם עולם (g165) (אשון)

כלכם כל הקדושים אמן:

ויאמר אליו הדרבים האלה אמתים ונאמנים
הם ויוהו אלהי הנביאים הקדשים שלח את
מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהוה
במהרה: 7 והני בא מהר אשורי השמר את דבריו
נbowות הספר הזה: 8 ואני יהנן הוא הראה אלה
ושמעם ויהו כשמי וכראותיו ואפל לפני רגלי
המלאך אשר הראני את אלה להשתנות לו:
9 ויאמר אליו ראה אל תעשה זאת כי עבר כמוך
אני וחבר לך ואליך הנביאים ולשمرיהם את
דברי הספר הזה לאלים השתחוו: 10 ויאמר
אליל תחתם את דברי נbowות הספר הזה כי
קרוב המועד: 11 החומס יוסיף לחמס והטמא
יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדיק והקדוש
יוסוף להתקדרש: 12 והני בא מהר ושכרי
את לשלם לכל איש כמעשיהם: 13 אני האלוף
והטו ראש והסוף הראשון והאחרון: 14 אשורי
העשימים את מצותיו למען תהיה ממשלהם בעז
החיים ובאו העירה דרך השעריהם: 15 ומחוץ
לה הכלבים והמכשפים והזוניים והמרצחים

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרה ירדה מאת האלדים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבعلה:
ואשמע קול נדול מן השמים לאמר הנה משכן אלדים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלדים יהו אתם אלדייהם:
(חזון יונתן 21:2-3)

מִדְרֵיךְ הַקּוֹרָא עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לְקַס	גָּנוֹן	8:13 אֶל־הַעֲבָרִים
אֶל־הַרּוֹמִים	16:14 גָּנוֹן	8:13 אֶל־הַעֲבָרִים
7:10 חֹזֵן יְהֻנָּן	מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים	21:13 אֶל־הַעֲבָרִים
חֹזֵן יְהֻנָּן	18:15 מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים	23:1 הַרְאָשָׁנָה לְפִטְרוֹס
2:9 חֹזֵן יְהֻנָּן	אֶל־הַרּוֹמִים	25:1 הַרְאָשָׁנָה לְפִטְרוֹס
11:9 חֹזֵן יְהֻנָּן	אֶל־הַרּוֹמִים	11:4 הַרְאָשָׁנָה לְפִטְרוֹס
7:11 חֹזֵן יְהֻנָּן	אֶל־הַרּוֹמִים	11:5 הַרְאָשָׁנָה לְפִטְרוֹס
8:17 חֹזֵן יְהֻנָּן	אֶל־הַרּוֹמִים	18:3 הַשְׁנִית לְפִטְרוֹס
1:20 חֹזֵן יְהֻנָּן	אֶל־הַרּוֹמִים	17:2 הַרְאָשָׁנָה לְיְהֻנָּן
3:20 חֹזֵן יְהֻנָּן	הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים	2:1 הַשְׁנִית לְיְהֻנָּן

aïdios

אֶל־הַרּוֹמִים	הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים	13:1 יְהֻדָּה
6:1 יְהֻדָּה	הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים	25:1 יְהֻדָּה
32:12 מְתִיו	הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים	6:1 חֹזֵן יְהֻנָּן
22:13 מְתִיו	הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים	18:1 חֹזֵן יְהֻנָּן
39:13 מְתִיו	הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים	9:4 חֹזֵן יְהֻנָּן
40:13 מְזִוֵּד	הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנִתִּים	10:4 חֹזֵן יְהֻנָּן
49:13 מְתִיו	אֶל־דָּגְנָלִיטִים	13:5 חֹזֵן יְהֻנָּן
19:21 מְתִיו	אֶל־דָּגְנָלִיטִים	12:7 חֹזֵן יְהֻנָּן
3:24 מְתִיו	אֶל־הַאֲפֵסִים	6:10 חֹזֵן יְהֻנָּן
20:28 מְזִוֵּד	אֶל־הַאֲפֵסִים	15:11 חֹזֵן יְהֻנָּן
29:3 מְאַרְק	אֶל־הַאֲפֵסִים	11:14 חֹזֵן יְהֻנָּן
19:4 מְאַרְק	אֶל־הַאֲפֵסִים	7:15 חֹזֵן יְהֻנָּן
30:10 מְאַרְק	אֶל־הַאֲפֵסִים	3:19 חֹזֵן יְהֻנָּן
14:11 מְאַרְק	אֶל־הַאֲפֵסִים	10:20 חֹזֵן יְהֻנָּן
33:1 לְקַס	אֶל־הַפְּלִיפִים	5:22 חֹזֵן יְהֻנָּן
55:1 לְקַס	אֶל־דָּגְנָלִיטִים	
70:1 לְקַס	טְמוּתִי 1	41:25 מְתִיו
8:16 לְקַס	טְמוּתִי 1	46:25 מְתִיו
30:18 לְקַס	טְמוּתִי 2	29:3 מְאַרְק
34:20 לְקַס	טְמוּתִי 2	17:10 מְאַרְק
35:20 לְקַס	אֶל־טְמֹוטָס	30:10 מְאַרְק
14:4 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	25:10 לְקַס
51:6 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	9:16 לְקַס
58:6 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	18:18 לְקַס
35:8 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	30:18 לְקַס
51:8 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	15:3 גָּנוֹן
52:8 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	16:3 גָּנוֹן
32:9 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	36:3 גָּנוֹן
28:10 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	14:4 גָּנוֹן
26:11 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	36:4 גָּנוֹן
34:12 גָּנוֹן	אֶל־הַעֲבָרִים	24:5 גָּנוֹן

aiōnios

מְתִיו	8:18 מְתִיו
29:19 מְתִיו	16:19 מְתִיו
30:19 מְתִיו	29:19 מְתִיו
41:25 מְתִיו	41:25 מְתִיו
46:25 מְתִיו	29:3 מְאַרְק
29:3 מְאַרְק	17:10 מְאַרְק
17:10 מְאַרְק	30:10 מְאַרְק
30:10 מְאַרְק	לְקַס
25:10 לְקַס	15:3 גָּנוֹן
9:16 לְקַס	16:3 גָּנוֹן
18:18 לְקַס	36:3 גָּנוֹן
30:18 לְקַס	14:4 גָּנוֹן
15:3 גָּנוֹן	36:4 גָּנוֹן
16:3 גָּנוֹן	24:5 גָּנוֹן

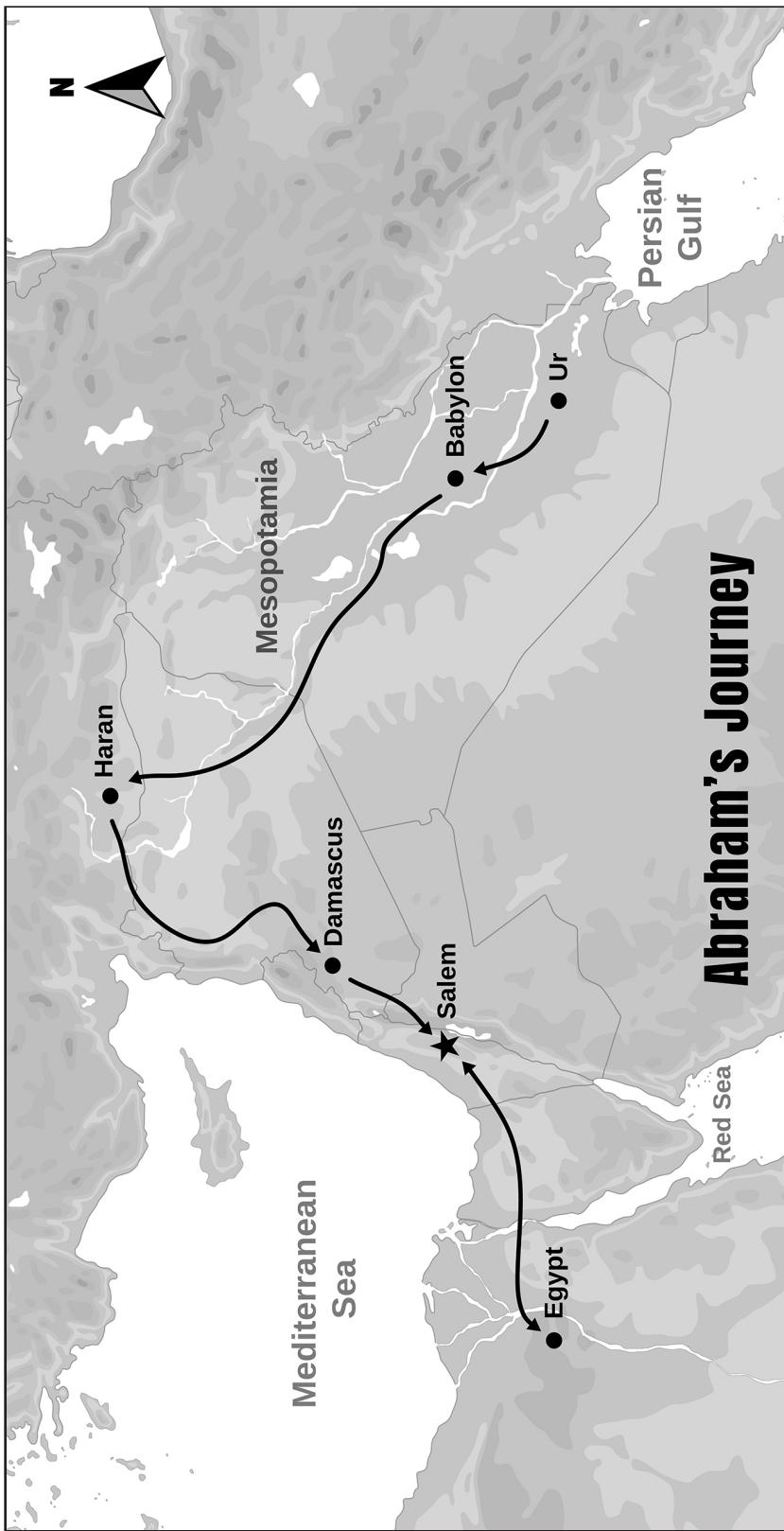
נין: 39:5	מתיו: 22:5	ההילים: 10:16
נין: 27:6	מתיו: 29:5	ההילים: 5:18
נין: 40:6	מתיו: 30:5	ההילים: 3:30
נין: 47:6	מתיו: 28:10	ההילים: 17:31
נין: 54:6	מתיו: 9:18	ההילים: 14:49
נין: 68:6	מתיו: 15:23	ההילים: 15:49
נין: 28:10	מתיו: 33:23	ההילים: 15:55
נין: 25:12	מארכ: 43:9	ההילים: 13:86
נין: 50:12	מארכ: 45:9	ההילים: 3:88
נין: 2:17	מארכ: 47:9	ההילים: 48:89
נין: 3:17	לוקס: 5:12	ההילים: 3:116
מעשֵׁי הַשְׁלִיחִים: 46:13	יָעָקֹב: 6:3	ההילים: 8:139
מעשֵׁי הַשְׁלִיחִים: 48:13		ההילים: 7:141
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 7:2		משלי: 12:1
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 21:5	מתיו: 23:11	משלי: 5:5
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 22:6	מתיו: 18:16	משלי: 27:7
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 23:6	לָקָס: 15:10	משלי: 18:9
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 25:16	לָקָס: 23:16	משלי: 11:15
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 26:16	מִשְׁעֵי הַשְׁלִיחִים: 27:2	משלי: 24:15
הַשְׁנִית אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 17:4	מִשְׁעֵי הַשְׁלִיחִים: 31:2	משלי: 14:23
הַשְׁנִית אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 18:4	הָרָאשׁוֹנָה אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 55:15	משלי: 20:27
הַשְׁנִית אֶלְ-חַקּוֹרְנִים: 1:5	חוֹן יְהָנָן: 18:1	משלי: 16:30
אֶלְ-תְּגַלְּטִים: 8:6	חוֹן יְהָנָן: 8:6	קְהֻלָּת: 10:9
סָלוֹנוֹס: 9:1	חוֹן יְהָנָן: 13:20	שיר השירים: 6:8
סָלוֹנוֹס: 16:2	חוֹן יְהָנָן: 14:20	ישׁוּה: 14:5
טִימוֹת: 1		ישׁוּה: 11:7
טִימוֹת: 12:6	חוֹן יְהָנָן: 20:19	ישׁוּה: 9:14
טִימוֹת: 16:6	חוֹן יְהָנָן: 10:20	ישׁוּה: 11:14
טִימוֹת: 9:1	חוֹן יְהָנָן: 14:20	ישׁוּה: 15:14
טִימוֹת: 10:2	חוֹן יְהָנָן: 15:20	ישׁוּה: 15:28
אֶלְ-טִיטָּס: 2:1	חוֹן יְהָנָן: 8:21	ישׁוּה: 18:28
אֶלְ-טִיטָּס: 7:3		ישׁוּה: 10:38
אֶלְ-פְּרִילְמָן: 15:1		ישׁוּה: 18:38
אֶלְ-תְּגַבְּרִים: 9:5	בְּרָאשִׁית: 35:37	ישׁוּה: 9:57
אֶלְ-תְּגַבְּרִים: 2:6	בְּרָאשִׁית: 38:42	יְחִזְקָאֵל: 15:31
אֶלְ-הָעָרִים: 12:9	בְּרָאשִׁית: 29:44	יְחִזְקָאֵל: 16:31
אֶלְ-הָעָרִים: 14:9	בְּרָאשִׁית: 31:44	יְחִזְקָאֵל: 17:31
אֶלְ-הָעָרִים: 15:9	בְּמִדְבָּר: 30:16	יְחִזְקָאֵל: 21:32
אֶלְ-הָעָרִים: 20:13	בְּמִדְבָּר: 33:16	יְחִזְקָאֵל: 27:32
הָרָאשָׁנָה לְפִطְרוֹס: 10:5	דָּבָרִים: 22:32	רוֹשֵׁעַ: 14:13
הָרָאשָׁנָה לְפִטְרוֹס: 11:1	שְׁמוֹאֵל א: 6:2	עֲמוֹס: 2:9
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 2:1	שְׁמוֹאֵל ב: 6:22	יְנוֹהָ: 2:2
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 25:2	מְלָכִים א: 6:2	חֲבֽוֹקָק: 5:2
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 15:3	מְלָכִים א: 9:2	
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 11:5	איּוֹב: 9:7	
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 13:5	איּוֹב: 8:11	
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 20:5	איּוֹב: 13:14	Tartaroō
הָרָאשָׁנָה לְיְהָנָן: 7:1	איּוֹב: 13:17	הַשְׁנִית לְפִטְרוֹס: 4:2
יְהָדָה: 21:1	איּוֹב: 16:17	
חוֹן יְהָנָן: 6:14	איּוֹב: 13:21	Questioned
	איּוֹב: 19:24	הַשְׁנִית לְפִטְרוֹס: 17:2
	איּוֹב: 6:26	
	תְּהִלִּים: 5:6	
	תְּהִלִּים: 17:9	

eleēse

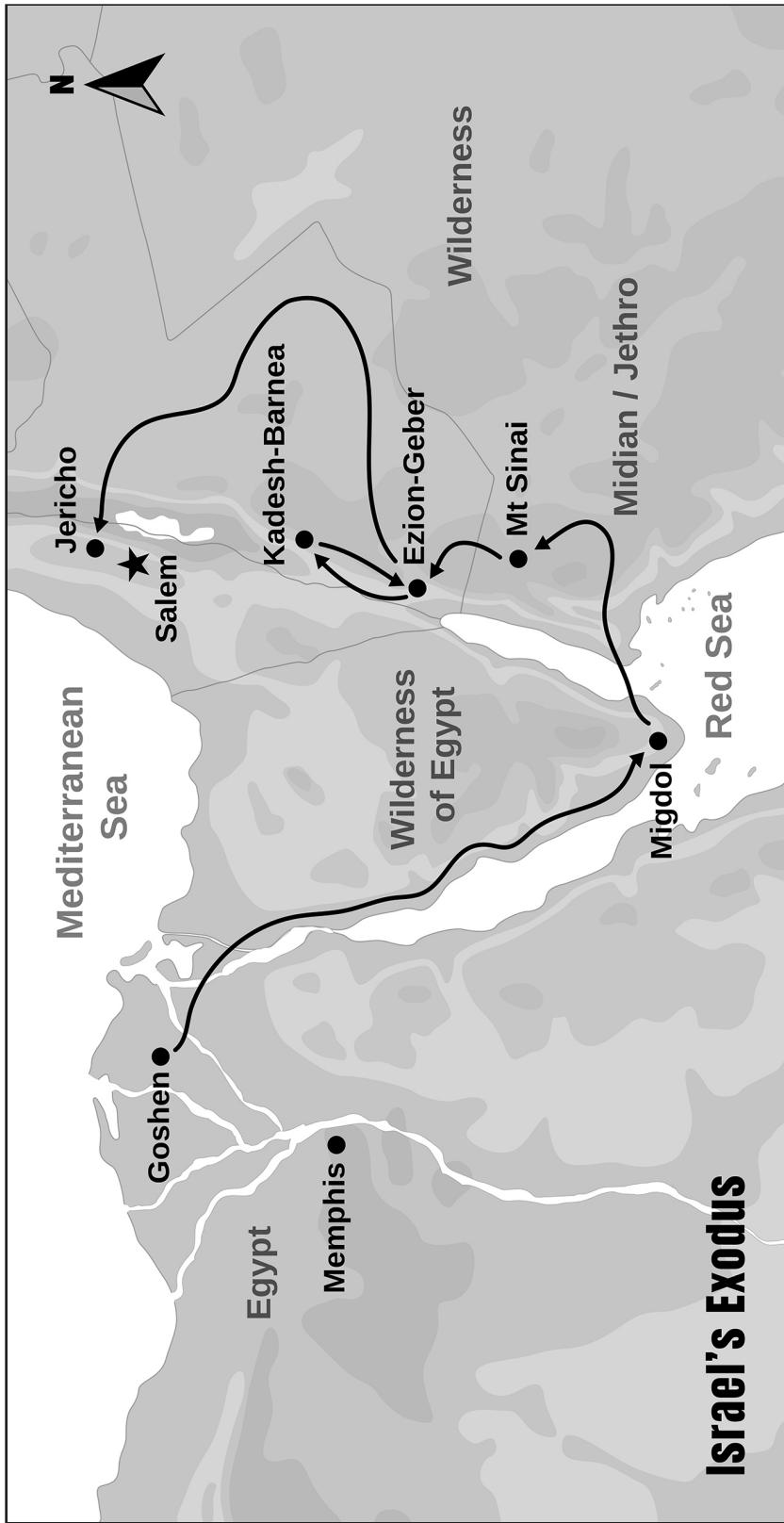
אֶלְ-חַרְזּוּמִים: 32:11

Geenna

Abraham's Journey

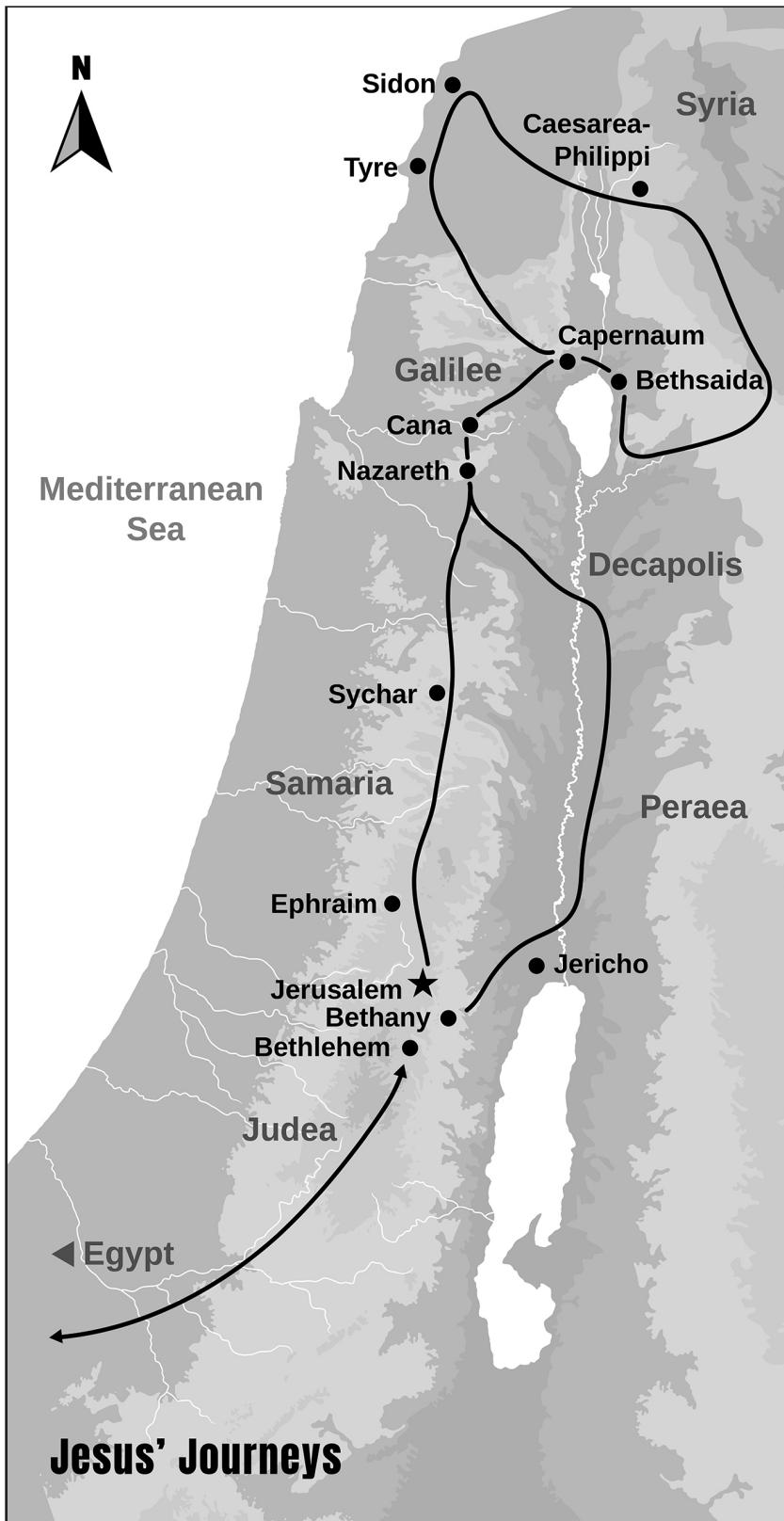

באמונה שטע אברהם כאשר נקרא ללבית אל חארץ אשר ירשותה וציא ולא ידע איה יבוא - (אל-תנחים 11:8)

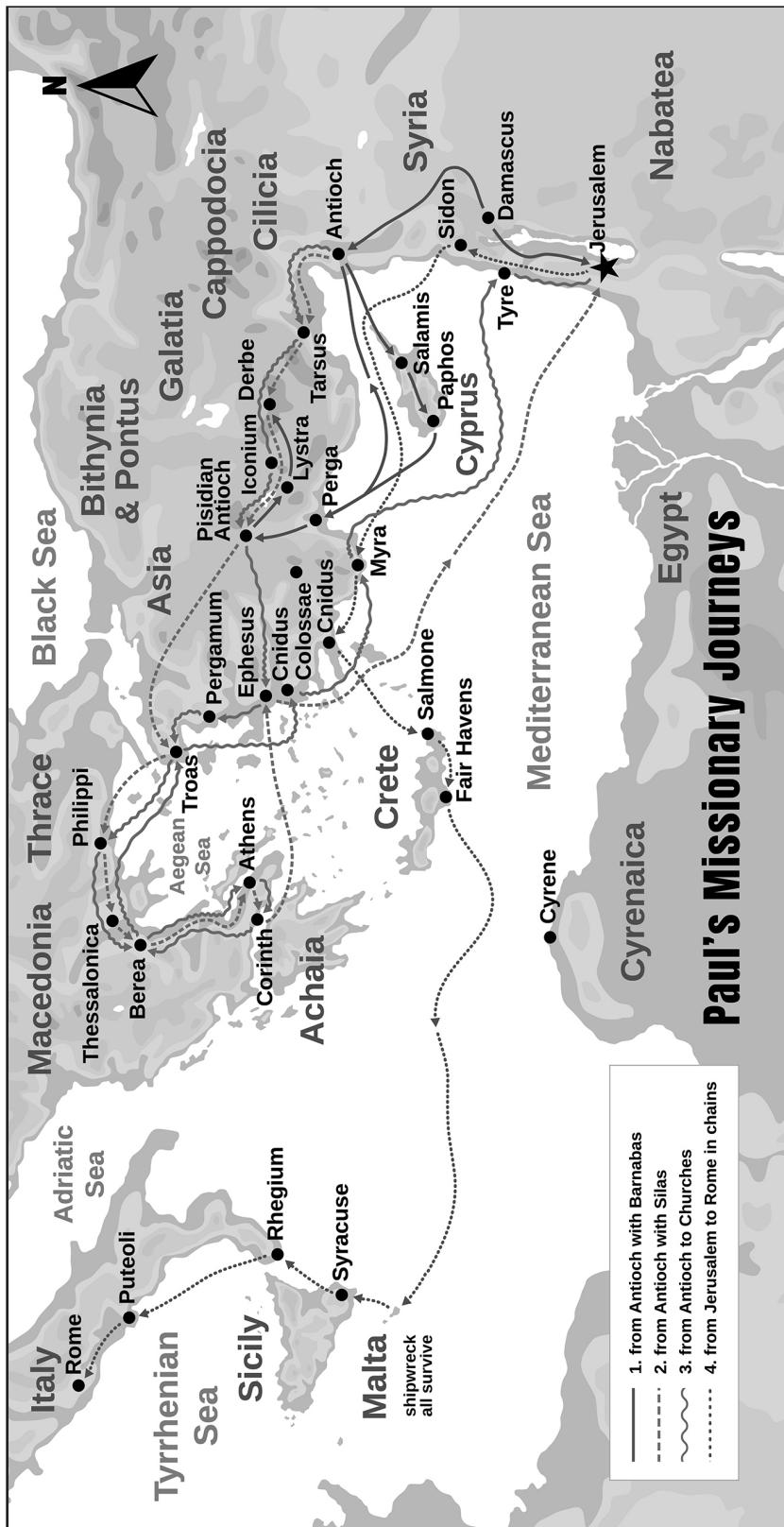
וְהִי בְּשַׁלֵּחַ פְּנֵי אֶת-דָּמָם וְלֹא נִתְמַתֵּן אֶל-עֲדֵיכֶם דְּגֻם בְּאֶרְךָ מַלְתָּחָה וְלֹא תַּבְּנֵן מַצְרִימָה : (13:17)

תורה בזאת אומנם לא נאשנה מעתה ועתה לא נטה שטח הארץ נטה ריבוי - (10:45 פ')

Paul's Missionary Journeys

(פלאוט נברד ירושה דגשנאה מקרא להרתו של מה נברד לשכורת אליהם :) אֶלְעָזָר וְיַעֲזָר

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

עֶצֶח

at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

לכדו ופישו לרגל כל אומות את כל הנations וטבלות אומות לשם האב והבן ורוח הרקשות : - (מריוו 28:19)

